

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΑΝΗΓΥΣΤΗΚΙΑΙ

*Ἡξιόθη τοῦ Ζαπτείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου
πρὸς διδασκίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων*

ΤΟΜΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1912

ΠΑΙΑΝΙΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ
ΡΩΜΑΪΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ Παϊανίου μετὰφρασιν τῆς τοῦ Εὐτροπίου ῥωμαϊκῆς ἱστορίας πρῶτος ἐξέδωκε μετὰ τοῦ πρωτοτύπου ὁ Φρειδερίκος Sylburg ἐν Φραγκοφορτῳ τῷ 1590'. Μετ' αὐτὸν δ' ἐξεδόθη ὁ Παϊάνιος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Χριστιανοῦ Φρειδερίκου Schmid τῷ 1736, ὑπὸ τοῦ Cellarius τῷ 1678², ὑπὸ τοῦ Hearne τῷ 1703³, ἀωνύμως ἐν Βρουνοβίγγῃ τῷ 1763⁴, ὑπὸ τοῦ Kaltwasser τῷ 1780⁵, ὑπὸ τοῦ Verheyk τῷ 1793⁶ καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Νεοφύτου Δούκα ἐν Βιέννῃ τῷ 1807⁷.

1 Romanae historiae scriptores graeci minores; qui partim ab urbe condita, partim ab augusto imperio res Romanas memoriae prodiderunt. Francofurti. MDXC.

2 Eutropii Breviarium historiae Romanae cum metaphrasi graeca. Cizae. 1678.

3 Eutropii Breviarium historiae Romanae cum Paeanii Metaphrasi graeca. Oxonii, Theatro Scheldoniano, MDCCIII.

4 Paeanii metaphrasis in Eutropii Historiam κατὰ Brunswigae. 1763. Παρὰ Schröder.

5 Paeanii . . . In usum scholarum edidit indicemque verborum adjecit J. F. Sal. Kaltwasser. Gothae. 1780.

6 Eutropii Breviarium Historiae Romanae, cum metaphrasi graeca Paeanii, et Notis Integris El. Vineti, Henr. Glareani, Tan. et An. Fabri, Chr. Cellarii, Th. Hearnii, Ch. Aug. Heumannii et Sig. Havercampi. Item Selectis Frid. Sylburgii . . . Recensuit, suasque Adnotationes cum Indicibus copiosissimis Addidit Henricus Verheyk. Editio altera accuratior et emendatior. Lugduni Batavorum, Apud Samuelem et Joannem Luchtman, Academiae Typographos, MDCCXCIII.

7 Εὐτροπίου Ἐπιτομὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας εἰς βιβλία δέκα μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν Ἑλληνίδα παρὰ Παϊανίου, κἀντεῦθεν ἀόθις εἰς τὴν νῦν ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. Θ'. 1

Ἄπασαι αὐταὶ αἱ ἐκδόσεις στηρίζονται εἰς ἓνα καὶ μόνον κώδικα. Εὗρισκετο δ' οὗτος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Γάλλου Φραγκίσκου Pithou (Pithoei), ἐξ ἧς ἐξέγραψε τὴν μετάφρασιν τοῦ Παιανίου ὁ Sylburg¹, ἀνετύπωσαν δὲ μετ' αὐτὸν ἐξ αὐτῆς οἱ ἐν Ἑσπερίᾳ ἐκδόντες τὸν Παιάνιον, ὡς τὸ πλεῖστον ἄνευ μεταβολῶν. Ἦδη δὲ ὁ Havercamp εἶχεν ἐκφράσει τὴν γνώμην, ὅτι ὁ κώδιξ οὗτος τοῦ Pithou εἶνε αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ περιελθὼν ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐκδοσιν τοῦ κειμένου τοῦ Παιανίου ὑπὸ τοῦ Sylburg εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Μονάχου². Πράγματι δ' ἐν ταύτῃ ἀπόκειται ὑπ' ἀρ. 101³ κώδιξ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος, περιλαμβάνων ἀπὸ φ. 1^a μέχρι φ. 50^a τὴν μετάφρασιν τοῦ Παιανίου, μετ' αὐτὴν δὲ ἀποσπάσματα τοῦ ἱστορικοῦ Μέμνονος καὶ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, λόγους τοῦ Λιβανίου καὶ ἄλλα τινά. Ἄλλ' ἢ ἀντιβολὴ τοῦ κώδικος τούτου πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Sylburg δεικνύει οὐ μικρὰς διαφορὰς. Καὶ τινες μὲν τῶν διαφορῶν τούτων δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι προέρχονται ἐκ παραναγνώσεων ἢ ἐξ ἀνεπιστάσιας τοῦ Sylburg, ἀλλ' ὑπάρχουσι χωρὶς ἀποδεικνύοντα, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ὡς βᾶσις τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ νὰ ἐχρησίμευσεν ὁ νῦν ἐν Μονάχῳ ἀποκελμένος κώδιξ. Ἀρκοῦσι δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου τούτου τρία ἐπιφανῆ τεκμήρια. Καὶ δὴ ἐν μὲν Βιβλίῳ Α' κεφ. α' σημειώνει ὁ Sylburg τάδε: pro ποιμαίνουσι vetus liber aliam quoque scripturam habet, ποιμέσι: recte. Ἄλλ' ὁ κώδιξ τοῦ Μονάχου μόνον τὴν γραφὴν ποιμαίνουσι ἔχει, λείπει δ' ἐν τε τῷ κειμένῳ καὶ ἐν τῇ ὧσ' ἢ γραφῇ ποιμέσι: ἐν δὲ τῷ Βιβλίῳ Ζ' κεφ. κ'

συνήθως διμλουμένην παρὰ Νεοφύτου Δούκα παρ' οὗ καὶ ἐξεδόθη εἰς τόμους δύο. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδῶτου. 1807.

1 Ἐνθ' ἀν. σ. 63.

2 Codex iste idem videtur esse cum eo, cujus meminerunt Catalogi Bibliothecae Bavaricensis qui anno MDCII prodierunt, duodecim nempe annis post editionem Historiae Romanae Scriptorum graecorum Sylburgianam. H a v e r c a m p παρὰ V e r h e y k ἐνθ' ἀν. σ.**** 3 ἐν σημ.

3 Ἐσφαλμένως ὁ Δούκας ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ σ. κx' ἀναφέρει ὡς ἀριθμὸν τοῦ κώδικος τὸν CCXIII. Κἀγὼ δ' ἐν τῇ Classical Review Τόμ. ΙΑ' σ. 382.

ὁ Sylburg ἐξέδωκεν ἐν τῷ κειμένῳ ταῦτα καὶ μόνον ὡς ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανόμενα: ἐτελεύτησε δὲ... ἐννάτῳ καὶ ἡμέραις ἑπτὰ, τὸ δ' ἑλλιπὲς τοῦτο κείμενον συνεπλήρωσεν ἐκ τοῦ λατινικοῦ πρωτοτύπου ὡδε: ἐτελεύτησε δὲ τῆς ἡλικίας ἔτει ἑξηκοστῷ ἐννάτῳ τῆς δὲ ἀρχῆς ἐννάτῳ, καὶ ἡμέραις ἑπτὰ. Ἄλλ' ὁ Μονάχειος κώδιξ ἔχει τὰ ἐξῆς πληρέστερα τῶν ὑπὸ τοῦ Sylburg ἐν τῷ κειμένῳ ἐκδοθέντων: ἐτελεύτησε δὲ ἐνάτῳ καὶ ἑξηκοστῷ τῆς ἡλικίας, τῆς βασιλείας δὲ ἐνάτῳ καὶ ἡμέραις ἑπτὰ. Πολὺ δ' ἐνδεικτικώτεροι εἶνε αἱ περὶ τὰ περισελίδια σχόλια καὶ τὰς ἐν τῇ ὧσ' ἐπιγραφὰς διαφοραὶ παρὰ τῷ Sylburg καὶ ἐν τῷ Μοναχείῳ κώδικι. Οὕτως ὁ Sylburg δὲν σημειώνει τὰ ἐξῆς παρασελίδια, ἅπερ εὗρισκομεν ἐν τῷ κώδικι τοῦ Μονάχου: ἐν Βιβλίῳ Β' κεφ. γ' ἐν τέλει περὶ τῆς τῶν ὑπατικῶν αἰθῆς ἀρχῶν ἀναλήψεως: αὐτόθι κεφ. σ' λεγεῶν πλῆθος στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ς' ἀπὸ τοῦ λέγει τοῦ ἐκλέγομαι ἤγουν ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν: αὐτόθι κεφ. ζ' ἐν τέλει Ὁ περὶ Ἀλεξανδρείας: αὐτόθι κεφ. θ' περὶ σαμιτικῶν: αὐτόθι κεφ. ια' περὶ τοῦ πύρρου τοῦ ἠπειρώτου. Λείπουσι δὲ παρὰ τῷ Sylburg ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν αυτοκρατορικῶν χρόνων καὶ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ Μοναχείῳ κώδικι παρασελίδια ὀνόματα τῶν οἰκείων αυτοκρατόρων: τιβέριος, γάιος, κλαύδιος, νέρων, γάλβας, ὄθων, βιτέλλιος, οὐεσπασιανὸς, τίτος, δομετιανὸς, νέρβας, τραϊανὸς, ἀδριανὸς, ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβῆς, μάρκος ἀντωνῖνος βῆρος, ετερος μάρκος ἀντωνῖνος ὁ σοφὸς, λεύκιος κόμοδος, περτίναξ, σευῆρος, αντωνῖνος φάκαλος, μακρίνος, μάρκος αὐρήλιος, ἀλέξανδρος, μαξιμιανὸς, γορδιανὸς, φίλιππος, δέκιος, γάλλος, γαλλιῆνος, κλαύδιος, αὐρηλιανὸς, πρόβος, κάρος καὶ καρῖνος, διοκλητιανὸς, μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἐρκούλιος. Ἀφ' ἑτέρου δὲ λείπουσιν ἐν τῷ Μοναχείῳ τὰ ἐξῆς σημειώματα τῆς ὧσ' τοῦ κώδικος ὅν εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ Sylburg: ἐν Βιβλίῳ Β' κεφ. ιη' ἀνδρῶν μυριάδες ἑγγὺς λ' τότε ἦσαν ἐν Ῥώμῃ, ἐν δὲ Βιβλίῳ Ζ' κεφ. η' ὅτι ὁ Αὐγουστος νς τὰ πάντα ἐβασίλευσεν, ἀρξάμε-

νος ἀπὸ κ ἔτους τῆς ἡλικίας, ὧν τὰ μὲν ιβ σὺν Ἀντωνίῳ καὶ Δεπίδῳ τὰ δὲ μὲν μόνος· καὶ ἔζησε πάντα ἔτη ἀπὸ γενέσεως ος. Εὐρίσκονται δὲ καὶ αἱ ἐξῆς διαφοραὶ ἐν παρασελιδοῖς σημειώμασιν ἀναγραφομένοις μὲν παρὰ τῷ Sylburg, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἐν τῇ κώδικι τοῦ Μονάχου· ἐν μὲν Βιβλίῳ Ε' περὶ τὸ τέλος κεφ. γ' ἀντὶ τῶν παρὰ τῷ Sylburg πρώτης καὶ τοῦτον δὲ ὁ Μονάχειος ἔχει α" καὶ τοῦτον, ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ Βιβλίου Η' ἐκ τῶν παρὰ τῷ Sylburg ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Νέρβα τοῦ αὐτοκράτορος ἔτη ὧν λείπουσιν ἐν τῷ Μοναχείῳ αἱ λέξεις ἕως Νέρβα τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἐκ πάντων τούτων γίνεται κατάδηλον, ὅτι ὁ ἐν χερσὶ τοῦ Sylburg κώδιξ καὶ ὁ Μονάχειος δὲν εἶνε εἰς καὶ ὁ αὐτός. Τίς δ' ὁ τοῦ Sylburg δυνάμεθα νὰ διαγνώσωμεν προσέχοντες εἰς τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ὅτι καθ' ἕνα χρόνον ἐξέγραψεν ἐξ αὐτοῦ τὸν Παιάνιον ὁ κώδιξ εὐρίσκειτο ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Pithou. Τῆς βιβλιοθήκης δὲ ταύτης αἱ τύχαι δὲν εἶνε ἔκτοτε ἄγνωστοι. Γινώσκουμεν ἀπ' ἐναντίας, ὅτι οἱ ἐξ αὐτῆς κώδικες διεσπάρησαν εἰς Λονδίνον, εἰς Παρισίους, εἰς Montpellier καὶ εἰς ἄλλας βιβλιοθήκας τῆς Γαλλίας¹. ῥητῶς δὲ μνημονεύεται, ὅτι κώδικες τοῦ Pithou περιῆλθον καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ μαρκίωτος de Rosambo. Καὶ πράγματι ἐν ταύτῃ εὐρίσκομεν κώδικα τοῦ Παιανίου, γεγραμμένον τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα καὶ συγκείμενον ἐκ φύλλων 49, ἐν ᾧ ἡ μετάφρασις τοῦ Παιανίου ἐν τῷ Μοναχείῳ καταλαμβάνει φύλλα 50, εἰς αὐτὴν δ' ἔπονται καὶ ἄλλα πολλὰ, τοῦ κώδικος ἀπαρτιζομένου ἐν ὅλῳ ἐκ φύλλων 396². Ῥητῶς δὲ μνημονεύεται, ὅτι ὁ κώδιξ οὗτος τοῦ μαρκίω-

1 *Ide P. J. Grosley Vie de Pierre Pithou. Ἐν Παρισίοις. 1756 Τόμ. Β' σ. 275 κ. ε.* ἔπου ὁ κατάλογος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Φραγκίσκου Pithou. Πρὸς V. Gardthausen Sammlungen und Cataloge griechischer Handschriften. Ἐν Λειψίᾳ. 1903 σ. 17, 60, 94 ἐν λ. Pithou.

2 *Omont* *ay Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale. Ἐν Παρισίοις 1888 Τόμ. Β' σ. 381.*

3 *Hardt Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae regiae bavaricae. Ἐν Μονάχῳ. 1806 s. 538.*

νος de Rosambo προέρχεται ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Pithou. Ἀπορῶ δὲ πῶς ὁ κ. de Rosambo, ἐν πρό τινων ἐτῶν παρεκάλεσα νὰ με διευκολύνη εἰς ἀντιβολὴν ἢ φωτογράφησιν τοῦ κώδικος, ἐν ῥητῶς ἀναγράφει ὁ Omont ὡς παρ' αὐτῷ ἀποκείμενον¹, μοὶ ἔγραψεν, ὅτι δὲν κέκτηται τὸν κώδικα τοῦτον.

Πλὴν δὲ τῶν δύο τούτων κωδίκων, τοῦ Μοναχείου καὶ τοῦ ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Pithou, σώζονται καὶ δύο ἄλλοι, οἵτινες δὲν ἔχουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τῆς μεταφράσεως τοῦ Παιανίου. Ὁ ἕτερος τούτων εἶνε ὁ Λαυρεντιανὸς LXX cod. D, γεγραμμένος τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα τελευτῶντα καὶ περιλαμβάνων τὸν Παιάνιον ἐν φ. 198^a-219^e, καὶ ὁ πάντων ἀρχαιότατος, ὁ ὑπ' ἀρ. 812 τῆς ἐν Ἀγίῳ ἔρει μονῆς τῶν Ἰθῆρων, τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, ἐν φ. 1-98, ἐξαιρουμένων τῶν φ. 3-6 καὶ 11-14, ἐγκαταμεμιγμένων μετὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ Παιανίου², ἐν οἷς περιέχονται τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθέντα ἀποσπάσματα Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείου³.

Ἐξαιρουμένου δὲ τοῦ κώδικος τοῦ Pithou (de Rosambo), οὗ δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβω γνώσιν διὰ τὸν προμνημονευθέντα λόγον, τοὺς μὲν δύο τῶν λοιπῶν, τὸν Λαυρεντιανὸν (Λ) καὶ τὸν Μονάχειον (Μ), ἀντέβαλον αὐτός, τὸν δὲ Ἰθῆριτικὸν (Ι) διὰ τοῦ φίλου κ. Φιλίππου Γεωργαντᾶ, κατὰ παράκλησίν μου μεταβάντος εἰς Ἀγίον ἔρος τὸ θέρος τοῦ 1896. Εὐθὺς δ' ἀμέσως παρατηρητέον, ὅτι ὁ Ἰθῆριτικὸς κατὰ τοῦτο εἶνε σπουδαιότερος τῶν ἄλλων τριῶν γνωστῶν μοι κωδίκων, ὅτι περιέχει μὲν τὸ ἐν τοῖς λοιποῖς κώδιξι λείπον μέρος τοῦ ἕκτου Βιβλίου, συνιστάμενον ἐκ μέρους τοῦ ἐνάτου κεφαλαίου, ἐξ ὅλου τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἐνδεκάτου, καὶ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ λείποντος τέλους τοῦ Εὐτροπίου, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῶν λέ-

1 *Omont* ἐνθ' ἄν.

2 *Σπυρ. Π. Λάμπρου* Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου ἔρους ἐλληνικῶν κωδίκων. Ἐν Κανταβρυγία τῆς Ἀγγλίας. 1900. Τόμ. Β' σ. 228.

3 *Νέου Ἑλληνομνήμωνος* Τόμ. Α' σ. 7 κ. ε.

ξίων [ἄλλο]φύλλους τὸν ἀγῶνα εἶχον, ἀντιστοιχοῦσάν εἰς τὸ δωδέκατον κεφάλαιον τοῦ δεκάτου Βιβλίου τοῦ πρωτοτύπου, λήγον δ' εἰς τὰς λέξεις μάλιστα δὲ δικαιοσύνης, ἀνταποκρινομένας εἰς τὰ in provinciales justissimus τοῦ 15' κεφαλαίου. Κατὰ ταῦτα οὐδ' ὁ Ἰθηριτικὸς κώδιξ περιέχει τὸ ὅλον τέλος τοῦ Παιανίου, ἀλλὰ λείπεται ἀντίστοιχα τῆς μετὰ τὰς ἀνωτέρω λέξεις συνεχίας τοῦ 15' κεφαλαίου τοῦ Εὐτροπίου μέχρι τοῦ ἐν τῇ 17' κεφαλαίῳ τέλους τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε, ὅτι τὸ κολοβὸν τοῦτο κείμενον τοῦ Παιανίου δὲν τελευτᾷ ἐν ἰδίῳ φύλλῳ τοῦ Ἰθηριτικοῦ κώδικος, ὥστε νὰ ὑποτεθῇ ἐκπεσοῦσα ἢ συνέχεια, ἀλλ' εἰς τὰς ἀνωτέρω τελευταίας λέξεις τοῦ Παιανίου τὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὸ πρωτότυπον κείμενον τοῦ Εὐτροπίου ἔπεται ἐν μέσῳ τῷ φύλλῳ ἀνευ διακοπῆς ἢ ἀκέφαλος ἀρχὴ ἀνωνύμου συγγραφῆς περὶ τοῦ Καισαρείου γένους. ἦν ἐξέδωκα ἤδη ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι, προσπαθήσας νὰ δικαιολογήσω καὶ τὸν λόγον τῆς συγχύσεως καὶ συναναμίξεως τῶν δύο συγγραφῶν¹. Τῷ δὲ 1897 ἐξέδωκα καὶ τὰ νέα ταῦτα μέρη τοῦ Παιανίου μετ' ἀντιβολῆς τοῦ Ἰθηριτικοῦ κώδικος καὶ τοῦ Μοναχείου πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Kaltwasser, οὐσαν ἐν τοῖς πλείστοις ἀπλήν ἀνατύπωσιν τῆς τοῦ Sylburg, ἀναγράφας δὲ καὶ τινὰς ἐνδεικνυόμενας ἀρίστας διορθώσεις τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Παιανίου².

Ἐνταῦθα δ' ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ προσῶ εἰς νέαν ἔκδοσιν τοῦ ὅλου κειμένου τοῦ Παιανίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τοῦ Ἰθηριτικοῦ κώδικος νέων μερῶν. Σκοπὸν δὲ τῆς ἐμῆς ἐκδόσεως προεδαλέμην οὐχὶ νὰ ἐπανορθώσω αὐτὸν τὸν Παιάνιον, προσαρμόζων αὐτὸν πρὸς τὸ πρωτότυπον, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ποκαταστήσω ὅσον τὸ δυνατόν πιστῶς τὸ ἀρχικὸν κείμενον αὐτοῦ τοῦ Παιανίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων γραφῶν τῶν κωδίκων, μόνον ἐν ταῖς κριτικαῖς σημειώσεσιν, ἐν αἷς αἱ διαφοραὶ γραφαὶ

τῶν χειρογράφων δηλοῦνται διὰ τῶν γραμμῶν Ι, Λ καὶ Μ, σημειῶνων ὅπου ἀναγκαιὸν τὰς ἀσφαλεστέρας τῶν προταθεισῶν προσαρμολογῶν πρὸς τὸ πρωτότυπον τοῦ Εὐτροπίου, ἰδίως ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν, ἅτινα παρεφθαρμένα πολλάκις φαίνεται ἀποδοῦν αὐτὸς ὁ Παιάνιος, ἀν κρίνωμεν ἐκ τῆς ὁμοφωνίας τῶν σωζομένων κωδίκων. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ Μοναχείῳ διακρίνονται ποὺ καὶ ποὺ διορθώσεις δευτέρας χειρὸς, ἃς ἐφρόντισα ὁμοίως νὰ αναγράψω ἐν ταῖς κριτικαῖς σημειώσεσιν. Τοῦ δὲ Λαυρεντιακοῦ κώδικος τὸ κείμενον εἶνε γεγραμμένον διὰ τριῶν εὐκόλως διακρινομένων χειρῶν. Τούτων ἡ μὲν πρώτη ἔγραψε τὰ φύλλα 200^a-218^b, ἡ δὲ δευτέρα τὸ φ. 219^a μέχρι τῶν λέξεων τῆς δὲ ἐξ αὐτῶν γενομένης συμφορᾶς ἐν τῷ κεφαλαίῳ ε' τοῦ Θ' Βιβλίου, ἡ δὲ τρίτη πυκνοτέρα καὶ διάφορος τῶν ἄλλων τὰ φ. 220^a - 221^b. Παρατηρητέον, ὅτι εἶνε μὲν καὶ τὰ φύλλα 216^a - 218^b διάφορὰ πῶς τὴν γραφὴν τῶν πρὸ αὐτῶν, ἀλλὰ παρὰ τὴν διαφορὰν ταύτην ὁ καθ' ὅλοι γραφικὸς χαρακτήρ εἶνε ὁ αὐτὸς, καὶ δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ ποφανθῶμεν, ὅτι καὶ ταῦτα ἐγράφησαν ὑπὸ τῆς αὐτῆς πρώτης χειρὸς. Ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ φύλλου 219 λεκτέον, ὅτι διαφέρει πῶς ἡ γραφὴ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος αὐτοῦ μετὰ τὰς ἄνω ἀναγραφείσας λέξεις τῆς δὲ ἐξ αὐτῶν γενομένης συμφορᾶς, καὶ πάλιν δὲ διαφόρως ἔχει ἡ γραφὴ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ φύλλου· ἀλλ' ἐπισταμένη μελέτη ἀποδεικνύει, ὅτι παρὰ τὰς διαφορὰς ταύτας τὸ ὅλον φύλλον ἔχει γραφὴν ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς. Ἡ δὲ δευτέρα τῶν ἀνωτέρω χειρῶν ἐπήνεγκε καὶ διορθώσεις τοῦ κειμένου, ἃς περιέλαβον πάντοτε ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τῶν κριτικῶν μου σημειώσεων. ἔχει δὲ ὁ Λαυρεντιακὸς κώδιξ καὶ οὐκ ὀλίγα παρασελλίδια σημειώματα, ὀνόματα ἢ χρονολογίας, ὁμοίως πάντα ἀναγραφέντα ἐν ταῖς κριτικαῖς σημειώσεσιν. Ἐἶνε δὲ τὰ σημειώματα ταῦτα συνήθως μὲν ἐρυθρὰ, σπανιώτερον δὲ ποτε μέλανα ἢ κίρρα. Καὶ ὁ ἐρυθρογράφος δὲ διώρθωσεν ἐνιαχοῦ τὸ κείμε-

¹ Νέος Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. Α' σ. 129 κ. ε.

² Ἐν τῇ Classical Review Τόμ. ΙΑ' (1897) σ. 382 κ. ε.

¹ Ἐννοῖται τὴν διὰ μολυβδίου ἐν τῇ κάτω ἡζ ἀριθμῶσιν τῶν φύλλων.

νον ἢ κατέστησε ζωηρότερα γράμματα ἀμυδρά ἢ κακῶς ἐσχηματισμένα. Φαίνεται δὲ, ὅτι ὁ ἐρυθρογράφος εἶνε ὁ αὐτὸς ἐκείνος ὁ γράφας τὸ φύλλον 219 τοῦ κειμένου, ἦτοι ἡ δευτέρα χεῖρ.

Πρὸς τούτοις σημειόνω, ὅτι τὰς μὲν παρὰ τῷ Sylburg γραφὰς τὰς παρελημμένας ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ Pithou ἐδήλωσα διὰ τοῦ Σ, τὸ δὲ Π δηλοῖ ὁμοφωνίαν ἀπάντων τῶν κωδίκων ὡς καὶ τῶν ἐνταῦθα ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν ἐκδόσεων ἢ κατ' ἀντίθεσιν πάντων τῶν λοιπῶν πρὸς μίαν καὶ μόνην γραφήν, ἣν καὶ ἀντιπαρατάσσω. Εὐνόητον δ' εἶνε, ὅτι οἱ κώδικες δὲν ἔχουσι κεφαλαία γράμματα καὶ ὑπογεγραμμένας, καθ' ἃ ἐγράφησαν ταῦτα ἐν ταῖς ἐμαῖς σημειώσεσι χάριν εὐκολίας. Περιττὸν δ' ἐθεώρησα νὰ σημειώσω τὰ τονούμενα τὰ τῶν κωδίκων πλὴν ἢ ὅπου παρουσιάζονται διαφοραὶ ὡς πρὸς τὴν ἔγκλισιν.

Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶνε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Μονάχειος κώδιξ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἐκάστου τετραδίου ἔχει ἐν τῇ κἀτω ᾠφᾷ πρὸς τῇ ῥάχει σεσημειωμένας τὰς πρώτας λέξεις τοῦ ἐπομένου φύλλου. Οὕτως ἐν μὲν φ. 8⁶ εὐρίσκομεν τὰς λέξεις ἐκστρατεύουσι πάλιν, ἐν φ. 16⁶ πόλει συνέλαβεν, ἐν φ. 24⁶ γαμετήν καὶ τοὺς παῖδας ὅπου τὸ γαμετήν γραφὲν τῇ πρώτῃ χειρὶ διέγραψεν ἢ δευτέρα, προσθεῖσα μετὰ τοῦ σημείου < ἐν τέλει τοῦ κειμένου, ἐπειδὴ ὁ πρῶτος βιβλιογράφος ἐλησημόνησε νὰ γράψῃ τὴν λέξιν ταύτην ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 25², ἐν δὲ φ. 32⁶ αὐθις ἐγένετο φθορεὺς, ἐν δὲ φ. 40⁶ σαβίνος ὁ κοινωνήσας, ἐν δὲ φ. 48⁶ προσθήκαις.

Τέλος παρατηρητέον, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ Βιβλίον Α' καὶ καθεξῆς λείπουσιν ὡς τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς κώδιξι.

ΠΑΙΑΝΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ ΡΩΜΑΪΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

1. Τῆς ῥωμαϊκῆς βασιλείας ἐν προσιμίῳ οὐδὲν ἐγένετο μείον τε καὶ ταπεινότερον. Τῇ δὲ κατὰ μικρὸν αὐξήσῃ καὶ ταῖς ἀεὶ προσθήκαις κατὰ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν οὐδὲν ἔτι μείζον οὔτε δυνατώτερον ἢ μνήμη τῶν ἀνθρώπων φέρεται. Ταύτης δὲ τὴν πρώτην κρηπίδα κατεβά- 5
λετο Ῥωμύλος ὃς ἐκ Ῥέας Σιλβίας, οὕτω καλουμένης Ἑστιακῆς παρθένου, τῷ Ἄρει συνελθούσης, ὡς ὁ πολὺς κατεῖχε λόγος, ἐκ διέμου γονῆς σὺν ἀδελφῷ Ῥέμῳ προήλθεν εἰς φῶς. Οὗτος ὀκτωκαίδεκα γεγανῶς ἔτη βίον τε ἔχων τοῖς ποιμαίνουσι συλληστέειν ἐλάχιστόν τι πολίχνιον ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Παλλαντίου κατεστήσατο πρώτη τοῦ 10
Μαῖου μηνὸς ἔτει τρίτῳ τῆς ἕκτης Ὀλυμπιάδος, τῆς δὲ Ἰλίου καταστροφῆς κατὰ τοὺς τὸ πλεῖστόν τε καὶ ἐλάχιστον παραδεδωκότας ἔτει τετάρτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ καὶ τριακοσιοστῷ.

2. Οἰκίσας δὲ τὴν πόλιν καὶ καλέσας αὐτὴν ἐξ ἑαυτοῦ Ῥώμην, πρῶτον μὲν πολὺ πλῆθος ἐκ τῶν περιοίκων εἰσεδέξατο, ἐπειτα δὲ τοὺς 15
προβεβηκότας εἰς ἡλικίαν ἐκλεξάμενος, τούτους ἐπέστησε τοῖς λοιποῖς ἡγεμόνας τῶν πρακτέων, σενάτωρας αὐτοὺς καλέσας κατὰ τὴν

Ἐπιγραφή Παιανίου — ἱστορίαν ΑΜΣ : Παιανίου μετάφρασις τῆς Εὐτροπίου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Ἐξηγητικὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἦν ἔγραψεν Εὐτρόπιος, ἡ δὲ φράσις Παιανίου I 1, οὐδὲν II : μὲν οὐδὲν Α μείον ἔγραψα : μείον II τε ΜΔ : τὲ ΑΙΣ 2. ταπεινότερον II : ταπεινότερον ἐκ τοῦ ταπεινώτερον Α ταῖς . . . προσθήκαις II : τὰς . . . προσθήκαις I 4. δὲ ΑΜΔ : λείπει ΙΣ κρηπίδα ΜΣ : κρηπίδα ΑΙΔ 4. κατεβάλετο ΣΔ : κατεβάλλετο ΑΜΙ 5. Ῥωμύλος ΣΔ : Ῥωμύλλος ΑΜΙ 8. ποιμαίνουσι ΑΙ : ποιμέσι ΜΔ : pro ποιμαίνουσι vetus liber aliam quoque scripturam habet, ποιμέσι Σ ἐλάχιστον II : ἐλάχιστον Μ 9. Παλλαντίου II. Γραπτέον Παλατίνου 10. ἕκτης ὀλυμπιάδος ΙΣΔ : ὀλυμπ^π μ ζ ἐν τῇ ᾠφᾷ ΑΜ 11. πλεῖστόν τε Δ : πλεῖστον τὲ II 12. ἐνενηκοσιο

σι ΑΜΙ : ἐνενηκοσιῶ ΣΔ τριακοσιοσιῶ ΜΙΑ : τριακοσιῶ Α 13. Ἐν τῇ ᾠφᾷ ἀπὸ τρωικοῦ πολέμου ἔτη ἑγγὺς ὃ μέχρι οὐνοικήσεως (συναϊκήσεως Μ) Ῥώμης (Ῥώμης ΜΣ) ΑΜΣ ἑαυτοῦ ΑΙΜ : αὐτοῦ ΣΔ 16. σενάτωρας ΣΔ : σενάτωρας ΑΜΙ

τῶν Ἰταλῶν φωνῆν, ἐπειδὴ σένης ἐκείνοι καλοῦσι τοὺς γέροντας· σύγκλητον δὲ Ἑλληνας ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον ἐκ τοῦ πρότερον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ὑπάτους συγκαλεῖν τε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς βουλῆς καὶ τῶν ψήφων ποιεῖσθαι κυρίους. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ πλῆθος, ἀξίηθ' ἦδη, συνοίκων ἐστέρητο γυναικῶν, καὶ φόβος ἦν ἐπιλιπεῖν τοὺς ἀνδρας, τέγγη δέδωκε διαδοχὴν τῇ γενεῇ. Παρακαλέσας γὰρ ὡς ἐπὶ τινα θέαν τὰ γειτνιῶντα τῶν ἐθνῶν, ἀρπαγὴν γενέσθαι παρεσκέυασε τῶν παρθένων· ἃς οἱ προκληθέντες ἐπὶ τὴν τέρψιν ἐπιηγάζοντο. Καὶ τὰς μὲν ἔσχον γαμετὰς ἀρπάσαντες· πόλεμον δὲ τὸ ἔργον ἐκίνησεν. Οὗ συστάντος, ἠττῶνται Καιρινῶν καὶ Ἀντεμνάται, Κρουστουμίνοι, Σαδῖνοι, Φιδηγάται, Βέσιοι. Συνοικίαι δὲ ἦσαν αὐταί, καὶ κατ' οἰκίαν ἀρχὴν ἐκάστη, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπολίσθησαν, καὶ ταῦται ἔτι καὶ νῦν ἡ Ῥώμη ταῖς πόλεσι περιεστεφάνωται. Τούτων δ' οὕτω πραχθέντων, χειμῶν ἐξαίφνης ἐπελθὼν ἀφανῆ τὸν Ῥωμόλον ἐποίησεν· ἐξ ἐκείνου δὲ εἰς τόδε πεπίστευται πρὸς θεοῦς ἀνειληφῆσαι. Καθιερώθη, οὖν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἔτη βασιλεύσας αὐτῶν ἑπτὰ καὶ τριάκοντα. Καὶ τέως μὲν τὴν πόλιν διείπαν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπετρόπευον οἱ καλούμενοι σενάτωρες ἐπὶ ἐνιαυτὸν ὅλον ἐξ ἀμοιβῆς, δι' ἡμερῶν πάντε τῆς ἐπιτροπείας ἀντ' ἄλλων εἰς ἄλλους μεθισταμένης.

β. Μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν Νουμᾶς Ποπίλιος ἀνερρήθη βασιλεὺς. Οὗτος πολέμου μὲν ἀπέσχετο παντὸς, τῇ Ῥώμῃ δὲ οὐχ ἠττον ἢ Ῥωμόλος ἐγένετο χρήσιμος. Νόμους τε γὰρ αὐτοῖς ἔθηκεν ἔθνη τε παρέδωκεν, ἀφ' ὧν λησταὶ τινες πρότερον ὑπειλημμένοι καὶ μισοδόρβαροι ἀμεινόνων ἀνδρῶν ὄδεξαν ἐκτῆσαντο, ἱερά τε αὐτοῖς ἐτέλεσε ναοὺς τε κατεσκεύασεν. Οὕτω δὲ διαθεὶς τὴν πόλιν, τεσσαρακοστῆ καὶ τρίτῃ τῆς βασιλείας ἔτει νοσήσας ἐτελεύτησεν.

4. Τρίτος διαδέχεται τὴν βασιλείαν Τούλλος Ὀστίλλιος. Ὑπὸ τού-

7. τὰ II : λείπει Σ ἀρπαγὴν II : ἀρπαγὴν I 10. καιρινῶν II : καὶ καιρινῶν M Ἀντεμνάται ἔγραφα : ἀντεμνάται II 11. φιδηγάται ἔγραφα : φιδηγάται II
ἐκ τοῦ φιδηγάται M : φιδηγάται II 12. ἀρχὴν II : ἀρχή A 13. τούτων δ' ΛΔ : τούτων M12 14. ῥωμόλος ΣΔ : ῥωμόλλος AMI 15. πεπίστευται II : πιστεύεται Δ 18. σενάτωρες ΣΔ : σενάτωρες AMI δι' ἡμερῶν II : δι' ἡμερῶν M 20. Ἐν τῇ ᾧβ β AM Ποπίλιος IΣΔ : πομπήλιος AM ἀνερρήθη ἔγραφα : ἀνερρήθη II : ἀνερρήθη M 21. Ῥωμόλος ΣΔ : ῥωμόλλος AMI 23. λησταὶ τινες MΣΔ : λησταὶ τινές A 24. ἱερά τε ἔγραφα : ἱερά τε AMI : ἱερά δὲ ΣΔ 27. ἐν τῇ ᾧβ Γ AM Ὀστίλλιος ΣΔ : ὀστίλλιος AM . .

τῷ πάλιν ἢ περὶ τοὺς πολέμους ἐπανήλθε σπουδῆ. Νικῶνται γοῦν Ἀλβανοὶ μάχῃ, τῆς Ῥώμης δυσκαίδεκα διεστῶτες σημεῖοις· μίλια καλοῦσιν αὐτὰ Ῥωμαῖοι· τὰ χίλια γὰρ βήματα οὕτως ἀνομάζουσι, τοσούτοις βήμασι συμμετρούμενοι τὸ σημεῖον. ἔτι' ἐφεξῆς ἠττῶνται Βέσιοι καὶ οἱ ἀπὸ Φιδηγάτης, οἱ μὲν ἐξ χωριζόμενοι σημεῖοις, οἱ δὲ ὀκτωκαίδεκα. Μετὰ ταῦτα δὲ τὰς νίκας καὶ τὴν πόλιν ἠϋξήσε, τὸν Κέλλιον αὐτῇ προσθεὶς λόφον. Ἐπὶ τούτοις ταῖς ἔργοις τριάκοντα καὶ δύο τὴν ἀρχὴν κατασχὼν ἐνιαυτοῦς, κεραυνοῦ πεσόντος συγκατεφλέχθη τῇ βασιλικῇ στέγῃ.

5. Τέταρτος παρήλθεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ἄγκος Μάρκιος, ἔκγονος ἀπὸ θυγατρὸς τοῦ Νουμᾶ Πομπιλίου. Οὗτος ἤρατο πόλεμον πρὸς Λατίνους, καὶ τῇ πόλει συνήψε τὸν Ἀβάντινον λόφον Ἰανίκουλον τε, καὶ πολίχνην ἐδείματο ἐπὶ θαλάσῃ πρὸς ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, αἱ τῆς Ῥώμης ἐξ καὶ δέκα διεστήκασιν σημεῖοις. Τετάρτῳ τε καὶ εἰκοστῇ τῆς βασιλείας ἔτει νόσῳ διεφθάρη.

6. Διεδέξατο δὲ τὴν βασιλείαν Γαρκύνιος ὁ Πρίσκος ὀνομαζόμενος. Οὗτος τὸ μὲν τῆς συγκλήτου συνέδριον διπλάσιον ἐποίησε τῷ τῶν σωμαμάτων ἀριθμῷ, καὶ τῇ πόλει δὲ τὸν ἵπποδρομον ἠκοδόμησε θεάτρων τε ἐνεστήσατο τέρψιν, Ῥωμάνην καλέσας τὴν θέαν, ἣτις ἐξ ἐκείνου καὶ εἰς τόδε τελείται, τὴν αὐτὴν ἔχουσα προσηγορίαν. Ἔτι δὲ Σαδίνους εἶλε μάχῃ, καὶ πολλῆς αὐτοῦς ἀφελόμενος γῆς, προεκύρωσε τῇ Ῥώμῃ. Πρῶτος δὲ θριαμβεύων εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθε. Τείχη τε ἐδείματο καὶ τὰς ὑδρορροὰς ἤγαγον ἀμάρας, καὶ τῆς τοῦ Καπιτωλίου κατασκευῆς ἤρξατο. Ὀκτώ τε ἐπὶ ταῖς τριάκοντα βασιλεύσας ἐνιαυτοῦς ὑπὸ τῶν Ἄγκου παίδων ἀνηρέθη, παρ' οὗ τὴν βασιλείαν αὐτὸς ἀνεδέξατο.

7. Ἐκτος δὲ ὑποδέχεται τὴν ἀρχὴν Σερούσιος Τούλλιος, ἐξ ἐπισήμου γεγονὼς μητρὸς, ἣ καὶ αἰχμαλωσίας καὶ δουλείας περιέπεσε τύχῃ.

4. ἐφεξῆς AMΔ : ἐφ' ἐξῆς I 6. ταῦτα IA : ταῦτα M : ταῦτα· ἐκ ταῦτα A Κέλλιον II. Γραπτέον Καίλιον 7. τοῖς II : δὲ τοῖς Δ 10. Ἐν τῇ ᾧβ δ AM ἔκγονος II : ἔκγονος τοῦ κ γραφέντος μετὰ διαξέσιν ἄλλου γραμμῆτος M 11. ἤρατο MIA : ἤρατο τοῦ ἦ γραφέντος μετὰ διαξέσιν ἄλλου γραμμῆτος M 12. Ἀβάντινον II. Γραπτέον Ἀβερτίνον 12-13. καὶ πολίχνην MΔ : πολίχνην A12 13. θαλάσῃ ἔγραφα : θαλάσσης II 14. ἐξ καὶ δέκα IΣΔ : ἐξκαίδεκα AM 18. θεάτρων II : θεάτρων M 22. δὲ MΣΔ : τὸ AI 23. ὑδρορροὰς IΣΔ : ὑδρορροῦς AM 25-26. Ἐπὶ τῶν—ἀνεδέξατο AMI : ἀνεδέξατο Σ : τοῦ βίου τὴν τελευταίαν ἐδέξατο παρ' Ἄγκου πατ' οὗ—ἀνεδέξατο Δ 27. δὲ ΛΔ : λείπει M12 Σερούσιος IΣΔ : σερουόλλιος AM

Οὗτος ὑπεγγάγετο Σαβίνους καὶ τρισὶ λόφοις ἠδξήσε τὴν πόλιν, τῇ Κυριναλίῳ καὶ τῇ Βιμναλίῳ καὶ τῇ Ἐσκυλίῳ, τάφρους τε ἦρυξε πρὸ τοῦ τείχους κύκλῳ καὶ ταῖς ἀπογραφαῖς τῶν σιμμάτων ἔδωκεν ἀρχὴν, οὐπω παρ' οὐδενὶ τῶν ἐθνῶν ἐγνωσμέναις. Ἀπογραφέντες οὖν οἱ τὴν 5 Ῥώμην οἰκοῦντες ὑπ' αὐτῇ, συνήχθησαν εἰς ἀριθμὸν ὀγδοήκοντα τριῶν χιλιάδων μετὰ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων. Τελευτὴν μέντοι τοῦ βίου ἐδέξατο παρὰ τοῦ γαμβροῦ Ταρκυνίου Σουπέρβου· δηλοῖ δὲ τοῦτο [τὸ] ἐπίωνυμον ὑπερήφανον. Παῖς δὲ ἦν οὗτος Ταρκυνίου τοῦ Πρίσκου, παρ' οὗ τὴν βασιλείαν ὁ σφαγεὶς οὗτος ἐδέξατο.

8. Ἐπιλαμβάνεται δὴ τῆς βασιλείας οὗτος ὁ Σούπερβος Ταρκύνιος, 10 ἑβδομὸς τε ὢν τῶν βασιλέων καὶ ὑστατος, καὶ νικᾷ μὲν Βολούσκους, ἔθνος ὃν ἐπὶ τὴν Καμπανίαν, οὐ πόρρω τῆς Ῥώμης· αἶρει δὲ ἐπὶ τούτοις Γαβίαν καὶ Σύεσσαν τὴν Πομητιάν πόλεις, ἔθετό τε μετὰ Τούσκων σπονδὰς ναὸν τε ἠκοδόμησεν ἐν τῷ καλουμένῳ Καπιτωλίῳ. 15 Μετὰ ταῦτα πολιορκῶν τὴν Ἄρδεαν, πολίχνην δέκα καὶ ὀκτὼ σημεῖοις πόρρω τῆς Ῥώμης, τὴν ἀρχὴν ἀπέβαλεν. Ὁ γὰρ ὁμώνυμος αὐτοῦ παῖς ἐπιφανῆ γυναῖκα Λουκρητίαν, ἧς πολὺς ἦν ἐπὶ σωφροσύνη λόγος, Ταρκυνίῳ Κολλατίνῳ συνοικοῦσαν, ἐδιάσατο. Τοῦτο δὲ ἐξήγγειλεν ἢ Λουκρητία τῷ ἀνδρὶ καὶ τῷ πατρὶ, καὶ μηνύσασα τὸ πάθος, ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἑαυτὴν διεχρήσατο. Ἐνταῦθα δὲ Βροῦτος, γένει προσήκων 20 τῷ Ταρκυνίῳ, τὸν δῆμον ἀθροίσας, ἀφαιρεῖται τῆς βασιλείας τὸν Ταρκύνιον, πλείω ποιησάμενος τοῦ κοινοῦ λόγον ἢ τοῦ γένους. Τούτῳ δὲ καὶ τοῦ δήμου τῷ δόγματι ἢ στρατιᾷ συνηκολούθησε, μεθ' ἧς ἐπολιόρκει τὴν Ἄρδεαν. Τετάρτῳ τε καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας μετὰ 25 τῆς γαμετῆς καὶ τῶν παίδων φυγὴν ἑαυτοῦ κατεψήφισατο. Οὕτως ὑπὸ βασιλευσιν ἑπτὰ, τοῖς ὅλοις ἔτεσι διακοσίοις τεσσαράκοντα καὶ τρισὶ, τὰ τῆς Ῥώμης εὐφρήθη πράγματα. Μικρὰ δὲ ἦν ἔτι τὰ τῆς δυνάμειος

αὐτῆς, τῶν ὀρίων αὐτῆς οὐδαμῶθεν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα σημεῖα ἐκτεινομένων.

9. Ἐντεῦθεν τὸ μὲν τῶν βασιλέων ἐπαύσατο, μετηνέχθη δὲ εἰς τὴν τῶν ὑπάτων ἀρχὴν. Δύο δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ ἐτήσιοι, ὥστε, κἂν ἕτερον φραδὸν εἶναι, καταφεύγειν ἐπὶ τὸν ἕτερον, τῇ δὲ χρόνῳ περαιουμένην, ὡς μετριωτέραν εἶναι τὴν δυναστείαν. Ἀνάγκη γὰρ ἦν ἀρίστους εἶναι ἐπιμαγωγούς, εἰδότες ὡς μετὰ τὸν χρόνον ἔσονται τῶν ἀρχομένων. Ἦνονται τοίνυν ὑπατοὶ τῇ πρώτῃ ἔτει μετὰ τοὺς βασιλεῖς Λούκιος Ἰούνιος Βροῦτος ὁ τῆς Ταρκυνίου μάλιστα καθαιρέσεως αἰτιώτατος, καὶ Ταρκύνιος Κολλατίνος ὁ τῆς Λουκρητίας ἀνὴρ, ἧς ὕδρισθείσης 10 ἐπρέχθη τὰ περὶ Ταρκύνιον. Ἄλλ' ὁ Κολλατίνος εὐθὺς τῆς ἐξουσίας ἀφῆρέθη· ἔδοξε γὰρ μηδένα ἐπὶ τῆς Ῥώμης εἶναι Ταρκύνιον ὀνομαζόμενον, καὶ τῆς οὐσίας προσ αφαιρεθείς ἀπόσθη τῆς πόλεως, ἀντικατέστη δὲ αὐτῷ Λούκιος Οὐαλέριος Πουβλικόλας.

10. Τοῦτων οὖν τὴν ὑπατον ἐχόντων ἀρχὴν, ὁ τῆς βασιλείας ἀφαι- 15 ρθείς Ταρκύνιος ἐπηγγάγετο τῇ Ῥώμῃ πόλεμον, καὶ συναγείρας εἴληγε πολλὰ εἰς ὅπλων ἔσπευδεν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν. Ὡς δὲ τὸ πρᾶγμα συνέμιξεν, ὁ μὲν Βροῦτος καὶ ὁ Ταρκυνίου παῖς ἀλλήλους ἀνείλον, οἱ δὲ λοιποὶ Ῥωμαῖοι ταύτῃ τῇ μάχῃ νικήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. Αἱ τοίνυν γυναῖκες ὡς τῆς σεμνότητος καὶ σωφροσύνης 20 ὑπέρμαχόν τε καὶ προστάτην ἐνιαυσιαίῳ πένθει καθάπερ πατέρα κοινὸν ἐτίμησαν. Πουβλικόλας δὲ Σπούριον Λουκρήτιον Τρικπιτινον κοινωνὸν ἑαυτῷ καὶ συνύπατον ἐχειροτόνησε τὸν πατέρα τῆς Λουκρητίας, τούτου δὲ ὑπεξελθόντος νόσῳ τὸν βίον, αὐτὸς Ὀράτιον Πούλλλον συνῆψεν ἑαυτῷ πρὸς τὴν ὑπατον ἀρχὴν. Ὁ γὰρ δὴ λειπόμει- 25

1. αὐτῆς τῶν I : οὐ τῆς τῶν A : αὐτῆς τῶν M : ὃν τῆς Σ : ὅτι τῆς Δ

σημεῖα IA : σημεῖων AΣ : σημεῖοις M 4. κἂν II : κἂν M 6. ὥστε II : λείπει Δ 9. Ἐν τῇ ᾧβ βροῦτος A 14. Ἐν τῇ ᾧβ περὶ πομπικόλα (λεπλικόλα M) AM 15. οὖν τὴν ὑπατον II : τὴν ὑπάτων οὖν τὴν ὑπατον M

13. ταύτη IM : λείπει AΣΔ 22. ἐτίμησαν II : ἐτίμησαν I Ἐν τῇ ᾧβ οὗτος ἐστίν (οὗτος ἐστίν Σ) ὁ πομπικόλας (ἐκ τοῦ πομπικόλας M) ὃν πλοῦταρχος σάλορι παρὰλληλον τίθησι (τίθησιν Σ) (διαγεγραμμένων μετὰ τὸ τίθησι τῶν καὶ πάλιν γραφειῶν λέξεων τῷ σάλορι A) AMΣ 23-24. Λουκρητίας II : Λουκρητίας ἦτοι τὸ μὲν πρῶτον Λουκρητίας εἶτα δὲ Λουκρητίας A 24. Ὀράτιον IΣΔ : ὀράτιον AM 24-25. Πούλλβλλον AMΣ : Πούλλβιον I : Πούλλβιον Δ 25. ἑαυτῷ II : αὐτῷ M

5. συνήχθησαν II : συνήχθησαν A 6. οἰκούντων II : οἰκούντων ἐκ τοῦ οἰκούντας M 7. ἐδέξατο II : ἐδέξατο A 8. τὸ προσέθηκα : λείπει II 11. ἑβδομὸς τε AMΔ : ἑβδομος τε IΣ Βολούσκους II : βουλούσκους M 13. Γαβίαν καὶ Σύεσσαν (σὺε αν M) τὴν Πομητιάν MA : γαβίαν καὶ πομητιάν καὶ σύεσσαν AIΣ ἔθετό τε Δ : ἔθειτό τε II 14. ἠκοδόμησεν ἐν τῷ MA : ἠκοδόμησε ἐν AIΣ 15. Ἄρδεαν ΣΔ : ἄρδεων AMI 16. τὴν ἀρχὴν ΣΔ : [τὴν ἀρχὴν] Σ : λείπεται AMI 18. δὲ AMΔ : λείπει IΣ 19. Λουκρητία II : Λουκρητία M 23. ἧς II : ἧς M 25. Ἐν τῇ ᾧβ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τέλους τοῦ ζῶντων βασιλέων καὶ ἀρχῆς (ἀρχῶν M) τῶν ὑπάτων ἔτη σμγ AMΣ

νος ἀεὶ κύριος ἦν τῆς τοῦ κοινωνοῦ χειροτονίας. Οὗτοι δὲ συνέδῳ τὸν πρῶτον τῶν ὑπάτων ἐνιαυτὸν πέντε σχεῖν ὑπάτους, Ταρκυνίου μὲν Κωλλατίνου διὰ τὴν προσηγορίαν ἀπισθέντος, Βρούτου δὲ πεσόντος ἐν τῇ μάχῃ, Λουκρητίου δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀρρωστίας τελευτήν ἢ ὑπομείναντος.

11. Τῇ δευτέρῃ δὲ μετὰ τοὺς βασιλέας ἔτει Ταρκύνιος αὐτῶν ἐκί-
νησεν ὅπλα κατὰ τῆς Ῥώμης ὑπὲρ τῆς βασιλείας, πρὸς συμμαχίαν
ἐπικαλεσάμενος τὸν Πορσίγαν· οὗτος δὲ ἦν Τούσκων βασιλεὺς· καὶ μι-
κροῦ μὲν τῆς Ῥώμης κατεκράτησεν, ἠττιθεὶς δὲ ὅμως ἀπῆλθε. Καὶ
10 τρίτῃ μετὰ τοὺς βασιλέας ἐνιαυτῷ, ὡς εἶδεν αὐτῷ τὰ περὶ τῆς βασι-
λείας οὐ χωροῦντα κατὰ νοῦν· ἤδη γὰρ καὶ Πορσίγας σπονδὰς ἐπε-
ποιήειτο πρὸς Ῥωμαίους· ἐν Τουσκόλῳ πολιχνίῳ τῆς Ῥώμης οὐ πόρ-
ρον, καταπλαγεὶς τὸν Μούκιον ἐπιβάλλοντα τῇ φλογὶ τὴν δεξιάν εἰ-
15 κὸνα τε γενόμενον ἀνδρείας τε καὶ καρτερίας τῆς Ῥωμαίων, μετα-
στάς σὺν τῇ γαμετῇ καὶ τοῖς γιλιτάτοις τεσσαρεσκαίδεκα διετέλεσεν
ἐνιαυτοὺς ἐκεῖ τε κατεγήρασε. Τετάρτῃ δὲ μετὰ τοὺς βασιλέας ἔτει
Σαβίνο· Ῥωμαίοις ἐπήγαγον πόλεμον. ἠττιθέντων δὲ αὐτῶν παν-
στρατὶ, οἱ Ῥωμαῖοι τὴν νίκην ἐθριάμβευσαν. Ἐτει πέμπτῃ Οὐαλέ-
ριος ὁ Βρούτου συνύπατος, τετάρτην ἤδη πεπληρωκῶς ὑπατείαν, τὸ
20 κοινὸν ὑπέμεινε τέλος ἐν τσαύτῃ πενία καὶ ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων,
ὥστε ἐκ συνεισφορᾶς τοῦ δήμου τὴν ταφήν αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ τοῦ-
τον δὲ αἱ γυναῖκες ὡς περ τὸν Βρούτον κατὰ τὸν ἴσον χρόνον ἐπέ-
θυσαν.

12. Ἐνάτῃ δὲ μετὰ τοὺς βασιλέας ἔτει ὁ τοῦ βασιλεύοντος Ταρ-
25 κυνίου Σουπέρθου γαμβρὸς τιμωρῆσαι τῷ κηδεστῇ βουλευθεὶς, καμ-
μεγέθη στρατιάν συνέλεξε. Τότε τοίνυν προσηπνοθήθη τε καὶ ἠρέθη
κατὰ τὴν Ῥώμην ἀρχὴ· δικτατοῦραν αὐτὴν ἐκάλουν ἐπιχωρίως,
σημαίνει δὲ ἀναγόρευσιν ἢ φωνῇ ἢ διὰ τὸ λέγειν μὲν τὸν δῆμον, οὐ
ψηφισσορεῖν δὲ ὡς ἐπὶ τῶν ὑπάτων, τῷ βήματι δὲ ἀκολουθεῖν τὴν

1. χειροτονία· Σ : χειροτονείας Π 3. ἀπισθέντος ἔγραψα (Πρὸβλ. σ.
13, 13) : ἀπισθέντος Π 8. Πορσίγαν ΣΔ : πορσίγαν AMI 10-11. ἐ-
νιαυτῷ—βασιλείας ἐν τῷ κειμένῳ Π : πρὸςθετα ἐν τῇ ᾠξ διὰ παραπεμπτικοῦ
σημείου /, Λ 11. χωροῦντα Π : χωροῦντα ἐκ τοῦ χωροῦντα M Πορσί-
γας ΣΔ : πορσίγας AM : πορσίγας I 12. Τουσκόλῳ AMI : Τουσκόλῳ ΣΔ
13. Μούκιον IΣΔ : Μούκιον AM 14. ἀνδρείας Π : ἀνδρείας Δ 15. τε-
σσαρεσκαίδεκα Π : τεσσαρεσκαίδεκα Δ 18. ἔτει Π : ἔτει δὲ Δ 22. ἴσον MΣΔ :
ἴσον Λ : ἴσον I ἐπέθυσαν Π : ἐπέθησαν M 24. ἐνάτῃ I : ἐνάτῃ Π
δὲ MΔ : λείπει A1Σ 27. δικτατοῦραν ἔγραψα : δικτατοῦραν Π 29. ψηφισ-
σορεῖν MΣ : ψηφισσορεῖν A1Δ

ἐξουσίαν. Αὕτη δὲ δυνατωτέρα μὲν τῆς μεγίστης ὑπατείας ἦν, ἐξ
μησὶ δὲ παρετείνετο μόνοις. Τοσοῦτον γὰρ ἔδοξεν αὐτὴν συστεῖλαι
κατὰ τὸν χρόνον ὅσον ὑπερέβαινε τῇ μεγέθει. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
τοῦτον χρόνον καὶ ἀρχῶν ἰππέων ἀνεδείχθη· ἀκολουθεῖ δὲ καὶ αὐτὸς
τῷ δικτάτῳ καθάπερ τις ἀξιόχρεως ὑπουργός. Συνελόντι δὲ εἶπειν ἢ
οὐδεμία τῶν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀρχῶν ὡς ἡ δικτατοῦρα τῇ νῦν βασι-
λείᾳ προσεῖχεται. Μετὰ ταύτης γοῦν, μᾶλλον δὲ ὑπὸ ταύτῃ τῇ προση-
γορίᾳ καὶ Αὐγουστος Ὀκταδιανός, περὶ οὐ μικρὸν ὕστερον ἐρεῦμεν,
καὶ πρὸ ἐκείνου Γάιος Καίσαρ κατὰ μικρὸν τὴν μὲν πολιτείαν κατα-
λύοντες, ἀρπάζοντες δὲ τὴν βασιλείαν διέλαθον. Πρῶτος οὖν ἐγένετο 10
δικτάτωρ Λάρκιος, μάγιστρος δὲ τῶν ἰππέων πρῶτος Σπούριος Κά-
σιος.

13. Ἐκτῷ δὲ καὶ δεκάτῳ μετὰ τοὺς βασιλέας ἐνιαυτῷ στάσις
ἐπέπεσε τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων ἀγανακτοῦντι καὶ δεινὰ πάσχοντι
ὑπὸ τε τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ὑπάτων. Καὶ οὐ πρότερον ἐπέσχεν 15
οὗτος ὁ θόρυβος, πρὶν καὶ αὐτὸς αὐτῷ κατέστησεν ἄρχοντας οἰκείους
καὶ οἶονεῖ τινὰς ἐκδίκους τοῦ πλήθους, οὓς δημάρχους ἐκάλεσε, τρι-
βούτους πλήθις κατὰ τὴν αὐτῶν φωνήν. Ἐπίστευε δὲ ὁ δῆμος διὰ
τούτων ἀσφάλειαν αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ἀρχόντων
ἐξουσίαν ὑπάρξειν. 20

14. Τῷ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ Βολούσκοι τὸν πόλεμον ἀνεγείσαντο,
καὶ συμμίξαντες ἠττήθησαν καὶ τὴν μεγίστην ἐαυτῶν πόλιν Κουριό-
λους ἀπώλεσαν, τῶν νικησάντων γενομένην.

15. Ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ μετὰ τοὺς βασιλέας ἔτει Κύντιος Μάρκιος,
ὁ τοῦ πολέμου τοῦ κατὰ Βολούσκων στρατηγός ὁ καὶ τὴν πόλιν 25

2. μόνοις ἔγραψα : μόνοις M : μόν Λ : μόνον IΣΔ 4. αὐτῶς Δ : αὐτῷ Π

5. δικτάτῳ ΣΔ : δικτάτορι AMI 6. λείπει M 6. δικτατοῦρα
ἔγραψα δικτατοῦρα Π 13. Ἐν τῇ ᾠξ' ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης (Ῥώμης Σ) ἔως
τῆς τῶν δημάρχων καταστάσεως ἔτη σξ' ἔγγῳς AMΣ 14. πάσχοντι ἔγραψα. Π; 6λ.
τὸ τοῦ Εὐτροπίου tanquam . . . premeretur : πάσχειν Π 15. ὑπάτων Π :
ὑπάτων αἰτιωμένων Δ ἐπέσχεν ΣΔ : ἀπέσχεν AMI 16. αὐτῷ ΣΔ : αὐ-
τῷ AMI 17. οἶονεῖ τινὰς ἔγραψα : οἶονεῖ τινὰς Π 18. πλήθις Π : πλήθις A
ἐπίστευε AMΣ : ἐπίστευσε IΔ 21. Βολούσκοι Δ : βολούσκοι I : βου-
λουσκοί AMΣ

24. Ἐν τῇ ᾠξ' οἱ δημάρχοι τῷ β' ἔτει τῆς ἐαυτῶν ἐξουσίας ἐπα-
θέντες κατὰ τῶν ὑπάτων, ἐξόριστον τῆς Ῥώμης ἐποίησαν γὰ' ὄν μίρκιον ὄν πλοῦ-
τατος παράλληλον εἶθῃσιν (εἶθῃσιν M) ἀλκιβιάδῃ τῷ ἀθηναίῳ AMΣ

25. Βολούσκων IΔ : βουλούσκων AMΣ

αὐτῶν ἐλθὼν τοὺς Κουρούλους, ἀπολιπὼν τὴν Ῥώμην, προσεχώρησε τοῖς Βολούσκοις, ὑπὸ τινος ὀργῆς τοῦτα παλῶν, καὶ πολὺ συνήγαγε συμμαχικόν, καὶ πολλάκις ἐνίκησε πολέμῳ τοὺς οἰκείους. Καὶ πλησίον αὐτῆς ἐγένετο τῆς πόλεως ἀπὸ πέντε σημείων, ὡς αὐτίκα πω-
 5 λιορκήσαν· πρεσβευσαμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων, οὐ πρότερον ἔφθι τῆς ὀργῆς λήξειν ἢ τὴν αὐτοῦ μητέρα Βετουρίαν καὶ τὴν γαμετὴν Βουλουμνίαν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Γίνεται δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς ὄδουροις τῶν γυναικῶν ἐπικλασθεῖς ἀπεκίνησε τὸν στρατόν. Καὶ δεύτερος αὐ-
 10 τος μετὰ τὸν βασιλέα Ταρκύνιον ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος ἐκίνησεν.

16. Φαβίου δὲ καὶ Βεργινίου τὴν ὑπατείαν ἔχόντων, τριακόσιοι τῆς Ῥώμης ἄνδρες ἐπιφανεῖς, ἐκ τῆς Φαβίου καταγόμενοι συγγενείας, αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς κατὰ τῶν Βεργέντων ἐξεστράτευσαν, ὑποσχόμενοι καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ συγκλήτῳ τὸν πάντα κατορθώσεν πό-
 15 στρατιάς, πανωλεθρία διεφθάρησαν. Ἐκ τοσούτου δὲ τοῦ Φαβίου γένους εἰς ὑπελείφθη μόνος, ὃς οὐχ οἶός τε ἐγένετο διὰ τὴν νεότητά παραγενέσθαι τῇ μάχῃ. Μετὰ ταῦτα γίνεται τῶν σωματίων πάλιν ἀπογραφή κατὰ τὴν πόλιν, καὶ συνηριθμήθη πλῆθος ἀνδρῶν ἑκατὸν δέκα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τριακόσιοι καὶ δέκα καὶ ἑννέα.

20 17. Τῷ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ κατὰ τὸ Ἄλγιδον ὄρος, δωδεκάτῃ τῆς πόλεως σημείῳ, ἐνεδρευθεῖς ὁ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς συνεκλείσθη. Χειροτονεῖται τοίνυν δικτάτωρ Λούκιος Κύντιος Κικκιννάτος· ἐν γὰρ ταῖς μεγίσταις ἀνάγκαις ἐπὶ ταύτην ἐφέροντο τὴν ἀρχήν. Ἄγρὸν δὲ ἔχων ὁ Κικκιννάτος καὶ τοῦτον αὐτῷ σώματι γεωργῶν, ἐφεστῆκώς τε ἀρό-
 25 τρω, παρέλαβε τὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸν ἰδρωτὰ τὸν ἀπὸ τῆς γηπονίας μεταβαλὼν ἐνέδω τὸ σχῆμα τραβέαν· τόγαν αὐτὴν ὀνομάζουσιν· ἐκ τῆς ὀπλίσεως τῆς Ῥωμύλου μετενεχθεῖσαν εἰς φᾶρος· καὶ τοὺς πολεμίου ἀπολέσας ἠλευθέρωσε τὴν στρατιάν.

18. Τριακοστῷ δὲ καὶ ἐνὶ μετὰ τὸν τῆς Ῥώμης συνοικισμὸν ἐνι-

2. Βολούσκοις Δ : βουλοόκοις Π ἢ. ἔφη Π : ἔμελλε Λ 6. Βετου-
 ρίαν ΣΔ : βετουλίαν ΑΜΙ 9. ἐκίνησεν : ἐκίνησε προστεθέντος ἐν τέλει
 τοῦ π ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου Λ 14. ἀξιόχρεως ΣΔ : ἀξιοχρέως ΑΜΙ 17. γί-
 νεται Π : δὲ γίνεται Δ 19. ἑννέα Π : ἑννέα ἐκ τοῦ ἐνέα Λ 20. ἐξῆς Π :
 ἑξῆς Μ Ἄλγιδον ΣΔ : ἄλκιδον ΙΑ : ἄλβιδον Μ 21. πόλεως Π : πόλεως πόλεως
 τῆς δευτέρας λέξεως εἰτα διαγραφείσης Μ 22. κικκιννάτος Π : κικκιννάτος Μ
 25. καὶ τὴν Π : καὶ τῶν Δ 27. Ῥωμύλου Δ : Ῥωμύλλου Π φᾶρος ἔγρα-
 φα : φᾶρος ΣΔ : φᾶρας ΑΜΙ 29. Ἐν τῇ ᾠφ' ἀπὸ κίσεως Ῥώμης (Ῥώμης Σ)
 ἔως τῆς τῶν δέκα ἀρχῆς ἱπαιτικῶν ἀνδρῶν ἔτη τὰ ὀλυμπιάς πδ ΑΜΣ. Αἰ λέ-

αὐτῷ τὸ τῶν ὑπάτων μετεβάλετο εἰς ἑτέραν ἀρχήν. Ἄντι γὰρ τῶν ὑπάτων δέκα κατέστησαν, οἷς [ῆ] πᾶσα τῆς πόλεως ἐπετράπη διοί-
 κησις. Ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι δεκανδρικοί. Ὀρθῶς δὲ διαγενόμενοι κατὰ
 τὸ πρῶτον ἔτος εἰτα μετεβλήθησαν. Ἄππιος γὰρ Κλαύδιος, εἰς ἓκ
 τῶν δέκα, Βεργινίου τινὸς θυγατέρα παρθένον, ὃς ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ
 5 τὸ Ἄλγιδον ὄρος πρὸς Λατίνους ἐτύγχανεν ἀνδρειότατα μεμαχημέ-
 νος, ἠβουλήθη διαφθεῖραι πρὸς βίαν· ἀλλ' ὁ πατήρ αὐτὴν πρὸ τῆς
 ὕβρεως ἀνείλε. Τοῦτο συνεκίνησε τὸν στρατόν, καὶ τοὺς δέκα τιμω-
 ρία παραδόντες καὶ αὐτὴν αὐτοῖς συνανειλοῦ τὴν ἀρχήν.

19. Τῷ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ Φιδηνᾶται πρὸς τὴν Ῥώμην ἦσαντο πό-
 10 λεμον, συμμαχοῖς κεχρημένοι Βεείοις καὶ τῷ τούτων βασιλεῖ Το-
 λουμνίῳ. Βεεῖοι δὲ καὶ Φιδηνᾶται, καθάπερ ἐν τοῖς πρόσθεν εἴρηται,
 τῆς Ῥώμης ἐκ γειτόνων οἰκοῦσι, Φιδηνᾶται μὲν ἕξ κεχωρισμένοι ση-
 15 μείοις, Βεεῖοι δὲ ὀκτωκαίδεκα. Συνεπῆλθον δὲ καὶ Βολούσκοι. Τότε
 τοίνυν Μάμερκος Αἰμίλιος, δικτάτωρ χειροτονηθεὶς καὶ λαθὼν ἄρ-
 20 χοντα τῶν ἱππέων Λούκιον Κύντιον Κικκιννάτον, τὸν τε πόλεμον ἔλυ-
 σε καὶ τὸν βασιλέα Τολουμνιον ἀνείλε, Φιδηνᾶται τε ἡ πόλις ἐάλω καὶ
 κατεσκάφη.

20. Εἴκοσι δὲ ὕστερον ταύτης τῆς μάχης ἐνιαυτοῖς Βεεῖοι πάλιν
 ἐκίνησαν τὸν πόλεμον· καὶ χειροτονεῖται κατ' αὐτῶν δικτάτωρ Φού-
 20 ριος Κάμιλλος, ὃς πρότερον μὲν αὐτοὺς κατεπολέμησε, μετὰ ταῦτα
 δὲ τὴν πόλιν περικαθίσας καὶ αὐτὴν εἶλεν, ἀρχαιοτάτην τε τῆς Ἰτα-
 λίας καὶ τοῖς πᾶσιν ἀφθονωτάτην. Μετὰ ταύτην αἰρεῖ Φαλίσκους, πό-
 λιν οὐχ ἦττω τῆς προτέρας· ἀλλ' ἐπανέστη φθόνος ἐκ ταύτης αὐτῷ
 τῆς εὐημερίας. Αἰτίαν δ' ἔσχεν ὡς οὐ προσηκόντως διέλοι τῇ στρα-
 25

ἔεις ὀλυμπιάς πδ ἐν τῷ Λ κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν. Ἔπονται δὲ ἐν τῇ ᾠφ
 τοῦ αὐτοῦ κώδικος, ἐπ' ἴσης χωριστά, καὶ αἱ λέξεις + περί τῆς νεανίδος λεί-
 ποῦσαι ἀπὸ τῶν λοιπῶν 1. μετεβάλετο Π : μετεβάλλετο Λ 2. ἡ προσέθη-
 κα : λείπει Π 6. Ἄλγιδον ΣΔ : ἄλκιδον Ι : ἄλκιμον ΑΜ 10. (καὶ 12).
 φιδηνᾶται ἔγραφα : φιδηνᾶται Π ἦσαντο ΑΜΙ : ἦσαντο ΣΔ 11-12. Βε-
 είοις—Τολουμνίῳ (τουλουμνίῳ ΜΣ) ἐν τῷ κειμένῳ Π : Βεείοις—τουλουμνίῳ ἐν
 τῇ ᾠφ διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου '/. Λ 15. Αἰμίλιος ΣΔ : αἰμίλιος ΑΙΜ Ἐν
 τῇ ᾠφ οὗτος ἐστὶν ὁ κάμιλλος ἐν παράλληλον τίθησι πλοῦταρχος θεμιστοκλεῖ (θεμι-
 στοκλῆ Μ) τῷ ἀθηναίῳ ΑΜΣ 16. Κύντιον ΑΜΣ : Κύντιον Ιδ Κικκιννάτον
 ἔγραφα : Κικκιννάτον Π 17. Φιδηνᾶται ἔγραφα : φιδηνᾶται τδ Π 22-23. εἶ-
 λεν—μετὰ ταύτην ἐν τῷ κειμένῳ Π : ἐνετῆ ᾠφ διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου '/. Μ
 23. ταύτην Π : ταύτην δὲ Δ 24. ἦττω ΣΔ : ἦττω ἐκ τοῦ ἦττον ἄλλω μέ-
 λανι Λ : ἦττων Μ : ἦττον Ι 25. ἔσχεν ΣΔ : ἔσχον ΑΜΙ

τις τὰ τοῦ πολέμου λάφυρα, κατεκρίθη τε καὶ ἀπειώθη τῆς Ῥώμης. Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Γάλλοι Σέκωνες ὄρμησαν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, καὶ γενομένης μάχης ἐνδεκάτῃ τῆς πόλεως σημεῖον παρὰ τὸν ἄλλιον ποταμὸν, ἐπεξήλθον φεύγουσι τοῖς Ῥωμαίοις, οὐδενὸς ἀντά-
 5 ραντος, μέχρι τῆς πόλεως αὐτῆς. Καταφεύγοντες δὲ εἰς τὸ Καπιτώ-
 λιον, ἔκει συνέσωζον ἑαυτοὺς. Λιμοῦ δὲ λοιπὸν συνέχοντος αὐτοὺς,
 ἐφίσταται κάμνουσιν ὁ Φούριος Κάμιλλος, ἐκτός τῆς πόλεως ἐκ τῆς
 τῆς εἰρημένης κρίσεως διάγων. Καὶ νικᾷ μὲν αὐτοὺς τῇ πρώτῃ
 συμπλοκῇ ὡς δὲ οὐκ ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεως, ὠνήσαντο Ῥωμαῖοι
 10 τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ χρυσίῳ. Τοῦτο οὐκ ἦνεγκε μετρίως ὁ Κά-
 μιλλος· παραχρήμα δὲ ἐπεξελθὼν τῇ τῶν Γάλλων στρατιᾷ, αὐτὴν
 τε διεφθειρε καὶ τὸ δοθὲν ἀνέλαβε χρυσίον, καὶ τὰ σημεῖα τὰ στρα-
 τιωτικὰ, ἅπερ ἦσαν ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἀφηρη-
 μένοι· σίγνα καλοῦσιν αὐτὰ Ῥωμαῖοι πάντα ἀναλαβὼν, τρίτον ἐν τῇ
 15 πατρίδι θριάμβον ἐθριάμβευσεν, ἐπεκλήθη τε δεύτερος Ῥωμύλος, ὡς
 οἰκιστῆς καὶ αὐτὸς τῆς Ῥώμης γεγεννημένος.

BIBLION Β'

1. Ἐπει τριακοστῇ καὶ ἐξηκοστῇ πέμπτῃ μετὰ τὸν τῆς Ῥώμης
 συνοικισμὸν, πρώτῃ δὲ μετὰ τὴν ὑπὸ Γάλλοις γενομένην ἄλωσιν ἐνηλ-
 λάγησαν αἱ δυναστεῖαι. Ἀντὶ γὰρ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες ἐγένοντο
 στρατιωτικοί, τὴν τῶν ὑπάτων ἔχοντες δύναμιν. Ἐντεθθεν καὶ τὰ
 5 τῆς Ῥώμης ἠὺξήθη πράγματα. Κάμιλλος γὰρ Βολούσκων πόλιν,
 ἐβδομήκοντα τοῖς πᾶσιν ἐνιαυτοῖς οὐκ ἀποσχομένην τοῦ κατὰ τῆς
 Ῥώμης πολέμου, αὐτὴν τε εἶλε τὴν Βολούσκων ὡς καὶ πόλιν ἑτέραν

3. ἐνδεκάτῃ M : ἐνδεκάτῃ Π 4-5. ἀντίρρατος ΙΔ : ἀντίρρατος Σ : ἀντί-
 ρατος ΛΜ 5-6. Καπιτώλιον Δ : Καπετώλιον Π. Ἴδε ἀνωτέρω σ. 11, 23 καὶ 12, 14

7. Φούριος ΣΔ : φρούριος ΛΜΙ 10. χρυσίῳ Π : χρυσίῳ Μ τοῦτο οὐκ Π :
 τοῦτο δὲ ἐκ Δ ἦνεγκε Π : ἦνεγκε Μ 13. Ῥωμαίων Π : Ῥωμαίων ἐπὶ προ-
 τέρων διαγεγραμμένου Μ 14. σίγνα Δ : σίγνα δὲ Δ 15. Ῥωμύλος ΣΔ : Ῥω-
 μύλος ΛΜΙ

σιο

1. τριακοσιοστῇ Π : τριακοστῇ τῆς διορθώσεως γενομένης δευτέρᾳ χει-
 ρὶ Λ 3. δυναστεῖαι Π : δυναστεῖαι Λ 3-4. ἄρχοντες—ὑπάτων ἐν τῇ κειμέ-
 νῃ Π : πρόσθετα ἐν τῇ ᾠξ ἄλλῃ χειρὶ Ι 7. αὐτὴν τε Π : αὐτὴν δὲ Σ
 τὴν βολούσκων ὡς (ᾠ ΜΣ) καὶ πόλιν ἑτέραν ἐτρούσκων ΛΜΙ : καὶ ἑτέραν Αἰνα-
 ρῶν Δ

Ἐτρούσκων καὶ Σουτρίνων ἄλλην, πάσας τε αὐτάς ὑφ' ἑαυτὸν παιγ-
 σάμενος καὶ τοὺς πολεμίους διαχρησάμενος, τρεῖς ἐπὶ τοῖς τρισὶν
 ἔθνεσιν ἐπετέλεσε θριάμβους.

2. Καὶ Τίτος δὲ Κυίντιος Κικιννάτος Πραϊνεστίνους, οἱ μέχρι τῶν
 προφυλαίων αὐτῶν πολεμοῦντες ἐχώρησαν, ἄχρις Ἀλλίου ποταμοῦ 5
 διώξας, νίκην τε ἤρατο κατ' αὐτῶν καὶ πόλεις αὐτῶν ἑπτὰ τῇ Ῥώμῃ
 προσένειμε, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς Πραϊνεστίνους, παραδόντας ἑαυτοὺς,
 ἐκτήσατο· πᾶν δὲ τοῦτο τὸ ἔργον εἴκοσιν ἐπετέλεσε ταῖς πάσαις
 ἡμέραις, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθριάμβευσεν.

3. Ἄλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων ἡ δυναστεία· 10
 μικρῇ γὰρ ὑστερον κατελύθη, καὶ σχεδὸν ἔξω πάτης ἀρχῆς ἡ Ῥώμη
 διετέλεσεν, εἰ καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχόντων τινὲς καὶ μετὰ τὴν
 κατάλυσιν τῆς ἀρχῆς ἐβιάζοντο δύνασθαι καὶ τὸ κῆρος ἔχειν. Ἄλλ'
 οὐχ ὑπὲρ τρεῖς ἐνιαυτοὺς τοῦτο ἐδυνήθησαν· ἐπανήλθε γὰρ πρὸς τοὺς
 15 ὑπάτους ἡ ἐξουσία.

4. Λουκίου τοῖνον Γενουκίου καὶ Κυιντίου Σερβιλίου γενομένων
 ὑπάτων, τελευτᾷ Κάμιλλος, τιμαί τε αὐτῷ δευτέραι μετὰ τὸν Ῥωμύ-
 λον ἐψηφίσθησαν.

5. Γάλλων δὲ πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν κινήσαντων, στρατοπε-
 δευσαμένων δὲ ἀντιπέραν τοῦ Ἀνιήνου ποταμοῦ, Τίτος Κυίντιος δι- 20
 κτάτωρ ἀναδειχθεὶς ἐξήλθεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Ἄλλ' ἔλυσεν τὴν μά-
 χην οὐχ ἡ συμπλοκῇ τῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ἀνὴρ νεανίας Μανί-
 λιος. Ἰφ' ἐνὸς γὰρ τῶν Γάλλων εἰς μονομαχίαν προκληθεὶς ἐκεί-
 νόν τε καθείλε καὶ τῷ πολέμῳ τέλος ἔδωκε, τὸν στρεπτόν τε, ᾧ

1. ἑαυτὸν ΛΙΔ : ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ἑαυτῶν Μ 4. Κυίντιος ἔγραφα (Ἴδε ἀνω-
 τέρω σ. 17, 16) : κύντιος Π Κικιννάτος ἔγραφα : κικιννάτος ΛΙΔ : κικιννάτος Μ
 Α

Πραϊνεστίνους Δ : πρεϊνεστίνους Π 5. προφυλαίων ΜΙΔ : προφυλάκων Λ

6. ἤρατο Ι : ἤρατο ΣΔ : ἤξατο ΛΜ 7. Πραϊνεστίνους Δ : Πραϊνεστίνους Σ
 πρεϊνεστίνους ΛΜΙ 8. ἐπετέλεσε Π : ἐπετέλεσεν Λ 10. ἐπὶ πολὺ Π : ἐπιπολὺ Λ

τῶν ΛΜΙ : διεγένετο Σ : περὶ τῶν Δ : λείπει Σ 12. Ἐν τῇ ᾠξ· περὶ
 τῆς τῶν ὑπάτων ἀθῆς ἀρχῆς ἀναλήψεως Σ : περὶ τῆς τῶν ἡπαιτικῶν ἀθῆς ἀρχῆς
 ἀναλήψεως Μ 16. Γενουκίου Π : γενκίου Μ Κυιντίου ἔγραφα (Ἠρβλ. ἀνω-
 τέρω σ. 17, 16 καὶ 19, 4) : κύντου Π : κύντου Μ 17-18. Ῥωμύλον ΣΔ : Ῥω-
 μύλον ΛΙΜ 19. Γάλλων Δ : γάλλων ἀνωθεν δ' αὐτοῦ γαλατῶν νεωτέρα χειρὶ
 ἐν τῷ Μ, ἐρυθρόν ἐν τῷ Λ 20. ἀντιπέραν ἔγραφα : ἀντιπέρα Π : ἀντιπέρα ἐκ
 τοῦ ἀντίπερα Μ Τίτος ΙΔ : τίτος ΛΜΣ Κυίντιος ἔγραφα : Κύντιος Π.

22-23. Μανίλιος Σ : μανήλιος ΛΜΙ : Μάνλιος ὀρθῶς Δ 23-24. ἐκείνον
 τε Δ : ἐκείνον τε Π 24. καθείλε ΙΣΔ : καθείλεν ΛΜ

κεκόσμητο τὸν τράχηλον ὁ Γάλλος, ἑαυτῷ περιθεὶς, ἐκ τούτου Τορ-
κουάτος αὐτὸς τε προσηγορεύθη καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ πάντες, μηνύοντες
τῇ προσηγορίᾳ τὸν ἀπὸ τοῦ λαφύρου κόσμον· τόρκυς γὰρ ἐπιχωρίως
ὁ στρεπτός καλεῖται. Τότε μὲν οὖν φυγῇ παρέδωσαν ἑαυτούς· μετὰ
5 οὐ ταῦτα καὶ κατεπολεμήθησαν ὑπὸ τοῦ δικτάτωρος Σουλπικίου. Καὶ
Τούσκει δὲ ὑπὸ Γαίου Μαρκίου συνεκόπησαν. Ὡς ὀκτὼ δὲ χιλιάδας
αἰχμαλώτων τῷ θριάμβῳ ποιήσας πλήθος ὁ νικήσας ἐθριάμβευσε.

6. Μετὰ τοῦτο γίνεται τῶν Ῥωμαίων ἀπογραφῇ, καὶ τῶν Λατί-
νων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις ἤδη γεγεννημένων σώματα παρέχειν εἰς στρα-
10 τιὰν οὐ βουλομένων, ἐξ αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν * συλλεγῆναι
τὸ στράτευμα. Δέκα δὲ ἐξ αὐτῶν συντάξεις ἐγένοντο, λεγεῶνες κατὰ
τὴν αὐτῶν καλούμεναι φωνήν, ἐκ τῆς γενομένης τῶν νέων ἐπιλογῆς·
λέγερε γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐπιλέξασθαι λέγεται. Αἱ δέκα δὲ αὐταὶ λε-
γεῶνες ἐξήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν εἶχον, ὡς ἐκάστην εἰς ἑξακισχιλίους
15 τελείν. Καὶ οὕτως ὁ τοσοῦτος συνήχθη στρατός, οὕπω τῶν Ῥωμαϊκῶν
πραγμάτων εἰς τὸ πᾶν ἐπιδεδωκότων. Τοσαύτη τῶν στρατιωτικῶν ἦν
ἐπιθυμία καὶ τῶν πολιτῶν ἀνδρεία. Τοῦτο δὴ τὸ στράτευμα τῶν πο-
λιτῶν ἐξάραν ἐπὶ τοὺς Γάλλους ἐχώρησεν, ἡγουμένου τῆς στρατιᾶς
Φουρίου. Ἀλλὰ τις ἐκ τοῦ Γάλλων στρατεύματος, πρὶν ἢ συμμίξαι τὰ
20 πλήθη, ἐκ προκλήσεως τὸν ἀριστὸν τῶν Ῥωμαίων εἰς μονομαχίαν
ἐκάλει. Τότε τοίνυν ἐθελοντῆς ἐξανέστη Μάρκος Οὐαλέριος ἐν τοῖς
ἀρχουσι τῶν στρατιωτῶν τεταγμένος, καὶ σκευασάμενος ἐπήλθεν. Ὀρ-
μῶντι δὲ αὐτῷ κατὰ τοῦ πολεμίου κόραξ ἐπιστάς κατὰ τὸν δεξιὸν
ἔστη βραχίονα. Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν ἄνδρες συνέμιξαν· ὁ δὲ κόραξ
25 τοῖς τε ὄνυξι καὶ τοῖς πτεροῖς ἔπαιε τοῦ Γάλλου τὰ ὄμματα, κωλύων
εὐθὺ τῷ πολεμοῦντι προσδλέπειν. Καὶ οὕτω πίπτει μὲν ὁ Γάλλος, τῷ
Οὐαλερίῳ δὲ ὁ τῆς νίκης τρόπος δέδωκε τὴν προσηγορίαν. Κορβίνος

5. δικτάτωρος ΑΣΔ : δικτάτορος ΙΜ 6. Τούσκει Π : τούσκει Μ χι-
λιάδας Π : χιλιάδας ἐκ τοῦ χιλιάδες Μ 8. γίνεται ΑΜΣ : γίγνεται ΙΑ
9. τῶν ΑΜΣ : λείπει ΙΑ 10. Ῥωμαίων διαγεγραμμένον εἰς ὃ ἔπεται λατί-
νων Μ : λείπει Π πολιτῶν ἔγραφα : πολιτικῶν Π συλλεγῆναι Π : συνελέγη Δ
11. δέκα δὲ Δ : δὲ δεκάδες Π 13. Ἐν τῇ φᾶ' λεγεῶν πλήθος στρατιω-
τικὸν ἀνδρῶν ὅ ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ ἐκλέγομαι ἡγουν ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν ΑΜ 14. ἀν-
δρῶν Π : ἀνδῶν Α ἑξακισχιλίους Π : ἐξάκισ χιλίους Μ 17. ἀνδρεία ΑΜΣ : ἀν-
δρεία ΙΑ 18. ἐξάραν Π : ἐξάραν Σ 19. Φουρίου Δ : φρουρίου Π συμ-
μίξαι ἔγραφα : συμμίξαι Π 22. στρατιωτῶν Π : στρατιωτικῶν Δ 26-27. Οὐαλε-
ρίῳ ΙΣΔ : οὐα λερίῳ ΑΜ 27. προσηγορίαν Π : προσηγορίαν ἐκ τοῦ προσηγόριαν Μ

γὰρ ὠνομάσθη, τοῦ κόρακος οὕτω κατὰ τὴν τῶν Ἰταλῶν ὀνομαζο-
μένου φωνήν. Καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων τὰ τῆς εὐημερίας ἔσθη· ἀλλὰ
τρίτον καὶ εἰκοστὸν γεγονῶς ἔτος ἐπὶ τὴν ὑπατείαν ἐκλήθη.

7. Λατίνοι δὲ οἱ τὴν στρατολογίαν ἀρνησάμενοι καθάπερ ἕκ-
τινος μελέτης ἐπὶ μείζον ἐχώρησαν. Ἐφασκον γὰρ τὸν ἕτερον τῶν 6
ὑπάτων ἐκ σφῶν αὐτῶν χρῆναι χειροτονεῖσθαι. Τῶν Ῥωμαίων δὲ οὐ
συνθεμένων, ἀνήφθη πόλεμος μέγιστος εἴπερ τις ἄλλος· καὶ τοῦτον μὲν
ἠττήθησαν οἱ Λατίνοι, καὶ θρίλαβον ἔσχεν ἡ νίκη. Τοῖς ὑπάτοις δὲ ὡς
ὑπὲρ ἔργου μεγάλου κατὰ τι χωρίον, ὃ Ῥώστρα καλοῦσιν, ἀνδριάν-
τας ἀνέστησαν. Τοῦτο δὲ τὸ χωρίον τὰς πρὸς τὸν δῆμον ἐδέχετο τῶν 10
ὑπάτων τε καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων δημηγορίας· ἐκείθεν γὰρ ἐν
ταῖς καταλαμβανούσαις χρεῖαις διελέγοντο τῷ δήμῳ. Κατὰ δὲ τὸν
αὐτὸν ἐνιαυτὸν Ἀλεξάνδρεια παρὰ τοῦ Μακεδόνα Ἀλεξάνδρου συνφ-
κίσθη, καὶ ταύτην ἐδέξατο τὴν προσηγορίαν ἢ τῆς Αἰγύπτου πάσης
μήτηρ. 15

8. Ἐντεῦθεν δὴ καὶ τὰ τῆς δυνάμεως ηὔξήθη Ῥωμαίοις καὶ πρὸς
ἄκρον ἀφίκοντο δυναστείας. Ἀμέλει πορρωτάτω λοιπὸν αὐτοῖς οἱ πό-
λεμοι συνεκροτοῦντο. Ἐπὶ Σαμνίτας γοῦν, τριακοσίοις ἀπικισμένους
σημείοις, τὴν στρατιὰν ἐκίνησαν, ἧς ἀφηγεῖτο Παπίριος Κούρσωρ, τὴν
τῆς δικτατωρίας ἔχων ἐξουσίαν. Χρείας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὴν Ῥώμην κα- 20
λούσης, τὸν ἄρχοντα τῆς ἵππου Φάβιον Μάξιμον· ἠκολούθει δὲ αὐτῇ,
καθάπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρήκαμεν, ἡ δυναστεία τῷ δικτάτῳ· κατ-
έλιπεν ἐπιτροπεύειν τοῦ στρατοῦ, προαγορεύσας μὴ συμμίξαι μήτε
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, πρὶν ἂν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπανήκη. Λαβόμενος δὲ
ὁ Φάβιος καιροῦ καὶ μικρὰ φροντίσας τῶν τοῦ δικτάτωρος ἐντολῶν, 25
ἐμαχέσατο μὲν μετὰ λαμπρᾶς τῆς τύχης, καὶ τοὺς Σαμνίτας ἀπώλεσε
πανστρατιᾶ· ἐπὶ τούτοις ψῆφον ἐπήγαγεν ὁ δικτάτωρ αὐτῷ θανάτου·

1. τοῦ ΑΜΙ : /ἀπό/ τοῦ ΙΣ : ἀπὸ τοῦ Δ 3. ἐκλήθη ΑΙΑ : ἐλήθη Μ : ἠλή-
θη Σ 5. ἐπὶ μείζον ΙΣΔ : ἐπιμείζον ΑΜ 7. εἴπερ ΙΑ : εἴπερ ΑΜΣ
9. Ῥώστρα ΙΑ : Ῥώστρα ΑΜ : Ῥώστρα Σ 9-10. ἀνδριάντας ἔγραφα : ἀνδρι-
άντες Π 10-11. τῶν ὑπάτων τε καὶ Π : λείπουσι Δ 12. διελέγοντο Π : δια-
λέγοντο Δ 14. Ἐν τῇ φᾶ' Cῆ (μέλαν) καὶ χωριστὰ περὶ ἀλεξανδρείας (ἐρυθρά) Δ :
Cῆ περὶ ἀλεξανδρείας Μ 20. δικτατωρίας Δ : δικτατορίας Π ἔχων ἐξουσίαν Π :
ἐξουσίαν ἔχων Ι 21. ἠκολούθει Π : ἠκολούθη Δ 22. ἡ ΑΜ : λείπει ΙΣΔ
δικτάτῳ Π : δικτάτορι Μ 23. συμμίξαι ἔγραφα : συμμίξαι Π 25. δικτά-
τωρος ΙΑ : δικτάτορος ΑΜΣ 26. ἐμαχέσατο ἔγραφα : ἐμαχήσατο Π
27. ἐπὶ Π : ἀλλ' ἐπὶ Δ αὐτῷ ΙΣΔ : αὐτοῦ ΑΜ

διεσώθη, δὲ τῆ τε τοῦ στρατεύματος περὶ αὐτὸν σχέσει καὶ τῆ τοῦ δήμου σπουδῆ, τοσαύτη τε ἐκινήθη κατὰ τοῦ Παπιρίου στάσις, ὡς παρὰ μικρὸν ἔλθειν αὐτὸν θανάτου.

9. Μετὰ ταῦτα οἱ Σαμνίται τοὺς Ῥωμαίους, ὑπατευόντων Ἰτίου Βετουρίου καὶ Σπουρίου Ποστουμίου, μετὰ πολλῆς κατεπολέμησαν τῆς αἰσχύνης, καὶ κύριοι καταστάντες αὐτῶν, ἔθεντο σπονδὰς τοῖς ἠττημένοις ἀπρεπεῖς. Ἄλλ' ἢ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος τὰς μὲν σπονδὰς παρεσάλευσαν ὡς ἐν δυσπραγίᾳ γεγεννημένας, ἀνέλαβον δὲ τὴν μάχην, καὶ οἱ πρότερον νενικηκότες ἠττήθησαν, Παπιρίου τοῦ ὑπάτου τῆ μάχῃ στρατηγούοντος. Πεσόντων δὲ τῶν πλειόνων, ἑπτὰ χιλιάδες ἀνδρῶν αἰχμαλώτων ὑπὸ τοῖς νενικηκόσιν ἐγένοντο, καὶ πρῶτος οὗτος κατὰ Σαμνιτῶν ἐδόθη τῷ Παπιρίῳ ὀρίαμβος. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον Ἄππιος Κλαύδιος κήνσωρ αἰρεῖται, ἦγουν τιμητῆς ἀρχὴ δὲ ἦν αὕτη τῶν μεγίστων, καὶ ἦν ἔργον αὐτῆ τοὺς τῶν πολιτῶν διερευνᾶσθαι τε καὶ κρίνειν βίους, τιμωρίας τε κατὰ πάσης ἡδύνατο δυναστείας, καὶ οὐδεὶς ἦν ἔξω τῆς τοῦ κήνσωρος ἐξουσίας. Κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνσωρες καὶ ἔργοις καινοῖς κατακοσμεῖν τὴν πόλιν. Ὁ Κλαύδιος γοῦν πηγῆν ὠχέτευσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἣτις αὐτῇ μέχρι νῦν ἐπονομάζεται Κλαυδία, ὁδὸν τε ἐστόρεσεν, ἣτις ἐπεκλήθη καὶ αὐτῇ τῷ πεποιηκότι, Ἀππία προσαγορευθεῖσα. Οὕτως ἢ μέντοι ἐπίωνυμον ἔσχε τοῦ πεποιηκότος, ἢ δὲ αὐτὸ τοῦνομα. Τούτων ὡδὲ πεπραγμένων, Σαμνίται τὴν μάχην ἀνενεύσαντο, Κύντου Φαβίου Μαξίμου τὴν ὑπατείαν ἔχοντος· παλὺ δὲ ἦν οὗτος τοῦ μικροῦ πρόσθεν εἰργιμένου Φαβίου Μαξίμου. Οὗτος ἠττᾶται τὴν μάχην καὶ τριςχιλλίους ἀποβάλλει τῶν μαχιμωτάτων. Ληγάτος δὲ αὐτῷ χειροτονηθεὶς ὁ πατήρ Φάβιος ἐνίκησέ τε τοὺς Σαμνίτας καὶ πολλὰς αὐτῶν πόλεις εἰ-

1-2. δὲ τῆ—ἐκινήθη ἐν τῷ κειμένῳ Π : ἐν τῇ ᾧζ διὰ παραπειπτικοῦ σημείου † Λ 2. Παπιρίου Π : παπιρίου ἐκ τοῦ παπειρίου Μ 3. παρὰ μικρὸν Π : παρὰ μικρὸν Μ ἔλθειν αὐτὸν Π : αὐτὸν ἔλθειν Ι 4. οἱ Π : δὲ οἱ Δ σαμνίται Π : Σαμνίται Σ Τίτου ΙΣΔ : τίτου ἐκ τοῦ τίτου Λ : τίτου Μ

6. αἰσχύνης Π : αἰχύνης Δ 8. παρεσάλευσαν Π : παρὰσάλευσαν Μ 12. αὐτὸν ΜΙΣ : λείπει ΛΔ 13. Ἄππιος Π : ἄπιος Ι ἦγουν τιμητῆς ἐν τῷ κειμένῳ Π : πρόσθετον νεωτέρα χεὶρ ἐν τῇ ἀκρᾷ τοῦ στίχου κατὰ τὴν ᾧζ Δ

15. διερευνᾶσθαι τε Δ : διερευνᾶσθαι τε Π πάσης ΛΔ : πάσης τε ΜΙ 16. κήνσωρος Δ : κήνσωρος Π 17. κήνσωρος Δ : κήνσωρος Π καινοῖς ΣΔ : κενοῖς ΛΜΙ 20-21. ἐπίωνυμον ΙΔ : ἐπιωνύμως ΛΜΣ 21. αὐτὸ ΙΣΔ : αὐτὸ ΛΜ 22. Ἐν τῇ ᾧζ' περὶ σαμνιτῶν ΛΜ 23. μικροῦ Π. Γραπτέον μικρόν ; 24. καὶ Π : [καί] Σ 25. ληγάτος Δ : λήγατος ΙΣ : λήγατος ΛΜ 26. ἐνίκησέ τε ΙΔ : ἐνίκησε τε ΛΜΣ

λεν. Ἐπειτα διαδέχονται τὴν ὑπατον ἀρχὴν Πούβλιος Κορνήλιος Ρουφίνος καὶ Μάρκος Κούριος Δεντάτος· καὶ συνάψαντες πρὸς τοὺς Σαμνίτας πόλεμον πολλὰς τε μάχαις λαμπροὶ ὑπερέσχον καὶ παντάπασιν αὐτοὺς ἐκπολιορκήσαντες δι' ἐτῶν ἑννέα καὶ τεσσαράκοντα τέλος ἔδωσαν τῷ πολέμῳ. Ὡς ἔπος δὲ εἶπειν, οὐδὲν τῶν ἐντὸς τῆς Ἰταλίας ἔθνῶν οὕτω τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις κατειργάσατο.

10. Πολλοὺς τε ὑστερον ἐνιαυτοῖς πλῆθος Ῥάλλιν ἀξιομάχητον Τούσκοις τε καὶ Σαμνίταις κατὰ τῆς Ῥώμης ἐκσινιόνησαν, καὶ τὸν δρόμον ἐπ' αὐτὴν ποιούμενοι παρὰ Γνέου Κορνηλίου Δαλοβέλλου τοῦ ὑπάτου πανωλεθρία διεφθάρησαν.

11. Ὑπὸ τούτους τοὺς χρόνους Ταραντίνοις, ἐν ὑστάτῳ τῆς Ἰταλίας πάσης κειμένοις, ἐπήχθη παρὰ Ῥωμαίων πόλεμος. Αἰτία δὲ ἦν τοῦ πολέμου παροιμία καὶ ἀσέλγεια παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Ταραντίνου κατὰ τῶν πρεσβευτῶν ἐκ τῆς Ῥώμης τετολμημένη. Ἀκμαζόντων δὲ τῶν κατὰ τὴν μάχην, Πύρρον ἐπεκαλέσαντο σύμμαχον Ταραντίνοι, γένος μὲν τῶν ἀπ' Ἀχιλλέως, βασιλεύοντα δὲ τῶν Ἠπειρίων. Καταλαμβάνει τοίνυν τὴν Ἰταλίαν ὁ Πύρρος, καὶ τοῦτον πρῶτον πόλεμον ἐπολέμησαν Ῥωμαῖοι πρὸς στρατιάν ἐξ ὑπερορίων ἦκουσαν. Ἐπὶ τούτων ὑπάτος ἐχειροτονήθη Πούβλιος Οὐαλέριος Λεουιανός. Οὗτος, τοῦ Πύρρου κατασκόπους ἐλὼν, προσέταξεν ἅπαν αὐτοῦ ἐπιδειχθῆναι τὸ στρατόπεδον, εἶτα ἀφεθῆναι καὶ τῷ Πύρρῳ γενέσθαι μηνυτὰς ὧν ἐθεάσαντο. Μετὰ ταῦτα γίνεται μάχη, καὶ, τραπέντος τοῦ Πύρρου, μεταβολὴν ἔσχε διὰ τοὺς ἐλέφαντας ἢ τοῦ πολέμου τύχη. Ἀγνώτες γὰρ ὄντες τούτων οἱ Ῥωμαῖοι τῶν θηρίων καὶ τῶν ἵππων πρὸς τὴν ἀθρόαν ὄψιν ἐκπλαγέντων, φοβηθέντες ἔσχον ἔλαττον. Κακῶς δὲ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐκ τούτου διακειμένων, ἢ νῦξ ἔδωκε τῇ συμπλοκῇ τέλος· ἢ χρησάμενος ὁ Λεουιανός ὑπεχώρησε. Κατὰ δὲ ταύτην τὴν μάχην χιλίους ὀκτακοσίους ὁ Πύρρος αἰχμαλώτους εἶλε καὶ τῶν μεγίστων αὐτοὺς ἠξίωσε τιμῶν· τοὺς δὲ πεσόντας ἐξ αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων

2. Ρουφίνος Π : ρουφίνος Μ 6. οὕτω Δ : τοῦτω Π 7. τε ΛΙ : τε ΜΣ : δὲ Δ 9. Γνέου Π. Γραπτέον Γναίου 11. Ἐν τῇ ᾧζ' περὶ τοῦ Πύρρου τοῦ ἠπειρωτοῦ ΛΜ 13. ἀσέλγεια Π : ἀσελγεια Λ 15. Ταραντίνοι Π : ταραντίνοι ἐκ τοῦ ταραντίνοι Μ 16. Ἠπειρίων Π. Γραπτέον Ἠπειρωτῶν ; 17. Ἰταλίαν ΜΙΔ : βουσιλείαν ΛΣ 18. ἦκουσαν Π : ἦκουσαν ἐκ τοῦ ἦκουσαν Λ

19. τούτων Π : τούτῳ Δ 19. Λεουιανός ΛΜΙ : Λευίνος ΙΔ 20. τοῦ Π : λείπει Δ αὐτοῦ Π : αὐτοῖς Δ 23. ἔσχε ΙΔ : ἔσχεν ΛΜΣ 27. Λεουιανός ἔγραψα (Πρβλ. ἀνωτέρω στ. 19) : λεουίνιος ΛΜΙ : Λευίνος ΔΣ ὑπεχώρησε ΙΔ : ὑπεχώρησεν ΛΜΣ 28. εἶλε ΙΔ : εἶλεν ΛΜΣ

ταφῇ παραδέδωκεν. Ἰδὼν δὲ αὐτοὺς καὶ ἐν νεκροῖς τοῖς σώμασιν φοβεροὺς πάντων τε τὰς πληγὰς ἐμπροσθίους, τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνασχῶν, ἔφη πάσης ἂν κρατῆσαι τῆς γῆς, εἰ τοιούτοις αὐτῷ χρῆσθαι στρατιώταις ἐξεγένετο.

5 12. Μετὰ ταῦτα συνάπτουσιν ἑαυτοὺς τῷ Πύρρῳ Σαμνίται καὶ Λουκανοὶ καὶ Βρούττιοι· καὶ γίνεται δρόμος ἀπάντων ἐπὶ τὴν Ῥώμην πᾶν τε τὸ προστυχὸν ἢ πυρὸς ἢ ἔργον ἢ σιδήρου. Καὶ τὴν μὲν Καμπανίαν ἐξεπολιόρκησαν, ἤκον δὲ ἐπὶ τὴν Πραίνεστον, τῆς πόλεως ὀκτωκαιδεκάτῳ σημείῳ ἀφροσῶσαν. Φοβηθεὶς δὲ ὁ Πύρρος τὸν ὑπα-
10 τον καὶ τὴν σὺν αὐτῷ στρατιάν, ὀπισθεν αὐτῷ κατακολουθήσασαν, εἰς τὴν Καμπανίαν ὑπεχώρησε. Καὶ παραγίνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις Ῥωμαίων, ἐξωνήσασθαι βουλόμενοι τοὺς αἰχμαλώτους. Τούτους διὰ πάσης αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἐποίησατο, εἰδὲ τε ὡς ἐνὶ μάλιστα φιλοφρό-
15 νως· τὰ λύτρα τε ἀπωσάμενος, προῖκα τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέπεμψεν. Ἐῖνα δὲ, ἐκ τῶν πρέσβεων Φαβρίκιον οὕτως ἠγάσθη καὶ ἐθαύμασεν, ὥστε, ἐπειδὴ πενία συζῆν αὐτὸν ἔγνω, τοὺς θησαυροὺς ἐπιδείξας, τὸ τέταρτον αὐτῷ προῦθηκεν αὐτῶν τε καὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔλοιτο συνοσίαν καὶ μετὰ τῶν πολιτῶν αὐτὸν προσθείη. Κατα-
φρονηθείσης δὲ τῆς ὑποσχέσεως, ἠὺξήθη τῷ Πύρρῳ τὸ περὶ τὴν Ῥώ-
20 μην τε καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς θαῦμα, καὶ πρέσβεις ὁ νενικηκῶς πέμπει παρὰ τῶν ἠττημένων σπονδὰς ἐπαγγέλλειν ἴσας ἑκατέρους. Τῆς δὲ πρεσβείας ἐξήρχεν ἀνὴρ ἐπιφανῆς Κινέας. Τῶν σπονδῶν δὲ μέρος ἦν καὶ τότε, τῆς Ἰταλίας ὅσον ἤδη ἐδέδεκτο τὸν Πύρρον, ἢ πολιορκη-
θὲν ἢ ἐκούσιον, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας εἶναι.

25 13. Ταύτην οὐκ ἐδέξαντο τὴν συνθήκην οἱ Ῥωμαῖοι· ἀπεκρίναντο δὲ τοῖς πρέσβεσι σπονδὰς οὐδαμῶς ἔσεσθαι Πύρρῳ τε καὶ αὐτοῖς, εἰ μὴ πάσης τῆς Ἰταλίας ἐκχωρήσειε μέγα τε μηδὲν ἠγεῖσθαι σφᾶς παρεσχηκέναι Πύρρον τὸ κατὰ τοὺς αἰχμαλώτους. Τοῦτο δὲ εἶναι σημεῖον, τὸ τοὺς ἀφροσῶτας ἀτίμους εἶναι παρ' αὐτοῖς ὡς ἀναξίους

τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας δι' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἔτι δὲ πολεμοῦντες λη-
φθεῖεν, λύσιν τε αὐτοῖς οὐκ ἔσεσθαι τοῦ κακοῦ πρὶν ἂν τῶν διεγνω-
σμένων ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατεύματος τῶν πόλεμίων λάφυρα κομί-
σειεν. Οὕτω μὲν οὖν ἐπανήλθεν ἄπρακτος ἢ πρεσβεία. Πυρθανομένῳ
δὲ τῷ Πύρρῳ παρὰ τῶν πρέσβεων, οἷαν εὖροιεν τὴν πόλιν, φασὶ τὸν
5 Κινέαν εἰπεῖν πατρίδα βασιλέων ἑωρακέναι, τούτῳ δηλοῦντα ὡς οἱ
τῆς πόλεως ἐνοικοὶ πάντες τοιοῦτοι τυγχάνουσιν ὅλος αὐτὸς ὁ Πύρ-
ρος κατὰ τὴν Ἑπειρον καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ὑπείληπται. Ἐντεῦ-
θεν ἐκστρατεύουσι πάλιν ἐπὶ τὸν Πύρρον ὑφ' ἡγεμόσιν ὑπάτοις Κου-
θλίῳ Σουλπικίῳ καὶ Δεκίῳ. Καὶ γενομένης μάχης τιτρώσεται Πύρ-
10 ρος καὶ τῶν ἐλεφάντων ἀναιρεῖται τὸ πλεῖστον, πίπτουσί τε τῶν μετὰ
Πύρρου χιλιάδες εἴκοσι, Ῥωμαίων δὲ πεντακισχίλιοι μόνοι. Φεύγει
τοίνυν ὁ Πύρρος ἐπὶ τὴν Τάραντα.

14. Καὶ διελθόντος ἐνιαυτοῦ μετὰ ταύτην τὴν μάχην, Φαβρίκιος
αὐθις ἐπιπέμπεται τῷ Πύρρῳ μετὰ στρατιᾶς, ἢ τὸ τέταρτον τῆς βα-
15 σιλείας ἦν ὑπεσχημένος. Στρατοπεδευσάμενοι δὲ ἐκ τοῦ πλησίον
αὐτὸς τε καὶ ὁ Πύρρος ἀνέμενον τὴν μάχην. Μιᾶ δὲ τῶν νυκτῶν
λατρός τις τῷ Πύρρῳ συνὼν προσφεύγει τῷ Φαβρίκιῳ, ὑπισχνιόμενος
φαρμάκῳ τὸν Πύρρον ἀναιρήσειν, εἰ τις αὐτῷ τοῦ ἔργου τούτου καρ-
20 πὸς γένοιτο. Τοῦτον ὁ Φαβρίκιος δέσμιον ἐκπέμπει τῷ Πύρρῳ, ση-
μάνας ὡς οὐκ ἔστι Ῥωμαίων δόλιπ τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ' ὄπλοις ἀναι-
ρεῖν. Τότε τὸν Φαβρίκιον ὑπεραγασθεὶς ὁ Πύρρος· Οὗτός ἐστιν, ἔφη,
Φαβρίκιος, ὃν οὐκ ἔστιν ἀφελκυσθῆναι τοῦ πρέποντος, ὥσπερ οὐδὲ
τὸν ἥλιον τῆς αὐτοῦ φορᾶς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπὶ τὴν Σικελίαν ἀπε-
χώρησεν. Φαβρίκιός τε, Λουκανούς τε καὶ Σαμνίτας ἔλων, ὑπὲρ τῆς
25 νίκης ἐθριάμβευσε. Δέχονται δὲ τὴν ὑπατείαν Μάρκος Κούριος Δεν-
τάτος καὶ Κορνήλιος Λέντουλος· εὐθὺς δὲ ἐπὶ τὸν Πύρρον ἐκστρα-
τεύουσιν. Ὁ τοίνυν Κούριος συνῆψε πρὸς αὐτὸν μάχην· καὶ τὸ μὲν
στράτευμα σχεδὸν ἅπαν ἀπώλεσε τοῦ Πύρρου, αὐτὸν δὲ ἢ Τάρας

β. εἰ ἐν τῷ καιμένῳ ΓΣΔ : εἰ ἄνωθεν πρέσβετον χειρὶ νεωτέρῳ Λ : λείπει Μ

5. Σαμνίται ΙΔ : σαμνίται ΛΜΣ 6. Λουκανοὶ ΣΔ : Λουκάνοι ΛΜΙ 8. Πραίνεστον ΣΔ : πρένστον ΛΜΙ 11. εἰς Π : ἐκ Μ ὑπεχώρησε ΜΔ : ὑπεχώρησεν ΛΙΣ καὶ Η : λείπει Μ 13. εἰδὲ τε ἔγραψα : εἶδε τὸ Π : εἶχε τε Δ

17. προῦθηκεν ΙΑΣ : προῦθηκεν Μ : προῦθησεν Δ 18. μετὰ Π : κατὰ Δ αὐτὴν ἔγραψα : αὐτὴν ΛΜΣ : αὐτῷ ΙΔ προσθείη Π : προστεθείη Δ

21. ἐπαγγέλλειν ΙΣΔ : ἐπαγγέλλειν ΙΜ 22. Κινέας ΣΔ : κιννέας ΛΜΙ

28. τοῦτο Π : τούτου Δ 29. ἀφροσῶτας ΙΣΔ : ἀφρόντας ΛΜ

6. Ἐν τῷ ᾄφ· ΣΨαί Α 10. Δεκίῳ Δ : Δεκείῳ Η 11. πίπτουσί τε ἔγραψα :

πίπτουσι τε ΛΜΙΣ : τοῦ τε προστεθέντος κατόπιν Α : πίπτουσι τε Δ 12. εἴκοσι ΙΣΔ : εἴκοσιν ΛΜ :

15. μετὰ στρατιᾶς Η : μεταστρατιᾶς Μ 17. αὐτός τε ΛΜΔ : αὐτὸς τε ΙΣ 20-21. σημάνας Η : σημάνας Σ 22. οὗτός ἐστιν Δ : οὗτος ἐστίν Η

22-23. ἐστίν—πρέποντος ἐν τῷ καιμένῳ ΛΙΔ : ἐν τῷ ᾄφ πρόσθετα διὰ παραπεμπτικῶν σημείων (Λ Λ)

24-25. ἀπεχώρησεν Η : ἀπεχώρησε Δ 25. Φαβρίκιός τε ἔγραψα : φαβρίκιος τε ΛΜΙ : Φαβρίκιος δὲ ΣΔ 27. Λέντουλος ΣΔ :

Λεντούλος ΛΜΙ 29. αὐτὸν δὲ ΛΜΙ : αὐτὸν τε Δ

ὑπεδέξατο φεύγοντα, καὶ γίνεται τῆς παρεμβολῆς τῶν πολεμίων ὁ
Κούριος ἐγκρατής. (1) δὲ τῶν πεσόντων πολεμίων ἀριθμὸς εἴκοσι τρεῖς
ἦσαν χιλιάδες. Οὗτος ὁ πόλεμος ἔδωκε τῇ Κουρίῳ θρίαμβον ἐπιση-
μώτατός τε οὗτος ἐγένετο τῶν πρόποτε, τεσσάρων ἐλεφάντων τότε
5 πρῶτον ἐν τῇ Ῥώμῃ φανέντων. Τούτω οὕτω πραχθέντων καὶ τὴν
Ἰάραντα ἀπολιπὼν ὁ Πύρρος ἐπὶ τὸ Ἄργος ἐχώρησεν, ἔνθα τὸ τέ-
λος τοῦ βίου ἐδέξατο, πεσὼν ἐν πολέμῳ.

15. Ἐντεῦθεν Γάιος Φάβιος Λικίνιος καὶ Γάιος Κλαύδιος Κανί-
νας ὑπατοὶ χειροτονοῦνται τετρακοσιοστῶ καὶ ἐξηκοστῶ καὶ πρῶτον
10 τῆς Ῥώμης ἔτει. Κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν πρέσβεις ἀπὸ τῆς Ἀλε-
ξανδρείας πεμφθέντες πρὸς τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου κατέλαβον τὴν
Ῥώμην, αἰτούμενοι παρ' αὐτῶν εἰρήνην τε καὶ φιλίαν.

16. Ἐκδεξαμένων δὲ τὴν ὑπατείαν Κύντου Κυλληνίου καὶ Γάου
Φαβίου Πικτωρος, Πικένται πόλεμον ἐκίνησαν. Χρόνου δὲ διελθόντος
15 οὐ πολλοῦ παρὰ τῶν ἐξῆς ὑπᾶτων Πουβλίου Σεμπρωνίου καὶ Ἀππίου
Κλαυδίου κατεπολεμήθησαν ὡς καὶ θρίαμβῳ γενέσθαι χώραν. Τότε
δὴ καὶ πόλεις παρὰ Ῥωμαίοις ὤκοδομήθησαν, Ἀρίμινός τε ἐν Γάλ-
λοις καὶ Βενεβενδὸς ἐν Σαμνίῳ.

17. Μάρκου δὲ Ἀτιλίου Ῥηγούλου καὶ Λουκίου Ἰουνίου Λίδου-
20 νος ἐλθόντων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, κατὰ Σαλλεντίνων ἐδογματίσθη πόλε-
μος. Ἠττήθησαν δὲ, καὶ τῆς πόλεως ἐξέπεσαν τῆς ἑαυτῶν, καὶ μετὰ
τούτων Βρουνδισηνοὶ, καθ' ὧν ἀπάντων οἱ νικήσαντες ἐθρίαμβευσαν.

18. Τετρακοσιοστῶ δὲ καὶ ἐβδομηκοστῶ [καὶ ἐβδόμῳ] τῆς πό-
λέως ἐπὶ πολὺ λοιπὸν ἦν καὶ παρὰ πᾶσι λαμπρὸν τὸ τῆς Ῥώμης

1. γίνεται ΛΣΔ : γίγνεται ΙΜ 2. πολεμίων Π : πολεμῶ Μ εικοσι
τρεῖς ΛΙΣ : εἴκοσιτρεῖς Μ : εἴκοσι τρεῖς Δ 3-4. ἐπισημώτατός τε Δ : ἐπισημώτα-
τος; τὲ Π 6. Ἐν τῇ ᾠξ' ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τελευτῆς Πύρρου τοῦ ἡπειρω-
τῶν βασιλέως, ἔτη υἷα ΛΜΣ 8. Λικίνιος ΛΜΙ : Λίκινος ΣΔ. Γραπτέον Λικί-
νος 8-9. Κανίνας ΣΔ : καμιλίας ΛΜΙ 9. ἐξηκοστῶ Π : ἐξηκοστῶ Λ 13. Κυλ-
ληνίου Π. Γραπτέον Ὀγουλνίου 14. Φαβίου Π : Φαβίου τοῦ Δ Πικτωρος ΣΔ :
πικτωρος ΛΜΙ 15. Πουβλίου Δ : Πουπλίου Π. Ἴδε ἀνωτέρω σ. 23, 1, 19 καὶ κα-
τωτέρω πολλοῦ Σεμπρωνίου ΣΔ : ἐμπρωνίου ΛΙ : ἐμπρωνίου διαγραφείσης
εἰτα τῆς ψιλῆς Μ 16-17. ὡς καὶ — ὤκοδομήθησαν ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π :
ἐν τῇ ᾠξ' ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου C Λ 17. Ἀρί-
μινός τε ΣΔ : ἀριμῆνος τὲ ΛΜΙ 18. Βενεβενδὸς ΛΜΙ : Βενεβεντός ΣΔ
19. Ῥηγούλου ΣΔ : καὶ ῥηγούλου ΛΜΙ Λουκίου ΣΔ : νικίου ΛΜΙ 19. Ἰου-
νίου ΣΔ : υἱουνίου ΙΜ : βῖουνίου Λ. Διορθωτέον Ἰουλίου 20. Σαλλεντίνων ΙΣΔ :
σελλαντίνων ΛΜ 21. ἐξέπεσαν ΛΣΔ : ἐξέπεσαν ΜΙ 23. καὶ ἐβδόμῳ προσέ-
θηκε Δ : λείπει Π 23-24. πόλεως Π : πόλεως ἔτει Δ 24. πᾶσι Π : πᾶσιν Ι

ὄνομα. Οὐπω δὲ τῆς Ἰταλίας ἐκτός αὐτοῖς συνεκεκρότητο πόλεμος.
Τότε τοίνυν βουλευθέντες τὸ τῶν πολιτῶν γνῶναι πλῆθος, ἀπογραφὴν
ἐποιήσαντο, καὶ συνηριθμήθησαν ἀνδρῶν ἑννέα καὶ εἴκοσι μυριάδες
καὶ διςχίλιοι διακόσιοι. τριάκοντα τέσσαρες, καίτοι παρὰ πάντα τὸν
ἔμπροσθεν χρόνον οὐδὲ μιᾶς γενομένης ἀνακωχῆς πολέμου. Ἐν ᾧ
ταύτῃ τῇ δυνάμει τῆς πόλεως πρὸς Ἄφρους αὐτοῖς ὁ πρότερος κι-
νεῖται πόλεμος, Ἀππίου Κλαυδίου καὶ Κύντου Φαβίου τὴν ὑπατον
ἐχόντων ἀρχὴν. Γίνεται τοίνυν ἐκ τῆς Σικελίας συμπλοκή, καὶ νι-
κήσας ὁ Κλαύδιος Ἄφρους τε καὶ τὸν βασιλέα Σικελίας Ἰέρωνα
καθ' ἑκατέρων ἐθρίαμβευσεν. 10

19. Τῷ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ Οὐαλέριος Μάρκος καὶ Ὠτακίλιος Κρά-
σος ὑπατοὶ μεγάλα κατὰ τὴν Σικελίαν εἰργάσαντο. Ταυρομένιον γὰρ
καὶ Κατάνην καὶ πεντήκοντα πρὸς τούτοις ἑτέρας πόλεις τῇ Ῥω-
μαϊκῇ συνηψαν ἀρχῇ. Τρίτῳ δὲ ἔτει τοῦ πρὸς Ἄφρους πολέμου,
παρασκευῆς ἐπὶ τὸν βασιλέα γενομένης Ἰέρωνα, φθάνει τὴν μάχην 15
Ἰέρων καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου τῆς ἐκ Συρακουσίων αἰτεῖ παρὰ τῶν
Ῥωμαίων εἰρήνην ἐπὶ διακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις καὶ λαμβάνει.
Τρέπεται τοίνυν ἡ παρασκευὴ ἐπὶ τοὺς Ἄφρους, καὶ ἠττῶνται, καὶ
ἠθριαμβεύει κατ' αὐτῶν ὁ νενικηκώς.

20. Ἐτει δὲ πέμπτῳ τοῦ προτέρου πρὸς Ἄφρους πολέμου, Γάου 20
Δουελλίου καὶ Γναίου Κορνηλίου Ἀσιανοῦ καθεστηκότων ὑπᾶτων,
ἐναυμάχησαν Ῥωμαῖοι, τοῦτο πρῶτον ἐν θαλάττῃ πολεμοῦντες· ναυσί
τε ἐχρῶντο μακρᾶς, ἃς αὐτοὶ μὲν ἐκάλουν ῥῶστρα ἀπὸ τοῦ τὰς
πρήρας αὐτῶν ὀρνέων τινῶν μιμῆσθαι ῥάμφη. Λιβύρνας δὲ ἡ συν-

1. ὄνομα Π : ὄνομα Ι ἐκτός Π : ἐκτός Ι συνεκεκρότητο Π : συνεκρότητο Λ
2. γνῶναι Π : γνῶνε Ι 3. Ἐν τῇ ᾠξ' ἀνδρῶν μυριάδες ἑγγύς λ' (λ' 1)
τότε ἦσαν ἐν ῥώμῃ ΛΣ 4. τριάκοντα τέσσαρες ΙΣΔ : τριακοσιτέσσαρες ΛΜ
8. ἐκ τῆς Σικελίας Π : ἐν τῇ Σικελίᾳ ὀρθῶς Δ 10. ἑκατέρων ΙΣΔ : ἑκάτε-
ρων ΛΜ 14. τρίτῳ Π : τρίτων Μ 15. Ἰέρωνα Π : ἱερῶνα Μ 20. Ἐν τῇ
ᾠξ' ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ πρῶτως θαλάσσης ἐπέβησαν Ῥωμαῖοι καὶ ἐναυ-
μάχησαν καρχηδονίοις ἔτη υἷο ἑγγισία ΛΜΣ ἔτει Π : ἔτει κατὰ διορθωσιν μεταγε-
νεστέρα τοῦ ἔτι Λ Ἄφρους ΙΣΔ : ἄφρους κάτωθεν (ἐν τῷ Λ μέλαν) καὶ καρχη-
δονίους ἀνωθεν (ἐν τῷ Λ ἐρυθρὸν) ΛΜ 21. Δουελλίου Π. Γραπτέον Δουι-
λίου Γνέου Π. Γραπτέον Γναίου Ἀσιανοῦ Π. Γραπτέον Ἀσιανῶ
22. τοῦτο Π. Γραπτέον τότε ; 23-23. ναυσί τε Δ : ναυσί τε Π 23. ῥῶ-
στρα Π : ῥωστράτας Δ 24. μιμῆσθαι Δ : μιμῆσθαι Π ῥάμφη χειρὶ νεωτέρα
ἐκ τοῦ ῥάμφει Λ : ῥάμφει Ι λιβύρνας ἔγραφα : λιβύρνα ΛΜΣ : λίβυρνα ΙΔ

ήθεια προσαγορεύει. Κατὰ ταύτην δὴ τὴν ναυμαχίαν ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῖς πολεμίοις ἐγένετο Κορνήλιος κρατῶν γὰρ τοῖς ὅπλοις, δόλιφ τῶν Ἄφρων, ὡσανεὶ σπονδὰς αἰτούντων, τῆς αὐτῶν ἐπιβάς τριήρους συνελήφθη τε καὶ δεθεὶς ἀπήχθη. Δουέλλιος δὲ, ἐπεξελθὼν τῇ μάχῃ, νικᾷ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων μίαν τε καὶ τριάκοντα ναῦς αἶρει, δέκα καὶ τέσσαρας ἐτέρας καταποντίσας· ἐπτὰ δὲ χιλιάδας αἰχμαλώτων ὑφ' ἑαυτὸν κατεστήσατο, τρεῖς δὲ διέφθειρε χιλιάδας, σιδήρη τε καὶ τοῖς ὕδασι νίκην κατεπράξαντο Ῥωμαῖοι, ἧς ἄλλην οὐχ ἠγγήσαντό λαμπροτέραν οὐδ' αὐτὴν χαριεστέραν, ἐπειδήπερ, ὁμολογημένου τοῦ κατὰ γῆν κράτους, κρείττους καὶ κατὰ θάλασσαν ὤφθησαν, ἐν ᾧ πλεονεκτεῖν Ἄφροι τὸ πρὶν ἐνομίζοντο. Γαίτου δὲ Ἀκκυλίου Φλώρου καὶ Λουκίου Σκηπίωνος διαδεξαμένων τὴν ὑπατείαν, Κορσική καὶ Σαρδῶν, πάντα τρόπον πολιορκηθεῖσαι πολὺ τε ἀποδαλοῦσαι πλῆθος ἀνδρῶν αἰχμαλώτων, ὑπὸ τοῖς ὑπάτοις γενομένων, ἀφορμὴ θριάμβου τοῖς νενικηκόσιν ἐγένοντο.

21. Λουκίου δὲ Μανιλίου Βούλωνος καὶ Μάρκου Ἀιυλίου Ῥηγούλου τὴν ἀρχὴν ὑποδεξαμένων, ἐκ τῆς Ἰταλίας τε καὶ Σικελίας ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ὁ πόλεμος μετηνέχθη. Καὶ γίνεται ναυμαχία καρτερὰ πρὸς Ἀμιλκάρην, τὸν τῶν πολεμίων στρατηγὸν, καθ' ἣν τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα ναῦς οἱ Ῥωμαῖοι καταποντίσαντες, τὸν μὲν στρατηγὸν ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, ἀπέβαλον δὲ καὶ αὐτοὶ δύο καὶ εἴκοσι ναῦς. Ἀποδάντες δὲ εἰς τὴν πολεμίαν γῆν, εὐθὺς μὲν Κλυπέαν εἶλον, ἐπιφανῆ τῶν Ἄφρων πόλιν, ὁρόμος δὲ ἦν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα. Πᾶν δὲ ὃ διήλθον ἐκπολιορκήσαντες ἐχωρίσθησαν. Καὶ Μανίλιος μὲν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανῆκε μετὰ λαμπρᾶς νίκης, ἐπτὰ καὶ εἴκοσι χιλιάδας αἰχμαλώτων ἄγων· Ῥήγουλος δὲ προσμείνας ἔτι τοῖς πράγμασιν, ἐπανελάβεν ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀφρικῆς τὴν μάχην, τρισὶ τῶν

1. τοῖς Π : τῆς Μ 4. Δουέλλιος Π. Γραπτέον Δουίλιος 8. ὕδασι ΙΣΔ : ὕδασι ΑΜ νίκην ἔγραψα : νίκην τὲ Π : νίκην τότε Δ 10. ᾧ ΑΜΙ : ἧ ΣΔ
11. Ἀκκυλίου ΑΜΙ : Ἀκυλίου Σ : Αικυλίου Δ 12. Σκηπίωνος ΙΑ : Σκηπίωνος ΑΜΣ Κορσική Π. Γραπτέον Κορσική 16. Μανιλίου Π. Γραπτέον Μανιλίου 17. τε ἔγραψα : τὲ ΑΜΣ : λείπει ΙΑ 19-20. τέσσαρας Π : τέσσαρας χειρὶ νεωτέρᾳ ἐκ τοῦ τέσσαρες Α 20. ἐξήκοντα Π : ἐξήκοντα Α 22. Κλυπέαν Δ : κλιπέαν Π 23. Ἄφρων ΑΣΔ : ἄφρων ΑΜ 23-24. Καρχηδόνα ΙΣΔ : καρχηδόνα ΑΜ 24-25. Μανίλιος ΙΣΔ : μανήλιος ΑΜ. Γραπτέον Μάλλιος 25. μετὰ λαμπρᾶς Π : μεταλαμπρᾶς Μ 26. Ῥήγουλος Π : Ῥηγούλος Δ προσμείνας Π : προσμείνας Α 27. αὐτῆς ΙΣΔ : αὐτοῖς ΑΜ

πολεμίων στρατηγοῖς ἀντιπαραταξάμενος· περιγεγόμενος δὲ τοῦ πολέμου ὀκτώ τε καὶ δέκα χιλιάδας ἀνελὼν καὶ πέντε ζώντων ἐλὼν ἐλέφαντάς τε ὀκτὼ καὶ δέκα ληισάμενος, ἐβδομήκοντα καὶ τέσσαρας πόλεις ὑποσπόνδους τῇ Ῥώμῃ συνῆψε, τάξας αὐταῖς εἰς ἐβουλήθη φόρους. Ἐνταῦθα λοιπὸν οἱ Ἄφροι, κεκμηκότων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων, εἰρήνην αἰτοῦσιν· οὐ δεξαμένου δὲ τὴν ἰκετείαν Ῥηγούλου, συνθήκας δὲ ἀπαιτοῦντος τῶν σπονδῶν ἀπηνεῖς τε καὶ τραχείας, Λακεδαιμονίους ἐπεκαλέσαντο πρὸς συμμαχίαν· καὶ πέμπεται αὐτοῖς στρατεύμα λακωνικὸν ὑφ' ἠγεμόνι Ξανθίππῳ. Συγκροτηθέντος εὖν πολέμου, μεταπίπτει τῷ Ῥηγούλῳ τὰ τῆς τύχης· ἠττάται γὰρ ἦταν οὕτω μεγάλην, ὥστε πάσης μὲν τῆς στρατιᾶς διςχιλίους διαφυγεῖν μόνους, αὐτὸν δὲ μετὰ πεντακοσίων ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γεγόμενον δεθῆναι, τρεῖς δὲ χιλιάδας ἀνδρῶν μαχιμωτάτων πεσεῖν.

22. Ἄλλ' οἱ μετὰ τούτοις ὑπατοὶ Μάρκος Αἰμίλιος Παῦλος καὶ Σέρβιος Φούλβιος τὴν μὲν κατὰ τὸν πόλεμον δυσπραγίαν ἐπηγώρθωσαν, οὐδὲ αὐτοὶ δὲ συμφορᾶς ἔξω κατέστησαν. Τριακοσίαις γὰρ ναυσὶ συμμίζαντες τοῖς Ἄφροις ὑπερέσχον, ὥστε τέσσαρας μὲν καὶ ἑκατὸν νῆας καταποντίσαι, τριάκοντα δὲ μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς μαχομένων ἐλεῖν, ἀνδρῶν δὲ δεκαπέντε χιλιάδας τὰς μὲν διαφθεῖραι, τὰς δὲ αἰχμαλώτους ἀπάγειν, τὸ δὲ στρατεύμα τὸ οἰκειὸν πᾶσι χρήμασι τοῖς ἐκ τῆς λείας πλουσιώτατον ἀποφῆναι. Οὐδὲν δ' ἂν ἐκώλυσε δουλεῦσαι τότε τοὺς Ἄφρους, εἰ μὴ λιμὸς ἐπελθὼν προαπήγαγε τὴν στρατιάν τοῦ τέλους. Ἐν οὕτω λαμπροῖς τοῖς κατὰ τὴν μάχην καὶ μετὰ τοσούτων λαφύρων ἐπανιόντα τὸν στόλον σχεδὸν ἅπαντα θαλάσσιος κλύδων κατειργάσατο, καὶ τοσοῦτον ἐγένετο ναυάγιον, ὥστε ἐκ τετρακοσίων καὶ ἐξήκοντα καὶ τεσσάρων νηῶν ὀγδοήκοντα μόνους ἀθλίως διασωθῆναι. Οὐδεὶς τε χρόνος τοσοῦτον χειμῶνα μνήμη παρέδωκεν ἀνθρώπων οὐδὲ τοσοῦτον σύμπτωμα θαλάσσιον. Οὐ μὴν τοσοῦτο παρέλυσε τὸ φρόνημα τὸ Ῥωμαϊκόν, οὐδὲ ἀφείλε τι τῆς ἀκμῆς,

1-2. τοῦ πολέμου Π : τῷ πολέμῳ Δ 2. ὀκτὼ τε ἔγραψα : ὀκτὼ τὲ ΑΜΙ : ὀκτὼ δὲ ΣΔ 3. ἐλέφαντάς τε Δ : ἐλέφαντας τὲ Π ληισάμενος Π : ληισάμενος ἐκ τοῦ ληισάμενος Α 8. ἐπεκαλέσαντο Π : ἀπεκαλέσαντο Μ 13. χιλιάδας Π : μυριάδας Δ 14. Ἄλλ' οἱ Δ : ἄλλοι Π 15. Σέρβιος ΣΔ : ερβίλιος ΑΜ : ερβίλιος Ι 17. συμμίζαντες Π : συμμίζαντες προστεθέντος ἐν τέλει ε ὑπὸ τῆς δευτέρας χειρὸς Α 18. νῆας Π : νῆας Μ 20. ἀπάγειν Π : ἐπάγειν Ι 21. ἀποφῆναι Π : ἀποφῆναι Σ 21-22. δουλεῦσαι ΑΜΙ : *δουλοῦσαι Σ : δουλοῦσθαι Δ 26. ἐξήκοντα Π : ἐξήκοντα Α νηῶν ΑΜΙ : νεῶν ΣΔ 29. ἀφείλε τι ΙΔ : ἀφείλε τι (τί Α) ΑΜΣ

παραχρήμα τε διακοσίας ἐπισκευασάμενοι ναῦς, πρὸς ἑτέρας παρεσκευάσαντο ναυμαχίας.

23. Οἱ οὖν ἐξῆς ὕπατοι, Γνέος Σερβίλιος Σκηπίων καὶ Γάιος Σεμπρόνιος Βλέσος ἐξήκοντα καὶ διακοσίας ναυσὶν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐξέπλευσαν. Καὶ τινες μὲν τῶν πόλεων εἶλον λαφύρων δὲ ἐμπλήσαντες τὰς ναῦς ἀπήεσαν· ἀλλὰ καὶ τούτοις χειμῶν διέφθειρε τὴν εὐπραγίαν, ναυαγίῳ περὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στόλου χρησαμένοις. Αὐταὶ τοίνυν αἱ συμφοραὶ, ἀλλήλαις ἐφάμιλλοί τε καὶ συνημμένοι, τὴν περὶ τὸ ναυμαχεῖν προθυμίαν ἐξέβαλον τῶν Ῥωμαίων, δόγμα τε ἢ σύγκλητος ἐποιήσατο μηκέτι ταῖς κατὰ θάλατταν χρῆσθαι μάχαις μηδὲ ναῦς ἔχειν πλὴν ἐξήκοντα φυλακῆς ἕνεκα τῶν Ἰταλικῶν ὀρίων πρὸς τὰς ἔξωθεν ἐκ θαλάττης ἐφόδους.

24. Λουκίου δὲ Καικιλίου Μετέλλου καὶ Γάτου Φουρίου Πλακίδου πρὸς τὴν ὑπατείαν κληθέντων, γίνεται μάχη περὶ τὴν Σικελίαν πρὸς Ἄφρους, ἑνὸς τῶν ὑπάτων Μετέλλου στρατηγούτου. Ἐν ταύτῃ νικᾶται τῶν Ἄφρων ὁ στρατηγός, τριάκοντα μὲν καὶ ἑκατὸν ἐλέφαντας ὀπίστας ἄγων, στρατιάν δὲ πασῶν τῶν ἔμπροσθεν μεγίστην. Καὶ πίπτουσι μὲν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν, ἐλέφαντες δὲ ἐζωγρήθησαν παρ' αὐτὸν μὲν τὸν πόλεμον ἐξ καὶ εἴκοσι, τοὺς λοιποὺς δὲ οἱ συμμαχοῦντες αὐτῷ Νουμίδαι πλανωμένους συνέλαβόν τε καὶ παρεστήσαντο τῷ ὑπάτῳ. Μετὰ θαυμαστῆς οὖν κομπείας εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθε, τῶν ἐλεφάντων μεγέθει τε καὶ πλήθει τὰς ὁδοὺς πληρῶντων.

25. Οὗτος δὲ ὁ πόλεμος ἠνάγκασε τοὺς Ἄφρους καταφυγεῖν ἐπὶ τὸν Ῥηγοῦλον, ὃν ἐν δεσμοῖς εἶχον, παρεκάλουν τε αὐτὸν συμπεσθεῖσαι ταῖς ὑπ' αὐτῶν πρὸς Ῥωμαίους ἐκπεμπομένοις, ὥστε αὐτοῖς γενέσθαι σπονδὰς καὶ τοὺς ἑκατέρων αἰχμαλώτους ἀντιδοθῆναι τοῖς

1. παραχρήμα τε ΔΜ : παραχρήμα τε ΛΙΣ 1-2. παρεσκευάσαντο Π : παρεσκευάσαντο Μ 3. οὖν Π : οὖν Μ ἐξῆς ΣΔ : ἐξῆς ΛΜΙ Γνέος Π : γνέος Ι. Γραπτέον Γνάτος Σκηπίων Π : Κηπίων ὁρθῶς Δ 4. ἐξήκοντα Π : συνεξήκοντα Ι 6. διέφθειρε Π : διέφθειρεν ἐκ τοῦ διέφθειρε Μ 7. χρησαμένοις ΣΔ : χρησαμένους ΛΜΙ 8. ἀλλήλαις ἔγραφα : ἀλλήλοις Π 9. ἐξέβαλον ΣΔ : ἐξέβαλεν ΛΜΙ 11. μηδὲ ἔγραφα : μηδὲ Μ : μήτε ΙΣΔ ἐξήκοντα ΙΣΔ : ἐξήκοντα ΛΜ Ἰταλικῶν Ι : Ἰταλῶν Π 13. Καικιλίου ΣΔ : καικιλίου ἐκ τοῦ καὶ κιλίου διζευθεύσεως τῆς βαρβαρῆς τοῦ καὶ Μ : καὶ κιλίου ΙΛ Μετέλλου ΣΔ : μετέλου ΛΜΙ Φουρίου ΜΣΔ : φρουρίου ΛΙ 14. γίνεται Π : γίνετα Ι 20. συνέλαβόν τε ΣΔ : συνέλαβον τε ΛΜΙ 21. θαυμαστῆς Π : θαυμαστῆς ἐκ τοῦ θαυμαστοῖς Μ 24. Ῥηγοῦλον Π. Γραπτέον Ῥήγουλον

αἰκείοις. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀντιβολουῦντος αὐτοὺς ὁ Ῥηγοῦλος, καίτοι δέσμιος ὢν, ἀπεωθεῖτο. Νικηθεὶς δὲ τῇ προεδρείᾳ, παραγίνεται μὲν εἰς τὴν Ῥώμην δοθέντος δὲ αὐτῷ λόγου, οὐδὲν ἠνέσχετο κατὰ Ῥωμαίων ὑπατικὸν καὶ ἄνδρα πράξει, φάσκων ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπὸ τοῖς πολεμίοις ἐγένετο τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκπεπτωκέναι πολιτείας. Οὕτε οὖν 5 τὴν γαμετὴν ἐδέξατο περιπλοκάς ζητήσασαν, καὶ σύμβουλος γίνεται Ῥωμαίοις μὴ προσέσθαι τοὺς Ἄφρους ἐπαγγέλλοντας εἰρήνην· περικεκόφθαι γὰρ αὐτοῖς τὰς δυνάμεις· καὶ μήτε αὐτὸν μήτε τοὺς συνειλημμένους αὐτῷ ἀξιοχρέους ὑπειληφθαι χρῆναι πρὸς τσσαύτων αἰχμαλώτων, τῶν ἐξ Ἀφρικῆς κατεχομένων, ἀντίδοσιν. Ταῦτα συμβου- 10 λεύσας ἐκράτησε, πάντων τῶν αὐτοῦ τὰ τοῦ δήμου προσθεῖς. Οὐ δὲ καὶ τοῦτο γενναϊότατον τῶν ἔργων· τῶν γὰρ πρεσβευτῶν ἀπράκτων ἀποπεμφθέντων, συναπῆλθε καὶ ὁ Ῥηγοῦλος· καὶ βουλομένων αὐτὸν τῶν πολιτῶν κατέχειν, οὐκ εἶξεν, ὡς οὐ δυνάμενος πρέπον ἀξίωμα πολίτῃ Ῥωμαίῳ ἔχειν μετὰ τὴν παρά τοις Ἄφροις δουλείαν. Τσσαύ- 15 τον ἦν τὸ φρόνημα τῶν Ῥωμαίων· ἐπεὶ τὸ τῶν ὄρκων, οὐς ἐδεδώκει τοῖς Ἄφροις, ἢ μὴν ἐπανήξειν εἰ μὴ καταπράξει τὰς σπονδὰς, οὐδὲν ἐκώλυε μένειν. Ὁ γὰρ ἀρχιερεὺς ὁ καλούμενος παρ' αὐτοῖς ποντίφεξ οὐκ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐπιορκίαν ἐκ τῶν ἱερῶν ἐψηφίσατο νόμιον. Ἐπανελθὼν οὖν πρὸς τὴν Ἀφρικὴν πολυτρόποις ἐξεδόθη κολάσεσιν, ἃς 20 ἄλλοι ἄλλως ἐκδεδώκασιν, καὶ παρ' αὐταῖς τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

26. Ἐντεοθεν Πούβλιος Κλαύδιος Πουλχρος καὶ Γάιος Ἰούνιος ὕπατοι χειροτονηθέντες ἐπίσης ἐδυσημέρησαν. Κλαύδιος μὲν γὰρ οὐκ ἀφοσιωσάμενος, ἢ ὁ νόμος ἐνεανιεύσατο κατὰ τῶν συμβόλων· αὐσπί- 25 κεια καλοῦσιν αὐτὰ οἱ Ῥωμαῖοι· σημεῖα δὲ ἦν ταῦτα δαιμονίοις διδομένα τοῖς ἐπὶ πόλεμον ἐξιοῦσι· καὶ διὰ τοῦτο χειρὸν ἔσχεν ἐν τῇ τῶν Ἄφρων μάχῃ, ὥστε ἐκ διακοσίων εἴκοσι νηῶν, αἷς ἐναυμάχει, τριάκοντα διασωθῆναι καὶ αὐτὸν μετ' αὐτῶν φυγεῖν, τὰς δὲ ἄλλας

1. Ῥηγοῦλος Π. Γραπτέον Ῥήγουλος 3-4. Ῥωμαίων Π : ῥωμαίων ἐκ τοῦ ῥωμαίων Μ 4. καὶ ΛΜΙ : λείπει ΣΔ 7. προσέσθαι ἔγραφα : προσέσθαι Π 11. αὐτοῦ ΙΔ : αὐτοῦ ΛΜΣ 13. Ῥηγοῦλος Π. Γραπτέον Ῥήγουλος 15. Ῥωμαίῳ ΙΣΔ : ῥωμαίων ΛΜ 17. ἢ ΙΣΔ : ἢ ΛΜ καταπράξει Π : καταπράξαιτο Μ 21. ἐκδεδώκασιν Π : ἐκδεδώκασιν Δ 22. Πούβλιος ἔγραφα. Ἴδε ἀνωτέρω τ

σ. 23, 1. 19 καὶ ἀλλοχού : Πούβλιος Π 25. αὐτῷ ΣΔ : αὐτῷ ΛΜ : αὐτῶν Ι οἱ Π : λείπει Α δαιμονίοις Π : δαιμονίως Δ 26. ἀξιοῦσι Π : ἀξιοῦσι Μ διὰ τοῦτο ΙΣΔ : διατοῦτο ΛΜ ἔσχεν Π : ἔσχον Ι 27. τῶν Π : κατὰ τῶν Δ νηῶν Π : νεῶν Δ 28. αὐτῶν Π : αὐτῶν ἐκ τοῦ αὐτῶν Μ

τάς μὲν καταποντισθῆναι, τὰς δὲ ὑπὸ τοῖς πολεμίοις μετὰ τῶν ἐμπλεόντων πολεμιστῶν γενέσθαι. Ὁ δὲ ἕτερος ὑπατος ναυαγίῳ τὰς ναῦς ἀποβαλὼν τὸ στράτευμα σῶον ἐπανήγαγεν ἐπ' αὐτῇ γὰρ τῇ χέρσῳ ἐφθάρησαν αἱ νῆες, ὥστε τοὺς ἀνδρας ἄνευ πόνου τῆς γῆς ἢ ἐφικέσθαι.

27. Μετὰ τούτους ὑπατοὶ γίνονται Γάιος Λουτάτιος Κάτουλος καὶ Αὐλὸς Παστούμιος Ἀλβίνος. Τρίτον δὲ ἦν τοῦτο καὶ εἰκοστὸν ἔτος τοῦ πρὸς Ἄφρους πολέμου. Κάτουλος τοίνυν τὰ πρὸς Ἄφρους ἐκλεξάμενος, τριακοσίαις ναυσὶν ἐπ' αὐτοὺς ἐχώρησεν· ἐκείνοι δὲ τετρακοσίαις ἀντεπαρετάξαντο. Τοσοῦτῳ δὲ οὔτε πώποτε ἐμπροσθεν στόλῳ ἀλλήλοισι οὗτοι οἱ δῆμοι συνέμιξαν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Κάτουλος ἐπέβη τῆς νεῆς ἀρρωστῶν· τέτρωτο γὰρ ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ. Συμμιξάντων δὲ αὐτῶν περὶ τὸ Λιλύβαιον τῆς Σικελίας, τοσαύτην ἐπεδείξαντο Ῥωμαῖοι τὴν προθυμίαν, ὡς ἐξήκοντα μὲν ναῦς πολεμίας ἔλειν, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταποντίσαι, δύο δὲ καὶ τριάκοντα χιλιάδας αἰχμαλώτων ἀνδρῶν λαβεῖν, τριςκαίδεκα δὲ διαχρήσασθαι, καὶ πάντα δὲ τὸν πλοῦτον ἐτύγχανον γὰρ αὐτὸν ἐναποθέμενοι τὰς ναυσὶ, τῷ μεγέθει τοῦ στόλου πεπειθότες, οἱ πολεμιοὶ ἑαυτῶν ποιήσασθαι. Τῶν Ῥωμαίων δὲ αὐτῶν δυοκαίδεκα νῆες διεφθάρησαν. Ὁ μὲν οὖν πόλεμος ὁ αὐτὸς συνέστη πρὸ ἕξ εἰδῶν Μαρτίων κατὰ τοὺς Ῥωμαίους. Ἄφροι δὲ παραχρῆμα τὴν εἰρήνην ἐπήγγειλαν, καὶ ταύτην ἔδοσαν οἱ Ῥωμαῖοι, λαβόντες τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ὑπὸ τοῖς Ἄφροις ὄντας· ὧν δὲ αὐτοὶ κατεῖχον, προσκομιζόντων λύτρα τῶν Ἄφρων, οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ προῖκα διαφῆκαν· εἰ δὲ τινες ἦσαν ὑπὸ δεσπόταις ἐκ δημοσίας πράσεως γεγεννημένοι, τούτων ἐψηφίσαντο τὰ τιμήματα καταβληθῆναι τοὺς ἐωνημένους. Καὶ οὐδὲ ταῦτα τοὺς Ἄφρους ἐζημίωσαν, ἀλλὰ τὸν ταμίαν τῶν δημοσίων χρημάτων ἀπαριθμῆσαι προσέταξαν.

28. Μεταστάσης δὲ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ Κύντον Λουτάτιον καὶ Αὐλὸν Μάλλιον ἐπηνέχθη Φαλλισκοῖς πόλεμος· πόλις δὲ ἦν αὕτη τῆς Ἰταλίας δυνατωτάτη· καὶ τούτων ἑκάτεροι κατώρθωσαν ὑπατοὶ ἐν ἕξ ταῖς

3. αὐτῇ γὰρ τῇ Π : αὐτῷ γὰρ τῷ Ι 6 (καὶ 11). Κάτουλος Σ : Κατοῦλος Π
7. Αὐλὸς ΣΔ : αὐτὸς ΛΜΙ 8. Κάτουλος ἔγραψα : Κατοῦλος Π τὰ ἔγραψα : τὰς Π 10. ἀντεπαρετάξαντο Π : ἀντιπαρετάξαντο Δ 14. ἐξήκοντα Π : ἐξήκοντα Λ 21. παραχρῆμα Π : παραχρῆμα ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα Μ 21-22. ἐπήγγειλαν Π : ἐπήγγειλαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἀπήγγειλαν Λ 23. αὐτοὶ Π. Γραπτέον αὐτοὺς ; 25. δεσπόταις Π : δεσπόταις ἐκ τοῦ δεσπότες Μ 31. κατώρθωσαν ΣΔ : κατόρθωσαν ΛΜ

πάσαις ἡμέραις, μυρίων μὲν καὶ πεντακισχιλίων πεσόντων ἐκ τοῦ στρατεύματος τῶν πολεμίων, τοῖς δὲ λοιποῖς εἰρήνης εὐθείας ἐφ' ἡμίσει τῆς γῆς, ὃ Ῥωμαῖοις ἔδοξε γενέσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

1. Οὕτω μὲν οὖν ὁ πρὸς Ἄφρους ἔληξε πόλεμος εἴκοσι καὶ τρισὶ παρεκταθεῖς ἐνιαυτοῖς. Ῥωμαῖοι δὲ ἤδη γνωριμώτατοι παρὰ πᾶσι γεγεννημένοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Αἰγύπτου βασιλεύοντα Πτολεμαῖον, ὑπισχνόμενοι συμμαχίαν αὐτῷ κατὰ τοῦ Σύρων βασιλεύοντος Ἀντιόχου. Ὁμολογήσας δὲ Πτολεμαῖος τῇ πρεσβείᾳ χάριν οὖν ἢ ἐδεήθη τῆς συμμαχίας, ἐπειδὴ περ εἶχεν ἤδη πέρας ἐκεῖνος ὁ πόλεμος. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς Σικελίας βασιλεὺς Ἰέρων, δυνατωτάτος τῶν πώποτε, εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο, μεθέξων τῆς τελομένης αὐτόθι θέας, σίτον τε εἴκοσι μυριάδας ἔδωρῆσατο τῷ δήμῳ.

2. Ἠνίκα δὲ Ἰέρων κατέλαβε τὴν Ῥώμην, Λούκιος Κορνήλιος Λεντοῦλος καὶ Φούβιος Φλάκκος ὑπατοὶ κατὰ Ῥηγούλων ἤσαντο πόλεμον ἐντὸς τῶν ἰταλικῶν ὀρίων, καὶ νίκης γενομένης ἐθριάμβευσαν. Καρχηδόνιοι δὲ, παρεγχειροῦντες ταῖς σπονδαῖς, τοὺς Σπότους, οὓς αἱ συνθήκαι Ῥωμαῖοις ὑπακούειν ἠθούλοντο, παρηρέθιζον καὶ ἐπειθον ἀντιτάττεσθαι. Τοῦ δὲ πράγματος εἰς φῶς κειρωηκότος, πρεσβεία Καρχηδονίων παραγενομένη τὴν εἰρήνην ἐκύρωσεν.

3. Ὑπάτων τε ἀναδειχθέντων Τίτου Μαλλίου Τορκουάτου καὶ Γαίου Ἀνιλλίου Βούσκλου, θρίαμβος μὲν γίνεται κατὰ Σάρδων, μάχη κρατηθέντων μετὰ δὲ τοῦτο πᾶς πανταχόθεν ἐπέπαυτο πόλεμος, καρτερά τε ἦν ἡσυχία, οἷαν οὐδενὶ χρόνῳ συνέβη γενέσθαι πλὴν ἐπὶ Νουμᾷ Πομπιλίου, ὃς μετὰ Ῥωμόλον ἐβασίλευσε.

1. πάσαις Π : πάσαις ἐκ τοῦ πᾶσαις Μ 3. ἡμίσει Π : ἡμίσει ἐκ τοῦ ἡμῶν Μ
3. σίτον τε Δ : σίτον τὲ Π 7. τῆς Π : ὁ τῆς Δ 11. Λεντοῦλος Π : Λεντοῦτος Λ. Γραπτέον Λέντουλος Ῥηγούλων Π : Αἰγύτων Δ : Διορθωτέον Αἰγύτων ἤσαντο ΛΜΙ : ἤσαντο ΣΔ 13. ἰταλικῶν Ι : Ἰταλῶν Π γενομένης Π : γεναμένης διορθωθὲν εἰς γενομένης Μ 13-14. ἐθριάμβευσαν Π : ἐθριάβευσαν Δ 14. παρεγχειροῦντες Π : παρεχειροῦντες 18. τὲ ΛΜΙ : δὲ Δ : λείπει Σ Τίτου ΣΔ : τίτου ΛΜΙ Τορκουάτου ΣΔ : τορκουάτου μετὰ διάξασιν τοῦ πρώτου καὶ ἔκτου γραμμικτος Μ : κορκουάτου ΛΙ 19. Βούσκλου Π. Διορθωτέον Βούβλου 22. Ῥωμόλον ΙΣΔ : Ῥωμόλον ΛΜ

4. Διαδεξαμένων δὲ τὴν ὑπατείαν Λουκίου Ποστουμίου Σαβίνου καὶ Γνέου Φαβίου Κεντουμάλου, πόλεμος συνέστη πρὸς Ἰλλυριοὺς Ῥωμαίοις. Καὶ πρότερον μὲν αἱ πλείσται τῶν πόλεων, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς χώρας ἐκείνης τοῖς ὑπάτοις ἑαυτοῦς ἐνεχείρισαν.

5. Μετὰ τούτους, Λουκίου Αἰμιλίου διαδεξαμένου τὴν ἀρχὴν, πλήθος Γάλλων ὑπὲρ ἀριθμὸν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ὤρμησε, καὶ τὰς Ἄλπεις ἤδη ὄρος δὲ ἐστὶ τοῦτο Γάλλους Ἰταλῶν διορίζον ὑπερβεβήκεσαν. Ἐνθα δὴ πάσης ὁμοῦ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο σύμπνοια, καὶ συνεκροτήθη συμμαχικὸν εἰς ὀκτὼ μυριάδας, ὡς δὲ τῆς ἱστορίας συγγραφεὺς 10 ἐξηγήσατο Φάβιος, αὐτὸς καὶ τοῦ πολέμου κεκοινωνηκῶς. Ἄλλ' οὐ δεηθεὶς τῶν συλλεγέντων ἐπικούρων Αἰμίλιος μετὰ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς κατειργάσατο τοὺς πολεμίους, ὥστε τεσσαράκοντα χιλιάδας πεσεῖν καὶ τὴν νίκην διὰ τοῦτο τοὶ ψήφῳ τῆς πόλεως ἐθριάμβευσεν.

6. Ἐπὶ πλείστον δὲ ἡσυχάσαντες οἱ Γάλλοι πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πάλιν ἤρραντο πόλεμον ἐντὸς τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. Ἰπᾶτοι δὲ ἦσαν Μάρκος Κλαύδιος Μάρκελλος καὶ Γνέος Κορνήλιος Σκιπίων. Ἄλλ' οὐκ εἰς μακρὸν κατελύθησαν. Μάρκελλος γάρ, ἵππον οὐ πολλὴν ἄγων, νικᾷ τε αὐτοὺς μάχῃ καὶ τὸν βασιλέα Βουριδόμαρον αὐτοχειρὶ διεχρήσατο. Ἐφεξῆς δὲ, μετὰ τοῦ συνυπάτου τὸν πάντα 20 κατορθώσας πόλεμον καὶ τὴν Μεδιόλανον ἐλῶν πολὺν τε συναγείρας χρημάτων ὄγκον, ἐθριάμβευσεν, ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ λάφυρα φέρων τοῦ πεσόντος βασιλέως.

7. Μάρκου δὲ Μινουκίου Ῥούφου καὶ Πουβλίου Κορνηλίου τὴν ἀρχὴν ἐκδεξαμένων, πρὸς Ἴστρους ἐγένετο πόλεμος, ἐπειδὴ τὸν Ῥωμαϊκὸν ἐλήστευον στόλον, καὶ πάντες ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένοντο. Ἰπὸ δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον δεύτερος ἐπήλθε Ῥωμαίοις ἐξ Ἀφρικῆς

1. Σαβίνου Π. Διορθωτέων Ἀλβίνου 2. Γνέου Π. Διορθωτέων Γναίου
 Ἰλλυριοὺς Π : Ἰλλυριοὺς Δ 5. Αἰμιλίου ΣΔ : αἰμιλίου ΑΜΙ 6. Γάλλων Π : γάλλων κάτω μέλαν, γαλατῶν ἀνωθεν ἐρυθρὸν Μ 7. Ἐν τῇ ᾧα ὅτι τὰ ὄρη τῶν ἄλπεων διορίζουσι Ἰταλίαν ἐκ γαλατῶν ΑΜΣ 8. σύμπνοια Π : σύμπνια Μ 10. αὐτὸς καὶ ΜΙ : καὶ αὐτὸς ΑΣΔ 11. Αἰμίλιος ΣΔ : αἰμίλιος ΑΜΙ αὐτοῦ ΣΔ : αὐτοῦ ΑΜΙ 13. καὶ τὴν νίκην διὰ τοῦτο (διὰ τοῦτο Μ : διατοῦτο Α) Π : καὶ διὰ τοῦτο τὴν νίκην Ι τοὶ ψήφῳ ΑΜ : τῇ ψήφῳ ΙΣΔ
 15. ἤρραντο ΑΜΙ : ἤρραντο ΣΔ 16. Γνέος Π. Διορθωτέων Γναίος 17. Σκιπίων ΙΣΔ : σκηπίων Α : σκηπίων ἐκ τοῦ σκηπίου Μ Ἐν τῇ ᾧα ὅτι οὗτος πατήρ ἦν τοῦ τῆν ἀφρικῆν δουλώσαντος ὕστερον σκηπίωνος ΑΜΣ μακρὸν ἔγραψα μακρὰν Π 18-19. Βουριδόμαρον Π. Διορθωτέων Βιριδόμαρον 20. ἐλῶν Π : ἐλῶν Α

πόλεμος, Ἀννίβου Καρχηδονίοις στρατηγοῦντος. Ὅς ἐτὶ γεγονὼς εἴκοσι τὴν Σαγοῦντον, Ἰσπανίας πόλιν, Ῥωμαίοις ὑπόσπονδον οὔσαν, ἐνεστήσατο πολιορκεῖν, καὶ συλλέξας στρατιάν εἰς τεσσαρεςκαίδεκα μυριάδας ἀνδρῶν, εἶχετο τοῦ ἔργου. Τοῦτο γνόντες οἱ Ῥωμαῖοι πρεσβείαν ἐπ' αὐτὸν στέλλουσι, προαγορεύοντες αὐτῇ τῆς πολιορκίας 5 ἀπέχεσθαι, Μὴ πεισθέντος δὲ, πρεσβεύονται πρὸς Καρχηδονίους, ὥστε ἀποστήσαι τὸν Ἀννίβαν τῆς κατὰ τῶν οἰκείων ἐφόδου. Οἱ δὲ τὸ καθήκον ὑπερβάντες θρασύτερον ἀπεκρίναντο. Παρασυρομένου δὲ τοῦ χρόνου, μετὰ πολλὴν τὴν προεδρείαν λιμῶν νικηθέντες οἱ Σαγοῦντοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξέδωκαν καὶ μεγίστης ἐπειράθησαν ἠμότιτος. 10

8. Ἐνεκρίθη τοίνυν παρὰ Ῥωμαίοις πρὸς Ἄφρους πόλεμος, ὅτε σαφῶς ἀπεδείχθησαν παραβεβηκότες τὰς σπονδάς. Καὶ Πούβλιος μὲν Κορνήλιος Σκιπίων μετὰ τοῦ στρατεύματος ἔδραμεν ἐπὶ τὰς Ἰσπανίας, Τιθέριος δὲ Σεμπρώνιος Γράκχος ἐπὶ τὴν Σικελίαν. Ὅ τοίνυν Ἀννίβας, καταλιπὼν ἐν Ἰσπανίαις τὸν ἀδελφὸν Ἀσδρούβαν, ὑπερ- 15 ἦλθε τὸν Πυρρηγαλον καὶ τὰς καλουμένας Ἄλπεις, αὐτῇ πρώτῳ γενομένας τότε βασίμους. Εἶπετο δὲ αὐτῇ στρατιᾷ τὴν Ἰταλίαν ἰόντι πεζῶν ὀκτὼ μυριάδες καὶ ἵππέων δέκα ἐλέφαντές τε ἐπτὰ καὶ τριάκοντα. Προῖόν δὲ προσελάμβανεν ὅσους ἂν τύχοι. Αἰγούρες γοῦν καὶ Γάλλοι προσέθεντο. Ταῦτα γνοὺς Σεμπρώνιος Γράκχος ἀπὸ τῆς Σικελίας μετέστησε τὴν στρατιάν εἰς Ἀρίμινον. 20

9. Καὶ πρότερον μὲν ἀπήντησε τοῖς Ἄφροις ὁ Σκιπίων καὶ συμμίξας ἡττόν τε ἔσχε, τραπέντος αὐτῷ τοῦ στρατοῦ, καὶ τιτρώσκειται καὶ εἰς τὴν παρεμβολὴν καταφεύγει. Γράκχος δὲ συνεπλάκη μὲν καὶ

1. πόλεμος Π : πόλεμος ἐκ τοῦ πόλεμον Α 2. Σαγοῦντον ΙΣΔ : σάγοιντον ΑΜ Ἰσπανίας ΣΔ : Ἰσπανίας /. ἐν δὲ τῇ ᾧα ἐρυθροῖς γράμμασι Γρ. Σακανθίαν Μ : Ἰσπάνη διορθωμένον εἰς Ἰσπανίας ἐν δὲ τῇ ᾧα ἐρυθροῖς γράμμασι Γρ. Σακανθίαν Α : Ἰσπάνην Ι 3. στρατιάν διορθώσας Α : στρατείαν Π τεσσαρεςκαίδεκα ΑΜΣ : τεσσαρεςκαίδεκα ΙΔ 9. Σαγοῦντοι Π : Σαγοῦντιοι Δ 10. αὐτοὺς Π : αὐτοὺς Ι 12. Πούβλιος Π : πούβλιος ἐκ τοῦ πούβριος Α 13. Σκιπίων ἔγραψα ἐνταῦθα καὶ πανταχοῦ κατωτέρω : Σκηπίων Π : λείπει Δ 13-14. Ἰσπανίας ΙΣΔ : Ἰσπανίας ΑΜ 15. Ἰσπανίαις ΙΣΔ : Ἰσπανίαις ΑΜ Ἀσδρούβαν Π : ἀσδρούβαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἀνδρούβαν Α 16. Πυρρηγαλον Μ : πυρρηγαῖον ἐκ τοῦ πυρρηγαῖον Μ Ἄλπεις Π : Ἄλπεις [Πουὰς] Δ 18. ἐλέφαντές τε ΣΔ : ἐλέφαντες τὲ ΑΜΙ 20. Γράκχος ΙΔ : βράκχος ΑΜΣ 21. Ἀρίμινον ΙΣΔ : ἀρίμινον ΑΜ 22. ὁ Σκηπίων ΙΑΜ ἐν δὲ τῇ ᾧα ἐρυθρὰ /. ὁ πατήρ τοῦ σκηπίωνος (σκηπίωνος Μ) ΑΜ : ὁ πατήρ τοῦ σκηπίωνος ἐν τῇ κειμένῳ ΣΔ 23. ἡττόν τε ἔγραψα : ἡττον τὲ (τε Δ) Π 24. Γράκχος ΙΔ : βράκχος τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ γράκχος Α : βράκχος ἐκ τοῦ βράγχος Σ

αὐτὸς περὶ τὸν Τέβριον, μετὰ δὲ τῆς ἰσῆς ἀνεχώρησε τῇ Σκιπίωνι
 τύχῃς. Ἐκ τούτου πολλοὶ τῶν Ἰταλῶν παρέδωσαν ἑαυτοὺς ταῖς πολε-
 μίαις. Λαμπρός τε ὢν ἐκ τούτων Ἀννίβας τῶν προσιμίων συνέμιξε τῇ
 Φλαμινίῳ τὴν ὑπατικὴν στρατιάν ἄγοντι, καὶ αὐτὸν τε καὶ τὸ σὺν
 αὐτῷ στράτευμα διεχρήσατο, ἐγγὺς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, τῶν
 λοιπῶν φυγῇ σωθέντων. Πέμπεται λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Φάβιος, δι-
 κτάτωρ ἀναδειχθείς· ὃς ἀεὶ μὲν ἀναβαλλόμενος τὴν μάχην, ἀεὶ δὲ αὐ-
 τὴν προσδοκᾶσθαι ποιῶν, ἀνέκοπτε τῆς πολλῆς ὁρμῆς τὸν στρατηγὸν
 τῶν Ἀφρων, καὶ ποτε ἀπροσδόκητος εἰς χεῖρας ἐλθὼν ἐκ τοῦ κρείτ-
 10 τος ἀνεχώρησε.

10. Πεντακοσιοστοῦ δὲ καὶ τεσσαρακοστοῦ τῆς πόλεως ἔτους Αἰ-
 μίλιος Παῦλος καὶ Πούβλιος Τερέντιος Βάρρων, ὑπατοὶ χειροτονηθέν-
 τεσ, ἐδέξαντο παρὰ τοῦ Φαβίου τὴν ἐξουσίαν. Ὅς χωριζόμενος τῶν
 πραγμάτων συνεβούλευε τοῖς ὑπάτοις τοῖς αὐτοῦ κατακολουθεῖν περὶ
 τὴν μάχην ἴχνησι καὶ τὴν συμπλοκὴν ἀναβάλλεσθαι, κωλύοντες μὲν
 ἐπιφερομένους, συμμιῖξαι δὲ παραιτούμενους· τοῦτον γὰρ εἶναι μόνον
 τῆς νίκης τῆς κατ' ἐκείνου τὸν τρόπον. Ἀτιμάσας δὲ ταύτην Βάρρων
 τὴν παραίνεσιν εἰλκυσθή πρὸς συμπλοκὴν, τοῦ Παύλου κωλύοντος
 καὶ τῶν τοῦ Φαβίου λόγων ἀναμιμνήσκοντος. Συνέμιξαν τοίνυν ἐν
 20 Κάνναις, χωρίῳ τῆς Ἀπουλίας, καὶ νικάται τῶν ὑπᾶτων ἑκατέρων
 τὸ στράτευμα. Πίπτει μὲν γὰρ ἕτερος τῶν ὑπᾶτων, ὁ Παῦλος, ὑπατι-
 κοὶ δὲ ἄνδρες καὶ πραιτώριοι ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι, συγκλητικαὶ δὲ σὺν
 τοῖς ἀπαχθεῖσιν αἰχμαλώτοις τριάκοντα, ἐπιφανεῖς δὲ ἄλλως τριακό-
 σιοι, τοῦ δὲ λοιποῦ τῶν μαχομένων πλῆθους πεζοὶ μὲν τεσσαράκοντα
 25 χιλιάδες, ἵππέων δὲ τρεῖς καὶ πεντακόσιοι. Τῆς δὲ ἀντιπάλου στρα-
 τιᾶς ἔπεσον μὲν καὶ αὐτῆς οὐκ ὀλίγοι, σχεδὸν δὲ ἅπαντες ἐγένοντο
 τραυματῖαι. Οὐ δὴ καὶ θαυμάσαι τοὺς Ῥωμαίους ἐστὶ τοῦ φρονήματος.

1. περὶ ΑΜΙ : ἐπὶ ΣΔ Σκιπίωνι ΙΔ : Σκιπίωνι ΑΜΣ 2. λαμπρός τε ΑΜΔ :
 λαμπρός τε ΙΣ 4. αὐτὸν τε Δ : αὐτὸν τε Π 5. εἴκοσι ΣΔ : κ' Α : κ' Μ : ὀκτώ Ι
 χιλιάδας Π : χιλιάδας τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ χιλιάδες Α 6. Ἐν τῇ ᾧφ' οὐ-
 τος ὁ φάβιος ἐστὶν ὃν παράλληλον τίθηται πλοῦταρχος περικλεῖ τῷ ἀθηναίῳ ΑΜ
 9. Ἀφρων Π : ἄφρων Μ καὶ ποτε ΜΙ : καὶ ποτὲ ΑΣΔ χεῖρας Π :
 χεῖρας Μ 11-12. Αἰμίλιος ΣΔ : αἰμίλιος ΑΜΙ 12. Βάρρων Δ : βάρρων Π
 15. ἀναβάλλεσθαι Π : ἀναβάλλεσθαι Μ 16. συμμιῖξαι ἔγραψα : συμμιῖξαι Π
 18. παραίνεσιν Π : παραίνεσιν Μ 19. λόγων Π : λόγον Α 20. Κάνναις Π :
 κάνναις τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ κένναις Α χωρίῳ Π : χωρίῳ τῇ δευτέρᾳ χειρὶ
 ἐκ τοῦ χωρίῳ Α 24. τοῦ δὲ Π : τοῦ δὲ ἐρυθρᾷ ἀντὶ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
 μέλανι τοῦ Α 26. αὐτῆς ΜΙΔ : αὐτοῖς ΑΣ

Τοσαύτη γὰρ ἐμπεσόντες συμφορᾷ, οἶαν οὔτε ὁ παρελθὼν ἦνεγκε
 χρόνος οὔτε ὁ μέλλον οἶσειν ἠλπίζετο, μνήμην εἰρήνης οὐκ ἐποιή-
 σαντο. Τὸ μέντοι μέγεθος ἐδείχθη τοῦ κακοῦ τῇ καινῇ τῆς στρατο-
 λογίας· τότε γὰρ δὴ πρῶτον ἐλευθερίας ἀξιοθέντες οἰκείται εἰς στρα-
 5 τείαν ἐξεδόθησαν.

11. Συνέβη δὲ, ὅπερ ἐν τοῖς τοιούτοις φιλεῖ, τοὺς ὑπηκόους συμ-
 μεταστῆναι τῇ τύχῃ καὶ τὰς ὑπὸ Ῥωμαίοις οὖσας ἰταλικὰς πόλεις τὸν
 Ἀννίβαν ὑποδέξασθαι. Ἀννίβας δὲ, γαυριῶν τοῖς κατωρθωμένοις, ἐξου-
 σίαν ἔδωκε τοῖς Ῥωμαίοις ἐξωνήσασθαι τοὺς αἰχμαλώτους. Οἱ δὲ ἔφα-
 σαν οὐχ ἠγείσθαι πολίτας, αἱ μὲθ' ὅπλων ὄντες ὑπὸ τοῖς πολεμίοις
 ἐγένοντο. Τότε τοίνυν ποικίλως αὐτοὺς πρότερον αἰκισάμενος ἅπαντας
 διεχρήσατο, τρεῖς τε μεδίμνους δακτυλιδίων εἰς ἀπόδειξιν τῶν ἀνηρη-
 μένων τοῖς Καρχηδόνιοις ἐξέπεμψεν, οὓς τῶν νεκρῶν ἐξείλε σωματίων.
 Ἐν τούτοις δ' ὄντος Ἀννίβου, Σκιπίωνες ἀμφὺ τὸν Ἀσδρούβαν
 ἐν ταῖς Ἰσπανίαις διατρίβοντα· ἦν δὲ οὗτος ἀδελφὸς Ἀννίβου, κατα-
 15 λελειμμένος μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὥστε τὰς Ἰσπανίας προσνεῖμαι
 τοῖς Ἀφροῖς· καλοῦσιν εἰς μάχην. Καὶ νικῶσι νίκην λαμπράν· αἰ-
 χμαλώτους γὰρ εἶλον μυρίουσ ἄνδρας, ἀνείλον δὲ εἴκοσι καὶ πέντε
 χιλιάδας. Τοῦτο γνόντες οἱ Καρχηδόνιοι πέμπουσιν ἑτέραν αὐτῷ
 στρατιάν, δώδεκα μὲν πεζῶν χιλιάδας, τέσσαρας δὲ ἱππέων, ἐλέφαν-
 20 τας δὲ εἴκοσι.

12. Τετάρτῳ δὲ ἔτει τῆς διατριβῆς Ἀννίβου τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Μάρ-
 κελλος ὑπατος χειροτονηθεὶς περὶ τὴν Νῶλαν πόλιν δὲ ἐστὶν αὕτη
 τῆς Καμπανίας· συνεκρότησε πρὸς τὸν Ἀννίβαν πόλεμον, καὶ νικᾷ
 τῇ μάχῃ. Ἡττηθεὶς δὲ ὁμοῦς ἐκεῖνος περὶ τὰς πόλεις ἐστρέφετο, τὰς
 25 μὲν πολιορκίᾳ, τὰς δὲ φόβῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀφιστὰς δυναστείας. Τῆς
 γοῦν Ἀπουλίας καὶ Καλαβρίας καὶ Βρούττων τὰς πλείστας ὑφ' ἑαυτῷ
 κατεστήσατο· τοσαύτη τε ἦν τῶν κατ' αὐτὸν ἢ λαμπρότης, ὥστε καὶ
 Φίλιππον τῶν Μακεδόνων βασιλέα, πρεσβείαν ὡς αὐτὸν στείλαντα,

2. μέλλον ΑΙΣ : μέλλον Μ : μέλλον Δ 3. καινῇ ΑΜΣ : καιρῷ ΙΔ
 7. οὖσας ΙΣΔ : οὖσας ΑΜ 8. δὲ Π : δὲ' Α 10. οὐχ Π : οὐχ' Α τοῖς Π :
 τοῖς ἐκ τοῦ τῆς Μ 11. αὐτοῖς Π : αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ Α αἰκισάμενος ΣΔ :
 αἰκισάμενοι ΑΜΙ 12. διεχρήσατο ΣΔ : διεχρήσαντο ΑΜΙ 14. δ' Π : δ' πρὸςθε-
 τον ἐρυθρὸν Α Σκιπίωνες ΙΔ : Σκηπίωνες ΑΜΣ Ἀσδρούβαν Π : ἀσδρού-
 βαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἀνδρούβαν Α 15. Ἰσπανίαις ΙΣΔ : ἰσπανίαις ΑΜ
 16. Ἰσπανίας ΙΣΔ : ἰσπανίας ΑΜ 26. Νῶλαν ἔγραψα : νῶλαν ΣΔ : νῶ-
 λαν ΑΜΙ 27. ὑφ' ἔγραψα : ἐφ' Π

ὑποσχέσθαι κατὰ Ῥωμαίων. Ὅρον δὲ εἶχεν ἢ ὑπόσχεσις τόνδε· καθαιρεθέντων εἰς ἅπαν Ῥωμαίων, σύμμαχον καὶ αὐτὸν αὐτοῖς γενέσθαι πρὸς τὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πόλεμον. Ἀλλὰ συνέβη τοὺς ἐκ Μακεδονίας πρέσβεις τῇ Ῥωμαϊκῇ περιπεσεῖν στρατῷ, καὶ οὕτως ἐγένετο δῆλιγί τοις Ῥωμαίοις ἢ μακεδονικῇ πρεσβείᾳ. Πέμπουσι τοίνυν Λεβίον μὲν ἐπὶ Μακεδόνας, Ἐτορκουάτον δὲ ἐπὶ Σαρδόνα. Ἡδὴ γάρ ται καὶ αὐτῇ Ῥωμαίων ἀποστᾶσα προσκεχωρήκει τοῖς Ἄφροις.

13. Τέσσαρες τοίνυν ἐνὶ χρόνῳ πολέμους ἐν διαφόροις τόποις εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς Ἀννίβαν, [ἐν Ἰσπανίαις πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀσδρούβαν], ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς Φίλιππον, ἐν Σάρδοις πρὸς τοὺς ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης καὶ πρὸς Ἀσδρούβαν, ἕτερον Ἄφρον στρατηγόν. Τοῦτον Μάλλιος Ἐτορκουάτος ἐζώγησε μάχῃ, πρότερον ἀποβαλόντα τῆς στρατιᾶς τῶν μὲν πεσόντων δέκα χιλιάδας, τῶν δὲ ἀπαχθέντων αἰχμαλώτων εἰς πεντακοσίους τε καὶ χιλίους. Καὶ οὕτω Σάρδονες μὲν Ῥωμαίοις ἀπεδόθησαν· ὁ δὲ τοῦ πολέμου στρατηγὸς Μάλλιος ζῶντα τὸν Ἀσδρούβαν εἰσήγαγε τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω τοίνυν κεχωρηκότων, νικᾷ καὶ Λεβίος τὸν Φίλιππον, καὶ οἱ Σκιπίωνες ἐν Ἰσπανοῖς τὸν τε Ἀσδρούβαν καὶ Μάγωνα, καὶ αὐτὸν ἀδελφὸν Ἀννίβου.

14. Δεκάτῳ δὲ ἔτει τῆς ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν εἰσόδου τῶν Ἄφρων Σουλπίκιος μὲν καὶ Φούβλιος ἦσαν ὑπατοὶ, Ἀννίβας δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ἰὼν ἐν τετάρτῳ τῆς πόλεως ἐστρατοπεδεύσατο σημεῖῳ, τινὰς τῶν ἱππέων μέχρις αὐτῶν προεκπέμφας τῶν πυλῶν. Τῶν δὲ ὑπάτων μετὰ τῆς στρατιᾶς, ἐπειδὴ τὸν τῆς πόλεως ἤκουσαν κίνδυνον, ἐπιστάντων, φοβηθεὶς ἐπὶ τὴν Καμπανίαν ἐχώρησεν. Ἐντεῦθεν τὰ ἐν Ἰσπανίαις μεταπίπτει πράγματα, καὶ Σκιπίωνες ἄμφω πίπτουσι μαχόμενοι πρὸς Ἀσδρούβαν οἱ πολλάκις αὐτοῦ κεκρατηκότες· τῇ στρατεύματι δὲ οὐδεμία συνέβη βλάβη, ἐπεὶ καὶ οἱ στρατηγοὶ τύχῃ μᾶλλον ἠττήθησαν

1. ὑποσχέσθαι Π : συμμαχικὴν ὑποσχέσθαι Δ κατὰ τὰ προαχθέντα ὑπὸ Σ

6. Ἐτορκουάτον Π : Ἐτορκουάτον Δ Σαρδόνα ΙΣΔ : Σαρδόνας ΑΜ
τοί Σ : τι Π 8. Ἐν τῇ ᾠᾷ μέγ. Οη ΑΜ : λείπει ΙΣΔ ἐνὶ Π : ἐνὶ Δ

9. ἐν Ἰσπανίαις — Ἀσδρούβαν προσέθηκε Δ : λείπουσι Π 11. Ἄφρον ΑΜΙ : Ἄφρων ΙΑ 12. Ἐτορκουάτος ΜΙΣ : Ἐτορκουάτος ΑΔ 13. ἀποβαλόντα ΙΣΔ : ἀπο-

βαλόντα ΑΜ 16. Μάλλιος ΙΣΔ : μάλιος ΑΜ 17. σκηπίωνες ΑΜ : σκηπίωνες ΙΣΔ 18. Ἰσπανοῖς ΙΣΔ : ἰσπανοῖς ΑΜ 20. Ἄφρων Π : Ἄφρων Σ

25. Ἰσπανίαις ΣΔ : ἰσπανίαις Μ : ἰσπανίαις τοῦ ἱ προστεθέντος ἐρυθροῦ Α : ἰσπανίαις Ι 26. Σκιπίωνες Π : Σκηπίωνες Α 27-28. οὐδεμία Π : οὐδὲ μία Σ

ἢ τῇ περὶ τὸν πόλεμον βραθυμίᾳ. Ὑπὸ δὲ τούτους αὐτοὺς τοὺς χρόνους Μάρκελλος τὸ πλείστον ἀνεκτήσατο τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῖς Ἄφροις ἤδη γεγενημένον, καὶ τὰς Συρακούσας εἴλε πολιορκίᾳ, πολὺν τε πλοῦτον ἐκείθεν προσεκτήσατο τοῖς Ῥωμαίοις. Τότε καὶ Λεβίος, πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ πολλὰς τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καὶ πρὸς ὁ Ἄτταλόν τινα Ἀσίας βασιλέα σπείσάμενος, ἐπὶ τὴν Σικελίαν ὤρμηθη. Ἄγνωνα δὲ τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν καὶ τὴν Ἀκραγαντίνων πόλιν ἐλῶν, ἣν ἐφρούρει, τὸν μὲν ἅμα τοῖς ἐπισημοτάτοις τῶν αἰχμαλώτων ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἐξέπεμψε, τεσσαράκοντα δὲ πόλεις τῆς Σικελίας ἐκούσας ἐλῶν, ἐξ δὲ καὶ εἴκοσι πολιορκίᾳ, οὕτως οἴκαδε ἐπανήλθε· καὶ τότε πάσης ἐγένοντο Ῥωμαῖοι τῆς Σικελίας δεσπότες. Λαμπρὸς οὖν ἐπὶ τούτοις ἐπανήλθεν ὁ Λεβίος. Τούτων ἐν Σικελίᾳ πραττομένων, Ἀννίβας ἐν Ἰταλίᾳ τῇ τε ὑπάτῳ Φουλβίῳ καὶ τῇ στρατεύματι προσπεσὼν ἐξαπινάτως, ὀκτὼ χιλιάδας ἀναιρεῖ καὶ τὸν ὑπατον.

15. Ἐν δὲ ταῖς Ἰσπανίαις, μετὰ τὴν τῶν Σκιπιώνων τελευτὴν οὖν ὄντος ἡγεμόνος τῇ στρατεύματι, πέμπεται Σκιπίων ἕτερος, ὁ καλούμενος Πούβλιος, παῖς Σκιπίωνος τοῦ πρότερον ἐκεῖ πεπολεμηκότος, γεγωνὸς μὲν ἔτη τέσσαρα καὶ εἴκοσι, τῶν δὲ κατ' αὐτὸν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀπάντων ἄριστος. Οὗτος εὐθὺς ἐκ προοιμίῳ αἶρει Καρχηδόνα τὴν ἐν Ἰσπανίαις, ὁμώνυμον τῇ μητροπόλει τῆς Ἀφρικῆς, αἶρει δὲ καὶ τὸ χρυσίον ἅπαν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν τῶν Ἄφρων, αὐτόθι κειμένην ὡς ἐν ὄχυρῳ χωρίῳ, καὶ τοὺς ὁμήρους δὲ σύμπαντας, οὓς ἐκ τῶν ἐπισήμων γενῶν ἐτύγγαυεν Ἀννίβας εἰληφώς, τούτοις τὴν τῆς γῆς ἀσφαλιζόμενος κτήσιν. Γίγνεται δὲ καὶ τοῦ Μάγωνος ἐγκρατῆς, ὃς ἦν ἀδελφός, ὡς ἔφη, Ἀννίβου. Ῥωμαῖοι μὲν οὖν τὴν λείαν ἅπασαν καὶ Μάγωνα δεξάμενοι λαμπρὰν ἤγον ἑορτήν. Ὁ δὲ Σκιπίων, προεγόμενος τοὺς Ἰσπανοὺς, ἅπασιν ἀπέδωκε τοὺς ὁμήρους, καὶ τοῖς πάντα ἐποίησε τοὺς Ἰσπανοὺς ὡς περ

2. Ἐν τῇ ᾠᾷ τοῦτον τὸν μάρκελλον παράλληλον εἶθαι πλούταρχος πελοπίδα τῷ θηβαίῳ ΑΜΣ 3. ἤδη ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : ἤδη πρόσθετον τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἄνωθεν Α Συρακούσας ΙΣΔ : συρρακούσας ΑΜ 6. Ἄτταλόν ΙΣΔ : ἄτταλόν ΑΜ 7. Ἄγνωνα ΜΙΑ : Ἄγνωνα ΑΣ τὸν Π : τὸν ἐκ τοῦ τῶν Α

9. ἐξέπεμψε ΙΣΔ : ἐξέπεμψεν ΑΜ 15. Ἰσπανίαις ΣΔ : ἰσπανίαις ΑΜΙ Σκιπιώνων ΙΑ : Σκηπιώνων ΑΜΣ 16. Ἐν τῇ ᾠᾷ οὗτος δὲ (οὗτος ἐστὶ Μ : οὗτος ἐστὶ Σ) σκηπίων ὁ υἱὸς τοῦ προσηθέντος σκηπίωνος ὁ τὸν ἀννίβαν τέλειον τροπιδεύμενος ΑΜΣ Σκιπίων ΙΑ : Σκηπίων ΑΜΣ 17. Σκιπίωνος ΙΑ : Σκηπίωνος ΑΜΣ 20. Ἰσπανίαις ΣΔ : ἰσπανίαις ΑΜΙ αἶρει Π : αἶρει Δ 27. Σκιπίων ΙΑ : Σκηπίων ΑΜΣ Ἰσπανοὺς ΣΔ : ἰσπανοὺς ΑΜΙ 28. Ἰσπανοὺς ΣΔ : ἰσπανοὺς Ι : ἰσπανοὺς τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἰσπανοὺς Α

ἐκ μιᾶς γνώμης προσέσθαι Σκιπίωνί τε καὶ Ῥωμαίοις. Μετὰ ταῦτα συμμίξας τοῖς Ἄφροις τρέπει μὲν τὸν Ἀσδρούδαν εἰς φυγὴν, πολὺν δὲ καὶ ἐκ ταύτης τῆς μάχης ἀνείλετο πλοῦτον.

16. Οὕτω τῶν Ῥωμαϊκῶν διακειμένων, Φάβιος ὑπατος καταστάς ὑπηγάγετο Ἰάραντα, ἐν ᾗ πάντα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου πλοῦτον παρακαταθέμενος ἐτύγγανεν Ἀννίβας. Ἀνείλε δὲ καὶ τὸν ὑψηγεμόνα αὐτοῦ Καρθάλιωνα, καὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν, οὓς εἶλεν ἐν τῇ μάχῃ ζῶντας, ἀπέδοτο, καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν λείαν διένειμε τῇ στρατῷ, τὰ τιμήματα τῶν πεπραμένων αἰχμαλώτων μόνων τῇ Ῥωμαϊκῇ καθοσιώσας ταμίειν. Τούτοις τοῦ Φαβίου τοῖς ἔργοις αἱ πρὸς Ἀννίβαν (μεθεστηκυῖαι) τῆς Ἰταλίας πόλεις μετετέθησαν ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις, τῶν οἰκούντων αὐτὰς κἀνταῦθα τοὺς ἠττημένους ἀπολιπόντων. Τῷ δὲ μετὰ τοῦτον ἐνιαυτῷ Σκιπίων ἐν Ἰσπάνοις αὐτὸς τε μεγαλουργῶν καὶ τὸν ἀδελφὸν Λούκιον Σκιπίωνα συνεργὸν ἔχων, ἐβδομήκοντα πόλεις ἀνείλεν. οὐ προσκεχωρήκεισαν τοῖς Ἄφροις. Ἄλλ' ἐπὶ τῆς Ἰταλίας οὐκ ἦν ὅμοια τὰ Ῥωμαίων, Μαρκέλλου περιπεσόντος ἐνέδραις, ἃς ἔστησεν Ἀννίβας, καὶ τὴν τελευταίην οὕτω δεξαμένου.

17. Σκιπίων δὲ, τρίτον ἔτος ἤδη τὰ κατὰ τοὺς Ἰσπάνους διοικῶν, προσέθηκε μεγάλους μείζονα. Τὸν γὰρ βασιλέα τῶν Ἰσπανῶν μετὰ γάλλῃ νικήσας μάχῃ μετὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐσπέισατο. Καὶ πρῶτος οὗτος ὁμήρων οὐκ ἐδεήθη· τοσοῦτον ἐθάρρει τοῖς ἔργοις.

18. Ταῦτα γνοὺς Ἀννίβας ἀπέγνω τῶν Ἰσπανῶν, ὡς αὐθενὸς ἀνυέξοντος Σκιπίωνι καὶ μεταπέμπεται τὸν ἀδελφὸν Ἀσδρούδαν εἰς

1. προσθέσθαι ΙΔ : προσέσθαι ΑΜΙ Σκιπίωνί τε ἔγραψα : Σκιπίωνι τε Δ : σκηπίωνι τε ΛΣ : σκηπίωνι τε ΣΜ 2. πολὺν δὲ ΣΔ : πολὺν τε ΑΜΙ

5. πολέμου Π : πόμου Μ 5-6. παρακαταθέμενος Π : παρακαταθέμενος Λ 8. λοιπὴν πᾶσαν Π : λοιπὴν πᾶσαν Ι 9. μόνων Π : μόνων Δ 11. μεθεστηκυῖαι προσέθηκε ἀντὶ τοῦ μεταστᾶσαι τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ Σ προστεθέντος ὑπὸ Δ : τρέπει Π : τρέπει Π : λείπει Ι : ἀνταῦθα Π : κἀνταῦθα Δ 13. τοῦτον Ι : τῷ Σ : ταῦτα ΑΜ : ταῦτα δευτέρῳ Δ Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων ΣΔ : σκηπίωνι Μ Ἰσπάνοις (Ἰσπάνοις Μ) Π : Ἰσπανίαις Δ 14. Σκηπίωνα ΙΣΔ : Σκηπίωνα ΑΜ 17. οὕτω Π : οὕτω Μ 18. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων ΑΜΣ Ἰσπάνους

ἔγραψα : Ἰσπάνους Ι : Ἰσπανοὺς τῇ δευτέρῳ χειρὶ ἐκ τοῦ Ἰσπάνους Λ : Ἰσπανοὺς Μ 19. Ἰσπανῶν ΙΣΔ : Ἰσπανῶν ΑΜ 22. Ἰσπανῶν ΣΔ : Ἰσπανῶν ΑΜΙ

24. Σκιπίωνι ΙΔ : Σκηπίωνι ΑΜΣ τὸν ἀδελφὸν Ἀσδρούδαν ΙΣΔ : τὸν ἀδελφὸν ἀσδρούδαν Μ ἐκ λιβέης τ' β

Ἰταλίαν μετὰ πάσης στρατιᾶς. Ὅς τὰς ὁδοὺς χρώμενος ταῖς ὑπὸ Ἀννίβου προηγουσμέναις, ἐνέδρευθεὶς ὑπὸ τῶν ὑπάτων Ἀππίου τε Κλαυδίου Νέρωνος καὶ Λιβίου τοῦ Σαλινάτωρος, περὶ τὴν Σέναν τοῦ Πικηνοῦ πόλιν μετὰ πολὺν τὸν ἐν τῇ πολέμῳ πόνον καὶ ἦν ἐπεδείξατο μαχόμενος ἀνδρείαν αὐτὸς τε πίπτει καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπάσης οἱ νεοκτικότες ἐγένοντο κύριοι, πρὸς δὲ καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πολλῶν τάλαντων ἃ καὶ Ῥωμαίους ἐξέπληξεν. Ἐντεῦθεν ἤρξατο λοιπὸν Ἀννίβας μὲν οὐκ ἀγαθὰς ἔχειν περὶ τοῦ πολέμου τὰς προσδοκίας τοῖς Ῥωμαίοις δὲ ἠυξήθη τὸ τῶν ἐπιπέδων, καὶ μετακαλοῦνται πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Σκιπίωνα. Καὶ ὁ μὲν παραγίνεται λαμπρὸς ἐπὶ μεγάλοις, ὡς εἰκὸς, ἔργοις. 10

19. Καικιλίῳ δὲ καὶ Οὐαλερίῳ τοῖς ὑπάτοις πᾶσαι Βρούττων αἱ πόλεις ὑπὸ τῶν οἰκούντων παρεδόθησαν.

20. Ἀννίβας μὲν οὖν τέταρτον καὶ δέκατον ἤγεν ἐπὶ τῆς Ἰταλίας ἔτος. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Σκιπίων ὑπατος χειροτονεῖται, ὃ τὰ μέγιστα ἐν Ἰσπάνοις ἐργασάμενος, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀφρικὴν ἐκπλεῖ, πείσας Ῥωμαίους ὡς χρὴ μεταστῆσαι τὰ δυσχερῆ τῆς μάχης εἰς τὴν πολεμίαν. Οἷα γὰρ ἐπιπνοία ἐπεπίστευτο, τοσαῦτα κατώρθου, καὶ τις ἦν ὁ λόγος ὡς ἄρα καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῷ γίγναιτο συνουσία. Τῆς οὖν Ἀφρικῆς ἐπιδᾶς, Ἀννωνι συνέμιξε τῷ στρατηγῷ. Καὶ προτέρῳ μὲν συμπλοκῇ τὴν στρατιάν αὐτοῦ διέφθειρε πανωλεθρία· δευτέρον δὲ εἰς χεῖρας ἐλθὼν, ἐκβάλλει τῆς παρεμβολῆς αὐτὸν, καὶ ταύτης γίνεται κύριος σὺν τοῖς φύλαξι τετρακισχιλίοις καὶ πεντακισίοις ἀνδράσιν οἱ δὲ πεσόντες ἦσαν ἑνδεκα χιλιάδες. Αἰρεῖ δὲ καὶ Σύμφακιν τὸν Νουμίδων βασιλέα συμμαχοῦντα τοῖς Ἄφροις, καὶ γίνεται καὶ ταύτης

3. Λιβίου Δ : Ἀλιβίου Σ : Ἀλβίου ΑΜΙ Σαλινάτωρος ΣΔ : σαλινάτωρος ΑΜΙ Σέναν ΙΣΔ : σέναν τοῦ α ἐφθαρμένου Α : σέναν Μ 3-4. Πικηνοῦ Δ : πικίλου Ι : πικίλου ἐκ τοῦ ποικίλου Α : ποικίλου ΜΣ 4. ἐπεδείξατο ΙΜΣ : ἐπεδείξατο τῇ δευτέρῳ χειρὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεδείξατο Α : ἐπιδείξατο Δ

5. ἀνδρείαν ΑΜΣ : ἀνδρεία ΙΔ 9-10. Σκιπίωνα ΙΔ : Σκηπίωνα ΑΜΣ

11. Καικιλίῳ ΙΣΔ : καὶ κιλίῳ ΑΜ καὶ Π : λείπει Μ 13. ἤγεν Π : ἤγεν Ι 14. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων ΑΜΣ 15. Ἰσπάνοις ἔγραψα : Ἰσπανοῖς Ι :

Ἰσπανοῖς τῇ δευτέρῳ χειρὶ ἐκ τοῦ Ἰσπάνοις Α : Ἰσπανοῖς Μ : Ἰσπανοῖς Σ Ἀφρικὴν Π : ἀφρικὴν Ι 17. οἷα ΑΜ : οἷα Σ : θεία (:) Ι : θεία Δ κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Σ ἐπεπίστευτο Π : χορηθῆσαι ἐπιπίστευτο Δ κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Σ κατώρθου Π : κατωρθώσας Α τοῦ Σ προστεθέντος κατορθώσας 18. τοὺς ΙΜ : λείπει ΛΣΔ 20. στρατιάν ἔγραψα : στρατιάν Ι : στρατεῖαν ΑΜΣ : στρατεῖαν Δ

πανωλεθρία Π : πανολεθρία Μ 22. ταύτης ΙΣΔ : ταύτη ΑΜ γίνεται ἔγραψα : γίνεται Π 23. τὸν ἔγραψα : τῶν Π 23-24. Νουμίδων Π : Νουμίδων Δ

τῆς παρεμβολῆς κύριος. Καὶ τὸν μὲν Σύμφρακιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐξέ-
πεμψε μετὰ Νουμίδων τῶν ἐπιφανεστάτων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πολέμου
λαφύρων, καὶ ἀριθμὸν καὶ πολυτέλειαν παριόντων. Γνωσθέντων δὲ
τῶν κατὰ Ἀφρικὴν Σκιπίωνος ἔργων, πᾶσα μὲν λοιπὸν Ἰταλία τὸν
ἠ Ἀννίβαν ἀπέλιπεν, αὐτὸς δὲ ὑπὸ Καρχηδόνιων κατεκλήθη, τῆς πο-
λιουρκίας αὐτοῦ πιεζούσης.

21. Ἑπτακαιδεκάτῳ τοίνυν ἐνιαυτῷ τῆς Ἰταλίας Ἀννίβας ἀπε-
χώρησε. Καὶ τότε πρεσβεύονται παρὰ τὸν Σκιπίωνα Καρχηδόνιοι. Ὁ
δὲ ἀναπέμπει πρὸς Ῥωμαίους πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀνα-
κωχὴν δοῦς τῷ πολέμῳ, ὡς ἂν ταύταις ἀπελθεῖν γένοιτο ῥάδιον. Καὶ
10 τοῦδε αὐτῷ μισθὸς ἦν τριῶν μυριάδων ἀργυρίου σταθμῶς. Δεξαμένη
τοίνυν ἢ σύγκλητος τὴν πρεσβείαν, κύριον ποιεῖται τῶν σπονδῶν τὸν
Σκιπίωνα. Καὶ τίθεται ταῦτα ἐφ' ἧτε μὴ πλείους ἢ τριάκοντα ναῦς
ἔχειν Καρχηδόνιους καὶ δοῦναι Ῥωμαίοις ὑπὲρ τῶν σπονδῶν πεντή-
15 κοντα μυριάδων ἀργυρίου σταθμῶν, τοὺς αἰχμαλώτους δὲ ἅπαντας καὶ
τοὺς προσήλυδας ἀποδοῦναι.

22. Ταύτας τὰς σπονδὰς συνετάραξεν ἐπιστὰς Ἀννίβας καὶ παλλὰ
τρόπον πολεμίων Ἄφροι διεπράττοντο, ὥστε καὶ τοὺς πρέσβεις αὐτῶν
ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπανιόντας ὑπὸ τῆς μετὰ Σκιπίωνος στρατιᾶς συλλη-
20 φθῆναι. Ἄλλ' ὁ Σκιπίων αὐτοὺς διαφῆκε, καὶ συνάπτει μάχην πρὸς
τὸν Ἀννίβαν. Ἡττηθεὶς δὲ Ἀννίβας ἐν ἀπάσαις ταῖς συμπλοκαῖς, γί-
γνεται καὶ αὐτὸς ἰκέτης ὑπὲρ εἰρήνης. Αἱ δὲ σπονδαὶ ἀνελήφθησαν ἐφ'
οἷς ἐγένοντο τὴν ἀρχὴν, προστεθεισῶν, ὅτι δὴ τὴν ἀρχὴν παρεσπόνδη-
σαν, ἀργυρίου λιτρῶν εἰς δέκα μυριάδας. Ἄλλ' οὐκ ἐδέξαντο τὴν προσ-
25 ἦγκην οἱ Καρχηδόνιοι, προσέταξαν δὲ τὸν Ἀννίβαν πολέμιον κρίνε-
σθαι. Ἐπῆλθε τοίνυν αὐτὸς τε Σκιπίων τῷ Καρχηδόνι καὶ Μασινίσσας,

2. Νουμίδων Π : Νουμιδῶν Δ 4. Σκιπίωνος ΙΣΔ : Σκηπίωνος ΑΜ 5. ἀπέ-
λιπεν Ι : ἀπέλειπεν ΑΙΔ : ἐπέλειπεν Μ 5-6. πολιορκίας Π : πολιορκίας τοῦ Ἰδιορ-
θοθέντος εἰς Ἰ ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου Α 7. Ἐν τῇ ᾠᾷ ἄνι εἰ ἔτη ἀννίβας ἐδήμυ
τὴν Ἰταλίαν ΑΣ ἐπτακαιδεκάτῳ Π : ἐπτά καὶ δεκάτῳ Μ 7-8. ἀπεχώρησε ΙΣΔ :
ἀπεχώρησε ΑΜ 8. Σκιπίωνα ΙΔ : Σκηπίωνα ΑΜΣ 9. δὲ Π : δὲ Α

9-10. ἀνακωχὴν Π : ἀνακωχὴ Δ 10. ἀπελθεῖν ΙΑ : ἐπελθεῖν ΜΣΔ 13. Σκι-
πίωνα ΙΔ : Σκηπίωνα ΑΜΣ ὧτε ΣΔ : ὧ τὲ ΑΜΙ 17. τὰς Π : δὲ τὰς Δ

18. τράπον ΣΔ : τρόπων ΑΜΙ 19. Σκιπίωνος ΙΔ : Σκηπίωνος ΑΜΣ

20. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων ΑΜΣ 21. ἠττηθεὶς Π : ἠττηθεὶς τῇ αὐτῇ χειρὶ ἐκ
τοῦ ἠττηθεὶς Α 22. εἰρήνης Π : εἰρήνης τῇ πρώτῃ χειρὶ ἐκ τοῦ εἰδ. . . Α

δὲ ΙΔ : λείπει ΑΜΣ 25. πολέμιον Ι : πολέμιον Π 26. Σκιπίων ΙΔ : Σκη-
πίων ΑΜΣ

ἕτερος Νουμίδων βασιλεὺς, φίλος καὶ σύμμαχος τῷ Σκιπίωνι γεγενη-
μένος. Μελλούσης δὲ κινεῖσθαι τῆς μάχης, ἐβουλήθη κατασκοπεῖσαι τὸ
στρατόπεδον τὸ Ῥωμαϊκὸν Ἀννίβας, καὶ πέμπει κατασκοπούς. Τούτους
ἔλθον ὁ Σκιπίων ἐπιδειχθῆναι τε αὐτοῖς προσέταξε τὸ στράτευμα καὶ
τὴν ἄλλην τοῦ πολέμου παρασκευὴν, δειπνήσαντας δὲ ἀφεθῆναι, μηνύ- 5
σοντας ἅπερ τεθέαντο.

23. Ὡς δὲ ἐγγύς ἦσαν χειρῶν, τὰ μὲν τῆς παρατάξεως ἦν ἀξία
θαυμάσαι, δύο στρατηγῶν ἀρίστοι τὰ στρατεύματα ταττόντων. Ὡς
δὲ τὸ ἔργον ἤρξατο, νικᾷ τε ὁ Σκιπίων καὶ μικροῦ ζῶντα τὸν Ἀννί-
δαν αἶρει. Ἄλλ' ὁ μὲν σὺν τέτταρσιν ἵππευσι διεσώθη· πλοῦτος δὲ ὅσος 10
οὐπω πρότερον ἐν τῇ παρεμβολῇ κατελήφθη τῶν πολεμίων, εἰκοσι μὲν
μυριάδων ἀργυρίου, χρυσοῦ δὲ ὀκτώ σταθμῶς ἐσθήματα τε πολλὰ
καὶ παντοδαπά. Οὗτος ὁ πόλεμος ἐκύρωσε τὰς σπονδὰς, καὶ πρὸς τὴν
Ῥώμην ἐπανῆκεν ὁ Σκιπίων, καὶ τὴν νίκην ἐθριάμβευσεν, Ἀφρικα-
νὸς τε ἐπεκλήθη, τῆς ἑαυτοῦ νίκης γενόμενος ἐπώνυμος. Ἐτελεύτησε 15
δὲ ὁ πόλεμος οὗτος ἐνάτῳ καὶ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'.

1-2. Ἐὰ μὲν οὖν Ἄφρων ὑπὸ Ῥωμαίοις ἦν. Ἠκολούθησε δὲ ὁ μα-
κεδονικὸς πόλεμος, ὁ πρὸς τὸν βασιλέα Φίλιππον, πρώτῳ καὶ πεντη-
κοστῷ καὶ πεντακοσιοστῷ τῆς πόλεως ἔτει. Πρὸς ὃν Τίτος Κύντιος
Φλαμίνιος ἐκπεμφθεὶς νικᾷ τε αὐτὸν καὶ τίθεται σπονδὰς, ὥστε καὶ 20
τῶν πόλειων αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν ἑλληνικῶν, αἱ προσεκεχωρήκεσαν
Ῥωμαίοις παρὰ τὸν τοῦ τότε πολέμου καιρὸν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους
καὶ προσήλυδας ἀποδοῦναι, καὶ μὴ πλείους ἔχειν πεντήκοντα νηῶν,
τὰς δὲ λοιπὰς ἀπάσας παραδοῦναι, ὡς δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς ἐνιαυτοῖς διδό-
ναι φόρον, ἐτήσια τετρακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου καὶ προσέτι τὸν 25
Δημήτριον ἕμηρον παραδοῦναι. Μεταστήσας δὲ ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμο-

1. Νουμίδων Π : Νουμιδῶν Δ Σκιπίωνι ΙΔ : Σκηπίωνι ΑΜΣ 4. Σκι-
πίων ΙΔ : Σκηπίων ΑΜΣ ἐπιδειχθῆναι τε Δ : ἐπιδειχθῆναι τε Π 5. δὲ Π :
τε Ι 9. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων ΑΜΣ 12. σταθμῶς Π : σταθμῶς Δ ἐσθή-
ματα τε Δ : ἐσθήματα τε Π 16. ἐνάτῳ Ι : ἐνάτῳ διώρθωσεν ὁ ἐρυθρογράφος ἐκ
τοῦ ἐνάτῳ Α : ἐνάτῳ ΜΣΔ 17. Ἐν τῇ ᾠᾷ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τοῦ μα-
κεδονικοῦ πολέμου ἔτη φν ΑΜΣ 19. Κύντιος Π. Γραπτέον Κύντιος 20. Φλα-
μίνιος ΣΔ : φλάμιος ΑΜΣ 23. καὶ ΑΜΙ : [καὶ τοῖς] Σ : καὶ τοῖς Δ νηῶν Π :
νεῶν Δ 25. ἐτήσια ΙΣΔ : αἰτήσια ΑΜ τῶν Π : τὸν υἱὸν Δ 26. παραδοῦ-
ναι Π : παραδοῦναι τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἀποδοῦναι Α

νίους ὁ Φλαμίνιος τὴν στρατιάν, κρατεῖ τε αὐτῶν μάχη καὶ τὸν στρατηγὸν αἶρει καὶ συνθήκας ἄς ἐβουλήθη, ποιησάμενος ὑποσπόνδους θριαμβεύων εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθε, προτρεχόντων αὐτῇ τοῦ ἄρματος Δημητρίου τε τοῦ Φιλίππου παιδὸς καὶ Ἀρμένου τοῦ Νάβιδος.

3. Οὕτω καὶ τῶν μακεδονικῶν καὶ τῶν λακωνικῶν ἡσυχασάντων, πρὸς Ἀντίοχον τὸν βασιλεύοντα Συρίας ἀνήφθη πόλεμος. Ἰπατοὶ δὲ ἦσαν Πούβλιος Κορνήλιος Σκιπίων καὶ Μάρκος Ἀκίλιος Γλαβρίων. Συνεμάχει δὲ τῷ μὲν Ἀντιόχῳ πεφευγῶς ἐκ τῆς Καρχηδόνας Ἀννίβας· δέος γὰρ αὐτὸν ἐξίγαγε τῆς πατρίδος ὡς Ῥωμαῖοις ἐκδοθησόμενον, Ῥωμαῖοι δὲ ὁ Μακεδόνων [βασιλεὺς] Φίλιππος. Γίνεται δὲ νυκτομαχία κατὰ τὴν Ἀχαΐαν ὑφ' ἡγεμόνι τῷ Γλαβρίωνι, καὶ τῆς μὲν παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως οἱ Ῥωμαῖοι γίνονται κύριοι· φεύγει δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ λοιπὸν τῆς βασιλείας. Φιλίππῳ δὲ Δημήτριος παῖς ἀπεδόθη τῆς συμμαχίας χάριν.

4. Τοῦτους διαδέχονται τοὺς ὑπάτους Λούκιος Κορνήλιος Σκιπίων, ἀδελφὸς ὢν τοῦ κληθέντος Ἀφρικανοῦ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ χειροτονεῖται λυγγάτος, καὶ Γάιος Λέλεος. Καὶ φέρεται κλήρῳ τὰ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἀντίοχον ἐπὶ τὸν Σκιπίωνα. Καὶ πρότερον μὲν ναυμαχία τῆς βασιλικῆς ἐκράτησε στρατιάς· ἡγεμόνα δὲ εἶχεν Ἀννίβαν ὁ στόλος· ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸν Ἀντίοχον ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πρὸς Σιπύλῳ τῆς Ἀσίας νικᾷ τε καὶ εἰς φυγὴν τρέπει. Κοινωνὸς δὲ αὐτῇ ταύτης ἐγένετο τῆς μάχης Εὐμενῆς Ἀττάλου, τοῦ τῆς Ἀσίας βασιλέως ἀδελφός, ὃς ἐπώνυμον ἑαυτῷ πόλιν ἐδείματο, τὸ Εὐμένιον. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ πέντε μυριάσι πεζομάχων καὶ τρισχιλίαις ἵππευσιν ἦντων ὁ βασιλικὸς ἐγένετο στρατός. Αἰτεῖ γοῦν εἰρήνην Ἀντίοχος, καὶ δίδ-

δ

2. ὑποσπόνδους I : ὑποσπον AM : ὑπὸ σπονδ Σ : ὑπὸ σπονδαῖς Δ 3. αὐτῷ II : αὐτῶν Δ 6. ἀνήφθη IΣΔ : ἀνεφῆ AM 7. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων AMΣ Μάρκος ΑΣ : Μάρκιος ΜΙΑ 8. Καρχηδόνας IΣΔ : Καλκηδόνας AM πεφευγῶς ἐκ τῆς Καρχηδόνας τὸ δεύτερον γραφέντα εἶτα διεγράφησαν Α 10. Μακεδόνων βασιλεὺς ἔγραψα : Μακεδόνων II : Μακεδῶν Δ γίνεται Δ : γίνεται II 15. τοῦτους II : τοῦτους δὲ Δ Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων AMΣ 16. αὐτοῦ M : αὐτῷ II 17. Λέλιος II : Γραπτέον Λαίλιος 18. Σκιπίωνα ΙΔ : Σκηπίωνα AMΣ 18-19. ναυμαχίᾳ ἐκ τοῦ ναυμαχίαν διεξεσθέντος τοῦ ν M 20-21. Σι-

πύλῳ IΣΔ : πύλω ἐκ τοῦ πέλας. Α! διορθώσεις τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Α : *πύλω μετὰ κενὸν δύο γραμμῶν, τοῦ ἀστερίσκου ἐπὶ κληθνομένου ἐν τῇ ἡφ χειρὶ νεωτέρᾳ χειρὶ γὰρ γραφῆ τι ἄλλο ἐν αὐτῇ M 22. Εὐμενῆς II. Γραπτέον Εὐμένης

24. τῇ II : δὲ τῇ Δ

δωσιν ἢ σύγκλητος ἐφ' αἷς καὶ πρότερον προὔτεινε συνθήκας, οὐ βάρυνουσα τὰς σπονδὰς ὡς ἦντι μὲν. Αἱ συνθήκαι δὲ εἶχον ὡδε· τῆς μὲν Εὐρώπης αὐτὸν καὶ τῆς Ἀσίας ἀποχωρεῖν ἀπάσης, μένειν δὲ ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου πρὸς ἀνίσχοντα ἦλιον, εἰσενέγκαι δὲ μυρία τάλαντα καὶ ὀμῆρους εἴκοσι παραδεῖναι, τὸν τε Ἀννίβαν ἐκδεῖναι ὡς τῶν ταραχῶν ἐκείνῳ τε καὶ αὐτοῖς αἰτιώτατον. Ἐὰ μὲν πρὸς Ἀντίοχον τάδε. Εὐμενεὶ δὲ τῆς συμμαχίας χάριν ἐδωρήθησαν αἱ πόλεις τῆς Ἀσίας, ἄς ἐξελελοίπει κατὰ τὰς σπονδὰς Ἀντίοχος. Ῥοδίοις δὲ, καὶ αὐτοῖς συμμαχηκόσι, πολλὰς τῶν πόλεων ὑπακούειν ἐπετάχθησαν. Ὁ δὲ Σκιπίων ἐπὶ τούτοις τοῖς ἔργοις ἐθριάμβευσε, κτησάμενος καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν κατορθωθέντων ὄνομα· τοῦτο δὲ ἦν Ἀσιατικός.

5. Σπουρίου δὲ Πιστουρίου Ἀλθίνου καὶ Κύντου Μαρκίου Φιλίππου τὴν ὑπατείαν εἰσδεξαμένων, Φούβλιος μὲν κατὰ Αἰτωλῶν ἐθριάμβευσε· Ἀννίβας δὲ, ἀσθενέστερον τὸν Ἀντίοχον ὄρων, καταφεύγει πρὸς Προυσίαν, τὸν Βιθυνῶν βασιλέα. Αἰτούντων δὲ αὐτὸν Ῥωμαίων διὰ τοῦ Φλαμνίου, παραχρήμα ἐξεδόθη, καὶ φόβῳ τῆς τιμωρίας φάρμακον σπάσας ἀποθνήσκει· καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Λιβύσση τῆς Βιθυνίας χωρίῳ, καὶ ὁ τάφος ἐς τότε ὁρᾶται.

6. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Φίλιππος ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. Ὁ δὲ τούτου παῖς· Περσεὺς ἦν ὄνομα αὐτῷ· ἐτυράννησε κατὰ Ῥωμαίων, πολλὴν συλλέξας στρατιάν συμμαχικὴν τε οὐ μικρὴν· Κότυν τε γὰρ τὸν Θρακῶν βασιλέα καὶ Γέντιον τὸν Ἰλλυριῶν ἐπεκέκλητο. Παρασκευὴ τοίνυν ἦν ἑκατέρωθεν ἅπασα, Ῥωμαῖοις ἐπικουρούντων Εὐμενεὺς τε, ὃς τῆς Ἀσίας ἐκράτει, καὶ τοῦ Καππαδοκῶν βασιλέως Ἀριαράθου καὶ τοῦ Συρίας Ἀντιόχου καὶ Πτολεμαίου τοῦ Αἰγύπτου καὶ Μασινίσσου τοῦ Νουμίδου. Προυσίας γάρ, εἰ καὶ κηδεστῆς ἦν ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Περσέως, ἑκατέροις γε ὅμως αὐτὸν ἴσον παρέσχεν. Ἠγεῖτο δὲ τῆς βωμακτικῆς στρατιάς Πούβλιος Λικίνιος

3. μένειν II : μένει M 7. Εὐμενεὶ II. Γραπτέον Εὐμένει 10. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων AMΣ 12. Πιστουρίου IΣΔ : πιστουρίου AM Μαρκίου ΣΔ : Μάρκου AMI 15. τῶν II : τῶν ἐκ τοῦ τῶν Α 18. τάφος II : τάφος ἐκ τοῦ τάφους M 20-21. ἐτυράννησε II : ἐτυράννησε ἐκ τοῦ ἐτυράννησε M 22. τῶν Ἰλ. II : τῶν Ἰλ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ω εἶχεν ἀρχίσαι γράφων ο Α 22-23. Ἰλλυριῶν II : Ἰλλυρικῶν Δ 23. ἐπεκέκλητο AMI : ἐπεκέκλητο ΣΔ 24. Εὐμενεὺς II. Γραπτέον Εὐμένους 25. Ἀριαράθου ἔγραψα. Ἴδε κατωτέρω ἐν κεφ. 20 : Ἀριαράθου II τοῦ ἔγραψα : τῆς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον ἀρξαμένου τοῦ Α : τῆς II 26. Νουμίδου II : Νουμιδῶν Σ 27. γε II : γὰρ M αὐτῶν Α : αὐτῶν II 28. Λικίνιος II : λικίνιος I

ὑπατος, τούτον αὐτῆ τὸν πόλεμον ἀποκληρώσαντος τοῦ δήμου. Καὶ νικάται τῆ μάχῃ, καίτοι νενικηκώς ὁ Περσεὺς εἰρήνην ἐπαγγείλας παρὰ τῶν Ῥωμαίων εὐήμαρτεν. (1) γὰρ ὁ δήμος οὐκ ἔφη δώσειν, εἰ μὴ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ πάντας ἐκδοίη τοὺς αὐτῆ παρα- ὁ στησομένους. Δεύτερος οὖν ἐπ' αὐτὸν πέμπεται Λούκιος Αἰμίλιος Παῦλος καὶ Γάιος Ἄννιος ἐτέρῳ στρατεύματι ἐπὶ τὸν Ἰλλυριὸν Γέντιον. Ὁ μὲν οὖν Γέντιος ἅμα τε συνέμιξε καὶ ἠττήθη, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ἑαυτὸν παρέδωκεν αὐτῆ μητρὶ καὶ γαμετῆ καὶ παισὶ δύο καὶ ὄν καὶ ἀδελφῶν καὶ τὸ ἔθνος πᾶν ἐκτίθη. Ἐγένετο δὲ τὸ ἔργον 10 ἡμέραις τριάκοντα, ἔφθασέ τε τὴν τῆς συμπλοκῆς ἢ τῆς νίκης ἀκμή.

7. Παῦλος δὲ τρίτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ Σεπτεμβρίου συμμίξας τῆ Περσεὶ διέφθειρε μὲν αὐτοῦ χιλιάδας εἴκοσι τοῦ πεζοῦ, ἐκείνον δὲ ἐδίωξε μετὰ τῆς ἵππου αὐτοῦ, οὐδὲ ἑκατὸν ἀποβαλὼν τῶν μαχομένων. Αἱ μὲν οὖν πόλεις εὐθὺς προσεχώρησαν Ῥωμαίοις, ὁ Περσεὺς δὲ 15 καὶ ὑπὸ τῶν συμπεφευγόντων καταληφθεὶς ἑαυτὸν παρέδωκε Ῥωμαίοις. Καὶ ὁ Παῦλος οὐχ ὡς ἠττημένον αἶδεν, ἀλλὰ καὶ προσπίπτοντα πρὸς τὰ γόνατα ἀνώρθωσε καὶ καθέδρας ἤξιωσε τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἄλλης μετέδωκε τιμῆς. Ἐντεῦθεν Ἰλλυριοὶ τε καὶ Μακεδόνες ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐτέλουν ὅροις τοῖσδε· εἶναι μὲν αὐτοὺς αὐτονόμους, 20 τῆ πόλει δὲ τῆ Ῥωμαίων εἰσφέρειν ὧν τοῖς βασιλευσιν εἰσέφερον μέρος ἧμισυ· πείθειν γὰρ ἠδούλοντο Ῥωμαῖοι τοὺς ὑπηκόους ὡς οὐκ ἐπιθυμοῦσι χρημάτων. Τοὺς μὲν οὖν ὅρους τούτους ἐν κοινῇ τῶν πανταχόθεν πρέσβειων ἀπήγγειλεν ὁ Παῦλος, ἐκάλεσέ τε αὐτοὺς εἰς εὐωχίαν, φάσκων χρῆναι καὶ νικᾶν τε ὄπλοις καὶ νενικημένους ἐστῆν.

25 8. Ἐβδομήκοντα δὲ τῶν Ἡπειρωτικῶν πόλεων, ἀντιταττομένας ἔτι Ῥωμαίοις, εἶλε πολιορκίᾳ. Καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου λείαν διένειμε τῆ στρατῷ, σὺν μεγίστῃ τε εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανήκε πομπῇ, νεῶς ἐπιβεδηκῶς μακεδονικῆς, ἢ τοῦ βασιλεύσαντος ἦν Περσέως παμμεγέ-

2. νικάται ΙΣΔ : νικά τε Μ : νικά τε Α τῆ μάχῃ Π : τῆ μάχῃ ἐκ τῶν τῆν μάχῃ Μ 4. αὐτοῦ Π : αὐτοῦ Δ τοὺς ἔγραψα : τοῖς Π αὐτῶ ΑΙ : αὐτό Σ : αὐτοῦς ΜΔ 4-5. παρασησάμενος ἔγραψα : παρασησομένοις Π 5. Αἰμίλιος ΙΣΔ : αἰμίλιος ΑΜ 8. αὐτῆ ΑΙΣ : αὐτῆ Μ : οὖν τῆ αὐτοῦ Δ 10. ἔφθασέ τε ΣΔ : ἔφθασε τε ΑΜΙ 11. Σεπτεμβρίου Π : σεπτεβρίου τοῦ εβ γραφέντος ἐπὶ ἐτέρων γραμμάτων διαξεσθέντων Μ 17. αὐτοῦ ἔγραψα : αὐτοῦ Π

18. Ἰλλυριοὶ ΑΣ : ἰλλυριοὶ ἐκ τοῦ ἰλλυριοὶ Μ : ἰλλυριοὶ ΙΔ 19. τοῖσδε Π : τοῖς δὲ Μ 23. ἐκάλεσέ τε Δ : ἐκάλεσε τε Π 24. νενικημένους Π : τοὺς νενικημένους Δ

θης, ὡς δεκαπέντε χωρεῖν ἐρέτας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Καὶ ἀποδᾶς ἐθριάμβευσεν ἐφ' ἄρματος χρυσοῦ, τοῖς δύο παισὶ περιστοιχι- σμένος, προτρεχόντων τοῦ ἄρματος αὐτοῦ Περσέως, πέντε καὶ τεσσαράκοντα γεγονότος ἐνιαυτοῦς, καὶ υἱέων δύο. Ἐδόθη δὲ καὶ Ἀνικίη κατὰ τῶν Ἰλλυριῶν θριάμβος, οὐ καὶ αὐτοῦ προσπόμπευσαν Γέντιος ὁ τε καὶ ὁ ἀδελφὸς Γεντίου καὶ οἱ παῖδες. Τούτων τῶν θριάμβων μετέ- σχον εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικόμενοι Ἄτταλός τε καὶ Εὐμενῆς ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ Προυσίας ἐκ τῆς Βιθυνίας δῶρά τε προσεκόμισαν, ἃ πρᾶ- 10 σιμένοι Ῥωμαῖοι προσέταξαν ἐναποτεθῆναι τῆ Καπιτωλίᾳ. Προυσίας δὲ καὶ τὸν υἱέα τὸν ἑαυτοῦ Νικαμήδην παρακατέθετο τῆ δήμῳ.

9. Τῆ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ Λούκιος Μέμμιος τοὺς Λυσιτανούς ἐνίκησε πολέμῳ καὶ μετὰ τοῦτο Μάρκελλος.

10. Κάντεσθεν ὁ τρίτος κατὰ τῶν Ἀφρων ἐκινήθη πόλεμος, ἐξα- κοσιοστῷ μὲν καὶ ἐνὶ τῆς πόλεως ἔτει, πεντηκοστῷ δὲ καὶ δευτέρῳ μετὰ τὴν τοῦ δευτέρου τοῦ κατὰ Ἀννίβα πολέμου λύσιν. Ἰπατοὶ ἐξ 15 χειροτονηθέντες Λούκιος Μάλλιος Κηρωρινός καὶ Μάρκος Μανίλιος ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐξέπλευσαν, καὶ τῆ Καρχηδόνι πρόσεκάθηντο πηλιορκοῦντες· ἠγείτο δὲ Καρχηδονίων τοῦ πεζοῦ μὲν Ἀσδρούδας, τῶν δὲ ἱπέων Φαμέας. Συνῆν δὲ τοῖς ὑπάτοις ἀρχὴν τινα στρατιωτικὴν ἔχων Σκιπίων, ὁ Σκιπίωνος ἔκγονος τοῦ κληθέντος Ἀφρικανοῦ, οὗ 20 τοσοῦτον ἦν παρὰ τοῖς πολεμίοις ζέας καὶ τοσοῦτον τῆς ἀνδρείας θαῦμα ὡς βουλευομένου τε ἀριστα καὶ ἐπιτελοῦντος ἔργοις τὰ δεκοῦντα ὀξέως, ὥστε τοὺς ὑπάτους αὐτοὺς καινωνὸν μὲν αὐτὸν καὶ βουλῆς καὶ ἐγχειρημάτων ἔχειν, αὐτῆ δὲ χρῆσθαι πρὸς τὰ πρακτέα, ἐπειδὴ περ ἐώρων τοὺς πολεμίους τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκκλίναντας συμ- 25 πλοκῆν.

11. Μασινίσσας γοῦν ὁ τῶν Νουμίδων βασιλεὺς, τὴν πρὸς Ῥω-

3-4. τεσσαράκοντα Ι : τετραράκοντά ΙΙ 4. Ἀνικίη ΙΣΔ : ἀνικία ΑΜ

5. Γέντιός τε Δ : Γέντιος τε Π 7. Ἄτταλός τε Δ : Ἄτταλος τε Π Εὐμε- νῆς Π. Γραπτέον Εὐμενῆς 8. δῶρά τε Δ : δῶρα τε Π 9. ἐναποτεθῆναι Π : ἐναποτεθῆναι τοῦ ε γραφέντος ἐπὶ ἐτέρου γρ ἄρματος διαξεσθέντος Μ Καπιτω- λίᾳ Δ (Ἴδε ἀνωτέρω σ. 11, 23, 12, 24, 18, 5) : Καπιτωλίᾳ Π 12. τοῦτο Π : τοῦτον ΜΣ 13. ἐκινήθη ΙΑΣ : ἐκινήθη ΑΜ 13-14. ἐξακοσιοστῷ Π : ἐξακοσιο- στῷ Α 16. Κηρωρινός ΙΣΔ : κηρωρινός ΑΜ 20. Σκιπίων ΙΔ : Σκηπίων ΑΜΣ Σκιπίωνος ΙΔ : Σκηπίωνος ΑΜΣ 21. τῆς ΙΣ : παρὰ τῆς ΑΜΔ ἀνδρεί- ας ΑΜΣ : ἀνδρείας ΙΔ 23. αὐτῶν ΣΔ : αὐτῶν Ι : αὐτῶν ΑΜ 25. αὐτῶν Π : αὐ- τῶν διωρθωμένον τῆ δευτέρᾳ χειρὶ εἰς αὐτῶν Α 27. Ἐν τῇ ἡφ' ἀναστάσης ὁ τῶν νομάδων ἡγεμῶν ἐτῶν 45' ΑΜΣ Νουμίδων ΑΜΣ : Νουμιδῶν ΙΔ

μαίους φιλίαν ἔτεσιν ἐξήκοντα τετηρηκώς, ἤνικα ἀπέθνησκεν, ἐνενη-
κοστὸν καὶ ἑβδομον τῆς ἡλικίας πεπληρωκώς ἔτος, Σκιπίωνα ἐκέ-
τευσε τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ τέσσαρες οὗτοι ἦσαν καὶ τετταράκοντα
τὴν βασιλείαν διελεῖν.

5 12. Αὕτη τοῦ Σκιπίωνος ἡ δόξα τὸν δῆμον ἔπεισε τὴν ὑπατείαν
ἐπ' αὐτὸν ἐπαγαγεῖν, τῆς νεότητος οὕτω τοῦτο ἐπιτρεπούσης. Καὶ
θαῦτον ἐλπίδος αἶρει τὴν Καρχηδόνα καὶ κατασκάπτει, καὶ τὸν κό-
σμον ἅπαντα τῆς πόλεως τὸν ἐκ πολέμων αὐτῇ συνειλεγμένον λα-
βὼν, τοῦτον εὐθὺς ἀπέδωκε τῶν πόλεων ταῖς ἀφηρημέναις. Αὐτὸς δὲ
10 ἐπανήλυθε καὶ δοθέντος αὐτῷ θριάμβου, προσητέθη καὶ τὸ ἐπώνυμον
τοῦ πάππου· Ἀφρικανὸς γάρ τοι νέος καὶ οὗτος ἐπεκλήθη. Ἀπόλε-
το τοίνυν ἡ Καρχηδὼν ἑπτακοσιοστῇ πέμπτῃ μετὰ τὸν συναικισμὸν
ἔτει.

13. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἀνὴρ τις Ψευδοφίλιππος ἀντήρε
15 χείρας Ῥωμαίσις, καὶ τὸν πραιτωρα Ἰουδέντιον, ἐπ' αὐτὸν χωρήσαν-
τα μετὰ τοῦ στρατεύματος, ἐνίκησε τῇ μάχῃ καὶ πανωλεθρίᾳ διέ-
φθειρεν. Ἀλλὰ Μέτελλος δεύτερος ἐπελθὼν ἐνίκησέ τε αὐτὸν, καὶ
πεντακισχιλίους ἀνελὼν ἀνεκτίσατο τὴν Μακεδονίαν, ὑφ' ἑαυτῇ τε
τὸν Ψευδοφίλιππον ἐποίησε.

20 14. Τότε καὶ Κορίνθῳ, πόλει τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανεστάτῃ, πόλε-
μος ἐπηνέχθη Ῥωμαϊκός, ἐπειδὴ κατὰ τῶν ἐκ Ῥώμης πρεσβευτῶν
πεπαρηνήκεσαν καὶ Μούμμιος ἐκπεμφθεὶς εἶλε ταύτην καὶ κατέσκα-
ψε. Τρεῖς τε ἅμα θριάμβοι, θέαμα καινόν, ἐφάνησαν ἐπὶ τῆς Ῥώμης,
ἐξ Ἀφρικῆς μὲν Σκιπίωνος, οὐ τῶν ἀρμάτων Ἀσδρούβας ἡγεῖτο,
25 Μετέλλου δὲ ἐκ Μακεδονίας, οὐ προέτρεχεν Ἀνδρiscος· τοῦτο γὰρ
ἦν ὄνομα τῷ Ψευδοφίλιππῳ· κατὰ Κορινθίων δὲ Μουμίου, πολλῶν

1. ἐξήκοντα Π : ἐξήκοντα Μ ἀπέθνησκεν Π : ἐπέθνησκεν Μ 2. Σκι-
πίωνα ΙΔ : Σκηπίωνα ΑΜΣ

3. οὗτοι ἦσαν Π : οὗτοι ἦσαν Μ 5. τοῦ ΑΜΣ :
δὲ τοῦ ΙΔ Σκιπίωνος ΙΔ : Σκηπίωνος ΑΜΣ 7. θαῦτον Π : θάυτον Μ

Καρχηδόνα Π : καρχηδόνα ἐκ τοῦ καλχηδόνα Α 8. τῶν Π : τῶν διορθωθὲν τῇ
δευτέρᾳ χειρὶ εἰς τῶν Α πολέμων Π : πολέμων γραφέντος ω τῆ τε πρώτῃ χειρὶ
καὶ τῇ δευτέρᾳ Α συνειλεγμένον ΙΣΔ : συνειλεγμένων ΑΜ 10-11. καὶ τὸ
ἐπώνυμον—ἐπεκλήθη Π : καὶ τὸ ἐπώνυμον—ἐπεκλήθη γραφέντα καὶ δεύτερον διε-
γράφησαν Μ 12. ἑπτακοσιοστῇ Π : ἑπτακοσιοστῷ Α 11. Ἐν τῇ φᾶ' ἀπὸ

κτισεως ῥώμης ἕως τελείας κατασκηφῆς τῆς καρχηδόνας ἔτη ψε ΑΜΣ

14. κατὰ ΣΔ : μετὰ ΑΜΙ 17. ἐπελθὼν ΣΔ : ἀπελθὼν ΑΜΙ ἐνίκησέ τε Δ :
ἐνίκησε τε Π 22-23. κατέσκαψε Π : κατέσκαψε Μ 24. Σκιπίωνος ΙΔ : Σκη-
πίωνος ΑΜΣ

αὐτὸν κατακοσμούντων, χαλκῶν τε ἀγαλμάτων καὶ σανίδων γραφαῖς
ἐξησκημένων.

15. Οὐ μὴν πάντα τὰ Μακεδόνων ἡσύχαζεν, ἀλλ' αὐθις ἕτερος
Ψευδοπερσεὺς, παῖδα λέγων ἑαυτὸν Περσέως, οἰκετικὴν συλλέξας
στρατιάν, ἐπεχείρει πολεμεῖν, ὥστε αὐτοὺς τοὺς ὀπλίτας εἰς ἑξακισχι-
λίους τελεῖν πρὸς τοῖς μυρίοις· ἀλλὰ τοῦτον ἔπαυσε μάχῃ νικήσας
Ἰρεμέλλιος.

16. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον Μέτελλος ἐν Ἰσπανίᾳ πρὸς Κελτοὺς
Ἰθήρας ἐμαχέσατο γενναίως. Καὶ παραδίδωσι τὴν τε ἀρχὴν καὶ τὸν
πόλεμον Πομπήϊῳ. Εἰτ' ἐφεξῆς αὐτὸς τε καὶ Πομπήϊος καὶ Κύντος
10 Σκηπίων ἐπὶ τὸν Πουρίαθον ἐξεπέμφθησαν, ὅς ἐν τῇ Λυσιτανίᾳ κατὰ
Ῥωμαίων ἤρξατο πόλεμον καὶ τοὺς Ἰσπανοὺς ἀνηρέθισε, τέταρτον
ἦδη καὶ δέκατον ἔτος ἡσυχάσαντας. Ἦν δὲ ὁ Πουρίαθος ποιμὴν, εἶτα
ληστρικὸν μετήλυθε βίον· τελευτῶν δὲ εἰς τοῦτο ἦλθε παρανοίας, ὥς
ἐν νῆϊ λαβεῖν ἐλευθερῶσαι δύνασθαι τοὺς Ἰσπανοὺς ἀπὸ τῶν Ῥω-
15 μαίων. Ὁ μὲν οὖν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνηρέθη. Σκηπίων δὲ τοῖς ἀνελ-
λοῦσι, μισθὸν ἐπαγγέλλουσιν, ἀπεκρίνατο μηδαμῶς ἀρέσκειν Ῥωμαί-
οις ἀναιρεῖσθαι τὸν ἡγούμενον ὑπὸ τῶν ὑπηκόων.

17. Πομπήϊος δὲ τῇ πρὸς Νουμαντίνους ἡττηθεὶς μάχῃ σπονδὰς
ἐπανειδίστους ἐποίησατο. Καὶ Ὀστίλιος δὲ Μαγκίνος ὁ μετ' αὐτὸν
20 ὑπατος, ἐπαναλαβὼν τὴν μάχην, χαλεπώτερόν τε ἡττηθεὶς ἢ Πομ-
πήϊος, ἐπὶ σπονδαῖς ἀνεχώρησεν αἰσχροτέραις, ὥς τὸν δῆμον τὸν τῶν
Ῥωμαίων μήτε δέξασθαι τὰς σπονδὰς καὶ τὸν Μαγκίνον παραδοῦναι
τοῖς πολεμοῖσι, πεισόμενον ὃ τι ἂν αὐτοῖς δοκῆ. Ἐν τῷ αὐτῷ τοίνυν

3. ἡσύχαζεν Π : ἡσύχαζε Μ 5. αὐτοὺς Π : αὐτῶ Δ ὀπλίτας Π : ὀπλίτας
ἐκ τοῦ ὀπλίτας Μ 8. Μέτελλος ΙΣΔ : μετέλλος ΑΜ Ἰσπανίᾳ ΣΔ : ἰσπα-
νία ΑΜΙ 11. Σκηπίων Π : Κηπίων ὀρθῶς Δ Πουρίαθον Δ : Πουρίανθον ἐν-
ταῦθα, ἀλλὰ Πουρίαθος κατωτέρω στ. 13 Π 12. πόλεμον Π : πολέμου ὀρθῶς Δ

Ἰσπανοὺς ΣΔ : ἰσπανοὺς ΑΜΙ 14. παρανοίας ΙΣΔ : παρανοίας Α : παρανοίας
τοῦ δευτέρου ν γεγραμμένου ἐπὶ ἀδιαγνώστου ἄλλου γράμματος, διαγραφέντος
τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Μ ὥς ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : ὥς πρόσθετον ἄνωθεν

τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Μ 15. ἐν νῆϊ ΙΔ : ἐνῶ Α : ἐνῶ διορθωμένον τῇ δευτέρᾳ χειρὶ
εἰς ἐν φῆ Μ 16. Ἰσπανοὺς ΙΣΔ : ἰσπανοὺς ΑΜ 16. ὑπὸ Π : ἀπὸ Δ

Σκηπίων ΑΜΣ : Σκιπίων Ι : Κηπίων ὀρθῶς Δ 17. ἀρέσκειν Π : ἀρέσκει Μ

20. Μαγκίνος Π : Μανκίνος Δ 21. ἐπαναλαβὼν Ι : ἀναλαβὼν Π 22. ἐπὶ
σπονδαῖς Π : ἐπισπονδαῖς διορθωθὲν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ εἰς ἐπὶ σπονδαῖς Α

23. Μαγκίνον ΣΔ : μαγκίνον ΑΜΙ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. Θ'.

ἀτιμία διπλή καὶ ἡττης καὶ συνθήκης ἐκπέμπεται Σκιπίων ὁ καλού-
μενος Ἀφρικανὸς μετὰ τῆς ὑπατικῆς ἐξουσίας. Οὗτος πρότερον μὲν
ἐπεμελήθη τῆς στρατιᾶς, ὑπὸ τοῖς προτέροις ἡγεμόσι διεφθαρμένης,
γυμνασίαις τε αὐτοῖς καταμελετῶν καὶ χωρὶς ὁμότητος καὶ τιμωρίας
5 εἰς τὸ δέον ἐπαναγαγίων. Ὡς δὲ ἤρμασε τοὺς ἀνδρας, ἐπήλθε τῶν πό-
λεων ταῖς ἀποστάσαις, καὶ τοὺς μὲν σφᾶς αὐτοῖς παραδόντας, τοὺς
δὲ πολιορκίαις ὑπὸ γάγετο. Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὸ κεφάλαιον ἦλθε τοῦ
πολέμου, τὴν Νουμαντίαν, καὶ προσκαθεσθεὶς λιμῶν τε πύσσας τοὺς
ἐνδον, τὴν τε πόλιν εἴλε καὶ κατέσκαπτε καὶ τὸ ἔθνος ἅπαν ἀπέδωκε
10 τῇ Ῥώμῃ.

18. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τελευτᾷ τῆς Ἀσίας ὁ βασιλεὺς Ἄτταλος
ὁ Εὐμενοῦς ἀδελφός, κληρονόμῳ χρησάμενος τῷ δήμῳ Ῥωμαίων,
καὶ γίγνεται κύριος τῆς Ἀσίας ὁ δῆμος καὶ τῷ τῆς διαδοχῆς δικαίῳ.

19. Καὶ Βροῦτος δὲ κατὰ Γάλλων καὶ Λυσιτανῶν ἐνδοξότατα
15 ἐθριάμβευσε καὶ Σκιπίων κατὰ Νουμαντίνων, τεσσαρεςκαίδεκα ἔτεσιν
ὑστερον τοῦ κατὰ Ἄφρων θριάμβου.

20. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἀριστόνικος, ἐκ παλλακῆς παῖς
Εὐμενοῦς, ὡς τῆν ἀδελφὸς Ἀττάλου, πόλεμον ἤρατο πρὸς Ῥωμαίους
ἐπὶ τῆς Ἀσίας αὐτῆς. Καὶ πεμφθεὶς ἐπ' αὐτὸν Λικίνιος Κράσσος
20 μετὰ πολλοῦ συμμαχικοῦ Νικομήδης τε γὰρ Βιθυνίας βασιλεὺς καὶ
Μιθριδάτης ὁ Πόντου, πρὸς ὃν μικρὸν ὑστερον μέγιστος καὶ πολυ-
χρόνιος συνέστη πόλεμος, καὶ Ἀριαράθης ὁ Καππαδοκίας καὶ Πυ-
λαιμένης ὁ Παφλαγονίας ἐπίκουροι παρήσαν· ἡττήθη δὲ ὁ Κράσσος
καὶ ἔπεσεν ἐν τῇ παρατάξει. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμόντες οἱ
25 ὄρουφόροι προσεκόμισαν Ἀριστόνικῳ, τὸ σῶμα δὲ ἐκείνος προσέταξε
ταφῆναι, καὶ ἡ Σμύρνα τὸν τάφον ἐδέξατο. Ἐκδέχεται δὲ καὶ τὴν
ἀρχὴν καὶ τὸν πόλεμον ὁ ὑπατος Περπεργᾶς, καὶ τὰ πεπραγμένα

1. Σκιπίων ΙΑ : Σκηπίων ΑΜΣ 5. ἐπαναγαγίων ἔγραφα : ἐπαναγίων Ι :
ἐπανάγων ΙΙ 7. ὑπὸ γάγετο ΙΙ : ὑπὸ γάγετο τοῦ ἢ γραφέντος ἀνωθεν ἄλλου γράμ-
ματος διαξεσθέντος Μ 11. τῷ ΙΙ : δὲ τῷ Δ 12. Εὐμενοῦς ΙΙ. Γραπτέον
Εὐμένους 13. γίγνεται ΙΑ : γίνεται ΑΜΣ 14. Γάλλων ΙΙ. Διῶρθωσε Γαλλαί-
κων Δ 15. Σκιπίων ΙΑ : Σκηπίων ΑΜΣ τεσσαρεςκαίδεκα ΑΣ : τεσσαρες-
καίδεκα Ι : τεσσαρεςκαίδεκα ἐκ τοῦ τεσσαρεςκαίδεκα διαξεσθέντος τοῦ πρώτου τό-
νου Μ : τεσσαρεςκαίδεκα Δ 18. Εὐμενοῦς ΙΙ : Γραπτέον Εὐμένους ἤρα-
το ΑΜΙ : ἤρατο ΣΔ 19. πεμφθεὶς ΙΙ : πεμφθεὶς τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἐκ τοῦ πεμ-
φθεὶς Α. Γραπτέον ἐπέμφθη εἰ μὴ ἀκαλειπτέον τὸ ἐν στ. 23 δὲ Λικίνιος ΑΙΔ :
Λικίνιος ΜΣ Κράσσος ΜΣΔ : Κραῖσσος ΙΑ 26-27. προσέταξε ταφῆναι ΙΙ : τα-
φῆναι προσέταξε Ι 26. δὲ ΙΣΔ : δὲ ΑΜ

γνοῦς ἡπείχθη πρὸς τὴν Ἀσίαν, καὶ νικήσας τὸν Ἀριστόνικον μάχῃ,
κατέκλεισεν ἐν Στρατονίκῃ τῇ πόλει. Πολιορκίᾳ δὲ καὶ ταύτην κά-
κεινον ἐλὼν, ἐπανίων ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἐτελεύτησε. Ῥωμαῖοι δὲ τὸν
Ἀριστόνικον δῆσαντες εἶτα ἀπέπνιξαν.

21. Μετὰ τοῦτον ἦκε τὰ τῆς ὑπατείας ἐπὶ Λούκιον Δίλιον Μέτελλ-
λον καὶ Τίτον Κύντιον Φλαμίνιον. Κατὰ τοῦτον Ῥωμαῖοι τὸν ἐνιαυ-
τὸν προσέταξαν οἰκοδομηθῆναι τὴν Καρχηδόνα τὴν νῦν ἐτι φαινομέ-
νην, δύο καὶ εἴκοσι ὑστερον ἔτεσι μετὰ τὴν ὑπὸ Σκιπίωνος κατασκα-
φῆν, [καὶ] ἐπεμφαν εἰς αὐτὴν ἐξ αὐτῶν ἀποίκους.

22. Ἐξακοσιοστῷ δὲ καὶ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ τῆς πόλεως ἔτει Γάιος
Κάσιος Λογγίνος καὶ Σέξτιος Λομίτιος Ἀλβίνος ὑπατοὶ τοῖς ὑπὲρ
τὰς Ἄλπεις Γάλλοις ἐπήγαγον πόλεμον καὶ τὴν μεγίστην αὐτῶν πό-
λιν Ἀράβενναν περιεκαθέσθησαν. Ἠγεῖτο δὲ Γάλλων Βιτούιος. Μα-
χεσάμενοι τοίνυν περὶ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν, πολὺν μὲν αὐτῶν στρα-
τὸν ἀνείλον, τοσαύτης δὲ ἐπελάβοντο λείας, ὥστε ἐκ τῶν στρεπτῶν,
15 οὗς ἐπὶ τῶν τραχήλων εἶχον οἱ πολέμιοι, πολὺν τινα χρυσοῦ σταθμὸν
εἰσπέμψαι Ῥωμαίοις. Βιτούιος δὲ ὁ στρατηγὸς ἀλοῦς μέρος ἐγένετο
τοῦ θριάμβου καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς ἔργοις ἐκάτερος τῶν ὑπάτων ἐθρι-
άμβευσεν.

23. Ἐντεῦθεν Πόρκιος Κάτων καὶ Κύντος Μάρκιος Ῥήξ δέχονται
20 τὴν ἀρχὴν ἑξακοσιοστοῦ καὶ τριακοστοῦ τῆς πόλεως ἔτους. Οὗτοι
κατήγαγον ἀποικίαν εἰς Γάλλους Νάρβωνα δειμάμενοι πόλιν. Καὶ
μικρὸν ὑστερον οἱ μετὰ τούτους ὑπατοὶ Κύντος Καικίλιος Μέτελλος
καὶ Κύντος Μούκιος Σκαιβολᾶς κατὰ Δαλματῶν ἐθριάμβευσαν.

24. Εἶτα πολλοῖς ὑστερον χρόνοις ὁ ὑπατος Κάτων, κατὰ Σκορ-
25 δίσκων κινήσας πόλεμον, ἡττήθη τε αἰσχροῦς καὶ ἀπεχώρησε.

1. γνοῦς Μ : γνοῦς ἐκ τοῦ γνοῦς μετὰ διάξαισιν Μ 2-3. κάκεινον ΙΑΜ : κά-
κεινον ΣΔ 5. τοῦτον ΙΙ : δὲ τοῦτον Δ 5-6. ἦκε-τοῦτον ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμέ-
νου ΙΙ : πρόσθετα ἐν τῇ ἡξ διὰ παραπεμπτικου σημείου Ψ Δίλιον ΙΙ : Καικί-
λιον ἐρθῶς Δ 6. Τίτον ΙΙ : τίτον Α κατὰ ΙΙ : καὶ κατὰ Δ 8. Σκιπίωνος ΙΑ :
Σκηπίωνος ΑΜΣ 9. καὶ Δ : λαίπει ΙΙ αὐτῶν ΙΙ : αὐτῶν Μ 12. Ἐν τῇ

ἡξ γαλᾶ Α 13. Ἀράβενναν ΙΙ : Ἀρβενναν διῶρθωσε Δ περιεκαθέσθησαν ΙΙ :
περικαθέσθησαν Ι Βιτούιος Ι : Διουῖος Σ : διουῖος ΑΜ : Βιτουῖος διῶρθωσε Δ

17. Βιτουῖος ΑΜΙ : Βιτουῖος Σ : Βιτουῖος διῶρθωσε Δ ἐγένετο ΙΙ : ἐγένε-
τον Μ 20. ἐντεῦθεν ΙΙ : ἐντεῦθεν δὲ Δ 21. ἑξακοσιοστοῦ ΙΙ : ἑξακοσιοστοῦ Ι
τριακοστοῦ ΙΙ : τριακοσιοστοῦ Ι οὔτοι ΙΙ : οὔτοι δὲ Δ 22. Νάρβωνα ΙΣΔ : νάρ-
βωνα ΑΜ πόλιν διῶρθωσαν ΣΔ : πόλιν ΙΙ 23. Μέτελλος ΙΣΔ : μετέλλος ΑΜ

24. Σκαιβολᾶς ΣΔ : καὶ βολᾶς ΑΜΙ. Γραπτέον Σκαιβόλας Δαλματῶν ΙΑ :
Δαλμάτων ΑΜΣ 25-26 Σκορδίσκων ΙΑ : Κορδίσκων ΑΜΣ

25. Γαίου δὲ Καικιλίου Μετέλλου καὶ Γνέου Κάρβωνος ὑπάτων γενομένων, αἱ ἀδελφαὶ Μέτελλοι κατὰ τὴν Ῥώμην ἐθριάμβευσαν, ἡ μὲν κατὰ Σαρδῶν, κατὰ Θρακῶν δὲ ἕτερας. Τότε φήμην κατέλαβε Ῥωμαίους Γάλλων τοὺς καλουμένους Κίμβρους ἔφοδον κατὰ τῆς Ἰταλίας ποιήσασθαι.

26. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἤδη Πουβλίου Σκιπίωνος τοῦ Νασικου καὶ Πουβλίου Καλπούρνιου Βησιτίου τὴν ἀρχὴν ὑπαδεξαμένων, ὁ πρὸς Ἰουγούρθαν τὸν Νουμίδην ἤρξατο πόλεμος, αἰτίαν ἔχων τὸν Ἰερμφάλου καὶ Μικίφου φόνον, οἱ παῖδες ἦσαν τοῦ βασιλεύσαντος Νουμίδων Μικίφου, φίλου καὶ συμμάχου Ῥωμαίων. Ἐπὶ τοῦτον ὑπατος πέμπεται Καλπούρνιος καὶ διαφθαρεῖς χρήμασιν αἰσχροτάτα πρὸς τὸν Ἰουγούρθαν ἐσπέισατο. Ταύτας οὖν ὁ δῆμος ἀκυρώσας τὰς σπονδὰς, πέμπει τὸν ἐξῆς ὑπατον Σπούριον Ποστούμιον Ἀλθινόν· ἀλλὰ καὶ οὗτος, τῇ ἀδελφῇ τὸ ἔργον ἐπιτρέψας, οὐκ ἀγαθὸν ἔσχε τῆς μάχης τὸ τέλος.

27. Τρίτος ἐξαποστέλλεται Κύντος Καικιλίου Μέτελλος, καὶ τὴν στρατιάν ἐξ ἀτόπου μελέτης, τῆς ὑπὸ τοῖς προτέροις ὑπάτοις, πρὸς τὸ δέον ἀρμόσας ἐπιεικῶς πάνυ, πολλαῖς τὸν Ἰουγούρθαν ἐνίκησε μάχασι· καὶ τοὺς τε ἐλέφαντας κατέσφαξεν, οὐκ ὀλίγους ζῶντας ἐλθόν, τῶν τε πόλεων αὐτῷ προεχώρησαν αἱ πλείους. Πρὸς αὐτῇ δὲ ὡν τῇ τέλει παύεται τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Μαρίου. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς πράγμασιν ὁ Μάριος Ἰουγούρθαν καὶ Βόκχον, τὸν βασιλέα τῶν Μαύρων, σύμμαχον τῇ Ἰουγούρθᾳ γεγεννημένον, ἐνίκησε μάχη. Καὶ τοῦ μὲν Βόκχου περιέκοψε τὰς δυνάμεις, Ἰουγούρθαν δὲ, ἐκδοθέντα παρ' αὐτοῦ τοῖς Ῥωμαίοις, ἐξέπεμψε δι' ἀνδρὸς ἀρίστου Σύλλου, ταμίου τότε ὄντος αὐτῇ τῶν δημοσίων χρημάτων. Μετὰ δὲ ταύτης τῆς νίκης καὶ ἕτερα συνέβη. Ἰούνιος γὰρ Σιλανός, ὁ Μετέλλου συνύπατος, Κίμβρους νικήσας καὶ Μινούκιος Ῥούφος τοὺς Κορδίσκους καὶ Τρι-

1. Καικιλίου ΣΔ : καὶ κιλίου ΑΜΙ Γνέου Π. Γραπτέον Γναίου Β. μὲν Π : μὲν Α Σαρδῶν Π. Γραπτέον Σάρδων δὲ Π : δὲ ὁ Δ τότε Π : τότε δὲ Δ
6. κατὰ ΙΣΔ : καὶ κατὰ ΑΜ αὐτὸν Π : αὐτὴν δὲ Δ Σκιπίωνος ΙΔ : Σκιπίωνος ΑΜΣ 7. Βησιτίου ΙΔ : Θησιτίου ΑΜΣ 8. Νουμίδην ΙΑΜ : Νομιδων ΣΔ 9. Ἰερμφάλου Δ : ἰερμφάλου ΙΑΜ : Ἰερμφάλου Σ Μικίφου Π. Γραπτέον Ἀδαφάλου καθ' ἃ διώρθωσε Δ 10. Νουμίδων Π : Νομιδῶν διώρθωσε Δ τοῦτον Π : τοῦτον οὖν ΔΙ 11. Καλπούρνιος ΣΔ : καλπούρνιος ΑΜΙ 12. τὸν Ι : λείπει Π 16. τρίτος Π : τρίτος δὲ Δ Καικιλίου ΙΣΔ : καὶ κίλιος ΑΜ 22. Βόκχον Π : βόκχον τῶν γραμμῶν βόκ γραφέντων μετὰ διάξασιν ἄλλων Μ 28. Κίμβρους ΙΣΔ : κίμβρους ἐκ τοῦ σκίμβρους διώρθωθέντες τοῦ σ Μ : σκίμβρους Α Ῥούφος ΑΣ : Ῥούφος ΙΜΔ Κορδίσκους Π : Σκουδίσκους ἐρθῆς Δ

βαλλοὺς καὶ Σερβίλλιος Σκιπίων τοὺς Λυσιτανοὺς, ἐπανήκον. Θρίαμβοι μὲν κατὰ Ἰουγούρθου καὶ τῷ Μετέλλῳ καὶ τῷ Μαρίῳ παρὰ τῆς πόλεως ἐψηφίσθησαν, ὡν ἐφάνη λαμπρότερος ὁ Μαρίου, Ἰουγούρθαν σὺν τοῖς δύο παισὶ πρὸ τοῦ ἄρματος ἔχων, ὃν δεσμοτηρίῳ παραδόντες οἱ Ῥωμαῖοι διεχρήσαντο.

6

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε΄.

1. Ὅτε δὲ ὁ πρὸς Ἰουγούρθαν ἐπράττετο πόλεμος, πολλαῖς ἐτέραις μάχασι ἐκράτουν Ῥωμαῖοι διὰ τῶν ὑπάτων. Μανίλιος γὰρ καὶ Σκιπίων Κίμβρους καὶ Γεύτονας καὶ Ἰουγούρους καὶ Ἀμβρόνας ἔθνη δὲ ἐστὶ ταῦτα Γερμανῶν τε καὶ Γάλλων κατεπολέμησαν. Οὗτοι μετὰ τῶν αὐτῆς ἐπανεστήσαν τῇ δῆμῳ στρατιᾷ, ὅση ἤνεγκε φόβον οὐχ ἴστω τῆς Ἀννίβου τυραννίδος. Περὶ αὐτῆς γοῦν ἔδεισαν Ῥωμαῖοι τῆς πόλεως. Πολλάκις γοῦν συμμίξαντες καὶ πολλάκις ἠττηθέντες ἔμενον ἔτι πολέμιοι· ἀλλὰ Μάριος μετὰ τὴν κατὰ Ἰουγούρθα νίκην ἐπὶ Κίμβρους καὶ Γεύτονας ἐξεπέμφθη. Καὶ παρασυρομένου τοῦ πολέμου, τρίτον τε αὐτῇ καὶ τέταρτον ἐπισυνήφθη τὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπάτου. Κατὰ δὲ τὴν τετάρτην ὑπατεῖαν κοινωνῶς αὐτῷ ἦν τῆς ὑπατείας Κύντιος Λουτάντιος Κατούλος. Ἀμφω τοίνυν συνέμιξαν τοῖς Κίμβροις, καὶ δύο νικῆσι μάχας οὕτω σφοδρῶς, ὡς εἴκοσι μὲν μυριάδας ἀνδρῶν πεσεῖν, αἰχμαλώτων δὲ ὀκτὼ γενέσθαι καὶ πρᾶξι Τευτόβολον τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων. Ἐπὲρ ταύτης οὖν τῆς νίκης καὶ πέμπτον αὐτῇ τὰ τῆς ἀρχῆς ἐψηφίσθη, καὶ ταῦτα ἀπόντι.

2. Οὐ μὲν ἠσύχασαν Κίμβροι καὶ Γεύτονας, ἀλλ' ἔτι τῷ πλήθει κρατοῦντες· οὐχ ἴστων γὰρ ἦν τοῦ διεφθαρμένου τὸ λειπόμενον· τὰ σφέτερα αὐτῶν ἀφέντες περιήλθον ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν δὲ αὐθις, Μαρίου τε καὶ Κατούλου, κατεπολεμήθησαν. Ἐνθα δὲ καὶ

1. Σκιπίων Ι : Σκηπίων ΑΜΣ : Κηπίων ἐρθῆς Δ 7. Μανίλιος ΙΣΔ : μανίλιος ΑΜ. Γραπτέον Μάλλιος Σκιπίων Ι : Σκηπίων ΑΜΣ : Κηπίων ἐρθῆς Δ
8. Ἰουγούρους Π : ιουγούρους μετὰ διάξασιν τινων γραμμῶν Μ Ἀμβρόνας Π : Ἀμβρονας διώρθωσε Δ 9. ο἗τοι Π : ο἗τοι γὰρ Δ 10. στρατιᾷς Π : στρατιᾷς ἐκ τοῦ στρατιᾷς Δ 11. περὶ Π : καὶ περὶ Δ γοῦν ΑΜΙ : λείπει ΣΔ 13. Ἰουγούρθα Π : Ἰουγούρθου Δ 17. Λουτάντιος Ι : Λουτιάντιος ΑΣ : Λουτιάντιος τοῦ πρώτου τ γραφέντος μετὰ διάξασιν ἄλλου γραμμῶν Μ : Λουτάντιος διώρθωσε Δ Κατούλος Π. Γραπτέον Κάτουλος 19. Τευτόβολον Π. Γραπτέον Τευτόβοδον τὸν Π : τὸν ἐκ τοῦ τῶν Α 25. τε καὶ Π : τε Μ

λαμπρότερον ἐγένετο τὸ ἔργον Κατούλου. Καὶ πίπτουσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ μάχῃ δέκα καὶ τέσσαρες ἀνδρῶν μυριάδες, ἕξ δὲ αἰχμαλιω-
των ἄγονται. τριακασίων μόνον ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πεσόντων στρατοῦ.
Στρατιωτικὰ δὲ σημεῖα ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένοντο τρία καὶ τριάκοντα·
5 ὃν ἐν μὲν καὶ τριάκοντα εἶλον οἱ ὑπὸ Κατούλῳ μαχόμενοι, δύο δὲ
ὃν ἤγειτο Μάριος· ἑκάτεροι δὲ ὁμοῦς ἐθριάμβευσαν.

β. Τῇ δὲ ἑξακοσιοστῇ καὶ πενητηκοστῇ καὶ ἐνάτῃ τῆς πόλεως ἔτει
τὴν μὲν ὑπατον εἶχον ἀρχὴν Σέξτος Ἰούλιος Καίσαρ καὶ Λούκιος Μάρ-
κιος Φίλιππος, σχεδὸν δὲ ἅπας ἠσύχαζε πόλεμος. Ἄλλ' ἐξαίφνης
10 Πικένται καὶ Πελίγνοι, ἀστασιάστως τὸν παρελθόντα ἅπαντα χρόνον
ὑπακούσαντες Ῥωμαίοις, ἀπεθρασύνοντο καὶ τὸ ἴσον αὐτοῖς ὑπάρχειν
ἐβούλοντο πρὸς τὸν δῆμον. Ἐγένετο τοίνυν βαρὺς οὗτος πόλεμος,
ὡς καὶ τὸν ὑπατον ἐν αὐτῷ πεσεῖν, ἄριστον ἄνδρα, Πούβλιον Ῥουτί-
λιον, Σκιπίωνα τε τῶν ἐπιφανῶν νεανίσκων καὶ Πόρκιον Κάτιωνα, καὶ
15 αὐτὸν ὑπατον. Ἦγοῦντο δὲ τοῦ στρατοῦ τῶν πολεμίων, Πικέντων καὶ
Μάρσων, Τίτιος Βήττιος, Ἰέριος Ἀσάνιος, Τίττος Ἐρρέννιος, Αὐλὸς
Κλουέντιος. Οὗτος ὁ θόρυβος ἐποίησε Μάριον ἕκτην δέξασθαι τὴν
ὑπατον ἀρχὴν· τὸ δὲ ἔργον ἐπράχθη παρὰ Πομπηίου τε καὶ Σύλ-
λου, τῇ μάχῃ καὶ αὐτῶν ἐπιστατούντων· Σύλλας γοῦν Κλουέντιον,
20 τὸν μαχιμώτατον τῶν ἐναντίων στρατηγόν, μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως
εἶλε τέσσαρσιν ἐνιαυτοῖς, αἰεὶ τε συμπλεκόμενος καὶ νικῶν ἐν τῷ
παντὶ χρόνῳ φαίνεται μόνον ἓνα τῶν αἰκείων ἀποβαλῶν στρατιώτην.
Πεντεκαιδεκάτῃ μὲν οὖν ἔτει τέλος ἔσχεν οὗτος ὁ πόλεμος, τοῦ Σύλ-
λου κατορθώσαντος αὐτὸν ἐν ὑπατικῇ λοιπὸν ἐξουσίᾳ· τὰ γὰρ πρότε-
25 ρα πραιτέρῳ ἐτύγγανεν εἰργασμένος.

2. τέσσαρες II : τέσσαρες ἐκ τοῦ τέσσαρας M 5. Κατούλω II : Κατούλου Δ

7. ἐνάτῃ ἔγραψα : ἐνάτῃ II 8. Καίσαρ ἔγραψα : Καίσαρ II 9. ἐξαί-
φνης II : ἐξαίφνης ἐκ τοῦ ἐξέφνης M 10. Πικένται II : Πικένται Μαροσί τε Δ

11. ἀπεθρασύνοντο II : ἀπεθρασύναντο Δ ἴσον II : ἴσον I 13. τὸν ὑπα-
τον Δ : ὑπὸ τῶν I : ὑπὸ τοῦ AMΣ 14. Σκιπίωνα I : Σκηπίωνα AMΣ : Κηπίωνά
τε ὀρθῶς Δ 16. Τίτιος II : Τίτος ὀρθῶς Δ Ἀσάνιος AMI : Ἀσιάνιος Σ :
Ἀσιάνιος ὀρθῶς Δ Ἐρρέννιος II. Γραπτέον Ἐρρέννιος Τίτιος II : Τίτος ὀρ-
θῶς Δ 17. ὁ II : οὖν ε Δ 21. τέσσαρσιν II : τέσσαρσιν τε Δ τε II : καὶ Δ

23. Ἐν τῇ ᾠα· ἀπὸ κτίσεως ἡώμης ἕως αἰς ὑπατείας σύλλου, ἔτη χξβ̄ (χρβ̄
ἐκ τοῦ χξβ̄ Λ) τοῦτον τὸν ἀέλλαν ὁ πλοῦταρχος παράλληλον τίθησιν τῷ λυσάνδρῳ
(κάτωθεν ταύτης τῆς λέξεως μελέτης μετὰ τὸ λοιπὸν ἐρυθρὸν σημεῖωμα γεγραμ-
μένης ἀδιάγνωστὰ τινα ἄλλα ἐπ' ἴσης μέλειων γραμμιατα Λ) AMI πεντεκαιδε-
κάτω II : πέμπτῃ ὀρθῶς Δ

4. Τῇ δὲ ἑξακοσιοστῇ καὶ ἐβδομηκοστῇ καὶ δευτέρῃ τῆς πόλεως
ἔτει πρῶτος ἐμφύλιος ἀνεφύη πόλεμος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον
ἐνιαυτὸν ὁ πρὸς Μιθριδάτην, μέγιστος εἶπερ τις ἕτερος. Ὁ μὲν οὖν
ἐμφύλιος αἰτίαν ἔσχε τήνδε. Μάριος, ἐπὶ τὴν ἕκτην ὑπατείαν κληθεὶς,
συνύπατον ἔσχε τὸν Σύλλαν, ἢ τὰ πρὸς Μιθριδάτην ἀπεκληρώθη. ἢ
Τοῦ Σύλλου δὲ περὶ τὴν Καμπανίαν διατρίβοντας· ἐβούλετο γὰρ
ὁδοῦ πάρεργον ποιήσασθαι· τὴν τῶν ἰταλικῶν ἐπανόρθωσιν πραγμά-
των καὶ τὰ λείψανα τῆς παλαιᾶς ἀνελεῖν στάσεως, ὁ Μάριος πείθει
τὸν δῆμον ἐπ' αὐτὸν μεταθεῖναι τὴν μιθριδατικὴν μάχην. Καὶ συνήρ-
γησεν αὐτῷ πολὺς ὢν ἤδη λοιπὸν ὁ περὶ Μιθριδάτου λόγος ὡς ἤδη 10
τὴν τε Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν κατειληφτός. Τοῦτο πρὸς ἀρχὴν
ἐκίνησε τὸν Σύλλαν, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ῥώμην
ἐπανήκε· καὶ εἰς χεῖρας ἀφικνεῖται Μαρίῳ τε καὶ Σουλπικίῳ. Πρῶ-
τος δὲ μεθ' ὀπλῶν οὗτος ἐπὶ τῆς πόλεως ᾤφθη. Μάριος μὲν οὖν, τοῦ
Σουλπικίου πεσόντος, διεσώθη φυγῶν· Σύλλας δὲ, χειροτονήσας τοὺς 15
τοῦ μέλλοντος ἔτους ὑπάτους, Γνέον τε Ὀκτάβιον καὶ Λούκιον Κορ-
νήλιον Κίνναν, ὤρμησε πρὸς τὴν Ἀσίαν.

δ. Μεταξὺ γὰρ ὁ Μιθριδάτης, τοῦ τε Πόντου κρατῶν καὶ τῆς
Μικρᾶς καλουμένης Ἀρμενίας καὶ πάσης τῆς Ποντικῆς θαλάσσης
τῆς κύκλῳ τοῦ Βοσπόρου, Νικομήδην ἐπειράτο, φίλον ὄντα καὶ σύμ- 20
μαχον Ῥωμαίων, τῆς Βιθυνίας ἐκβάλλειν, τῷ τε δῆμῳ προηγόρευσε
τῷ Ῥωμαίων ὑδρισμένος ἀμύνεσθαι τὸν Νικομήδην, οὐκ αὐτοῖς ἀντι-
τατόμενος. Ὁ μὲν οὖν δῆμος ἀπεκρίνατο πόλεμον αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ
κινήσων Ῥωμαίων, εἰ μὴ Νικομήδους ἀποσταίη. Βαρέως δὲ ἐνεγκῶν
ὁ Μιθριδάτης ἔπεισε Καππαδόχας, καὶ τὸν Ἀριοβαρζάνην, ὑπόσπονδον 25
ὄντα Ῥωμαίοις, ἐξέβαλε τῶν βασιλείων. Ἔλτα μετέστησε τὴν στρατιάν
εἰς Βιθυνίαν τε καὶ Παφλαγονίαν, καὶ τοὺς ἐκεῖ βασιλεύοντας ἐξήλασε,
Ῥωμαίων ὄντας ὑπηκόους τε καὶ φίλους, Πυλαιμένην τε καὶ Νικομή-
δην. Ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν Ἐφεσον ἔσχε τὸν ὁρόμον, καὶ προγράμματι τοὺς
καταλαμβανομένους ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ῥωμαίους ἀναιρεθῆναι προσέ- 30
ταξε.

1. ἑξακοσιοστῇ II : ἑξακοσιοστῇ Δ 3. εἶπερ IMA : εἶπερ ΔΣ 6. ἐβού-

λετο II : ἠβούλετο I 10. Μιθριδάτου IΔ : μιθριδά A : Μιθριδάτην MΣ

11. κατειληφτός II : κατειλοφτός Δ τοῦτο II : τοῦτο δὲ Δ 14. δὲ Δ :
τὸ II 15. Σύλλας II : σύλλας Λ 16. Γνέον II. Γραπτέον Γναῖον 18. κρα-
τῶν II : κρατῶν ἐκ τοῦ κρατῶν M 19. Ἀρμενίας IΣΔ : ἀρμενίας AM 22. Νι-
κομήδην II : νικομήδην M 29. ἐκεῖθεν II : ἐκεῖθεν δὲ Δ

6. Προσετέθη δὲ αὐτῇ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις, Ἀρίστινος αὐ-
τὴν τοῦ Ἀθηναίου προπιόντος. Ἐπραγματεύετο γὰρ ἤδη τῆς Ἀχαΐας
τὴν κτῆσιν, Ἀρχέλαον ἐκπέμψας σὺν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάσι πεζῶν
τε καὶ ἵππέων, καὶ ὅς ἅπασαν αὐτῇ προσηγάγετο τὴν Ἑλλάδα. Σύλ-
5 λας τοίνυν, τῇ Πειραιεὶ προσκαθεσθεὶς, τὰς μὲν Ἀθήνας εἶλεν· ἐπεξ-
ελθὼν δὲ Ἀρχελάῳ καὶ συμμίξας, μετὰ τοσαύτης ἐκράτησε περιου-
σίας, ὥστε δέκα μὲν Ἀρχελάῳ διασωθῆναι χιλιάδας ἐκ τῶν ἑκατὸν
εἴκοσι, τοῦ δὲ Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος τρεῖς καὶ δέκα μόνον ἄνδρας
πέσειν. Ἀλλ' ὁ Μιθριδάτης, τὴν Ἀρχελάου δυσπραγίαν γνοὺς, ἀπέ-
10 στείλεν ἑβδομήκοντα χιλιάδας αὐτῇ, τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἀσίας
ἐπιλεξάμενος. Ἴγνεται δὴ δευτέρα συμπλοκή, καὶ οὐ μετὰ τῆς ἴσης
ἐκάτεροι διεκρίθησαν τύχης. Ἡττᾶται γὰρ Ἀρχέλαος, καὶ πίπτουσιν
αὐτοῦ δεκαπέντε χιλιάδες, καὶ πρὸς Διογένους ὁ Ἀρχελάου παῖς· αὐ-
τὸς δὲ ἐν τοῖς πλησίον ἔλεσιν τρεῖς διαλαθὼν ἡμέρας ἐσώθη. Ταῦτα
15 τὸν Μιθριδάτην ἠνάγκασε περὶ σπονδῶν ποιήσασθαι πρὸς τὸν Σύλλαν
λόγους, ἐτέρους ἤδη κατορθοῦντα πολέμους.

7. Σκορδίσκους γὰρ καὶ Δαλμάτας καὶ Δαρδάνους τοὺς μὲν χερσί,
τοὺς δὲ φόβῳ συνῆψε Ῥωμαίοις. Ἐνθα δὴ καὶ οἱ τοῦ Μιθριδάτου
παραγενόμενοι πρέσβεις τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπήγγειλαν. Ὁ δὲ οὐ
20 πρότερον ἔφη περὶ σπονδῶν ἀκούσεσθαι, πρὶν ἂν ἀπολιπὼν ἅπασαν ἦν
ἐφόβῳ κατέσχε γῆν ἐπὶ τὴν προτέραν αὐτοῦ βασιλείαν ἐπανέλθαι. Ἐπεὶ
δὲ καὶ εἰς λόγους ἦλθεν ὁ Μιθριδάτης αὐτῷ, τῶν ἐμφυλίων αὐτὸν
καλούντων θορύβων, ἔδωκε τὰς σπονδὰς· ἠβούλετο γὰρ τὰ πολιτικά
καθιστὰς μηδέποτε κατόπιν αὐτοῦ πολέμιον ἔχειν. Εὐθὺς οὖν ἐπὶ τὴν
25 πόλιν ἔδραμεν, ἤδη τοῦ Μαρίου καὶ Κίννου, ὃν ὑπατον ὁ Σύλλας
ἐχειροτόνησε, συμπνευσάντων ἀλλήλοις καὶ πολλὰ κατὰ τὴν Ῥώμην
ἐργασαμένων. Πολλοὺς γὰρ τῶν συγκλητικῶν διεκρήσαντο καὶ πολ-
λῶν τὰς οὐσίας ἐδήμευσαν, τὴν οἰκίαν τε τοῦ Σύλλου καθελόντες καὶ
ἀνατρέψαντες, τὴν γαμετὴν καὶ τοὺς παῖδας εἰς φυγὴν ἔτρεψαν.
30 Ἀμέλει τῆς συγκλήτου τὸ λειπόμενον ἐπὶ τὸν Σύλλαν ὤρμησεν, ὥστε
βοηθῆσαι τοσαύτῳ κακῷ. Παραγενόμενος οὖν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ Σύλ-

1. αὐτῇ ΑΜΣ : αὐτῶν ΙΔ Ἀθηναίων ΛΙΑ : Ἀθηναίων ΜΣ Ἀρίστινος Π :
Ἀρίστινος ἐκ τοῦ Ἀρίστοτος Μ. Γραπτέον Ἀριστίωνος 11. ἴγνεται Δ : γίνε-
ται Π 14. ἔλεσιν ΑΜΙ : ἔλεσι ΣΔ 15. ποιήσασθαι Π : ποιήσασθαι Μ
16. κατορθοῦντα ΙΣΔ : κατορθοῦντος ΑΜ 19. ἀπήγγειλαν Π : ἐπήγγειλαν Μ
ἀπολιπὼν Π : ἀπολειπὼν Ι 22. αὐτὸν Π : αὐτῶν Δ 28. οἰκίαν Δ, Syl-
burg, Δ : οὐσίαν ΜΙΣ

λας Νορβανὸν καὶ Σικιπίωνα τοὺς ὑπάτους, οἳ κατὰ τὴν Μαρίου ταρα-
χὴν ἐχειροτόνηντο, μάχῃ ἐνίκησε, πρῶτον μὲν Νορβανὸν περὶ τὴν
Καπύην, οὗ χιλιάδας μὲν διέφθειρεν ἔξ, εἶπε δὲ τοσαύτας ἐτέρας,
δεύτερον δὲ τὸν Σικιπίωνα, ὅς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν σὺν τῷ στρα-
τεύματι.

8. Γενομένων δὲ ἐτέρων κατὰ τὴν Ῥώμην ὑπάτων, Μαρίου τε
τοῦ παιδὸς καὶ Παπιρίου Κάρβωνος, τὸν Μάριον καταπολεμήσας καὶ
πεντεκαίδεκα χιλιάδας αὐτοῦ διακρησάμενος, κατέλαβε τὴν πόλιν,
ἐπακολουθήσαι τινὰς φεύγοντι τῇ Μαρίῳ κελεύσας ἐκ τοῦ στρατεύ-
ματος, οὓς δείσας ἄκείνος ἐπήγαγεν ἑαυτῇ τελευτήν. Ἐν δὲ ταύταις
10 πάσαις ταῖς μάχαις τῇ μὲν πρὸς τοὺς προτέρους ὑπάτους τέσσαρας καὶ
εἴκοσι μόνους ἐκ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἀπώλεσεν ὁ Σύλλας, τῇ δὲ πρὸς
τοὺς ἐτέρους τεσσαράκοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα γίνεται καὶ ἕτερα μάχη
τῇ Σύλλᾳ πρὸς Λαμπόνιον καὶ Καρινάτην, στρατηγούς τοῦ Μαρίου,
κατ' αὐτῆς τῆς Ῥώμης τὰ προπύλαια, ὅθι περ ἡ Κυλλήνη καλου-
15 μένη πύλη. Ἀντεττάτοντο δὲ αὐτῷ χιλιάδες ἑβδομήκοντα. Τούτων
δώδεκα μὲν εὐθὺς προσεχώρησαν τῇ Σύλλᾳ, οἱ λοιποὶ δὲ οἱ μὲν κατ'
αὐτὴν τὴν παράταξιν, οἱ δὲ φεύγοντες, οἱ δὲ πρὸς τὰς παρεμβολὰς
καταφεύγοντες ἀνηρέθησαν· καὶ κόρος οὐκ εἶχε τοὺς φονεύοντας. Ἐν-
ταῦθα δὴ καὶ ὁ Κάρβων, ὁ τῶν ὑπάτων ἕτερος, φεύγει πρὸς τὴν Σικε-
20 λίαν, κακεὶ δέχεται τὴν τελευτήν ὑπὸ τοῦ Πομπηίου. Τούτον γὰρ ὁ
Σύλλας, νέον ἔτι καὶ πρῶτον ἔτος ἄγοντα πρὸς ταῖς εἴκοσι, πολλάκις
ἀριστεύσαντα τεθεαμένος, ἐπέστησε τῇ κατὰ Σικελίαν στρατῷ, καὶ
πάσης ἐκράτησε τῆς νήσου μετὰ τὴν Κάρβωνος σφαγὴν. Δεύτερος
οὖν ἐπεκαλεῖτο Σύλλας.

9. Ἀπὸ δὲ τῆς Σικελίας ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν διαπλεύσας συμπλέκεται
Δομιτίῳ Μαρίου καὶ οὗτος ἦν στρατηγός· καὶ αὐτὸν τε ἀναίρει καὶ
τὸν Ἰέρδαν, Μαύρων βασιλεύοντα, συμμαχοῦντα τῷ Δομιτίῳ. Ὡς οὖν

1 (καὶ 4) Σικιπίωνα ΙΔ : Σικιπίωνα ΑΜΣ 3. μὲν διέφθειρεν ἔγραψα : διέ-
φθειρε μὲν Ι : μὲν ἐφθειρεν Π 9. ἐπακολουθήσαι τινὰς Δ : ἐπακολουθήσαι τι-

προ
νάς Π 11. τοὺς προτέρους Π : τοὺς τέρους τοῦ ἀνωθεν προ προστεθέντος τῇ
δευτέρᾳ χειρὶ Α 11-13. ὑπάτους-ἐτέρους ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : πρόσ-
θετα ἐν τῇ ᾠᾷ Α 13. δὲ Π : λείπει Ι 15. Κυλλήνη Π : Κολλίνη διώρθωσε Δ
17 (καὶ 18). δὲ Π : δὲ Ἄ 20-21. Σικελίαν Π : Σικελίαν Α 21. κακεὶ Ι :
κακεὶ ΑΜΣ : κακεὶ Δ τοῦ ΑΜΙ : λείπει ΣΔ 27. Δομιτίῳ ἔγραψα ἐνταῦθα
τε καὶ κατωτέρω (Ἴδε κατωτέρω τὴν γραφὴν τοῦ Ι ἐν σ. 58, 19) : Δομιτίῳ Π
Μαρίον Π : Μαρίῳ Δ αὐτὸν τε Δ : αὐτὸν τε Π 28. Ἰέρδαν ΑΜΣ : ἰέρ-
δαν ΙΔ, Γραπτέον Ἰάρβαν

καὶ τῶν ἐμφυλίων κεκρατηκῶς ὁ Σύλλας τὸν κατὰ Μιθριδάτου θρι-
 αμβον ἀπεπλήρωσε, καὶ Πομπήιος δὲ πρῶτος τοῦτο λαχὼν ἐν νεότητι
 τὸ γέρας, εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τῆς ἡλικίας ἔτει κατὰ τῶν Ἄφρων
 ἐθριάμβευσεν. Οὕτως ἐτελεύτησαν ὁ τε ἰταλικὸς πόλεμος καὶ ὁ ἐμφύ-
 5 λιος πόλεμος. ἐπὶ δεκάτῃ ἑκταθέντες ἐνιαυτῇ, ὀλεθριώτατοι γενόμε-
 νοι τῇ Ῥώμῃ. Κατ' αὐτοὺς γὰρ ἀπέβαλον ἑκατὸν καὶ πενήκοντα
 χιλιάδας ἀνδρῶν ὀπλιτῶν, εἰκοσι δὲ καὶ τέσσαρας ὑπατικούς ἀνδρας,
 ἑπτὰ τε πραιτωρίους, αἰδελικίους ἑξήκοντα, συγκλητικούς δὲ ἀμφί-
 10 τοὺς διακοσίους. Ἡ δὲ τῶν αἰδελικίων ἀρχὴ τις ἦν, ἧς πρῶτης οἱ
 παριόντες ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἐτύγγανον.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ΄.

1. Μάρκου Αἰμιλίου Λεπίδου καὶ Κύντου Κατούλου γενομένων
 ὑπάτων καὶ τῆς πολιτείας ὑπὸ τοῦ Σύλλου πεφυλαγμένης, καινοὶ πό-
 λεμοὶ πανταχόθεν ἐξανέστησαν, ἐν μὲν ταῖς Ἰσπανίαις Σερτωρίου νεω-
 15 τέρσαντος, ὅς τῆς Μαρίου συμμορίας ἦν, καὶ τοὺς Ἰσπανοὺς εἰς ὄπλα
 κινήσαντος, δείσαντος μὴ ταῦτά πάθῃ τοῖς λοιποῖς τοῖς Μαρίῳ κοι-
 νωνικόσιν, ἐν Παμφυλίαις δὲ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Δαλματίᾳ τῶν ἐνοί-
 κων τῆς γῆς κατὰ τοῦ δήμου στασιασάντων. Πέμπονται τοίνυν ἐπὶ
 20 μὲν τὸν Σερτώριον Κύντος Καικίλιος Μέτελλος, ὁ Μετέλλου παῖς τοῦ
 Ἰουγούρθαν νικήσαντος, καὶ Λούκιος Δομήτιος. Ἄλλ' ὁ μὲν Δομήτιος
 συμμίξας ἀνηρέθη, Μέτελλος δὲ ἀμφήριστον ἔσχε τὴν μάχην. Ἐπεὶ
 δὲ οὐκ ἐδόκει μόνος ἀρκεῖν, πέμπεται Πομπήιος· καὶ διαφόρους ἔσχεν
 ἢ μάχῃ τύχας, νῦν μὲν κρατοῦντος, νῦν δὲ ἡττωμένου Σερτωρίου.

1. Μιθριδάτου ΙΔ : Μιθριδάτην ΜΣ : μιθριδά^τ Α 4. ἰταλικὸς Π : ἰταλι-
 κὸς ἐκ τοῦ ἰταλικὸς Μ 6. τῇ Ῥώμῃ ΙΔ : τῆς Ῥώμης ΑΜΣ 7. ὀπλιτῶν Π :
 ὀπλιτῶν ἐκ τοῦ ὀπλιτῶν Μ 8. αἰδελικίους Π : καὶ αἰδελικίους Δ 8-9. ἀμφί
 τοὺς Η : ἀμφιτόους Μ 10. παριόντες ΜΙΔ : παρόντες ΑΣ 11. Αἰμιλίου Π :
 Αἰμιλίου Μ 12. καινοὶ ΣΔ : καινοὶ ΑΜΙ 13. Ἰσπανίαις Δ : ἰσπανίαις ΑΜΙ :
 Ἰσπανίαις Σ 14. Ἰσπανοὺς Δ : ἰσπανοὺς ΑΜΙ : Ἰσπανοὺς Σ 15. δείσαντος
 ἐν συνεχείᾳ τοῦ καιμένου Η : δείσαντος πρόσθετον τῇ δευτέρᾳ χειρὶ διὰ ἅ παρα-
 πεμπτικοῦ σημείου Μ ταῦτά Η : ταυτά Α 16. Παμφυλίαις Η : Παμφυ-
 λία ὀρθῶς Δ 18. Καικίλιος ΣΔ : καὶ κίλιος ΑΜΙ 19. Δομήτιος Ι : Δομή-
 τιος ΜΣΔ : δομήτιος ἐκ τοῦ δομήτιος Α Δομήτιος ἔγραψα : Δομήτιος Η
 20. ἀνηρέθη Η : ἀνηραίθη Μ

Διελθόντων δὲ ἐνιαυτῶν ὀκτωκαίδεκα Σερτώριος ὑπὸ τῶν αἰκείων ἀνγί-
 5 ρέθῃ, καὶ Ἰσπανοὶ ἐντεῦθεν ἡρεμοῦντες διέμειναν.

2. Τὸν ἐν Μακεδονίᾳ δὲ πόλεμον Ἄππιος Κλαύδιος κατώρθωσε,
 πολλοῖς ἔθνεσι μαχεσάμενος τοῖς τὴν Ῥοδόπην οἰκοῦσι. Νικήσαντα δὲ
 αὐτὸν ἀπήγαγε τοῦ βίου νόσος. Ὑποκαταστάς δὲ αὐτῇ Γάιος Σκρι-
 10 θώνιος Κουρίων Δαρδάνους τε ἐνίκησε καὶ πρὸς τὰς ὄχθας ἐχώρησε
 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰστρου· οὕτω τε ἐπανελθὼν ἐθριάμβευσεν.

3. Εἰς δὲ τὴν Παμφυλίαν Πούβλιος Σερβίλιος ἀφικόμενος Κιλικίαν
 τε ὑπεγγάγετο καὶ Λυκίας τὸ πλεῖστον. Φασήλιδα γὰρ καὶ Ὀλυμ-
 15 πον καὶ Κώρυκον προσέειπε Ῥωμαίοις Ἰσαύροις τε ἐπελθὼν ἡγάγ-
 κασε τὴν Ῥωμαίων δέξασθαι δεσποτείαν. Πρῶτός τε Ῥωμαίων τὸν
 Γαῦρον διήλθε, καὶ, ὀδεύσας τὴν ὑπώρειαν, ἐπεκλήθη διὰ τὴν νίκην
 Ἰσαυρικὸς, ὡς δυσμαχώτατον ἔθνος νενικηκῶς.

4. Τὰ δὲ ἐν Ἰλλυριοῖς Γάιος Κοσκώνιος, ἀνθυπατικὴν ἐξουσίαν
 ἔχων, κατεστήσατο, Σάλωνας μὲν, μητρόπολιν τῆς Δαλματίας, κτη-
 15 σάμενος, τῇ πολέμῳ δὲ ἐπιθεῖς ἔτει δευτέρῳ τέλος.

5. Ἐν αὐτῇ δὲ ταύτῃ τῇ χρόνῳ Μάρκος Αἰμίλιος Λέπιδος, ὁ τοῦ
 Κατούλου συνύπατος, τὴν ἐμφύλιον ἐπεχείρησεν ἀνακινήσαι στάσιν,
 ἀλλὰ τοῦ προσιόντος θέρους καθηρέθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ τοῖς
 Ἰλλυριοῖς καὶ κατὰ τὴν πόλιν τάχους τε ἕνεκα καὶ τῶν ἔργων αὐ-
 20 τῶν ἡξιώθη θριάμβων.

6. Καὶ Ῥώμῃ δὲ ἕκτον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑξακοσίοις
 ἔτος ἦν. Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐκτός μὲν Λούκιος Λούκουλλος
 καὶ Μάρκος Λυρήλιος Κόττας ἦσαν ὑπατοὶ, Νικομήδης δὲ ὁ βασι-
 25 λεὺς τελευτῶν παρέπεμψε τὴν βασιλείαν Ῥωμαίοις. Μιθριδάτης δὲ,
 μικρὰ τῶν σπονδῶν φροντίσας, κατὰ τῆς Βιθυνίας καὶ Ἀσίας ἐφοδὸν
 ἐμελέτησεν. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ὑπάτων ἐπ' αὐτὸν ὀρμηθέντων, νῦν

1. ὀκτωκαίδεκα ΑΙΣ : ὀκτώ καὶ δέκα Μ : ὀκτώ διώρθωσε Δ 2. Ἰσπα-
 νοὶ ΣΔ : ἰσπανοὶ ΑΙ : ἰσπανοὶ ἐκ τοῦ ἰσπανός Μ ἡρεμοῦντες ΑΜΣ : ἡρεμοῦν-
 3. οἰκοῦσι ΙΔ : οἰκοῦσιν ΑΜΣ 4. Δαρδάνους ΑΔ : Καρδάνους ΙΜΣ
 5. Φασήλιδα ΙΔ : φασίλιδα ΑΜ : Φασίλιδα Σ 10-11. ἡγάγκασε Η : ἡγάγ-
 6. κασε τοῦ γ διορθωθέντος ἐκ γ Μ 11. πρῶτός τε Δ : πρῶτος τὲ Η 16. ἐπι-
 7. θεῖς Η : ἐπιθεῖς ἐκ τοῦ ἐπιθεῖς Μ 17. Αἰμίλιος ΙΣΔ : Αἰμίλιος ΑΜ 18. Κα-
 8. τούλου ΙΔ : Κατούλλου ΑΜΣ 19. γενόμενα Ι : γνωόμενα Η τοῖς Η : τοῖς ἐκ τοῦ
 9. τῆς Μ 20. Ἰλλυριοῖς Η : ἰλλυριοῖς ἐκ τοῦ ἰλλυριοῖς Μ 22. ἕκτον Η : ἕκτον Μ
 10. ἑβδομηκοστὸν Η : ἑβδομηκοστὸν ἐκ τοῦ ἑβδομηκοστὸν Μ ἑξακοσίοις Η : ἑξα-
 11. κοσίοις Α

μὲν ἐκράτει, νῦν δὲ ἦττον εἶχε Ῥωμαίων. Καὶ Κόττας μὲν πρὸ Χαλκιδόνας τῆς ἐπὶ τῇ Βοσπόρῳ συμμίξας ἦττάται, καὶ καταφεύγει πρὸς τὸ ἄστυ. Μιθριδάτης δὲ, τὴν πολιορκίαν τρίβειν αὐτῷ τοὺς χρόνους οἰήθεις, ἔδραμεν ἐπὶ τὴν Κόζικον, ὡς ὀρμητηρίῳ χρησόμενος αὐτῇ κατὰ πάσης τῆς Ἀσίας. Οὐ μὴν οἶον ἤλπισεν ἔσχε τέλος. Λούκουλος γὰρ αὐτῷ προκαθεσθεις καὶ πολιορκουόμενα πολιορκήσας, λιμῶν τε πιέσας αὐτόν τε καὶ τὸ στρατόπεδον, συνελαύνει τὸν Μιθριδάτην εἰς τὸ Βυζάντιον, οὐ νῦν ἐστὶν ἡ Κωνσταντινούπολις. Καὶ μετὰ ταῦτα, τοῖς στρατηγοῖς αὐτοῦ μαχεσάμενος, τὸ πολὺ διέφθειρε τοῦ στρατοῦ, ὡς ἑκατὸν ἀνδρῶν χιλιάδας πεσεῖν ὑφ' ἐνὶ χειμῶνι καὶ θέρει.

7. Ἐπὶ δὲ ἑξακοσιοστῷ καὶ ἑβδομηκοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῆς πόλεως ἔτει. τὰ μακεδονικὰ μὲν ἐπετράπη Λικινίῳ Λουκούλλῳ ἀνεψιῶς δὲ ἦν Λουκούλλου τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολεμοῦντος· ἐκινήθη δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν πόλεμος καινός. Ἑσσαρες γὰρ καὶ ἑβδομήκοντα τῶν ἐπὶ μονομαχίᾳ συνειλεγμένων ἡγεμόνας τοῦ τολμήματος ποιησάμενοι, Σπάρτακον καὶ Κρίζον καὶ Οἰνόμαον, ὀρύξαντες τὸ μονομαχικὸν θέατρον, ἀπέφυγον καὶ πλανώμενοι κατὰ μικρὸν τε ἠὲξήθησαν, ὥστε εἰς ἑξήκοντα χιλιάδας προελθεῖν, πολλοὺς τε Ῥωμαίων στρατηγοὺς καὶ δύο τῶν ὑπάτων ἀνελόντες οὐχ ἦττω καὶ φόβον καὶ κίνδυνον ἐπήγαγον Ῥωμαίους ἢ ὑπὲρ Ἀννίβας, καὶ μόλις ὑπὸ Λικινίου Κράσσου, χειροτονηθέντος ὑπάτου, πολλαῖς περιβαλόντες τὴν Ῥώμην συμφοραῖς, ἔτει τρίτῃ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου, παντελῶς ἀπεσθόθησαν.

8. Ἐξακοσιοστῷ δὲ καὶ ὀγδοηκοστῷ καὶ πρώτῃ τῆς πόλεως ἔτει,

1-2. Χαλκιδόνας Δ : χαρχιδόνας Μ : Καρχιδόνας ΙΑΣ 4. χρησόμενος ΙΔ : χρησάμενος ΑΜΣ 6. πολιορκουόμενα πολιορκήσας Η : ἡ πρώτη χεῖρ εἶχε γράψει πολιορκήσας ἡ δὲ δευτέρα παρενέβαλεν ἐν τέλει τοῦ στίχου καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀπορμένου, ὅπου τῶν γεγραμμένων, μετὰ τὸ πολιορ καὶ τὸ κήσας, τὰ κοῦντα πολιορ ὥστε νῦν ἀνεγνωσκόμενα πολιορκουόμενα πολιορκήσας 7. αὐτόν τε ΙΑ : αὐτόν τε ΑΜΣ 8. ἐστὶν ΣΔ : ἐστὶν ΑΜΙ 11. ἑξακοσιοστῷ Η : ἑξακοσιοστῷ Α

12. Λικινίῳ ἐγραψα κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ Α κατωτέρω ἐν στ. 20 : Λικινίῳ Η 13. πολεμοῦντος ΙΑΣ : πολεμοῦν Α : πολεμοῦντα Μ 14. καινός Η : καινός ἐκ τοῦ καινός Η 16. Κρίζον Η. Γραπτέον Κρίζον 17. μικρόν τε Δ : μικρόν τε Η 18. ἑξήκοντα Η : ἑξήκοντα Α 19. ἦττω ΑΣ : ἦττω ἐκ τοῦ ἦττω Μ : ἦττον ΙΔ 20. Λικινίου Α : Λικινίου Η 21. χειροτονηθέντες Η : χειροτονηθέντες διωρθώθη ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου εἰς χειροτονηθέντος Α : χειροτονηθέντες Ι περιβαλόντες ΙΣΔ : περιβαλλόντες διωρθώθη ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου εἰς περιβαλόντες Α : περιβαλόνταις Μ 23. ἑξακοσιοστῷ Η : ἑξακοσιοστῷ Μ ὀγδοηκοστῷ Η : ὀγδοηκοστῷ Μ

ἔξ Κορνηλίου Λεντούλου καὶ Γνέου Φιλίου Ὀρέστου τὴν ἀρχὴν δεξαμένων, οἱ δύο πόλεμοι τὴν Ῥωμαίων ἐνώχλου μόναι, ἢ τε πρὸς Μιθριδάτην καὶ ὁ πρὸς Μακεδόνας· οἷς ἐπεστάτου Λούκιος τε Λούκουλλος καὶ Μάρκος Λούκουλλος. Ἄλλ' ὁ μὲν Λούκιος μετὰ τὴν ἐν Κυζίκῳ μάχην, ἣν ἄρτι διγρησάμεν, νικᾷ τε τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Μιθριδάτου ναυμαχίᾳ, καὶ, κατακολουθῶν ὀπισθεν, Παφλαγονίαν τε καὶ Βιθυνίαν ἀνεκτίησαστο καὶ πρὸς τὸν Πόντον, ὅς ἦν τῆς Μιθριδάτου βασιλείας, τὸν ὁρόμον ἴθυνε, καὶ τὰς ἐπισήμους τοῦ Πόντου πόλεις, Σινώπην τε καὶ Ἀμισσόν, εἶλεν. Εἶτ' ἐπισυνάψας τὴν μάχην περὶ Τάβεραν τὴν πόλιν, μετὰ πολλοῦ πλῆθους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἀντιπαραταξαμένου τοῦ Μιθριδάτου, αὐτός, πεντακισχιλίοις μόναις ὀπλίταις χρώμενος, τριάκοντα διεχρήσαστο χιλιάδας, καὶ, τρέψας τὸν Μιθριδάτην εἰς φυγὴν, τῶν τε παρεμβολῶν ἐγένετο κύριος ἀφείλετό τε καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀρμενίας αὐτόν. Τὸν μὲν οὖν φυγόντα Τιγράνης ὁ τῆς Ἀρμενίας ὑπεδέξατο βασιλεὺς, ἐπιστημότατος τῶν ποτε τὴν χώραν κατασχόντων καὶ Πέρσας αἰεὶ νενικηκώς καὶ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὰ κλειστά τῆς Φοινίκης ὑφ' ἑαυτὸν ἔχων.

9. Λούκουλλος δ' ἐπεξεληθὼν καὶ τῆς Τιγράνου βασιλείας καταφρόνησε καὶ τὴν μεγίστην αἶρει πόλιν Ἀρμοζιανήν, εἶτα καὶ αὐτὸν τὸν Τιγράνην ἐπιόντα μετὰ μὲν ὀπλιτῶν ἑπτακισμυρίων καὶ πεντα-

1. Γνέου Η. Γραπτέον Γνείου Φιλίου Η : Λούκιος διωρθώσε Δ

2. ἐνώχλου Η. Γραπτέον ἡνώχλου : 3. Λούκιος τε Δ : Λούκιος τε Η

4. Λούκουλλος Η : Λούκουλος Μ Ἐν τῇ ᾠφ' τοῦτον τὴν Λούκουλλον (Λουκούλου Η) ὁ πλοῦταρχος παράλληλον τίθηται κίμωνι τῷ ἀθηναίῳ ΑΜΣ 5. τοὺς Η : τοὺς Ι τοῦ Η : ποῦ ἐκ τοῦ τοῦ Α 7. τῆς ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Η : τῆς ἐν βραχυγραφίᾳ πρόσθετον ἐρυθρὸν ἀνοθεῖν Α 8. ἐπισήμους Η : ἐπισήμους ἐκ τοῦ ἐπισήμου τοῦ ε πρόσθεθέντος ὑπὸ τῆς δευτέρας χειρὸς Α 9. Ἀμισσόν Η. Γραπτέον Ἀμισσόν 9-10. Τάβεραν Η : Κάβειρα διωρθώσε Δ 12. διεχρήσαστο Η : διεχρήσαστο τῶν γραμμάτων δι πρόσθεθέντων ἀνοθεῖν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Α 14. ἀφείλετό τε Δ : ἀφείλετο τε Η 14 (καὶ 15). Ἀρμενίας ΙΔ : ἀρμενίας ΑΜ : Ἀρμενίας Σ 20. αἶρει ΑΜΙ : ἔρει Σ : αἶρει διωρθώσε Δ πόλιν Η : πόλιν / ἐκ

τοῦ μύχης τῇ πρώτῃ χειρὶ, ἐν δὲ τῇ ᾠφ' / καὶ τισὴ (;) πόλιν (;) λειψὸν (;) Α Τὰ μετὰ τὸ πόλιν μέχρι τῶν λέξεων λαμπρῶς κρατήσας (Ἴδε κατωτέρω σ. 62, 25) περιλαμβάνει μόνος ὁ Ι ἐν φ. 446-456, λείπουν δ' ἐν ΑΜΣ, ἐπομένων ἐν συνεχείᾳ τῶν κατωτέρω ἐν σ. 62, 25 ὁθεῖν δὴ καὶ Κρητικὸς κ. ε. Ἐν δὲ τῷ Μ εἴρηται μετὰ τὸ πόλιν γενὸν ὡσεὶ ὀκτώ γραμμάτων, ἐν φ ἡ δευτέρα χεῖρ ἔγραψε πόλιν + ἐν δὲ τῇ ᾠφ' * λείπει φύλλον ᾠ ἀρμοζιανήν Ι. Γραπτέον Ἀρμοζιανήν

κασίων, τρισὶ δὲ πλειόνων μυριάσι τοξοτῶν, αὐτὸς σὺν ὀκτακισχιλίους
καὶ μυρίοις οὕτως ἐνίκησεν, ὡς ἄπασαν σχεδὸν διαφθάρηται τὴν Ἀρ-
μενίων δύναμιν. Διαβάς δὲ ἐπὶ τὴν Νίσιβιν, αἶρει τὴν πόλιν σὺν τῇ
τοῦ βασιλέως ἀδελφῇ. Τῶν δὲ ὑπὸ Λουκούλλου καταλελειμμένων ἐπὶ
5 φυλακῇ τῶν κτηθέντων ῥαθυμούντων ἅμα καὶ τῇ περὶ τὰ χρήματα
σπουδῇ τὸ πλεόν νεμόντων, αἰτία γίνεται τῇ Μιθριδάτῃ πάλιν ἐπι-
χειρήσαι τῇ Πόντῳ. Καὶ παρασκευῆς ἐπεμελείτο εἰς πόλεμον. Οὐ
μὴν ἀξιόχρεων τοῦτο ἐφάνη Λουκούλλῳ, τὴν κατὰ τῶν Περσῶν ἐπι-
στράτευσιν ἀνακόψαι· καὶ ἐπραξέ τι κατ' αὐτῶν γενναίον, εἰ μὴ τῆς
10 ἀρχῆς αὐτὸν ἔπαυσαν Ῥωμαῖοι.

10. Ὁ δὲ ἕτερος Λούκουλλος, ἦ τὰ περὶ Μακεδονίαν ἐπετέτρα-
πτο, πρῶτος ἐπήγαγε Βέσσοις πόλεμον, ἔθνη Θρακῶν μαχιμωτάτω,
καὶ κρατήσας αὐτῶν ἐν ταῖς ὑπὸ ὑμῶν τοῦ Αἴμου ἀφείλετο καὶ τῆς
πάλευς αὐτοὺς τῆς Οὐσκουδάμης· εἰλε δὲ καὶ τὴν Καθύλην, καὶ
15 πρὸς αὐτὸν χωρήσας τὸν Ἰατρον, πολλὰς τῶν τοῦ Πόντου πόλεων
ἐπολιόρχησεν, Ἀπολλωνίαν καὶ Κάλλαβον καὶ Παρθενόπολιν, Τόμους
τε ἐπὶ ταύταις καὶ Ἰερὸν καὶ Βουρζάονα. Κατορθώσας τε οὕτω τὸν
πόλεμον οἴκαδε ἐπανῆκεν. Καὶ θριαμβεύουσιν ἐκάτεροι Λούκουλλοι,
ἐπιφανέστερον δὲ ὁ Μιθριδάτην νενικηκώς ὡς ἐπὶ πολλαῖς ἅμα βασι-
20 λείαις ἄς καθηρήκει τὸν θρίαμβον ἄγων.

11. Ἀλλὰ τὰ μὲν Μακεδόνων οὐκέτ' ἐκινεῖτο· Μιθριδάτης δὲ ἐν
τοῖς αὐτοῖς ἦν ἔτι. Τὴν γὰρ ἀναχώρησιν Λουκούλλου καιρὸν αὐτοῦ
ποιησάμενος συνέλεγε στρατείαν. Παρασκευαζομένου δὲ ἐκείνου, Κρη-
τες ἐπανέστησαν. Ἐφ' οὓς ἐξεπέμφθη Κύντος Καικίλιος Μέτελλος,
25 καὶ τρισὶν ἔτεσι ταύτην κατέλυσε τὴν κίνησιν, λαμπρῶς κρατήσας· ὕθεν
δὴ καὶ Κρητικὸς ὁ Μέτελλος προσηγορεύθη, καὶ τὴν νίκην ἐθριάμ-

3. αἶρει I. Γραπτέον αἶρει 4. Λουκούλλου ἔγραψα : λουκούλου I

16. κάλλαβον I. Γραπτέον Κάλατιν 17. Ἰερὸν I. Γραπτέον Ἰατρον
Βουρζάονα I. Γραπτέον Βουρζιάονα τε ἔγραψα : γέ I 20. καθηρήκει I. Ἐν
τῇ ἐπιμ. ἐκδόσει τοῦ ἀποσπάσματος τούτου ἐν τῇ Classical Review Τόμ. ΙΑ' σ.
388, 30 ἐκ τυπογραφικοῦ παροράματος καθηρήκει 21. Μιθριδάτης ἔγραψα
ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ I μιθραδάτης (ἴδε Classical Review ἐνθ' ἀν. σ. 388, 32) ἐπειδὴ
τὸν τύπον τοῦτον φέρουσι κατ' ἐπικράτησιν οἱ κώδικες τοῦ Παιανίου. Μόνον ἐν τῇ
Α' ἐξάκις φέρεται μιθραδάτην. ἴδε κατωτέρω σ. 63 κ. ε. 22. αὐτοῦ ἔγραψα :
αὐτοῦ I 23. στρατείαν I. ἴδε καὶ ἀνωτέρω σ. 35, β Γραπτέον στρατιάν
24. Καικίλιος ἔγραψα : καὶ κίλλιος I 25. Τὰ ἀπὸ τῆς λέξεως ὕθεν καὶ 35ης
εὑρηγεται ἐν ἀπαι τοῖς κώδιξι 26. ὁ Μέτελλος II : λείπει I

θευσε. Τότε καὶ Λιβύων ὁ βασιλεὺς Ἀππίων Ῥωμαίοις παρέπεμψε
τὴν ἀρχὴν ἀποθνήσκων ἐκ διαθήκης, κύριοι δὲ Λιβύων ἐγένοντο Ῥω-
μαῖοι, καὶ μεγίστας προσελάθοντο πόλεις, Βερενίκην, Πτολεμαῖδα καὶ
Κυρήνην.

12. Οὕτω τῶν πραγμάτων κατὰ γῆν ἐχόντων, ἐκ θαλάττης ἐκ- 5
νήθη πόλεμος, ληστῶν αὐτὴν πανταχόθεν ἐπιπλέοντων, ὡς μῆτε τοῖς
ἐμπόροις μῆτ' ἄλλοις αὐτὴν εἶναι πλοεῖν. Τοῦτον ὁ Πομπήμιος, ψιφί-
σματι τῆς πόλεως ἐπιτραπέντα, ἐν μικρῇ χρόνῳ καὶ μετὰ λαμπρῆς
ἔπαυσε τῆς τύχης. Καὶ μετέστη πρὸς Μιθριδάτην τε καὶ Τιγράνην.
Καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην ἐν Ἀρμενίᾳ τῇ δευτέρᾳ, νυκτομαχίᾳ νική- 10
σας, τὰς τε παρεμβολὰς εἰλε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας διέφθειρε τοῦ
τῶν πολεμίων στρατοῦ, εἴκοσι τῶν ἑαυτοῦ μαχητῶν ἀποβαλῶν καὶ
ἐκατοντάρχους δύο. Αὐτὸν τε Μιθριδάτην μετὰ τῆς γαμετῆς συνελά-
σας εἰς φυγὴν, ἐπὶ τὸν Τιγράνην ἐχώρησεν. Ἀλλ' ὁ μὲν Μιθριδάτης
ὑπὸ τῆς συμφορᾶς χαλεπῶς τοῖς οἰκείοις κεχρημένος, ἐπαναστάτος 15
αὐτῇ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου καὶ τινῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ, φαρμάκῳ τὴν
τελευτήν ἠύρατο, καὶ τοῦτο ἔσχε πέρας τοῦ βίου περὶ τὸν Βόσπορον,
ἀνὴρ ἔργῳ τε καὶ βουλαῖς ἄριστος καὶ τὴν τε βασιλείαν ἐξήκοντα
κατασχὼν ἔτεσι, τῆς δὲ ἡλικίας προβάσας ἐβδομήκοντα καὶ δύο.
'Ο δὲ Ῥωμαίων πρὸς αὐτὸν πόλεμος τεσσαράκοντα ἔτη ἐγένετο. 20

13. Τιγράνης δὲ παρέδωκεν ἑαυτὸν Πομπηίῳ ἐν Ἀρταξάτῳ, φρου-
ρίῳ δεκάτῳ καὶ ἕκτῳ σιμείῳ, τοῦ στρατοπέδου ἀπέχοντος τοῦ Πομ-
πηίου τοῦ Ἀρταξάτου φρουρίου δέκα καὶ ἕξ σταδίου. Τὸ δὲ Ἀρτά-
ξατον φρούριον ἦν τοῦ Τιγράνου. Καὶ τὸ διάδημα τὸ βασιλικὸν αὐτῷ
προσεκόμισε, καὶ προσέπεσε πρὸς τὰ γόνατα. Ἀλλ' ἐκ μεγαλοφροσύ- 25
νης ὁ Πομπήμιος τὸν τε στέφανον ἐπέθηκεν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ πά-
σης τε μετέδωκε τιμῆς, μέρος τῆς βασιλείας ἀφελόμενος καὶ χρή-
μασι σωφρονίσας. Συρίαν μὲν γὰρ καὶ Φοινίκην καὶ Σωφάνην περιέ-

1. Ἀππίων II : Ἀπίων διώρθωσε Δ 2. ἀποθνήσκων Δ : ἀποθνήσκων ὡν II
δὲ II : δὴ Δ Λιβύων II : Λιβύης διώρθωσε Δ 7. ἄλλοις II : ἄλλοις ἐκ
τοῦ ἄλλης M 8. μετὰ λαμπρῆς II : μεταλαμπρῆς M 9 (καὶ 10). Μιθριδά-
την II : μιθραδάτην Α 10. μιθριδάτην μὲν I : μὲν Μιθριδάτην (μιθραδάτην Α) II
11. εἰλε II : εἰλεν M 14. Μιθριδάτης II : μιθραδάτης Α 16. Φαρνά-
κου II : φαρνάξ Α καὶ τινῶν II : καὶ τινῶν Δ 17. ἠύρατο IΣΔ : ἠύρατο ΑΜ
ἔσχε II : ἔσχεν I 18. ἐξήκοντα II : ἐξήκοντα Α 21. ἐν Ἀρταξάτῳ ἔγραψα :
ἐν Ἀρταξάτου II : τῶν Ἀρταξάτων Α 21-22. φρουρίῳ ΑΙ : φρουρίου M
23-24. τοῦ Ἀρταξάτου-Τιγράνου ΑΜΙ : λείπεται ΣΔ 26. τὴν ἔγραψα : τὴ II :
ἔτι Α 28. Σωφάνην ΑΜ : σωφάνην ἦν I : Σωφανήνη ΣΔ

κοψεν αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς, ἑξακισχίλια δὲ τάλαντα ἀργυρίου καταβαλεῖν ἠνάγκασε, τιμωρίαν τοῦ κατὰ Ῥωμαίων ἐγχειρήματος.

14. Ἐκείθεν ὁ Πομπήμιος ἔδραμεν ἐπὶ τοὺς Ἀλθανοὺς καὶ τὸν βασιλεύοντα τοῦ ἔθνους Ὀρόδην μάχῃ νικήσας, ἔπειτα γράμμασιν ἑκατέρωθεν ἐπικλασθεὶς καὶ τάξας φόρους, ἐσπέισατο πρὸς αὐτὸν, καὶ μεταστάς ἐπὶ τὸν Ἰσθίων βασιλέα τὸν Ἀρτάκην, ἐκράτησε τοῖς ὅπλοις καὶ αὐτοῦ κατέστη κύριος, ἐκδοὺς ἑαυτὸν τῷ νενικηκότι. Τότε τὴν δευτέραν Ἀρμενίαν Λησιότρω, τῷ βασιλεὶ τῆς Γαλατίας, ἔδωκε δῶρον ὁ Πομπήμιος, συμμάχῳ κατὰ τοῦ Μιθριδάτου γεγεννημένῳ καὶ Ξυλαιμένει 10 δὲ καὶ Ἀττάλῳ τὴν Παφλαγονίαν ἀπέδωκε τῆς αὐτῆς αἰτίας χάριν. Ἀρίσταρχον δὲ ἔταξε βασιλεύειν Κόλχων. Καὶ μετὰ ταῦτα προσπεσὼν Πητραίοις τε καὶ Ἀρραβίοις καὶ νικήσας μάχῃ, πρὸς τὴν Συρίαν ἐπανήκε, καὶ παρέσχε τοῖς Σελεύκειαν τὴν Ἀντιοχείας γείτονα κατοικοῦσιν αὐτονομίαν, ὅτι δὴ τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου τὸν Τιγράνην οὐχ 15 ὑπεδέξαντο. Ἀπέδωκε δὲ καὶ Ἀντιοχεῦσι τοὺς ὁμήρους, καὶ τινα καὶ γῆν τοῖς ἐνοίκιοις τῆς Δάφνης προσεκύρωσεν, ὡς ἂν ἀφθονωτέρῳ χρῶντο τῷ χωρίῳ, τῶν τε πηγῶν καὶ τοῦ ἄλλου αὐτὸ θαυμάσας. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ὁρμηθεὶς, τρίτῳ τῆς ἐφόδου μηνὶ τὴν βασιλικὴν αὐτῶν πόλιν εἶλε τὰ Ἱεροσόλυμα, τῶν Ἰουδαίων αὐτῶν δώδεκα 20 χιλιάδας ἐν τῇ πόλει διαφθείρας. Τοῦτο δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτῷ προσχωρήσαι παρεσκεύασε.

15. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Μάρκος Τούλλιος Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ Γάιος Ἀντώνιος, ὑπάται χειροτονηθέντες, ἑξακοσιοστῷ καὶ ὀγδοηκοστῷ καὶ ἐνάτῳ τῆς πόλεως ἔτει τὸν ἐμφύλιον ἔσχον πόλεμον, ὃν 25 Σέργιος Κατιλίνας, ἐξ ἐπιφανεστάτου κατιῶν γένους, ἐπήγειρε, φαυλότητι τρόπων χρώμενος καὶ δυσσεβῆ λαθῶν ἐπιθυμίαν τὸν τῆς πατρίδος ἀφανισμόν. Τοῦτο πρὸς ταύτην τὴν ἀθέμιτον πράξιν συνωμόσαντό τινες, ὁμοίως μὲν ἐκείνῳ τὸ ἦθος διεφθαρμένοι, λαμπροὶ δὲ ἄλλως. Ἴδον

3. ἐκείθεν Π : ἐκεῖθεν δὲ Δ 4. μάχῃ Δ : μάχη Π 7. ἐκδοὺς Π : ἐκδόντος διώρθωσε Δ κατὰ τὰ προταθέντα ὑπὸ Sylburg 8. Λησιότρω Π. Γραπτέον Λησιότρω δῶρον Π : δῶρον ἐκ τοῦ δῶρον Μ 9. Ξυλαιμένει ΑΜΙ : Ξυλαιμένη ΣΔ 12. Πητραίοις Π : Ἰουδαίοις διώρθωσε Δ Ἀρραβίοις Π : Ἀραβίοις διώρθωσε Δ 16. ἀφθονωτέρῳ Π : ἀφθονωτέρῳ Α 18. ἐπὶ Π : ἐπὶ Μ 20. τοῦτο Π : τοῦτον Δ 23-24. ὀγδοηκοστῷ Π : ὀγδοηκοστῷ Μ ἐνάτῳ τῆ δευτέρῃ χειρὶ ἐκ τοῦ ἐνάτῳ Α : ἐνάτῳ Π 27-28. συνωμόσαντό τινες ΙΔ : συνωμόσαντο τινὲς Π 28. ἐκείνῳ Π : ἐκείνῳ διώρθωσε δ ἐρυθρογράφος ἐκ τοῦ ἐκεῖνο Α διεφθαρμένοι Π : διεφθαρμένοι τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἐκ τοῦ διεφθαρμένον Α

μὲν οὖν Κατιλίνας ὁ Κικέρων ἐξέβαλε τῆς πόλεως, τοὺς δὲ κοινωνοὺς τοῦ τολμήματος δεσποτηρίῳ κατακλείσας διέφθειρεν. Ἀντώνιος δὲ ὁ συνύπατος, ἐπεξεληθὼν ἤδη στρατοπεδευομένη τῇ Κατιλίνα, μάχῃ τε ἐκράτησεν αὐτοῦ καὶ ἀνείλεν.

16. Ἑξακοσιοστῷ δὲ καὶ ἐνενηκοστῷ <καὶ ἐνάτῳ> τῆς πόλεως ἔτει ὁ τὴν μὲν ἀρχὴν εἶχον Ἰούλιος Σιλβανὸς καὶ Λούκιος Μουρήνας, θρίαμβοι δὲ ἐψηφίσθησαν Μετέλλῳ μὲν ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ πολέμου, Πομπηίῳ δὲ τῶν πειρατῶν τε ἕνεκα καὶ Μιθριδάτου. Ἐγένετο δὲ οὗτος ἐπιφανέστατος τῶν πρότε θρίαμβος, πρὸ τοῦ ἄρματος ἀγομένων τῶν τοῦ Μιθριδάτου παίδων καὶ τοῦ Τιγράνου παιδὸς καὶ Ἀριστοβούλου 10 τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ὅσον μέγιστον εἶπειν προπομπεύοντος· καὶ ἅπας τότε ἠσύχαζε πόλεμος.

17. Τρίτῳ δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ μετὰ ταῦτα τὴν πολιτείαν μεταστήσας, μετὰ Λουκίου Βιβούλου παρελθὼν εἰς τὴν ὑπατείαν, Γάλλοις τε καὶ Ἰλλυριοῦς μετὰ δέκα ταγμάτων, ἅπερ αὐτοὶ 15 καλοῦσι λεγεῶνας, καὶ νικᾷ τοὺς Ἑλθητίους, τότε πρῶτον ἠττηθέντας· Σησκοιανοὶ δὲ οὗτοι νῦν προσαγορεύονται. Συνάπτων δὲ μάχαις μάχας καὶ νίκαις νίκας, ἄχρις αὐτοῦ προῆλθε τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν νήσων τῶν Βρεττανῶν. Ἔτεσι δὲ ἐννέα ἄλλους ἅπαντας ὑπηκόους ἐποίησε Ῥωμαίοις, οἵτινες ὑπὸ τῶν Ἀλπεων καὶ τῶν ποταμῶν, τοῦ 20 τε Ῥοδανοῦ καὶ τοῦ Ῥήνου, καὶ τῆς Ὠκεανίτιδος θαλάττης περικλείονται. Συμμίξας δὲ καὶ τοῖς Βρεττανοῖς, τότε πρῶτον Ῥωμαϊκὴν ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσι στρατιάν, εἰλέ τε καὶ μετ' ὀμηρίας ὑποσπόν-

1. Κατιλίνας Π : κατιλίαν τοῦ ν προστεθέντος ἔνω τῆ δευτέρῃ χειρὶ Μ
2. Ἀντώνιος Π : ἀντωνῖνος Α 3. συνύπατος Π : συνύπατος Ι Κατιλίνας Π : κατιλίναί Μ 5. ἑξακοσιοστῷ Π : ἑξακοσιοστῷ Μ καὶ ἐνάτῳ ΑΜΙ : [καὶ ἐνάτῳ] Σ : διέγραψε Δ 7. δὲ ΣΔ : μὲν ΑΜΙ 7-8. Πομπηίῳ Π : πομπηίῳ ἐκ τοῦ πομπηίον Μ 8. Μιθριδάτου Π : μιθραδάτου Α 9. πρότε Π : πρότε Ι 13. Ἐν τῇ ᾗα : ἀπὸ κτίσεως πόλεως ἕως τῆς αἰς (πρώτης Σ) ὑπατείας Ιουλίου Καίσαρος, ἐπὶ χηβ' ΑΜΣ Καῖσαρ ΙΔ : καίσαρ ΑΜΣ δ Π : λέγει Ι 14. Βιβούλου ΣΔ : βεβούλου ΑΜΙ παρελθὼν Π. Γραπτέον παρελήθεν 15. μετὰ Π : ἐκ ψηφίσματος ἐπελέμφθη μετὰ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Sylburg προταθέντα Δ 16. καλοῦσι ΙΣ : καλοῦσιν ΑΜ Ἑλθητίους Δ : Ἑλθητίους Σ : σελθητίους Μ : σελβετίους ΑΙ 17. Σησκοιανοὶ Π. Γραπτέον Σησκοιανοὶ 19. Βρεττανῶν Π : βρετανῶν Μ 20. Ἐν τῇ ᾗα' Cη Α : λέγει Π 22. Βρεττανοῖς Π : βρετανοῖς Μ 23. ὀρῶσί τε Δ : ὀρῶσι τε Π εἰλέ τε Δ : εἶλε τε Π ὀμηρίας Π. Γραπτέον ὀμηρίας

δους ἐποίησεν. Ἐπέθηκε δὲ καὶ Γάλλοις φόρον. Καὶ μεταδᾶς ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ Ῥήγων Γερμανοὺς, ἐκράτησε καὶ αὐτῶν. Ἐν τισαύταις τε ἔθνων καὶ πολέμων νίκαις τρεῖς μόνον ἐσφάλει συμπλοκάς, μίαν μὲν παρῶν ἐν Ῥαβέρναις, δύο δὲ ἀπῶν, ὅτε καὶ τοὺς λιγγάτους αὐτῇ συνέ-
5 *δη δι' ἐνέδρας ἀποθανεῖν.*

18. Τέσσαρσι δὲ ὕστερον ἐνιαυτοῖς τῆς πόλεως δὲ ἦν τοῦτο ἔβδο-
μον καὶ ἑπτακοσιοστὸν ἔτος· Μάρκος Λικίνιος Κράσσος δὲ τῇ Πομπηίῳ συνόπατος γεγεννημένος, δεύτερον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κληθείς, ἐμα-
χέσατο πρὸς Πάρθους· καὶ περὶ Κάρραν τὴν πόλιν μετὰ φαυλοτέρων
10 συμμίξας τῶν συμβόλων, παρὰ Σουρήνου· στρατηγὸς δὲ ἦν αὐτός· Ὀρό-
δου τοῦ βασιλέως· ἵστᾶται καὶ μικρὸν ὕστερον ἐπὶ τῆς παρατάξεως
πίπτει μετὰ τοῦ παιδός, πάντα ἀρίστου καὶ μαχιμωτάτου. Τῆς δὲ
στρατιᾶς τὸ λειπόμεινον Γάιος Κάσιος, ταμίας ὢν αὐτοῦ τῶν χρημά-
των, διέσωσε. Ἰσαύτη, δὲ ἦν ἀρετὴ τοῦ Γαίου, ὥστε, ἐν τετραραγμέ-
15 νοις ἦδη τοῖς πράγμασιν ἐπανιών, πολλαῖς τε ἐνίκησε τοὺς Πάρθους
μάχαις ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ νενικηκότος ἔσχε δόξαν.

19. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπάρατος καὶ πολλῶν ἄξιος ὀδυρμῶν, ὁ ἐμφύλιος
συνέστη πόλεμος· ὅς πρὸς τῷ μεγέθει τῶν συμφορῶν, αἰς περιέβαλε
Ῥωμαίους, καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐνήλλαξεν. Ἔχει δὲ ὡδε. Καίσαρ
20 ἐπανιών ἀπὸ λαμπρῶν οὕτως ἔργων τῶν πρόσθεν εἰρημμένων, ἐπήγγ-
χειλε δεύτερον αὐτῇ ψηφισθῆναι τὴν ἀρχὴν, σφόδρα πεπεισμένος, ὡς
οὐδεὶς ἐναντιώσεται. Μαρκέλλου δὲ τοῦ ὑπάτου καὶ Βιθούλου καὶ
Πομπηίου καὶ Κάτωνος ἀντειπόντων, προσητάχθη, τὸ στράτευμα κατα-
λιπὼν ἐπανήκειν. Ὡς οὖν ὕδρισμένος συνεπηγγάγετο τὸν στρατὸν, ὡς
25 ἐποίσων τῇ πατρίδι πόλεμον. Οὗτος δὲ φόδος τοὺς τε ὑπάτους καὶ
τὸν Πομπηίου καὶ τὴν σύγκλητον ἄπασαν ἐξήγαγε τῆς Ῥώμης καὶ
παρεσκεύασε καταφυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἠπείρους καὶ
τὴν Μακεδονίαν. Ἀφηγουμένου δὲ τοῦ Πομπηίου τῆς γνώμης, ὁ
κατὰ τοῦ Καίσαρος ἐψηφίσθη πόλεμος.

30 20. Ἄλλ' ὁ Καίσαρ, ἔρημον τὴν πόλιν εὐρών, δικτάτωρ τε ἑαυ-

4. Ῥαβέρναις AMΣ : ῥαβέρναις I : Ῥαβέρναις Δ 5. ἀποθανεῖν II : ἀπεθα-
νεῖν Δ 7. ἑπτακοσιοστὸν ἔτος II : καὶ ἑννενηκοστὸν ἔτος ἐπὶ τοῖς ἑξακοσίαις

ἔγραψε Δ κατὰ τὰ προταθέντα ὑπὸ Syllburg Λικίνιος II. Γραπτέον Λικίνιος

9. μετὰ MΣΔ : καὶ μετὰ AM 13. λειπόμεινον II : λειπόμεινον I

20-21. ἐπήγγειλε IΣΔ : ἐπήγγειλεν A : ἐπήγγελεν τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἐκ τοῦ

ἐπήγγεν M 27. παρεσκεύασε II : παρεσκεύασε A 30. Καίσαρ ἔγραψα : Καί-

σαρ II εὐρών IΣΔ : εὐρών AM δικτάτωρ ΣΔ : δικτάτορα AMΣ

τὸν ἐχειροτόνησε καὶ πρὸς τὰς Ἰσπανίας ἐχώρησε, καὶ νικᾷ μάχῃ
τὸ στράτευμα τοῦ Πομπηίου. Στρατηγοὶ δὲ ἦσαν αὐτῇ ἄνδρες ἄριστοι,
Λούκιος Ἀφράνιος καὶ Μάρκος Πετρήμιος καὶ Μάρκος Βάρρων. Εἴτ'
ἐκείθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διαδᾶς συνέμιξε Πομπηίῳ, καὶ νικηθεὶς φυ-
γῆ τε ἑαυτὸν ἐπιτρέψας, ἐπειδὴ τὴν νύκτα τὴν ἐπιούσαν οὐκ ἐπεξήλ- 5
θεν ὁ Πομπηίος, ἔφη μῆτε Πομπηίου εἰδέναι νικᾶν αὐτὸν τε τότε ἂν
ἀλῶναι μόνον. Συλλέξας τοίνυν ἑαυτὸν καὶ τὰς δυνάμεις, συμπλέκεται
τῷ Πομπηίῳ πάλιν ἐν Παλαιοφασσάλῳ τῆς Θεσσαλίας· καὶ γίγνεται
μάχη πλήθει τε μεγίστη καὶ ταῖς προθυμίαις τῶν παραταττομένων.
'Οὐ μὲν γὰρ Πομπηίος τεσσαράκοντα πεζῶν χιλιάδας ἐπεξήγγεν ἰππέας 10
τε ἑκατὸν πρὸς τοῖς χιλίοις, καὶ συμμαχικὸν ἦν ἐκ τῶν ἐφῶν παραγε-
γεννημένον ὡς πλείστον τῶν πολεμουμένων τε αὐτῶν τὸ πλεόν ἦν ἐκ
τῆς ἐπιφανοῦς συμμορίας, συγκλητικῶν τε καὶ πραιτωρίων καὶ ὑπα-
τικῶν καὶ τῶν ἐν ἐπαρχίαις πολέμους τε νενικηκότων καὶ τούτοις τὰ
πολλὰ τῇ Ῥώμῃ κτησαμένων. Καίσαρ δὲ τριζυβρίοις μὲν πεζοῖς 15
ἐμάχετο, χιλίοις δὲ ἰππεύει.

21. Καὶ εἴ τις συναριθμήσειε τὰς Ῥωμαϊκὰς στρατιάς, οὐδεπώποτε
εὐρήσειε τοσοῦτον πλῆθος ἐκ τῆς Ῥώμης ἐν ὅπλοις γεγεννημένον οὐδέ
γε ὑπὸ στρατηγοῖς τισούτοις· ὡς ὄφειλέν γε ἡ χεὶρ αὕτη μετὰ τού-
τιον τῶν ἡγεμόνων καὶ ἑτέρων χωρεῖν· ῥᾶστα γὰρ ἂν τῆς γῆς ἀπά- 20
σης ἐδασίλευσαν. Γίγνεται δὲ καρτερὰ μάχη, καὶ μετὰ πολὺν τὸν κό-
πον ἵτταται Πομπηίος. Καὶ τῶν μὲν παρεμβολῶν ὁ Καίσαρ καθί-
σταται κύριος· καταφεύγει δὲ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Αἰγύπτου βασιλέα Πτο-
λεμαῖον, ἢ μικρῇ πρόσθεν ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐδέετο κηδεμῶν,
νεωτέρῳ ὄντι καὶ ὑποσπόνδῳ Ῥωμαίοις· ἔπειτα τε παρ' αὐτοῦ συμμα- 25
χίαν. Ἄλλ' ἐκεῖνος, περὶ πλείονος ποιησάμενος τὴν τοῦ Καίσαρος
εὐημερίαν τῆς πρὸς Πομπηίου σχέσεως, ἀναιρεῖ τε αὐτὸν, καὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ θακτυλίου πέμπει τῷ Καίσαρι. Τούτων ἡ
θεὰ δάκρυσιν ἐτιμήθη παρὰ τοῦ Καίσαρος, ἀναμιμνησκομένου μὲν

1. καὶ πρὸς—ἐχώρησε ἐν συνεχεῖς κειμένου II : καὶ πρὸς—ἐχώρησε πρόσθετα
τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἐν τῇ ᾠφ M Ἰσπανίας ΣΔ : ἰσπανίας AMI 3. Ἀφρά-

νιος ΣΔ : ἀφρόνιος AMI 10. ἐπεξήγγεν II : ἐπεξήγγε M 13. ἐπιφανοῦς II :

ἐπιφανοῦς ἐκ τοῦ ἐπιφανοῦς M 15. Καίσαρ ἔγραψα : Καίσαρ II 17. στρα-

τιάς II : στρατιάς ἐκ τοῦ στρατιᾶς τῇ δευτέρῃ χειρὶ A οὐδεπώποτε IΣΔ : οὐδέ

πώποτε AM 19. ὄφειλεν II : ὄφειλε I μετὰ II : ματὰ I 22. Καίσαρ ἔγραψα :

Καίσαρ II 24. μικρῷ AMI : μικρὸν ΣΔ κηδεμῶν AΣΔ : κηδεμῶν MI

25. ἰσποπόνδῳ II : ἰσποπόνδῳ M

τὴν τοῦ ἀνδρός ἀρετὴν, ἀλγοῦντος δὲ καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γάμου συγγένειαν γαμβρός γάρ ἦν αὐτῷ γεγενημένος.

22. Καταλαμβάνει τοίνυν τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Καίσαρ. Ῥάπτουτος δὲ καὶ ἐπ' αὐτῇ τοῦ Πτολεμαίου τινὰς ἐπιβουλὰς τε καὶ ἐνέδρας, ἐκινήθη πρὸς πόλεμον Καίσαρ. Καὶ ἠττηθεὶς ὁ Πτολεμαῖος καὶ φυγὼν, ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Νείλου τὸν βίον ἐτελεύτησεν, ὥστε αὐτοῦ τὸν νεκρὸν, τῷ θώρακι κεκαλυμμένον ἔτι, προσκομισθῆναι τῷ Καίσαρι. Τότε τοίνυν, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰσελθὼν καὶ τῶν πραγμάτων κύριος γενόμενος, τῇ τοῦ τετελευτηκότος ἀδελφῇ Κλεοπάτρᾳ τὴν βασιλείαν δέδωκεν, ἐξ αἰτίας αἰσχροῦς αὐτῇ συνήθους γεγενημένος. Ἐπιανίων δὲ ἐκείθεν Φαρνάκην τὸν Μιθριδάτου παῖδα, σύμμαχον ἐν τῇ κατὰ Θερραλίαν μάχῃ γεγενημένον τῷ Πομπηίῳ, μάχῃ τε ἐνίκησεν, ἦδη ταῖς Ῥωμαῖκαῖς ἐπιόντα πόλει ταῖς ὑπὸ τῷ Πομπηίῳ γεγενημέναις, καὶ τέλος εἰς αὐτοφονίαν συνήλασεν.

23. Ἐπὶ τούτοις ἐπανῆκεν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τρίτην ἐπήγγειλεν ὑπατείαν, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐχειροτόνησε καὶ σὺν αὐτῷ Μάρκον Αἰμίλιον Λέπιδον, ὃς ἦν αὐτῷ ἄρχων τῶν ἱππέων γεγενημένος, ὅτε αὐτὸς ἑαυτὸν διατάτωρα κατέστησε μετὰ τὴν εἰς Ἰλλύδα τῆς συγκλήτου φυγῆν. Ταῦτα πράξας ἐπὶ τῆς πόλεως, τὴν Ἀφρικτὴν καταλαμβάνει ἔνθα δὴ πολλοὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς συγκλήτου τῆς Ῥωμαῖκῆς, Ἰόβαν τὸν Μαύρων βασιλέα σύμμαχον λαβόντες, κατ' αὐτοῦ παρετάττοντο. Ἐπὶ τούτοις ἦσαν Πούβλιος Κορνήλιος Σκιπίων, ἀπόγονος τοῦ κληθέντος Ἀφρικανοῦ, κηδεστῆς δὲ Πομπηίου, καὶ Μάρκος Πετρήσιος καὶ Κύντος Βάρρων καὶ Μάρκος Πόρκιος Κάτων καὶ Λούκιος Κάτων καὶ Λούκιος Κορνήλιος Φαῦστος, Σύλλου παῖς. Γενομένης οὖν μάχης ἀμφηρίστου πολλάκις, ὕστερον ὁ Καίσαρ ἐκράτησεν καὶ ὁ Σκιπίων μὲν καὶ ὁ Πετρήσιος καὶ Ἰόβας ἑαυτοὺς ἀνείλον, Φαῦστος δὲ, κηδεστῆς ὢν ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Πομπηίου, ταῖς τοῦ Καίσαρος ἀνηρέθη χερσίν.

1. διὰ Π : λείπει Δ 3. Καῖσαρ ΛΔ : Καίσαρ ΜΙΣ 5. Καῖσαρ ἔγραψα : Καίσαρ Π 7. τῷ ΑΜΙ : λείπει ΣΔ ἔτι Π : χρυσῶ ἔτι Δ 17. Αἰμίλιον ΣΔ : αἰμίλιον ΑΜΙ 18. Δέπιδον ΣΔ : λεπίδιον ΑΜΙ 19. φουγῆν Π : φουγῆν ἐκ τοῦ φουγῆν Μ 20. ταῦτα Π : ταῦτα δὲ Δ

21. Ἰόβαν ΑΣ : Ἰώβαν Ι : Ἰωβαν Α : Ἰάωβαν τοῦ μὲν ο διωρθωμένου ἐξ ἄλλου γράμματος ἀδιαγνώστου, τοῦ δὲ σημείου .'. οὐδὲ ἔχοντος τὸ ἀντίστοιχον ἐν τῷ ᾠα 22 (καὶ 27). Σκιπίων Π : σκηπίων Α 24. Βάρρων Π : βάρων Ι

24. Ἐνιαυτῇ δὲ ὕστερον, πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ὁ Καίσαρ τέταρτον ἑαυτῷ πραγματεύεται τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς τὰς Ἰσπανίας ὀρμηθεὶς, μεγίστην εὔρε παρασκευὴν πολέμου. Πομπηῖοι γάρ, οἱ Πομπηίου παῖδες, ὅ τε Γνέος καὶ Σέξτος, πολλῇ στρατιᾷ συμμίξαντες, παρὰ μικρὸν μὲν ἦλθον νίκης, ὥστε, φευγόντων τῶν τοῦ Καίσαρος ὀπλιτῶν, αὐτὸν βουλευσασθαι περὶ τῆς ἑαυτοῦ σφαγῆς. Οὐ γὰρ ἔφερε μετὰ τσαύτας νίκας ὑπὸ νέοις γενέσθαι καὶ τῆς ἐκείνων χειρὸς, ἔκτον καὶ πεντηκοστὸν ἔτος γεγενημένος. Μεταγνοὺς δὲ καὶ ἑαυτὸν ἀναλαβὼν, κρατεῖ τῶν Πομπηιάδων μάχῃ καὶ τὸν μὲν πρεσβύτερον ἀνείλε, τὸν δὲ ἄλλον εἰς φυγὴν ἔτρεψεν.

25. Οὐδενὸς οὖν τῆς ἐμφυλίου ταραχῆς λειψάνου [περιόντος], πρὸς τὴν Ῥώμην ἦκε μεγαλοφρονῶν, ὡς εἰκὸς, καὶ πολλὰ παρὰ τὴν ἐκ τοῦ παντός χρόνου τῆς πόλεως ἐλευθερίαν διεπράττετο, τὰς μὲν τιμὰς παρὰ τὸ τῇ κοινῇ δοκοῦν διδοῦς ἦν ὁ δῆμος ἦν ποτε κύριος τῇ συγκλήτῳ τε οὐχ ὑφιστάμενος τυράννου τε σαφῶς ἔργα ποιῶν. Ἐκίνησεν οὖν ἐφ' ἑαυτὸν συνωμοσίαν καὶ συστάντες ἄνδρες ἐκ τῆς συγκλήτου τε καὶ τῶν ἱππέων ἐξήκοντα ἐβουλεύσαντο αὐτῷ φόνον. Ἦσαν δὲ ἡγεμόνες τῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων συμμορίας οἱ τε δύο Βρούτοι, τὴν διαδοχὴν ἔχοντες ἀπὸ τοῦ πρώτου τὴν ὑπατείαν σχόντος Βρούτου μετὰ τοὺς ἑπτὰ βασιλέας, καὶ Κάσιος καὶ Σερβίλιος Κάσκιος. Σύγκλητος μὲν οὖν τῆνικαῦτα ἦν ἦκε δὲ ἐπὶ τὸ βουλευτήριον ὁ Καίσαρ, ἐπελθόντων δὲ ἐκείνων σφάττεται τρισὶ δὲ καὶ εἴκοσι πληγῶν τελευτᾷ τὸν βίον.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ΄.

1. Ἐνατον οὖν καὶ ἑπτακοσιοστὸν ἔτος ἦνύετο τῇ πόλει μετὰ τὴν Καίσαρος σφαγῆν. Ἐμφύλιος δὲ ἐκινεῖτο πόλεμος, τῆς μὲν συγκλήτου

1-2. τέταρτον ΑΜΙ : [ἐπαρελθὼν] τέταρτον Σ : ἐπαρελθὼν τέταρτον Δ

2. Ἰσπανίας Δ : ἰσπανίας ΑΜΙ : Ἰσπανίας Σ 4. Γνέος Π. Γραπτέον Γναῖος

9. Πομπηιάδων Π : Πομπη'αδῶν διώρθωσε Δ 11. περιόντος προσέθηκε Δ

κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Sylburg προταθέντα : λείπει Π 15. τῇ συγκλήτῳ Π : τῇ συγκλήτῳ ἐκ τῶν τὴν συγκλήτων Μ 17. τῶν ἱππέων Π : ἱππέων Δ ἐβουλεύσαντο ΑΜΣ : ἐβουλούσαντο Ι : ἐβουλαύσαντο Δ 19. Βρούτοι Π : βρούτοι ἐκ τοῦ βρούτοι Μ ἔχοντες ΣΔ : ἐκόντες ΑΜΙ 19-20. σχόντος ἔγραψα : ἔχοντος Π.

Ὁ Sylburg εἶχε προτείνει ἐσχηκότος ἢ σχόντος 20. Βρούτων Π : βρούτων ἐκ τοῦ βρούτων τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Α 22. ἐπελθόντων Π : ἀπελθόντων Μ

31. Ἐν τῇ ᾠα ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τῆς Ἰουλίου καίσαρος σφαγῆς ἔτη ἦν ἐκ τοῦ ᾠα Μ) ΑΜ : λείπουσι ΙΣΔ ἔνατον ΑΜ : ἔνναιον ΙΣΔ

τὸ ἔργον ἐπαινούσης, Ἀντωνίου δὲ, ὃς ἦν συνύπατος τῷ Καίσαρι, τοὺς
 σφαγείας μετιόντος. Γαραττομένης δὲ, ὡς εἰκός, τῆς πόλεως, πολλοὺς
 ἐγχειρῶν ἀτόποις Ἀντώνιος ἐχθρὸς Ῥωμαίων καὶ πολέμιος ἀπε-
 φάνθη δόγματι κοινῷ. Στρατεύουσι τοίνυν ἐπ' αὐτὸν οἱ τε ὑπατοὶ Πάν-
 5 σας καὶ Ἰόρτιος, προσετέθη τε αὐτοῖς Ὀκταδιανὸς, νέος ἔτι γεγονὼς
 ἐνιαυτοῖς ὀκτωκαίδεκα, ἀδελφιδουὸς τοῦ Καίσαρος καὶ τῆς οὐσίας ἐκ
 διαθήκης διάδοχος ὢν. Ὅν καὶ ὁμώνυμον ἑαυτῷ τὸ ἐξῆς ἐν τῇ δια-
 θήκῃ γενέσθαι παρεκάλεσεν ἐπεκλήθη τε ὕστερον Αὐγούστος, καὶ
 ἐμονάρχησε πρῶτος. Ἀντώνιος μὲν οὖν ἠττηθεὶς ὑπὸ τε τῶν ὑπάτων
 10 καὶ Ὀκταδιανοῦ καταφεύγει πρὸς Λέπιδον. Ἐτύγχανε δὲ ὁ Λέπιδος
 δικτάτωρι μὲν ὑπουργήσας Καίσαρι κατὰ τὴν ἰππικὴν ἀρχὴν, δυνά-
 μειως δὲ ἐξάρχων τότε πολλῆς. Ἐλευτησάντων δὲ μετὰ τὴν νίκην τῶν
 ὑπάτων, ἅπας ὑπὸ τὸν Ὀκτάδιον ὁ στρατὸς ἦν.

2. Τότε δὲ Λέπιδος Ἀντωνίῳ πραγματεύεται καταλλαγὰς, οἰκείως
 15 τε ἔχειν αὐτῷ τὸν Ὀκταδιανὸν ἔπεισεν. Ἰδίᾳ ἐξαίφνης ἐπὶ τὴν Ῥώμην
 ἔφθασεν Ὀκταδιανὸς, τὴν στρατιὰν πᾶσαν ἄγων, ὡς τῷ Καίσαρι τι-
 μωρήσων. Καὶ λαμβάνει μὲν τὴν ὑπατον ἀρχὴν εἰκοσαετῆς, φόβῳ τοῦ
 δήμου διδόντος, τῆς συγκλήτου τε πολλοὺς δημεύσας ὅπλοις ἐκράτει
 τῶν πραγμάτων. Συμπραττόντων δὲ αὐτῷ Ἀντωνίου καὶ Λεπίδου, τὸν
 20 Κικέρωνα τε ἀναιροῦσι καὶ ἑτέρους πολλοὺς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, οὓς
 ᾔνοντο προστήσεσθαι τῆς πολιτείας.

3. Ἐν τούτοις τῆς Ῥώμης οὐσης, Βρούτος καὶ Κάσιος, οἱ τὸν
 Καίσαρα ἀνηρηκότες, κινῶσι πόλεμον, πολὺν περὶ τὴν Μακεδονίαν
 ἀθροίσαντες στρατόν. Καὶ συμμίξαντες ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδο-
 25 νίας Ὀκταδιανῷ καὶ Ἀντωνίῳ· Λέπιδον γὰρ ἔδοξε πρὸς παραφυλακὴν
 τῆς Ἰταλίας μένειν· νικῶσιν οὐκ ἔξω πληγῆς· Κάσιος γὰρ ἔπεσεν ἐν τῇ
 μάχῃ. Μετὰ ταῦτα δὲ, ἀναιρεθέντος τοῦ Βρούτου

1. Ἀντωνίου ΙΣΔ : ἀντωνίου AM τὸς II : τοὺς ἐκ τοῦ τοῦς τῇ δευτέρῃ
 χειρὶ Λ 4-5. Πάνσας ΣΔ : πάντες AMI 5. Ἰόρτιος II : Ἰορτιος διώρθωσα Δ
 6. ἐνιαυτοῖς II : ἐνιαυτοῦς I 8. τε II : δὲ Δ 11. δικτάτωρι ΣΔ : δικτά-
 τοσι AMI 13. Ὀκτάδιον AMI : Ὀκταδιανὸν ΣΔ 14. καταλλαγὰς II : κατα-
 λαγὰς M οἰκείως II : οἰκείως ἐκ τοῦ οἰκείως M 15. ἐξαίφνης II : ἐξέφνης M
 16. Ὀκταδιανὸς Δ ὀκταδιανὸς M στρατιῶν II : στρατιῶν M 20. Κικέρω-
 νά τε ΙΔ : Κικέρωνα τε II 21. προστήσεσθαι ΙΜΔ : τὸ αὐτὸ προέτεινε Sylburg :
 προστήσεσθαι ΛΣ 22. Κάσιος II : κάσιος ἐκ τοῦ κάσιον τῇ πρώτῃ χειρὶ Λ
 25. παραφυλακὴν ΙΣΔ : παραφυλακὴν AM 27. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς παραγράφου
 μετὰ τὴν λέξιν Βρούτου λείπει II : ἀνεπλήρωσεν ἐξ ἰδίας μεταφράσεως Δ

4. Μετὰ τοῦτο Πομπήμιος, ὁ Πομπηίου παῖς, περὶ τὴν Σικελίαν
 συνεκρότησε πόλεμον, τὸ τε ὑπολειφθὲν τῆς μετὰ Βρούτου στρατιᾶς
 ἀγείρας καὶ ἑτέραν ἀξιόμαχον δύναμιν. Ἐλθὼν δὲ εἰς χεῖρας Αὐγού-
 στου τε καὶ Ἀντωνίου, μετὰ πολὺν φόνον ἐπὶ σπονδαῖς ἀνεχώρησεν.

5. Ἐπὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀγρίππας ἐν Ἀκυτανίᾳ πολλὰ
 5 κατώρθωσε καὶ μεγάλα. Καὶ Βεντίδιος Βάσσος ἐν Συρίᾳ Πέρσας τε
 τρισὶν ἐνίκησε μάχαις καὶ τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν Ὀρόδου κατήνεγ-
 κεν. Ὀρόδης δὲ ἦν ὁ τὸν Κράσσον ἀνελθὼν, περὶ οὗ πρόσθεν εἰρηται.
 Οὗτός τε πρῶτος ἐθριάμβευσε κατὰ Περσῶν, δικαίᾳ ψήφῳ τὸ γέρας
 10 λαβῶν.

6. Οὐ μὲν ἔμεινεν ἐπὶ τῶν σπονδῶν ὁ Πομπήμιος, ἀλλὰ, κατὰ
 θάλασσαν ἐπελθὼν, ἠττήθη τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ἀνῆρέθη. Ἀντώνιος δὲ
 τὴν ἀδελφὴν Αὐγούστου, γαμετὴν αὐτῷ γεγεννημένην, κατὰ τὰς Καί-
 15 σαρς διαλλαγὰς *εἰσηγάγετο τὴν Κλεοπάτραν βασιλεύουσαν [Αἰγύ-
 πτου]. Καὶ χωρήσας ἐπὶ Πέρσας, ἐν ἀρχῇ μὲν αὐτῶν ἐκράτει μάχῃ.
 Λιμεῦ δὲ καταλαβόντος τὸ στρατεύμα καὶ ἐπ' αὐτῷ καὶ λοιμοῦ, ἀνεχώ-
 ρησεν, ἐπεξιόντων Περσῶν, ὡς αὖτε ἠττημένῳ.

7. Ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ Περσῶν ὡσεν εἰς ἐμφύλιον ἢ Κλεο-
 πάτρα μάχην ἐπιθυμία τοῦ βασιλεῦσαι τῆς Ῥώμης. Καὶ συμπλακεῖς
 Αὐγούστῳ κατὰ θάλατταν πρὸς τῇ Ἀκτίῳ, τῆς Ἠπείρου χωρίῳ, ἠττόν
 20 τε ἔσχε, καὶ καταφεύγει πρὸς τὴν Αἴγυπτον. Ἀπογνοὺς δὲ τῶν πρα-
 γμάτων, ἐπειδὴ καὶ τὴν στρατιὰν εἶδεν, ἅπασαν Αὐγούστῳ προσνεμηθεῖ-
 σαν, ἑαυτὸν διεχρήσατο. Καὶ ἡ Κλεοπάτρα θάνατον ἐβούλευσε καθ'
 ἑαυτῆς, ἀσπίδας προσαγαγοῦσα, καὶ ταύτην ἐδέξατο τοῦ βίου τελευ-
 25 τήν. Οὕτω δὲ καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν ἐγένετο πραγμάτων Αὐγούστος
 κύριος, ἐπέστησέ τε τῇ χώρᾳ Γάϊον Κορνήλιον Γάλλον, ὑπὸ τοῦτον δὲ
 πρῶτον ἄρχοντα Ῥωμαίων οἱ Αἰγύπτιοι ἐτέλεσαν.

8. Παύσας δὲ πάντα πανταχοῦ πόλεμον Αὐγούστος εἰς τὴν Ῥώ-

1. Σικελίαν II : σικελίαν Λ 3. ἀγείρας AM : ἀγείρας ΙΔΣ χεῖρας II :
 χείρας ἐκ τοῦ χεῖρας τῇ δευτέρῃ χειρὶ Λ 4. φόνον I : φόβον II ἐπὶ II : ἐπὶ M
 σπονδαῖς ΙΣΔ : σπονδαῖς AM 6. κατώρθωσε II : κατώρθωσε M Βεντί-
 διος ΣΔ : βεντίδος AMI 9. οὗτός τε ΙΔ : οὗτος τε II 11. εἰσηγάγετο II :
 ἀποπέμψας εἰσηγάγετο κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Sylburg προταθέντα Δ 14-15. Αἰγύ-
 πτον προσέθηκην Sylburg Δ : λείπει AMIΣ 20-21. ἠττόν τε ΣΔ : ἠττον
 τε AMI 23. διεχρήσατο II : δι' ἐχρήσατο ἐκ τοῦ δέχεσθαι M 24. ἀσπί-
 δας. Γραπτέον ἀσπίδα 25. Αἰγυπτιος II : ὁ Αἰγυπτιος Δ 26. ἐπέστησέ τε Δ :
 ἐπέστησε τε II Κορνήλιον II : Κορνήλιον M τοῦτον II : τοῦτον ἐκ τοῦ τοῦ-
 το M δὲ II : τε I 27. ἐτέλεσαν I, καθ' & προέτεινε Sylburg, Δ : διετέλεσαν AMΣ

μην ἐπανήκε δωδεκάτη μὲν ἐκ τῆς ὑπατείας ἔτει, δευτέρῃ δὲ καὶ
 τριακοστῇ τῆς ἡλικίας, διέμεινέ τε μόνος Ῥωμαίων ἔχων ἀρχὴν ἔτη
 τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα. Τὸν γὰρ ἔμπροσθεν χρόνον ἐκοινώνουν
 αὐτῇ τῆς δυναστείας Ἀντώνιος καὶ Λέπιδος. Τελευτᾶ δὲ ἕξ καὶ
 5 ἐβδομήκοντα γενόμενος ἐνιαυτοὺς κοινὴν καὶ αὐτόματον τελευτῆν ἐν
 Ἀτέλλῃ πόλει τῆς Καμπανίας. Καὶ θάπτουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν Ῥώ-
 μην ἐν τῇ καλουμένῃ Μαρτίῳ κάμπῳ, ἀνδρα δικαίως τε καὶ κατ'
 ἀξίαν ἐκ τοῦ πλείστου μέρους ὑποληφθέντα θεόν· οὔτε γὰρ ἐν πολέ-
 μοις ἀνδρειότερον ἢ τύχη δείξει, οὔτε ἐν ἡσυχίᾳ μετριώτερον ἢ τις
 10 εὖροι γεγενημένον ἐν οἷς μόνος οὗτος ἔσχε τὴν ἀρχὴν χρόνοις. Δη-
 μαγωγὸς τε γὰρ πάντων ἄριστος ἦν καὶ μεγαλόδωρος εἰς ἅπαντας
 καὶ πιστότατος τοῖς φίλοις, τὰς τιμὰς τε ἀφθονώτατα παρείχεν ὡς
 ἐξισοῦν ἐθέλειν ἑαυτῇ τοὺς τούτων ἀξίους.

9. ἤνθησε γοῦν τὰ τῆς Ῥώμης πράγματα μάλιστα κατ' αὐτὸν,
 15 ἀπὸ τῶν ἐμφυλίων καθαρθέντα πολέμων, καὶ προσετέθη τοῖς ὑπ' αὐ-
 τοῖς οὖσιν Αἴγυπτός τε καὶ Καλαβρία, Δαλμάται τε ἐπὶ τούτοις, ἡττη-
 θέντες γὰρ πρότερον πολλάκις, δουλεύσαντες δὲ ἐπ' αὐτοῦ μόνον,
 Ἰλλυριοὶ τε καὶ Παίονες καὶ Ἀκυτανοὶ καὶ Ῥητῖαι καὶ Βενδέλικος καὶ
 Κάλασσος πρὸς τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἀλπείοις, ἢ Παντικῇ τε παραλία καὶ
 20 ταύτης αἱ μέγιστα πόλεις, Βόσπορός τε καὶ Παντικάπαιον, καὶ μὲν
 Δάκες τε καὶ Γερμανοὶ, μάχαις νικηθέντες πολλὰς, ἀπηνέκισθησαν ὑπὲρ
 τὸν Ἄλβερρον ποταμὸν, ὅς ἐν μέσῳ βεῖ βαρβάρους ὡς πορρωτάτω
 τοῦ Ῥήνου. Κατάρθρωσε δὲ τούτον μὲν τὸν πόλεμον διὰ τοῦ προγόνου
 Δρούσου, τὸν δὲ πρὸς Παίονας διὰ Τιβερίου· πρόγονος δὲ αὐτῇ καὶ οὐ-

2. διέμεινε τε Δ : διέμεινε τε Π Ἐν τῇ ἡζ κάτω + ὅτι ὁ αἰγυπτιώτης ἐν
 ἔτη τὰ πάντα ἐβασίλευσεν ἀρξάμενος ἀπὸ κ ἔτους τῆς ἡλικίας· ὅν τὰ λέν ἰβ σὺν
 ἀντιονίῳ καὶ λεπίδῳ, τὰ δὲ μὲν μόνος· καὶ ἔξῃος τὰ πάντα ἔτη ἀπὸ γενέσεως, ὅς : + AM

4. καὶ Π : λείπει Δ 8. ὑποληφθέντα ΙΣΔ : ὑπολειφθέντα AM 11. εἰς Π :
 εἰ M 14. ἤνθησε Π : ἤνθησε ἐκ τοῦ ἡνθισε Λ 15. ἀπὸ ΛΙΔ : ἀπὸ M : ἐπὶ Σ

15-16. ὑπ' αὐτοῖς κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Sylburg διώρθωσε Δ : ὑπάτοις Π
 16. Αἴγυπτός τε Δ : Αἴγυπτος τε Π Καλαβρία Π : Κανταβρία κατὰ τὴν πρό-
 τασιν τοῦ Sylburg διώρθωσε Δ Δαλμάται κατὰ τὴν πρότασιν Sylburg διώρ-
 θωσε Δ : Δαλματία Π 17. γὰρ Π : μὲν διώρθωσε Δ 18. Βενδέλικος Π :

βενκένδικος M. Γραπτέον Βενδέλικοι 19. Κάλασσος Π : Σάλασος Δ. Γρα-
 πτέον Σάλασσοι 20. Βόσπορός τε ΙΣΔ : βόσπορος τε AM 22. ἄλβερρον I :
 ἄλβερρον AMΣ : ἄλβιον διώρθωσε Δ 23. δὲ ἐν συνεχείᾳ τοῦ κατεμένου Π : ἀε
 πρόσθετον ἄνωθεν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Λ 24. πρόγονος ΙΣΔ : προγορός τῇ δευτέρᾳ
 χειρὶ διωρθωμένον ἐκ τοῦ προγόνου Λ : προγονός M

τας ἦν ἔθεν αὐτῇ τεσσαράκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν αἰχμαλώτων ἤχθη-
 σαν, ἀπὴκισέ τε αὐτοὺς περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ῥήνου. Καὶ τῆς Ἀρμενίας
 δὲ τοὺς Πέρσας ἀφελόμενος, ὁμήρους ἔλαβε παρ' αὐτῶν, τότε πρῶ-
 τον ἀνάσχομένων παρασχεῖν ὅτε δὴ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ σημεῖα τοῖς
 Ῥωμαίοις ἀπεδόθη, ἅπερ ἦσαν ἀποβαλόντες οἱ σὺν Βράκχῳ με-
 5 μαχημένοι.

10. Πρὸς αὐτὸν καὶ Ἰνδοὶ πρεσβείαν ἔστειλαν, αὐτῷ πρότερον
 τὴν Ῥωμαϊκὴν βασιλείαν οὐδὲ ἀκοῇ δεδεγμένοι. Αὐτὸς καὶ Γαλατίαν,
 βασιλευσμένην πρότερον μὲν εἰς σχῆμα ἡγαγεν ἐπαρχίας· ἡγεμόνα
 δὲ ἐπέστησε Μάρκον Πόλλιον. Τοιοῦτος δὲ ἦν αὐτοῦ καὶ τοῖς βαρβά-
 10 ροῖς ἔρως, ὥστε πολλοὺς καὶ τῶν βασιλευόντων ἐπωνύμους αὐτῇ κατα-
 σκευάσαι πόλεις· ἔθεν ἔτι καὶ νῦν εἰσὶν αἱ Καισάρεια. Πολλοὶ δὲ
 καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἐπιθυμία τῆς Αὐγούστου θέας εἰς τὴν Ῥώ-
 μην ἀφικόμενοι, τὴν Ῥωμαϊκὴν μετήλθον στολῆν, οὕτω τε αὐτῇ κατη-
 κολούθουν ἐπὶ τῆς πόλεως, ἢ ἐφ' ἄρματος ἢ ἐφ' ἵππου φερομένην. 15
 Καὶ πρῶτος ἀπάντων ἔλαβε τὴν τοῦ θεοῦ προσεγγορίαν, παραπέμψας
 καίσαρι Τιβερίῳ τὴν ἀρχὴν, ὅς πρόγονός τε ἦν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ θυγα-
 τρὶ κηδεστής καὶ πρὸς νύμφειαν εἰςπεποιημένος.

11. Ἄλλ' ὁ Τιβέριος βραθυμίᾳ τε ἐχρήσατο πολλῇ καὶ ὀμότητι
 καὶ πλεονεξίᾳ, ἡδοναῖς τε ἐξέδωκεν ἑαυτὸν, πολέμου μὲν οὐδενός 20
 μετασχὼν, εἰ δὲ που συσταίῃ, καὶ τοὺς καλουμένους λιγγάτους ἐκ-
 πέμπων. Πίστεώς τε ἦν ὀλίγος αὐτῇ λόγος. Πολλοὺς γοῦν τῶν κατὰ
 ἔθνη βασιλευόντων ἐξ ἀπάτης εἰς ἑαυτὸν καλῶν κατείχεν ἄκοντας, ὡς
 Ἀρχέλαον τὸν Καππαδοκῶν βασιλέα, ὃν καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλὼν,
 ἐπαρχίαν τε ἐποίησε τὸ ἔθνος, καὶ τὴν μεγίστην πόλιν ὀνόματι προς- 25
 γγόρευσε οἰκίῳ Καισάρειαν, Μαζάκην πρότερον καλουμένην. Οὗτος
 μὲν οὖν τρίτῃ καὶ τριακοστῇ τῆς βασιλείας ἔτει τὸν βίον ἐτελεύτησεν

2. ἀπὴκισέ τε Δ : ἀπώκισε τε ΙΑΣ : ἀπώκησε τε M Ἀρμενίας ΙΔ : ἄρμε-
 νίας AM : Αρμενίας Σ 4. καὶ AMI : λείπει ΣΔ : 5. Βράκχῳ MΣ : βράκχῳ τῇ
 δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ γράκχῳ Λ : γράκχῳ I : Κράσσοφ διώρθωσε Δ 9. μὲν εἰς
 σχῆμα (εἰσοχῆμα Λ) Π : εἰς σχῆμα μὲν Δ 10. Πόλλιον Π : Λόλλιον διώρθωσε Δ
 αι

12. εἰσιν Π : εἰσὶν Σ Καισάρεια Π : κισάρεια τοῦ κ διορθωθέντος εἰς σ Λ
 13. ἐπιθυμία Π : ἐπιθυμία Λ 17. πρόγονός ΙΣΔ : προγονός M : προγο-
 νός τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ προγόνου Λ αὐτοῦ IM : αὐτῇ ΛΣΠ 18. εἰςπε-
 ποιημένος Π : εἰς πεποιημένος M 19. Ἐν τῇ ἡζ Τιβέριος AM : λείπει ΙΣΔ
 25. καὶ Π : λείπει I 26. Μαζάκην Δ : Μαζάκην Σ : Ζάκην ΙAM : ζάκ-
 κην M 27. τριακοστῇ Π : εἰκοστῇ διώρθωσε Δ

ἐπὶ τῆς Καμπανίας, ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ γεγονημένοις ἔτι, μεγίστην τε ἔτεκεν ἅπασιν εὐφροσύνην ἢ τελευτή.

12. Καὶ δέχεται τὴν βασιλείαν Γάιος Καίσαρ, ὑπερ ἢν ἐπώνυμον Καλιγούλας, Δρούσου τε ἀδελφιδουῶς καὶ αὐτοῦ Τιβερίου, παμμίαρος ἢ καὶ πάσης πέρα συμφορᾶς· ὅς ἐκ τῆς αὐτοῦ κακίας πλείστην ἤνεγκε τοῖς Τιβερίου πταίσιμωσιν ἀπολογία. Οὗτος πόλεμον ἐπαγαγὼν τοῖς Γερμανοῖς, ἀνεχώρησε μὲν ἐκ τῆς μάχης αἰσχροῦς, βιασάμενος δὲ τὰς ἀδελφὰς καὶ συνελθὼν ἐκατέραις, θυγατέρα ἐκ μιᾶς αὐτῶν ἐποιήσατο, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐκγόνης αὐτῆς ἐγένετο φθορεύς. Φιλάργυρος δὲ ὢν καὶ πλεονεξία κατὰ πάντων χρώμενος, οὐδεμιᾶς δὲ ἀπεχόμενος ἡδονῆς καὶ τοῖς αἰσχροῖς ὁμότητα συνάπτων, ἐν τῇ παλατίῳ κατεσφάγη, ἐνάτῳ μὲν καὶ εἰκοστῇ τῆς ἡλικίας ἔτει, τρίτῳ δὲ τῆς βασιλείας πρὸς δέκα μηνὶ καὶ ἡμέραις ὀκτώ.

13. Μετὰ τοῦτον βασιλεύει Κλαύδιος, ὅς ἦν μὲν [θεῖος] τοῦ Καλιγούλου, Δρούσου δὲ παῖς· οὗ μνημειὸν ἐστὶν ἐν Μογοντιακῇ. Οὗτος βασιλικώτερον ἑαυτὸν ἤγαγε, μετριότητι μὲν πρὸς τοὺς πλείστους καὶ ἡμερότητι χρώμενος, ὁμότητι δὲ πρὸς ὀλίγους σφόδρα. Καὶ πρῶτος μετὰ τὸν πρόγονον αὐτοῦ Γάιον καίσαρα Βρεττανοῖς ἐπήνεγκε πόλεμον. Νικήσας δὲ αὐτοὺς καὶ φόροις ὑπαγαγὼν διὰ Γνέου Σεντίου καὶ 20 Αὔλου Πλαυτίου τῶν στρατηγῶν, ἐθριάμβευσεν. Ὑπερβᾶς δὲ Βρεττανούς, τὰς Ὠκεανίτιδας νήσους, αἱ καλοῦνται νῦν Ὀρχάδες, συνῆψε Ῥωμαίοις. Ὀλως δὲ πολιτεία μᾶλλον ἦν πρέπων. Ἀμέλει τὸν Πλαύτιον, πολλὴν ἀνδρείαν ἐπιδεδειγμένον ἐν τοῖς ὅπλοις, θριάμβῳ τιμήσας, αὐτὸς αὐτοῦ προεπόμπευε, καὶ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον συνηκολούθησεν, 25 ἐν δεξιᾷ τὸν Πλαύτιον ἔχων. Βασιλεύσας δὲ τέσσαρας ἐνιαυτοὺς καὶ δέκα, καθιερώθη τε μετὰ τὴν τελευτὴν καὶ προσηγορεύθη Θεός.

1. Ἐν τῇ ᾠξ' Cη A : Cη M : λείπει IΣΔ β. Ἐν τῇ ᾠξ' γάιος AM κείπει IΣΔ
4. Καλιγούλας IΔ : Καλλιγούλας AMΣ 6. οἷτος II : οἷτος γάος II 7. μὲν II : λείπει Δ 9. φιλάργυρος II : φιλάργυρος M : 10. κατὰ πάντων II : καταπόντων M 12. ἐνάτῳ ἔγραφα : ἐνάτῳ II 14. Ἐν τῇ ᾠξ' κλαύδιος AM : λείπει IΣΔ θεῖος κτὰ Sylburg προσέθηκε Δ : λείπει II 15. μνημειὸν ἐστὶν IΔ : μνημειὸν ἐστὶν AMΣ Μογοντιακῇ II : μογοντιακῶ M Οἷτος II : Οἷτος δὲ Δ 18. πρόγονον I : προγονόν τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἀντὶ τοῦ τῇ πρώτῃ γραφέντος πρόγονον A : προγονόν MΣΔ 19-20. Γνέου Σεντίου καὶ Αὔλου Πλαυτίου διώρθωσε Δ : γνέου μοντίου AMI : Γνέου δὲ Μαρτίου Σ 22. ὄλως ΣΔ : ὄλος AMI πρέπων IΣΔ : πρέπον AM 22-23 (καὶ 25.) Πλαύτιον II : πλάντιον M 24. αὐτός II : αὐτὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῇ πρώτῃ χειρὶ A Καπιτώλιον Δ : Καπειτώλιον II, Ἴδε ἀνωτέρω σ. 11, 23, 12, 24, 18, 5, 47, 9. 26. τὴν IΔ : λείπει AMΣ

14. Καὶ παρήλθεν εἰς τὴν βασιλείαν ὁ Νέρων, ἐξ ἀδελφῆς μὲν τοῦ Καλιγούλου γεγονώς, παριῶν δὲ πάσῃ πονηρίᾳ τὸν θεῖον Γάιον. Τὴν τε γὰρ ἀρχὴν κατήσχυε καὶ πολλὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐμείωσε δικαιῶν. Οὕτω δὲ ἐδούλευεν ἡδοναῖς, ὡς μηδεμιᾶς ὑπὲρ αὐτῶν φείδεσθαι θαπάνης. Ἐνελοῦετο μὲν γὰρ μύροις, θερμοῖς μὲν ἀντὶ θερμῶν ἢ ὑδάτων, ψυχροῖς δὲ ἀντὶ τῶν ψυχρῶν, δίκτυά τε κατασκευάσας ἐκ χρυσοῦ τε καὶ ἀλουργίδου, ταῦτοις εἰς θήραν ἰχθύων ἐχρήτο. Τελευτῶν τε εἰς τοσαύτην ἤλασεν ἀσέλγειαν, ὥστε ἐν θεάτροις πρὸς ὄρχηστὰς τε καὶ καθαριστὰς καὶ φωνάσκους ἀγωνίσασθαι σχήματι καὶ στολῇ τῶν ταῦτα ἐπιδεικνυμένων. Ἰσορροπα δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὰ τῆς 10 ὁμότητος, ὥστε μηδὲ τοῦ τῶν φιλότατων αἵματος ἀποσχέσθαι. Πολλοὺς τε τῶν συγκλητικῶν ἀποσφάξας, ὕστερον τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν γαμετὴν διεχρήσατο. Καὶ τὸ μέγιστον τοῦ διεφθάρθαι τὴν ψυχὴν αὐτῷ σημεῖον ἐκεῖνό ἐστιν. Ἐπιθυμήσας γὰρ ὀφθαλμοῖς δέξασθαι τὸν ἐν ταῖς συγγραφαῖς τῆς Ἰσθμίας ἐμπρησιμὸν, ἐκέλευσε τοῖς 15 λαμπροῖς τῆς Ῥώμης οἰκοδομήσασιν ἐπιβληθῆναι πῶρ, καὶ τέρψεως εἶδος ἐποιεῖτο τοιαύτην συμφορὰν. Τούτου βασιλεύοντος αἱ μέγιστα τῶν βρεττανικῶν ἀφηρέθησαν πόλειον, καὶ Πέρσαις Ἀρμενία προσεχώρησε, καὶ ὅλως ἐν αἰσχύνη τὰ Ῥωμαίων. Κατεστήσατό γε μὴν ἐπαρχίας τὸν τε Πολεμωνιακὸν καλούμενον Πόντον καὶ τὰς Κοττίας 20 Ἀλπεῖς, τὴν μὲν συγχωροῦντο τότε Πολέμωνος βασιλεύοντος Πόντου, τὴν δὲ Κόττου τελευτήσας, ἐπειδήπερ ὁ κωλύων οὐκ ἦν.

15. Ἐκ τούτων ἐπάρατος μὲν ἦν ἐν πάσῃ τῇ βασιλευσμένῃ γῆ, ψηφίσματι δὲ τῆς συγκλήτου καὶ πολέμιος ἀπεφάνθη. Καὶ καταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τε καὶ ἡγουμένων ἐκαλεῖτο πρὸς τιμω-

1. Ἐν τῇ ᾠξ' νέμων AM : λείπει IΣΔ 2. παριῶν IΔΔ : περιῶν MΣ τὸν MΣΔ : τὸ συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου εἰς τὸν A Γάιον ΣΔ : γάιον πρόσθετον τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἀνωθεν M : λείπει I : γάιον πρόσθετον ἀνωθεν ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου A 4. μηδεμιᾶς ἔγραψα : μηδὲ μιᾶς II 6. δίκτυα τε Δ : δίκτυα τὲ II 8. τε Σ : τὲ AMI : δὲ Δ ἤλασεν IΣΔ : ἤλασεν AM 9. τε ἔγραψα : τὲ I : λείπει II σχήματι II : σχήματι τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἐκ τοῦ χρήματι τῆς πρώτης A 10. ἐπιδεικνυμένων II : περιδεικνυμένων Δ 11. μηδὲ ΣΔ : μὴ δὲ AMI 11-12. πολλοὺς τε Δ : πολλοὺς τὲ II 14. ἐκεῖνό ἐστιν Δ : ἐκεῖνο ἐστὶν II 17. τοῦτον II : τοῦτου οἷν Δ 18. Ἀρμενία IΔ : Ἀρμενία AMΣ 19. Ῥωμαίων II : Ῥωμαίων ἐγένετο κτὰ τὰ προταθέντα ὑπὸ Sylburg δ Δ 20. Κοττίας IΔ : Σκοτίας AMΣ 21. τότε Πολέμωνος II : Πολέμωνος τοῦ τότε Δ 22. Κόττου διώρθωσε Δ : Σκόττου IΔ : Σκότου MΣ κωλύων II : κωλύων ἐκ τοῦ κωλύων M 24-25. καταλειφθεὶς IMD : καταληφθεὶς ΔΣ

ρίαν. Δόγμα δὲ ἦν, ὥστε γυμνὸν αὐτὸν παντὸς ἐσθήματος περιαχθῆναι, ζυγοῦ κατὰ τῶν τενόντων κειμένου, καὶ καταξανθέντα τὸ σῶμα βλάβοις κατακρημνισθῆναι. Τούτων οὕτω λελεγμένων αἰσθόμενος, κατέφυγεν ἐπὶ τὸ προάστειον μεταξύ Σαλαρίας καὶ Νωμεντάνης, τετάρτη δὲ τῆς Ῥώμης σημεῖον, καὶ τελευταίην ἐπήγαγεν ἑαυτῇ. Αὐτοῦ δὲ ἦν ἔργον τὸ λουτρὸν, ὃ νῦν Ἀλεξανδρειανὰς προσαγορεύουσι, Νερωνιανὰς τὸ πρὶν καλούμενον. Ἔδοξε γὰρ μηδαμοῦ τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ φέρσθαι. Τριακοστοῦ δὲ καὶ ἐνὸς ἔτους τῆς ἡλικίας ἀπώλετο, τέσσαρα ἐπὶ τοῖς δέκα βασιλεύσας· εἰς αὐτὸν τε ἔστη τῆς τοῦ Καίσαρος συγγενείας ἢ διαδοχῆ.

16. Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεύει Σέρβιος Γάλλος, ἐκ τῶν κορρωτάτω προγόνων ἐπιφανῆς καὶ τῆς συγκλήτου τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπιστημότατος, ἐτὴ γεγονώς τρία καὶ ἑβδομήκοντα. Ἦγαγον δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ἴσπανοὶ τε καὶ Γάλλοι, καὶ μετὰ τὴν ἐκείνων ἀνάρρησιν ὁ πᾶς κατηκολούθησε στρατὸς, θαῦμα ἔχων αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς ἀπάσης, ἦν ἰδιωτεύοντι συγγῆδει περὶ τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ τὰς περὶ τοὺς πολέμους μάχας ἐν αἷς ἐξέλαμψε, νῦν μὲν ὑπατικὴν, νῦν δὲ ἀνθύπατον ἐξουσίαν ἔχων, ἄλλοτε δὲ στρατηγῶν μόνον δίχα τινὸς ἀρχῆς. Ἐλάχιστον δὲ ἐβασίλευσε χρόνον, ἐν μὲν τοῖς προσιμίσις εὐδοκίμησας, ἐξ ἠμότητος δὲ μετὰ ταῦτα χεῖρονα δόξαν λαβών. Τελευταῖα δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς Ὀθωνος, ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας μηνί, ἀγχόνῃ διαφθαρεῖς ἐπὶ τῆς Ῥώμης· ἐτόφῃ τε ἐν τοῖς ἑαυτοῦ κήποις τοῖς περὶ τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην Αὐρηλίαν.

17. Βασιλεύει δὲ μετ' αὐτὸν ὁ τούτου φονεὺς, ἐξ ἐπισήμων κατιῶν πατέρων, ἐπιφανεστέρου δὲ τοῦ μητρήου, ἀνὴρ ἀγαθός τε καὶ πρᾶος καὶ φίλος μὲν ἐς τὰ μάλιστα Νέρωνι, οὐδὲν δὲ ὑπὸ τῆς πρὸς ἐκείνον συνηθείας βλαβεῖς. Ἦν μέντοι τῇ βασιλείᾳ γενναῖον οὐδὲν ἐπεδείξατο εἰ' αἰτίαν τῆνδε. Βιτέλλιος γὰρ, ἦν ἡλικία οὗτος ἐβασίλευσεν, ὑπὸ τῆς

2. κειμένον Π : κειμένον Μ 6. Νερωνιανὰς Π. 9. αὐτὸν τε ΙΜΔ : αὐτὸν τε ΑΣ ἔστη Π : ἔστη Μ 10. διαδοχῆ Π : διάδοχη Μ 11. Ἐν τῇ φᾶ' γάλλος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 14. Ἴσπανοὶ Δ : Ἴσπανοὶ ΑΜΙ : Ἴσπανοὶ Σ 16. τοὺς Π : τοὺς ἐκ τοῦ τοῦς Α 17. ἐξέλαμψε ΙΔΣ : ἐξέλαμψεν ΑΜΣ 20-21. Ὀθωνος Π : ὄθωνος τῶν ἀνωθεν ος διαγραφέντων Α 22. ὁδὸν τὴν ΙΣΔ : ὁλόνην ΑΜ 24. Ἐν τῇ φᾶ' ὄθων ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 26. τὰ μάλιστα Π : ταμάλιστα ἐκ τοῦ τὰ μάλιστα διαγραφέντος τοῦ τόνου Α 28. Βιτέλλιος ΣΔ : βιτέλλιος διώρθωσεν ὁ ἐρυθρογράφος τὸ βιτέλλιος Α : βιτέλλιος Μ : βιτέλλιος Ι γὰρ ΑΜΔ : λείπει ΙΣ

ἐν Γερμανοῖς στρατιᾷς ἀνερρήθη. Καὶ γίνεται πόλεμος Ὀθωνί τε καὶ ἐκείνῳ καὶ τοῖς μεθ' ἑκατέρου στρατεύμασι. Μετὰ πλείονος δὲ πλῆθους οὗτος παραταττόμενος ἦττον ἔσχεν ἐν τῇ πρώτῃ συμπλοκῇ· δεινὸν τε ποιησάμενος, ὅτι δὴ τῆς ἐλάττωνος στρατιᾷς ἐλάττον σχολίῳ, πρὸς θάνατον ὤρμησε. Κωλύοντων δὲ αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν σὺν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν καὶ πειθόντων ὡς ἀπαγορεύειν ἴδῃ τοῦ τέλους ἀπερίσκεπτον ἂν εἴη, τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐκύρωσε, μὴ τοσούτου ποιῆσθαι τὰ καθ' ἑαυτὸν, ὥστε ἀξιόχρῳ νομίζειν αὐτὰ πρὸς ἐμφύλιον εἶναι πόλεμον. Ἐπήγαγεν ἑαυτῇ τελευταίην ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῆς ἡλικίας ἔτει, τῆς δὲ βασιλείας πέντε καὶ ἐνενήκοντα ταῖς πάσαις ἡμέραις.

18. Βιτέλλιος οὖν ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας, ἐκ πατέρων γεγεννημένος γένει μὲν οὐκ ἐπισήμων, τὰς τιμὰς δὲ ἐξ ἀρετῆς κτησαμένων. Ὁ γοῦν πατὴρ αὐτοῦ, τρίτον ἐπὶ τὴν ὑπατείαν κληθεὶς, οὐ κατήσχυε τοὺς ἐλομένους, εἰς δέον ταῖς ἐξουσίαις χρησάμενος. Ἄλλ' ἐγένετο κατὰ τὴν βασιλείαν ἀτοπώτατος καὶ τῇ γαστρὶ πάντα μετρῶν, ὥστε νύκτας ἡμέραις συνάπτειν ἐν συμποσίαις. Φασὶ γοῦν αὐτῷ τὸν ἀδελφὸν παρασκευάσαι τράπεζαν, προσθῆναι δὲ αὐτῷ δισμυρίους μὲν ἰχθῦς, ἑπτακισχίλια δὲ πτηνὰ καὶ τὴν ἄλλην ἀπασαν δαπάνην ἐφάμιλλον. Μιμῆσθαι δὲ ἐπεμελείτο τὸν Νέρωνα, καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου ζῆλον ἅπαντα πράττειν ἐποιεῖτο. Τὸν τάφον τε αὐτῷ λαμπρότερον ἐποίησε γενέσθαι· κατορώρυκτο γὰρ ἀσήμως, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δεδήλωται. Ταῦτα οὔτε ὁ δῆμος ἠνεγκεν, οὔτε ὁ στρατὸς ὁ τεταγμένος ὑπὸ Οὐεσπασιανῆ· στρατηγὸς δὲ ἦν οὗτος τὴν πρὸς Ἰουδαίους διακονούμενος μάχην· ἀλλὰ προζάγουσι μὲν αὐτὸν εἰς τὸ δῆμόσιον, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀδελφὸν Οὐεσπασιανοῦ Σαδινὸν συνεμπρήσας ἐτύγχανε τῷ Καπιτωλίῳ.

1. ἀνερρήθη Π : ἀνερρήθη τῶν γραμμάτων ερρη γραφέντων ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου ἀνωθεν ἄλλων μελαίνων νῦν ἀδιαγνώστων Α Ὀθωνί τε Δ : Ὀθωνι τε Π 6. αὐτῶν Π : αὐτῶν Δ 6-7. ἀπερίσκεπτον Π : ἀπερίσκεπτον ἐκ τοῦ ἀπερισκεπτόν Μ 8. ἀξιόχρῳ Δ : ἀξιόχρῳ Π 9. ἐπήγαγεν Π : ἐπήγαγέ τε Δ 10. ἐνενήκοντα ἔγραψα : ἐνενήκοντα Π 11. Ἐν τῇ φᾶ' βιτέλλιος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 12. κτησαμένων Π : κτησαμένων Π 15. πάντα Π : πάντας Ι 16. αὐτῷ ΑΣΔ : αὐτοῦ Μ : ἐν αὐτῇ Ι 17. δισμυρίους ΙΜΣ : δισμυρίους Α : διςχιλίους διώρθωσε Δ ἰχθῦς Π : ἰχθῦς Μ 19. ἐκείνου Π : ἐκείνου ἐκ τοῦ ἐκείνου τῇ πρώτῃ χειρὶ Α 21. ἀσήμως ΙΣΔ : ἀσήμως ἀνωθεν δ' αὐτοῦ τῇ δευτέρῃ χειρὶ ἀσημος Μ : ἀσήμως οὐ ἀνωθεν ἔγραψα ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου ἀσημος Α δεδήλωται Π : δεδήλωται ἐκ τοῦ δεδήλωται Μ 22. οὔτε ὁδ. Π : οὐδ' οὔτε ὁδ. Δ Οὐεσπασιανοῦ Π : Οὐεσπασιανοῦ Δ 25. Καπιτωλίῳ Δ : Καπειτωλίῳ Π. Ἴδε ἀνωτέρω σ. 11, 23, 12, 24, 18, 6, 47, 9, 74, 24.

Κρεμάσαντες δὲ ἀπὸ τῆς κόμης καὶ τῆ λαιμῶ ξίφος ὑποθέντες, εἰλ-
κον διὰ τῆς πόλεως, τό τε στέργον γυμνώσαντες, ὥστε τοὺς ἐντυγχά-
νοντας κατ' ἐξουσίαν πλῆττειν, καὶ τοῦτον αἰκισάμενοι τὸν τρόπον, τὸ
τελευταῖον ἀπέπνιξαν, καὶ τὸ σῶμα ἔρριψαν εἰς τὰ ρεύματα τοῦ Θύμι-
5 θριδος ὡς οὐκ ἄξιον ὄν ἐπικαλυθῆναι τῆ γῆ. Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐτελεύ-
τησεν ἐδδόμεν καὶ πεντηχοστῶ τῆς ἡλικίας ἔτει, τῆς βασιλείας ἐν
ὀγδόῳ μηνί, μιᾶς προσδεούσης ἡμέρας.

19. Διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Οὐεσπασιανός, ἐπὶ τῆς Παλαιστι-
νῆς ἀναρρηθείς, γένει μὲν οὐ λαμπρῶς, ἀρετῆν δὲ οἷος τοῦ σφό-
10 δρα ἀρίστοις συμφέρεσθαι καὶ δόξαν αἰεὶ ὀή ποτε μεγίστην ἐπὶ μεγί-
στοις ἔργοις κεκαρπωμένος, ἡνίκα Κλαυδίῳ τῆ βασιλεύσαντι στρατη-
γῶν, ὡς μικρῶ πρόσθεν εἶρηται, δύο καὶ τρισὶ μάχαις τὴν τε Γερμα-
νῶν καὶ Βρεττανῶν ἄπασαν γῆν συνῆψε Ῥωμαίοις πόλεις τε αὐτῶν
εἶλεν εἰκοσι περιφανεστάτας καὶ τὴν μεγίστην τῶν βρεττανικῶν νήσιων,
15 τὴν Βέκτιν. Οὕτω δ' ἐδασίλευσεν, ὥστε μηδὲ ἔξω γενέσθαι μετριότη-
τος, μήτε ὑπεροφθῆναι παρὰ τῶν ὑπηκόων. Χρημάτων δὲ ἐπεμελεῖτο
μὲν, ἀδικον δὲ ἔφευγε κτήσιν. Τὸν πλοῦτον γε μὴν, ὃν συνέλεγε, τοῖς
ἄμφ' αὐτὸν ἔδωρειτο καὶ τοῖς μάλιστα τῶν τιμῶν ἀξιωτάτοις. Οὐδεὶς γοῦν
τῶν προτέρων τοσαύτην ἐπεδείξατο μεγαλοψυχίαν. Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ
20 φιλανθρωπία καὶ ἡ πραότης, ὥστε τοὺς ἐπιβουλεύειν αὐτοῦ τῆ βασι-
λεία ἐδόξαντας μὴ βαρέως ἀμύνασθαι, ἀλλ' ἄχρι τοῦ τῆς πόλεως
ἐκβάλλειν στήσαι τὰς τιμωρίας. Τῇ τε ἀρχῇ προσέθιγεν Ἰουδαίους
τε καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, τότε πρῶτον αὐτοὺς ὑπαγαγὼν τῆ δου-
λειά. Ἀχαταν τε καὶ Λυκίαν καὶ Ῥόδον καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Σάμον,
25 αὐτονόμους οὖσας, ἡνάγκασε τοῖς Ῥωμαϊκοῖς πολιτεύεσθαι θεσμοῖς,
Θρακὰς τε ἐπὶ τούτοις καὶ Κομμαγηνοὺς, οἰκείας ἔχοντας βασιλείας,
εἰς ἐπαρχιῶν σχῆμα μετέστῃσε.

20. Πάντων δὲ μέγιστον ἐκέκτιτο τὸ μήτε ἀπεχθείας μνημονεύειν

1. κόμης Π : κόμης AM 3. τὸν Π : τὸν ἐκ τοῦ τῶν τῆ πρώτῃ χειρὶ A
6. καὶ Π : μὲν καὶ Δ βασιλείας Π : δὲ βασιλείας Δ 8. Ἐν τῇ ᾗα'
οὐεσπασιανός AM : λείπει IΣΔ δὲ Π : δὲ οἷος τοῖς σφόδρα M Πα-
λαιστίνης IΣΔ : παλαιστίνης ἐκ τοῦ παλαιστίνης τῆ πρώτῃ χειρὶ A : παλαιστίνης M
12. τρισὶ Π : τριάκοντα διώρθωσε Δ 14. περιφανεστάτας Π : περιφανεστάτας A
15. μηδὲ ΣΔ : μηδὲ AMI ἔξω AΣΔ : ἔξωθεν IM 15-16. μετριό-
τήτος Π : μετριότητος ἐκ τοῦ μετριότητος M 18. ἀξιωτάτοις Π : ἀξιωτάτους M
25. οὖσας ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : οὖσας πρῶτονθεν ἀνωθεν τῆ δευτέρᾳ
χειρὶ A θεσμοῖς Π : θεσμοῖς διαξερθέντος τοῦ ἀντι τοῦ ο γραφέντος τὸ
πρῶτον ρ M 26. Θρακὰς τε Π : Θρακὰς τὲ Δ

πρὸς τε τοὺς κατηγοροῦντας βήτοράς τε καὶ φιλοσόφους μὴ βαρέως
ἔχειν. Τῶν γε μὴν στρατιωτικῶν πταισμάτων τιμωρὸς ἦν ἀκριβῆς,
πικροτέρας αὐτοὺς αἰεὶ σιωφρονίζων ἐπιστρεφαῖς, καὶ τοιοῦτος ἦν ἐπὶ
τῆς βασιλείας. Θριαμβεῦσε δὲ ἐν Ῥώμῃ κατὰ Ἰουδαίων μετὰ τοῦ
καιδῶς. Πάντας τοίνυν ἀνηρημένος, τοὺς τε ἀπὸ τοῦ δήμου καὶ τοὺς ὃ
ἐν ταῖς ἡγεμονίαις, καὶ τὸ ὑπήκοον ἅπαν, ἐπίσης δὲ ὑπὸ πάντων Παι-
μαζόμενος, ἐτελεύτησε, τῆς γαστροῦ αὐτοῦ καταρραγείσης, ἐν ἀγρῶ
περὶ τὰ ἔρια Ἀθηνῶν, οἰκείως τε καὶ θεός τε προσηγορεύθη καὶ
ὑπὸ Ῥωμαίων ἐτάφη λαμπρῶς, σφόδρα αὐτοῦ τὴν τελευταίαν δούρο-
μένων. Ταύς γε μὴν παῖδας γενεθλιαλογήσας, ἑκατέρους αὐτοῦ 10
ἐπέπειστο διαδόχους ἔσεσθαι τῆς ἀρχῆς, ὥστε, πολλῶν ἐπιβουλεύ-
σάντων πολλάκις, μηδὲν ἐπιστραφῆναι, φῆσαι δὲ ἐν κοινῇ ποτε
συνόδῳ ἢ μηδένα μετ' αὐτὸν βασιλεύειν ἢ τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγενη-
μένους. Ἐτελεύτησε δὲ τῆς ἡλικίας ἔτει ἐνάτῳ καὶ ἐξηκοστῶ, τῆς
βασιλείας δὲ ἐνάτῳ καὶ ἡμέρας ἑπτά. 15

21. Μετὰ τοῦτον τοίνυν διεδέξατο τὴν βασιλείαν Τίτος ὁ παῖς,
ὁμώνυμος τῷ πατρὶ, ταῖς ἀρεταῖς ἀπάσαις πᾶσαν εὐφρημίαν νικῶν. Τὸ
πλήθος γοῦν αὐτὸν κοινὸν ἔρωτα προσηγόρευεν. Ἦν δὲ οὐχ ἦττον τὴν
γλῶτταν ἡσχυμένος εἰς λόγους ἢ τὴν χεῖρα πρὸς μάχας· ἐν οὐδενὶ δὲ
τοῦ εἰκότος τὸ μέτρον ὑπερέβαινε. Ἡγώνιστο δὲ καὶ τοὺς ἐν δικαστη- 20
ρίοις ἀγῶνας· καὶ ἐγμιουργὸς μέτρων ἀριστος ἦν, ὡς καὶ τραγωδίαν
Ἑλλάδι φωνῇ συνθεῖναι. Ἦνίκα δὲ τῷ πατρὶ κατὰ τῶν Ἰουδαίων συν-
εστρατεύετο, δύο καὶ δέκα τῶν προμάχων ἰσαρίθμους βέλεσι κατηγωνί-
σατο. Καὶ γενόμενος ἐπὶ τῆς βασιλείας οὕτως ἦν κοινὸς καὶ μέτριος,
ὡς μηδένα μὲν ἀπαιτῆσαι τιμωρίαν, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῷ συστάντας ἔξω 25

2. γε IΣΔ : τε AM 6. ὑπήκοον Π : ὑπήκοων I 8. Ἀθηνῶν Π : Σαβίνων
διώρθωσε Δ 9. λαμπρῶς Π : λαμπρῶς ἐκ τοῦ λαμπρῶς τῆ δευτέρᾳ χειρὶ A
10. γενεθλιαλογήσας IAM : γενεθλιαλογήσας ΣΔ 12. ποτε IA : ποτε AMΣ
Ἐν τῇ ᾗα' ὀηα' A : λείπει Π βασιλεύειν IAM : βασιλεύειν ΣΔ 14-15. Ἐν
ταῖς λέξεσι δὲ τῆς ἡλικίας—βασιλείας δὲ defectus δ Σ 14. ἡλικίας AMI : μὲν ἡλι-
κίας Δ ἐνάτῳ καὶ ἐξηκοστῶ AMI : ἐξηκοστῶ ἐνάτῳ Δ 15. βασιλείας δὲ AMI :
δ' ἀρχῆς Δ ἐνάτῳ Π : ἐνάτῳ Δ 16. Ἐν τῇ ᾗα' τίτος AM : λείπει IΣΔ
Τίτος ΣΔ : τίτος AMI παῖς IΣΔ : παῖς, τίτος AM 17. ταῖς Π :
ταῖς δ' Δ 18. προσηγόρευεν Π : προσηγόρευε Σ 19. γλῶτταν Π : γλῶτ-
ταν M 20. τοῦ εἰκότος Π : εἰκότως διορθωθὲν τῆ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ εἰκότος A
22-23. κατηγωνίσσατο ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου MΣΔ : κατηγωνίσσατο πρῶτον-
τον ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου ἐν τῇ ᾗα' A : λείπει I 25. ἔξω Π : ἐκ A

συνομισίας ἀφείναι τε καὶ καταριθμῆσαι τοῖς φίλοις. Ἐὸ μεγαλόφυχον δὲ αὐτοῦ καὶ φιλόδορον τοσοῦτον ἦν, ὥστε αὐτῷ τινὰς εὐκολίαν ἐγκαλεῖν, τὸν δὲ ἀπολυόμενον τὴν κατηγορίαν εἰπεῖν μηδὲνα χρῆναι στυγνοτέραν ἔχειν ἀπὸ βασιλέως τὴν ἀναχώρησιν. Δειπνοῦντα δὲ ποτε καὶ λογισάμενον ὡς οὐδὲν οὐδεὶς ἐκείνην εὐ πάθοι τὴν ἡμέραν σχετλιάσαι καὶ, καθάπερ αὐτῷ τῆς ἡμέρας ἀπολυθείας, εἰπεῖν Οὐκ ἐβασίλευσα τὴν παροῦσαν ἡμέραν· οὐδεὶς γὰρ ἐξ ἐμοῦ εὐ πέπονθε σήμερον. Κατασκευάσας δὲ Ῥωμαίοις τὸ καλούμενον Ἀμφιθέατρον, ἀπήρξατο τῆς ἐν αὐτῷ θεάς, πεντακισχίλια μὲν ἐγκατασφάξας τῷ τόπῳ θηρία, πολλήν δὲ καὶ ἄλλην ἐπιδειξάμενος πολυτέλειαν.

22. Ἐτελεύτησε δὲ ὑπ' ἀρρωστίας ἐν ἡπέρ καὶ ὁ πατήρ ἀγρῷ, δύο τοῦ πατρὸς ὕστερον ἔτεσι καὶ μισίν ὀκτῶ καὶ ἡμέραις εἴκοσι βασιλεύσας, προβάς εἰς ἡλικίαν ἔτους ἑνὸς πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα. Καὶ ἤγειρε τῷ δήμῳ πένθος μέγα, ὥστε κοινὸν αὐτὸ καὶ δημόσιον δογματισθῆναι. Καὶ οὐ μᾶλλον ἦν πάντων ἢ ἴδιον ἐκάστου τὸ πάθος· οὐδεὶς γὰρ ἦν ὅς οὐ τῆς οἰκίας ἐποιεῖτο τῆς αὐτοῦ τὴν συμφορὰν. Ἀρχομένης γοῦν ἑσπέρας, αὐτοῦ μεταστάντος, σύνοδος ἐγένετο τοῦ λαμπροῦ πλήθους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, χάριτας ὁμολογούντων καὶ τεθνηκότι τῷ Τίτῳ. Μόνος τε αὐτός ἐκ πάντων πλείους ἐδέξατο θεραπείας ἐκ λόγων ἢ ζῶντες ἕτεροι. Συνηριθμήθη δὲ τοῖς θεαῖς

23. τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν νεώτερον ἀδελφὸν παραπέμψας Δομετιανόν, ὃν Νέρωνα ἢ Καλιγούλαν ἢ Τιβέριον εἰπὼν οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι· τοσοῦτον ἔσχε πρὸς αὐτοὺς τὸν ζῆλον, οὔτε τοῦ πατρὸς, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μιμησάμενος οὐδέν. Ἀλλ' ἐν προοιμίῳ μὲν τῆς βασιλείας μετριότητός τινος ἐπεμελήθη· κατὰ μέρος δὲ αὐξῶν τὴν πονηρίαν, εἰς πᾶν προήλθεν ἡδονῶν τε καὶ θυμοῦ καὶ ὠμότητος, καὶ ταῦτα ἐνίκαι τῇ πλεονεξίᾳ. Μίσος οὖν, ὡς εἰκὸς, ἠκολούθει μέγιστον, ὥστε τῶν πατρώων τε καὶ ἀδελφικῶν ἀγαθῶν τὴν μνήμην ἐκβαλεῖν. Οὕτω γοῦν πολλοὺς μὲν ἀνήρει τῆς συγκλήτου, θεὸν δὲ αὐτὸν ἠνάγκαζε προσαγορεύειν, οὐκ ἀνεχόμενος ἀνδριάσι πλήν χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς τιμᾶσθαι, καὶ τούτοις ἐν Καπιτωλίῳ. Ἐπλήρωσε δὲ καὶ ἐμφυλίου τὰς χεῖρας

1. ἀφείναι τε Δ : ἀφείναι τε Π 2. τινὰς Δ : τινὰς Π 3. εἰπεῖν ΣΔ : εἰπεν ΑΜΙ
11. ἀρρωστίας Α : ἀρρωστία Π 16. αὐτοῦ Π : αὐτοῦ Δ 19. Τί-
τιν ΣΔ : τίτιν ΑΜΙ τε ΣΔ : τὸ ΑΜΙ Ἐν τῇ ᾠᾷ· δομετιανός ΑΜ :
λείπει ΙΣΔ 25. μετριότητός τινος Π : μετριότητος τινός Σ 27. μίσος ΙΔ :
μίσος ΜΣ : μισος Α 29. ἀνήρει Π : ἀνήρει τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἀνείρει Α
31. τούτοις Π : τούτους Α Καπιτωλίῳ Δ : καπιτωλίῳ Π. Ἴδε ἀνωτέρω σ.
77, 25 χεῖρας Η : χεῖρας Ι

αἵματος, τοὺς ἀναιτίους ἀνελὼν, καὶ τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἤρετο. Καὶ τὰς ἐκστρατείας ἐκ μεγίστων ἐποιήσατο συμφορῶν ἐπὶ Σαρμάτας τε ἄμα καὶ Σκύθας, Δάκας τε ἄμα καὶ Κάτθους. Τάγμα τε ἐν ἀπώλεσε μετὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ Σαβίνος ὑπατικός καὶ Κορνήλιος Φούσκος ὑπαρχος ἔπεσον σὺν πολλῇ στρατιᾷ· ἐθριάμβευσε δὲ κατ' αὐτῶν ἀναι- δῶς. Καὶ τὸ Καπιτώλιον καὶ τὴν Παροδικὴν ἀγορὰν καὶ τὸ Ἴσιον καὶ τὸ Στάδιον ᾠκοδόμησέ τε καὶ κατεκόσμησε. Μίσους τε ἐπὶ πλείστον προϊόντος, συνομόσαντες τῶν περὶ αὐτὸν τινες, ἐν ταῖς βασιλικαῖς αὐλαῖς αὐτὸν διεχρήσαντο πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλι- κίας ἔτει, τῆς βασιλείας δὲ δεκάτῳ καὶ πέμπτῳ. Ἐὰ νενομισμένα δὲ ἀπεπλήρωσε τῶν ἐν λόγῳ μὲν οὐδεὶς, μόνοι δὲ οἱ ταῖς κοιναῖς ἐπιτεταγμένοι ταφαῖς ἀφανῶς αὐτὸν καὶ ὡς σῶμα ἀπερριμμένον κατώρυξαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Η΄.

1. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ἦν ὀκτακοσιοστὸν καὶ πενηκοστὸν ἔτος τὴν ὑπάτων δὲ εἶχον ἀρχὴν Βετέριός τε καὶ Οὐάλης. Τότε τοί- 15
νυ ἀνέθηλε τὰ τῆς Ῥώμης πράγματα, θαυμαστῶν ἐπιτυχόντα βασι-
λέων. Δομετιανοῦ γὰρ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων τοῦ πονηρία πάν-
τας ὑπερβαλλομένου, διεδέξατο τὴν ἀρχὴν ἀνὴρ ἰδιώτης, ἄριστος δὲ
καὶ τῶν πολεμικῶν ἐπιστήμων Νέρβας, εἰ καὶ ἦττον περιφανῶν πα-
τέρων, πρεσβύτης ἤδη παρελθὼν εἰς αὐτὴν σπουδῇ Περωνίου Σε- 20
κούνδου καὶ Παρθενίου. Τούτων ὁ μὲν ὑπαρχος ἦν, ὁ δὲ ἕτερος
εἰς τῶν Δομετιανοῦ φονέων. Οὗτος, ἀπάσης ἀρετῆς οἶονεῖ τινὰς εἰκόνας
διὰ τῶν ἔργων ἀναφήνας, προαναρπάσθη τοῦ τέλους. Εἰςποιησάμενος
γὰρ παῖδα Ἐραϊανόν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης, ἐνιαυτὸν καὶ μῆ-
νας τέσσαρας βασιλεύσας, ὀκτῶ τε πρὸς ἡμέρας, ἐνὶ καὶ ἑβδομηκο- 25
στῇ τῆς ἡλικίας ἔτει, καὶ τῇ τῶν θεῶν ἐπεκλήθη προσηγορία.

3. Κάτθους Ι : Κάτθας Π 4. Σαβίνος ΙΣΔ : σαβίνος ΑΜ φοῦ-
σκος Π : φούσκος Ι 6. Καπιτώλιον Δ : Καπετώλιον Π. Ἴδε ἀνωτέρω σ.
80, 81 7. τε (τὲ) ΑΜΙ : δὲ ΣΔ 8. αὐτὸν τινες ΙΔ : αὐτὸν τινές ΑΜΣ
11. μόνοι Π : μόνον Δ 13. κατώρυξαν ΙΣ : κατωρυξαν Δ : καταρύξει ΑΜ
14. Ἐν τῇ ᾠᾷ· ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἔτη ὧν ΑΜ : λείπουσι ΙΣΔ πενηκο-
στὸν Π : πενηκοσιοστὸν Δ 19. Ἐν τῇ ᾠᾷ· νέρβας ΑΜ : λείπει ΙΣΔ
ἡττων ΑΜΙ : ἡττον ΣΔ 20-21. Σεκούνδου Π : σεκούντου Δ 21. μὲν Π : μὲν Α
22. οἶονεῖ τινὰς Δ : οἶονεῖ τινὰς Π 23. ἀναφήνας ΑΜΙ : ἀναφήνας ΣΔ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. Θ΄.

2. Φέρουσι τοίνυν τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν πεποιτημένον αὐτῷ Τραϊανόν, ἰταλικῷ μὲν γένους, τεχθέντα δὲ ἐν Ἰσπανίαις. Πρόγονοι δὲ αὐτῷ λαμπρὰν μὲν οὐ κατήγον τὴν διαδοχὴν, τιμὰς δὲ ὧν διετύγχανον ἐξ ἀρετῆς ἐσχηκότες. Ὁ γοῦν πατὴρ αὐτῷ τῶν ὑπατικῶν ἦν.

5 Οὗτος στρατηγὸς μὲν ἐγένετο τοῦ πρὸς Γάλλους πολέμου, στάντος Ἀγριππίνῃ. Βασιλεύων δὲ ὁ Τραϊανὸς οὕτω προέστη τῶν πραγμάτων, ὡς εἰκότως ἂν πάντων πρασιμηθῆναι τῶν βασιλευσάντων. Δημαγωγὸς γὰρ ἦν ἄριστος κὰν ταῖς μάχαις ἀνδρείοτατος. Τὴν βωμακίην γοῦν ἀρχὴν, τῶν ἔμπροσθεν μόλις κατασχεῖν δυνηθέντων, γέβησεν ἐπὶ 10 πλείστον, καὶ τὰ θρία τῆς βασιλείας ἕσον ἐπὶ μήκιστον ἐξέτεινε. Πόλεις γοῦν ὑπὲρ τὸν Ῥήνον ἐν μέσοις ἐδείματο τοῖς Γερμανοῖς. Δάκας τε, τὸν ἡγούμενον αὐτῶν καθελὼν Δεκίβαλλον, ὑπηγάγετο, ἐπαρχίαν τε ὑπὲρ τὸν Ἰστρον κατεστήσατο, καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἄπασαν, ἣν νῦν Θαῦραλοι καὶ Βικτόαλοι καὶ Τερβίται προξοι- 15 κούσι, συνήψε τῇ βασιλείᾳ, χιλίσις διαμετρομένην κύκλῳ σημείοις.

3. Τὴν Ἀρμενίαν τε ἀνεκτήσατο παρὰ Πάρθων, Ἀλμάτας τε ὑφ' ἑαυτῷ κατέστησε, τὸν Φατόσιριν ἀνελὼν, ὃς ἐτυράννει τοῦ ἔθνους. Ἀλβανοῖς τε αὐτὸς ἔδωκε βασιλέα, Ἰθήρων τε καὶ Σαυρομα- τῶν καὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ, ἔτι δὲ Ἀραβίων καὶ Ὀσδρογιῶν τοὺς 20 βασιλεύοντας ὑποσπόνδους ἐποιήσατο, καὶ μὴν καὶ Ἀρδουήνων καὶ Μαρκομήδων, καὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν, χωρίον Περσῶν εὐρὺ τε καὶ εὐγαιον Σελεύκειαν τε καὶ Κτησιφῶντα καὶ Βαβυλῶνα προσεκτί- σατο. Μεσσηνίους τε μάχῃ νικήσας κτήμᾳ τε καὶ τούτους αὐτῷ ποιησάμενος, ἄχρις αὐτῶν ἐχώρησεν Ἰνδῶν καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κα- 25 λουμένης θαλάσσης. Ὅθεν ἀρξάμενος, τρεῖς ἐπαρχίας κατήκισεν

1. Ἐν τῇ ᾠᾷ Τραϊανὸς AM : λείπει IΣΔ 2. Ἰσπανίαις Δ : Σπανίαις Π
 3. τιμὰς Π : τιμὰς Μ 8. κὰν Π : κὰν Δ 10. ἐπὶ μήκιστον IΣΔ : ἐπι-
 μήκιστον AM 12. Δεκίβαλλον Π. Γραπτέον Δεκίβαλον 13. Ἰστρον ΣΔ :
 Ἰστρον AMI 14. Θαῦραλοι AMI : Θαῦραλοι ΣΔ Τερβίται ἔγραψα : Τερ-
 βίται Π 16. Ἀρμενίαν IΛΔ : Ἀρμενίαν ΜΣ 17. Φατόσιριν Π. Γραπτέον
 Παρθομάσιριν 18-20. Ἰθήρων—βασιλεύοντας ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π :
 πρόσθετα τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐν τῇ ᾠᾷ Μ 18-20. Σαυροματιῶν Π : σαυρομά-
 τιων Μ 19. ἔτι Π : ἔκει Δ Ὀσδρογιῶν Π : ὀσδρογιῶν Λ
 20. Ἀρδουήνων I : Ἀρδοιηῶν Σ : ἀρδοιηῶν AM : Καρδοιηῶν Δ. Γρα-
 πτέον Καρδοιηῶν 21. Μαρκομήδων Π. Γραπτέον Μάρδων, Μήδων
 23. Μεσσηνίους Π : Ἐδεσσηνίους Δ. Γραπτέον Ἐδεσσηνοῖς τε Π : δι' I
 κτήμᾳ τε Δ : κτήμα τε Π αὐτῷ Π : αὐτῷ Δ 24. αὐτῶν Π : αὐτῶν I
 ἐρυθρᾶς Π : ἐρυθρᾶς ἐκ τοῦ ἐρυθρᾶς 25. κατήκισεν ΣΔ : κατώκησεν AM :
 κατώκησεν I

Ἀρμενίαν τε καὶ Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Μέσην τῶν ποταμῶν, ἣς μέρος ἦν καὶ ἡ τῶν Ναρικύων χώρα. Πρῶτος καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπαρχίαν ἐποίησε στόλον τε ἐγκατέστησε κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὥστε αὐτῷ καὶ διὰ θαλάττης ἐξεῖναι πολιορκεῖν Ἰνδούς.

4. Τοιαῦτα δὲ ὄντα τὰ κατὰ τοὺς πολέμους ὑπεχώρει τοῖς περὶ τὰ 5 πολιτικὰ θαύμασιν. Οὔτε γὰρ πλέον οὔτε ἔλαττον εἶχεν ἕτερος ἑτέρου. Οὕτω δὲ ἐπεμελείτο τῶν πρὸς τοὺς φίλους καθηκόντων, ὥστε συνήθως παρ' αὐτοὺς φοιτᾶν ἢ νόσω κατακεκλιμένους ἢ καὶ προστηγορίας μό- νης χάριν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐορτάζουσιν ἰδίας τινὰς πανηγύρεις ἐποίει καὶ συνεισιᾶτο, ἀμοιβαίους τε καὶ αὐτὸς εὐωχίαις αὐτοὺς ἐγέραιεν. 10 Ἐχρήτη δὲ καὶ τοῖς ὀχθήμασιν ἐκείνων, τὸν βασιλικὸν ἀπολιπὼν εἰ- φρον. Οὐδενί τε τῶν ἐν Ῥώμῃ λαμπρῶν ἐπήγαγε βλάβην, οὐδὲ ἠῦξῆσε τοὺς θησαυροὺς ἐξ ἀδίκου προσθήκης. Φιλοδωρότατός τε ἦν δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ καὶ περὶ τὸ δίδοναι τὰς ἀρχὰς ἀφθονώ- τατος. Πλέον δὲ ἦν τὸ περὶ αὐτὰ ταῦτα τοῖς φίλοις. Οἰκοδομημάτων 15 δὲ αὐτῷ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης πολὺς ἦν ὁ λόγος, καὶ τὰς πόλεις ἀτελείας ἠξίου. Κεφάλαιόν τε τῆς ἡμερότητός τε αὐτοῦ καὶ φιλανθρω- πίας παρὰ πάντα τὸν τῆς βασιλείας χρόνον εἰς ὑπέμεινε θάνατον, τῆς συγκλήτου τὴν φήφον ἐπαγαγαύσης, ἀγνοῦντος τοῦ βασιλέως. Τούτων ἕνεκα κατὰ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ἰσόθεος ὑπέιληπτο καὶ 20 ταῖς τῶν κρειττόνων ἐτιμᾶτο τιμαῖς.

5. Καὶ γὰρ δὴ κάκεινο περὶ αὐτοῦ φασιν, ὅτι δὴ τινῶν αὐτοῦ τὴν πολλὴν κοινότητα καταμεμφομένων ἀπεκρίνατο χρῆναι τὸν βα- σιλέα τοιοῦτον εἶναι πρὸς τοὺς ἰδιώτας, ὅλον ἰδιώτης ἂν τις εὐξαιτο τὸν βασιλέα περὶ αὐτὸν εἶναι. Τοσαύτης δὲ συγκεκροτημένης αὐτῷ 25 τῆς εὐκλείας ἐν τε πολέμοις καὶ ἡσυχίαις, ἐκ τῆς Περσικῆς ἐπανιῶν, πρὸς Σελευκείᾳ τῇ τῶν Ἰσαύρων, ὑπενεχθείσης ἀθρόως τῆς γαστροῦς,

1. Ἀρμενίαν ΛΔ : Ἀρμενίαν ΜΙΣ Ἀσσυρίαν IΣΔ : ἀσσυρίαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ
 ἐκ τοῦ ἀσσυρίαν Λ : ἀσσυρίαν Μ 6. ἔλαττον Π : ἔλαττον ἐκ τοῦ ἐλάττον Μ
 7. συνήθως Π : συνήθως ἔχει τόνον καὶ ἐπὶ τοῦ υ διαγραφέντα Λ 8. αὐ-
 τοῖς Π : αὐτοῖς τοῦ οἰ γραφέντος ἐπὶ ἐτέρων γραμμάτων διαξεσθέντων Μ
 10. συνεισιᾶτο IΣΔ : συνεισιᾶτο AM 12. οὐδενί τε Δ : οὐδενί τε Π
 ἐν Π : λείπει Δ 13. φιλοδωρότατός τε Π : φιλοδωρότατος τε I
 14. ἦν Π : ἦν ἐκ τοῦ ὦν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Λ 18. εἰς Π : εἰς βουλευτῆς Δ
 22. κάκεινο IΣΔ : κάκεινο ἐκ τοῦ κάκεινω τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Λ : κακῆνο Μ
 φασιν ἔγραψα : φασίν Π. δὴ τινῶν IΔ : δὴ τινῶν AMΣ
 24. Ἐν τῇ ᾠᾷ C" εἴξαιτο Π : εἴξαιτο ἐκ τοῦ εἴξαιτο Μ 25. δὴ I : δὲ Π
 26. ἦν Π : ἦν Μ 27. πρὸς Δ : τῆς ἐν Π ὑπενεχθείσης Π : ὑπενεχθείσης
 ἐκ τοῦ ὑπενεχθείσης Μ

διεφθάρη, τῆς μὲν ἡλικίας τρίτον καὶ εἰκοστὸν ἄγων ἔτος καὶ μῆνας ἑννέα καὶ ἡμέρας πέντε, τῆς δὲ βασιλείας ἑνιαυτοὺς ἑνεακαίδεκα καὶ μῆνας ἕξ καὶ ἡμέρας πεντεκαίδεκα. Μόνῳ τε αὐτῷ τάφος ἐγένετο κατὰ μέσσην τὴν Ῥώμην ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ἣν αὐτὸς τε ἐδείματο
 5 καὶ κατωνόμασεν ἑαυτῷ. Κίων δὲ μνηθεὶ τὴν ταφὴν, εἰς ὕψος τεσσαράκοντα καὶ τεσσάρων ποδῶν ἐγηγερμένος. Τοιαύτη δὲ τούτου τοῦ βασιλέως ἢ μνήμη καὶ μετὰ ταῦτα διέμεινεν, ὥστε, ὅπότεν ἢ σύγκλητος εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπ' εὐφημίαις τῶν βασιλευόντων συνήει, τοιαύτην τινὲ γίγνεσθαι φωνήν **Εὐτυχέστερος Αὐγούστου, τοῦ**
 10 **Τραϊανοῦ βελτίων.** Καὶ τὴν εἰκόνα ταύτην ποιοῦνται κόσμον οἱ κολακεύοντες ἢ κατὰ ἀλήθειαν ἐπαινοῦντες.

6. Παρὰ τούτου τὴν βασιλείαν Ἀδριανὸς ἐδέξατο, Τραϊανοῦ μὲν οὔτε βουλγηθέντος, οὔτε ἐντειλαμένου, τῆς δὲ ἐκείνου γαμετῆς Πλωτίνης καταπραξαμένης. Οὐδὲ γὰρ ἀνεψιδουὺν ὄντα αὐτὸν
 15 εἰσεποιήσατο Τραϊανός. Προγόνων δὲ ἦν καὶ οὗτος Ἰταλῶν, ἐν Ἰσπανίαις τεχθεὶς τε καὶ τραφεὶς. Εὐθύς μὲν οὖν εἶχεν αὐτὸν τῆς Τραϊανοῦ δόξης φθόνος, καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἃς κατεστήσατο, πάνπαν τὴν φυλάττουσαν αὐτὰς στρατιὰν ἀνακαλεσάμενος, συνέστειλε τοὺς τῆς βασιλείας ἄρτους ἐντὸς Εὐφράτου παταμοῦ. Βουλευόμενον δὲ αὐτὸν
 20 ὅμοια καὶ περὶ τῶν Δακῶν, οἱ φίλοι διεκώλυσαν· τοὺς γὰρ ἀποίκους τοὺς ἐκ τῶν πολιτῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Τραϊανοῦ μεταστάντας οἰκήσεως ἕνεκα καὶ γεωργίας ἀνόσιον εἶναι γίγνεσθαι βαρβάρους. Τοῦ γὰρ οἰκείου πλήθους ἀπεσεσύλητο, τῷ χρονίῳ πολέμῳ κατανηλωμένου.

25 7. Εὐρήνης γε μὴν καὶ ἡσυχίας πολλὴν ἐποιήσατο πρόνοιαν πλὴν μιᾶς μικρᾶς τε καὶ ἀσήμου μάχης, ἣν δι' ἑνὸς τῶν ἀρχόντων συνεκρότησε. Περιήλθε δὲ τὴν βασιλευομένην ἅπασαν, καὶ τοῖς οἰκοδομήμασι πολλὴν εἰσήμεγε σπουδήν. Γλώττη τε τῇ Ἰταλῶν καὶ Ἑλλήνων ἐπίσης ἐξέλαμψε. Καὶ ἡμερότης μὲν παντελῶς ἀπέσχε, τῶν
 30 χρημάτων δὲ καὶ τῶν θησαυρῶν ἐπεμελήθη καὶ τῆς στρατιωτικῆς τάξεώς τε καὶ ἀρμονίας. Ἐτελεύτησέ τε περὶ τὴν Καμπανίαν, ὑπὲρ τὰ

3. τάφος Π : τήφος Α 5. κατωνόμασεν Π : κατωνόμασεν ἐκ τοῦ κατωνόμασεν Μ 8. συνήει Π : συνήει Δ 12. τὴν Π : δὲ τὴν Δ 16. Ἰσπανίαις ΙΣΔ : ἰσπανίαις ΑΜ τεχθεὶς τε ΣΔ : τεχθεὶς τὲ ΑΜΙ 18. συνέστειλε ΑΣΔ : συνέστειλέ τε ΙΜ 20. ὅμοια Π : ὅμοια ἐκ τοῦ ὅμοια τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Α 23. εἶναι ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : εἶναι πρόσθετον ἀνωθεν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Α 31. ἐτελεύτησέ τε Π : ἐτελεύτησε τὲ Δ

ἐξήκοντα γεγονόσι ἔτη, ἕνα καὶ εἴκοσι βασιλεύσας ἑνιαυτοὺς καὶ μῆνας δέκα καὶ ἡμέρας ἑννέα. Πάντων δὲ ἀντιλεγόντων χρῆναι τὰς θείας αὐτῷ νομισθῆναι τιμὰς, ὃ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν Μάρκος Ἀντωνίνος ἐξήτησε χάριν, καί, τὰς τῶν ἀνθισταμένων βιάσας γνώμας, ἔτυχεν.

8. Ἐβασίλευσε τοίνυν αὐτὸς οὗτος Ἀντωνίνος Φούβιος, ὃς καὶ Βοιώνιος ἐπεκλήθη καὶ Πίος, ἐκ γένους τε κατιῶν λαμπροῦ τό γε εἰς τοὺς ἐγγύς προγόνους· παλαιότητα γὰρ οὐκ εἶχε διεγνωσμένην· εἰκαίως τ' ἂν ἐξισωθεὶς τοῦνομα Πομπιλίῳ, ὥσπερ οὖν καὶ Τραϊανὸς Ῥωμύλῳ. Οὗτος σεμνὸς μὲν ἦν καὶ ἰδιωτεύων, οὐ διέφθειρε δὲ αὐτὸν
 10 οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, τραχύτητος πάνπαν ἀπέχων, ἡμέρος δὲ πρὸς ἅπαντας καὶ ἀπλοῦς, ἐπιστήμη δὲ τῶν πολεμικῶν κεκοσμημένος, ἀδικον δὲ οὐκ ἐπάγων πόλεμον· φυλάττειν γὰρ ἦν αὐτῷ τὰ κτηθέντα σκοπὸς, οὐχ ἕτερα προστιθέναι. Καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἤγεν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ πάσης τιμῆς ἡξίου· τῶν πονηρῶν δὲ ἕκαστος αὐτῶν
 15 ἀφίστατο, μηδεμίαν περιβαλλόμενος συμφορὰν. Τοῖς ἐνοσπόνδοις δὲ τῶν κατὰ ἔθνη βασιλέων φοβερὸς τε ἦν ἅμα καὶ ἐπέραστος, ὥστε πολλοὺς τῶν βαρβάρων, ἀποθεμένους τὰ ὄπλα, περὶ τῶν διαφορῶν ὑπ' αὐτῇ κρίνεσθαι στέργειν τε ἄπερ ἂν γνοίη. Πλοῦτον δὲ ἔχων πρὸ τῆς βασιλείας οὐκ ὀλίγον, μετὰ τὴν βασιλείαν διένειμεν ἅπαντα τῇ στρα-
 20 τῇ καὶ τοῖς φίλοις, ὥστε τὰ δημόσια χρήματα, τῆς δαπάνης οἰκοθεν γιγνομένης, πολυπλασιασθῆναι. Εὐσεβῆς δὲ ἐπικληθεὶς διὰ τὴν φιλανθρωπίαν, τελευταῖον βίον ἐν ἀγρῷ Λωρίον ἦν ὄνομα αὐτῷ· τῆς Ῥώμης πόρρω δυοκαίδεκα σημείοις, ἐβδομηκονταετῆς γενόμενος, βασιλεύσας δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη, καὶ καθιερώθη καὶ οὗτος δόγματι
 25 κοινῷ.

9. Μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε Μάρκος Ἀντωνίνος Οὐῆρος, ἐξ ἐπιφανῶν καὶ οὗτος πατέρων. Τὸ γὰρ δὴ γένος αὐτῷ πρὸς τὸν Νουμᾶν

7. Βοιώνιος ΙΣΔ : βοιώνιος ΑΜ Πίος ΑΜΣ : Πίος ΙΔ κατιῶν Π : κατιῶν ἐκ τοῦ κατιῶν Μ 9. τοῦνομα Π : τῷ νομᾶ διώρθωσε κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Sylburg ε Δ πομπιλίῳ ΙΣΔ : πομπηλίῳ Α : πομπηλίῳ ἐκ τοῦ πομπηλίῳ Μ 14. οὐχ ΑΜΣ : καὶ οὐχ ΙΔ 15-16. ἕκαστος αὐτῶν ἀφίστατο Π : αὐτῶν ἀφίστατο διώρθωσε Δ 16. μηδεμίαν ΙΣΔ : μήδὲ μίαν ΑΜ ἐνοσπόνδοις ΙΔ : ἀποσπόνδοις ΑΜΣ 22. Εὐσεβῆς ΑΣΔ : εὐσεβῆς τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐν χώρῳ κοινῷ ἀφεθέντι ὑπὸ τῆς πρώτης χειρὸς Α : πῖος Ι 24. δυοκαίδεκα ΙΣΔ : διοκαίδεκα ΑΜ σημείοις Δ : σημείων Π 25. εἴκοσιν Π : εἴκοσι Μ καὶ καθιερώθη ΙΜ : καθιερώθη ΑΣΔ 27. Ἀντωνίνος ΜΣΔ : ἀντωνίνος ΑΙ

Πομπήλιον ἀνεφέρειτο τὸ πατρίον, μητρὸς δὲ τὴν ἐκ βασιλικοῦ σπέρματος κατιούσης. Σολεντίνος γὰρ ἦν βασιλεύς τις ὁ ταύτης προπάτωρ. Καὶ συνεβασίλευσεν αὐτῷ Λούκιος Ἀντωνίνος Οὐήρος. Καὶ τότε δὴ πρῶτον ὑπὸ δύο τὰ ῥωμαϊκὰ βασιλεῦσιν ἤγετο, τῶν πρόσθεν καθ' ἓνα βεβασιλευκότων.

10. Συνήγαγε δὲ αὐτοὺς καὶ συγγένεια, ἄλλῃ τε καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ γάμου. Ὁ γὰρ Ἀννίος Ἀντωνίνος Οὐήρος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίνου κηδεστῆς ἦν ἐπὶ θυγατρὶ, ἐκεῖνος δὲ ἐπ' ἀνεψιᾶ κηδεύσας ἐτύγχανεν Ἀντωνίνῳ τῷ Πίῳ. Οὗτοι δὴ βασιλεύοντες ἐπήγαγον Πάρθοις πόλεμον, τότε πρῶτον ἀντιπαραταξαμένοις μετὰ τὴν Τραϊανοῦ νίκην. Καὶ στρατεύει μὲν ἐπ' αὐτοὺς Λούκιος Ἀννίος Ἀντωνίνος. Τὰς διατριβάς δὲ περὶ Ἀντιόχειαν καὶ τὴν Ἀρμενίαν ποιούμενος διὰ τῶν στρατηγῶν ἅπαντα κατώρθου· καὶ Σελεύκειαν, τὴν Ἀσσυρίων πόλιν ἐπιφανεστάτην, ἐλὼν μετὰ τῶν ἐγκαθημένων αὐτῇ στρατιωτῶν τετρακιςμυ-
15 ρίων, ἐθριάμβευσεν ἐπὶ τῇ νίκῃ, κοινωνὸν ἔχων τοῦ θριάμβου τὸν κοινωνὸν τῆς βασιλείας καὶ τοῦ γένους τὸν κηδεστῆν. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν Βενετία, φερόμενος ἐπ' ὀχύματι ἅμα τῷ συμβασιλεύοντι· πορεία δὲ ἦν αὐτοῖς ἀπὸ Κονκορδίας εἰς Ἀλτινον νόσον ὑπομείνας τε ἀποπληξίαν. Συνηριθμήθη τε τοῖς θεοῖς, ὑποληφθεὶς ἀνὴρ κοινός τε καὶ ἀγα-
20 θὸς εἶναι, καίτοι γε οὐκ ἦν, ἀλλ' ἐπέκρυπτεν αὐτὸν ἡ τοῦ βασιλέως ἀρετή.

11. Μόνος τοίνυν ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἄτερος Ἀντωνίνος Μάρκος, οὗ θαῦμα μόνον ἄξιον ἔχειν, οὐκ ἐπαίνους ἀπαριθμεῖν. Ἐκ πρώτης γὰρ ἡλικίας ἡμερὸς τε ἐγένετο καὶ γαληνὸς ἰδεῖν, μηδὲ παιδὸς
25 ὄντος ἡδονὴν ἢ λύπην κατακρατῆσαι, μηδ' ἐξ ἑτέρου τούτων αὐτῷ τὸ

1. Πομπήλιον Π : πομπήλιον ἐκ τοῦ πομπήλιον Μ 2. Σολεντίνος ΙΣΔ : σολεντίνος ΑΜ 3. αὐτῷ Λούκιος Π : αὐτῷ (α' χεῖρ) Λού (β' χεῖρ ἐν μείναντι κενῷ) :: νιος (α' χεῖρ, διόρθωσις τῆ θ' εἰς κιος, ἐν δὲ τῇ ῥα % κιος διαγεγραμμένον Α Ἀντωνίνος Π : ἄννιος ἄντωνίνος Ι Οὐήρος Π : οὐήρος Α 6. συνήγαγε δὲ (τὸ δὲ λείπει Μ) αὐτοὺς καὶ συγγένεια Π : συνήγαγε δὲ καὶ αὐτοὺς συγγένεια Α 8. ἐκεῖνος ΙΔ : ἐκεῖνον ΑΣ : ἐκεῖνο τοῦ ἄνωθεν ἢ προστεθέντος τῇ δευτέρᾳ χεὶρι Μ ἐπ' ΙΔ : λείπει ΑΜΣ 9. δὴ ΑΜ : δὲ ΙΣΔ 12. περὶ Π : περὶ τὴν Δ Ἀρμενίαν ΑΙΔ : ἄρμενίαν Μ : Ἀρμενίαν Σ 17. ἐπ' Π : ἀπ' Μ πορεία Π : πορία Δ 18. τὲ Π : τε τὴν Ι : τὴν Δ 20. ἐπέκρυπτεν ΑΜΣ : ἀπέκρυπτεν ΙΔ 21. ἀρετῇ Π : ἀρετῇ ἐκ τοῦ ἀρετῇ Μ 22. ἄτερος Α : ἕτερος Π Ἐν τῇ ῥα ἕτερος (ἕτερος Μ) Μάρκος Ἀντωνίνος ὁ σοφός ΑΜ : λείπουν ΙΣΔ 22-23. Μάρκος Π : ὁ Μάρκος Δ 23. οὐ Δ : οὐ Π ἄξιον ΜΔ : ἀξίων ΑΙΣ 24. μηδὲ ΑΣΔ : μηδὲ Ι 25. κατακρατῆσαι Π : κατακρατῆσαι ἐκ τοῦ κατακρατῆσαι Μ μηδ' ΑΣΔ : μηδ' ΜΙ αὐτῷ ἔγραψα : αὐτῶν ΑΙΜ : αὐτοῦ ΣΔ

πρόσωπον ἀλλοιότερον φανῆναι. Φιλοσοφίας τε ἦν ἐραστῆς, ὑπὸ τοῖς Στωικοῖς πεπαιδευμένος, ὥστε μὴ μόνον τὸ ἦθος οὕτως ἡσκήσθαι τοῖς παραγγέλμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶτταν ἐν τῇ λογικῇ τῶν ἄλλων πλεονέχειν. Οὕτω τε ἦν εὐκλεῆς ἔτι νέος, ὡς Ἀδριανόν, σκοπούμενον ὅστις αὐτῷ διαδέξεται τὴν βασιλείαν, ἐπειδὴ προτιμᾶν ἠναγκάζετο τὸν
5 Πίον, παῖδα αὐτῷ πεποιτημένον, συνάψαι τοῦτον ἐκείνῳ διὰ τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς, ὅπως ἂν ἐπ' αὐτὸν ἐκ τινος ἀκολουθίας ἡ βασιλεία κατενεχθῇ.

12. Διδασκάλῳ δὲ ἐχρήματο τῆς φιλοσοφίας μὲν Ἀπολλωνίῳ τῷ Χαλκηδονίῳ, ῥητορείας δὲ ἐλληνικῆς μὲν Χερρονήσιῳ, τῷ Πλουτάρχου
10 συγγενεῖ, τῆς Ἰταλῶν δὲ Φρόντωνι, τῷ τότε ἀρίστῳ ῥητόρων. Ἐγένετο δὲ πάντων μάλιστα τῶν βασιλευσάντων τῆς ἰσότητος ἐραστῆς, πρὸς οὐδεμίαν ὑπεροφίαν ἀρθείς. Καὶ μεγαλόδωρος δὲ ἦν, καὶ τὰ τῶν ὑπηκόων ἐκ φιλαγαθίας εὐχεῖτο. Πολέμους δὲ τὸν μὲν κατὰ Γερμανῶν διὰ τῶν στρατηγῶν ἐνίκησε, τὸν δὲ κατὰ Μαρκομάννων αὐτὸς
15 παρών τε καὶ αὐτουργῶν, ὅς οὕτως ἰσχυρὸς ἐγένετο καὶ μέγας, ὥστε τοῖς Ἀφροῖς αὐτὸν παραβάλλεσθαι. Μετὰ γὰρ πολὺ πτώμα τῶν ἐναντίων τὸ κατὰ τὴν μάχην ἐγένετο μείζον ἕτερον, ἐπελθόντος λοιμοῦ τοῦ τε ἀέρος ἐπὶ τοσοῦτον φθαρέντος, ὥστε μετὰ τὴν νίκην ἅπασαν
20 σχεδὸν τὴν στρατιὰν διαφθαρῆναι.

13. Καμνόντων τοίνυν αὐτῷ τῶν πραγμάτων, ὅμως προσεκαθέσθη
τε καὶ τέλος ἐπέθηκε τῇ πολέμῳ, συνηττηθέντων Μαρκομάννοις Κομάδων τε καὶ Οὐανθάλων καὶ Σαρμάτων καὶ Σιλβῶν καὶ πάντων τῶν αὐτόθι βαρβάρων. Πανστρατιᾶ τε γὰρ αὐτοὺς ἀνείλε καὶ τοὺς Παιόνας ἠλευθέρωσε δουλείας· ἐθριάμβευσέ τε ἐπὶ τῆς Ῥώμης μετὰ Κομό-
25 δου τοῦ παιδὸς, καίσαρα χειροτονήσας αὐτὸν, Κόμοδόν τε Ἀντωνίνον

8. παραγγέλμασιν ΙΣΔ : παρακέλμασιν ΑΜ 6. Πίον ΑΜΣ : Πίον ΙΔ πεποιτημένον Π : πεποιτημένον ἐκ τοῦ πεποιτημένον Μ 10. Χαλκηδονίῳ Δ : χαρχηδονίῳ Ι : Χαρχηδονίῳ ΑΜΣ Χερρονήσιῳ Π : Χαιρωνεῖ διώρθωσε Δ 11. τῷ ΙΔ : τῷ τε ΑΜΣ 13. οὐδεμίαν ΙΣΔ : οὐδὲ μίαν ΑΜ 14. φιλαγαθίας ΙΜΔ : φιλαγάθίας Σ : φῦλαγαθίας Α 15. τῶν Π : τὸν ἐκ τοῦ τῶν τῇ δευτέρᾳ χεὶρι Α Μαρκομάννων Π : μαρκομάννων τῇ δευτέρᾳ χεὶρι διὰ παρενθήκης δευτέρου ἢ Α 16. παρών τε ΣΔ : παρών τε ΑΜΙ 23. Σαρμάτων Π : Σαρματῶν διώρθωσε Δ Σιλβῶν Π : Σουήβων διώρθωσε Δ 24. πανστρατιᾶ ΙΣΔ : πανστρατιᾶ ΑΜ 25-26. Κομόδου ἐν μ ἐνταῦθα τε καὶ κτωτέρω Π. Γραπτέον Κομοδόου 26. Κόμοδον Π : κόμοδον τῶν γραμμάτων κό γραφέντων τῇ δευτέρᾳ χεὶρι ἐν κενῷ ὑπὸ τῆς πρώτης ἀφεθέντι χώρῳ Α

προσειπών. Φασί δὲ, τῆς δαπάνης αὐτὸν ἐπιλειπούσης, ἐπειδὴ φόρους ἐπάγειν ἑτέρους ἠρυθρία, τὴν βασιλικὴν ἐσθίητα πᾶσαν καὶ τὰ σκευῆ τὰ ἐξ ἀργύρου τε καὶ κρυστάλλου τὴν βασιλικὴν τε ἅπασαν σκευὴν ὦνιον προθεῖναι καὶ τὸ συναχθὲν χρυσίον καταναλωσάσαι τῷ πολέμῳ.

5 Περιγενομένων δὲ τῶν πραγμάτων, τοῖς μὲν ἀποδοῦναι βουλευθεῖσι τὰ τιμήματα ἀπαριθμῆσαι, τοὺς δὲ μὴ κατασχεῖν ἐλομένους μὴ βιάσασθαι.

14. Ἐπέτρεψέ τε κατὰ τὸ σχῆμα τὸ βασιλικὸν εὐωχεῖσθαι καὶ τοὺς ὑπηκόους οἰκέτας ὁμοίᾳ περιβάλλειν στολῇ, μηδὲν τῷ βασιλεὶ πλεον ἀπονέμοντας, ἐπεὶ οὕτως ἦν ἀφθονώτατος. Μεγαλοψυχίαν ἐπε-
10 δείξατο τοιαύτην, ὥστε νικητήριους ἄγων ἑορτάς, ἐν ταῖς πρὸς τὰ Θη-
ρία τῶν ἀνδρῶν μάχαις ἑκατὸν ἄμα λέοντας ὑπὸ τοῖς θεαταῖς ἀνείλεν. Ἐν τοσαύτῃ τῶν κοινῶν εὐδαιμονίᾳ καὶ τοῦ κρατοῦντος ἀρετῇ τέλος ἐπῆλθε τῷ βασιλεὶ, δεκάτῳ καὶ ὀγδόῳ τῆς ἀρχῆς ἔτει, τῆς δὲ ἡλικίας
15 ἐνὶ καὶ ἑξηκοστῷ, γνώμη τε ἀπάντων μιᾶ συνηριθμήθη τοῖς θεοῖς,

15. παραπέμφας τῷ παιδί τὴν βασιλείαν, Λουκίῳ Ἀντωνίῳ Κομό-
διῳ, μήτε κτησαμένῳ τι τῆς πατρίδας ἀρετῆς μήτε ἐπιδειξαμένῳ πλὴν
ὅτι πρὸς Γερμανοὺς καὶ οὗτος ἔσχεν εὐτυχῆ πόλεμον. Ἐπεχείρησε
μέντοι τὸν μῆνα τὸν κατὰ Ῥωμαίους Νοέμβριον ἐπώνυμον ἑαυτῷ ποιῆ-
20 σαι Κόμοδον, οὐ μὴν ἐδυνήθη. Τρυφαῖς δὲ καὶ ἀσελγείαις κατὰ μικρὸν
διαφθειρόμενος, εἰς τοῦτο προήλθεν ἀτοπίας, ὥστε καὶ ἐν τῷ μονομα-
χικῷ σταδίῳ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν δημοτελεῖ θέα κατὰ τὸ καλούμενον
Ἀμφιθέατρον διαγωνίσασθαι πρὸς [τοὺς] τοῦτο ἐπιδεικνυμένους. Θάνα-
τος δὲ ἑξαπίναιος ἐπελθὼν αὐτῷ δόξαν ἤνεγκε τοῖς πολλοῖς, ὡς ἀγ-
25 χόνῃ τις αὐτὸν ἢ φαρμάκῳ καὶ τισι μαγγανείαις ὑπεξαγάγοι τοῦ
βίου. Δώδεκα δὲ ἔξεπλήρωσε βασιλεύων ἐνιαυτοὺς μετὰ τὸν τοῦ πα-
τρὸς θάνατον καὶ μῆνας ὀκτώ, παρὰ πάντων ὁμοίως κοινὸς ἐχθρὸς
καὶ μετὰ τὸν θάνατον ὀνομαζόμενος.

1. αὐτὸν ΣΔ : αὐτῶν ΑΜΙ Β. σκευὴν Π : παρασκευὴν Ι 4. συναχθὲν Π :
συναχθὲν Σ 6. μὴ ΙΜ : [μὴ] Σ : λείπει ΛΔ 8. ἐπέτρεψέ Δ : ἐπιτρέ-
ψαι Μ κατὰ Ι : καὶ ΑΜΣ : τοῖς ἐπιφανεστέροις κατὰ Δ 13. τῶν Π : γούν
τῶν Δ 16. Ἐν τῇ ᾠδῇ Λούκιος κόμοδος ΑΜ : λείπουσι ΙΣΔ

17. τι ΙΑ : τί ΑΜΣ μήτε ἐπιδειξαμένῳ ΑΜΙ : ἐπιδειξαμένῳ Σ : μήτε
λίμυρον τι ἐπιδειξαμένῳ κατὰ τὰ προταθέντα ὑπὸ Sylburg δ Δ 23. τοὺς
τοῦτο ἔγραψα : τοῦτο Π : τοῦ ἐν τέλει στίχου, εἴτα δ' ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐπομένου στίχου
ἐν κενῷ ἀφθόνῳ ὑπὸ τῆς πρώτης χειρὸς ἢ δευτέρας προσέθηκε το Α : τοῖς αὐ-
κόδι Δ 25. τις ΙΑ : τίς ΑΜ : τίς Σ καὶ τισι Π : καὶ τισί Σ 27. ὀκτώ Π :
ὀκτώ ἐκ τοῦ ὀκτώ αὐτῇ τῇ πρώτῃ χειρὶ Λ

16. Μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε Περτίναξ, ἀνὴρ εἰς γῆρας ἤδη προβε-
δηκῶς ἐβδομηκοστὸν τε ἰὼν τῆς ἡλικίας ἔτος. Ἵπαρχος δὲ τῆς Ῥώ-
μης ἦν, ὅτε παρήλθεν εἰς τὴν βασιλείαν, δόγματι τῆς συγκλήτου
πάσης ἀναρρηθεῖς. Ἄλλ' ὀγδοηκοστῇ τῆς βασιλείας ἡμέρᾳ στρατιωτῶν
αὐτὸν ὑπεξήγαγε στάσις, τῶν καλουμένων Πραιτωριανῶν.

17. Ἰουλιανὸς δὲ ἦν ὁ ταύτην ἐγείρας τὴν στάσιν, ὅς καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἤρπασεν, ἐπιφανῆς μὲν καὶ νόμους ἐξησχημένος Ἰουλια-
νοῦ γὰρ ἔκγονος ἦν, ὅς τὸ διηνεκὲς διάταγμα τοῖς Ἀδριανοῦ χρόνοις
συνέταξεν, ὃ μέχρι γούν Ἀδριάνειον καλεῖται, κατὰ τὴν τῶν Ἰταλῶν
φωνῆν ἡδικτον περπέτουον ἄλλ' εὐθὺς ἀνηρέθη πρὸς τῇ γεφύρᾳ τῇ
10 καλουμένῃ Μουλβία, σφαγῆν ἐν αὐταῖς δεξάμενος ταῖς βασιλείαις αὐ-
λαῖς.

18. Καὶ δέχεται τὴν βασιλείαν Σεπτίμιος Σευῆρος, ἄφρος ἐκ τῆς
Τριπολιτικῆς καλουμένης ἐπαρχίας πόλις δὲ ἦν αὐτῷ Λέρκις. Μόνος
δὲ οὗτος ἐξ Ἀφρικῆς ἐπὶ τὴν τῶν ἄλων παρήλθεν ἐπιτροπῆν, καὶ
15 οὔτε πρότερον ἢ μνήμη παραδέδωκεν, οὔτε μετὰ ταῦτα ἐξῆς ἐκείθεν
βεβασιλευκότα. Ἦν δὲ πρότερον μὲν τοῦ ταμείου ῥήτωρ τοῦ χρόνου
δὲ προϊόντος, ἀρχὴν ἴθυνε στρατιωτικὴν, καὶ, προσεμμένων λιταῖς τι-
μαῖς, εἰς τοῦτο ἦλθε δυναστείας. Προσηγόρευσε δὲ ἑαυτὸν Περτίναξα,
τὸν ἀνηρημένον ὑπὸ Ἰουλιανοῦ τιμῶν. Μικρόψυχος μὲν ἀνὴρ καὶ χα-
20 λεπτός, πολεμικός δὲ ἄλλως κἂν ταῖς μάχαις εὐτυχῆς. Πισκέννιον
γὰρ Νίγρον, τυραννήσασα κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐν Κυζίκῳ νικήσας
ἀνείλεν. Ἐκράτησε δὲ καὶ Πάρθων καὶ Ἀραβίων τῶν ἐνδοτάτω καὶ
τῶν καλουμένων Ἀδιαθηνῶν, ὥστε τὴν μὲν Ἀραβίαν ἐπαρχίαν κατα-
στήσασθαι κατὰ παλαιὸν ἔθος, ἀπὸ δὲ τῶν νενικημένων ἐθνῶν προση-
25 γορίας λαβεῖν. Ἐκλήθη τε Παρθικός καὶ Ἀράβιος καὶ Ἀδιαθηνικός.
Πλεῖστα δὲ καὶ τῶν τῆς βασιλείας οἰκοδομημάτων ἐπανήγαγεν εἰς

1. Ἐν τῇ ᾠδῇ περτίναξ ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 5. αὐτὸν ΑΙ : αὐτὸν τῶν
γρῆματων οὐ γραφέντων ἐπὶ ἄλλων διαξεσθέντων Μ : λείπει ΣΔ
9. Ἀδριάνειον ΙΑ : ἀδριάνειον ΑΜ : Ἀδριάνειον Σ τὴν Π : δὲ τὴν Δ
10. ἡδικτον ΙΣΔ : ἴδικτον ΑΜ γεφύρα ΑΙΑ : γεφύρη ΜΣ 11. Μουλ-
βία ΣΔ : μουβία ΑΜΙ σφαγῆν Π : σφαγῆν Μ 13. Σευῆρος ΑΜΣ : Σέβηρος Ι :
Σεβῆρος διώρθωσε Δ Ἐν τῇ ᾠδῇ σευῆρος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ ἄφρος ΜΣΔ :
ἄφρος διώρθωσε δ ἐρυθρογράφος ἐκ τοῦ ἀφρός Α : ἀφρός Ι 14. Τριπολι-
τικῆς Π : Τριπολικῆς Δ ἐπαρχίας Π : ὑπαρχίας Μ Λέρκις Π : Λέπις
διώρθωσε Δ 16. μετὰ ταῦτα Π : μεταταῦτα Μ 17. ταμείου ΙΑ : ταμίον ΑΜΣ
19. ἦλθε ΙΣΔ : ἦλθεν ΑΜ 21. κἂν Π : κἂν Δ 24. ἐπαρχίαν Π :
ἐπαρχίαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἐπαρχία Α 26. τε Σ : τέ ΑΜΙ : γὰρ Δ
Ἀδιαθηνικός ΣΔ : ἀδιαθενικός ΑΜΙ

νεότητα. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Κλώδιος Σαβίνος ὁ κοινωνήσας Ἰουλιανῷ τῆς Περτίνακος σφαγῆς ἑαυτὸν ἐν Γάλλοις ἐχειροτόνησε καίσαρα· νικηθεὶς δὲ ἐν Λουγδούνῳ παρὰ τοῦ Σευήρου τέλος ἔσχε τοῦ βίου.

5 19. Σευήρος δὲ ἦν μὲν ἐν τούτοις λαμπρὸς, οὐχ ἥττον δὲ ἐν τοῖς πολιτικοῖς. Φιλοσοφίας τε γὰρ ἐξήσκητο πρὸς ἄκρον καὶ τῶν ῥητόρων ἀπάντων ὑπερείχεν. Ἰστατόν τε πόλεμον πρὸς Βρεττανοὺς συγκροτήσας τὰς τε πόλεις ἀνεκτήσατο καὶ τὰς ἀρχὰς ἐξασφαλιζόμενος χάρακα περιέβαλεν, ἐπὶ δύο καὶ τριάκοντα πρὸς τοὺς ἑκατὸν σημείοις
10 ἔκτεινας αὐτὸν πρὸς θάλασσαν. Ἐπὶ τούτοις τοῖς ἔργοις ἐτελεύτησεν ἐν Βορακίῳ πρεσβύτης, βασιλεύσας ἕξ καὶ δέκα ἑνιαυτοὺς καὶ μῆνας τρεῖς, καὶ τοῖς θεοῖς συνηριθμήθη, δύο παῖδας διαδόχους τῆς βασιλείας καταλιπὼν, Βασιανὸν καὶ Γέταν, προστάξας Βασιανὸν Ἀντωνίνον μετακληθῆναι. Καὶ ὁ μὲν προσηγορεύθη Μάρκος Αὐρήλιος
15 Ἀντωνίνος Βασιανὸς, ἐπετρόπευσέ τε μετὰ τὸν πατέρα τῶν πραγμάτων. Γέτας δὲ, ἐχθρὸς εἶναι κοινὸς κριθεὶς ὑπὲρ ὧν ἔπραττεν, ἀνηρέθη.

20. Ἀντωνίνος τοίνυν, προσλαβὼν καὶ τὴν τοῦ Καρακάλλου προσωνομίαν, τῷ πατρὶ πρὸς ἅπαντα κατηκολούθησε τὸ πρῶτον· προῖὼν δὲ ἐχώρησέ τε εἰς ὠμότητα καὶ τὴν ἐν ταῖς ἀπειλαῖς ὑπερβολήν. Τῇ Ῥώμῃ δὲ κατεσκεύασε λουτρόν, ὅπερ εἰς τόδε Ἀντωνιανὸν καλεῖται. Ἄλλο δὲ ἄξιον μνήμης οὔτε εἶπεν, οὔτε ἔπραξεν οὐδὲν ἄλλ' ἡδοναῖς τε ἐδούλευσεν, ὥστε καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητρειάν ποιήσασθαι γαμετήν. Ἐν Ἐδέσση δὲ τῆς Ὀσδρογηνῆς, στρατεύων ἐπὶ Πέρσας, ἀπήλθε
25 τοῦ βίου, βασιλεύσας μὲν ἕξ ἔτη καὶ μῆνας δύο, προελθὼν δὲ τῇ ἡλικίᾳ εἰς τρίτον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος· ἐγένοντό τε αὐτῷ τὰ νενομισμένα παρὰ τοῦ στρατοῦ.

1. ἐν Π : δὲ ἐν Δ Σαβίνος ΜΙΣ : σαβίνος Α : Ἀλβίνος διώρθωσε Δ
3. καίσαρα Π : καίσαρ Μ Σευήρου Π : Σεβήρου διώρθωσε Δ 5. Σευήρος Π : Σεβήρος διώρθωσε Δ ἐν τοῖς Π : κὰν τοῖς Δ 6. ἄκρον Π : ἀκαίρον Μ
ῥητόρων Π : ῥητόρων Μ 7. Βρεττανοὺς Π : Βρετανοὺς Σ 8. ἀρχὰς Π : ἐπαρχίας διώρθωσε Δ 9. περιέβαλεν ΙΣΔ : περιέβαλλεν ΑΜ 11. Βορακίῳ Ι : Κορακίῳ ΑΜΣ : Ἐβοράκῳ Δ ἕξ καὶ δέκα ΙΣΔ : ἕξκαίδεκα ΑΜ 15. Βασιανὸς Π : βασιανός Ι 18. προσλαβὼν ΙΣΔ : πρόσλαβὼν ΑΜ Ἐν τῇ ῥῶ ἀντωνίνος καράκαλος Α : αντωνίνος φάκαλος Μ : λείπουσιν ΙΣΔ Καρακάλλου ΙΔ : Καρακάλου ΑΜΣ 20. ἀπειλαῖς Π : ἀπειλαῖς ἐκ τοῦ ἀπιλαῖς Μ 22. ἄλλο Π : ἄλλον Μ 24. Ὀσδρογηνῆς ΣΔ : ὀσδρογηνῆς Ι : ὀσδρομηνῆς ΑΜ 26. ἐγένοντό τε Δ : ἐγένοντο τε Π

21. Καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν Ὀφίλιος Μακρίνος, ἐξ ὑπάρχου πρὸς τὴν βασιλείαν κληθεὶς· καὶ μετέσχεν ἀλουργίδος ὁ παῖς αὐτοῦ Διαδουμίνος. Ἐπραξε δὲ οὐδὲ οὗτος μνήμης ἄξιον οὐδὲν, τῆς ἀρχῆς εἰς ἑνιαυτὸν καὶ μῆνας δύο προελθούσης. Ἀνεῖλε δὲ ἀμφοτέρους στρατιωτικῇ στάσει.

22. Δέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Μάρκος Αὐρήλιος, ὃς Ἀντωνίνου Καρακάλλου παῖς ὢν ὑπείληπτο· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡλιουγαβάλου. Οὗτος ἐπὶ χρηστῇ τοῦ δήμου προσδοκίᾳ τὴν Ῥώμην καταλαβὼν ἐναντίος ὤφθη τῆς ἐλπίδος. Αἰσχρὸν γὰρ καὶ ἐπονείδιστον μετελθὼν βίον, μετὰ δύο ἔτη τῆς βασιλείας καὶ μῆνας ὀκτὼ ἀνηρέθη,
10 καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ συναπόλετο Συμία Σευήρα.

23. Ἐντεσθεν ἦλθεν ἐπὶ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρος, καίσαρ μὲν ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀναρρηθεὶς, αὐγουστος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου, κυμιδῆ νέος. Οὗτος εὐθύς ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε καὶ τὸν βασιλέα Ἄρσην μετὰ πολλῆς ἐνίκησε τῆς εὐκλείας. Φοβερός τε ἐγένετο
15 τῷ στρατῷ, ὥστε ἀτάραχον αὐτὸν ἐν πολλῇ διαμείναι χρόνῳ. Ἐπειδὴ γοῦν τινα τῶν ταγμάτων ἐπήρθη πρὸς στάσεις, ἐκόλασέ τε, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀνδρας ἅπαντας ἀπεστράτευσε. Τούτῳ συνήδρευσεν ὁ νομοθέτης Οὐλπιανὸς, αὐτὸς καὶ τὴν φροντίδα τοῦ τοῖς δεομένοις ἀντιγράφειν ἔχων. Πολλῆς δὲ οὔσης αὐτῷ τῇ Ἀλεξάνδρῳ καὶ κατὰ
20 τὴν Ῥώμην καὶ πανταχοῦ τῆς δόξης, ἐτελεύτησε παρὰ Γάλλοις, τάραχον ὑπομείνας στρατιωτικόν, τρισκαίδεκάτῳ τῆς βασιλείας ἔτει, πολλὴν εὐσέβειαν ἐπιδειξάμενος περὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ μηδὲ ἐνὶ κατὰ τοῦτο καταλιπὼν ὑπερβολήν.

1. Ἐν τῇ ῥῶ μακρίνος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ Ὀφίλιος ΑΜΙ : Οφίλιος Σ : Ὀπίλιος διώρθωσε Δ ὑπάρχου Π : ὑπάρχου Δ 2. αὐτοῦ Π : αὐτῷ Ι
6. Ἐν τῇ ῥῶ μάρκος αὐρήλιος ΑΜ : λείπουσιν ΙΣΔ ὃς ΣΔ : ὡς Ι : λείπει ΑΜ 7. Καρακάλλου ΑΜΣ : Καρακάλου ΣΔ ὢν Σ : ὢν ὡς ΑΜ : εἶται Δ 8. ἐπὶ Π : οὖν ἐπὶ Δ 9. ἐναντίος Π : ἐναντίος ἐκ τοῦ ἐναντίως Μ
11. Συμία Π : Γραπτέον Συαιμία Σευήρα Π : Σεβήρα διώρθωσε Δ
12. Ἐν τῇ ῥῶ ἀλέξανδρος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 13. τῆς στρατιᾶς ΜΣΔ : τῆς στρατιᾶς τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ τὴν στρατείαν Α : τὴν στρατείαν Ι
14. οὗτος Π : οὗτος δὲ Δ 15. Ἄρσην Π : Γραπτέον Ξέσην ἐνίκησε Π : ἐνίκησε Δ 17. τινα ΑΔ : τινὰ ΜΙΣ ἐπήρθη ΑΜΙ ἐπήρθη ΣΔ
18. τούτῳ ΑΜΙ τούτῳ δὲ ΣΔ 19. Οὐλπιανός ΙΣ : οὐπιανός ΑΜΑ 22. τριςκαίδεκάτῳ ΙΔ : δεκάτῳ ΑΜΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ.

1. Μεταλλάξαντος τοίνυν Ἀλεξάνδρου τὸν βίον, ἐβασίλευσε Μαξι-
 μίνος, πρῶτος οὗτος αἰρεθείς καὶ μόνῃ τῇ τῶν στρατιωτῶν ψήφῳ,
 τῆς συγκλήτου μὴ συμφηρισσαμένης, ὅπου γε καὶ συνηριθμείτο, τῇ
 γερουσίᾳ. Ἐπαγαγὼν δὲ Γερμανοὺς πόλεμον καὶ κρατήσας αὐτῶν ἐκ
 5 πολλοῦ τοῦ περιόντος καὶ προσαγορευθεὶς ἱμπεράτωρ, ὃ νῦν μὲν τῶν
 βασιλέων ἐστὶν ὄνομα, τότε δὲ ἤρμοττε τοῖς ἄριστα στρατηγοῦσιν,
 ἀνηρέθη τῆς Ἰταλίας ἐντὸς ἐν Ἀκυληίᾳ τῇ πόλει, Πουπιήνου τὴν σφα-
 γὴν ἐπαγαγόντος. Συνανηρέθη δὲ αὐτῷ καὶ ὁ παῖς, νήπιος κομιδῆ,
 κοινωνήσας τῷ πατρὶ τῆς βασιλείας τρισὶν ἔτεσι καὶ ἡμέραις ὀλίγαις.
 10 2. Μετὰ τοῦτον τρεῖς ἅμα γίνονται βασιλεῖς, Πουπίηνός τε ὁ
 τὸν φόνον ἐργασάμενος καὶ Βαλδίνος καὶ Γορδιανός, οἱ μὲν ἐξ ἀφανοῦς
 καὶ ἀσήμευ γένους, Γορδιανός δὲ ἐξ ἐπιφανῶν προγόνων. Γορδιανός
 γὰρ ἦν αὐτῷ πατήρ, οὕτω λαμπρός, ὥστε, Μαξιμίνου βασιλεύοντος,
 ὃν ὁ Πουπίηνος διεχρήσατο, ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς ἀνθυπατικῆν αὐτὸν
 15 ἔχοντα στρατιάν, κληθῆναι ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Ἐπει δὲ ἐπέδυσαν τῆς
 Ῥώμης, Βαλδίνος μὲν καὶ Πουπίηνος ἐν ταῖς αὐλαῖς ἀνηρέθησαν
 ταῖς βασιλικαῖς, ἔμεινε δὲ Γορδιανός μόνος τὴν ἀρχὴν ἔχων. Νεώτα-
 τος δὲ ὢν, ἄγεται γαμετὴν Τρανκελλίαν. Ἀνεγείρας δὲ τὸ ἱερόν τοῦ
 Ἰάννου, διὰ πολλοῦ τοῦ μέσου ὤρμησεν ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω. Στρα-
 20 τούσας δὲ ἐπὶ Πέρσας καὶ κρατήσας αὐτῶν μάχαις πολλαῖς, ἐπαν-
 ῶν ἀνηρέθη πρὸς τοῖς Ῥωμαϊκοῖς ὄροις ὑπὸ Φιλίππου. Καὶ γίνεταί
 τῶν πραγμάτων ὁ Φίλιππος κύριος. Κατεσκεύασε δὲ αὐτῷ μνήμη
 τῶν πεπραγμένων ἡρώων ὁ στρατὸς εἰκοστῷ τοῦ Κιρκησίου ση-
 μείῳ φρούριον δὲ ἐστὶ τοῦτο Ῥωμαίων, εἰσέτι καὶ νῦν οὕτω καλού-
 25 μενον παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν. Τὸ σῶμα δὲ εἰς τὴν Ῥώμην
 ἐκόμισε, καὶ τῇ τῶν θεῶν ἐτίμησε προσηγορίᾳ.

3. Φίλιππος δὲ σὺν τῷ παιδί Φιλίππῳ τῆς βασιλείας ἐπελάβετο,

1. Ἐν τῇ ᾠξ' μαξιμιανός ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 1.2. Μαξιμίνος ΙΔ : μα-
 ξιμιανός ΑΜΣ 5. μὲν τῶν ΣΔ : τῶν μὲν ΑΜΙ 7. πουπιήνου ΙΣΔ : πουπιή-
 νου διώρθωσεν ὁ ἐρυθρογράφος τὸ πουπιήνου Α : πουπιήνου τοῦ ν γραφέντος ἐπὶ
 ἄλλου γραμμιστος (μ ;) διαξεσθέντος Μ 8. αὐτῷ καὶ ὁ παῖς ΜΣΔ : καὶ ὁ παῖς
 αὐτῷ ΑΙ 11. ἀφανοῦς Π : ἀφανοῦς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς Μ 13. Μαξιμίνου ΙΔ :
 Μαξιμιανοῦ ΑΜΣ 15. Ἐν τῇ ᾠξ' γορδιανός ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 16. Βαλδι-
 νος ΑΔ : Ἀλβιανός ΜΙΣ Πουπίηνος Π : πουπίηνος τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ που-
 πίηνος Α 18. Τρανκελλίαν ΑΜ : τρανκελλίαν ΙΣΔ. Γραπτέον Τρανκελλίαν
 19. Ἰάννου Π. Γραπτέον Ἰανοῦ μέσον Π : μέσον Μ ὤρμησεν Π :
 ὤρμησε Μ 21. γίνεταί Δ : γίνεταί Π 24. δὲ ἐστὶ ΙΔ : δὲ ἐστὶ ΑΜΙ
 27. Ἐν τῇ ᾠξ' φίλιππος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ

καρπὸν τοῦτο ποιησάμενος τοῦ φόνου. Καὶ τὴν στρατιάν διαγαγὼν
 εἰς τὴν Ἰταλίαν ἤγαγε δημοτελῆ πανήγυριν ἐπὶ τῷ χιλιοστῷ τῆς πό-
 λεως ἔτει, κατ' αὐτὸν ἀρξαμένην, παντοδαπαῖς τέρψεσι τὸ πλῆθος
 ἀνελόμενος. Ἄλλ' ἀνηρέθη σὺν τῷ παιδί, τῶν στρατιωτῶν αὐτὸν μὲν
 ἐν Βερόνῃ, τὸν υἱὸν δὲ ἐν Ῥώμῃ διαχρησαμένων, πέντε βασιλεύσας ὁ
 ἐνιαυτός. Ἦς μέντοι τῶν θεῶν ἠξιώθησαν προσηγορίας.

4. Καὶ παρήλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν Λέκιος, ἐκ Παιόνων κατάγων ἀπὸ
 Βουδαλίας τῆς πόλεως τὸ γένος. Κινηθέντος δὲ ἐμφυλίου πολέμου,
 τούτου μὲν ἐκράτησε μάχῃ, τὸν δὲ παῖδα τὸν ἑαυτοῦ καίσαρα παρε-
 σκεύασεν ἀναρρηθῆναι. Λουτρόν τε τῇ Ῥώμῃ κατεσκεύασεν ἐπίονυ-
 10 μόν ἑαυτῷ, καὶ οὕτω τὴν ἀρχὴν κατασχὼν ἐνιαυτοῦς, ἅμα τῷ παιδί
 κατέλυσε τὸν βίον, ἐν μέσοις τοῖς βαρβάραις ἀναιρεθέντες, καὶ τῆς
 τῶν θεῶν ἔτυχον ἀμφοτέρω τιμῆς.

5. Διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Γάλλος Ὀστιλιανός καὶ ὁ τούτου
 παῖς Βουλουσιανός. Τυραννήσαντος δὲ ἐν Μυσοῖς Αἰμιλιανοῦ, στρα-
 15 τεύουσιν ἀμφοτέρω. Καὶ ἀναιρεθέντες ἐν Τεράμναις, τῆς ἀρχῆς οὐδε-
 μίαν οὐδενὶ κατέλιπον μνήμην. Ἦς δ' ἐξ αὐτῶν γενομένης συμφορᾶς
 πολὺ γέγονεν ὄνομα, λοιμῶν καὶ νόσων παικίλων τότε σχεδὸν ἅπαν
 τὸ βασιλευόμενον διαφθειράντων.

6. Μετὰ τούτους Αἰμιλιανός, οὐκ ἔχων ἑαυτὸν ἀνενεγκεῖν ἐπὶ λαμ-
 20 προῦς προγόνους, μᾶλλον δὲ ἐξ ἀσήμεων πάντῃ τε γεγεννημένος, τρισὶ
 μηνσὶν ὄλοις βασιλεύσας ἐτελεύτησε.

7. Τότε τοίνυν Οὐαλεριανός μὲν, περὶ τὰς Ῥητίας καὶ Νωρικῶν
 διατρίδων, ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἠρέθη στρατηγός καὶ μετ' οὐ πολὺ βασι-
 λεύς, Γαλλιήνος δὲ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὑπὸ τῆς συγκλήτου πρὸς τὴν ἀρ-
 25 χὴν ἐκλήθη. Συνέδη δὲ τὴν τούτων βασιλείαν ἐλεθριωτάτην γενέσθαι
 δυστυχία τῶν ἡγεμόνων ἢ τὸ ἀλγθέστερον ἀσθενείᾳ. Γερμανοὶ μὲν

1. τοῦτο ΑΣΔ : τοῦτον ΜΙ 4. ἀνελόμενος Π : ἀνελόμενος Α αὐτὸν Π :
 αὐτὴν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ αὐτῶν Α 5. Βερόνη ΙΔ : βερόνη Α : βερόνη ΜΣ
 7. Ἐν τῇ ᾠξ' Λέκιος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 8. Βουδαλίας ΣΔ : μουδαλίας ΑΜΙ
 10. λουτρόν τε ΙΣΔ : λουτρόν τε ΑΜ τῇ Ῥώμῃ ΑΜΙ : κατὰ τὴν Ῥώμην ΣΔ
 14. διαδέχεται Π : ἐποδέχεται Ι Ἐν τῇ ᾠξ' γάλλος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ
 Ὀστιλιανός ΙΣΔ : ὄστιλιανός ΑΜ 15. Αἰμιλιανοῦ ΣΔ : αἰμιλιανοῦ ΑΜΙ
 17. ἐξ Π : ἐπ' Α συμφορᾶς Π : συμφορᾶς Ι 19. διαφθειράντων ΑΙΔ :
 διαφθαράντων ΜΣ 20. μετὰ Π : μετὰ δὲ Δ Αἰμιλιανός Δ : αἰμιλιανός ΑΜΙ :
 Αἰμιλιανός Σ 23. Ῥητίας ΣΔ : ρητίας ΑΜΙ 24. ἠρέθη Π : ἠρέθη Α
 μετ' οὐ πολὺ Π : μετουπολὺ Α 25. Γαλλιήνος Π : γαλλήνος Ι ἐπὶ Π : ἐπὶ Μ
 27. δυστυχία Π : δυστυχία Μ ἀσθενεία ΑΣΔ : ἀσθενεία Μ : ἀδρανία Ι

γὰρ ἐν μέσαις ταῖς Ἰταλίαις ἐστρατοπεδεύσαντο καὶ τῆς Ῥαβέννης αὐτῆς ἄχρι προήλθον. Οὐαλεριανὸς δὲ ἐν τῇ Μέσῃ τῶν ποταμῶν Πέρσαις μαχόμενος ὑπὸ Σάπυρος τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐάλω, καὶ κατεγήρασεν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

8. Γαλλιῆνος δὲ, νέος ἐπὶ τὰ πράγματα παρελθὼν, τὸν μὲν πρῶτον χρόνον ἀνδρείαν τε ἐπεδείξατο καὶ τὴν τύχην εἶχε συλλαβανομένην ἐν μάχαις, Γάλλων τε καὶ Ἰλλυριῶν κρατήσας Γέννουον τε τυραντήσαντα ἀνελιών. Περσαινούσης δὲ αὐτῇ τῆς ἡλικίας, μετέβαλε καὶ τὴν γνώμην καὶ τὸν βίον, ἐκ μὲν ἡμερότητος εἰς ἡμότητα μεταστὰς, ἐκ σεμνότητος δὲ εἰς ἄπασαν ἡδονῶν ἀτοπίαν. Καὶ πάσας ἀφῆκε τὰς βασιλικὰς φροντίδας, ὡς Ἀλαμανοὺς, ὑπερδάντας τὴν Γάλλων γῆν, ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν, Δάκας τε καὶ τοὺς ὑπὲρ τὸν Ἰστρον, οἱ κτῆμα Τραϊανοῦ τοῦ πάλαι βασιλεύσαντος ἐγεγόνεισαν, ἀλλοτριωθῆναι Ῥωμαίων ἄλλα τε καὶ Μακεδονίαν καὶ Πόντον καὶ Ἀσίαν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἰστρον ἔθνῶν, Παίονας δὲ ὑπὸ Σαρματῶν καὶ Κουάδων πολιορκηθῆναι, Γερμανοὺς τε τὰς Ἰσπανίας ἐπινεμηθῆναι καὶ Ἰαρκωνά πόλιν ἐπιφανῆ κατασκάψαι, Πέρσαις δὲ, τὴν Μέσῃ τῶν ποταμῶν ἐφ' ἑαυτοῖς ποιησαμένους, ἤδη περὶ τῆς Συρίας τὸν πόλεμον ἔχειν.

9. Ἀπεγνωσμένων δὲ ἤδη τῶν πραγμάτων καὶ τῆς βασιλείας ἐκ τοῦ πλείονος ἀνηρημένης, Ποστούμιος ἐν Γάλλοις, ἀφανῆς τὸ ἐκ κατέρων, περιθελὶς ἑαυτῇ τὴν ἀλουργίδα, δέκα τῶν πραγμάτων ἐνιαυτοῖς ἐπετρόπευσε καὶ τὴν ἀπολομένην γῆν ἀνεκτήσατο, πολλὴν ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος. Πολλὰ τε κατώρθωσεν ἂν, εἰ μὴ τάραχος αὐτὸν στρατιωτικὸς ἀνεῖλεν, αἰτιασαμένου τοῦ πλήθους, ὅτι δὴ Μογοντιακὸν τὴν πόλιν, ἣτις τυραννήσαντι Λουκίῳ Αἰλιανῷ συνεπολέμησε,

1. Ῥαβέννης ΙΣΔ : Ῥαβαίνης ΑΜ 5. Γαλλιῆνος Π : γαλλῆνος Ι 5. Ἐν τῇ Ῥα' βικτωριανὸς διαγεγραμμένον : λείπει Π 6. ἀνδρείαν Π : ἀνδρίαν Δ

7. Ἰλλυριῶν Π : ἰλλυριῶν γέννουον τε τῶν δύο τελευταίων λέξεων διαγραφισθῶν Α κρατήσας Π : κρατήσας τοῦ κ γραφέντος ἐπὶ ἄλλου γράμματος διαξοθέντος Μ γέννουον Α : γένουον Ι : γέννουον ΜΣ : Ἰγγέννουον διώρθωσε Δ

10. πάσας Π : πᾶσας Ι 11. Ἀλαμανοὺς ΣΔ : ἀλαμάνους ΑΜ : ἀλαμάνους Ι 12. Ἰταλίαν Π : ἰταλίαν Ι οἱ Π : οἱ ἐκ τοῦ ὁ Μ 13. ἐγεγόνεισαν Π : ἐγεγόνεισαν Ι 14. ἄλλα ΑΜΣ : ἀλλὰ Ι : Ἑλλάδα διώρθωσε Δ 15. Ἰστρον ΑΣΔ : ἰστρον Ι : ἰστρον Μ 16. Ἰσπανίας ΣΔ : ἰσπανίας ΑΜΙ 18. πόλιν Π : πόλιν πόλιν Μ 21. Ἐν τῇ Ῥα' ποστούμιος διαγεγραμμένον Α : λείπει Π

22. ἀλουργίδα ΣΔ : ἀλουργίδα ΑΜΙ 23. ἐνιαυτοῖς ΑΜΙ : ἐνιαυτοῖς ΣΔ ἀπολομένην Σ : ἀπολλυμένην Δ 24. ἐπιδειξάμενος Ι : ἐνδειξάμενος Π κατώρθωσεν ΙΣΔ κατώρθωσεν ἐκ τοῦ κατόρθωσεν Μ 25-6. δὴ Μογοντιακῶν Α : δημογοτικῶν Ι : δημοκοπῶν αὐτῇ τῇ πρώτῃ χειρὶ ἐκ τοῦ δημογοσιῶν Α : δημοκοπῶν ΜΣ 26. Αἰλιανῷ ΙΣΔ : αἰλιανῷ ΑΜ

μετὰ τὴν νίκην οὐκ ἐπέτρεψε πολιορκηθῆναι καὶ τὰ χρήματα τῆς πόλεως γενέσθαι τῶν νενικηκότων. Οὕτω δὲ τούτου τελευτήσαντος Μάριος, εὐτελής καὶ προεστηκὼς ἐργαστηρίου, ἐπελάβετο τῆς ἀρχῆς, καὶ μίαν κρατήσας ἡμέραν τῆς ὑστεραίας ἀνηρέθη. Καὶ διεδέξατο Βικτωρίνος τὴν βασιλείαν ἐν τῇ Γάλλων γῆ, χρήσθαι μὲν τοῖς πράγμασιν ἐπιστάμενος, βουλεύων δὲ ἡδοναῖς καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐβουλεύων. Τοῦτο γοῦν αὐτὸν καὶ ἀπήνεγκεν ὡς τάχιστα τοῦ βίου, δεύτερον τῆς βασιλείας ἄγοντα ἔτος, εὐλοῦ τινὸς Ἀκτουαρίου τὴν τελευτὴν ἐπαγαγόντος· τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῇ πεφανευκῆτι.

10. Καὶ μετήλθεν εἰς Τέτριον ἢ βασιλεία, τῆς Ἀκυτανίας ἔχοντα τὴν ἡγεμονίαν, τοῦ στρατοῦ τὴν ψῆφον ἐπ' αὐτὸν ἀγαγόντος. Περιεβάλλετο μὲν οὖν ἐν Βουραγάλλοις τὴν ἀλουργίδα, ταραχὰς δὲ ὑπέμεινε στρατιωτικὰς πολλὰς τε καὶ μεγάλας. Ταύτης δ' οὐσης ἐν Γάλλοις τῆς καταστάσεως, ἐν τοῖς ἑσίοις Ὀδέναθος, μετατιμηθεὶς τῆς ἀρχῆς, νικᾷ τε Πέρσαις μάχῃ καὶ τὴν Συρίαν ἀνακτησάμενος προσήλθεν ἐπὶ τὴν Μέσῃ τῶν ποταμῶν, καὶ πρὸς Κτησιφῶντα χωρήσας, αὐτὴν ἐπολιόρκει.

11. Καὶ οὕτως δὴ, τοῦ Γαλλιῆνου τὴν ἀρχὴν ἐκλιπόντος, ἐν μὲν τοῖς ἐσπερίοις Ποστούμιος, ἐν δὲ τοῖς ἑσίοις Ὀδέναθος τὰ πράγματα διεφύλαξεν. Ἄλλ' ὁ μὲν Γαλλιῆνος ἀνηρέθη, καὶ Οὐαλεριανὸς, ὁ ἀδελφὸς ὁ τούτου, τῆς τοιαύτης τελευτῆς ἐγένετο κοινωνός, ἐνάτω τῆς βασιλείας ἔτει. Κλαύδιος δὲ, διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν, τὰ ἔθνη κατεπολέμησεν ἃ προσήκει τὸν Ἰστρον, ὑφ' ὧν Ἰλλυριοὶ τε καὶ Μακεδόνες ἐπολιορκούντο. Αὐτὸς τε σώφρων τε ἦν περὶ τὰς δημοσίας δαπάνας, μετριότητι δὲ ἐχρήτο πρὸς ἅπαντα. Τοῦ δικαίου δὲ φύλαξ ἦν ἀκριδῆς καὶ πανταχόθεν τῇ βασιλείᾳ πρέπων. Ἀλλὰ νόσος αὐτὸν

4. ἰσπερίας Π : ἰσπερίας ἐκ τοῦ ἰσπερίας Μ 5. Ἐν τῇ Ῥα' βικτωριανὸς διαγεγραμμένον : λείπει Π 6. ἀλλοτρίοις Π : ἀλλοτρίοις γάμοις ἔρθως Δ 7. γοῦν Π : γ' οὖν Μ 8. ἄγοντα ἔτος Π : ἔτος ἄγοντα Ι

10. Τέτριον ΣΔ : τέτριον ΑΜΙ 11. ἀγαγόντος Π : ἀγαγόντας Μ 12. περιεβάλλετο Π : περὶεβάλλετο Α Βουραγάλλοις Π : Βουρδιγάλλοις διώρθωσε Δ ἀλουργίδα Π : ἀλουργίδα Μ 13. ὑπέμεινε Π : ὑπέμεινε ἐκ τοῦ ὑπέμειναι Μ στρατιωτικὰς Π : στρατιωτικὰς Μ δ' ΙΑ : λείπει ΑΜΣ

14. Ὀδέναθος ΣΔ : ὀδέναθος ΑΜΣ 16. Κτησιφῶντα Π : κτησιφῶντα ἐκ τοῦ κτησιφῶντα Μ 17. ἐπολιόρκει Ι : ἐπολιόρκει τοῦ ἐρυθρογράφου προσθέντος ἐνωθεν σεν Α : ἐπολιόρκησεν Μ : ἐπολιόρκησεν Σ : ἐπολιόρκησεν Δ 18. οὕτως Π : οὕτω Δ ἐκλιπόντος ΙΣΔ : ἐκλειπόντος ΑΜ 19. Ὀδέναθος ΣΔ : ὀδέναθος ΑΜΙ 21. ὁ ἀδ. Π : ἀδ. Ι ἐνάτω ἐγραψα : ἐνάτω Π 22. Ἐν τῇ Ῥα' Κλαύδιος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 23. Ἰστρον ΑΣΔ : ἰστρον Ι : ἰστρον Μ Ἰλλυριοὶ ΙΣΔ : ἰλλυριοὶ ΑΜ

δευτέρῳ τῆς ἀρχῆς ἔτει μετέστησε τοῦ βίου, καὶ τῶν θεῶν ἱξιώθη τιμῶν. Ἡ δὲ σύγκλητος πολυτρόποις τιμαῖς τὴν ἐκφορὰν ἐκόσμησε, καὶ τελευταῖον ἀσπίδα τε χρυσὴν ἔθηκεν ἐν τῇ βουλευτηρίῳ, καὶ αὐτὸν χρυσοῦν ἔστησεν ἐν τῇ Καπιτωλίῳ.

6 12. Ἐψηφίσαστό τε Κυντίλλῳ, τοῦ τεθνηκότος ἀδελφοῦ, τὴν βασιλείαν, συμψηφισαμένης καὶ τῆς στρατιᾶς ἀπάσης. Καὶ τῆς τε γρίσεως οὐ διήμαρτον οἱ ἐλόμενοι ταῖς γὰρ ἀρεταῖς ἀπάσαις οὐ μόνον εἰς ἴσον ἦλθεν, ἀλλὰ καὶ παρήλθε τὸν ἀδελφόν. Στρατηγὸν δὲ πρότερον αἰρεθεὶς μετὰ ταῦτα καὶ βασιλεὺς ἀνερρήθη. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἑπτα-
10 καίδεκα ὑστερον τῆς βασιλείας [ἡμέραις] ἀνηρέθη.

13. Τότε λοιπὸν Αὐρηλιανὸς ἐπὶ τὰ πράγματα παρήλθεν, ἐκ τῆς Δακίας τῆς καλουμένης Ῥιπενσίας ἔλκων τὸ γένος, δυνατώτατος μὲν καὶ ἀνδρειώτατος ἐν ταῖς μάχαις, μικρόψυχος δὲ ἐν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν. Οὗτος τοὺς μὲν περὶ τὸν Ἰστρον βαρβάρους ἐνίκησε μά-
15 χη καὶ τοὺς Ῥωμαίκοὺς ἔρουε ἐξέτεινε κατὰ τὸ σχῆμα τὸ πρότερον. Ἐκράτησέ τε Τετρίκου μὲν ἐν Ἰάλλοις, αὐτοῦ προσαγαγόντος αὐτὸν τε καὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔφερε, συνεχῶς αὐτῷ ἐπανισταμένων, μεθ' ἡδονῆς ἐδέξατο τὴν Αὐρηλιανοῦ δεσποτείαν. Φασὶ γοῦν αὐτὸν γράμμασι λαθραίοις παρακεκλήκεναι τὴν ἀρχὴν ὑποδέξα-
20 σθαι καὶ τὸ ἔπος ἐνθελθῆναι τοῖς γράμμασιν, ὃ πεποίθηκεν ὁ Βεργίλλιος ἐκ προσώπου Παλινούρου πρὸς τὸν Αἰνεῖαν Ἐξάρπασόν με τούτων, ἀήττητε, τῶν κακῶν. Συνάψας δὲ καὶ πρὸς Ζηνοβίαν μάχην, ἦτις

1. ἔτει Π : ἔτη Μ θεῶν Π : θεῶν μετὰ ἔθνων διαγεγραμμένον Α

3. χρυσὴν ΙΣΔ : χρυσὴν ἐκ τοῦ χρυσοῦ Μ : χρυσὴν Α 4. Καπιτωλίῳ Δ : Καπιτωλίῳ Π. Ἴδα ἀνωτέρω σ. 81, 6 5. ἐψηφίσαστό τε ΙΔ : ἐψηφίσαστο τε ΑΜΣ τοῦ Π : τῷ τοῦ Α 8. ἴσον ΣΔ : ἴσον ΑΜΙ παρήλθε ΑΣΔ : παρήλθε

αὐτῷ τῆ πρώτῃ χειρὶ ἐκ τοῦ παρήλθεν Α : οὗτος (διαγεγραμμένον) παρήλθε Μ

10. ἡμέραις προσέθηκε Δ : λείπει Π 11. Ἐν τῇ ᾠδῇ αὐρηλιανὸς ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 12. Ῥιπενσίας ΙΣΔ : Ῥιπενσίας ΑΜ 14. οὗτος Π : οὗτος οὖν Δ Ἰστρον ΣΔ : Ἰστρον Ι : Ἰστρον ΑΜ 15. Ῥωμαίκοις Π : Ῥωμαίκοις αὐτῷ τῆ πρώτῃ χειρὶ ἐκ τοῦ Ῥωμαίκοις Α 16. ἐκράτησέ Π : ἐκράτησε Μ Τετρίκου ΜΣΔ : τετρίκου Ι : τετρίκου Μ 17-18. αὐτὸν τε ΑΔ : αὐτὸν τε Ι : αὐτὸν τε ΜΣ

18. ἡδονῆς Π : ἡδονῆς Μ Αὐρηλιανοῦ Π : αὐρηλιανοῦ τοῦ ο διορθωθέντος ἐκ λ αὐτῷ τῆ πρώτῃ χειρὶ Α 19. γοῦν Π : γ'οῦν Α λαθραίοις ΙΣΔ λαθραίοις τοῦ λ γραφέντος ἐπὶ ἄλλου γράμματος ἀδιαγνώστου Α : .'. ἀθροῖοις ἐν τῷ κειμένῳ, οὐδὲν ἐν τῇ ᾠδῇ Μ 20. Βεργίλλιος ΙΔ : βεργίλλιος ΑΜΣ

22. συνάψας ΙΣΔ : συνάψαι ΑΜ

μετὰ τὴν τοῦ ἀνδρός Ὀδενάθου τελευταίαν ἐβασίλευσε τῶν ζῳίων, αἶ-
ρει μὲν αὐτὴν πλησίον Ἀντιοχείας, οὐ καρτερᾶς δευθεὶς μάχης. ἀπύγαγε δὲ εἰς τὴν Ῥώμην αὐτὴν τε καὶ τὸν Τέτρικον καὶ καθ' ἑκα-
τέρων ἐθριάμβευσε, σε, τῆς οἰκουμένης αὐτοκράτωρ προσαγορευθείς. Ἦγούντο δὲ αὐτῷ τῶν ἑρμάτων Τέτρικός τε καὶ Ζηνοβία. Καὶ τὸν μὲν οὐ
ἐπιτροπεύειν ἔταξε τῆς Λουκανῶν ἐπαρχίας τὸ λοιπὸν τοῦ βίου, Ζη-
νοβία δὲ, καὶ αὐτὴ μικρὸν βιώσασα μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν χρόνον, τοὺς παῖδας κατέλιπεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης, ὧν ἔτι καὶ νῦν εἰσὶν ἀπόγονοι.

14. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους οἱ τὸ νόμισμα διοικοῦντες ἐξ ἀρ-
γύρου τε καὶ χρυσοῦ καὶ μὴν καὶ τὸν χαλκὸν μορφῶντες εἰς διγνά-
10 ριον ἐξανέστησαν εἰς στάσιν, ὥστε καὶ συγκροτήσαι πόλεμον καὶ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. Αἰτίαν δὲ ἔσχεν ὁ πόλεμος, τὴν περὶ τὸ νόμισμα ῥα-
διοουργίαν. Κρατήσας δὲ αὐτῶν Αὐρηλιανὸς πολλῇ μετὰ τὴν νίκην ὠμότητι κατεχρήσατο. Πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐκ τῆς γερουσίας ἀνείλε,
φρονῶν ἀεὶ, ὥστε μῖσος μὲν αὐτῷ τεχθῆναι πολὺ, μὴ μὴν ἀχρηστον πάντι,
15 γενέσθαι τὴν ὠμότητα, τῶν πολλῶν ἐκ τούτου πρὸς τὸ δέον ἀφικνου-
μένων, πλὴν ὅτι, καθάπερ ἐκ τινος μελέτης, οὐδὲ τῶν ἀδελφιδῶν ἐφείσατο.

15. Αὐτὸς καὶ τὴν πόλιν ὀχυρωτέροις περιέβαλε τείχεσι καὶ ναὸν ὠκοδόμησεν Ἡλίου, πλοῦτόν τε ἐναπέθετο τῷ ναῷ πολὺν ἐκ χρυσοῦ
20 τε καὶ λίθων τιμίων. Ἄς μέντοι κατεστήσατο πόλεις Τραϊανὸς ὑπὲρ τὸν Ἰστρον οὐκ ἡδουλήθη μέρος εἶναι τῆς ἀρχῆς οὐ γὰρ ἦλπισε δύ-

1. Ὀδενάθου Π : ὀδενάθου τῆ πρώτῃ χειρὶ, τῆ δὲ δευτέρῃ ἡ βραχυγραφία ἐπιγνωρῶθη εἰς τὸ ἐλόμενον δὲ Α ἐβασίλευσε Π : ἐβασίλευσε Μ 1-2. αἶροι Π : αἶροι διαγεγραμμένον ἐν τέλει τοῦ ζ. 219β καὶ πάλιν εἰτα αἶροι ἐν ἀρχῇ τοῦ ζ. 220α Α 3. ἀπύγαγε ΑΜΙ : ἐπύγαγε ΣΔ αὐτὴν τε Δ : αὐτὴν τε Π Τέτρικον ΣΔ : τέττρικον Ι : τέττρικον ΑΜ 3-4. ἐπιτροπῶν ΙΔ : ἐτέρω ΑΜΙ

4. ἐθριάμβευσε Π : ἐθριάμβευσαι Α 5. ἡγούντο Π : ἡγούντο Μ Τέτρικος ΣΔ : τέττρικκος Ι : τέττρικκος ΑΜ 7. καὶ αὐτὴ μικρὸν ΑΜΙ : μικρὸν καὶ αὐτὴ ΣΔ 8. εἰαν Δ : εἰσὶν ΑΜΣ : εἰσὶν οἱ Ι 9. τούτους Π : τούτους δὲ Δ 9-10. ἀργύρου ΙΣΔ : ἀργύρου Α : ἀργύρου μετὰ διαῖσιν τοῦ πνεύματος Μ 10. μὴν καὶ ΣΔ : μὴν κλιοι ΜΙ : μὴν (τοῦ η γραφέντος ἐπὶ ἄλλου γράμματος ἀδιαγνώστου) κλιοι Α

10-11. δημόριον Π : δημόριον ἐκ τοῦ δεινόριον Μ 13. αὐτῶν Π : αὐτὸν Α 14. καὶ τῶν ἐκ τοῦ τῆς Ι : καὶ Κ' ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ᾠδῇ Κ' ἐκ τῶν τῆς Μ : καὶ ἐκ τῆς ΑΣΔ 15. φρονῶν ΑΣΔ : φρονῶν Ι : φρονῶν Μ πάντι Π : πάντι Α 19. καὶ Π : δὲ καὶ Δ 20. ὠκοδόμησεν Π : ὠκοδόμησεν ἐκ τοῦ ὠκοδόμησεν Μ πλοῦτόν τε Δ : πλοῦτον τε Π 22. Ἰστρον Δ : Ἰστρον ΜΣ : Ἰστρον ΙΑ

νασθαι μένειν αὐτὰς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις, τῶν προδεβλημένων ἔθνῶν Ἰλλυριῶν τε καὶ Μυσῶν ἐκπεπορθημένων. Μετόκησε γοῦν τοὺς κατοικισθέντας ἐκεῖ Ῥωμαίους εἰς μέσην τὴν Μυσῶν γῆν, προσαγορεύσας τὸν συνοικισμὸν Δακίαν, ἣ μέση νῦν τῶν δύο Μυσιῶν κείται
 5 καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ διαπλέουσι τὸν Ἰστρὸν ἐπὶ τὴν Θάλασσαν. Τόσαυτα διαπραξάμενος οἰκέτου δόλῳ ἐτελεύτησε τὸν βίον, ὅς, τὴν τοῦ δεσπότης μιμησάμενος χεῖρα, γράφει πρὸς τινὰς τῶν φίλων περὶ σφαγῆς ἀνδρῶν τινῶν, ὡς Αὐρηλιανοῦ γράψαντος. Ὁ δὴ γνόντες οἷς ὁ φόνος ἀρτύεσθαι δῆθεν ἐδόκει, φθάσαντες αὐτοὶ τὸν Αὐρηλιανὸν ἔδρασαν ἃ πείσασθαι προσεδόκων. Σφάττεται τοίνυν μεταξὺ τοῦ τε Βυζαντίου καὶ Ἡρακλείας κατὰ τὴν παλαιὰν λεωφόρον ὄνομα δὲ ἔστιν τῆ
 10 τόπῳ Καινὸν φρούριον. Ἄλλ' ἐτιμώρησαν αὐτῷ μετὰ ταῦτά τινες, καὶ αὐτὸς συνηριθμήθη τοῖς θεοῖς.

16. Μετὰ τοῦτον Τάκιτος ὑπεδέξατο τὴν βασιλείαν. τό τε ἦθος
 15 εἰς ἅπασαν ἀρετὴν ἐξησκημένος δυνατός τε εἶπερ τις ἄλλος ἐπιτροπεῦσαι τῶν πραγμάτων. Ἄλλ' οὐδὲν ἔδειξε λαμπρόν· οὔτε γὰρ ἐπέτρεψεν ὁ χρόνος, τῆς βασιλείας ἐξ μῆγας προελθούσης μόνον. Ἄλλ' οὐδὲ Φλωριανός, τοῦτον ἐκδεξάμενος, ἔπραξέ τι γενναῖον εἴκοσι βασιλεύσας ἡμέρας.

20 17. Πρόβος ἐντεῦθεν ἐκτῆσατο τὴν βασιλείαν, πολλὴν ἀπὸ τῶν πολεμικῶν δόξαν ἔχων, ἦν καὶ μετὰ ταῦτα οὐχ ἦττον ἠϋξήσε. Γάλλους τε γὰρ ἠλευθέρωσε τῶν βαρβάρων, πολλαῖς αὐτῶν κρατήσας μάχαις, τοὺς τε ἐπιβουλεύσαι τῇ βασιλείᾳ βουληθέντας, Σατορνίνον τε ἐν τοῖς πρὸς ἔω, Πρόκλον τε καὶ τὸν Βόνωσον ἐν Ἀγριππίνῃ, πο-

1. τοῖς Π : τοῖς ἐκ τῆς Α 2. γοῦν ΙΣΔ : γ' οὖν ΑΜ 2-3. κατοικισθέντας ΣΔ : κατοικισθέντας ΙΑ : κάτω κισθέντας Μ 3. τὴν Π : τὴν ἐκ τοῦ τῆν Μ

4. Δακίαν Π : Δακίας Μ Μυσιῶν Δ : Μυσιῶν Σ : μυσέων ΑΜΙ

5. Ἰστρὸν ΙΔ : Ἰστρὸν ΑΜΣ τοσαῦτα ΜΙΣ : τοσαῦτα δὲ ΛΔ

7. πρὸς τινὰς Π : πρὸς τινὰς Σ 8. τινῶν Δ : τινῶν Π Αὐρηλιανοῦ Π : αὐρηλιανοῦ Α 9. φόνος Π : φθόνος Μ δῆθεν Π : δῆθεν ἐκ τοῦ δεῖθεν Μ

αὐτοὶ ΙΣΔ : αὐτὸ Α : αὐτὸς ἐκ τοῦ αὐτοὶ Μ Αὐρηλιανὸν ΙΔ : αὐρηλιανὸν ΑΜΣ 10. προσεδόκων ΙΣΔ : πρόσεδόκων Α : προσεδόκων ἐκ τοῦ πρόσεδόκων διαγραφέντος τοῦ τόπου καὶ τοῦ πνεύματος Μ 12. ταῦτά τινες ΙΑ : ταῦτα

τινὲς ΑΜΣ 14. Τάκιτος ΙΣΔ : τάκιτος Μ : τάκιτος Α 15. εἶπερ ΜΔ : εἶπερ ΑΙΣ 17. ἐξ Π : εἰς ἐξ Δ μόνον Π : μόνους Ι 18. οὐδὲ Π : οὐδὲν Δ 20. Ἐν τῇ ᾠᾷ πρόβος ΑΜ : λείπει ΙΣΔ 21. πολεμικῶν Π : πολεμικῶν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ πολεμίων Μ 23. Σατορνίνον τε Δ : Σατορνίνον τε ΑΙΣ : σατορνίνος τε Μ

24. Ἀγριππίνῃ ΣΔ : ἀγριπίνῃ ΑΜΙ

λέμῳ νικήσας ἀνείλε. Γάλλοις ἐπέτρεψεν ἀμπελουργεῖν, οὐπω πρότερον τοῦτο εἰδῶσι, τῇ στρατιωτικῇ τε χρησάμενος χειρὶ τό τε Ἄλμον καὶ τὸ Ἄγρεον ὄρη δὲ ἔστιν τὸ μὲν Σιρμίου, τὸ δὲ ἐν Μυσιῶν κατεφύτευσεν ἀμπελῶνας, καὶ παρέδωκε τοῖς προσόχοις γεωργεῖν. Πολ-
 5 λούς τε ἑτέρους καταρθώσας πολέμους καὶ πάντα ποιήσας εἰρηναῖα
 10 καὶ τι καὶ νεανιουσάμενος μικρὸν ὑστερον, ὡς οὐδὲν αὐτῷ δεήσει δυναμην, θαυμαζόμενος ἐπ' ἀνδρεία τε καὶ δικαιοσύνη καὶ τοῖς μὲν πλεονεκτήμασιν ἀφομοιούμενος Αὐρηλιανῷ, τὰς κακίας δὲ φεύγων, ἀνηρέθη κατὰ τὸ Σίρμιον, ὑπὸ στρατιωτικοῦ ταραχοῦ τοῦτο παθῶν.

18. Δέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Κάρος Ναρθωνήσιος· Γάλλων δὲ ἦν
 15 ἡ πόλις· καὶ ποιεῖ κοινωνοὺς εὐθύς αὐτῷ τῆς βασιλείας Καρῖνον καὶ Νουμεριανὸν τοὺς παῖδας. Μαχόμενος δὲ πρὸς Σαρμάτας, ἐπειδὴ τις ἠγγείλεν αὐτῷ τοὺς Πέρσας τὰ πρὸς τὴν ἔω ταραττεῖν, δρόμον τε ὡς αὐτοὺς ἐποιήσατο καὶ κατεκράτησεν αὐτῶν πολλαῖς συμπλοκαῖς. Κόγχην τε καὶ Κτησιφῶντα, τῶν περσικῶν πόλεων ἐπιφανεστάτας,
 15 εἶλε· καὶ στρατοπεδευσάμενος ὑπὸ τὸν Τίγρητα ποταμὸν, ἀπώλετο κεραυνῷ. Καὶ μετὰ τοῦτον ὁ παῖς Νουμεριανός, συνεχστρατεύσας αὐτῷ, δόλῳ θνήσκει τοῦ κηδεστοῦ Ἀπρωσ δὲ ἦν ὄνομα αὐτῷ. Καὶ θνήσκει τὸν τόπον τόνδε· ἐπιρροῆς αὐτῷ κατὰ τῶν ὀμμάτων γενομένης, οὐ δυνάμενος ἀλύπως δεχέσθαι τὸν καθαρὸν ἀέρα, ἐπιβίς
 20 ἑαυτὸν φορεῖω καὶ δέρμασι πανταχόθεν περικλείσας, ἦγγυε τὴν ὁδόν. Ὁ τοίνυν Ἀπρωσ, ἀνελὼν αὐτὸν, ἔκρυπτε τὸν θάνατον, πρὶν δὴ τῶν

1. νικήσας ΙΣΔ : νικήσας ΑΜ ἐπέτρεψεν Π : ἐπέγραψεν Μ

2. χρησάμενος ΣΔ : χρησάμενος ΑΜΙ 3. Ἄγρεον Π : Ἄλμον διώρθωσε Δ

4-5. πολλούς τε ΣΔ : πολλούς τε ΑΜΣ 5. καταρθώσας ΙΣΔ : καταρθώσας ΑΜ εἰρηναῖα Ι : ἐν εἰρήνῃ Π 7. ἀνδρεία Π : ἀνδρεία Δ

8. Αὐρηλιανῷ ΜΣΔ : αὐρηλιανῷ Α : αὐρηλιανῷ Ι 10. Ἐν τῇ ᾠᾷ

κάρως καὶ καρῖνος ΑΜ : λείπουν ΙΣΔ Ναρθωνήσιος διώρθωσε Δ : ἀνήρ

βωνήσιος Ι : ἀνήρ μωνήσιος ΑΜΣ 11. καρῖνον ΙΣΔ : καρῖνον Α : καρῖνον Μ

12. Νουμεριανὸν Π : νοουμεριανὸν τῶν γραμμάτων ερ ἀντικαταστησάντων ἄλλα διαξοθέντα Μ

ἐπειδὴ τις ΙΑΔ : ἐπειδὴ τις (τῆς Μ) ΜΣ 14. αὐτοὺς ΙΣΔ : ἑαυτοὺς ΑΜ

15. ἐπιφανεστάτας ΙΣΔ : ἐπιφανέστατος τῆς ἐπὶ τοῦ ἀ

δέξιας εἰτα διαγραφείσης Α : ἐπιφανέστατος ἐπιφανέστατος Μ 17. παῖς Π :

παῖς ὁ Δ 17. συνεχστρατεύσας ΙΣΔ : συνέκστρατεύσας ΑΜ

18. (καὶ 22). Ἀπρωσ Π : Ἀπρος Δ 18-20. καὶ θνήσκει—γενομένης Ι : καὶ

διὰ τῶν ὀμμάτων γενόμενον πάθος ΜΣΔ : καὶ τὰ τῶν ὀμμάτων γενόμενος τῇ

πρώτῃ χειρὶ διωρθώθησαν τῇ δευτέρᾳ εἰς καὶ διὰ τῶν ὀμμάτων γενόμενον πά-

θος Α 21. δέρμασι Ι : δέρματα Π

ἐπομένων τινές ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τῆς τοῦ νεκροῦ δυσωδίας περιεργάσασθαι καὶ μνηθεῖν τῇ στρατῷ τὸ γεγενημένον. Ἐκρυπτε δὲ τὴν τελευταίην Ἄπρωσ, αὐτὸς κρατῆσαι τῶν πραγμάτων ἐπιθυμῶν.

19. Ἐν τούτοις δὲ ὄντων τῶν ἐκ Περσίδος ἐπανιόντων, Καρίνος δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἰλλυριού τε καὶ Γάλλους φυλάττειν καὶ τὴν Ἰταλίαν, πάσας ὑπερβάς ἀτοπίας, τοὺς μὲν ἀνήρει, πλάττων ἐγκλήματα, τῶν δὲ τὰς εὐνάς ὑδρίζεν. Ἦδη δὲ καὶ τῶν συμπεφοιτηκότων αὐτῷ τινὰς ὑπὲρ τῶν γενομένων ἐν τῇ νεότητι προσκρουσμάτων ὁμότατα διεχρήσατο, καὶ ἀπεστυγεῖτο παρὰ πάντων ὁμοίως. Ἄλλ' ὁ στρατὸς ἅπας Διοκλητιανὸν ἀνείπε βασιλέα, ἀφανῆ τινα καὶ ἄσημον. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν δημοσίου γραμματέως παῖδά φασιν, οἱ δὲ ἀπελεύθερον Ἀγουλίου τινὸς συγκλητικοῦ γεγονέναι.

20. Βασιλεύσας δὲ καὶ συγκαλέσας τὴν στρατιάν, ἀνωμόσατο μὴ συνειδέναι τῷ Νουμεριανοῦ φόνῳ, καὶ μετὰ τοὺς ὄρκους πλησίον ἔστηκότα τὸν Ἄπρων αὐτοχειρὶ διεχρήσατο. Χωρήσας δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Καρίνον, τῷ τε στρατεύματι καὶ τοῖς λοιποῖς προεστηκότα, νικᾷ τε μάχῃ καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν οἰκείων προδοθέντα περὶ Μάργον τὴν πόλιν ἀνείλε, καὶ γίγνεται μόνος αὐτοκράτωρ. Στασιάζοντος δὲ ἐν Γάλλοις τοῦ ἀγροικικοῦ καὶ Βακαύδας καλοῦντος τοὺς συγκροτηθέντας ὄνομα δ' ἔστι τοῦτο τυράννους δηλοῦν ἐπιχωρίους· ἠγεμόνας δὲ ἔχοντας τοῦ τολμήματος Ἀμανδὸν τε καὶ Αἰμιλιανὸν, χειροτονήσας καίσαρα Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκούλιον ἐξέπεμψε. Καὶ νικήσας Μαξιμιανὸς μάχῃ τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκε τῇ γῆ.

21. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Καραύσιος, οὐδαμῶθεν οὐδενὶ γνῶριμος πλὴν ἐκ πολιτικῶν ἔργων, ἐκπεμφθεὶς παρὰ Μαξιμιανοῦ

2. μνηθεῖν Π : μνηθεῖν Α ὅ. καταλειφθεὶς ΙΣΔ : καταφθεῖς ΑΜ 6. πάσας ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : πάσας πρόσθετον ἀνωθεν Α ἀνήρει Π : ἀνήρει τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ ἀναίρει Α 8. τινὰς ΛΔ : τινὰς ΙΜΣ

9. ὁμότατα ΙΑΔ : ὁμότητα ΜΣ πάντων Π : πάντα Σ 10. Ἐν τῇ ᾧα· διοκλητιανός ΑΜ : λείπει ΙΣΔ τινα ΙΔ : τινὰ ΑΜΣ 11. παῖδά φασιν ἔγραφα : παῖδα φασίν Π 12. Ἀγουλίου ΣΔ : ἀγουλίου ΑΜΙ συγκλητικοῦ Π : ουσιατικοῦ Μ 13. ἀνωμόσατο ἔγραφα : ἀνωμόσατο ΑΜΙ : ὁμόσατο ΣΔ 15. Ἄπρων Π : Ἄπρον Δ αὐτοχειρὶ ΑΜΣ : αὐτοχειρεῖ ΙΔ

20. ἔστι ΙΣΔ : ἔστιν ΑΜ 21. Ἀμανδὸν τε Δ : Ἀμάνδον τε Π Αἰμιλιανὸν Π : αἰμιλιανὸν Ι 23. Ἐν τῇ ᾧα μαξιμιανός δ καὶ ἐρκούλιος ΑΜ : λείπουσιν ΙΣΔ

καίσαρα Π : καίσαρα ἐκ τοῦ καίσαρα διώρθωσεν ε ἐρυθρογράφος Α

Ἐρκούλιον ΣΔ : ἐρκουλον ΑΜΙ 25. γνῶριμος Ι : γνωρίζομενος Π

πολιτικῶν Π : πολεμικῶν διώρθωσε Δ

εἰς τὴν Βονωνίαν, ὥστε τὰ περὶ τὴν Βελγικὴν καὶ Ἄλμορχον καταστήσαι, παρὰ τῶν προσείκων ἐνοχλούμενα βαρβάρων, πολλαῖς κρατήσας μάχαις, τὴν ἐκ τοῦ πολέμου λείαν οὔτε τῇ στρατῷ διένειμεν, οὔτε τοῖς βασιλευσιν ἀνέπεμψε· καὶ δι' ὑποψίας ἐλθῶν, ὡς ἐκ προνοίας ἐπὶ νεωτερισμῷ τὸν πλοῦτον συναγείρας, προσετάχθη μὲν ὑπὸ Μαξιμιανοῦ κατασφαγήναι, γνοὺς δὲ ἀλουργίδα τε ἐνέδου καὶ καταλαμβάνει τὰς βρεττανικὰς πόλεις.

22. Πάντων οὖν πανταχόθεν θορύβου πεπληρωμένων· καὶ γὰρ τοὶ καὶ Ἀχιλλεὺς χεῖρας ἀντάρας ἐτύγγανεν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Γεντιανοί, πέντε δὲ ἦσαν οὗτοι, νεωτεροποιούντες ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς δύναμιν 10 συνεχρότου· τὸν μὲν Ἐρκούλιον Μαξιμιανὸν αὐγουστον ἀνηγόρευσε, Κωνσταντίον δὲ καὶ Μαξιμιανὸν καίσαρας. Ἦν δὲ Κωνσταντίος μὲν Κλαυδίου τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ θυγατρὸς ἔκγονος, Μαξιμιανὸς δὲ, ὁ καὶ Γαλέριος ἐπικληθεὶς, ἐκ Δακῶν τῶν περὶ Σαρδικὴν ἔχων τὸ γένος. Βουλόμενος δὲ αὐτοὺς πιστοτέρους ἑαυτῷ καταστήσαι τῇ διὰ 15 τοῦ γάμου κατέδησε συγγενεῖα, Κωνσταντίῳ μὲν τὴν Ἐρκουλλίου τοῦ συμβασιλεύσαντος αὐτῷ προγονὴν ἐκδοῦς Θεοδώρα ἦν ὄνομα αὐτῇ· ἀφ' ἧς δὴ καὶ ἕξ παῖδες ἐγένοντο αὐτῷ, Κωνσταντίνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος ἀδελφοί· Γαλερίῳ δὲ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Οὐαλερίαν. Ἀλλὰ τὰς μὲν γαμιετὰς ἑκατέρας ἀπέωσαντο. Καραύσιος 20 δὲ, ἐπειδήπερ ἀνάλωτος ἦν ἀπάσῃ μηχανῇ, σπένδεται πρὸς τοὺς βασιλέας, καὶ μετὰ τὰς σπονδὰς ἀνηρέθη παρὰ τοῦ πάντων αὐτοῦ φιλότατου, ὃς Ἀλληκτὸς τε ἐκαλεῖτο καὶ μετὰ ταῦτα ἐκράτησε τῶν Βρεττανικῶν· καὶ τρεῖς διατελέσας ἐνιαυτοὺς ὑπὸ τοῖς πολεμίοις ἐγένετο, στρατηγοῦντος Ἀσκληπιοδότου τοῦ τοῖς βασιλεύουσι τότε ὑπ-

1. Βονωνίαν ΙΣΔ : βογωνίαν ΑΜ τὰ Π : τὰ λείπον ἐν τῷ κειμένῳ προσέθηκεν ἐν τῇ ᾧα διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου λ ἢ δευτέρα χεῖρ Α περὶ Π : παρὰ Μ 18. Βελγικὴν ἔγραφα : Βελγικὴν ΙΔ : γελβικὴν ΑΜ : Γελβίκου Σ Ἄλμορχον Π : Ἀλμόρχον Δ : Γραπτέον Ἀρμορικὴν

3-5. στρατῷ—προσετάχθη ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : πρόσθετα ἐν τῇ ᾧα τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Μ 3. διένειμεν Π : διένειμεν Μ 5. συναγείρας Π : συναγείραι Μ 6. ἀλουργίδα ΙΣΔ : ἀλουργίδα ΑΜ 9. ἀντάρας ΙΑΜ : ἀντήρας ΣΔ

11. Ἐρκούλιον ΙΣΔ : ἐρκούλιον ΑΜ 14. Γαλέριος ΑΜΣ : Γαλλέριος ΙΑ Σαρδικὴν Ι : Σαρδάκη Π : Γραπτέον Σαρδικὴν 16. Ἐρκουλλίου Δ : ἐρκουλλίου ΑΜΙ : Ερκουλλίου Σ 17. ἐκδοῦς ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : ἐκδοῦς πρόσθετον ἐν τῇ ᾧα τῇ δευτέρᾳ χειρὶ διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου κ Μ

Θεοδώρα ΙΔΣ : θεοδώρα ΑΜ ἦν ΙΜΣ : δ' ἦν ΛΔ 19. Γαλερίῳ ἔγραφα : γαλλερίῳ Π δὲ ΣΔ : λείπει ΑΜΙ αὐτοῦ ΛΔ : αὐτοῦ ΜΙΣ

άρχοντος. Οὕτως τὰ Βρεττανῶν, ἕνδεκα ἔτη χωρισθέντα τῆς βασιλείας, συνήφθη Ῥωμαίοις.

23. Κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους Κωνστάντιος ὁ καίσαρ, ἐν Γάλλοις πολλὰς νικήσας μάχας, ἦλθε παρὰ μικρὸν κινδύνου. Κυκλω-
5 σάντων γὰρ αὐτὸν τῶν πολεμίων ἐν αὐτοῖς τοῖς προφυλαίαις Αἰγύωνος τῆς πόλεως, κάλοις ἀνείλκυσθη πρὸς τὸ τεῖχος. Ἄλλὰ κατὰ τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν, οὐδὲ πέντε διαγενομένων ὥρων, ἐπέξελθὼν, ἐξήκοντά τε ἀνείλε χιλιάδας καὶ τοὺς Ἀλαμανοὺς κατεδούλωσε. Μαξιμιανὸς δὲ
10 τοὺς ἐν Ἀφρικῇ νεωτέρισαντας Γεντιανοὺς εἰλέ τε καὶ ὑποσπόνδους ἐποίησε. Καὶ αὐτὸς δὲ Διοκλητιανὸς, ἐν Αἰγύπτῳ τὸν Ἀχιλλέα νι-
κήσας, αὐτὸν τε διεχρήσατο καὶ διὰ πάσης ὀμότητος ἐπέξῆλθε τῇ
νίκη, τοὺς μὲν κατασφάξας τῶν Αἰγυπτίων, τοὺς δὲ λοιποὺς φό-
ρους τάξας ὡς μάλιστα βαρυτάτους. Ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας καὶ
15 πᾶσι τοῖς βασιλευομένοις τὰς εἰσφοράς ἐπέθηκε, διαμετρησάμενος τὴν
γῆν καὶ εἰς ἀπογραφὴν ἀναγαγὼν ἅπαντα, [ὅπερ καὶ] εἰς τόδε ἐκράτησεν.

24. Ἄλλ' οὐδὲ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλέριος ἔξω μεγάλων ἔργων ἐγένετο. Στρατεύσας γὰρ κατὰ Ναρσοῦ τοῦ Περσῶν βασιλεύοντος πάπ-
πος δὲ ἦν αὐτὸς Σάπωρί τε καὶ Ὀρμισδῆ τοῖς εἰς τὴν ἡμετέραν
20 ἡλικίαν ἀφικομένοις, τὸ μὲν πρῶτον ἐναντίαν ἔσχε τὴν ἑκδασιν, ἐξ
ἀβουλίας μᾶλλον ἢ περ ἀσθενείας· οὐ γὰρ ἔχων ἀξιόμαχον στρα-
τιὰν συνεπλάκη· καὶ τοιαύτην ἔσχε δυσημερίαν, ὥστε, ἐπειδὴ περ ἦκε
πρὸς Διοκλητιανὸν, συλλεξάμενος ἕτεραν δύναμιν, μηδὲ λόγου τινὸς
ἀξιοθῆναι, συνδραμεῖν δὲ τῷ ἄρματι μετὰ τῆς ἀλουργίδος αὐτῆς.

25. Ἄλλ' ἀγείρας πλῆθος πρὸς τὴν περσικὴν παρασκευὴν ἀξιό-
χρεων, χωρεῖ πρὸς τὴν Ἀρμενίαν, κάκει τῇ Ναρσῇ συμμίξας διαφθει-

1. τὰ ΙΑΣ : τὴν ΑΜ ἕνδεκα ΙΑΣ : ἕνδεκα ΑΜ 7. ὥρων Π : ὄρων Δ
ἐξήκοντα Π : ἐξήκοντα Α 8. ἀνείλε ΙΜΔ : ἀνείλεν ΑΣ

Ἀλαμανοὺς ἔγραψα καὶ ἂν ἀνωτέρω ἐν σ. 94, 11 Ἀλαμανοὺς ΣΔ : ἀλαμά-
νους ΑΜΙ 9. εἰλέ τε Δ : εἰλε τε Π 10. δὲ Ι : λείπει Π 12. κατασφάξας Π :
κατασφάξας ἐκ τοῦ κατασφάξαν Μ τοῖς ΙΣΔ : τοῖς ΑΜ λοιποῖς ΙΣΔ :
λοιποὺς ΑΜ 14. πᾶσι τοῖς βασιλευομένοις ΣΔ : πάσης τῆς βασιλευομένης ΑΜΙ

15. εἰς Π : ὅπερ καὶ εἰς κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Sylburg προσαθέντα Δ

17. Γαλέριος ἔγραψα : Γαλλέριος Π 18. κατὰ Ναρσοῦ Π : καταναρσοῦ Μ

19. Ὀρμισδῆ ἔγραψα : Ὀρμισδῆ ΑΜΙ : Ὀρμισδῆ ΣΔ 20. ἀφικομένοις Π :
ἀφικομένης Μ 20-21. ἐξ ἀβουλίας ΙΑΣ : ἐξ ἀβουλίας ΑΜ 22. ἦκε ΙΔ : ἦκεν ΑΜΣ

23. συλλεξάμενος ΑΜ : συλλεξόμενος ΙΑΣ μηδὲ Σ : μηδὲ ΑΜ : μήτε ΙΔ

24. ἀλουργίδος ΙΣΔ : ἀλουργίδος ΑΜ 26. Ἀρμενίαν ΙΔ : ἄρμενίαν ΑΜ :
Αρμενίαν Σ κάκει Π : κάκει Δ

ρει μὲν αὐτοῦ τὸν στρατὸν, αἶρει δὲ τὴν τε γαμετὴν αὐτοῦ καὶ τὰς
ἀδελφάς, αὐτὸν τε ἐπέξελθὼν ἦλασε πορρωτάτω τῆς βασιλείας. Γνοὺς
δὲ ὡς Διοκλητιανὸς διατρίβει περὶ τὴν Μέσσην τῶν ποταμῶν, ἀφίκετό
τε εἰς αὐτὸν καὶ πρὸς ἀξίαν ἐτιμήθη τῶν εἰργασμένων. Ἐντεῦθεν
πολλοὶ καὶ πρὸς πολλοὺς συνεκροτήθησαν πόλεμοι, οἱ μὲν πάντων
5 ἅμα συστρατευόντων, οἱ δὲ παρ' ἐκάστου τῶν κρατούντων. Κάρποι
γὰρ καὶ Βαστέρναι καὶ Σαρμάται κατεπολεμήθησαν, ὥστε τῆς ἀπὸ
τοῦ πολέμου λείας ἀνδρῶν τε καὶ λοιπῶν τὴν Ῥωμαϊκὴν πληρωθῆναι
γῆν.

26. Ἄλλ' ὁ Διοκλητιανὸς μὲν ἀγγίνους τε τὴν φύσει μετὰ τινος κα-
10 κουργίας πραγμάτων τε δεινὸς ἰχνεύτης, καὶ τὰς βουλὰς ἀποκρύπτων
τὴν τραχύτητά τε τὴν αὐτοῦ, σπουδῆν εἶχεν ἑτέροις ἐπιγράφεσθαι,
καὶ τὴν ὀμότητα τοῖς ἔργοις ἐγγυμνάζων, ἐσοφίζετο φθόνον ἑτέρων
εἶναι τὴν αὐτοῦ κακίαν. Ἐπιμελείας δὲ οὐκ ἦν ἔξω καὶ τῆς περὶ τὸ
βασιλεύειν τέχνης. Αὐτὸς τε πρῶτος τὴν βασιλικὴν εἰσέγγαγεν ὑπερο-
15 ψίαν, κατὰ μικρὸν τὴν ἐλευθερίαν τὴν Ῥωμαϊκὴν ὑποτεμνόμενος, καὶ
προσκυνεῖσθαι προσέταξεν ἑαυτὸν, τῶν μέχρις αὐτοῦ βασιλέων τῇ κοινῇ
προσηγορίᾳ τιμωμένων. Καὶ τιμίους λίθους τοῖς τε ἐσθήμασι καὶ τοῖς
ὑποδήμασιν ἐνήρμοσε. Πρότερον δὲ τὸ διαφέρον τῆς βασιλικῆς περι-
20 δουλῆς ἀπὸ τῆς ἀλουργίδος ἦν μόνως.

27. Ἐρκούλιος δὲ σαφέστατα καὶ προδήλως ὄμωσεν τὴν καὶ πάσης
μετριότητός τε καὶ κοινότητος ἀλλότριως, ἄγριον δὲ καὶ τὸ βλέμμα
καὶ τὴν πρόσοψιν ἔχων, ἐξ ὧν ἑκατέρων ἢ τῆς ψυχῆς ἐσημαίνετο
ποιότης. Τὰς γοῦν ἀπηνεστέρας Διοκλητιανοῦ βουλὰς εὐθὺς εἰς ἔργον
ἦγεν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀφορμὴν αὐταῖς παρεῖχε, πρόφασιν μὲν ὡς
25 πάντα εἰκὼν αὐτῇ, τὸ δὲ οἰκτεῖον θεραπεύων πάθος. Ἄλλ' ἐπειδὴ πρὸς
γῆρας ἀφικόμενος Διοκλητιανὸς οὐ σφόδρα ἴγχειτο τῇ προστασίᾳ τῶν
κοινῶν ἀρκεῖν, πειεῖται πρὸς τὸν Ἐρκούλιον λόγους, ὥστε τὴν ἀρχὴν
ἀποθέσθαι καὶ παραδοθῆναι τοῖς ἐκ τῆς ἡλικίας ἔρρωμενεστέροις καὶ

3-4. ἀφίκετό τε Π : ἀφίκειο τε Α 4. εἰργασμένων Π : ἐργασμένων Μ

8. πληρωθῆναι ΙΣΔ : πληρωθῆναι ΑΜ 10. μὲν Π : μετὰ τι-
νος Π : μετὰ τινός Σ 12. αὐτοῦ Π : αὐτοῦ Α 15. αὐτὸς τε ΜΙΔ : αὐτὸς
τέ ΑΣ 17. τῶν Ι : λείπει Π 18. ἐσθήμασι Π : ἐσθήμασιν ΑΜ 20. ἀλουργ-
ίδος ΙΣΔ : ἀλουργίδος ΑΜ 21. Ἐρκούλιος ΙΔ : ἐρκούλιος ΑΜ : Ἐρκούλιος Σ

23. πρόσοψιν Π : πρόσοψιν Μ 25. ὅτε Π : ὅτι Δ πρόφασιν Π : πρόφα-

σι τοῦ ν προστεθέντος ἀνωθεν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ Μ 28. Ἐρκούλιον Δ Ἐρ-
κούλιον Π 29. ἡλικίας Π : ἡλικίας Α

ἀκριάξουσι. Καὶ πείθεται μὲν, εἰ καὶ ἀνιόντες καὶ βαρέως φέρων Ἐρκούλιος, συναφίσταται δὲ τῆς βασιλείας τῇ συμβουλεύσαντι· μία τε αὐτοὺς ἀπέδειξεν ἰδιώτας ἡμέρα, τὴν ἀλουργίδα βίψαντας ἐκ συνθήματος ἐνός, τὸν μὲν ἐν Νικομηδείᾳ, τὸν Διοκλητιανόν, τὸν δ' ἕτερον ἐν 5 Μεδιολάνῳ μετὰ τὸν θρίαμβον ἐκείνον, ὃν κατὰ τῶν εἰργμένων ἔθνων ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐξεπλήρωσαν, προπομπουόντων τῆς τε Ναρσοῦ γαμετῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν παίδων. Ἰδρυσαν οὖν ἑαυτοὺς ὁ μὲν Ἐρκούλιος ἐν Σάλωσι,

28. Διοκλητιανὸς δὲ περὶ τὴν Λουκανίαν ἐν ἀγρῷ γειτνιῶντι Σάλωσι. Καὶ διετέλεσεν ἐν ἡσυχίᾳ λαμπρᾷ, τὸ καινὸν τοῦτο μόνον ἐλόμενος καὶ μετελθὼν τῆς ἀρετῆς εἶδος, ὥστε ἐξ ὕψους τοσούτου πρὸς κοινὴν μεταστῆσαι πολιτείαν. Καινὸν γοῦν καὶ αὐτοῦ μετὰ τελευτῆν ὑπῆρξεν ἐξ ἀμαιβῆς· μόνος γὰρ ἰδιωτῶν ἀνηγορεύθη θεός.

BIBLION I.

1. Οἱ μὲν οὖν ἐπαύσαντο τῆς ἀρχῆς. Κωνστάντιος δὲ καὶ Γαλέριος 15 τὴν τῶν αὐγούστων προσλαμβάνουσι προσηγορίαν καὶ διαιροῦνται τὴν βασιλείαν ὥστε τὰς μὲν Γαλλίας καὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν ὑπὸ Κωνσταντίῳ τετάχθαι, τὰ δὲ τῶν Ἰλλυριῶν καὶ τὰ πρὸς ἕω καὶ τὴν Ἀσίαν ἄπασαν ὑπὸ τῷ Γαλερίῳ. Χειροτονοῦνται δὲ παρ' αὐτῶν καίσαρες δύο. Ἀλλὰ Κωνστάντιος, ἀρκεῖν ἡγούμενος αὐτῷ τὴν τοῦ αὐ-

2. Ἐρκούλιος Δ : Ἐρκούλιος Π 3. ἰδιώτας Π : ἰδιώτας Ι ἀλουργίδα ΙΣΔ : ἀλουργίδα ΑΜ 5. Μεδιολάνῳ ΙΣΔ : μενδιολάνῳ ΑΜ τῶν Π : τον Μ 6. ἐξεπλήρωσαν Π : ἐξεπλήρωσε Δ 8. Ἐρκούλιος Δ : Ἐρκούλιος Π ἐν Σάλωσι Π : περὶ τὴν Λουκανίαν διώρθωσε κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Sylburg προταθέντα Δ 9. περὶ τὴν λουκανίαν Π : ἐν Δαλματία διώρθωσε κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Sylburg προταθέντα Δ καινὸν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Sylburg προταθείσαν διώρθωσιν Δ : κοινόν Π 11. μετελθὼν ΙΑΜ : μετριῶν ΣΜ

12. μετὰ Π : μετὰ τὴν Δ 13. ἀνηγορεύθη Π : ἀνηρεύθη τῆς διορθώσεως γενομένης τῆ δευτέρᾳ χειρὶ Μ 14. Ἐν τῇ φ᾿ βασιλείᾳ γαλερίου καὶ κωνσταντίου τοῦ πατρὸς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ΑΜ : λείπουσιν ΙΣΔ ἐπαύσαντο Π : ἐπαύσατο Μ Γαλέριος Ι : Γαλλέριος Π 17. προσλαμβάνουσι ΙΣΔ : πρόσ-

λαμβάνουσι Α : πρόσλαμβάνουσι οὐδενὸς ἀνταποκρινομένου ἐν τῇ φ᾿ Μ.

16. τὰς μὲν γαλλίας ΑΜ : Γαλλίας μὲν ΙΣΔ 17. Ἰλλυριῶν Π : Ἰλυριῶν Μ

18. δὲ ΣΔ : λείπει ΑΜΙ

γούστου καὶ προσηγορίαν καὶ τιμὴν, μόνων μετεποιήθη τῶν ἐν Ἰαλλοῖς πραγμάτων, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφείξαι, ἀνὴρ πάσις ἀρετῆς μέτοχος καὶ πάντας κοινότητι παρελθὼν. Οἰκεῖον γὰρ ἡγούμενος πλοῦτον [τὸν] τῶν ὑπὲρκόων, τὰς μὲν ἐκείνων συνεκρότει κτήσεις, τὰς δὲ βασιλικὰς παρὰ φρόνον ἐποιεῖτο. Φασὶ γοῦν αὐτὸν λέγειν, ὡς ἄμεινον παρὰ τοῖς ἰδιώταις τὴν τοῦ βασιλέως εὐπορίαν εἶναι ἢ μικρῇ περικεκλεῖσθαι χιρῆ. Ὅτω δὲ μετρίαν εἶχε τὴν τῶν ἀναγκαίων παρασκευὴν, ὡς ἐν τοῖς πολυανθρωποτέροις τῶν συμποσίων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν αἰτεῖν ἀργυρᾶ τε σκεύη καὶ τὴν λοιπὴν ἀφθονίαν. Τοσούτου δὲ ἦν αὐτοῦ παρὰ τοῖς Ἰαλλοῖς τὸ φίλτρον, ὥστε αὐτῷ κατὰ τὴν 10 γνώμην ἀνακινεῖσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα ἐπειδὴ περ ἐπίστευον αὐτοῦ χάριν τῆς τε δολερᾶς ἀγχινόας Διοκλητιανοῦ καὶ τῆς φονικῆς Ἐρκουλίου θρασύτητος ἡλευθερωθῆναι. Ἐλευτᾶ μὲν οὖν ὁ Κωνστάντιος ἐν Βαρακίῳ, πόλει βρεττανικῇ, τρίτῳ καὶ δεκάτῳ τῆς βασιλείας ἔτει, καὶ συναριθμεῖται τοῖς θεοῖς. 15

2. Γαλέριος δὲ, ἀνὴρ καὶ κατ' ἀρετὴν αὐτῷ προσφερέτης καὶ τῶν πολεμίων ἐμπειρίαν ἔχων ἀνδρεία τε καὶ τοὺς πύποτε νενικηκώς, αἰσθόμενος, ἔτι Κωνσταντίου περιόντος, ἀναγκάως αὐτῷ προσήκειν τῶν τε ἰταλικῶν καὶ ἀφρικῶν ἐπιμεληθῆναι πραγμάτων, ἐπειδὴ περ αὐτῶν ἀφειστήκει τὰ πρὸ τῆς τελευτῆς Κωνσταντίου, δύο καίσαρας 20 ἐχειροτόνησε· Μαξιμίνον ἐπέστησε τοῖς ἐπίοις, Σευῆρον δὲ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ, αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς Ἰλλυριοῖς διέτριβε. Πολλοὶ γὰρ τῇ σχέσει τῇ πρὸς Κωνστάντιον ἐνεχείρισαν Κωνσταντίνῳ τὴν βασιλείαν τῇ τούτῳ παιδί, διάγοντι κατὰ τὰς Βρεττανίας, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐδέξατο τοῦ πατρὸς,

1. μόνων Ι : μόνων Π 3. οἰκεῖον ΑΜΙ : καὶ οἰκεῖον ΣΔ 4. τὸν προσέθηκα : λείπει Π τὰς μὲν ἐκείνων Π : τὰς μὲν ἐκείνων (δικεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐρυθρογράφου) τὰς μὲν ἐκείνων Α 6. τὴν ΑΜΙ : λείπει ΣΔ

8. πολυανθρωποτέροις ΙΣΔ : πολυανοποτέροις ΑΜ 9. ἀργυρᾶ ΙΣΔ : ἀργυρᾶ ἐκ τοῦ ἀργυρᾶ Α : ἀργυρᾶ Ι τοσούτου Π : τόσούτου Δ

11. μάλιστα Π : καὶ μάλιστα Δ 13. Ἐρκουλίον ΙΔ : Ἐρκουλίον ΑΜ : Ερκουλίον Σ

14. Βαρακίῳ Ι : κορακίῳ Μ : κορακίῳ ΑΣ : Ἐβροάκῳ Δ

15. συναριθμεῖται ΙΣΔ : συναριθμῆται ΑΜ 16. Γαλέριος ἔγραψα : Γαλλέριος Π

17. ἀνδρεία Π : ἀνδρία Δ νενικηκώς Π : νενικηκώς τῆ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ νενικηκώς Α 18. ἔτι Π : ἐτι Δ 20. πρὸ Π : καὶ πρὸ Δ 21. Μαξιμίνον ἐνώρθωσε Δ : μαξιμιανὴν Π σευῆρον Ι : σεύηρον ΑΜΣ : Σεβῆρον Δ 22. γὰρ Ι : δὲ Π

23. ἐνεχείρισαν ΙΑΣ : ἐνεχείρησαν ΙΑ Κωνσταντίνῳ Π : κωνσταντίνου Μ Ἐν τῇ φ᾿ κωνσταντίνος ὁ μέγας ΑΜ : λείπουσιν ΙΣΔ

24. Βρεττανίας Π : πραιτανίας Ι

ἐξ ἀνίσων αὐτῷ γεγεννημένος γάμων. Τούτων οὕτω διακειμένων, τὸ
τάγμα τῶν πραιτωριανῶν, ἐκ τινος αἰτίας εἰς στάσιν ἀρθέν, Μαξέντιον,
τὸν Ἑρκουλίου παῖδα, πρὸ τῆς Ῥώμης ἐχειροτόνησεν, ἐν ἀγρῷ δια-
τρίδοντα. Καὶ ἐπειδὴ τις ἤγγειλε ταῦτα τῷ πατρὶ, λαβὼν ἐλπίδα τοῦ
5 πάλιν ἀνακτήσασθαι τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἀπέθετο, καταλαμβάνει τὴν
Ῥώμην ἀπὸ τῆς Λουκανίας, ἐνθα μετὰ πολλῆς εὐδαιμονέστατα διε-
τέλει τῆς ἡσυχίας· καὶ γὰρ ἐπιτερπέστατον ἦν τὸ χωρίον γράφει τε
πρὸς Διοκλητιανὸν, προτρέπων καὶ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἴσιν γνώμην. Ἀλλὰ
Διοκλητιανὸς μὲν κατεγέλασε τῶν γραμμάτων· ὁ δὲ Γαλέριος, τὴν
10 τῶν πραιτωριανῶν ἀταξίαν μαθὼν, Σευῆρον ἀποστέλλει τὸν καίσαρα
τιμωρὸν τοῦ τολμήματος· ὃς ἀφικόμενος μετὰ πολλῆς στρατιάς, περι-
καθεσθεὶς τὴν πόλιν, κατελείφθη ὑπὸ τῶν οἰκείων,

3. τῷ Μαξεντίῳ προστεθέντων, καὶ φυγῶν, ἐπὶ τῆς Ῥαδέννης
ἀνηρέθη. Ἑρκούλιος δὲ ὁ Μαξεντίου πατήρ, ἐν μέσῳ τῇ στρατῷ
15 δημηγορῶν, ὡς καταφανῆς ἐγένετο τὸν μὲν παῖδα παρωθούμενος,
ἐφ' ἑαυτὸν δὲ τὴν ἐξουσίαν ἄγων, μετὰ πολλὰς τὰς ἐπ' αὐτῷ γενο-
μένας λοιδορίας, ἀπεχώρησεν ἐπὶ τῆς Γαλλίας, πλαττόμενος ὑπὸ
τοῦ παιδὸς ἐληλάσθαι, ὥστε ἀφορμὴν αὐτῷ τοῦτο γενέσθαι τῆς πρὸς
Κωνσταντίνου σχέσεως, ὃς ἦν αὐτῷ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ. Τὸ δὲ ἀλη-
20 θές ἐπραγματεύετο τὸν Κωνσταντίνου φόνον, ὃς ἤδη τῷ φίλτρῳ τῶν
ἀρχομένων παρελήλυθε τὸν πατέρα, Φράγγους τε νενικηκῶς καὶ
Ἀλαμανοὺς καὶ τοὺς βασιλέας αὐτῶν ὑφ' ἑαυτῷ πεποιημένος, οὓς
καὶ θηρίοις παραδοὺς ἐν κοινῇ θέα διέφθειρεν. Οὗτος ὁ δόλος Ἑρ-
κουλίου τὴν θυγατέρα Φάυσταν οὐκ ἔλαθε, Κωνσταντίνῳ συνοικοῦσαν,
25 ἀλλ' ἐπαγγέλλει τὸ τοῦ πατρὸς ἐγχείρημα. Δέει τοίνυν τοῦ γαμβροῦ

1. γεγεννημένος Π : γεγεννημένος Δ γάμων Π : γάμων ἐκ τοῦ γάμων Μ
2. ἐκ τινος Π : ἐκ τινός Σ 3. Ἑρκουλίου ΙΔ : Ἑρκουλίου ΑΜ : Ἑρκου-
λίου Σ 7. ἐπιτερπέστατον Π : ἐπιτερπέστατον τοῦ ε γραφέντος μετὰ διάξσειν
ἄλλου γραμματος Μ 8. προτρέπων Π : προτρέπων ἐκ τοῦ προτρέπον Μ
9. Γαλέριος ἔγραψα : Γαλλέριος Π 10. Σευῆρον ΑΜΣ : σεύηρον Ι : Σεβῆρον Δ
13. προστεθέντων : Π προστιθέντων Σ 14. Ἑρκούλιος ΙΔ : Ἑρκούλιος ΑΜ :

19. Κωνσταντίνον ΙΣΔ : Κων Α : κωνσταντίνου Μ 20. φόνον Π :
φόνον ἐν φ τὸ φ τὸ ν καὶ τὸ δεύτερον ο ἐκ διορθώσεως τῆς δευτέρας χειρὸς Μ

21. Φράγγους Π : φράγγους Ι 22. Ἀλαμανοὺς Σ : ἀλαμάνους ΑΜΙ : Ἀλα-
μανοὺς Δ ἢφ' Π : ἢφ' Μ' 23. ὁ Π : δὲ δ Δ' 23-24. Ἑρκουλίου ΙΔ : Ἑρκου-
λίου ΑΜ : Ἑρκουλίου Σ 25. ἐπαγγέλλει Π : ἀπαγγέλλει Ι ἐγχείρημα Π : ἐχει-
ρημα Μ γαμβροῦ ΣΔΙ : γαυροῦ ΑΜ

μεμαθηκός ἤδη τὴν ἐπιβολὴν, φεύγει, καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μασσα-
λία παρασκευαζόμενος τε ἐκείθεν ἐπὶ τὸν υἱὸν ἐκπλεῦσαι Μαξέντιον,
ἀνηρέθη, δικαιοτάτην ὑπομείνας τελευτήν, ἠμότητός τε καὶ τοῦ θυ-
ριώδους τρόπου χάριν. Πρὸς γὰρ τῇ κακίᾳ ταύτῃ πρὸς πάντας ἦν
ἄπιστος καὶ τῆς κοινῆς πολιτείας λυμῶν, κοινότητος παντοδαπῆς ἢ
ἀλλότριος.

4. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Γαλέριος ἤγαγεν εἰς βασιλείαν Λικίνιον,
γνώριμον αὐτῷ γεγεννημένον ἐκ τῆς πρὸς Ναρσῆν τὸν Πέρσην μά-
χης. Τῶν γὰρ ἀνδρείοτατα μεμαχημένων τε καὶ ἡριστευκότων ἦν.
Καὶ μετὰ τοῦτο εὐθὺς Γαλέριος ἐτελεύτησε. Τέσσαρες τε λοιπὸν τῶν 10
Ῥωμαϊκῶν ἐκράτησαν πραγμάτων, Κωνσταντίνος καὶ Μαξέντιος, ἐξ
αὐγούστων γεγεννημένοι, Λικίνιος καὶ Μαξιμιανός, ἐξ ἰδιωτῶν πρὸς
τὴν ἀρχὴν κεκλημένοι. Κωνσταντίνος μὲν οὖν, πέμπτῳ τῆς βασι-
λείας ἔτει στρατεύσας ἐπὶ Μαξέντιον, ἐμφύλιον συνῆψε μάχην, ἐκρά-
τησέ τε αὐτοῦ πανστρατιᾶ. Μετ' αὐτὸν πολὺ δὲ καὶ αὐτὸν ἀνείλεν ἐν 15
τῇ γεφύρᾳ τῇ καλουμένῃ Μουλβία, πολὺν δλεθρον κατὰ τῆς συγ-
κλήτου βουλευόμενον· προσέθηκέ τε τὴν Ἰταλίαν τῇ βασιλείᾳ. Μαξι-
μιανός δὲ τις νεωτερίσας ἐπήγαγε Λικίνιῳ πόλεμον ἐν τοῖς μέρεσι
τοῖς ἐφίοις, καὶ τελευτᾶ τὸν βίον πρὶν εἰς ἔργον τι προελθεῖν ἐξαπι-
ναίως ἐν Ἰαρσῷ τῆς Κιλικίας. Οὐ μὴν ἠσύχασε Λικίνιῳ τὰ πρά- 20
γματα.

5. Κωνσταντίνος γὰρ, στρατηγεῖν τε ἀγαθὸς ὢν καὶ ἀνδρείοτα-
τος ἐν ταῖς μάχαις δυνατώτατός τε ἤδη ἐν ταῖς προσθήκαις γεγενη-
μένος, ἐπήγαγεν αὐτῷ πόλεμον ἐπιθυμία τῆς τοῦ παντὸς ἀρχῆς,
παρὰ φάυλον παιησάμενος τὴν ἀπὸ τοῦ γάμου συγγένειαν· κηδεστῆς 25

- 1-2. Μασσαλία ΙΣΔ : μεσσαλία ΑΜ 5. λυμῶν Π : λυμῶν ἐκ τοῦ λυμῶν τῇ
δευτέρᾳ χειρὶ Α 7. Γαλέριος Ι : Γαλλέριος Π (καὶ κατωτέρῳ πανταχοῦ). Λι-
κίνιον ἔγραψα : Λικίνιον Π 9. μεμαχημένων Π : μεμαχημένον Μ
10. Γαλέριος ἔγραψα : Γαλλέριος Π τέσσαρες ΙΣΔ : τέσσαρας Μ : τέσσαρας Α
11. καὶ Π : μὲν καὶ Δ 12. γεγεννημένοι Π : γεγεννημένοι τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ
γεγεννημένον Α καὶ Π : δὲ καὶ Δ Μαξιμιανός Π : Μαξιμῖνος διώρθωσε Δ
14. Μαξέντιον Π : μαξέντιον εἰτα διαγραφέντος τοῦ δευτέρου τόνου Μ

16-17. συγκλήτου Π : συγκλήτου αὐτῇ τῇ πρώτῃ χειρὶ Μ 17-18. Μαξιμιανός Π
Μαξιμῖνος διώρθωσε Δ 25. ποιησάμενος Π : ἐν τῷ ποιησάμενος τὸ βραχυ-
γραφικὸν μῆκος τῆς πρώτης χειρὸς ἐγράφη ἀναλυτικώτερον ὑπὸ τῆς δευτέρας Α
συγγένειαν Π : συγγένειαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ συγγένειαν Α

γὰρ ἦν αὐτῇ Λικίνιος ἐπ' ἀδελφῆ Κωνσταντία. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν Κιθάλει, πόλει παιονικῆ, πολλὴν συναγείραντα δύναμιν καὶ παρασκευῆ πάσῃ χρώμενον ἀθρόως ἐπελλίων διεσχέδασεν ἐκράτησέ τε Δαρδάνων καὶ Μυσῶν καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν ἐτέρων ἐθνῶν. ὧν ὁ β Λικίνιος ἐδασίλευε.

6. Μετὰ δὲ ταῦτα πολλαῖς αὐτῇ συμπλακαῖς μάχαις σπονδᾶς τε θέμενος, εἶτα καὶ ταύτας ὑπερβάς, ἐπειδὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἠττημένος ὁ Λικίνιος καὶ οὐδὲ ὑπὸ τῶν ὄρκιων ἠφελούμενος πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην κατέφυγεν, εἰλέ τε αὐτὸν, καὶ κατέστη μόνος αὐτοκράτωρ, τρεῖς ἔχων ὑφ' ἑαυτῇ καίσαρας, τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας· ὅπερ οὐδέπω πρότερον ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἔσχε πραγμάτων κατάστασις. Ἰὲκ ταύτης οὖν τῆς εὐπραγίας μετεδύθη, τοὺς τρόπους, καὶ τῆς κοινότητος ὑπερείδε, τῆς πολλῆς τε ἐκείνης πραότητος ἀφείλεν, ἦν ἐν προσημίαις ἐπεδείξατο, προήλθε τε εἰς ἡμότητα, δι' ἣν καὶ αἵμασιν οἰκείων ἐμάνθη σωμαίων, υἱοῦ τε καὶ ἀδελφοῦ φόνον ἐργασάμενος φίλοις τε ὡς πλείστοις τὴν χεῖρα ἐπιβαλὼν.

7. Συνελόντι δὲ εἰπεῖν ἀρξάμενος μὲν τῆς βασιλείας τοῖς ἀρίστοις συνηριθμήθη τῶν βασιλευσάντων, τελευτῶν δὲ μόλις ἐξισώθη τοῖς μέσοις· καίτοι καὶ ῥώμη σώματος καὶ ἀρετῆ ψυχῆς οἷός τ' ἂν ἐγένετο διαλάμψαι. Δόξης τε γὰρ ἐπεθύμει πολεμικῆς καὶ πρὸς ἀριστείαν ἦν ἔτοιμος, τύχη δὲ ἠκολούθει μὲν αὐτοῦ τοῖς ἐγχειρήμασι δεξιά. Ἰὰς ἀρετὰς δὲ οὐκ ἔκρυπτεν, ἀλλ' * ἐκείνων ἐνομίζετο καὶ ταύτης ἦν. Σκύθας τε κατεπολέμησε σπονδᾶς τε κατ' ἐξουσίαν ἐποιήσατο. Πολύς τε ἦν αὐτοῦ παρὰ τοῖς βαρβάροις λόγος, ὥστε τοὺς πλείστους ἀμοιβὰς ἐποφείλειν αὐτῇ νομίζειν. Καὶ τῆς ἐλευθέρου παιδείας καὶ τῶν λο-

2. παιονικῆ Π : Παιονικῆ διώρθωσε Δ συναγείραντα Π : συναγείραντα Μ

4. Μυσῶν Π : Μοισῶν Δ ἡ. ἐδασίλευε Π : ἐβασίλευσε Α 6. αὐτῇ Π : αὐτῶν Μ συμπλακαῖς Π : συμπλακαῖς ἐκ τοῦ συμπλακαῖς Μ

9. εἰλέ τε Δ : εἰλε τε Π 12. οἷός τ' Δ : λείπει ΑΣ 14. προήλθε τε Δ :

προήλθε τε Π 15. ἀδελφοῦ Π : ἀδελφίδου Δ 18-19. μέσοις Π : μέσοις ἀνευ ἀντιστοίχου ἐν τῇ ᾗ πλὴν τοῦ σημείου . : Μ 19. οἷός τ' Π : οἷός Μ

20. διαλάμψαι ΣΔ : διαλάμψας ΑΜΙ ἐπεθύμει ΙΣΔ : ἐπεθύμη ΑΜ

21. ἔτοιμος ΙΣΔ : ἔτοιμος ΑΜ 22-23. τὰς ἀρετὰς—ἐξουσίαν ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : πρόσθετα ἐν τῇ ᾗ δευτέρᾳ χειρὶ Μ 22. ἐκείνων ΙΑΜ : ἠττων ἐκείνων ΣΔ ταύτης ἦν Π : ταύτη οὖν Δ 23. τε Π : τοι Σ κατεπολέμησε Π : κατεπολέμησε ἐκ τοῦ κατεπολέμησε Μ

γικῶν ἐπιστημῶν * καὶ τοῦ παρὰ πάντων φίλτρου, μήτε θωρεᾶς ὑπὲρ τούτου, μήτ' ἄλλης σπουδῆς μετὰ τοῦ σεμνοῦ φειδόμενος. Ἰῶν φίλων δὲ τισι μὲν ἠπίσται, τινὰς δὲ ἀναμφισβητήτως ἐθεράπευσεν, οὐδεμίαν καταλιπὼν ὑπερβολὴν, ἀλλὰ πλουσίους τε αὐτοὺς καὶ δυνατοὺς ἀποφαίνων.

8. Νόμους δὲ τοὺς μὲν δι' αὐτὸ τὸ καλὸν ἔθηκε μόνον, τοὺς δὲ ἐκ περιουσίας πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, ἔστί δὲ οὗς ἀπιγνέστερον συνέγραψεν. ὡς διὰ τούτου τάξιν ἐπιθήσων τῇ πολιτείᾳ. Παρασκευαζόμενος δὲ ἐπιστρατεῦσαι κατὰ Περσῶν, τὴν Μεσοποταμίαν ἐνοχλοῦντων, ἐνὶ καὶ τριακοστῇ τῆς βασιλείας ἔτει, τῆς δὲ ἡλικίας ἐξήκοστῇ καὶ ἕκτῃ, κατὰ τὴν Βιθυνίαν ἀτελεύτησεν ἐν Νικομηδιῇ χωρίῳ, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ πρὸ ἄλλου τινὸς ἀγγέλου τοῖς πανταχοῦ κομήτης ἀστῆρ ἐμήνυσεν ἐπὶ πολλαῖς ἀνέχων ταῖς ἡμέραις. Ὁ μὲν οὖν συνηριθμήθη τοῖς θεοῖς.

9. Διαδέχονται δὲ τὴν βασιλείαν οἱ τρεῖς παῖδες καὶ Δαλμάτιος, ἀδελφοῦ παῖς, καίσαρ κεχειροτονημένος. Ἀλλὰ Δαλμάτιος μὲν εὐθύς ἀνηρέθη, φύσει δὲ ἀρίστης νεανίσκος καὶ τῷ θεῷ μάλλον ἐμπερήτης στρατιωτῶν αὐτὸν, κελεύοντος Κωνσταντίου, διαχρησαμένων, ἢ τὴν ἐπιβουλήν οὐκ ἀγνοοῦντος. Κωνσταντῖνος δὲ τὸν ἀδελφὸν Κώνσταντα * ἐν Ἀκυλία, τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας, ἀπερισκέπτως ἐνστρεφόμενος ταῖς μάχαις, ἔπεσε, παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῆς ἐναντίας παρατάξεως δεξάμενος τὴν πληγγῆν. Ἰὴν πᾶσαν δὴ λοιπὸν ἀρχὴν ἔσχον Κώνστας τε καὶ Κωνσταντῖος. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀνδρεία τε καὶ δικαιοσύνη τὸ πρῶτον ἐκλάμψας, ὁ Κώνστας, ἔπειτα καὶ ὑπὸ νόσου καὶ ὑπὸ τῆς τῶν συγγόντων πονηρίας ἐξ ἀρετῆς εἰς κακίαν ἰσόρροπον μετέστη, καὶ, τοῖς τε

1. ἐπιστημῶν Π : ἐπιστημῶν ἀντίεργο Δ θωρεᾶς ΙΣΔ : θωρεᾶς ΑΜ

2. τούτου ΑΜΙ : τοῦτον Σ : τούτων Δ 3. δὲ τισι ΙΔ : δὲ τισὶ ΑΜΣ

ἐθεράπευσεν Π : ἐθεράπευσε Μ οὐδεμίαν ΙΣΔ : οὐδὲμίαν ΑΜ

4-7. τε (τὲ ΙΑ) αὐτοὺς—περιουσίας ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου Π : τὲ αὐτοὺς—περιουσίας πρόσθετα ἐν τῇ ᾗ δευτέρᾳ χειρὶ Μ 10. ἡλικίας Π : ἡλικίας Α

11. Βιθυνίαν Π : βιθυνίαν τῇ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ βιθυνίαν Α

13. μὲν Π : μὲν Α 15. Ἐν τῇ ᾗ Ἰκων... ἴσον τῶν λοιπῶν κεκομημένων κατὰ τὴν στάσιον Α : λείπουσι Π 16. καίσαρ ΙΔ : καίσαρ ΑΜΣ

18. αὐτὸν Π : αὐτῶν ΑΜ 20. ἐν Π : πολιουκῶν ἐν Δ ἐνστρεφόμενος Δ : ἐνστρεφόμενος ἐκ τοῦ ἐνστρεφόμενον Μ : ἐνστρεφόμενον ΑΙΣ 21. παρὰ Π : πολλὰ Σ παρατάξεως Π : παρατάξεως καὶ εἶτα κενὸς χθῆρος ὡσεὶ ἐπὶ γραμμῆτον, ἵσως ἀρεθελς μόνον ἐνεκα κακῆς ποιότητος τοῦ χάρτου ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ Α

23. ἀνδρεία ΑΜΣ : ἀνδρεία ΙΔ 25. ἀρετῆς Π : ἀρετῆς Μ

ὕπηκτοισι ὧν βαρὺς τῷ στρατεύματί τε ἀτηδής, ἐξ ἐπιβουλῆς Μαγνην-
τίου νεωτερίσαντος ἀνηρέθη, πλησίον τῆς Ἰσπανίας ἐν φρουρίῳ Ἐλει
καλουμένῳ, ἑπτακαίδεκα βασιλεύσας ἐνιαυτοὺς, τριακοστὸν δὲ τῆς
ἡλικίας ἐκπληρώσας, στρατιώτης οὐκ ἀγενής, οὐδὲ εὐκαταφρόνητος
5 τῆ στρατιᾶς, τούναντίον δὲ φοδερύτατος, οὐχὶ ἠμότιτος, ἀλλ' ἀνδρείας
ποιούσης φόβον.

10. Κωνσταντίῳ δὲ οὐ κατὰ τὸν ἀδελφὸν ἀπήντησε τὰ τῆς τύχης.
Περσῶν γὰρ αἰεὶ καὶ μάχῃ κρατηθέντων καὶ ληφθέντων αἰχμαλώτων
καὶ πόλεις ἀποβαλόντων καὶ πολιορκίαις καταδαπανηθέντων ἐν τοῖς
10 ἔμπρασθεν, οὐδέποτε Κωνσταντίος κατὰ Σαπώρου, τοῦ τῶν Περσῶν
βασιλεύοντος, εὐτυχῶς ἐπολέμησε πλὴν ἐν Σιγγάροις, ἐνθα δὲ
νίκην αὐτὸν ἀνελέσθαι παντελῆ τῶν τε ἰππέων καὶ τῶν ὀπλιτῶν ἢ
προπέτεια, οὐ συνειδότην τὸν καιρὸν, διεκώλυσεν. Ἀρχομένης γὰρ
ἑσπέρας, προεκαλέσαντο τὴν μάχην. Καὶ μετὰ τὴν Κωνσταντος δὲ
15 τελευτὴν Ἰταλίας καὶ Ἀφρικῆς καὶ Γάλλων ὑπὸ Μαγνητίῳ τελούν-
των, οὐδὲ τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἦν ἐν ἡσυχίᾳ, τῆς ἐκεῖ στρατιᾶς πρὸς φυ-
λακὴν τῆς χώρας Βετρανίωνά τινα πρεσβύτην ἀνειπούσης καὶ περι-
θείσης αὐτῷ τὴν ἀλουργίδα. Ὅς ἐπίσημος μὲν ἦν ἐκ πολλῶν πολέμων
καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς εὐτυχίας ἀρετῆς τε ἐραστής, οἷαν εἰκὸς τὸν ἐν
20 ὄπλοις ὄντα ἐργάζεσθαι, ὄλης τῆς παλαιότητος εἰκῶν, παιδείας δὲ
ἀμέτοχος τῆς ἐν λόγοις καὶ αὐτῶν ἀπειρος τῶν γραμμάτων, πλὴν
ὅσον τῆς τούτων ἐπεμελήθη γνώσεως ἀφ' οὐπερ ἐβασίλευσε.

11. Κωνσταντίος δὲ τιμωρῆσαι τὰδελφῶν προελόμενος, Βετρανίωνα
μὲν ἀφείλετο τῆς ἀρχῆς, συνθεμένου καὶ συνεργούοντος τοῦ στρατοῦ,
25 θέαμά τε ἐγένετο καινὸν εἰς ἰδιώτην ἐκ βασιλέως μεθιστάμενος. Νεπω-

1. ἐξ ἐπιβουλῆς Π : ἐξ ἐπιβουλῆς Μ 2. Ἰσπανίας Δ : Ἰσπανίας ΑΜΙ : Ἰσπα-
νίας Σ "Ἐλει Π : Ἐλένη διώρθωσε Δ 4. ἡλικίας Π : ἡλικίας Α ἀγενής Π :
ἀγενής Ι 5. ἀνδρείας Π : ἀνδρίας Δ 6. φόβον Π : τὸν φόβον Ι 7. πολιορ-

κίαις Π : πολιορκίαις τῆ δευτέρᾳ χειρὶ ἐκ τοῦ πολιορκίαις Α 10. τοῦ ΣΔ : τοῦ
κατὰ ΑΜΙ βασιλεύοντος ΙΣΔ : βασιλεύοντα ΑΜ 12. νίκην Π : νίκην ἐκ τοῦ νί-
κων Μ ὀπλιτῶν Π : ὀπλιτῶν ἐκ τοῦ ὀπλιτῶν Μ 14. ἑσπέρας ΙΣΔ : ἑσπέ-
ρας ἔχον τὸ π ἔνεκα περισσίας μέλανος οἶονεἰ μονοσκελές ὁμοιον πρὸς τ Α : ἐσπέ-
ρας Μ 16. στρατιᾶς ΙΣΔ : στρατιᾶς ΑΜ 17. Βετρανίωνά Δ : βετρανίωνα Ι :
βερετανίωνα ΑΜΣ τινα Δ : τινά Π πρεσβύτην ΙΣΔ : πρεσβύτην ἐκ τοῦ
πρεσβεύτην Α : πρεσβεύτην Μ 18. ἀλουργίδα ΙΣΔ : ἀλουργίδα ΑΜ 19. τε
ΙΣΔ : δὲ ΑΜ οἷαν (οἷαν Α) εἰκὸς Π : οἷ ἀνεϊκὸς τοῦ εἰ διορθωθέντος ἐκ τοῦ ἦ
μετὰ διάξοιν Μ 20. ὄλης Π : καὶ ὄλης Δ 23. Βετρανίωνα ΙΑ : βρετανίω-
να ΑΜΣ 25. ἐγένετο καινὸν ΙΣΔ : ἐγένετο κοινὸν ΑΜ

τιανὸν δὲ, τὸν ἀνεψιὸν ἐξ ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς γεγεννημένον καὶ τυραν-
νήσαντα κατὰ τὴν Ῥώμην, διὰ χειρὸς τῶν αὐτόθι μονομαχοῦντων
Μαγνητίου στρατηγοὶ διεχρήσαντο εἰκοστῇ ὀγδόῃ τῆς τυραννίδος
ἡμέρα, μεγάλην προαπολόμενον τῶν ἀρχομένων βλάβης· οἷος γὰρ ἂν
ἐγένετο περιγεγόμενος ὁ μικρὸς ἔδειξε χρόνος. Καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπο- 5
τεμόντες δόρατί τε ἐμπήξαντες, ἐν τοῖς τοῦ δήμου περιήγαγον ὀφθαλ-
μοῖς· τοὺς συνειδόμενος δὲ τῆ πράξει κατέσφαξαν, τὰς οὐσίας ποιήσαν-
τες δημοσίας.

12. Ἀλλὰ καὶ Μαγνέντιος, ἐν Μουρσῇ νικηθεὶς, μικροῦ μὲν καὶ
αὐτὸς ἐάλω. Ἰσοῦτος δὲ ἐγένετο φόβος ἐξ ἑκατέρου στρατεύματος, 10
ὥστε μέγιστην ἐνεγκεῖν τοῖς κοινῶς ζημίαν· πολὺν γὰρ ἂν ἔτεκον τῆ
πόλει θρίαμβον, εἰ πρὸς ἀλλοφύλους τὸν ἀγῶνα εἶχον. Μαγνητίου
τοίνυν δυνάμεις ἐτέρας συναγείραντος, εὐλαβηθεὶς περὶ τῶν ἐφῶν
Κωνσταντίος, τὸν ἀνεψιὸν Γάλλον καίσαρα χειροτονήσας ἐξέπεμψεν
εἰς ἕω· αὐτὸς τε εἶχετο τοῦ πρὸς Μαγνέντιον ἔργου. Καὶ δὲ μάχαις 15
ἐτέραις περικόψας αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, συνήλασεν εἰς Λούγδουνον, οὐ
βιάσαν ἐπήγαγεν ἑαυτῷ τελευτῆν, τοῦ ἀδελφοῦ Σενῶνος προτέρου τὴν
κεφαλὴν ἀποκόψας, ὃν καίσαρα χειροτονήσας ἐπέστησε ταῖς Γαλ-
λίαις, ὅτε ἀντεξῆγε Κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν. Τρίτον δὲ ἦν αὐτῷ τῆς
βασιλείας ἔτος καὶ μῆνες ζ'. 20

13. Οὕτω δὲ τὸν ἐμφύλιον καταπαύσας πόλεμον ὁ Κωνσταντίος,
ἐπειδὴ περὶ ἐπύθετο Γάλλον ἀτόπως χρῆσθαι τῆς ἀρχῆς ἐξουσία, ἀπει-
ρημένον τε εἶναι καὶ τυραννίδι μᾶλλον ἢ βασιλείᾳ πρέπειν, τὸν μὲν
ἀνείλε, Σιλθανὸν δὲ ἐν Ἰάλλοις νεωτερίσαντα τριακοστῇ καθειλέ τε
καὶ διέφθειρεν ἡμέρα, μόνος τε τῶν πάντων ἐγένετο κύριος. 25

14. Ἐπανόδου δὲ ἐπιθυμῶν, τὸν ἀνεψιὸν Ἰουλιανὸν, ἀδελφὸν ὄντα
τοῦ Γάλλου, καίσαρα χειροτονήσας ἐξέπεμψεν εἰς τὰς Γαλλίας, συν-

1. τὸν Π : τὸν Κωνσταντίνου Δ ἐξ ἀδελφῆς ΙΑ : ἐξ ἀδελφικῆς ΜΣ : ἐξαδελ-
φικῆς Α 2. διὰ χειρὸς Π : διαχειρὸς Μ 3. διεχρήσαντο Π : διεχρήσαντο Μ
ὀγδόῃ Π : ὀγδόῃ Ι 4. προαπολόμενον ΑΜΣ : προαπολλύμενον Δ
γὰρ ΙΣΔ : λείπει ΑΜ 9. Μουρσῇ ἔγραψα : μουρσῇ τοῦ σ διὰ τὸ πολὺ μέ-
λαν ὁμοιάζοντος πρὸς γ Α : μουρσῇ ΜΣ : Μούρσῃ ΙΑ 11. ζημίαν Α : ζημίαν Μ :
βλάβην ΙΑ : λείπει Σ πολὺν Π : πολλὴν Α 12. ἀλλοφύλους ἔγραψα : ἀλλοφύλ-
λους Ι : ἄλλο τοῦ τέλους τῆς λέξεως λείποντος Π. Ἀπὸ τῶν γραμμάτων φύλ-
λους τῆς λέξεως ταύτης μέχρι τῶν λέξεων μάλιστα δὲ δικαιοσύνης (Ἴδε κατω-
τέρω σ. 113, 12-13) περιλαμβάνονται ἐν μόνῳ τῷ Ι λείποντα ἀπὸ τῶν λοιπῶν
16. Λούγδουνον ἔγραψα : λουγδοῦνον Ι 17. Σενῶνος ἔγραψα : σεῶνας Ι
24. καθειλέ τε ἔγραψα : καθείλε τε Ι

ἀφας αὐτῷ τὴν ἀδελφὴν εἰς γάμον. Οὗτος ἀνῶρθωσε τὰ πράγματα. ὡς ἔως ἤδη, κείμενα καὶ πεπτωκότα. Τῶν τε γὰρ προσοικούντων βαρβάρων πολλὰς ἐκράτησε μάχαις τὴν τε τῶν οἰκείων πολιορκίαν μετέστησεν εἰς τὴν βαρβάρων, οὐδὲ ἀξιομάχη πρὸς τὰ βαρβαρικά πλήθη, ἢ χρώμενος δυνάμει. Καὶ πολὺ πλήθος ἀλαμανικὸν διαφθείρας, ἐπὶ πᾶσι τὸν βασιλέα τοῦ ἔθνους εἶλεν ἀιχμάλωτον πρὸς Ἀργεντοράτη τῆ πόλει. Τοῖς Γάλλοις δὲ ἐπανήγαγε τὴν εὐδαιμονίαν συνεχῶς ἐπεξιὼν τε τοῖς πολεμίαις καὶ νικῶν, ὥστε αὐτοὺς ὑπὲρ τὸν Ῥήνον συγκλεισθέντας μηκέτι κατεγχειρεῖν ἐξόδου. Ταῦτα γνοὺς Κωνσταντῖος ἐκέλευσε τὴν στρατιάν ἀναχωρῆσαι τῶν Γαλλῶν. οὐ μετρίως φέρων τὰς περὶ Ἰουλιανοῦ φήμας.

15. Τότε τοίνυν αὐγουστος παρὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ ἄκων ἀνερρήθη Ἰουλιανός, ἐνιαυτῷ τε ὕστερον ἔλην τῆς ἀναρρήσεως ἦκεν ἐπὶ Ἰλλυριοῦς ὡς προσθήσων αὐτοὺς τῆ βασιλείᾳ· Κωνσταντίον γὰρ ὁ περὶ 15 οὐκὸς κατεῖχε πόλεμος. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ταύτης τῆς Ἰουλιανοῦ ὁρμῆς ὁ Κωνσταντῖος, ἐκίνησε τὴν κατ' αὐτοῦ στρατιάν, σαφῶς ἐμφύλιον ἀράμενος πόλεμον. Ἀλλ' ἐτελεύτησε μεταξὺ Καππαδοκῶν τε καὶ Κιλικίων ἐν Μουκρήναις τῆ χωρίῳ, τριάκοντα πρὸς τοῖς ὀκτὼ βασιλεύσας ἐνιαυτοῦς, γενόμενος ἔτη πέντε καὶ τεσσαράκοντα. Συνεψηφίσθη τε 20 τοῖς θεοῖς, ἀνὴρ ἡμέρος τε καὶ φίλάνθρωπος καὶ περὶ τὰς φιλίας πιστός, πλὴν ὅτι τοῖς τῶν γαμετῶν ἐξούλευε γνώμας· καὶ τοῖς τε φίλοις καὶ τοῖς οἰκειοτάτοις πάντων μετεδίδου τῶν ἀγαθῶν, τοὺς ἀξίους τε τιμῶν οὐκ ἀπεστέρει τῶν ὀφειλομένων· ὡμότητός τε ἀπήλλακτο πάσης, τότε μόνον αὐτῇ χρώμενος, ὅτε τις αὐτὸν ὑποψία κατέσχευεν ὡς 25 ἐπιβουλεωμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας. Ταῦτα δὲ τῆς τύχης αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐμφυλίους ἢ τοὺς βαρβαρικοὺς πολέμους ἐτύγχανε δεξιώτερα.

16. Καθίσταται δὲ Ἰουλιανός τοῦ παντός κύριος, καὶ πάση παρασκευῇ κατὰ Περσῶν ἐστράτευσε· πολλὰ δὲ τῶν περσικῶν ἐλῶν φρουρίων, ἐκδιδόντων αὐτὰ τῶν φυλάκων, τῆς πολιορκίας ἀναγκαζούσης, ἐκπεπορθημένης ἤδη τῆς Συρίας, τὰς παρεμβολὰς ἐστήσατο πρὸς αὐτῇ Κτησιφώντι. Καὶ εἰ μέτρον ἐπέθηκε τῷ πολέμῳ, τάχα ἂν ἐπανήλυθε σῶος· ἀλλ' ἐπανιῶν καὶ τοῖς προκατωρθωμένοις θαρρῶν, ἀφυλακτότερον ἀνεστρέφετο ταῖς μάχαις. Καὶ ὀληθῆεις ὑπὸ τινος τῶν πολεμίων,

7. ἐπεξιὼν τε ἔγραψα : ἐπεξιὼν τε I

8. ὥστε ἔγραψα : ὡς τε I

12-13. ἀνερρήθη ἔγραψα : ἀνερορέθη I

14. Ἰλλυριοῦς ἔγραψα : Ἰλλυριοῦς I

24. τις ἔγραψα : τίς I

τὸν βίον ἀπέλιπεν ἕκτη, καὶ εἰκάδι τοῦ Ἰουλίου μηνός, τρίτῃ τῆς βασιλείας ἔτει, τῆς δὲ ἡλικίας τριακοστῇ καὶ ἐνί. ἀνὴρ ἄξιός ἀγασθῆναι καὶ μέγιστος ἐσόμενος τοῖς κοιναῖς ὄφελος, εἰ μὴ τὰ τῶν μοιρῶν ἐκράτησε. Ἰλῶττα μὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς ἑκατέραν ἠκόνητο φωνήν, τὴν τε βασιλεύουσαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὥστε κρατεῖν μὲν αὐτὸν ἐν ἀμφοτέροις, αὐτῶν δὲ αὐτοῦ κρατεῖν θατέρω, τῆ τῶν Ἑλλήνων. Ῥέων καὶ γὰρ ἐν τῇ λέγειν πολὺς, ὑπερέβαινε τοῦτο τὸ θαῦμα τῆς μνήμης τῶν ἀρχαίων. Οὐδὲν γὰρ ἦν ὃ μὴ διὰ στόματος ἦγε τῶν ταῖς ἀκαῖς ἀπαξ ἐμπεσόντων. Ἦ δὲ τῆς βιοτῆς αὐτῷ φιλοσοφίας ἐγγύτερα, καὶ μὴν καὶ περὶ τὰς φιλίας ἐπιμελήτης ἦν καὶ πιστότατος ἑπάντων. Πλὴν οὐ 10 δοκιμάζων ἐξ ἀρχῆς προῖετο, οὐδὲ βασιλικῶς ἐδασάνιζε τοὺς ἐσομένους φίλους· ὅθεν ἤδη, καὶ μῶμον ἐκ τῆς τινῶν ἔσχε συνουσίας. Μάλιστα δὲ δικαιοσύνης...

Τὸ ἀξιόλογον ἐκ τοῦ Ἰθρητικῶς κώδικος ἔρμαιον ἰκανοῦ μέρους τοῦ τέλους, συνεχίζοντας τὰ μέχρι τοῦδ' ἐκ τῶν ἄλλων κωδίκων ἀτελῆ, μένοντα κεφάλαια, εἶνε καὶ κατὰ τοῦτο ἄξιον προσοχῆς, ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ παράφρασις εἶνε μακροτέρα τῆς παρὰ τῷ Παιανίῳ συνήθους, περιέχει δὲ καὶ τινα λείποντα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τοῦ Εὐτροπίου.

Ἡ δ' ἐν λεπτομερείᾳ ἐν τῇ ἐμῇ ἐκδόσει παράθεσις τῶν διαφόρων γραφῶν τῶν κωδίκων δύναται εὐκόλως νὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστην περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους σχέσεως αὐτῶν. Καὶ ὅτι ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων εἶνε οἱ πάντων ἀρχαιοτάτοι, ὁ Ἰθρητικός καὶ ὁ Λαυρεντιακός, ἐκ τούτου δ' ἀπέρρευσαν ὁ τε Μονάχειος καὶ ὁ τοῦ Ριθου, ὁ νῦν ἀνήκων εἰς τὸν μαρκίωνα de Rosanbo, ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς θάσις εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Sylburg. Ὅτι δὲ ὁ Μονάχειος εἶνε ἄμεσον ἀπότοκον τοῦ Λαυρεντιακοῦ

2. ἄξιός ἀγασθῆναι ἔγραψα : ἀξιαγοσθῆναι I 13. Εἰς τὴν λέξιν δικαιοσύνης ἔπονται ἐν συνεχείᾳ ἀμέσως τάδε· ἐνεχθείσης αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπιδήμιαν ἢ αὐτὸς προέγραψεν· ἔτι περιῶν τῇ τῶν Ἑλλήνων πολιτεία κτλ. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἀνήκουνσι προφανῶς εἰς τὸν Παιανίον, εἶνε δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνωτάτου συγγραφῆς περὶ τοῦ Κτισσαρείου γένους, περὶ ἧς ἴδε ἀνωτέρω σ. 6.

δεικνύει καταφανέστατα ὁ ἡμέτερος apparatus criticus. Ἄλλ' εἰς τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα τεκμήρια προστίθενται τὰ ἐκ τῆς αὐτοψίας τῶν δύο κωδίκων, ἐξ ἧς πολλάκις γραφαὶ τοῦ Μοναχείου ἐξηγοῦνται ἐκδηλότερα μόνον ἐκ τοῦ τρόπου τῆς γραφῆς ἢ διασώσεως τῶν οἰκείων λέξεων ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ. Οὕτω χάριν παραδείγματος τὸ ἀνωτέρω ἐν σ. 74, 1) φϋλάργυρος προήλθεν οἶονεὶ αὐτομάτως ἐκ τοῦ φιλάργυρος τοῦ Λαυρεντιακοῦ, ἐν ᾧ τὸ ι ἔχει τὴν κάτω ἄκραν παρεκτεινομένην διὰ στροφῆς πρὸς τὰ ἄνω ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστ' ἐπιπέλαιος ἀναγνώστης νὰ ἐκλάβῃ αὐτὸ πρᾶγματι ἀντὶ υ. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει ἐν σ. 76, 2, ὅπου ἡ λέξις κειμένον ἔχει ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ τὸ υ οὕτω κεκλεισμένον πρὸς τὰ κάτω, ὥστε ὁ βιβλιογράφος τοῦ Μοναχείου οὐκ ἄνευ λόγου ἐξέλαβεν αὐτὸ ἀντὶ ν καὶ ἔγραψε κειμένον. Τὰνάπαλιν δὲ συμβαίνει ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ ὡς πρὸς τὸ ν τῆς λέξεως ῥιπενσίας (σ. 96, 12) ὅπερ εἶνε τοσοῦτον ἀνοικτὸν, ὁμοιάζον αὐτόχρημα πρὸς υ, ὥστ' εὐλόγως ὁ γράψας τὸν Μονάχειον ἔγραψε ῥιπενσίας. Ὁμοίως τὸ ἐν σ. 104, 4 παράδοξον μετριῶν τοῦ τε Μοναχείου καὶ τοῦ Σ ἐξηγείται ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ μετελθῶν. Τὸ ἐν σ. 106, 25 ἐχειρῆμα τοῦ Μοναχείου ἐγγραφή οὕτως ἔνεκα τῆς μέχρις ἀφανείας σμικρότητος τοῦ γ τοῦ ἐγχειρῆμα ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ, ἐν δὲ σ. 110, 14 τὸ ἐστέρας τοῦ Μοναχείου δικαιολογεῖται ἀμέσως εὐθὺς ὡς ἴδη τις ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ τὰ δύο σκέλη τοῦ π ἔνεκα τοῦ πολλοῦ μέλανος οὕτω συνερρηκῶτα, ὥστε νάποτελῆται πρᾶγματι γράμμα δυνάμενον νὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ τοῦ τ.

Παρατηρῶ δὲ περὶ τοῦ Μοναχείου καὶ τοῦτο, ὅτι, κατὰ τινα σημείωσιν ἐν τῷ κώδικι, τοῦτον ἐμελέτησαν τῷ μὲν 1868 ἐν Γώθα ὁ Beck, τῷ δὲ 1872 ὁ πολὺς Mommsen.

Ἄξια δὲ μνείας εἶνε καὶ ἡ ἀνωμαλία περὶ τὴν γραφὴν τινων λέξεων, ὅλον γίνεται καὶ γίννεται, θάλασσα καὶ θάλαττα, ἐβούλοντο καὶ ἠβούλοντο, τέσσαρα καὶ τέτταρα, Ἄννίβου καὶ Ἄννίβα. Τὴν ἀνωμαλίαν δὲ ταύτην ἐτήρησα, ἅτε πιθα-

νῶς προερχομένην οὐχὶ ἐξ ἀμελείας τῶν βιβλιογράφων, ἀλλ' ἐξ ἀνεπιστάσιος αὐτοῦ τοῦ μεταφραστοῦ τοῦ Παιανίου.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως Δούκα ἐμὰ παρατηρήματα ὀφείλω νὰ δηλώσω, ὅτι αἱ σημειούμεναι παρ' αὐτῷ διορθώσεις προήλθον ἄλλαι μὲν ἐξ ἀποδοχῆς ὑπ' αὐτοῦ τῶν προτάσεων τοῦ Sylburg, ἄς καὶ ἄλλοι πλὴν αὐτοῦ, ἰδίως δ' ὁ Cellarius, ἀπεδέχθησαν πρὸ τοῦ Δούκα. ἄλλαι δ' ἐκ τῆς ἴδῃ ὑπὸ τοῦ Sylburg διὰ τῆς χρήσεως ἀστερίσκου ἐνδειχθείσης ἀσυμφωνίας τῶν γραφῶν τοῦ προκειμένου αὐτῷ κώδικος τῆς ἐλληνικῆς μεταφράσεως πρὸς τὸ λατινικὸν πρωτότυπον.

Ἐν τέλει σημειωθήτωσαν τὰ ἐξῆς εἰς τὴν ἐμὴν ἀνωτέρω ἐκδοσὶν παρεισφρίσαντα παροράματα:

Ἐν σ. 17 εἰς τὰ ὑποσελίδια σημειώματα προστεθήτω: Ἰ. Ἐν τῇ ᾠῃ ἐρυθρά: + περὶ τῆς νεάνιδος Δ.

Ἐν σ. 18 εἰς τὰ ὑποσελίδια σημειώματα στίχου 1 τῆς ἀρχῆς τοῦ Βιβλίου Β' προστεθήτω: Ἐν τῇ ᾠῃ ἔτη τῆε (ἐρυθρά) Ὀλυμπιάς ρ (κιρρά) ΔΜ.

Ἐν σ. 19: ἐν ταῖς ὑποσημειώσεις τοῦ στ. 12 διορθωτέον Δ ἀντὶ Σ ἔνθα ἀναγράφεται τὸ ἐν τῇ ᾠῃ σημείωμα περὶ τῆς τῶν ὑπάτων αὐθις ἀρχῆς ἀναλήψεως.

Ἐν σ. 28 στ. 12 γραπτέον Σκιπίωνος ἀντὶ Σκηπίωνος.

Ἐν σ. 79, στ. 3 ἀντὶ ἐπιστρέφαῖς γράψε ἐπιστροφαῖς, ἐν δὲ στ. 23 ἀντὶ δύο . . . ἰσαρίθμους γράψε δύο . . . ἰσαρίθμους.

Ἐν σ. 108 ἐν ταῖς ὑποσημειώσεις τοῦ στ. 21 γράψε: ἔτοιμος ΙΣΔ: ἔτοιμος ΔΜ.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου ἡμέτεροί τε καὶ ἀλλογενεῖς ἔστρεψαν, ὡς γνωστὸν, τὸν νοῦν εἰς τὰ τοῦ Ἁγίου ὄρους, καὶ ἐναμίλλως διέτριψαν περὶ τὴν φυσικὴν τῆς ὠραίας χερσονήσου περιγραφὴν ἢ τὴν ἀρχαιολογίαν αὐτῆς, τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν αὐτῷ μοναχικῆς πολιτείας ἢ τὰς βιβλιοθήκας. Ἀπὸ τινῶν δὲ δεκαετηρίδων, ἀλλὰ μάλιστα ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισε καὶ ἡ μελέτη τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐγγράφων τῶν διαφωτισζόντων τὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει ἱστορίας τῶν μονῶν μετὰ προΐουσης κριτικωτέρας ἐπιστάσεως. Ἄλλ' αὐτόχρημα ἢ ἱστορικῆ κριτικῆ, ἐπιβαλλομένη τὴν ἀνακρίθασιν τῶν ἐπιχωριαζουσῶν ἐν ταῖς μοναῖς παραδόσεων καὶ τὴν κατὰ μικρὸν ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, συντελεῖ ὁσημέραι μᾶλλον εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῶν ποικίλων ἐκείνων θρύλων, δι' ὧν περισσὸς θρησκευτικὸς ζῆλος περιέβαλε τὴν κτίσιν τῶν μονῶν καὶ τὰς πρώτας αὐτῶν ἀρχάς. Ἀησμονοῦνται δ' οὕτω κατὰ μικρὸν ἢ ἀπορρίπτονται τὰ Πάτρια τοῦ Ἁγίου ὄρους, ἅτινα οὐ μόνον ὑπὸ λαογραφικὴν ἔποψιν εἶνε πολλάκις ἄξια σπουδῆς, ἀλλὰ καὶ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς σύγκρισιν τῶν περὶ τῆς κτίσεως ἀρχαίων πόλεων θρυλουμένων, ἐνίοτε δὲ καὶ περισώζουσι λείψανα ἱστορικῶν γεγονότων παραδεδομένων ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ μύθου.

Τοιαύτη τις συστηματικὴ μελέτη περὶ τῶν κτιρίων, περιωνύμων τινῶν εἰκόνων, διασήμων τινῶν μοναχῶν, ἀξίων λόγου ἐπιδρομῶν, καθ' ἃς κατεδείχθη ἢ ἔμμονος εἰς τὴν πίστιν ἀφοσίωσις τῶν μοναζόντων, ἀξιομνημονευμάτων θαυμάτων καὶ ἄλλων τινῶν τοιούτων, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν συλλογὴν πάσης οὐ μόνον γραπτῆς, ἀλλὰ καὶ προφορικῆς μέχρι τῆς σήμερον παραδόσεως, ἤθελεν ἀποδοῆ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις χρησιμωτάτη.

Εἰς τὴν τοιαύτην μελέτην οὐκ ὀλίγον ἤθελε συντελέσει ἢ διαλεύκανσις περὶ μιᾶς τῶν πολυθρυλήτων ἐν Ἁγίῳ ὄρει πηγῶν

τῆς ἀθωνικῆς ἱστορίας, τοῦ λεγομένου Τράγου. Δίδεται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς συλλογὴν ἱστορημάτων καὶ ἐγγράφων, ἀναφερομένων εἰς τὰ Πάτρια τοῦ ὄρους, κληθεῖσαν οὕτω διήθεν ἐκ τοῦ τραγείου δέρματος, ἐφ' οὗ ἦτο γεγραμμένη. Πρόκειται κατὰ ταῦτα περὶ συλλογῆς παλαιᾶς ἐπὶ περγαμηνῆς, ἣς δὲν σώζεται μὲν τὸ πλῆρες πρωτότυπον, ἀλλὰ δὲν συναπιωλέσθη καὶ ἡ παράδοσις'. Μεταγενέστεραι γραπτὰ μαρτυρία, εἰς ἃς ἐσκοπεῖτο νὰ δοθῇ ὁ χαρακτήρ αὐθεντείας καὶ κύρους, παριστάνοντο ἀπορρεῦσασαι ἀπὸ τούτου τοῦ Τράγου, ἦτοι οἶοναί τοῦ ἐπιστήμιου κώδικος τῶν περὶ τοῦ Ἁγίου ὄρους ἱστορουμένων. Ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συνέβη περὶ τὸν ἀγιορειτικὸν Τράγον ὅτι καὶ περὶ τὸν ἡπειρωτικὸν Κουβαρᾶν. Ὡς ἐν Ἡπειρῷ τὸ ὄνομα τακτοῦ πολυμιγοῦς (miscellaneus) κώδικος, ἐν ᾧ περιλαμβάνοντο διάφορα ἡπειρωτικὰ χρονογραφήματα, κατήντησε νὰ σημαίνῃ πᾶσαν συλλογὴν ἡπειρωτικῶν ἱστορημάτων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντα σύμμικτον κώδικα', οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀγιορείταις ὁ Τράγος ἀπέβη ταῦτ' ἐκ δῆλωσις καθ' ὅλου πηγῆς παραδόσεων ἀρχαίας προελεύσεως.

(1) Ἐν φ. 974^α τοῦ κώδικος τῆς μονῆς Ἰδῆρον ὑπ' ἀρ. 382 ἀνακηνώσκοντες τάδε: «Τόμος καὶ τύπος τοῦ Ἁγίου ὄρους καὶ τοῦ Πρωτάτου», κατω δ' ἐν τῇ ᾗα' τοῦ λεγομένου Τράγου ἀντίτυπον, ἦτοι ἴσον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παρόν. Εἶνε δὲ ὁ κώδιξ γεγραμμένος τὸν 15^{ον} αἰῶνα. Ἴδε Σπυρ. Π. Λάμπρου Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου ὄρους ἐλληνικῶν κωδίκων. Ἐν Κωνσταντινῇ τῆς Ἀγγλίας. 1900. Τόμ. Β' σ. 118. Ἐν σ. 214 τοῦ κώδικος 280 τῆς μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, αἰῶνος 10', ἀνακηνώσκοντες τάδε: «Τυπικὸν πρῶτον τοῦ ὄρους ἐκ τοῦ Τράγου εἰς κεφάλαια κη'» Ἐνθ' ἀν. σ. 349. — Ἐν σ. 281 τοῦ κώδικος 281 τῆς αὐτῆς μονῆς, αἰῶνος 10' «Ἐκ τοῦ Τράγου (ἦτοι μεμβράνης ἐκ τραγείου δέρματος κατασκευασθεῖσης) ὑπόμνημα περὶ τῆς τοῦ ὄρους ἁθῶν καταδρομῆς» κτλ. καὶ κατωτέρω ἐν σ. 286 τοῦ αὐτοῦ κώδικος «Ὅρος καὶ θεσμός τοῦ ὄρους ἁθῶν καὶ Πρωτάτου Συνδικῆς γενόμενος ἐπὶ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου ἐν ἔτει 1394' ἐκ τοῦ Τράγου». Ἐνθ' ἀν. σ. 352. — Ἐν φ. 334^β τοῦ κώδικος 299 τῆς αὐτῆς μονῆς «Ἐκ τοῦ Τράγου περὶ τοῦ κουκουλίου». Ἐνθ' ἀν. σ. 358. — Ἐν σ. 222 τοῦ κώδικος 709 τῆς αὐτῆς μονῆς «Ἐκ τοῦ Τράγου ἴσον ἀπαρ' ἀλλακτὸν παιδῆς ἀγενίους μὴ δέχεσθαι» Ἐνθ' ἀν. σ. 428.

(2) Ἴδε τὴν ἐμὴν σημείωσιν ἐν μεταφράσει τῆς τοῦ Θόμψιανος Ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς παλαιογραφίας (Βιβλιοθήκη Μαρσαλῆ. Ἐν Ἀθήναις 1903 σ. 36).

Ὡς συμβολὴν δὲ πρὸς τριαύτην συστηματικὴν συλλογὴν τοιούτων παραδόσεων, μεθ' ἧν εἶνε ἐγκαταμιγμένη καὶ ἱστορικὴ ὕλη, ἐκδίδομεν κατωτέρω διάφορα κείμενα ἐξ ἀγιορειτικῶν χειρογράφων. Καὶ δηλοῦμεν μὲν περὶ ἐκάστου ὀπίθεν ἐλήφθη, τὰ πλείστα δὲ τούτων περιλαμβάνονται ἐν ταῖς ὑπ' ἀρ. 281 καὶ 282 κώδιξι τῆς ἐν αὐτῷ τῷ Ἁγίῳ ὄρει ῥωσικῆς μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος. Οἱ δὲ δύο οὗτοι κώδικες μετὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 280 καὶ 281 τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ τῶν κωδίκων 382 καὶ 754 τῆς μονῆς τῶν Ἰθῆρων εἶνε τῶν περιεχόντων ἐξαιρέτως πλουσίαν ὕλην ἀναφερομένην εἰς τὸ κατὰ τὸ Ἅγιον ὄρος. Οἱ δὲ δύο κώδικες τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐξ ἧν ἐλήφθησαν τὰ πλείστα τῶν κατωτέρω ἐκδιδόμενων κειμένων, ὀνομάζονται ἀμφότεροι Ἀθωνιάς, ἔχουσι δὲ τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς. Ὁ μὲν ὑπ' ἀρ. 2112 ἐπιγράφεται ὡδε· «Βιβλὸς σὺν θεῷ ἁγίῳ καλουμένη Ἀθωνιάς, περιέχουσα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ α' αἰῶνος τῆς θείας Χριστοῦ ἐνσάρκου οἰκονομίας, ἄχρι τοῦ ιη' αἰῶνος 1855. Καὶ περιγραφὴν τῶν νῦν σωζομένων εἴκοσιν εὐαγῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ὄσων κατεργημῶθησαν. Καὶ καταγραφὴ τῶν ὄσων ἁγίων παλαιῶν καὶ νέων ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει ὁσίως διέπρεψαν. Ὅροι τε καὶ θεσμοὶ ὄσοι βασιλικοὶ καὶ πατριαρχικοὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀθῶν ἀσκούντας ἐδόθησαν. Νῦν πρῶτον παρὰ μοναχοῦ Ἰακώβου Ἀγιορείτου συλεχθεῖσα, καὶ συντεθείσα, αἰτήσῃ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Ῥωσικοῦ Ἀρχιμανδρίτου κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τοῦ σὺν αὐτῷ ἐλλογίμου τῆς Σθλαδικῆς διαλέκτου κυρίου Ἀζαρία εἰς ὠφέλειαν τῶν φιλομαθῶν ἀναγνώστων· καὶ εἰς αἶδιον αὐτῶν μνημόσυον.

Ὅρος Θεοῦ κατάσκιον Παρθένε Παναγία,

τοὺς ἐν τῷ ὄρει φύλλαττε, ὡς ἡμῶν προστασία.

Ἐν ἔτει σεπτῆς Χριστοῦ Θεογονίας αἰώνε' ἦτοι 1855 ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶ ἐν Νέᾳ σκήτει μονῆς Ἁγίου Παύλου». Ὁ δὲ ὑπ' ἀρ. 281 κώδιξ φέρει τήνδε τὴν ἐπιγραφὴν· «Βιβλὸς σὺν θεῷ ἁγίῳ Ἀθωνιάς καλουμένη περιέχουσα τὰ ἐν τῷ ὄρει συμβάντα, καὶ περὶ ἀρχαίων μονῶν καὶ νεοτέρων. Καὶ

ἔσα χρυσόβουλλα παλαιῶν βασιλέων, καὶ συγγέγραφα πατριαρχικὰ πρὸς τοὺς ἐν αὐτῷ εὑρισκομένους πατέρας κατὰ καιροὺς ἐξεδόθησαν, καὶ ὁπόσοι ἄγιοι ἤσκησαν ἐν μοναῖς καὶ ἐρημίαις παλαιοὶ τε καὶ νεώτεροι. Ἦς τρία μέρη διακριομένη, τὸ μὲν πρῶτον προλεγόμενα περιέχων τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τοῦδε συμβεβηκῶτων ἐν τῷ ὄρει. Τὸ δεῦτερον βίους ἁγίων τῶν πρῶτον ἀσκησάντων ἐν τῷ ὄρει χρυσόβουλλά τε καὶ τυπικὰ τοῦ Τράγου. Τὸ δὲ τρίτον, περιγραφὴν τῶν νῦν σωζομένων μονῶν εἴκοσι καὶ τῶν ὄσων παλαιῶν ἐν ἀρχαίσις ὑπομνήμασιν εὑρισκομένων. Νῦν πρῶτον αἰτήσῃ τοῦ φιλομαθοῦς ἁγίου ἀρχιμανδρίτου καθηγουμένου τῆς ἱερᾶς ῥωσικῆς Κοινοδικῆς μονῆς τῆς τιμωμένης ἐν τῇ ἀγία σκέπη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου κυρίου κυρίου Ἱερωνύμου. Σπουδῆ δὲ καὶ ἔσῃ ἐπιμελεῖται τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἐλλογίμου τῆς Σθλαδικῆς διαλέκτου κυρίου Ἀζαρία, εἰς αἶδιον αὐτῶν μνημῆν' πόνη δὲ ἔτι Ἰακώβου οἰκτροῦ ἁμιονάχου. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωξε' 1865 ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει Ἀθῶ κλήρω τῆς Θεοτόκου Μαρίας·

Εἶνε δὲ ὁ μοναχὸς Ἰακώβος οὗτος ὁ πρὸς διάκρισιν τοῦ Προδρομίτου καλλιγράφου Ἰακώβου τοῦ νεωτέρου προσονομαζόμενος πρεσβύτερος ἢ διδάσκαλος, γνωστὸς Ἀγιορείτης βιβλιογράφος τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, πλείστους γράφας κώδικας ἔτι καὶ νῦν σωζομένους ἐν ταῖς μοναῖς Ἰθῆρων καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος'

1 Ἦδε Σπυρ. Π. Λάμπρου ἐν τῷ ἐν. Τόμ. Β' σ. 575 ἐν λ. Ἰακώβος Ἀγιορείτης μοναχός.

I*

Πρατήριον γράμμα

σίγνον | Θωμάς
Μονα | χοῦ

σίγνον | Αθανασίου
Μονα | χοῦ

σίγνον | Κυρίλλου
Μο | ραχοῦ

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
Θωμάς μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν... (α) καὶ τῷ μακαριωτάτῳ Κυ-
ρίῳ Ἀντωνίῳ (β) Πέπρακα εἰς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν Ἀθανα-
σίου, καὶ Κυρίλλου, πρὸς ὑμᾶς τοὺς πνευματικοὺς ἀδελφοὺς τὸν
δ κύριον Ὀνησιφόρον, καὶ τοὺς γνησίους αὐτοῦ ἀδελφοὺς (γ) τὸν
ἀρχὸν τὸν ἐπονομαζόμενον τοῦ Ξηροκάστρου τοὺς Ἁγίους Ἀποστό-

* Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εὑρίσκεται ἀντιγεγραμμένον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἐν σ. 233—
235 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, αἰῶνος 16', στερεώ-
μενον ἐν αὐτῇ ἐπιγραφῇ. Αἱ τε ὑποσημειώσεις καὶ αἱ εἰς αὐτὰς ἐν τῇ κειμένῃ
10 παραπομπαὶ ὑπάρχουσιν ἐμοίως ἐν τῇ κώδικι. Τὰς ἀνορθογραφίας τοῦ κώδικος
δὲν ἐπηνώθησαν, εἰκότως, ὅτι καὶ τούτῳ συμπέλασεν ὁ βιβλιογράφος ἰα-
κωβὸς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 235 αὐτοῦ πρωτοτύπου. Ὀλίγα δὲ τινὰ ἡμέτερα παρατηρήματα
μετὰ τὰς ὑποσημειώσεις τοῦ κώδικος ἀναφέρονται εἰς τὴν κατὰ πέντε στίχους ἡμε-
15 τέραν ἀριθμῶσιν τοῦ κειμένου ἐν τῇ ᾠφ. Τὸ πρατήριον τοῦτο γράμμα ἐκδίδεται
ἐν τῷ κατ' ἀντίγραφον τοῦ γῶν κληγῆτοῦ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου
κ. Ἀθ. Ἀδαμάντιου, γινόμενον τῷ 1895, ὅτε με συνώδευσε εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος
ὡς φοιτητὴς τῆς φιλολογίας. Ἀντεδύθη δ' ὑπ' ἐμοῦ αὐτοῦ. Μέρους δὲ τούτου εὑ-
ρίσκει ἐκδοθεὶς πρὸς τῇ Σμυρνάκῃ (τὸ Ἅγιον ὄρος, Ἐν Ἀθήναις 1898 σ. 86).

(α) ἡγούμενος τῶν... δηλοῖ, γέροντες τοῦ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, καὶ ἡγού-
20 μενος τοῦ μοναχίου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

(α) Ὁ Θωμάς οὗτος εὐρίσκειται ὑποσημειούμενος ἐν τῇ πρώτῃ Ἑτυμικῇ τοῦ
ὄρους Ἁγίου οὗτω (Θωμάς μοναχὸς πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος). Ἴσως ἐγένεν
ἕστερον πρεσβύτερος.

(β) Μακαριώτατον Ἀντωνίον καλεῖ τὸν προκαταβάντα γειτνιαζόντα τῷ ἀγρῷ
25 αὐτοῦ, ἐν μὴπως οἱ κληρονόμοι του ὡς γείτονες ἤθελον ποτε
διαγείρειν ταραχὰς ἢ ἀγωγὰς περὶ τῶν ἐσίων τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ.

(γ) Ἀδελφοὺς αὐτοῦ λέγει τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὀνησιφόρου.

2. Μετὰ τὴν λέξιν τῶν κενὸν μίᾳ λέξεως 3. ὑμᾶς ἐκ τοῦ ἡμῶν
18. Μετὰ τὴν λέξιν τῶν κενὸν μίᾳ λέξεως 19. μονηδρίου 23. καλεῖ τὸ
Ἐν τῇ ᾠφ τῆς σημειώσεως (β) τὰς μαθητῆ αὐτοῦ ὧν πρῶτον καὶ τε-
λευτήσαντι

λους εἰς ὑπέρηρα ξδ'. (δ) Μετὰ τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ καὶ βιβλίων
ἐξ. Μηναία ε', Γενεσοπαρομῖαι, καὶ ὁ Κλήμαξ καὶ Ἱερά τῆς
ἐξοπλήσεως αὐτῶν, ἀπῆρα δὲ ἐγὼ τὸν βορδόνην (ε). Ταῦτα πάντα
παραλαβόντες ἀσφαλιζόμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς εἰρημένους πνευματικοὺς
ἀδελφοὺς ἡμῶν, τὸν κύριον Ὀνησιφόρον || καὶ τοὺς μαθητὰς σου τοῦ σ. 231
μὴ ἔχειν ἐξουσίαν ποτε καιρῷ ἢ χρόνῳ τοὺς μοναχοὺς τῶν κελίων θ
τοῦ Κυροῦ Ἀντωνίου κίνησιν τὴν οἴανου ἢ ἀγωγὰς καὶ ταραχὰς
διαγείρειν πρὸς σὲ τὸν πνευματικὸν ἡμῶν ἀδελφὸν κύριον Ὀνησιφό-
ρον, καὶ τοὺς ἐκ μέρους σου ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ τις ἐξ ἡμῶν πρὸς ἀνα-
τραπήν τῆς τριαύτης πράσεως καὶ ἀσφαλείας χωρῆσαι, ἐμπρώτοις μὴ 10
εἰσακουέτω παρὰ παντὸς κριτηρίου πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ
ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδιώκεται παρὰ τῶν ἁγίων γερόντων τοῦ καθ' ἡμᾶς
Ἁγίου ὄρους εἰθ' οὕτως ὅστις ἂν εἴη ἔχειν καὶ τὴν ἀρὰν τῶν ἁγίων
ιγ'. πατέρων, προσεπιζητούμενος καὶ λόγῳ πρόστιμον λίτρας γ'.....
ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παρούσα ἀσφάλεια ἐγράφη, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν 15
εὐρεθέντων ἀδελφῶν.

Ἔστι δὲ ὁ περιορισμὸς τοῦ μοναστηρίου (α) καὶ ἡ διατήρησις οὕ-
τως ἀπὸ τῶν βαθῶν βυρὸν τοῦ Ξηροκάστρου καὶ ἀνατρέχει τὸν ποταμὸν,
καὶ ἀκουμδίζει τοῦ Ζωγράφου ἀνωθεν καὶ κρατεῖ τὸν βραχίονα μέχρι
τοῦ ὁράμιου τοῦ βασιλικοῦ, καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἄρκον, εἰς τὸ ἐξω βου- 20
γὸν (β) ἐν ᾧ καὶ εἰσὶ || σταυροὶ εἰς τοὺς ὄρους δύο καὶ κατέρχεται τὸ
σ. 235
βραχίονην, βραχίονην καὶ ἀντικρύζει τὸ λαγκάδι τοῦ βράχωνος καὶ
ἀντιπερνᾷ τὸ λαγκάδιον τὸ ἐναντι αὐτοῦ καὶ ἀκουμδίζει εἰς τὸν
βράχωνα, ἐνθα στέκουν καὶ ἄσπρες πέτρες, καὶ κατέρχεται εἰς τὸν
βράχωνα καὶ ἀκουμδίζει εἰς τὸν βαθὺν βηρὸν τοῦ Ξηροκάστρου (α) 25
καὶ ἐδόθη τοῦτο ἵνα ἔστις ἀναβάλλη περὶ τῆς τριαύτης μονῆς, ἵνα

(δ) Ὑπέρηρα ἐκκλῶντο τὰ φλωρία τοῦ τότε χρόνου.
(ε) βορδόνην καλεῖ τὸ μουλάριον.
(α) Τὸν ἀγρὸν ἐποῦ πρῶτον ἐκάλεσαν, ὡς Μοναστήριον καλεῖ. ὅτι τὰ κελ- 30
λία τότε ἦσαν αὐτοδέσποτα διὸ καὶ οἱ πρῶτοι αὐτῶν γέροντες ἡγούμενοι ἐκκ-
λῶντο ὡς εἰς τὸ α'. Ἑτυμικὸν φαίνεται.
(β) ἄρκον Μέρους τῆς ἄρκτου δηλοῖ ἀρκιῶν μέρος ἐνθα τὸ Ἰεὺ βουνόν' ἦτον
δὲ μονῆριον οὗ ὁ ἡγούμενος Κοσμάς ὡς φαίνεται ὑπογράφόμενος.
(α) βηρός' καὶ βηρός ἢ ἐμβροίς τῆς ἰδοῦ εἰς τὴν μονήν' ἢ ἐποία ἦτον εἰς βα- 35
θὺν τόπον' ἦτοι ἢ ἐμβροίς.

1. ὑπέρηρα 14. Ἀπέκνυτι τοῦ ἐν τῇ ἀντιγραφῇ κενού ἐν τῇ ᾠφ' λείπει κη-
ρίον 29. ὡς 33. Μονηδριον

ἔχει τὸ ἀνάθεμα ἐπὶ παρρησίᾳ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ τῶν πατέ-
ρων καὶ τοῦ κοινοῦ, οἱ καὶ διγλωθίσονται ἐν τῇ ἰδίῳ τόπῳ.

Γραφὴν διὰ χειρὸς Συμεῶν Μοναχοῦ καὶ Ὑποκτίτου φιλοσό-
φου. Μηνί αὐγούστη γι'. Ἰνδικτιῶνος γι'. ἔτει ς' τυπι'.

5 † Χειρὶ Θωμᾶ Μοναχοῦ καὶ Πρώτου.

† Ἠλίας μοναχὸς καὶ ἡγούμενος.

† Παῦλος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ξηροποτάμου.

† Θεοδοσίος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ξηροκάστρου.

† Νικόλαος Μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῆς Χουρμίτζης.

10 † Κοσμάς Μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῆς Ἄρκου τὸν μὲν σταυρὸν
ἰδιοχειρῶς του, τὸ δὲ ὕψος διὰ τοῦ γραφέως.

† Εὐθύμιος μοναχὸς, οἰκονόμος τῆς λαύρας τῶν Καρυῶν τὸν μὲν
σταυρὸν ἰδιοχειρῶς του, τὸ δὲ ὕψος διὰ γραφέως (α).

15 Μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐγράφη καὶ ἕτερον παρόμοιον τοῦ ἄνωθεν πρα-
τιριίου καὶ ἔχει τὰς παρούσας ὑπογραφὰς προσθήκην τῶν ἄνωθεν εἰς
βεβαίωσιν.

Κατὰ δὲ κγ'. Ἰουνίου μηνὸς, παρατυχόντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ κατ'
ἡμᾶς Ἁγίου ὄρους, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ζω-
γράφου ὁ τε τιμιώτατος κύριος Δοσίθεος καὶ μέγας οἰκονόμος τοῦ Ἁγίου
20 ὄρους, καὶ ὁ δσιώτατος καθηγούμενος τοῦ Κουτλουμουσίου Κύριος Γα-
βριήλ καὶ ὁ δσιώτατος ἡγούμενος τοῦ Μακρῆ Κύριος Ἰωαννίκιος. Καὶ
ὁ δσιώτατος καθηγούμενος τῆς Μονῆς Νεακίτου Κύριος Γερμανός. Καὶ
ὁ δσιώτατος ἡγούμενος τοῦ Κασταμονίτου Κύριος Ματθαῖος καὶ ὁ
δσιώτατος Κύριος Παχώμιος καὶ κληρικὸς τῶν Καρυῶν. Καὶ ὁ δσιώτα-
25 τος Ἐλευθέριος Μοναχὸς καθηγούμενος τοῦ Τροχαλᾶ καὶ Κοσμάς
ὁ ἡγούμενος τοῦ Σχοποῦ καὶ ἐτέρων αὐτῶν ὀλίγων ὑπεσημνήναντο
ὑπέγραψε δὲ βουλγαριστὶ καὶ Μακάριος Ἱερομόναχος ἡγούμενος τοῦ
Ζωγράφου.

Ἐκ τῆς χρονολογίας τοῦ παρόντος πρατηριίου γράμματος δηλοῦται,

30 (α) λαύρα ὡς εἶπε τὴν λαύραν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἀλλὰ τὴν τῶν Καρυῶν
καθὼς εἰς τὸ γ' κεφάλαιον τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Τράγου φαίνεται, ὅτι ὁ οἰκονόμος νᾶ
διορίζεται κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς καμίνσεως τῆς Θεοτόκου.

7. Μετὰ τὴν λέξιν ξηροποιίμου ἐν τῇ ᾠφ' τῆς ἐλευσίης 8. Μετὰ τὴν λέ-
ξιν ξηροκάστρου ἐν τῇ ᾠφ' ἐλευσίης 30, ὡς

ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Ὑξιμισκῆ ἐγενε καὶ ἐγράφη, διότι ὁ
βασιλεὺς οὗτος 984 ἕως 988 ἡξίμασεν τὸ δὲ 988 ἐγράφη.

(Ο) δὲ Θωμᾶς οὗτος εὐρίσκεται ὑπογεγραμμένος εἰς τὸ πρῶτον Ὑ-
πικόν τοῦ ὄρους οὕτως. Θωμᾶς Μοναχὸς καὶ ἡγούμενος ὡσαύτως καὶ
ὁ Ἠλίας Μοναχὸς καὶ ἡγούμενος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰωάννου ὁ
Ἑξιμισκῆ ὁ δὲ Παῦλος ὁ ἡγούμενος Ξηροποτάμου ὁ προφητεύσας περὶ
τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου ἐκεῖνος ἦν ὡς εἰς τὸν ἐλληνικὸν βίον του φαίνε-
ται τοῦ ὁσίου γράμμα ἐγκλητικὸν σώζεται εἰς τὴν μονὴν τοῦ
ἁγίου Παύλου. ἐν ἔτει 1016
ὡς τε ἀρχαιότερον πρὸ χρόνων 28 ἐγενε 988
τὸ παρὸν πρὸ τοῦ ἐγκλητικοῦ τοῦ ὁσίου 1028 Παύλου.
Παῦλος δὲ ὁ πρῶτος ἦν υἱὸς Μιχαήλ Ῥαγκαδὲ οὗτος δὲ δεύτερος
χρηματίσας ἡγούμενος ὡς εἴρηται.

2.

Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἁθω ὄρους.

15

Τὰ λεγόμενα Πάτρια *.

Μετὰ τὴν φρικτὴν ἀνάστασιν τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦσαν ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐν τῇ
ὑπερήφῳ τῆς ἁγίας Σιών σὺν Μαριάμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐβαλον

* Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Μανουὴλ Γεδεών (ὁ Ἁθω). Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 20
ζωπὲ σ. 297 κ. ε.) κατὰ κώδικα τοῦ 15 αἰῶνος ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐν Ἁγίῳ ὄρει
μονῆν Παντοκράτορος (Αὐτόθι σ. 74 σημ. 25). Εἶνε δὲ οὗτος ὁ Ἁθωὸς ὑπ' ἀρ. 1169
Σπυρ. II. Λάμπρου Κατάλογος Τόμ. Α' σ. 106. Σώζεται δὲ καὶ ἐν πλείστοις
ἄλλοις κώδιξι τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Ἁγίου ὄρους (Αὐτόθι Τόμ. Β' σ. 482). Ὁ-
μοίως δ' εὐρίσκεται καὶ ἐν τινι κώδικι τῆς Ζακύνθου (Νικολάου Κατραμῆ
Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου. σ. 186) καὶ ἀλλοῦ. Ἐνταῦθα δ' ἐκδίδεται
ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 132 κώδικος τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Διονυσίου γ. 380α-388α.
αἰῶνος 15 ἔναθεν ἑκατῶν διαφορῶν ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ κ. Γεδεών ἐκδόσεως. πρὸς
τὴν παρὰ κλειτὴν ὁ ἀναγνωστὴς νῦν ἐθελῆ τὸ κείμενον τοῦτο. καὶ τῆς ἐν τέλει
προσθήκης περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου, ἣτις ὅπως λείπει ἐν τῇ Παντοκρα-
τορικῇ κώδικι. Ἐξεγράφη δὲ τῇ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδευόντος με εἰς τὸ Ἁγιον ὄρος
κ. Σωκράτους Κουγέκ πλην τῆς ἀρχῆς, ἀναγραφείσης ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλείου Καρ-
γυδοῦρη. Ἀναβλήθη δὲ τὸ ὅλον ὑπ' ἐμοῦ. Ἄξιαι παρατηρήσεως εἶνε ἐν τῇ διατυ-
πώσει ταύτῃ αἱ ἀντι βημάτων ἀναντιπαρόδοι μεταβολαί, ὅλον κατωτέρω σ. 124,

οὖν κλήρους πρὸς ἑαυτοὺς εἰς ἐκάστου τόπου ὄνομα ὁποῖος ποῦ ἀπελθεῖν κηρύξαι τῶν Ἀποστόλων, αἰτήσασα καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ κλήρον, ὅπως μὴδ' αὐτῇ εἴη ἄμοιρος. Λέγεται δὲ, ὅτι ὑπὲρ αὐτῆς διεδόθησαν οἱ κλήροι, ὁ δὲ κλήρος ἐπ' αὐτὴν ἔπεσεν εἰς Ἰβηρίαν ἢ ἀπελθεῖν ἢ δ' αὐτῇ ἀσμένως διεδέξατο, ὅθεν καὶ ἀπελθεῖν ἤθελεν. Ἐπέστη δὲ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, καὶ λέγει αὐτῇ· Μὴ χωρίζου, Παρθένε, ἐκ τῆς Ἰουδαίας γῆς· ταῦτά σοι κελεύει ὁ ὑπὸ σοῦ γεννηθεὶς ἢ γῆ ἢ σοι κεκλήρωται ἐν ὑστέροις καιροῖς ὑπὸ τοῦ σοῦ προσώπου φωτισθήσεται, καὶ οὐδὲ αὐτῇ ἀκόπως διαμείνης.

10 Ὁ δὲ Λάζαρος ὁ τετραήμερος ἦν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Κύπρῳ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἐκεῖ καὶ ποιμὴν ἐχειροτονήθη ὑπὸ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου. Ἦθελεν οὖν πολλάκις ἀπελθεῖν καὶ ἰδεῖν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐτόλμα ἐκ τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦν ἐν ἀδελμῶνι πολλῇ ἐπὶ τούτῳ. Ἰνοῦσα δὲ ἡ ἁγία Θεοτόκος τὴν 15 αὐτοῦ ἀπαραμύθητον ἀθυμίαν, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν τοῦ ἀποστελεῖν αὐτῇ πλοιάριον, ἵν' ἀπέλθῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἰδεῖν ἀλλήλους. Ὁ δὲ μετὰ πολλῆς περιχαρείας ἀπέστειλεν εὐτρεπίσαι αὐτό. Ἦ δὲ λαβοῦσα τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν παρθένον καὶ εὐαγγελιστὴν καὶ δῶρα ἃ ἐποίησε διὰ τὸν Λάζαρον καὶ ἐπιμάνικα ἐμβάντες οὖν εἰς τὸ πλοῖον 20 καὶ πλεύσαντες τὴν πρὸς Κύπρον. Ἀνέμου δὲ πνεύσαντος μεγάλου ἀπήγαγε τὸ πλοῖον εἰς τὸ τοῦ Ἄθωνος ὄρος, εἰς τὸν ἀσκάλωνα τοῦ Κλήμεντος λεγόμενον· τοῦτο δὲ ἦν οἰκονομία θεϊκῆ, ἵνα μὴ μείνη μὴδ' αὐτῇ χωρὶς κόπου κατὰ τὴν τοῦ Εὐαγγελίου πρόρρησιν.

Τὸ δὲ Ὅρος ἦν κατειδωλόν· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἦν τὸ ἱερόν τοῦ 25 Ἀπόλλωνος, πάντες δὲ οἱ Ἕλληνες τῆς οἰκουμένης τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω εἶχον ὡς μέγα τι καὶ σεβάσιμον, κακεῖ καὶ προσήρχοντο ἐκ πανταχόθεν, οἱ μὲν εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ διὰ χρησμά-

17-18, 19, 20 καὶ σ. 125, β λαβοῦσα, ἐμβάντες, πλεύσαντες, γενομένης αἱ ἀναί-
κειοι γενεαὶ ἀπόλυτοι, οἶον σ. 124, 20 ἀνέμου πνεύσαντος, σ. 125, ὃ τούτων θαυ-
μασίοντων, πάντες συνέδραμον καὶ αἱ μετὰ βολαὶ συντάξεως, οἶον ἐν σ. 124, 16 ἵν'
ἀπέλθῃ καὶ ἰδεῖν. Σημειωτέα δὲ καὶ ἡ χρῆσις τῆς ἀρσενικῆς μετοχῆς ἀντὶ τῆς
θηλυκῆς (σ. 125, 16 : κατηγήσας), καθ' ἃ καὶ ἀλλαχοῦ ἐν κειμένοις νεοελληνι-
κοῖς. Τὰ τοιαῦτα, ὡς εἶκος, ἐθεώρησα πρέπον γὰρ τηρήσαι.

1. τόπον 2. κηρύξαι 3. αὐτῇ 4. ἀμοιρος 5. διεδώθησαν

5. ἤθελε 7. ταῦτα 9. αὐτῇ 14. τοῦτο 16. ἀλλήλοις

17. περιχαρῆς εὐτρεπίσαι 23. πρόσρησιν 26. μέγα σεβάσιμον ἔ-
γραψα, καθ' ἃ ἐν τῷ Παντοκρατορινῷ : ἀβάσιμον

των. Τοῖνον καὶ ἕκαστος ἀπελάμβανε κατὰ τὴν αὐτοῦ δέησιν. Καὶ ἦν ἐκείσε πᾶσα μέθοδος καὶ ἐπιστήμη τοῦ διαβόλου. || Τότε τοιγαροῦν ἐκ 311α πάντων τῶν εἰδωλίων κραυγὴ σὺν βοῇ μεγάλῃ γενομένη τοιαύδε· Ἄν-
δρες οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος ἅπαντες, παρσηθέντες εἰς τὸν τοῦ Κλήμεντος λιμένα, <καὶ> προσπαντήσατε Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ μεγάλου θεοῦ ἢ Ἰησοῦ. Τούτων δὲ θαυμαζόντων, πάντες συνέδραμον εἰς τὸν ἑπι-
θέντα λιμένα, καὶ, εὐρόντες τὸ πλοῖον, ἠρώτησαν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου θεοῦ. Ἦ δὲ μήτηρ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάνερωσεν ἑαυτὴν ἀφόδως, εἰπούσα Ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὴν μετὰ πάντων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπήγαγον ἐν τῷ 10 συναγωγίῳ τῷ ἑαυτῶν μετὰ δέους πολλοῦ <ὅτι> καὶ σεβάσιματος, ἐπι-
ρωτησάν τε αὐτὴν πῶς ἐκύρισε τὸν μέγαν θεόν, εἰπόντες Φράσον ἡμῖν περὶ τούτου. Ἦ δὲ ἀνοίξασα τὸ μακάριον στόμα αὐτῆς ἅπαντα διεξ-
ῆγει τὰ γενόμενα ἐπ' αὐτῇ, καὶ σημεῖα οὐκ ὀλίγα ἐνώπιον αὐ-
τῶν ἐποίησεν. Εὐηγγελίσασα ἅπαντας, καὶ πάντες πεσόντες προσκύ- 15 νησαν τῷ θεῷ τῷ γεννηθέντι ἐξ αὐτῆς. Κατηγήσας αὐτοὺς καὶ κελεύ-
σασα τοὺς σὺν αὐτῇ, ἐβάπτισεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τούτων καὶ ποιμένα ἐχειροτόνησεν Κλή- 20 μεντά τινα τὸ ὄνομα. Ἐχάρη δὲ ἡ ἁγία Θεοτόκος χαρὰν μεγάλην καὶ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ἐπὶ πάντων τῶν γενομένων καὶ εἶπε· Τοῦτο 25 τὸ Ὅρος ἐδόθη μοι παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ μου εἰς κλήρον ἐμόν, καὶ εὐχαριστῶ αὐτόν, ὅτι οὐκ εἶασέ με ἄμοιρον. Προσηύξατο τοῖνον ἐπὶ τοῦ τόπου καὶ κλήρου αὐτῆς, εἰπούσα· Ἰῆ μου καὶ θεέ, εὐλόγη-
σον τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔκχεον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτόν ἕως τῆς συν-
τελείας τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῷ διὰ τὸ ὄνομά 25 σοῦ καὶ διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἐμόν, διὰ μικροῦ κόπου καὶ ἀγῶνος ἄφες αὐτοῖς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν καὶ ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· ἐμπλησον αὐτοὺς παντὸς ἀγαθοῦ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον· καὶ δόξασον τὸν τόπον τοῦτον ὑπὲρ παν-
τὸς τόπου, καὶ πλάτυνον τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἀπ' ἄκρου 30 ἕως ἄκρου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ σῶσον αὐτόν ἀπὸ παντὸς πειρατηρίου ἐκ τῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Φωνὴ δὲ

1. δέησιν ἔγραψα : δόνησιν 2. ἐκείσε διαβόλου καθ' ἃ ἐν τῷ Παντο-
κρατορινῷ : διακόρου 3. εἰδωλείων κραυγῇ γενομένη ἀντὶ βήματος : γενο-
μένη τοιαύδε ἠκούετο ἐν τῷ Παντοκρατορινῷ 7. λιμένα 9. εἰμί
11. τῶν 11-12. ἐπερωτήσάν 14. σημεῖα 18. ἐχειροτόνησεν
21. ἐδόθη κλήρον 31. βορρᾶν

οὐρανόθεν ἀπεκρίθη αὐτῇ· Ἔστω οὕτως ὡς προσήυξω, ἐάν περ καὶ
 ζ. 382^α αὐτοὶ τὸν σιωτήριον νόμον φυλάξουσιν.

Ἐὐχαριστήσασα οὖν τῇ θεῇ ἐπὶ πάντων καὶ εὐλόγησε τὸν τόπον
 καὶ τὸν λαόν, εἰσελθοῦσα εἰς τὸ πλοῖον. Καὶ πρὸς τὴν Κύπρον παρα-
 5 πλεῦσαι ἤρμησαν. Ὁ δὲ Λάζαρος ἐν ἀγωνίᾳ ἦν καὶ ἀδημονία πολλή,
 περὶ τε τῆς ἁγίας Μαρίας καὶ περὶ τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀν-
 θρώπων, νομίζοντας αὐτοῦ, ὅτι ἐναυάγησαν, καὶ ἀπαρακλήτως ἐθρή-
 νει τὴν συμφορὰν. Καὶ τὸ μὲν πλοῖον προσήγγισε τῇ Κύπρῳ καὶ τῇ
 χέρσῳ. Ἀνέβησαν εὐθὺς καὶ ἀπήλλου πρὸς τὸν Λάζαρον. Ὁ δὲ Λά-
 10 ζαρος ἀθρόως ἰδὼν αὐτοὺς ἐξέστη. Ἡ δὲ μήτηρ τοῦ Κυρίου τὴν λύ-
 πην αὐτοῦ εἰς χαρὰν μετέβαλε, δοῦσα (δὲ) αὐτῇ δῶρα ὁμοφύριον
 καὶ ἐπιμάνικα, ἃ ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκόμισε, καθὼς περ ἀπ' ἀρχῆς
 προέφθμεν, καὶ πάντα ἐδηλοποίησεν αὐτῇ τὰ ἐν τῇ Ἄθῳ γενόμενα.
 Ἐχάρησάν τε ὡς θέμις ἀλλήλοις, καὶ τὸν θεὸν δοξάσαντες ἀνεχώρη-
 15 σαν. Ἀπέστειλεν αὐτὴν πάλιν μετὰ τοῦ πλοίου εἰς τὸ πέραν, καθὼς
 ἦ τοῦ δικαίου Λαζάρου ἱστορία ἐηλοῖ.

Περὶ τοῦ Ἄθῳ ὄρους γράφει καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής
 εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν αὐτοῦ οὕτως· Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέ-
 ζ. 382^β ρυγες τοῦ ἀετοῦ ἢ [τοῦ] μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
 20 τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ και-
 ροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **Ἑρμηνεία.** Ἐδόθησαν τῇ ἐκκλησίᾳ
 δύο γραφαὶ θεοῦ τοῦ τριςυποστάτου, ἵνα ὑμνήται ὀρθῶς εἰς ἐκείνην
 τὴν ἔρημον, ὅπου καὶ εὐροῦσα ἄνεσιν ἀπὸ τῶν αἵρετικῶν, καὶ κρα-
 τήσαι· ἐκείσε καλῶς, ἡγουν τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέσα καὶ τὰ ἐς ὕστερον
 25 ἀπὸ τῶν ζιζανίων τῶν ἐχθρῶν· πολλοὶ τινες τῶν ἁγίων εἰρήκασιν, ὅτι
 ταῦτα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἄθῳ φυλαχθήσονται τὰ παρὰ τοῦ Ἰωάννου
 λεχθέντα, καὶ οὕτως ἔχει τὸ ἀληθές. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰβήρων πῶς ἐπίστευσαν.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου γυνὴ τις εὐλαβὴς
 καὶ ἄκρως ἐν ἀσκήσει καὶ ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει διαλάμψασα ἀπηνέχθη
 30 αἰχμάλωτος εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ὑπ' αὐτῆς ἦλθον εἰς θεογνωσίαν οἱ Ἰβη-

ρες κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν καὶ κατὰ τὴν τοῦ ἀρχαγγέλου
 πρὸς τὴν Παρθένον πρόρρησιν, ὅτι τὴν γῆν, ἣν ἂν σαι ἔ κλήρος κα-
 κλήρωται, ὕστερον ὑπὸ τοῦ σοῦ προσώπου φωτισθήσεται, ὃ καὶ γέγο-
 νεν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Περὶ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων καὶ τοῦ Πρω- τάτου καὶ τοῦ Βατοπεδίου.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῇ τοῦ Ἄθῳ ὄρους ἀνήγειρε ἢ τρεῖς ζ. 383^α
 ναοὺς μεγίστους ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκης
 ἡμῶν Θεοτόκου, ἕνα μὲν ἐν τῇ τοῦ Κλήμεντος λιμένι, δεύτερον δὲ ἐν
 τῇ Συνακτικῇ, τρίτον ὅπου καὶ εἰσῆλθεν ἡ ἁγία Θεοτόκος ἐν τῇ 10
 πλοίῳ, καὶ μοναχοὺς ἐγκατοικίσας ἐν αὐταῖς Περιβόλιον τῆς Θεοτόκου
 ἐπωνόμασε καὶ τὸ ὄρος προστάξας πανταχόθεν λέγεσθαι ἅγιον καὶ
 τὴν πόλιν τοῦ Ἀπόλλωνος μετωνόμασεν Ἱερισσὸν καὶ πάντα θεαρέ-
 στως ἐν βίῳ καὶ λόγῳ ἐποίησε. Μετὰ δὲ τὴν ἀποθίωσιν αὐτοῦ παρέ-
 λαθε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καὶ οὐ πολὺ τὸ 15
 ἐν μέσῳ ἀνέστη μετὰ μεγάλου θυμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ [τὰ]
 παρὰ τοῦ μεγάλου ἐν βασιλεῦσι καὶ ἰσαποστόλου ἁγίου Κωνσταντίνου
 δομηθέντα εὐκτήρια ἐν τῇ Ἄθῳ ὄρει ἐκ βάθρων ἐδαφίασεν ὁ ἀλιτή-
 ριος ἠήρ.

Περὶ τοῦ Βατοπεδίου.

20

Μετὰ δὲ παραδρομὴν χρόνων τῇ ἐβδόμῃ ἔτει τῆς βασιλείας Θεο-
 δοσίου τοῦ μεγάλου ἀπέστειλε Βάτος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκ Ῥώμης τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ μετὰ μεγάλου πλοίου καὶ δορυφορίας ἕ τι πολλῆς εἰς τὴν
 βασιλευσαν τῶν πόλεων θεάσασθαι τὸν θεῖον αὐτοῦ καὶ βασιλέα ἢ καὶ ζ. 383^β
 γενέσθαι γνώριμος αὐτῇ. Γενομένου δὲ τοῦ πλοίου ἐν τῇ Αἰγαίῳ πε- 25
 λάγει καὶ ἀνέμου βιαίου ἐκπνεύσαντος συνεπόδισε τὸν αἰθέρα καὶ τὸν
 παιδα ἐρρίπισεν ἐν τῇ πελάγει. Τὸ δὲ παιδίον ἐδόγησε μόνον τὸ Παν-

6 (καὶ κατωτέρω). βατοπαιδίου 10. Συνακτικῇ : Συνακτικῇ ἐν τῇ Παν-
 τοκρατορινῇ 11. ἐγκατοικήσας 12. ἐπωνόμασε προστάξαι.
 13. μετωνόμασεν ἐρησιῶν 14. ἐποίησεν 16. τὰ προσέθηκα ὡς ἐν τῇ Παν-
 τοκρατορινῇ 18-19. ἀμτήριος 25. αἰγέω 27. ἐρρίπισεν

11. μετέβαλλε 13. ἐδηλοποίησεν 16. δηλῆ 18. ἐδόθησαν
 19. τοῦ προσέθηκα, καὶ ὁ ἦ ἐν τῇ Παντοκρατορινῇ 20. τρέφεται
 21. Ἑρμην. ἐν τῇ ὄξ ἐδόθησαν 22. ὑμνεῖται 24. ἐπίστερον

αγία Θεοτόκε, βοήθει. Εὐθύς εὐρέθη ἐν τῇ χέρσῳ ἐν τῇ Ἐθῶν ὄρει, καὶ φωνὴν ἀκούει τοιάδε ἀνωθεν λέγουσαν Ἐνακαίνισον τὸν ναὸν ὃς ἐστὶ τῆς ἐκλυτρωσάσης σε ἐκ τοῦ πικροῦ θανάτου. Λέγεται, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τρίτος ναὸς ὃν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρε καὶ ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς ἐδαφίασε. Τὸ δὲ πλοῖον διεσώθη μετὰ πάντων εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ τῇ βασιλεῖ ἐνεφάνησαν τοίνυν καὶ τὰς γραφὰς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δέδωκαν, ἀναγγεῖλαντες καὶ τὰ τοῦ παιδίου συμβάντα. (1) δὲ βασιλεὺς, ὡς τὰ τοῦ παιδὸς ἤκουσε, περίλυπος γενόμενος, ὁμοίως καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος, εὐθύς κελεύσας ὁ βασιλεὺς 10 περιορίσας τούτους ὡς αἰτίους τῆς τοῦ παιδὸς ἀπωλείας καὶ τῆ φρουρᾶ παραδοῦναι. (2) δὲ παῖς, ὁδηγηθεὶς παρά τινος τῶν ἐν τῇ τόπῳ μοναχῶν ἕως εἰς Κωνσταντίνου ἀπήγαγε, καὶ ᾤφθη, τῇ βασιλεῖ καὶ τὰ 15 περὶ ἑαυτοῦ ἢ πάντα διεσάφησε καὶ τοὺς ἀθώους ἠλευθέρωσε. Γράψας τοίνυν ὁ βασιλεὺς τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ εἰς τὴν Ῥώμην πάντα τὰ συμβεβηκότα τῇ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὰ περὶ τὴν δόμησιν τοῦ ναοῦ. (3) δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦν κομίσας λίθους καὶ κίονας καὶ μουσεῖον πολυποικίλων 20 χρωμάτων οἰκοδομήσαι ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου τοῦ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου καὶ εἰς μνημόσυνον ἑαυτοῦ. Καὶ ὡς ἀνέγνω τὴν γραφὴν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ βασιλέως, εὐθύς βαλὼν αὐτὰ εἰς πλοῖον καὶ τέσσαρας κίονας γερανίους, οὓς ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ ἐξέβαλε, ἀκείσει ταχὺ ἀπέστειλεν οἰκοδομήσαι ναὸν τῇ Θεομήτορι. Ἄρξαντες δὲ ἀνακαθαίρειν τὸν τόπον, εὐθέως εὐρίσκουσι φρέαρ βαθύ. Ἐξαντήλησαντες δὲ αὐτὸ καὶ εὐρόντες ἐν τῇ πυθμένι πίνακα φερομένην 25 μόρφωσιν τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, φέρουσαν ἐν ἀγκάλαις τὸ προαιώνιον βρέφος, ὡς ἐν ὀλίγῳ ἀνιστορισμένην [καὶ] διαλάμπουσαν καὶ παντὶ ἄθραυστον διαμένουσαν, καὶ κηρὸς μέγιστος ἀποκαφάδιος. Ἐπὶ τούτου ἢ τοῦ θαύματος χαρὰ 30 μεγάλη γέγονεν, ὥστε τοὺς πάντας τῇ θεᾷ ἐκπλαγῆναι. Ἐπὶ τοῦ φρέατος οὖν ἀνωθεν ἀνεστήλωσαν τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸ θυσιαστήριον. Δομήσαντες δὲ τὸν ναὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας κίονας, οὓς προέφημεν, καὶ μουσεῖον ἀνιστόρησαν πανευπρεπὲς τῇ τοίχῳ σὺν τῇ ἐδά-

2. λέγουσα 5. ἐδαφίασεν 6. ἀνεφάνησαν 7. ἀναγγεῖλαντες
10. ἀπολείας 16. μουσεῖον πολυποικίλων 21. ἀπέστειλε 23. αὐτῷ
πυθμένει φερομένη 25. φέρουσα 26. ἀνιστορισμένη καὶ προσέ-
θηκα ὡς ἐν τῇ Παντοκρατορινῷ διαμένουσα 31. μουσεῖον ἀνιστόρησαν
πανευπρεπεί

φει, καὶ τὴν ὄροφὴν χαλκῆν κεχρυσωμένην κατεστέγασαν, τὴν δὲ μάνδραν τείχεσιν ὑψηλοῖς ἐδυναμώσαν, καὶ ἐντὸς κελύων ἕλκην ἀνεπλήρωσαν, ἃ ὡς θέμις ὑπέρτερον καὶ βατοπαίδιον ἐπωνόμασαν, τουτέστι τοῦ Βάτου παιδί <ἐδομήσατο>, ἣ ἐστὶ κτιτορικῶς ἡ ἐπωνυμία μέχρι τῆν σήμερον. 5

Περὶ τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων.

Περὶ δὲ τῆς ἁγίας εἰκόνας τῆς πανυπεράγου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς οὔσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Κλήμεντος ἐκπλήττεται πᾶσα ἀκοή καὶ ἔννοια τῆς ἑαυτῆς παρουσίας τὸ μέγεθος. Πλησίον γὰρ ᾤφθη πρὸς τὸ τοῦ Ἁθωνοῦ ὄρος ἐν τῇ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ ἀκτίνας ἡλίου ἐκπέμπουσα, ὥστε τοὺς πάντας ἐκπλήττε- 10 σθαι τῇ θεᾷ. Ἐμβάντες δὲ ἐν ἢ πλοίοις πάντες οἱ ἐνασκούμενοι ἐν τῇ Ἐθῶν ὄρει ὀνομαστοὶ καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν εἰκόνα ᾤχοντο. Ἡ δὲ εἰκὼν τούτους ἔφευγεν ἔνθεν ἀκείθεν ὥστε ἐκ τῆς εἰκόνας πρὸς τοὺς μοναχοὺς φωνῆς τοιάδε εἰπούσης, ὅτι, εἰ μὴ Γαβριὴλ ὁ Ἰβήρ ἔλθοι 15 ὁ ἐκ τοῦ Μικροῦ Ἁθωνοῦ, οὐκ ἐξέρχομαι τῆς χέρσου. Πάντες δὲ οἱ μοναχοὶ τοῦ Ὄρους ἀπήλθον πρὸς τὸν Γαβριὴλ τὸν Ἰβήρα ἐν τῇ Μικρῇ Ἁθωνί, [καὶ] ἠντιδόλουν αὐτὸν ἀπελθεῖν. Ὁ δ' αὐτὸς ἀνάξιον ἑαυτὸν ἔλεγεν τοιοῦτου τολμήματος, καὶ διὰ τὴν πολλὴν ἀντιβολὴν τῶν πατέρων ἐπορεύθη εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ προσεῦξατο πατήσας ἐπὶ 20 τὰ ὕδατα. Ἡ δὲ θεία εἰκὼν τῆς παναχράντου Θεοτόκου ἤλασεν ἐπὶ ταῖς ἀγκάλαις τοῦ γέροντος καὶ ἐξελθὼν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ χέρσῳ <καὶ> πάντες προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι, ἀπήνεγκαν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Κλήμεντος, καὶ ἐν τῇ ναῷ ἀπέθεντο, εὐχαριστήσαντες τῇ θεᾷ ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου παραδόξου θαύματος. Τὸ πρῶτον δὲ εὐρέθη, ἔξω τῆς μονῆς. 25 Αὐθις ἐν τῇ ναῷ εἰζήσαν, καὶ πάλιν ἐφυγάδευσεν, ἕως οὗ ἀπεκαλύφθη ἢ τῇ μοναχῷ Γαβριηλίῳ τῷ Ἰβήρῳ, ὅτι, εἰ μὴ ἕτερον ναὸν ἐν τῇ πόρτῃ δομήσωσιν, οὐ πρόσμενω ἐντὸς. Καὶ ταχὺ ἀνήγειραν ἐν τῇ πόρτῃ ναὸν περικαλλῆ, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν ἁγίαν εἰκόνα κατέθεντο, ὡς αὐτῇ 30

1. ὄροφην χαλκῆν 4. κτιτορικῶς ἡ τῆς οὔσης ἐγγραφα ὡς ἐν τῇ Παντοκρατορινῷ: τὴν οὔσαν 9. αἰγίω 10. ἀκτίνας 14. τοιάδε 15. χέρσου
17. καὶ προσέθηκα ὡς ἐν τῇ Παντοκρατορινῷ 19. προσεῦξαι
24. τῇ 25. ἐφυγάδευσε 27. δομήσωσι 28. περικαλλῆ

προσέταξε, καὶ Πορτιάτισσαν ἐπονομάσαντες, ἐπεὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν σημεῖα καὶ τέρατα ποιεῖ πολλά, ὡς ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία δηλοῖ.

Περὶ τοῦ Ζωγράφου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ σοφοῦ τρεῖς ἀδελφοὶ γνήσιοι, οὓς ἠνεύχε μὲν ἡ μεγαλόπολις Λαυκιδῶν, ἐπὶ ἐνὸς σκοποῦ καὶ ὁμογνωμο-
 5 νήσαντες γεγονάσι μοναχοί. Ἀφίκασι τοίνυν πλοῦτον καὶ τὴν ἄλλην φαντασίαν τοῦ κόσμου, μετανάσται γινόμενοι ἐν τῇ Ἐπιφάνειᾳ εὐαγγελικῶς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Καὶ ποιήσαντες ἑαυτοῖς τρεῖς σκηναὶς κατήκησαν, ὑπὸ μικροῦ διαστήματος ἀλλήλοις διαχωριζόμε-
 10 ναι. Μόνον ἡ Κυριακὴ προσεκάλει κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῶν, ὥστε καὶ πανταχοῦ τῆς ἀρετῆς ἡ φήμη αὐτῶν ἐξήλθε, καὶ πολλοὶ προσεκολλή-
 15 θησαν αὐτοῖς, οἳ καὶ νεύσει θεϊκῇ δομήσαι μοναστήριον προὔξενησαν. Εὐρόντες τοιγαροῦν τόπον δι' ἀποκαλύψεως ἢ θεοῦ ἠχοδόμησαν. ἠθέ-
 20 λησαν τοίνυν καὶ τὸν ναὸν ἐπονομάσαι, τῶν μὲν λεγόντων τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τῶν δὲ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος τοῦ ἐν τῇ Ἀχρίδι· διὰ δὲ τὸ ἀσύμφωνον ἔκειτο ἡ εἰκὼν ἐν τῇ τόπῳ ἀνιστόριστος. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν πρωτὶ ἠφθῆ ἱστορισμένη, φέρουσα τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον. Καὶ ἐξεθαμβήθησαν ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου παραδόξου θαύματος, καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν. Ἐπωνόμασαν δὲ τὸν ναὸν ἐπὶ τῇ τοῦ ἁγίου ὀνόματι, τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

20 Περὶ δὲ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου οὕτως εἶχε.

Κώμη τις πλησίον πόλεως Λύδης, Φανουήλ καλουμένη, ναὸν εἶχε τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου σὺν οὐκ ἀλίγοις μοναχοῖς, καὶ ἦν ἐκεῖσε θαυματουργῶν ὁ ἅγιος Γεώργιος ἐξαισία· ὅσοι δὲ ἐν ποικί-
 25 λαις νόσοις καὶ ἀνιάτοις πάθεσι κατασχεμένοι προσέτρεχον ἐν τῇ ναῷ καὶ πάντες τὴν ἰασιν ἀντλούμενοι εἰς τὰ ἴδια χαίροντες ἀπήρχοντο, εὐχαριστοῦντες τῇ θεῷ καὶ τῇ μεγαλομάρτυρι Γεωργίῳ.

30 Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἄφαντος ἢ ἡ ἱστορία ἐκ τῆς εἰκόνος γενο-

1. πορτιάτισσαν 1-2. ὡσημέραι 2. κατ' αὐτὴν ὡς ἐν τῇ Παντοκρατο-
 ρινῇ : καὶ τῆς 7. ἑαυτοῖς ὡς ἐν τῇ Παντοκρατορινῇ : ἑαυτοῖς
 8. εἰωθὸς 10. ἐξήλθεν προσεκολλήθησαν 11. θεϊκῇ δομήσαι
 προὔξενησαν 13. ἐπωνομάσαι 15. ἀσύμφωνον ἀνιστόριστος
 18. ἐπονομάσαν 21. λύδης 23-24. ποικίλοις

μένῃ, μόνον δὲ ἡ εἰκὼν γυμνὴ καὶ κεγὴ ἐν τῇ τόπῳ ἵστατο. Τοῦτο μὲν πάντα ἐξέπληξε καὶ εἰς λύπην ἐνέβαλε τὸ τοιοῦτον θέαμα, ὁ δὲ ἅγιος ἐφάνη τῇ νυκτὶ κατ' ὄναρ τῇ ποιμένι, καὶ φησὶ· «Τί περίλυπος εἰ περὶ ἐμοῦ, ὦ ποιμὴν; Κεγὴ μόνῃ εὐρον ἐν τῇ Ἐπιφάνειᾳ, ὅ ἐστιν εἰς κλη-
 5 ρον τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Ὁ Μαρίας. Εἰ γὰρ καὶ θέλεις βυσθίνα· ἐκ τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, δεῦ-
 10 ρο καὶ αὐτὸς ἐκεῖ μετὰ τῶν σὺν σοὶ ἀδελφῶν, κάκει με εὐρητε. Παρέ-
 15 δωκε γὰρ ὁ θεὸς τὴν Παλαιστίνην πᾶσαν καὶ τὴν οἰκουμένην τοῖς Σα-
 20 ρακηνοῖς διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ». Ἐξυπνος δὲ γινόμε-
 25 νος ὁ ποιμὴν, καὶ πιστεύσας τὸ ὄραθὲν, συναθροίσας τοὺς μοναχοὺς, ἀπήγγειλε τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου φηεγγόμενα· εἶτα, προσκαλεσάμενος τοὺς ἐγκρίτους τῆς κώμης καὶ τῆς πόλεως, εἶπε πρὸς αὐτούς· «Παρακατέ-
 30 χετε τὴν μονὴν καὶ φυλάξατε, ἡμεῖς δὲ παρερχόμεθα εἰς ἢ τόπους Ἁγί-
 35 οὺς προσκυνῆσαι, καὶ τὸ τοῦ θεοῦ θέλημα γενέσθω ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἰς ὅμᾳς». Καὶ τὸ μυστήριον καὶ τὸ ὄραμα ἀπέκρυφεν ἐξ αὐτῶν. Εὐθὺς δὲ πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἕως πρωτὶ ποιήσαντες μετὰ δακρύων καὶ ὀδυρμῶν, κατέβρεχον τὰς παρεΐας διὰ τὸν χωρισμὸν τῆς μονῆς καὶ τῶν οἰκεί-
 40 ων. Ἰκανῶν οὖν ἡμερῶν ὀδεύσαντες, ἕως οὗ καὶ φθάσαντες ἐν τῇ Ἐπιφάνειᾳ τοῦ Ἀθῆνως καὶ τὴν μονὴν εὐρόντες, εἰσῆλθον ἐν τῇ ναῷ, εὐθὺς ἰδόντες τὴν εἰκόνα, καὶ ἐπέγνωσαν τὸν ἅγιον ἄτρεπτον καὶ ἀναλλοίωτον, καθὼς ἦν ἐν τῇ κώμῃ Φανουήλ τὸ πρότερον. Καὶ πεσόντες ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνος καὶ τῇ ἐδάφει, τοῖς δάκρυσι κατέβρεχον λέγοντες
 45 «Τί τοσαύτην λύπην περιέβαλες ἡμᾶς μεταναστεύσας σὺν ἡμῖν ἐνθάδε, ὦ μεγαλομάρτυς Γεώργιε;» Οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς μονῆς μόλις κατέπαυ-
 50 σαν αὐτῶν τὰ δάκρυα, ἐπηρώτων τε αὐτούς «Τί ἐστὶν ὁ τοσοῦτος κο-
 55 πετός, ἀδελφοί, παρ' ὁμῶν; Φράσατε ἡμῖν». Οἱ δὲ διεξήρσαν τε τὰ περὶ ἑαυτῶν καὶ τὰ ἢ τοῦ ἁγίου, καὶ οὗτοι κάκεινοις τὰ ὅμοια λέξαντες τὰ ἐν ὧδε γινόμενα. Ἀμφότεροι δὲ δοξάσαντες τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον. Τὸν δὲ ποιμένα τὸν ἐν Φανουήλ καὶ ὧδε ποιήσαντες ποιμένα ἐν τῇ μονῇ· καὶ ἦν ὁ Εὐστράτιος· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο, ποιμαίνων ἐν Χριστῷ τὸ ἑαυτοῦ ποιμνιον ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

3. εἰ ὡς ἐν τῇ Παντοκρατορινῇ : εἶης 4. κεγὴ εἰρων ὁ
 6. θέλης 8. παλαιστίνην 8-9. σαρακηνοῖς 11-12. τῶν ἐγκρίτων
 12. εἰπόντες 15. ἀπέκρυφεν 16. δάκρυσι 23. μεταναστεύσαι
 26. φράσατε 31. ποιμένων

Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ ἐκτίσθη καὶ ἡ τοῦ Ξηροποτάμου μονὴ μετὰ βασιλικῶν ἀναλωμάτων. Μετὰ γὰρ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου προκαλεσάμενοι τὸν ἱερέα τοῦ ἱερῶσαι τὸν ναόν· ὃς καὶ προσελθὼν κατὰ τὴν τάξιν ἤρξατο καθιερωῖσαι. Μετὰ δὲ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ
 5 ναοῦ ἐπὶ τῇ ὀνόματι τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μεγάλων μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ, [ἡ] παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐξεφωνήθη, ὅτι τοῦ θαύματος, ἔφυ ὑπὸ χαμαὶ τῇ ἐδάφει τῆς ἁγίας τραπέζης μανιτάριον, καὶ ὑψωθὲν ἐφ' ὕψι κατασκίασεν ὅλον τὸ θυσιαστήριον, περιέχον τεσσαράκοντα μῆλα ἐπὶ τοῖς ὄρπηξιν αὐτοῦ εἰς εἶδος μανιταρίων. Τοῦτο δὲ ἦν εἰς δόξαν
 11 καὶ τιμὴν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, ὥστε τοὺς πάντας ἐκπλαγῆναι τῇ θεῷ καὶ δοξάσαι· τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ τοιούτου γενομένου παραδόξου θαύματος.

Πολλὰ καὶ ἄλλα σημεῖα καὶ τέρατα ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἐφ' ὅλην τὴν Ἁγίῳ ὄρει καὶ πρῶτον καὶ ἐν ὑστέροις εἰς δόξαν τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ
 15 εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου τόπου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἐν ἁγιωσύνῃ, ὅτι αὐτῇ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

3.

Περὶ τοῦ ὄρους Ἄθω

εἰς ποίαν διαγωγὴν καὶ κατάστασιν κατὰ τὸ 5538 ἔτος ἦτοι κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα, μετὰ τὰ λγ'. 313 τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας
 20 τοῦ σωτήρος Χριστοῦ ἄχρι τοῦ τιβ'. 316'—313*.

« Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτῶν ἐτοίμασά σε, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐτῶν δοξάσω σε ».

* Ἐκδίδεται ἐκ τῶν σελ. 72-73 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, ἧς οὗ ἐξεγράφη τῇ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδευόντος με εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντεβλήθη δὲ ὑπ' ἐμοῦ.

6. ἡ προσέθηκα 8. ἔφει περιέχον 9. ὄρηξιν

Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

† Νέστορος Πράξεις Ἀποστόλων κερ. ιε'—18.

Εὑρίσκεται γεγραμμένον παρὰ τινος ἁγίου Ῥώσσοι ἀσκήσαντος ἐν Κιέβη, ἀρχαῖα καθέδρα τῶν Κνέζων ἐν τῇ ἱερῇ μονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Περτζέσκβοι· ἦτοι τοῦ Σπηλαίου (ἦν ὁ ὄσιος ὁ Ἄντωνιος ὁ ἐκ τοῦ ὄρους Ἄθω ὡς ἐκ βαλβίδος ἐξεληθὼν ἀπαρχὴν πρῶτην εὐλογίας τοῦ Ἄθω μοναδικῆς πολιτείας ἐκόμισε), (καὶ σὺν τῇ μαθητῇ αὐτοῦ Θεοδοσίῳ προστασίᾳ τῆς Θεοτόκου ἐκ βάρων παραδόξως ἀνήγειραν, εἰς ἣν καὶ ἑκατὸν δέκα λείψανα ἁγίων σώζονται ἀσινῆ καὶ ἀλώδητα ἀδιάφθορα) ταῦτα τὰ βήματα. 10

« Ἐλαμψαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν αἱ ἀκτίνες τοῦ θείου φωτὸς ἀπὸ τῶν »
 » τειχῶν Βυζαντίου, ἐνθα ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ἐγκαθίδρυσε τὸν πρῶτον ἐπίσκοπον Στάχυν (ἐκ τῶν Ο') καὶ οὕτως ὡσανεὶ ἐνεπίστευεν εἰς
 » τοὺς διαδόχους αὐτοῦ ἐν πνεύματι προγνώσεως τὴν ἐκτεταμένην
 » χώραν, εἰς ἣν αὐτὸς ὁ Ἀνδρέας ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν (εἰς Σινώπην 15
 » καὶ Κριμαίαν) καὶ ἐντεθεὶν ἐπήγαγεν ὁ ἀδιάσπαστος δεσμὸς τῆς Ῥωσ-
 » σικῆς ἐκκλησίας μετὰ τῆς ἐν Βυζαντίῳ ἐλληνικῆς, ὡς ἐπίσης ἐξ
 » αἰῶνας (ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας) καὶ ἡ ἐξάρτη-
 » σις || τῶν Ῥώσσοι μητροπολιτῶν ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόμου τῆς 3. 73
 » Κωνσταντινουπόλεως, ἄχρις οὗ ἔλαβεν ἡ Ῥωσσικὴ ἐκκλησία τὸ 20
 » αὐθύπαρκτον εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀρχιεπισκόπων· ὅτε
 » καὶ οἱ παρὰ τὸν Δούναβιν οἰκοῦντες Βούλγαροι, Μοραβοὶ (Σέρβοι καὶ
 » Βλάχοι) καὶ Σλαῦοι τῆς Ἰλλυρίας ἦσαν ἤδη πεφωτισμένοι διὰ τοῦ
 » ἁγίου βαπτίσματος περὶ τὰ μέσα τοῦ 4' αἰῶνος ἐπὶ Μιχαὴλ αὐτο-
 » κράτορος καὶ τοῦ διασήμου πατριάρχου Φωτίου· δύο δὲ ἀδελφοὶ, οἱ 25
 » ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, ἄνδρες πεπαιδευμένοι, μετεγλώττισαν
 » τὴν θείαν Γραφὴν II. καὶ Νέαν καὶ τὰς ἱεράς βίβλους καὶ πάσαν τὴν
 » θείαν Γραφὴν ».

Ἔρα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας Ῥωσσικῆς ἐν Πετροπόλει ἐκδοθεῖσαν τῇ 1840.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου ἀναστηλωθέντες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Ῥωσσίας μητροπόλεως Κιέβου καὶ εἰς τὰς τῆς μεγάλης νέας Πόλεως Πεδιάδας ἔγιναν σταυροὶ, ἐφάνησαν ὕστερον δένδρα ζωῆς περὶ τὸν 4' αἰῶνα, καὶ παν-

ταχίσσε ἤπλωσαν ῥίζας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βασιλείας, ἃ ἔφερον πολυειδεῖς καρπούς εὐσεβείας ὑπερτον.

Τοῦτό μοι νόησον καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἁθῶν. Γέγραπται γὰρ ἐν παλαιῇ χειρογράφῳ ταῦτα οὕτως: «Περὶ τοῦ ὄρους Ἁθῶν γράφει ὁ Θεολόγος Ἰωάννης ἐν τῇ Ἀποκαλύψει: Ἰδούθησαν τῇ γυναικὶ δύο σπτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται ἐν τῇ ἐρήμῳ εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ ἵνα τρέφεται ἐκεῖ χρόνους αὐξ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄψεως». Ἐρημὸν καλεῖ μεταφορικῶς τὴν Ἰδηρίαν καὶ τὸ ὄρος Ἁθῶν, ὅτι ὁ κληρὸς τῆς Θεοτόκου ἢ Ἰδηρία ἴν καὶ τὸ τοῦ Ἁθῶν ὄρος, ὅτι ὁ καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου Πορταίτισσας ἐκ τῆς Ἰδηρίας ἤχθη εἰς τὸ ὄρος. Ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἡ γυνὴ τις εὐλαβεστάτη, καὶ ἐν ἀσκήσει ἀκρῶς καὶ ὀρθοδόξῳ τῇ πίστει διαλάμπουσα ἀπήχθη, αἰχμάλωτος εἰς Ἰδηρίαν, καὶ ὑπ' αὐτῆς ἦλθον οἱ Ἰδηρεῖς εἰς Θεογνωσίαν κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ὅτε οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι [ἔλαβον] κληρὸς τοῦ ἐξελεῖν εἰς τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ἤτήσατο δὲ καὶ ἡ Θεοτόκος, καὶ ἔλαχεν αὐτῇ ἢ Ἰδηρία καὶ τὸ ὄρος Ἁθῶν. Βουλομένης δὲ τῆς Θεοτόκου ἀπελθεῖν, εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος: Μὴ χωρίζου, Παρθένη, ἐκ τῆς Ἰουδαίας γῆς: ταῦτά σοι κελεύει ὁ ὑπὸ σοῦ γεννηθεὶς ἢ γῆ, ἢ σοι κεκλήρωται ἐν ὑστέροις ἔτεσιν ὑπὸ τοῦ σοῦ προσώπου φωτισθήσεται, καὶ οὐδ' αὐτῇ σὺ ἀκόπως διαμενεῖς. Εἰς αὐτὴν τὴν ἔρημον Ἰδηρίας καὶ μᾶλλον τοῦ ὄρους Ἁθῶν εὗρεν ἀνάπαυσιν ἢ ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς στάσεις τῶν αἰρετικῶν, κρατοῦσα ἐκεῖσε τὰ ὀρθὰ δόγματα, ἦτοι τὰ ἀρχαῖα καὶ μέσα καὶ τὰ ἐξῆστερον ἀπὸ τὰ ζιζάνια τοῦ ἐχθροῦ: ὅτι ἡ Ἰδηρία οὐδέποτε ἀπέστη τοῦ ὀρθοῦ δόγματος. Συγχρόνως οὖν ἢ Ἰδηρία καὶ τὸ ὄρος Ἁθῶν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐφωτίσθησαν ὁμοῦ ὡς κληρὸς τῆς Θεοτόκου: ὅτε ὁ μέγας Κωνσταντίνος ἐν τῇ ὄρει Ἁθῶν ἀνήγειρε τρεῖς ναοὺς μεγίστους ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἓνα μὲν ἐν τῷ Βατοπεδίῳ, δεύτερον ἐν τῷ Κλημεντος λιμένι (τῶν Ἰδηρίων) καὶ τρίτον τὸν ἐν τῷ Συνακτικῷ ναῷ τοῦ Πρωτάτου, καὶ μοναχοὺς ἐν αὐτοῖς ἐγκατέθηκε, τὴν δὲ καλουμένην τὸ πάλαι Πάνορμον, πολίχνιον, ἀντὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ναὸν ἱερὸν τῷ τοῦ Πρωτάτου ὁμοίον ἀνεγείρας, Παρθένους ἱεράς ἐν αὐτῷ ἐγκατέθηκεν, ὅθεν καὶ Ἰερισσὸν αὐτὴν ἐκάλεσεν, εὐρῶν τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Μακάριον ἐν αὐτῇ.

«Ὅτι καὶ ἐν Βυζαντίῳ τρεῖς ναοὺς κατὰ πρῶτον ἠκοδόμησεν οὐκ εἰς ἁγίων ὀνόματα, ἀλλὰ Σοφίας λόγου Θεοῦ τὸν ἓνα: πρῶτος γὰρ αὐτὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας ὁρομικὸν ξυλόττεγον ἐκτίσεν: εἶτα τὸν τῆς ἁγίας Δυναμείως. ἦτοι τῆς πανσθενοῦς τοῦ ὑψίστου Δυναμείως, καὶ τρίτον τὸν ἢ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, οὐχὶ τῆς μάρτυρος ἀλλὰ τῆς τοῦ Θεοῦ εἰρήνης τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης, καὶ πάντα θεαρέστως καὶ ἠσπρόντως ἐποίησεν.»

Ὁ δὲ ὄσιος Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης περὶ τοῦ ὄρους Ἁθῶν εἶπεν, ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰδωλολατρῶν οἱ οἰκήτορες τοῦ ὄρους Ἁθῶν εἰς βασιλικὴν ἐργὴν Θεοῦ παραχωρήσει ὑπέπεσον, καὶ οἱ μὲν ἐφρονεύθησαν, οἱ δὲ διεσκορπίσθησαν, ἢ δὲ Θεοτόκος ἤτήσατο αὐτὸ παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ὡς κληρὸν αὐτῆς δεδομένον, καὶ ἐκριζώσασα τὰς ἀκάνθας καὶ τριβόλους τῆς γῆς, ἦτοι τοὺς ἀσεβεῖς οἰκήτορας πρῶτην, ἠκοδόμησε πύργους, καὶ ἐκέλευσε κήπον καὶ πρασίδια φυτεῦσαι μέσον τῶν πύργων, ἵνα βλαστάνωσι τοὺς καρπούς τῆς σωτηρίας: καὶ ὤρισεν ἵνα συναχθῶσιν ἄνθρωποι ἐργάζεσθαι τοὺς κήπους αὐτῆς, οὐχὶ ἄνδρες ἰσχυροὶ καὶ πλούσιοι ῥωμαεῖοι, ἀλλὰ ἀσθενεῖς, χωλοὶ, κολλοὶ, τυφλοὶ, παραλυτικοὶ, λελωθήμενοι, γυμνοὶ, δυστυχεῖς, ἀποροὶ, ἦτοι οἱ παντοίαις ἁμαρτίαις ἐν τῷ κόσμῳ περιπεσόντες, καὶ λαμβάνειν τὴν ἴασιν αὐτῶν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ ὀλοψύχως ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν τῇ προσκλίρῳ ζωῇ ταύτῃ καὶ μετὰ τὴν ἀνάλυσιν κληρονομήσωσι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

4.

Περὶ τοῦ κληροῦ τῆς Θεοτόκου Ἁθῶν*.

Ἐν τῇ Βίῳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου ταῦτα φαίνονται γεγραμμένα ὅτι εἶπεν ἡ κυρία Θεοτόκος τῷ Πέτρῳ περὶ τοῦ ὄρους Ἁθῶν.

«Ὁ ὄσιος Πέτρος πλέων ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ ἐλθεῖν ἐν τῷ ὄρει, ἐν ἡσυχίᾳ τινὶ τόπῳ προσορμισθέντος τοῦ πλοίου, καὶ μικροῦ μετα-

* Περιλαμβάνεται ἐν σελ. 75-77 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφη τῇ 1895 ὑπὸ τοῦ συναδεδυμένου με εἰς τὸ Ἁγιον ὄρος κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντιδληθέν ὑπ' ἐμοῦ.

3. τοῦτο 6. πέτεται 7. τρέφεται 19. ταῦτα 23. αἰρετικῶν
25. οὐδὲ ποτὲ 31. ἐγκατέθηκε 34. ἐγκατέθηκεν

10. παραχωρήσει 17. ῥωμαεῖοι

σχῶν ὑπνοῦ, ὅρξ τὴν πανάχραντον Θεοτόκον μετὰ τινος ὑπερβαλλού-
σης αἰγλῆς φανεῖσαν καὶ τὸν μέγαν Νικόλαον αἰδοῖ καὶ φόβῳ καὶ
ο. 76 » συστολῇ, ἢ πλησιάζοντα καὶ ἱκετικῶς λέγοντα αὐτῇ· Δέσποινα τοῦ
» παντός καὶ κυρία, ἐπεὶ περ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τῆς χαλεπῆς ἐκεί-
» νης αἰχμαλωσίας ἐλευθερώσαι ἠθέλησας, δυσωπήθητι ὑποδειξαι τούτῳ
» καὶ τόπον, ἐν ᾧ τὸν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς αὐτοῦ διατελέσει χρόνον, τὰ
» φίλα τῷ Θεῷ διαπράττων. Στραφείσα δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Θεοτόκος
» φησί·

Λόγοι τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν Πέτρον.

» Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, ὅπερ εἴληφα εἰς
10 » κληῖρον ἐμὸν, αἰτησαμένη παρὰ τοῦ υἱοῦ μου καὶ Θεοῦ μου, ὅπως οἱ
» τῶν κοσμικῶν ἀναχωροῦντες συγχύσεων καὶ τῶν πνευματικῶν ὄσῃ δυ-
» νάμει ἀντεχόμενοι καὶ τὸ ἐμὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ πίστει διαθέσει ψυχῆς
» ἐπιχαλούμενοι ὄνομα τῆν τε παρούσαν ζωὴν ἀμέριμοι διαγύωσι καὶ
» τὴν μέλλουσαν δι' ἔργων θεαρέστων κληρονομήσωσι. Πάνυ γὰρ ἐπιτερ-
15 » πῶς ἔχω τούτου, καὶ λίαν μου τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτῇ ἐπευφραίνεται
» καὶ γὰρ σαφῶς οἶδα, ὅτι ἔσται ποτὲ ὅτε πλησθήσεται τοῦ τάγματος
» τῶν μοναχῶν ἀπ' ἀκρῶν ἕως ἀκρῶν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ
» καὶ Θεοῦ (εἰ γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν ἀντέχονται) εἰς τὸν
» σύμπαντα αἰῶνα ἀπ' αὐτῶν οὐ διασκεδασθήσεται καὶ πλατυνῶ αὐτοῦς
20 » ἐπὶ νότου καὶ βορρᾶ τοῦ εἰρημένου Ὁρόου, καὶ κατακυριεύσωσιν αὐτοῦ
» ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ ὑψι-
» λίῳ περιδότηον θήσω, καὶ τῶν διακαρτερούντων ἐν αὐτῷ ὑπερασπιῶ·.

Ἄρκούντως ἀποδείξαντες περὶ τοῦ ὄρους Ἄθω ὅτι κληῖρος τῆς Θεο-
τόκου ἐδόθη αὐτῇ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἔπεται νὰ
25 ἀποδειχθῇ καὶ πῶς καὶ πότε ἀπεκληρώθη αὐτῇ, ὡς εἰς πολλὰ σωζόμενα
ο. 77 χειρόγραφα βιβλία εὐρίσκεται γεγραμμένον ἐν τε τῇ Ἱερᾷ μονῇ
Βατοπεδίου, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Σκήτῳ τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἐν τῇ
Φιλοθέου, Κωνσταμονίτου, Σταυρονικήτα, ἐν διαφόροις ἄλλαις μοναῖς,
σκήταις καὶ κελλίαι. Ἐν δὲ τῇ τοῦ Ζωγράφου εὐρίσκεται ἐν τύποις εἰς
30 βιβλίον τετυπωμένον σθλαβιστί· ὡσαύτως καὶ εἰς Λακτικὴν, Οὐγγροβλα-

δικτὴν διάλεκτον εἶδομεν ἐν τύποις βιβλίον ἐμπεριέχον αὐτὸ ἀπαραιλά-
κτως. Δῆλον δὲ, ὅτι τὰ παλαιὰ χειρόγραφα πρεσβύτερα τῶν τετυπω-
μένων διὰ πιστηρίων εἰσὶν ὁ γὰρ τύπος ὕστερον ἐφευρέθη.

Οἶδα ἑμῶς ὅτι εἰς αὐτὸ οἱ πολλοὶ ἀπιστοῦσι, καὶ μάλιστα οἱ ἐλλό-
γημοι· ἀλλ' ἡμεῖς, φησὶν ὁ Ἀπόστολος, διὰ πίστεως περιπατοῦμεν. οὐ 5
διὰ εἶδους· ποῖος γὰρ τολμίας ἤθελε συρράψει ψευδῶς μίαν τριαύτην
βραψυδίαν; Ἀμὴ ἐὰν εἰς αὐτὰ ἀπιστῶμεν, θέλει ἀπιστῶμεν καὶ εἰς τὰς
θείας Γραφάς. Καὶ ἰδοὺ βλέπομεν, ὅτι ἐξεδόθη βίβλος ἀνατρέπουσα τὴν
εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου εἰσεῶν, καὶ δώδεκα ἔτη, ἐν αὐτῇ, μείναςαν
τρεφομένην διὰ χειρὸς ἀγγέλου, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἁγίαν αὐτῆς μετά- 10
στασιν, ἄρπαγὴν διὰ νεφελῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, εἰς τὴν κηδεῖαν
αὐτῆς καὶ τὴν εἰς τὸν Ἡωμῶν δόσιν τῆς ἀκηράτου αὐτῆς ζώνης· εὐρί-
σκοντες ἀφορμὴν οἱ ἠέλοντες ἀφορμὴν προξενεῖν ἀπιστίας οὐ μόνον
τῶν θαυμάτων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν θείων Γραφῶν καὶ συγγραφῶν τῶν
θεσπεσίων. ὡς μὴ γνωσκόντων ἀντίποδας, καὶ κίνησιν γῆς, μεγέθη, 15
ἑστέρων, σελήνης, ἑορρορίας, νέου κόσμου εὐρεσιν καὶ οὐρανίων σω-
μάτων κατοικήσιν, καὶ τὸ αὐτόματον δοξαζόντων· εἰς τὸ «ἔβλεπεν ἄφρων
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός· ἀθλίως ἐπ' ἀπωλείᾳ ψυχῶν καὶ σω-
μάτων κατανησάντων» καὶ εἰς τὸ «Φάγομεν καὶ πίωμεν αὖριον γὰρ
ἀποθνήσκουμεν· ἀποσκοπούντας. 20

5.

Περὶ β' καὶ γ' αἰῶνος*.

Τὰ ἐν τῇ β' καὶ γ' αἰῶνι συμβάντα εἰς τὸ ὄρος Ἄθω οὐδεμίαν ἐγ-
γραφον ἀκριβῆ ἀπόδειξιν ἔχομεν σημειῶσαι, καθότι Μαξιμιανὸς καὶ
Διοκλητιανὸς, οἱ τύραννοι τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἄλλοι διώκται ἔκαιον τὰς
χριστιανικὰς βίβλους καὶ ὑπομνήματα, οἱ δὲ πιστοὶ πανταχόθεν ἐδιώ-

* Περὶ κληθῆναι ἐν σ. 83-85 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει
μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, εἰς οὗ ἐξεγράφη τῷ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδοῦντός με
εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος τότε μὲν φοιτητοῦ τῆς φιλοσοφίας, νῦν δὲ σχολάρχου ἐν Ἀθή-
ναις κ. Βασιλείου Καργαδόπουλου, ἀντιβιβλίου ὑπ' ἐμοῦ.

κοντο· ὅθεν τὰ τοιαῦτα ὑπομνήματα ἐξέλιπον. Οἱ τοῦ Καρακάλλου μνη-
 νης ἀναποδείκτως ἐκ παραδόσεως ἔχουσιν, ὅτι ἡ ἀγία ὀσιομάρτυς
 Πικρασκευὴ διὰ θαύματος ἐπεισε τὸν βασιλέα Ῥώμης Ἀντώνιον τὸν
 Καρακάλλον πιστεῦσαι τῇ θεῇ καὶ ὅτι νὰ ἔκτισε τὴν μονὴν ταύτην, ἀλλ'
 ἡ ἀνόπαρκτη φαίνονται, καθ' ὅτι Νικόλαος Καρακαλᾶς εὐρίσκεται ὁ ταύ-
 τῆς κτίτωρ * κατὰ τὸν Θεοδώρητον καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἱστορίαις οὗ
 φαίνεται πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἕτερος βασιλεὺς κτίσαι μονὰς οὔτε
 ἐν τῇ Ὁρει οὔτε ἀλλαχοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰουλιανὸς τὰς παρὰ τοῦ
 Κωνσταντίνου διγμευθεῖσας κατέστρεψεν.

Τὰ ὄσα περὶ τὸν δ'. αἰῶνα.

10 Φαίνεται εἰς τὸ ε' κεφάλαιον τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ
 Θεολόγου, ὅτι ὅτε τὸ ἀρνίον (Ἰησοῦς Χριστός) «ἤνοιξε τὴν α'. σφρα-
 γίδα, ἐξήλθεν ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον
 «λευκόν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξήλθε νικῶν», ὅπερ δηλοῖ
 κατὰ ἱεροῦς Θεολόγους ἐρμηνευτὰς τὸ ἀποστολικὸν κήρυγμα τὸ διὰ
 15 θαυμάτων ἐξαισίων ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ διαδοθὲν ἐν τῇ α'. αἰῶνι·
 «εἶτα ἐξήλθεν ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ
 «λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ
 «ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη» τοῦτο δηλοῖ τὰ ἀθλα τῶν ἁγίων
 20 μαρτύρων τὰ κατὰ τὸν δ'. καὶ γ'. αἰῶνα, ἥ καθὼς ὁ Κύριος εἶπεν·
 «οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μάχαιραν· ἦλθον γὰρ
 «διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς
 «μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ
 «ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ Ματθ. ι', 36 καὶ παραδώσει ἀδελφὸς
 25 «ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον κτλ.» καὶ αὐτὰ ἐπράχθησαν
 ἄχρι τοῦ Κωνσταντίνου, ὅτε ἡ εὐσέβεια πανταχοῦ ἔλαμψε. Τότε ὁ μέ-
 γας Κωνσταντίνος ἔπεμψε τὸν αὐγουστάλιον Ἀρτέμιον τὸν ἐπὶ Ἰου-
 λιανοῦ ἀθλήσαντα, καὶ ἐκόμισε τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων
 Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τότε εὐρίσκεται ἐν παλαιαῖς ὑπομνήμασιν ὅτι ἐρχόμενος ἐπέρασεν
 30 ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ Ἄθου.

* Πρὸς Νέου Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. II' σ. 236 κ. ε.

11. τοιαῦτα 11-12. σφραγίδα 18. ἀθλα 27. ἐκόμισε

«εἶτα ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν γ'. καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας καὶ ὁ
 «καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἦκουσα φων-
 «νὴν λέγουσαν· χοίριξ σίτου δηναρίου· καὶ τρεῖς χοίρικες κριθῆς δηνα-
 «ρίου, καὶ τὸ ἔλαιον καὶ οἶνον μὴ ἀδικήσης». Ὁ μέλας ἵππος κατὰ
 τοὺς ἱεροῦς ἐρμηνευτὰς παρεικάζει τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελμα, τὸ ὅποιον ἦ
 μετὰ παύσιν τοῦ διωγμοῦ ἐπλατύνθη πανταχοῦ, καὶ ἰδρύθησαν μονα-
 στήρια καὶ ἱερὰ καταγῶγια· καὶ τὸ μοναχικὸν τάγμα ἐπληθύνθη, καὶ
 ἐπλησε τὰ ἀνατολικά μᾶλλον μέρη Παλαιστίνης, Αἰγύπτου Σινᾶ, Λι-
 βύης, Θηβαΐδος, καὶ τὰ ἐσπέρια Ἑλλησπόντου, Ὀλύμπου, Θράκης,
 Προποντίδος καὶ ἄχρι Ῥώμης πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ μέρη. Διηρεῖτο 10
 δὲ εἰς τρία μέρη, εἰς χοίρικα (μέτρον σίτου) ἐνὸς δηναρίου (ἀργυρίου)
 τιμῆν, ὅπερ δηλοῖ τὸ πρῶτον τάγμα τῶν ἐρημιτῶν μεγάλων δόσιων πα-
 τέρων, Παύλου τοῦ Θηβαίου, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, Εὐθυμίου, Ὀνου-
 φρίου, Παχωμίου ἥ καὶ λοιπῶν ἐρημιτῶν δόσιων τὰ πλήθη· ὅτε γὰρ 20
 ὁ ὄσιος Δανιήλ ὁ τῆς Σκήτεως ἀνέβη εἰς τὴν Σκήτιν Θηβαΐδος εἰς τὴν 15
 μνήμην τοῦ δόσιου Ἀπολλῶν, ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες εἰς προὔπαντη-
 σιν αὐτοῦ ἀπὸ ἑπτὰ σημεία τὸν ἀριθμὸν χιλιάδες πέντε, καὶ ἐωρῶντο
 ἠπλωμένοι ἰστάμενοι ἐν τῇ ἄμμῳ ὡς ἄγγελοι θεοῦ με τάξιν, περιμέ-
 νοντες με φόβον τὸν ὄσιον Δανιήλ, οἱ μὲν ὑποστρώνοντες τὰ ῥάσα
 αὐτῶν ἐμπροσθέν του ὡς οἱ Ἀπόστολοι τῷ Χριστῷ, οἱ δὲ τὰ κουκού- 20
 λια αὐτῶν κλαδί, φοροῦντες καὶ ἔρρεον τὰ δάκρυα αὐτῶν ὡς βρῦσις.
 Ὁ δὲ πρῶτος αὐτῶν ἐρχόμενος ἐπροσκύνησεν ἐπτάκις ἕως τοῦ ἔλθειν
 πρὸς τὸν γέροντα, καὶ ἀσπασάμενοι, οὐκ εἰσῆλθεν ὁ Δανιήλ μείναι εἰς
 τὴν ἐορτήν, οὔτε φαγεῖν, ἀλλὰ προτραπείς ἐλάλησε πρὸς ὑφέλειαν
 τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ ἄμμῳ, εἰπὼν ταῦτα· «Ἀδελφοί, ἐάν ποθῆτε τὴν 25
 σωτηρίαν σας, καταπιασθήτε τὴν ἀκτημοσύνην καὶ σιωπήν, ὅτι εἰς
 αὐτὰς τὰς δύο ἀρετὰς κρέματαί ὅλη ἡ πολιτεία τῶν μοναχῶν· καὶ πάν-
 τες ἀκούσαντες ἔκλαυσαν.

Ἰσχυρῶς ἦτον ἡ ὑψηλὴ πολιτεία τῶν θεσπεσίων ἐκείνων πα-
 τέρων. 30

1. σφραγίδα 5. χοίριξ 6. παύσιν 17. ἐωρῶντο 22. ἕως
 25. ποθεῖτε 27. δύο

6.

Τὰ ὄσα ἀπὸ τοῦ γ'. καὶ δ'. αἰῶνος

ἄχρι τοῦ ὄγδδου καὶ ἡμῖσι συμβάντα

ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω*.

Τὰ ὄσα μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς μονῆς Βατοπεδίου ἄχρι τοῦ 850
 ἔτους ἐσυνέβησαν εἰς τὸ Ὄρος μένουσιν ἀμνημόνευτα. Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ
 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, Ἡρακλείου, Λέοντος Κόνωνος, Θεοφί-
 λου καὶ Μιχαήλ οἱ βάρβαροι, καταδραμόντες τὴν Ἀνατολὴν καὶ νή-
 5 σους Λιβύην, Ἰσπανίαν καὶ ἕως εἰς αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν
 ἐλθόντες ἐπολιόρκουν αὐτήν, ἤρχοντο καὶ εἰς τὸ Ὄρος καὶ ἐφόνευον
 τοὺς ἀσκητὰς, ὡς φαίνεται εἰς τὰ ὑπομνήματα. Δῆλον ὅθεν καὶ τὰ
 μοναστήρια ἐρημωθέντα ὡς καὶ ἡ τοῦ Βατοπεδίου παρὰ τοῦ Νισύ-
 ρειως, τυράννου Κρήτης. Καὶ οἱ μοναχοὶ ἐκρύπτοντο φοβούμενοι, ὡς
 10 εἰς τὸν Βίον τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ νέου καὶ Ἀθανασίου φαίνεται
 ἄχρις οὗ Νικηφόρος ὁ ἀείμνηστος Φωκάς, ἐλευθερώσας τὴν Κρήτην
 ἀπὸ τοῦ βαρβάρου, οἱ μοναχοὶ τοῦ Ὄρους ἤρχισαν νὰ ἡσυχάζωσι,
 καὶ ἤρξαντο αἱ μοναὶ ἀνεγείρεσθαι, καὶ συνήχθησαν μοναχοὶ εἰς τὸ
 Ὄρος οἰκοῦντες.

Τὰ κατὰ τὸν ὄγδοον καὶ ἡμῖσι αἰῶνα.

15 Κατὰ τὸ ὀκτακοσιοστὸν πεντηκοστὸν ἔτος συγχρόνως ὅτε ἡ Ῥωσ-
 σία ἐδέχθη τὸν χριστιανισμόν ἄρχισε καὶ τὸ ὄρος Ἄθω ἀξάνεσθαι
 καὶ πληθύνεσθαι ἀπὸ μοναχοῦς διὰ τὴν εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη κατα-
 δρομὴν τῶν βαρβάρων, ὡς προεγράψαμεν, ὅτε καὶ ὁ ὁσιος Εὐθύμιος
 ἐλθὼν ἡσύχασεν ἐν τῷ Ὄρει. Ἐἶτα ἀπελθόντες μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ

* Περιλαμβάνεται ἐν σ. 96-97 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει
 μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφη τῷ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδευόντός με εἰς
 τὸ Ἄγιον ὄρος κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντιδληθὲν ὑπ' ἐμοῦ.

1 (καὶ 8). Βατοπεδίου 5. Ἰσπανίαν 6. ἐπολιόρκουν
 12. ἤρχισαν 16. ἀρχῆος

Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ εἰς τὴν νῆσον τῶν Νέων ἁγίου Εὐστρατίου καὶ
 ὑποστρέψαντες, ὁ Κολοβὸς Ἰωάννης ἔκτισε μονὴν, εἰς τὰ Σιδηροκαύ-
 σια. Καὶ ἐπειδὴ τότε διὰ τὰς καταδρομὰς τῶν Ἀγαρηνηῶν τὰ παραθα-
 λάσσια μέρη ἐκουρσεύοντο, καὶ τὸ || μέρος τοῦ Ὄρους τὸ πέραν τῆς σ. 97
 μονῆς τοῦ Ζυγοῦ εὕρισκετο ἀκατοίχητον, ὁ Κολοβὸς Ἰωάννης διὰ νὰ 5
 πλατύνῃ τὰ ὄρια τῆς μονῆς του, ἐλθὼν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Βασι-
 λειον, ἐζήτησε τὰ πεδινὰ μέρη τοῦ Ἄθω εἰς νομὴν τῶν ζώων, οὐχὶ
 δὲ καὶ ὅλον τὸ Ὄρος, ὡς οὐκ ὀρθῶς καὶ Θεοδώρητος ὑπενόησε, καὶ τοῦ
 ἐδόθη σιγγιλιῶδες χρυσόβουλλον, οὗ ἡ ἀρχὴ...

7.

[Αἱ πρώται μοναὶ τοῦ Ἄγιου ὄρους]*.

Ὅτε λοιπὸν ἐψυχράνθη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς 10
 ἀκαθαρσίας ἔλαβε χώραν εἰς τοὺς Χριστιανούς, καὶ ὁ παράκλητος ὁ
 κατέχων (ἐμποδίζων) τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῶν θαυμασίων ὅπου
 οἱ ἀληθεῖς Χριστιανοὶ ἐτέλουν, ἤρθη ἐκ μέσου κατὰ τὸν θεῖον Ἀπό-
 στολον, ὅτι τὸ φῶς δὲν συγκοινωνεῖ μὲ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας, τότε
 παραχωροῦντος τοῦ θεοῦ (τῆς θείας χάριτος) ἐπροχώρησεν ὁ Σατανᾶς, 15
 καὶ ἤπλωσε τὴν πλάνην τῆς ἀσεβείας διὰ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἁμαρτίας
 Μωάμεθ, ὃς ὅλος ἁμαρτία καὶ ἀκαθαρσία σαρκικῆ ἐγένετο, ὡς πασί-
 δηλον, καὶ διὰ τῶν ὀπαδῶν καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἐδιώκετο ἡ εὐσέβεια
 πανταχόθεν. Ὅθεν τὰ ἀσκητήρια καὶ ἱερὰ καταγόνια τῶν μοναστῶν
 τῶν ἐν Παλαιστίνῃ, Αἰγύπτῳ, Λιβύῃ καὶ ἀνατολικῇ χώρᾳ κατηρσάφι- 20
 ζοντο καὶ ἐρημοῦντο καὶ οἱ μοναχοὶ διωκόμενοι κατέφευγον εἰς διά-
 φορα μέρη τῆς χριστιανικῆς ἐπικρατείας. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖσε τὸν αὐτὸν
 διωγμὸν ἐκίνησαν οἱ εἰκονοκλάσται κατὰ τῶν μοναχῶν. Τότε ἤρξατο
 καὶ τὸ ὄρος Ἄθω πληροῦσθαι μοναχῶν, τὸ ὅποιον καὶ παρὰ τοῦ μεγάλου
 Κωνσταντίνου πρῶτον κατωκίσθη ἀπὸ μοναχοῦς, ὡς τὰ ἱστορικά 25

* Περιλαμβάνεται ἐν σ. 46-48 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς
 Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφη τῷ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδευόντός με εἰς τὸ
 Ἄγιον ὄρος κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντιδληθὲν ὑπ' ἐμοῦ.

8. Θεοδώρητος 9. Σιγγιλιῶδες 16. τοῦ τοῦ 17. ἁμαρτία καὶ ἀκα-
 θαρσία σαρκικῆ 21. διωκόμενοι

δηλοῦσιν, ἔτι αὐτὸς πρῶτος τρεῖς ναοὺς μεγίστους ἐν τῇ Ὄρει ἀνήγει-
 ρεν || καὶ ἐν τῇ πάλαι Πάνορμον καλουμένην τὸ πολίχνιον, τὸν ναὸν
 καὶ βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος κρημνίσας, ναὸν ἱερὸν ἤγειρε, καὶ παρθέ-
 νους ἱεράς ἐν αὐτῇ νεωκόρους κατέστησεν καὶ κατήκισεν, ἐξ ὧν καὶ
 5 Ἰερισσὸς ἐκλήθη ἀντὶ Ἀπολλωνιάδος διὰ τὸν ἐν αὐτῇ βωμὸν τοῦ Ἀ-
 πόλλωνος, ἐκ τῶν ἱερῶν παρθένων τὴν κλήσιν λαβόντας· ὅθεν καὶ ὁ
 ταύτης ἐπίσκοπος Ἰερισσοῦ ὑπογράφεται. Τότε καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ
 Ἀθῆου Διὸς ὁ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους κατεστράφη. Ἄλλ' ὕστε-
 ρον μετὰ ἑπτὰ πενήκοντα καὶ πρὸς, μετὰ 31 ἔτη τοῦ Κωνσταντίνου βα-
 10 σιλείας καὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ αὐτοῦ ἔτη 24, ἦτοι μετὰ 56 χρόνους,
 βασιλεύσας Ἰουλιανὸς ὁ παραδάτης, ζῆλον ἀσεβῆ λαθὼν διὰ τὴν
 καθάρσιν τῶν εἰδωλικῶν βωμῶν καὶ τοῦ Ἀθῆου Διὸς, διερχόμενος
 Μακεδονίαν, ἀποστείλας εἰς τὸ Ὄρος, τοὺς μὲν ἱεροὺς ναοὺς κατηδά-
 15 φισε, τοὺς δὲ βωμοὺς ἀνήγειρε βουλόμενος στήσαι τὰ μαντεῖα καὶ χρη-
 σμολόγια τῶν δαυμόνων ὡς πρότερον. Τότε καὶ τὸν ἐπίσκοπον Ἀρε-
 θουσῶν, πόλει τῆς μεταξὺ Στρυμόνος ποταμοῦ (Μαρμάρι) καὶ Στρυ-
 μονιακοῦ κόλπου καὶ Πενδίνης κειμένης (Οἰσύμης τὸ πάλης) τὸν ἅγι-
 ον ἱερομάρτυρα Μάρκον ὡς καθαιρέτην τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καὶ Κύ-
 20 ριλλὸν τὸν διάκονον ὡς συντρέψαντα τὰ ξόανα μαρτυρικῇ πολυδύνῃ
 θανάτῳ ἀπέκτεινε. Ἐμείναν δὲ οἱ ἱεροὶ ναοὶ ἐρείπια ἄχρι τοῦ Μεγά-
 λου Θεοδοσίου, ὅστις διὰ τὴν παραδόξως γινομένην θαυματουργίαν τῆς
 Θεοτόκου εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρκαδίου, ἀποστείλας ἀνήγειρεν ἐκ βάρων
 τὴν μονὴν τοῦ Βατοπεδίου. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις καὶ δύο ὄσιοι,
 Βαρνάβας καὶ Συμεὼν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Ἰραπεζοῦντι
 25 μονῆς τῆς Θεοτόκου Μελαῖ, κατὰ Μακεδονίαν ὁδεύοντες, ἔφθασαν εἰς
 Θεσσαλονίκην, || ὑπήντησαν μοναχὸν τινα Βατοπεδινὸν, ὀνόματι Λά-
 ζαρον, καὶ παρὰ τοῦ ὁποῦ οὐδὲν ἤλθουσιν εἰς τὸ Ὄρος, καὶ
 περιῆλθον τὰ μοναστήρια, ὡς φαίνεται εἰς τὸν σωζόμενον αὐτῶν Βίον
 ἐλληγιστὶ καὶ ἀπλοῦστὶ· ἐκ τοῦ ὁποῦ Βίου ἀποδεικνύεται σαφέστατα ἡ
 30 ἀρχαιότης τῆς οἰκίσεως τοῦ Ὄρους. Τότε καὶ ἡ εὐσεβεστάτη βασιλις
 Πουλγερία ἔκτισε τὰς δύο μονὰς ἐν τῇ Ὄρει, τὴν τοῦ ὁσίου Ἐσφι-
 γμένου καὶ τὴν Σηροποτάμου, ἣν ὁ μοναχὸς Στέφανος τὸ πρῶτον ἐν τῇ
 γ' τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνήγειρεν εἰς τιμὴν τῆς

Εἰσόδου τῆς Θεοτόκου ἐν ᾧ χώρῳ ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμὸς ὑφούτω,
 ὡς φαίνεται ἐν παλαιῷ ὑπομνήματι μεμβράνης.

Πρὸς τούτοις εὐρίσκεται εἰς παλαιὸν ὑπόμνημα, ὅτι καὶ ἐν ἔτει
 868 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα ὁ μαθητὴς τοῦ ὁσίου
 Λουκά τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Θάσῳ ἀσκήσαντος, Ξενοφῶν καλούμενος, μετὰ ὃ
 τὴν κοίμησιν τοῦ γέροντός του ἦλθεν εἰς τὸ Ὄρος καὶ ἠσύχασεν εἰς
 τὰ ὄρια τῆς μονῆς Φιλοθέου. Καὶ ἡ μονὴ δὲ τοῦ Κουτλουμουσίου,
 εὐρίσκεται ὁ ταύτης ἡγούμενος Γαβριὴλ ὑποσημειούμενος εἰς παλαιὸν
 μεμβράνιον ὑπόμνημα κατὰ τὸ ἔτος 988, σωζόμενον ἐν τῇ μονῇ τοῦ
 Ζωγράφου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόμνημα φέρεται καὶ ἡ μονὴ τοῦ Ζωγρά- 10
 φου συνορεύουσα τοῦ μονοδρίου Ξηροκάστρου, καὶ ὁ ταύτης ἡγούμε-
 νος Μακάριος ὑποσημειούμενος καὶ ὁ τῆς Κασταμονίτου Μαθαίος
 (οὐχὶ Κωνσταμονίτου).

8.

"Ὅσας καταδρομὰς ὑπέστη τὸ Ἁγιον Ὄρος*.

Μετὰ τὴν τοῦ παραδάτου Ἰουλιανοῦ καταδρομὴν καὶ ἐν ταῖς χρό-
 νοῖς Ἡρακλείου βασιλείας, ἔτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀράβων Χαγάνος ο. 50
 κατέδραμε τὴν Θράκην καὶ ἐρήμωσε τὰς πόλεις Ἡράκλειαν καὶ 16
 Ἀδριανούπολιν καὶ Μακεδονίαν ὅλην, ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ Σαρδάρου,
 ὅτε καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις ἐπολιορχεῖτο κινδυνεύουσα, τότε καὶ αἱ
 μοναὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, Μονδανῶν καὶ Ἀθωνος κατεργιμώθησαν.
 Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ οἱ τοῦ Μωάμεθ διάδοχοι Σουλεϊμάν καὶ Ὀμαρ καὶ 20
 Ἰζήθ Ἀραψὶ κατέδραμον τὰς νήσους καὶ Ἑλλησπόντον, καὶ τὴν Κων-
 σταντινούπολιν ἐπολέμουν, καὶ ὅλην τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν καὶ
 Ἰσπανίαν ἐδόλυσαν. Τότε καὶ τὸ Ὄρος ὑπ' αὐτῶν κατεργιμώθη.
 Ὅθεν εἰς τοὺς χρόνους τῶν εἰκονομάχων ἠσυχασταὶ εὐρίσκοντο κατὰ
 μέρη. Ὅτε καὶ ὁ ὄσιος Πέτρος ἐλθὼν ἠσύχασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν 25
 εἰκονομάχων βασιλέων· τοῦ ὁποῦ κανόνα ἐσύνθεσεν. Ἰωσήφ ὁ ὕμνο-

* Περιλαμβάνεται ἐν σελ. 49-51 τοῦ ἑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει
 μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφη τῇ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδευόντός με
 εἰς τὸ Ἁγιον ὄρος κ. Σωκράτους Κουγέα, ἀντιβληθὲν ὑπ' ἐμοῦ.

2. καλουμένην 4. κατήκισεν 5. ἐκλήθη αὐτῷ
 13-14. κατηδάφισε 14. βουλόμενος 16-17. Στρυμόνος
 19. πολυδύνῃ 24. Συμεὼν 28. εἰς τὸ 29. Ἑλληγιστὶ

5. Ξενοφῶν 11. Μονοδρίου 13. Κωνσταμονίτου 20. Σουλεϊμάν
 22. Λιβύην 23. Ἰσπανίαν

γράφος ὡς εἰς τὴν ἐνάτην ἡδὴν ἔχει ἀκροστιχίδα (Ἰωσήφ). Οὗτος γὰρ ὁ Ἰωσήφ, φεύγων τὴν αἰχμαλωσίαν Συκελίας, ἐκρατήθη ἀπὸ τοὺς κρατοῦντας τότε τὴν Κρήτην Ἀγαρηνοὺς ἐπὶ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν βασιλέων, καὶ ἐλυτρώθη παρὰ τοῦ ἀγίου Νικολάου. Γράφει δὲ εἰς τὸ τροπᾶριον τῆς ε'. ἡδὴς οὕτως: «Ἔτεσι πλείοσι κατακρατούμενον τὸ σὸν λείψανον εἰς φωτισμὸν ἡμῶν φανεροῦται, ἐκδύζον ποταμοὺς ἰαμάτων καὶ μύρα τῆς χάριτος». Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐβδόμην ἡδὴν τὸ τροπᾶριον ψάλλει «σὲ χρόνοις πολλοῖς κεκρυμμένον φανεροῖ ὡς θησαυρὸν μυστικόν, ὁ θεὸς λόγος, Πέτρε ὄσιε, εἰς φανεράν περιποίησιν πάντων τῶν κρυφῆ κεκτιμμένων ἀμαρτιῶν σπύλους, ὅσιε μετὰ σαρκὸς ἀγγέλου γὰρ τὸν βίον ἔζησας». Ἐκ τούτων ἔγνων, ὅτι εἰς τοὺς χρόνους τῶν εἰκονομάχων τὸ ὄρος Ἄθω κατεπασιεῖτο ἀπὸ τοὺς θαλασσολησταῖς βαρβάρους, ὅτε ἐκράτουν τὴν Κρήτην καὶ ἐρημώσαντες τὰς Κυκλάδας νήσους ἐπέρασαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Λουκᾶ Στειριώτου φαίνεται καὶ τῆς ὁσίας Ἀθανασίας Αἰγίνης, εἰδόντες βιαστικῶς βαρβάρους ἀνδρας εἰς τὰς γυναῖκας τῶν Χριστιανῶν. Ὅτε καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Νίσσουρις Κρής ἡχημαλώτισε τὴν ὁσίαν Θεοκτίστην Λεσβίαν. Διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐν τοῖς χρόνοις Μιχαὴλ καὶ Βασιλείου κρυπτόμενοι μοναχοὶ κατήκουν εἰς τὸ ὄρος. Ὁ ὅποιος Νίσσουρις ἐρήμωσε καὶ τὴν μονὴν τοῦ Βατοπεδίου, καὶ ἔμεινε ἐρημωμένη ἄχρι τῆς οἰκοδομῆς τῆς Λαύρας, ὅτε οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ἄρχοντες, ἐλθόντες ἀπὸ Ἀδριανούπολιν, διὰ συμβουλῆς τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου ἀνήγειραν τὸ Βατοπέδιον. Ὅτε καὶ ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς ἐλύτρωσε τὴν Κρήτην ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς, καὶ λυτρωθεὶς ὁ διάκονος βγματοῦργος ὁ κρύψας τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου μετὰ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐλθὼν εἰς τὸ Βατοπέδιον, ἀνοίξας τὸ στόμα τοῦ φρέατος, εὗρεθι ἢ εἰκῶν ἐπάνω τοῦ ὕδατος καὶ ἡ λαμπὰς ἀπτομένη ἔτι θαυμασίως. Ὅθεν καὶ οἱ μοναχοὶ ἐσυνάζοντο εἰς τὸ ὄρος καὶ κατηκίζοντο τὰ μονύδρια ἀφόδως. Μετὰ δὲ τὸν ὄσιον Πέτρον ὁ ὄσιος Εὐθύμιος ἐλθὼν κατήκησεν εἰς τὸ ὄρος, εὗρων τὸν Ἰωσήφ οὐχὶ μόνον, ὡς τινες ἀπερισκέπτως ἐνόμισαν· εἰότι λέγει ὁ βίος του, ὅτε ὁ Ἰωσήφ μὴ ὑπομείνας τὴν τριετείαν μονὴν εἰς τὸ σπήλαιον, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἄλλους μοναχοὺς καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς τὰ περὶ τοῦ Εὐθυμίου, καὶ περιέμενον αὐτὸν εἶτα, μετὰ τὴν τριετείαν, καὶ αὐτὸς ὁ Εὐθύμιος

ἀπῆλθε πρὸς τοὺς πατέρας, οἵτινες περιχαρῶς αὐτὸν ὑπεδέχθησαν· εἶτα ἐλθὼν καὶ ὁ Θεοστήρικτος ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν Ὀλυμπον, ἀπῆλθον μὲ τὸν Εὐθύμιον καὶ ἔφερε τὸν Θεόδωρον γέροντά του, καὶ ἀποκατέστησεν αὐτὸν εἰς Μακρόσουνα. Ἀλλὰ καὶ οἱ μοναχοὶ τοῦ ὄρους ἤρχοντο πρὸς τὸν Εὐθύμιον, συμβουλευόμενοι ὑπ' αὐτοῦ. || Φαίνεται σ. 51 δὲ εἰς τὸ πρῶτον Ἰτυρικόν, ὅτι καὶ πρῶτος τοῦ ὄρους ἦτον ὁ ὄσιος ὁ ἄνδρας. Ἀγροὺς δὲ τὰ μονύδρια ἐκάλουν. Οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς μονῆς Κολοβοῦ ἐτόλμων νέμειν τὰ κτήνη των εἰς ἀοίκητα μέρη τοῦ ὄρους. Καὶ ὁδηλὸν ἐκ τοῦ κβ' κεφ. τοῦ α' Ἰτυρικοῦ λέγοντος οὕτως: «ἐπεὶ οὖν πρὸ χρόνων τινῶν διὰ τὴν τῶν ἐθνῶν ἐπιδρομὴν εὗρεθι τὰ κτήνη τῆς μονῆς Κολοβοῦ εἰς τὸ ὄρος εἰσελθόντα, εἰδήσει τοῦ α' τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Λαύρᾳ (Λαύραν ἐκάλουν τὸ Πρωτάτον τῶν Καρυῶν), προτρέπομεθα μηκέτι τοῦτο γίνεσθαι». Ἐκ τούτου ἐνόμισαν τινες ἔρημον τὸ ὄρος. Ἀλλ' ἡ καταδρομὴ τῶν βαρβάρων προεξένησε τὴν κατὰ καιρὸν ἐρημίαν τοῦ ὄρους, καὶ, εἰρήνης γενομένης, συνήχθησαν πάλιν, ὡς καὶ τὸ χρυσόβουλον Βασιλείου Μακεδόνοιο περιώνυμον τὸν Ἄθω καλεῖ· καὶ ὅτι ὡς ἐκ προσώπου πάντων τῶν ἐν τῷ ὄρει ἀσκούτων ἀπεστάλη ὁ Πρῶτος αὐτῶν Ἄνδρας. Ὅθεν σαφέστατα δείκνυται, ὅτι οἰκούμενον ἦτον τὸ ὄρος ἐπὶ Βασιλείου βασιλέως ἀπὸ μοναχοῦς, καὶ Πρῶτον εἶχασιν, καὶ Μεγάλῃ Λαύρᾳ ἢ τῶν Καρυῶν ἐκαλεῖτο πρὸ τῆς Λαύρας τοῦ ὄσιου Ἀθανασίου, ὡς καὶ ὁ Ἀθανάσιος ὅτε τὸ πρῶτον ἦλθεν, ἐξώθεν τῆς Μονῆς τοῦ Ζυγοῦ ἔμεινε μετὰ τὸν ἀπλοῦν ἐκείνον γέροντα· καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Πρωτάτου ἤρχοντο ὁμοῦ τὰς γ' Μ[εγάλας] ἑορτάς. Εἰρήνης οὖν γενομένης ἄχρι Μιχαὴλ τοῦ α' τῶν Παλαιολόγων, ἐλθὼν εἰς τὸ ὄρος, τοὺς μὴ εἴξαντας εἰς τὸν λατινισμόν τοὺς μοναχοὺς ἐφόνευον, τὰς δὲ μονὰς κατηδάφιζον.

1. ἐνάτην 8. φανεροῖ 15. Στειριώτου 17. ἡχημαλώτισε 23. Φωκᾶς
29. μονύδρια 30. κατήκησε 34. τριετείαν

7. μονήδρια 8. ἐτόλμων 11. α' = Πρωτόν 13. ἐνόμισαν τινες
14. καταδρομὴ 26. κατηδάφιζον
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΙΩΝ ΤΟΜ. Θ'.

9.

**Ὁ φωτισμὸς τῶν χαρίτων τῆς Παντιανάσσης καὶ ἀειπαρθένου
δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ***

Εἰς τὴν συγγραφὴν τούτου τοῦ ταπεινοῦ μου πονήματος δι' αἰτή-
σεώς τινων ἀδελφῶν ἐναρέτων φιλομαθῶν, τὸ ὁποῖον ἐναγχος προση-
λώθη εἰς τὴν βασιλίδα τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων, θέλει αὐγάσει τὰς
διανοίας τῶν φιλοχρίστων ἀναγνωστῶν εἰς τὸ μαθεῖν καὶ κατανοῆσαι
5 εἰ οὐκ ἀκριβῶς, ἀλλὰ φιλαλήθως καὶ ἀπαθῶς, τὴν ἀρχαιότητα τοῦ
κλήρου τῆς Θεοτόκου Ἐθῶ καὶ τὴν ἐς ὕστερον ἄχρι τοῦ νῦν ἀπο-
κατάστασιν ὅσον ἐνδόν, καθ' ὅτι ἐν τῇ μακρῇ διαστήματι τῶν 18 αἰώ-
νων τὸ Ὄρος ὑπέστη πολλὰς διαφόρους μεταβολὰς, καταδρομὰς,
περιστάσεις καὶ ἐρημώσεις, δι' ἃς εἰς μάτην ἤθελέ τις ἐλπίσῃ μαθεῖν
10 βεβαίαν συγγραφὴν, καὶ μᾶλλον ὅπου ὁ πανδαμάτωρ χρόνος ῥέει ὡς
ὕδωρ, ἔχνη ὀπισθεν μῆδ' ὄλωσ ἐὼν. Διόπερ μεμνήσκων οὐδὲν σῶον
σχεδόν, οὐδὲ δύναται τις εὑρεῖν τι ἀθῶον παντάπασιν ἐπηρείας, τῶν
μὲν αὐτομάτως ὑπὸ χρόνου κατερρυκόντων, τῶν δὲ χερσὶ τινων βεβια-
σμένων εἰς τὸ μακρὸν τῶν τσοσούτων αἰώνων διάστημα, τῶν παλαιῶν
15 ὁσίων οἰκητόρων μῆδὲν περὶ τοῦ αἰῶνος τούτου μεριμνόντων, πτηγῶν
βίον δι' ἄκρας ἀκτημοσύνης διαγόντων, οὐδὲν ὑπόμνημα σώζεται, πιε-
στηρίων τύπου ἀμοιρούντων καὶ συγγραφῆς ἀδιαφορούντων, ὡς μόνον
πρὸς τὴν αἰδίου ἀποκατάστασιν ἀποσκοπούντων. Μετὰ δὲ [τὴν] τῆς
Μεγίστης Λαύρας ἀνέγερσιν καὶ τῆς Βατοπεδίου ὡς ἀπὸ νεκρῶν ἐγέρ-
20 σεως, εἶτα καὶ τῶν λοιπῶν διαγνώσεως, τινὲς συγγραφεῖς ἰσχνῶς καὶ
ἀδήλως συνέγραψαν, παρατρέψαντες τὸν κάλαμον εἰς ἀντιφάσεις ἀνα-

* Περιλαμβάνεται ἐν σελ. 62-65 τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν τῇ Ἀγίῳ ὄρει
μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφη τῇ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδευόντος με
εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντιβληθὲν ὑπ' ἐμοῦ.

τα

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ δις ἀειπαρθένου 1. τοῦ πανήμου 1-2. αἰτίαςως τινῶν
2. ἐναγχον 5. φιλαλήθως 6. ἐσούτερον 15. μεριμνόντων
16. βίον 18. τὴν προσέθηκα

ποδείκτους καὶ ἀνεξηγήτους. Διὸ καὶ διαφωνοῦναι πολλὰ καὶ διὰ τὰς τσοσού-
τας τῶν αἰώνων μεταβολὰς ἐσχεδιάσθησαν ἀσαφῶς.

Ἰδόντες γὰρ τὸ τοῦ Ἀθηνῶν Μελετίου γραφὴν ἐν τῇ Ἐκκλησια-
στικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ὅτι «ἀπὸ τοῦ Ἀθανασίου κτίτορος τῆς Μ. Λαύρας
ἤρξατο τὸ ὄρος Ἐθῶ κατοικεῖσθαι ὑπὸ μοναχῶν, ὑπετόπασαν, ὅτι ἡ ἡ
ἀρίζηλος Μονὴ Βατοπεδίου ἐκ γῆς πυθμένων ἀνέβη αὐτομάτως, περὶ
ἀρχαίων αὐτῆς δομητόρων οὐδόλως ἐρευνήσαντες ἢ τὰ ὑπομνήματα
στήλαι, διὰ μουσίων ψηφιδῶν ἱστορίαι, πηγῆ ἢ ὑποκάτωθεν τοῦ θυσια-
στηρίου, εἰκῶν Βηματαρίσσης καὶ λοιπὰ σωζόμενα παρὰ πᾶσαν ἄλ-
λην μονὴν βοῶσι καὶ μαρτυροῦσι τὴν αὐτῆς ἀρχαιότητα ὡσαύτως 10
καὶ τὰ παρὰ τῆς παρθένου Πουλχερίας δομηθέντα ὡς λῆρος παρ' αὐ-
τοῖς φαίνονται. Ἴδὲ δὲ ἡ μονὴ τοῦ Ζυγοῦ, ἡ καὶ προτοῦ ἐλθεῖν τὸν ὄσιον
Ἀθανάσιον ἐν τῇ Ὄρει εὑρίσκετο, ἢς ἐξῴθεν παρὰ τῷ ἀπλῷ ἐκείνῳ
γέροντι ἔμεινε; Ἰδὲ δὲ καὶ ὁ ὄσιος Εὐθύμιος ὁ Νέος, ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Μιχαήλ καὶ Θεοδώρου διὰ πλοίου ἐλθὼν ἐξ Ὀλύμπου, εὔρε 15
τὸν Ἰωσήφ οὐ μόνον, ἀλλ' ὡς ἐς ὕστερον δείκνυται, ὅτι μὴ ὑπομείνας
τὴν τριετείαν ἐπιμονὴν ἐν τῇ σπηλαίῳ ταλαιπωρίαν, ἐξῆλθε λέγει, πρὸς
τοὺς ἄλλους πατέρας, οἳ καὶ περιέμενον αὐτὸν, τοῦ Ἰωσήφ περὶ αὐτοῦ
εἰπόντος λέγει γάρ «Ὡςπερ ἐξ ἀδύτων ἱερῶν ἢ οὐρανίων ἀψίδων
τοῖς ἀσκηταῖς προσδοκώμενος, καὶ διὰ φήμης ἔχουσι τὰ περὶ αὐτοῦ, 20
τὸν Ἰωσήφ τοῦτον αὐτοῖς ἀνακηρύττοντος καὶ μὴ βλεπόμενον». Εἶτα
λέγει «ἐκείθεν πρὸς τὰς τοῦ Ὀλύμπου κορυφὰς διαβιβάζεται, ἐντο-
λῆς αὐτῷ ἀποκομισθείσης διὰ Θεοστηρίκου τοῦ Μοναχοῦ (ἀσκητοῦ)
παρὰ Θεοδώρου τοῦ σεβασμίου, ἔστις καὶ τὸ ἅγιον σχῆμα αὐτῷ ἐδω-
ρήσατο, ὥστε αὐτὸν ἀνελεθόντα ἀναλαβέσθαι τοῦτον, καὶ μετ' αὐτοῦ 25
ἄγειν τῇ Ἐθῶ «Ἐλθὼν δὲ μετὰ τοῦ Θεοστηρίκου καὶ προθύμως
τὸν γέροντα ἀναλαβὼν, τῇ Ἐθῶ μετ' αὐτοῦ ἐπανέρχεται καὶ κελλίον
πρὸς κατοικίαν πηξάμενος ἐν τόπῳ Μακρόσυνα καλούμενον ὑπηρέτει
ἐπιμελούμενος». Ὅρα, ὅτι ἐὰν τελείως ἔρημον τότε ἦτον τὸ Ὄρος,
πόθεν ἤθελεν εὑρεῖν πλοῖον || τοῦ ἀπελθεῖν εἰς Ὀλυμπον Βιθυνίας καὶ σ. 61
ἐπανακάμψαι καὶ ἀναπαύσαι τὸν γέροντα; Εἶτα φαίνεται, ὅτι, ὁσάκις 31
ἀπὸ Θεσσαλονίκης καὶ Βραστάμου ἤρχετο ἐν τῇ Ἐθῶ, εὑρίσκει μονα-
χοὺς, καὶ διὰ τὴν παρενόχλησιν αὐτῶν τὴν ὡς ἐν ἄσπεσι σὺν ἀλλή-

1. διαφωνοῦναι 5. βατοπεδίου 7. ἐρευνήσαντες 8. στήλαι
μουσίων 9. ὑπὸ κάτωθεν 9. πᾶσαν 12. ἡ καὶ 16. ἐσούτερον
19. ἀψίδων 29. ὄροι 30. Βιθυνίας

λοις διατριβῆν καὶ παρενόχλησιν, Ἰωάννην τὸν Κολοβὸν καὶ Συμεῶ-
νιν συμδούλους χρησάμενος, εἰς τὴν τῶν Νέων νῆσον ἀνεχώρησεν,
ἡσυχίας ἕνεκα.

Εἶτα λέγει ὁ Βίος αὐτοῦ, ὅτι εὕρισκομένου τοῦ δόσιου ἐν τῇ Ἁθῶν
ὁ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἠθέλησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀγεῖν εἰς τὴν
κορυφὴν τοῦ Ἁθῶ, ὁ δὲ ὕσιος ἐκώλυεν αὐτοὺς ὡς μὴ συμφέρον πρὸς
ψυχικὴν ὑφέλειαν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἀνέβησαν, καὶ διὰ τὴν παρα-
κοσίαν τοὺς ἔπεσε χιῶν καὶ ἐκινδύνεον. Ὁ δὲ ὡς προορατικὸς γνωρί-
σας, ὅτι ἐκινδύνεον ὡς μὴ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν πυρέμβολον, ὁ φιλό-
στοργος πατήρ ἀναβάς, οὐχὶ πυροβολικὰ φέρων (ὡς ψευδῶς γράφεται
παρὰ τινῶν) «ἀλλὰ πυρὸς τοῦ πνεύματος χρηματίζων ὁ ὄσιος, φρυ-
γάνων σωρείαν συστρέψας, καὶ τούτοις ἐπιφυσᾶν σχηματίζων·
ὡς τοῦ θαύματος! πυρὰν ἤψε παράδοξον» (ὄρας διαστροφὴν;). Εἶτα
καὶ ἕτερον λάθος προσήψασιν· τὸ λέμβω (ἀκατίω πλοῖω,) ἀντὶ Λέσβω·
νῆσω ἐξηλείψασιν καὶ ἀντὶ Ἱερᾶν νῆσον, ἣτις ἦν ἡ Ἱερὰ Ἠφαίστου,
Ἀθήμων, Μυτιλήνην εἶναι ἐνόμισαν. Λέγει γὰρ ὁ Βίος τοῦ δόσιου οὕτως·
«τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Ὄρει λεληθότως συνταξάμενος, τῇ ἐπαύ-
ριον πάντας διαλαθῶν, λέμβω ἐπιβάς, τῇ Ἱερᾷ λεγομένῃ νῆσω δια-
πορθμεύεται· ἐνθα καὶ κοιμηθεὶς ὁ ὄσιος, ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Γεώργιος,
τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου εἰς τὸ σπήλαιον ἀφείξ, πλεύσας ἤλθεν εἰς Θεσ-
σαλονίκην, καὶ δηλώσας τοῖς ἐν Περιστερᾷ μονῆς ἀδελφοῖς τὰ || τῆς
κοιμήσεως τοῦ ἁγίου, ἀπέστειλαν Βλάσιον ἱερομόναχον καὶ Παῦλον
μοναχὸν μετὰ ξυλίνην λάρνακα διὰ πλοῖου, καὶ ἀπὸ τοῦ σπηλαίου σῶον
καὶ ἄρτιον τὸ ἅγιον λείψανον εὐρόντες ὡς αὐθημερὸν τελευτήσαντα,
ἐν τῇ μαρτυροπλουτίστῃ Θεσσαλονικέων πόλει τοῖς μαθηταῖς ἐπιφοι-
τήσαντες ἐκόμισαν». Ἐκ τούτων οὖν δῆλον, ὅτι λανθάνονται οἱ ἀκα-
τοίχητον εἶναι τότε τὸ Ὄρος νομίσαντες.

Πασιδῆλον δὲ εἶναι, ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ, Σινᾶ καὶ Ραϊθῶ, Λιδύῃ
καὶ Θηβαΐδι καὶ ὄρει Λάτρῳ, Ὀλύμπου (Μοντανῶν), Αὐξεντίου, Βοσ-
πόρῳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Θεσσαλονίκη καὶ πάσῃ
σχεδὸν Χριστιανῶν ἐπικρατεῖα βριθομένων μονῶν καὶ μοναχῶν παν-
ταχόθεν, ἀσήμαντον ὑπῆρχε τότε τὸ Ὄρος. Ὅτε δὲ ἡ καταδρομὴ τῶν

βαρβάρων κατερῆμισε τὰ τῆς Ἀνατολῆς μοναχῶν καταγῶγια καὶ
τοὺς μοναχοὺς κατεδίωξε, τότε ἄρχισε τὸ ὄρος Ἁθῶ κατοικεῖσθαι
μᾶλλον καὶ ἐγείρειν μονὰς διαφόρους, ὡς ἀπὸ γραμμᾶς εἰς κέντρον
τοὺς μοναχοὺς ἐν αὐτῇ συνάγεσθαι. Ὅτι δὲ προὔπηρχον μοναχοὶ ἐν
τῇ Ὄρει καὶ μοναί, μαρτυρεῖ διαρρηθῆναι τὸ τῶν δόσιων Βαρνάβα καὶ ὁ
Συμεῶν ὑπόμνημα, ἐλληνιστὶ σωζόμενον, ὅτι κατὰ τὸ 412 ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Θεοδοσίου ἐλθόντες εἰς τὸ ὄρος Ἁθῶ, ἐν Βατοπεδίῳ καὶ ἄλ-
λαις μοναῖς ἐπροσκύνησαν. . . .

10.

[Βασιλικὰ χρυσόβουλλα]*.

Μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν βίων τῶν δόσιων καὶ Θεοφόρων πατέρων
τῶν πρώτως ἀσκησάντων ἐν τῇ ἀγιωνύμῳ ὄρει τούτου τοῦ Ἁθῶ ἀρ- 10
χόμεθα τῆς καταγραφῆς τῶν δύο τυπικῶν ἐκ τοῦ Τράγου ἀντιγραφέν-
των, ἧτοι ἐκ μεμβράνης ἀπὸ δέρματος τράγου σωζομένης ἔτι ἐν τῇ
Κοινῇ τοῦ Ὄρους. εἶτα καὶ τῶν χρυσοβούλλων τῶν εὐσεβῶν βασιλέων
κατὰ καιροὺς διαφόρους ἐκδοθέντων, καὶ πρῶτον τοῦ αἰοδίου Βασι-
λείου Μακεδόνα ὡς ἀρχαιότερου, εἶτα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Λέοντος τοῦ Σο- 15
φοῦ, ἔπειτα τῶν μετ' αὐτὸν Ῥωμανοῦ, Στεφάνου καὶ Κωνσταντίνου
τοῦ Πορφυρογεννήτου, εἶτα τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Μονομάχου εἰς εὐ-
ληπτον διάληψιν τῶν ἀναγινωσκόντων.

*) Περιλαμβάνονται ἐν σελ. 202-20 τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἡπ' ἀρ. 281 κώδι-
κος τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἁγίου Παντελεήμιονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφησαν τῇ 1895
ὑπὸ τοῦ συνοδεύοντός με εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος, κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντιβληθέντα
ὑπ' ἐμοῦ. Ἐπανεκδίδονται δ' ἐνταῦθα, κλίπερ ἤδη ἐκδεδομένα, ἕνεκα διαφορῶν πρὸς
τάς προτέρας ἐκδόσεις, αἰτινες ὁμοίως δὲν ἔγειναν ἐκ τῶν πρωτοτύπων, ἀλλ' ἐξ
ἀντιγράφων ἀτελεστέρων ἐν τισι. Καὶ δὴ τὸ μὲν χρυσόβουλλον Βασιλείου τοῦ Μα-
κεδόνα εὐρηται ἀλλοχού τε καὶ παρὰ τῇ κ. Μανουὴλ Γεδεών (Ὁ Ἁθῶς. Ἐν
Κωνσταντινουπόλει. ἀωπέ' σ. 79 κ. ε'.) τὸ δὲ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ αὐτόθι σ. 81
κ. ε., ἐξ τοῦ Ῥωμανοῦ αὐτόθι σ. 84 κ. ε'.

θ. ἑαυτὸν 14. λάθος Πρὸ τοῦ λέσβω εὐρηται λεβ̄ διαγεγραμμένον

(α)
15. ἡφαίστου ἐν δὲ ὑποσημειώσει' (α) ἡφαίστιος ἱερῶν Μυτιλήνην πρὸ
αὐτοῦ δὲ Μιτυλ̄ διαγεγραμμένον 16. ἐνόμιον 25. Θεσσαλονικαίων

26. ἐκόμισαν 27. νομίσαντες 28. πασιδῆλον 31. βριθομένων

2. ἀρχισε 5. διαρρηθῆναι διαρρηθῆναι 7. βασιπαιδίω
11. τυπικῶν 12. σωζόμεν 13. χρυσοβούλων 15. ἀρχαιότερον

Χρυσόβουλλον τοῦ Βασιλείου βασιλέως Μακεδόνας.

Ἀρχόμεθα ἐκ τοῦ παλαιότερου σιγγιλίου χρυσοβούλλου Βασιλείου τοῦ Μακεδόνας, ὅστις ἐβασίλευσε κατὰ τὸ ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ 867, βασιλεύσας ἔτη 21, ἐτελεύτησε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 889. Τὸ δὲ χρυσόβουλλον τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος 875.

Ὁ τίτλος.

Βασίλειος ἐλέω θεοῦ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.

«Τοὺς τὸν ἐρημικὸν βίον ἐλομένους καὶ τὰς κατὰ μόναν διατριβὰς ἐν τῇ τοῦ Ἁθῶ λεγομένη ὄρει ποιησαμένους καὶ τὰς εὐτελεῖς σκηνὰς ἐκεῖ πηξαμένους παρὰ τῶν ἐπιχωριαζόντων καὶ τῇ Ὄρει τούτῃ προσμορούστων ἐπηρεαζομένων καὶ μὴ συγχωρουμένων καθαρῶς καὶ ἀταράχως τὰ τοῦ οἰκείου λογισμοῦ διεπιτελεῖν ἢ θεοσυνέργητος ἡμῶν βασιλεία δίκαιον ἠγήσατο διὰ τοῦδε ἡμῶν σιγγιλίου τοῦ λοιποῦ ἀθουρῶδους καὶ ἀταράχους διάγειν, εὐχεσθαι δὲ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν γαληνότητος καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ τῶν Χριστιανῶν συστήματος. [Ὅθεν] καὶ ἐξασφαλιζόμεθα πάντας ἀπὸ τε στρατηγῶν, βασιλικῶν ἀνθρώπων καὶ ἕως ἐσχάτου ἀνθρώπου τοῦ δουλείαν καταπιστευομένου, ἔτι δὲ καὶ ἰδιώ-
 10 τας καὶ χωριάτας καὶ ἕως τοῦ ἐν τῇ μύλωνι ἀλήθοντος, ἵνα μὴ ἐπηρεάσῃ τις τοῦ αὐτοῦ (Ἁθῶ) μοναχοῦ· ἀλλὰ μηδὲ καθὼς [ἔστι] τοῦ Ἱερισσοῦ ἢ ἐνορία καὶ τὴν ἔσω πρὸς τὸ τοῦ Ἁθῶνος ὄρος εἰσέρχεσθαι τινας, μήτε ποιμένας μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν, μήτε βουκόλους
 20 μετὰ βουκολίων αὐτῶν νέμεσθαι ἐντὸς τοῦ ὄρους Ἁθῶ, ἀλλὰ μένειν ἀνενοχλήτους καὶ ἀταράχους τοὺς ἐν αὐτῇ μοναχοὺς ἐνασκοῦντας.
 24 Οὕτως ἐντελλόμεθα. (λείπει). καὶ ἐπιβεβαιουμένον διὰ τοῦ παρόντος εὐσεβοῦς χρυσοβούλλου, ἵνα μένωσιν οἱ ἐν τῇ Ἁθῶ οἰκοῦντες μοναχοὶ ἀνενοχλήται πάντες, γεγενημένου κατὰ τὸ ἔτος 875 ἐπι-
 25 νεμήσεως 6', ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς κράτος ὑπεσημήνατο».

Τὸ σιγγίλιον αὐτὸ ἦτον ἀξιόλογον, ἐν μεμβράνῃ γεγραμμένον, πλὴν

1. Σιγγιλίου 3. χρυσόβουλλον 5. ἐλαίω 6. ἐρημικὸν ἐλομένους
 9. ἐπηρεαζομένων 12. ἀταράχως 15. (καὶ 16) ἕως 18-19. εἰσέρχεσθαι
 19. μήτε τῶν 22. οὕτως 24. γεγενημένου

βάρβαρος τις κοιλιόδουλος δι' ἄγραν ἰχθύων μελανούρων ἀπέκοψε τὰ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει αὐτοῦ τὰς ἄκρας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀναγινώσκονται.

Δήλον δὲ ὅτι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ ὄρει Ἁθῶ ἀσκούντων μοναχῶν ἐγένετο, ἵνα μένωσιν ἀνενοχλήται ἀπὸ τοῦς ἐγγχωρίους Ἱερισσοῦ καὶ κύκλιω χωρίων, νὰ μὴ εἰσάγῃσι ζῶα καὶ βόας νέμονται ἐν τῇ ὄρει. Ἄλλ' ἐπειδὴ δι' ὑπομνήσεως τοῦ δόλου Ἰωάννου Κολοβοῦ (ὅς εὐρίσκειται συνασκητεύων μετὰ τοῦ δόλου Βασιλείου καθὼς εἰς τὸν Βίον του φαίνεται) εὐρίσκειτο εἰς φύλαξιν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ, μετὰ δὲ τὴν τούτου ἀποβίωσιν καὶ τοῦ βασιλέως Βασιλείου οἱ διάδοχοι τοῦ Κολοβοῦ ἔφερον αὐτὸ πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸν βασιλέα Λέοντα τὸν
 10 Σοφόν, υἱὸν τοῦ Βασιλείου, τὸ ὁποῖον ἐδέχθη εὐμενῶς καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν ἵνα συντεθῇ καὶ ἐκ μέρους αὐτοῦ ἴδιον σιγγίλιον. Οἱ δὲ μοναχοὶ τοῦ Κολοβοῦ ἀντὶ τοῦ ἐπικυρωτικοῦ ἐποίησαν χαριστικὸν σιγγίλιον καὶ ἔγραψαν πολλὰ χωρία καὶ μοναστήρια νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰ Σιδηροκαύσια, ἕως εἰς τὸ βουνὸν Χωλομῶντος. Ἐγραψαν δὲ καὶ
 15 πεδινὰ μέρη τοῦ Ἁθῶ (οὐχ ὥς τινες ὑπέλαβον ὅλον τὸν Ἁθῶνα) νὰ νέμονται τὰ κτήνη αὐτῶν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπεριέργως ἐπεκύρωσε τὸ νέον ἐκεῖνο σιγγίλιον. Οἱ δὲ μοναχοὶ, λαβόντες τὸ ἐξ ἀπάτης ἕτερον σιγγίλιον, ἔθλιβον τοὺς μοναχοὺς τοὺς ἠσυχάζοντας εἰς χαμηλὰ ζεστά μέρη, Καθέδρας τῶν γερόντων, φέροντες τὰ κτήνη τῶν πλησιοχώρων
 20 ἐπὶ συμφωνίᾳ πληρωμῆς, στενοχωροῦντες καὶ τοὺς ἐγγχωρίους. Συνέθη δὲ ἐλθεῖν εἰς Θεσσαλονίκην ἄρχων τις βασιλικὸς, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐλθόντες οἱ τοῦ Ὄρους μοναχοὶ καὶ οἱ χωρικοὶ λαϊκοὶ ἐσυμβουλευθήσαν περὶ τῆς ἰσχυροῦς εἰς αὐτὸν γενομένης καταδυναστείας. Ὁ δὲ ἄρ-
 25 χων ἐσυμβούλευσεν αὐτοὺς νὰ ἀναφέρωσι τὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὸν βασιλέα. Ὅθεν ἀναφερθέντες, καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὴν ἀπάτην, ἐπρόσταξε νὰ ἐλθῶσιν οἱ μοναχοὶ τοῦ Κολοβοῦ, φέροντες καὶ τὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ ἐξετασθῶσιν. Ἀνακριθείσης αὖν τῆς ὑποθέσεως, ἐσχίσθη τὸ ἐξ ἀπάτης γεγόμενον ἐκεῖνο σιγγίλιον καὶ ἐδόθη τὸ κάτωθεν ἐπικυρωτικὸν τῶν ἰδίων προνομίων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Βασιλείου τῶν δοθέντων
 30 τοῖς μοναχοῖς Ἁθωνίταις, καὶ συνέστειλε τὰ ὄρια τῆς μονῆς Κολοβοῦ, φερωνύμως κολοβώσας διὰ τὴν γενομένην ἀπάτην, ἀποκαταστήσας καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἐν τοῖς χωρίοις μονύδρια εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

1. τέλη 4-5. Ἱερισσοῦ 5. εἰσάγουσι νέμονται 12. ἄδεια Σιγγιλίου
 13-14. Σιγγίλιον 15. ἕως 17. νέμονται 18. Σιγγίλιον
 19. Σιγγίλιον 27. κολοβός 29. σιγγίλιον 38. Μονήδρια

«Ἐτερον»

«Χρυσόβουλλον Λέοντος τοῦ Σοφοῦ βασιλέως ἐν ἔτει 900».

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
 [Α]λέων πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων.....(λείπει).....
 ἵνα μένωσιν ἀμέτοχοι πάσης παρενοχλήσεως οἱ τοῦ Ἁθω μοναχοί,
 ἐλευθεριάζοντες..... καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας ὑπερηύχοντο· τοῖνον
 5 καὶ τοῖς ἀσκηταῖς πᾶσιν ἄνεσιν..... Πάλα· μὲν ὁ τῆ θείᾳ λήξει
 βασιλεὺς καὶ πατήρ ἡμῶν σιγίλλιον ἐξ αἰτήσεως Ἰωάννου τοῦ ἐπιλε-
 γομένου Κολοβοῦ λαβεῖν ἐδικαίωσε τοῦ παραφυλάττεσθαι πάντα τοὺς
 ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει Ἁθω σχολάζοντας θείους ἄνδρας ἐν διαφόροις κατα-
 σκηνώσει· καὶ πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡγουμένου Ἰωάν-
 10 νου νεουργηθεῖσαν μονὴν τῆς τοιαύτης καταπολεύσεως καὶ προνοίας
 ἀπολαμβάνειν καὶ κατέχειν τὴν ἐγορίαν τοῦ Ἱερισσοῦ καὶ μόνην· καὶ
 τῆς τοιαύτης θείας κελεύσεως τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῆ λήξει πατρὸς ἡμῶν
 καὶ βασιλέως ἐπὶ χρόνους τινὰς κρατησάσης, ὕστερον δὲ προσελθόντες
 καὶ οἱ τῆς μονῆς Κολοβοῦ, ἐν ἀρχῇ τῆς ἡμετέρας αὐτοκρατορίας,
 15 καὶ πλαγίως διδάξαντες, ὡς ἐν τάξει ἐπικυρωτικοῦ τοῦ ἐν τῆ θείᾳ
 λήξει πατρὸς ἡμῶν || καὶ βασιλέως σιγίλλιον ἐπέζητήσαν, ἐν ᾧ παρα-
 20 λόγως τῆς τοῦ σιγίλλίου μετενεχθέντες τάξεως χαριστικῆς τύπον, ὡς
 οὐκ ὄφειλε, διεγράψαντο, καὶ περιορισμὸν ἐκθέμενοι σχεδὸν τὸν ὅλον
 εἰς δεσποτεῖαν καὶ κυριότητα κατακρατήσαντες Ἁθωνα καὶ πρὸς τού-
 25 τοις καὶ χωρῖα ἀπὸ τε τῶν λεγομένων Σιδηροκαυσίων καὶ τῶν Χιλο-
 μουτλῶν καὶ ἄλλων τινῶν, καὶ πρὸς τοῦτοις καὶ μοναστήρια ἀπὸ τε
 τοῦ Μυστάκωνος, τοῦ Καρδιογνώστου καὶ Ἀθανασίου καὶ Λουκά,
 καὶ τὴν λεγομένην Γερόντων ἀρχαίαν καθέδραν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ περιωνύμου ὄρους Ἁθωνος Ἀνδρέας ὁ εὐλαδέστατος μοναχὸς
 25 καὶ πρῶτος ἡσυχαστῆς τοῦ αὐτοῦ ὄρους, ἐκ προσώπου πάντων τῶν
 ἐκεῖσε σχολαζόντων θείων ἀνδρῶν (9) τὴν βασιλεύουσαν καταλαβὼν,

9 Ὅρα ὅτι περιώνυμον καλεῖ τὸ ὄρος Ἁθω· τὸν δὲ Ἀνδρέαν πρῶτον τοῦ ὄρους λέγει εἶναι· καὶ πατέρες μοναχοὶ ἰδίως ἐν κελλίοις ἡσυχάζον, οὐχὶ δὲ ὅτι καὶ ἕρημον μοναχῶν εἶναι ὡς τινες ὑπενόησαν, ἀλλ' ἀπερίσπαστον βίον διήγουν· προϊόν-

6. Σιγίλλιον 11. Ἱερισσοῦ 12. τινὰς 16. σιγίλλιον 17. σιγίλλιον
 18. ὄφειλε 21. καὶ ἄλλων καὶ ἄλλων

ἐδεήθη τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἀναδιῶξαι ὡς οἱ τῆς μονῆς Κολοβοῦ
 τῆς τοιαύτης ἐπειλημμένοι προφάσεως καὶ εἰς δικαίωμα τῆς τοιαύτης
 τηνικαῦτα γενομένης κατὰ πανουργίαν περιγραφῆς, τὸν αὐτὸν χάρτην
 προσκομίζοντες, κατεκράτησαν τὸ ὅλον ὄρος τοῦ Ἁθωνος καὶ τοὺς ἐν
 αὐτῷ σχολάζοντας θείους πατέρας ὑπὸ ἰδίαν παροικίαν, πολλάκις δια- 5
 πληκτιζόμενοι, ἀπόφαινονται, καὶ ἀποδιώκειν ὡς ἀπὸ οἰκείων κτημά-
 των ἰσχυρῶς διατεινόντες, καὶ πρὸς τοῦτοις νομαδικὸν προάστειον
 τὸν ὅλον διακρατοῦντες Ἁθωνα, καὶ τῶν πλησίον τούτων χωρίων εἰς-
 ἄγοντες τὰ βοσκήματα καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς τούτων μονῆς κομιζόμενοι,
 μικροῦ δεῖν ἀπελεύειν αὐτοὺς ἐκεῖθεν παντελῶς ἐκδιάζοντες· πρὸς 10
 τοῦτοις δὲ καὶ ἐκ τοῦ μέρους τῶν εἰρημένων χωρίων συνελθόντες τῷ
 αὐτῷ εὐλαδεστάτῳ ἀνδρὶ περὶ τῆς τοιαύτης πλεονεξίας καὶ παραλό-
 γου κατασχέσεως τῶν τῆς μονῆς τοῦ Κολοβοῦ κατεβόησαν· περὶ ὧν
 δεξάμενος ὁ πρωτοσπαθᾶριος Νικηφόρος, καὶ ἐπώνυμον τοῦ Εὐπράξῃ,
 ἀκριβῶς διερευνήσασθαι τὴν ἀλήθειαν, εἰ οὕτως ἔχει, τῆ βασιλείᾳ 15
 ἀνηνέγκατο. Καὶ δεξάμενος παρὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἀμφοτέρω αὐ-
 τῶν τὰ μέρη τὴν βασιλεύουσαν καταλαβεῖν || προσέταξε, καὶ δὴ ἐπὶ σ. 207
 τῆ παρουσίᾳ τοῦ πρωτοσπαθαρίου Νικηφόρου δοθέντος παρὰ τοῦ
 ἡγουμένου Κολοβοῦ μονῆς, εἰς πρόσωπον τῆς οἰκείας μονῆς Παχω-
 μίου καὶ Ἀθανασίου μοναχῶν, καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παραγενο- 20
 μένων καὶ ἐξετασθέντων, κελεύσει τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐπὶ Στεφάνου
 μαγίστρου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Βασιλείου πρωτοσπαθαρίου καὶ τοῦ
 ἐπὶ δεήσεων ἐπὶ τοῦ περιωνύμου ὑπηρέτου τῶν ἀσκηρίτων, εὐρέθησαν
 ταῖς ἀληθείαις παραλόγως προγραφέντα τὰ ταιαῦτα τόπια ἐν τῇ
 παραλόγῳ γενομένῳ χάρτῃ τῆς βασιλείας ἡμῶν. Ὅπερ δὴ καὶ αὐτοὶ 25
 οἱ μοναχοὶ οἱ προειρημένοι τοῦ μέρους τοῦ Κολοβοῦ ἐπὶ τῆ παρουσίᾳ
 πάντων συνομολογήσαντες κατέθεντο.

Ταῦτα οὖν ἡ θεοπρόβλητος ἡμῶν βασιλεία παρ' αὐτῶν ἀναμα-
 θοῦσα καὶ τὰς τῆς δικαιοσύνης ἀκοᾶς εὐμενῶς ἐπικλίνασα, ἐπέταξε
 τὸν τοιοῦτον τηνικαῦτα παραλόγως γεγόμενον χάρτην διαρρηχθῆναι, 30
 διαφυλάττεσθαι δὲ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐν θείᾳ τῆ λήξει πατρὸς
 ἡμῶν καὶ βασιλέως πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἁθωνι σχολάζοντας μοναχοὺς

τος (κωδ. προϊόντως) δὲ τοῦ χρόνου ἠῤῥησαν τὰ μονῆδρια (κωδ. Μονήδρια), εἴτα
 καὶ εἰς μεγάλας μονὰς ἐγένοντο· τὸ δὲ Βατοπέδιον ἦταν τότε κατεδαφισμένον ὑπὸ
 τῶν βαρβάρων. καὶ διὰ τὴν ἔφοδον συχνάκις οἱ μοναχοὶ ἐξευγαν.

2. ἐπειλημμένοι 7. προάστειον 11. εὐπράξῃ 15. ἔχειν
 16. ἀνηνέγκατο 23. ὑπηρέτου

ἀπαρενοχλήτως ἀπὸ παντοίας ἐπιρρείας καὶ τῆς ὡς εἰκὸς ἐγγινομένης ἐνοχλήσεως¹ ὡσαύτως καὶ τὰ χωρία κατέχειν ἀκαινοτόμητα τὰ ἴδια εἰκαίαι²· τοὺς δὲ τῆς μονῆς τοῦ Κολοβοῦ ἀρκεῖσθαι κατὰ τὸν χάρτην τοῦ ἐν τῇ θείᾳ τῇ λήξει πατρὸς ἡμῶν καὶ βασιλέως εἰς τὴν τῆς ἑνορίας τοῦ Ἱερισσοῦ διακράτησιν καὶ τὴν κατανομήν μόνην τῶν Καμένων σὺν τοῖς τόποις τῶν ἀμπελίων καὶ κηπαρίων αὐτῶν καὶ μόνων· τὰ δὲ λοιπὰ πάντα κλάσματα τῶν τε Καμένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸν τύπον τῶν κλασματικῶν ἐλευθεριάζειν καὶ νέμεσθαι αὐτὰ πάντας τοὺς παρακειμένους. Διὸ καὶ πρὸς περισσύτεραν ἀσφάλειαν καὶ διγνεκῆ³ δικαίωσιν τοῦ τε μέρους τῶν ἐν τῇ Ὄρει ἀσκητῶν καὶ τῶν χωρίων ἀπόλαυσιν καὶ καταδίχην τοῦ μέρους τοῦ Κολοβοῦ τὸ παρὸν ἡμῶν εὐσεβὲς σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα ἐπικυρωτικὸν τοῦ ἐν τῇ θείᾳ λήξει πατρὸς ἡμῶν καὶ βασιλέως ἐπιδοθῆναι τῇ μέρει τῶν ἐν τῇ Ὄρει ἀσκητῶν ἐκελεύσαμεν, γεγεννημένον || κατὰ τὸ 900 Ϟ ἔτος· ἐν τῇ ἡ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημῆνατο κράτος⁴.

Τὰ ἀνωθεν δύο χρυσόβουλλα εἶναι τὰ παλαιότερα πρὸ τοῦ κτισθῆναι τὴν Λαύραν· ὅτι ἀπὸ τῆς καταδρομῆς τῶν ἀσεβῶν πολλάκις κατερημύθη τὸ Ὄρος· ἔτι καὶ τὸ Βατοπέδιον κατερημύθη ἀπὸ τὸν Νύσσιριν ἐκείνων, κρατούντων τὴν Κρήτην οἱ Ἀγαρηνοί· καὶ μετὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, [ἔτε] Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς ἐλύτρωσε τὴν Κρήτην, λυτρωθεὶς ὁ ἐκκλησιάρχης, ἐλθὼν εἰς Βατοπέδιον, ἀνεκάλυψε τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ὕδατος ἰσταμένην, καὶ τῆς λαμπάδος μενούσης ἡμένης. Αὐτὰ εἰσι μεμαρτυρημένα καὶ οὐχὶ πλάσματα. Ὄθεν διὰ τὸν φόβον τῶν πειρατῶν οἱ μοναχοὶ ἡσύχαζον εἰς κελλία καὶ μικρὰ μονύδρια· ὡς καὶ εἰς τὸν Βίον τοῦ ὁσίου Εὐθύμιου φαίνεται, ὅτι ἦσαν μοναχοὶ κάτοικοι εἰς τὸ Ὄρος, πρὸς οὓς ὁ Εὐθύμιος ἐξελθὼν τοῦ σπηλαίου ἀπήλθεν εἰς αὐτούς. Ὁσαύτως καὶ εἰς τὴν διαθήκην τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου φαίνεται, ἔτι εἶχασιν οἱ μοναχοὶ ἀγρούς καὶ ἀμπελῶνας· τὰ δὲ καλούμενα ἀγροὶ ἐλέγοντο καὶ μονύδρια, ὡς εἰς παλαιὰ ἔγγραφα φαίνονται.

1. εἰκὸς 6. ἀκαινοτόμητα 7. Ἱερισσοῦ 8-10. διγνεκῆ 12. σιγιλλιῶδες 17. βατοπαίδιον 19. ἐκείνων 20. φωκᾶς 21. βατοπαίδιον 25 (καὶ 29). μονύδρια

Ἔτερον χρυσόβουλλον Ῥωμανοῦ βασιλέως καὶ τῶν σὺν αὐτῷ·
κατὰ τὸ ἔτος ,συμβ' ἦτοι 942.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος Ῥωμανός, Κωνσταντῖνος, Στέφανος καὶ Κωνσταντῖνος πιστοὶ βασιλεῖς Ῥωμαίων.

Τὸ ταῖς ἀγαθαῖς πράξεσιν ἐπακολουθεῖν καὶ ταύταις ἐπικουρεῖν βασιλικῆς ἐστὶν ἀληθῶς προνοίας καὶ ἀγγινοίας, ὡς ἂν μόνιμον ἢ τὸ ἄγαθὸν καὶ ἀναλλοίωτον εἰς αἰεὶ. Διὰ τοι τοῦτο τῶν πρὸ ἡμῶν βεβασιλευκότων χρυσόβουλλον ἐπιδεδωκότων τοῖς ἐν τῇ Ἀθωνί ἀσκηταῖς, τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἢ ἡμετέρα ἐπισκεψαμένη καὶ || ἀποδεξαμένη βασιλεῖα, διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς εὐσεβοῦς ἐπικυροὶ χρυσοβουλλίου λόγου, τοῦ παραφυλάττεσθαι πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀθω ὄρει σχολάζοντας τοῦ θείου ἀνδρᾶς ἐν διαφόροις κατασκηνώσεσι· καὶ πρὸς τούτοις καὶ τὴν Κολοβοῦ Ἰωάννου νεουργηθεῖσαν μονὴν τῆς τοιαύτης προνοίας καταπολαύειν καὶ κατέχειν τὴν ἑνορίαν Ἱερισσοῦ καὶ μόνον καὶ ἀπλῶς πᾶν εἴ τι ἕτερον ἐν τῇ αὐτῇ χρυσοβουλλίᾳ ἀναγράφεται ἀπαραιοῦτον διαφυλάττεσθαι, μήτε προσθήκης, μήτε ἀφαιρέσεως τῆς οἰανοῦν γενομένης· πλὴν τοῦτο διορίζομεθα, ἵνα ἢ ἐμφερομένη ἐν τῇ αὐτῇ χρυσοβουλλίᾳ ἀρχαία τῶν γερόντων Καθέδρα (α) ἀπαρενοχλήτως διατηρῆται ἀπὸ πάσης ἐπιρρείας ἀγγαρείας καὶ ζημίας τῆς ὡς εἰκὸς γενομένης παρά τε ἐπισκόπων καὶ ἀρχόντων καὶ ἄλλου παντός, καθὼς ἦν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὡς βεβαίου καὶ ἀσφαλοῦς χρηματιζόντος

(α) Ἡ Καθέδρα τῶν γερόντων εὐρίσκεται ἐν τῇ νῦν Μετοχίᾳ τῶν Ἰεθῆρων τὸ καλούμενον Πυργόδια· ἦτο δὲ κάθισμα κοινὸν τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν γερόντων μοναχῶν καὶ τόπος κοινὸς εἰς ὃν συνήρχοντο διὰ τῆς καταδρομῆς τῶν θαλασσοπειρατῶν· ἕστερον δὲ ἔγιναν ταῖς Καρυαῖς κελλία, καὶ ὁ Πρῶτος τοῦ ὄρους διέτριβε. Καρυαῖς δὲ εὐρίσκεται γεγραμμένον καὶ οὐχὶ Καρυαῖς, ἐκ τῶν φυτῶν λεπτοκαρῶν τὴν κλήσιν λαβοῦσαι· καὶ Λαύρα κελλιωτικῆ ἐκαλεῖτο, ὅτι εἰς διάφορα κελλία ἡσύχαζον ἰδίως μοναχοί. Ἡ δὲ καθέδρα τῶν γερόντων διὰ τὸ θερμότερον μέρος πρὸς παρηγορίαν οἱ ἀσθενεῖς ἡσύχαζον ἵνα ἔχωσι καὶ παρηγορίαν ἐκ τῶν πλησιαζόντων χωρίων, καθὼς οἱ θεσσαλονικεῖς ἀρχόντες διεχώρισαν.

5. ἐστίν 13. Ἱερισσοῦ 18. ἀγκαρίας εἰκὸς 22. ἀγιορειτῶν

τοῦ παρόντος ἡμῶν εὐσεβοῦς χρυσοβουλίου λόγου, γεγεννημένου κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα τῆς ἐβδόμης ἐπινεμήσεως, ἐν ᾗ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημνήματο κράτος.

Ῥωμανὸς καὶ Κωνσταντῖνος, Στέφανος καὶ Κωνσταντῖνος πιστοὶ βασιλεῖς Ῥωμαίων πόρφυρογέννητοι „συμβ“.

Δήλωσις.

Ἀκολουθοῦντες τὴν χρονολογίαν, ἐπειδὴ τὰ προγραφέντα τρία χρυσοβούλλα εἶναι τὰ παλαιότερα, τὸ μὲν ἐν ἔτει 875, τὸ δὲ [8]90 καὶ τὸ ἕτερον 942, ἀκολουθῶντες ὡδε τιθέμεθα καὶ τὸ πρῶτον Ἰτυρικὸν τοῦ Ὁρους, γενόμενον κατὰ τὸ 971 ἔτος ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου Ἰζμιακῆ· τὸ ὅποιον ἔγινεν ἐξ αἰτίας τῶν πρωτείων, ὡς φαίνεται εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τῆς Λαύρας· ὅτι ἐξ ἀπάτης καὶ ἀπλότητος ἐκινήθησαν κατὰ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου, καὶ ἀνήλθον εἰς τὴν βασιλεύουσαν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωάννην ὅ,τε πρῶτος τοῦ ὄρους, Ἀθανάσιος καὶ οὗτος καλούμενος, καὶ ὁ Παύλος Ἐηροποτα-
 10 μίτης κατὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Λαύρας, ὡς ὅτι παρέδωκε τὰ παλαιὰ ἡγήθη τῶν πατέρων τοῦ Ὁρους, καὶ ἔσπειρεν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνας, καὶ εἰσῆγαγε βόας κ. λ. π. Ὅθεν ἀπελθόντες καὶ ἐμφανισθέντες τῷ βασιλεῖ, ἐπληροφόρησεν αὐτὸν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὅτι οὐχὶ ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενος ἤγειρε τὴν Λαύραν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 20 καὶ ὁ φονεὺς ὑπ' αὐτοῦ Νικηφόρος βασιλεὺς ἠνάγκασεν αὐτὸν, σκοπὸν ἔχων τοῦ μονάσαι, καὶ ὁ ἄσπιτος αὐτοῦ θάνατος ἐκώλυσε αὐτὸν. Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἰζμιακῆς, καὶ τυφθεὶς τὴν συνείδησιν ὁ φονεὺς ἐκείνου γενόμενος καὶ τοῦ μονάσαι αὐτὸν κωλύσας φιλαρχίας ἕνεκα, οὐ μόνον ἀθώωσε τὸν Ἀθανάσιον, ἀλλὰ καὶ ἀνέλαβε τὴν φρον-
 25 τίδα τῆς Λαύρας εἰς ἐξιλέωσιν τοῦ φόνου ὅπου ἔπραξε· καὶ ἐπρόσθεσε καὶ ἕτερον πολέμιον τοῦ δοθέντος παρὰ Νικηφόρου· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Λαύρας ἐτελείωσε, καὶ τὸν μέγαν πύργον αὐτὸς ἐκ βάθρων ἤγειρεν, οὐ καὶ τὸ ὄνομα σώζει, πύργος τοῦ Ἰζμιακῆ καλούμενος ἕως τοῦ νῦν.

1. χρυσοβουλίου 7. παλαιότερα 90 22. Ἰζμιακῆς 27. ἤγειρε
 28. ἕως

11.

Ἐκ τοῦ Τράγου (ἦτοι μεμβράνης ἐκ δέρματος τράγου κατασκευασθείσης) ὑπόμνημα περὶ τῆς τοῦ Ὁρους Ἀθῶ καταδρομῆς ὑπὸ τῆς ἀφίξεως Μιχαὴλ πρώτου τῶν Παλαιολόγων καὶ Βέκκου πατριάρχου μετὰ στρατοῦ Λατίνων καὶ τῶν ὄσων κακῶν ἐν αὐτῷ διεπράξαντο *.

Μιχαὴλ τοῦ πρώτου τῶν Παλαιολόγων τὸ Ῥωμαϊκὸν σκῆπτρον διέποντος καὶ ὄρωντος αὐτὸ ἄκρως ταπεινωθὲν διὰ τὸ ὑπὸ Ἀγαρηγιῶν καὶ Βουλγάρων ἐξ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἐκατέρωθεν πολεμούμενον βουλήν πονηρὰν καὶ θεῶν ἀπαρέσκουσαν βουλευσάμενος σὺν τῷ τότε πατριαρχοῦντι Ἰωάννῃ τῷ Βέκκῳ τῷ λατινόφρονι, ὡςτε προστεθῆναι ὁ
 τῷ λατινικῷ φρονήματι ἐπὶ προφάσει μὲν δῆθεν τῆς τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνης καὶ τοῦ βοηθείας ἐκείθεν λατινικῆς τυχεῖν κατὰ τῶν αὐτῷ ἐπανισταμένων καὶ μᾶλλον φοβούμενος Κάρολον τὸν αὐτοκράτορα Γαλλίας, παρὰ τοῦ πάπα τότε στεφθέντος, πρὸς δὲ Βαλδουῖνος ὁ τυραννικῶς βασιλεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει διωχθεὶς κατέφυγε, ζητῶν
 10 βοήθειαν τοῦ ἐπανελθεῖν καὶ ἐπαναλαβεῖν τὸ βυζάντιον σκῆπτρον. Ὅθεν καὶ πάντας ἔσπευσεν εἰς κρημνὸν ἐλκῦσαι τῆς τοιαύτης παπι-

* Περιλαμβάνεται πλὴν ἄλλων κωδικῶν ἐν σ. 281-285 τοῦ ἑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐξ οὗ ἐξεγράφη τῷ 1895 ὑπὸ τοῦ συνοδεύοντός με εἰς τὸ Ἁγιον ὄρος κ. Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, ἀντιβιβλιῶν ἑπ' ἐμοῦ. Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν κώδικα καὶ ἐκδίδεται ἐνταῦθα. Ὁ δὲ ἀναγνώστης πρέπει ν' ἀντιβάλῃ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου (Ὁρθόδοξος Ἑλλάς. Ἐν Λειψίῳ. 1868) καὶ τὴν τοῦ κ. Μανουὴλ Γεδεῶν (Ὁ Ἁθῶς σ. 139 κ. ἐ., μὴ σημειῶντος τὸν κώδικα, ἐξ οὗ ἐξέδωκε τὸ κείμενον τοῦτο, ὑποσημειῶντες δὲ τὰς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Δημητρακοπούλου διαφορὰς. Ὅπου μόνον ἀπαραίτητον παραθέτων ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι τὰς γραφὰς τῶν δύο προτέρων ἐκδόσεων, τὴν μὲν τοῦ Δημητρακοπούλου ἐδήλωσα διὰ τοῦ Δ, τὴν δὲ τοῦ Γεδεῶν διὰ τοῦ Γ, ὅν δὲ ἀγορευτικὸν κώδικα διὰ τοῦ Α.

2. διέποντος Α 4. βουλευσάμενος ΓΔ : βουλισάμενος Α 7. τυχεῖν ΓΔ : λαβεῖν Α 9. Βαλδουῖνος ἔγραψα : Βαλδουῖνος Α : Βαλδουῖνος ΓΔ

κῆς αἰρέσεως, ὅπως ἔξῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ πάπα, ἐξαιρέτως δὲ τοὺς ἐν τῇ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶ, Ὀλυμπόν τε καὶ Γαλήσιον αἰκοῦντας μοναχοὺς· ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπεκρούσαντο διὰ τῆς δογματικῆς καὶ ἐλεγκτικῆς ἐπιστολῆς, ἦν πρὸς αὐτὸν ἐξαπέστειλαν· ὁ δὲ παραλαβὼν τὸν αὐτοῦ ὁμόφρονα πατριάρχην σὺν ἑτέροις ἄλλοις ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τοὺς Λατίνους || καὶ προστεθεὶς τῇ ἐκείνων αἰρέσει καὶ τοῖς ἀλλοκότοις δόγμασιν, ἔνωσιν δῆθεν πεποίηκε καὶ ταραχοποιὸν εἰρήνην, ἣτις ἐπὶ ὀκταετίαν τὰς ἐκκλησίας πάσας ἐτάραξεν, ὡς ἐν τῇ Ἰόμῳ τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ βασιλέως συγκροτηθεῖσιν συνδιέλιπται.

Ἐπαναζεύξαντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὰ ἴδια μετὰ τῆς προσληφθείσης αὐτῷ ἐκείθεν σαθρᾶς δυνάμεως καὶ συγκίνης ἐπικουρίας (θαλασσοπορῶν γὰρ ἦν) ἐν παρόδῳ προσέβαλε τῇ τοῦ Ἁθῶνος ἁγιωνύμῳ ὄρει, προθυμούμενος καὶ караδοκῶν, ὅτι, εἰ τοὺς ἐν αὐτῷ μοναχοὺς συνεπομένους ἔξει τῇ ἑαυτοῦ φρονήματι καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας ἀπόνως ἐλκύσει εἰς τὸν τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ κρημνόν. Ὄθεν καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Λαύρα ἐλθὼν, οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἰδόντες φόβῳ καὶ δειλίᾳ, ὡς οὐκ ἔδει, ληφθέντες ἢ μᾶλλον φιλοψυχῆσαντες καὶ προκρίναντες οἱ τάλανες τῶν αἰωνίων τὰ πρόσκαιρα, καὶ ὡς ὁ Δημᾶς ἀγαπήσαντες τὸν νόον αἰῶνα, καὶ χωρὶς βασάνων καὶ ἀπειλῶν θᾶττον ὑπέκυψαν, προδόντες τὴν ἑαυτῶν εὐσέβειαν, καὶ μετὰ φώτων καὶ ὕμνων καὶ προπομπῆς τοῦτον ἐδέξαντο, ὡς μιμητὰ τέκνα, υἱοὶ παράνομοι καὶ ἀλλότριαι τοῦ ἑαυτῶν πατρὸς Ἀθανασίου καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ λειτουργήσαντες ἀνιέρως μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ Λατίνων καὶ λατινοφρόνων, τὴν ἀναφορὰν μετὰ ἀζύμων τῶν αἰρετιζόντων ἐποίησαντο, τοῦ πάπα λέγω δὴ καὶ τοῦ πατριάρχου σὺν τῷ βασιλεῖ. Ἐἴτα ἐκείθεν ἀπάρας ἐν τῇ τῶν Ἰθῆρων κατήχθη σεβασμῆς μονῆ, τὰ αὐτὰ δρᾶσαι βουλόμενος. Ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος ὁ μάταιος· οἱ γὰρ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες καὶ ἀσκοῦντες ὀσιώτατοι μοναχοὶ οὐκ ἐνέδωκαν τῇ δειλίᾳ, οὐδὲ ὑπήχθησαν τῇ τῆς Λαύρας πονηρῇ ὑποδείγματι· ἀλλ' ἀντέστησαν στερρῶς καὶ ἀνενδότως, καὶ ἐπὶ Κύριον πεποιθότες ὡς ὁρός Σιών, οὐκ ἐσαλεύθησαν, ἀντεχόμενοι || τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων, ἐλέγξαντες ἀποτόμως τὸν δυσσεβῆ βασιλέα καὶ τοὺς τούτου ὁμόφρονες ὡς αἰρετικούς καὶ παρανόμους. Ὁ δὲ, μὴ

ἐνεγκῶν τοὺς ἐλέγχους, διείλεν αὐτοὺς εἰς δύο, καὶ τοὺς μὲν ἐκ τοῦ ἰθῆρικοῦ γένους ὄντας ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐξώρισε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐν τῇ τῆς μονῆς πλοίῳ βαλὼν, ἐκέλευσε τῆς γῆς ἀποστάντας τοὺς αὐτοῦ ὑπασπιστὰς διατρήσαι τὸ πλοῖον καὶ τῇ βυθῷ παραπέμψαι. Καὶ οὕτως ἔτυχον τοῦ μακαρίου τέλους διὰ τῆς τοῦ ὕδατος πνιγμονῆς οἱ ἅγιοι ὀσιομάρτυρες καὶ ὁμολογηταί. τελέσαντες τὴν καλὴν ὁμολογίαν. Τὰ δὲ τῆς μονῆς πάντα διαρπάσαντες, ἐρημον αὐτὴν εἶασαν.

Ἀπάραντες τοίνυν ἐκείθεν ἐν τῇ τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶ καὶ μεγάλῃ μονῇ, καὶ εἰσελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτῇ, τὰ ὅμοια ἦν ἀπαιτῶν τῇ προλαβούσῃ, τῇ τῆς αἰρέσεως δηλαδὴ ἐνώσει καὶ τῇ ἀναφορᾷ τῶν αἰρετικῶν ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκοῦμενοι ὀσιώτατοι μοναχοὶ οὐκ ὑπέειξαν οὐδὲ ἔδωκαν ἑαυτοὺς, ἀλλ' ἀντέστησαν γενναίως, διελέγχοντες τὴν ἐκείνων παράνοιαν γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Διὸ καὶ τῇ ἐνστάσει αὐτῶν αἰσχυρθεὶς ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς ἐκέλευσε πάντας αὐτοὺς ἀπαχθῆναι ἐν γεωλόφῳ τινὶ ἔγγιστά που τῆς μονῆς· καὶ οὕτω διὰ τῆς ἀγχόνης τὸν μακάριον ὑπέστησαν θάνατον οἱ μακάριοι ὁμολογηταί, ἀπολαβόντες τὴν μακαρίαν καὶ αἰδίου ζωῆν ἀντὶ τῆς προσκαιρίου. Τὰ δὲ τῆς μονῆς πάντα σκυλεύσαντες καὶ ἀφανίσαντες ἠρήμωσαν. Δώδεκα δὲ τῶν ἱερομονάχων λογίους ἐξῶθεν τῆς μονῆς ἀπηγχόνησαν· Εὐθύμιον δὲ τὸν ἡγούμενον δῆσαντες ἀλύσει, πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τόπον παραθαλάσσιον Καλαμίτζιον καλούμενον ἐπάνω ὑφάλου πέτρας ἔασαντες, ἀπεπνίγη ὁ ἀσίδιμος καὶ οὕτως ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπῆλθεν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Ζωγράφου ἐπιλεγμένη· οἱ δὲ ἐν αὐτῇ θεοφιλέστατοι μοναχοὶ, τὸν ἀριθμὸν ὄντες κς', ἀπέκλεισαν ἑαυτοὺς ἐν τῇ τῆς μονῆς πύργῳ, || κάκειθεν ἠλεγχον αὐτὸν τοῖς ῥήμασιν ὡς βέλεσι βάλλοντες, αἰρετικούς καὶ παρανόμους αὐτοὺς ἀποκαλοῦντες. Ὁ δὲ παράνομος βασιλεὺς, κελεύσας τοὺς ὑπ' αὐτὸν συλλέξαι πλῆθος φρυγάνων καὶ κατακαῦσαι αὐτοὺς σὺν τῇ ὀχυρώματι, καὶ οὕτω τὸν διὰ πυρὸς ὑπέστησαν θάνατον οἱ μακάριοι ὀσιομάρτυρες κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

Ἐξελθὼν δὲ ἐκείθεν, κατέλαβε τὴν τῶν Καρυῶν κελλιωτικὴν Λαύραν, ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Ὄρους πρωτεῖον ἱδρύται· ὁ δὲ πρωτεύων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀντέστησαν αὐτῷ γενναίως, τοῖς προλαβούσιν ὁμοίως

4. διατρήσαι 8. Βατοπαιδίου 10. αἰρέσεως Α 10-11. αἰρετικῶν

11. ὑπέειξα ἔγραφα : ὑπῆρξαν Α : ἐνέδωκαν ΔΓ 15. ἔγγιστά που ΔΓ : ἔγγιστάπου 19. ἀπηγχόνησαν Α 20. ἀλύσει Α : ἀλύσει ΓΔ 21. Καλαμίτζιον Α : Καλαμίτζιον ΓΔ 26. αἰρετικούς Α 28-29. ἀχειρώματι Α

1. αἰρέσεως Α 6. αἰρέσει Α 8. ὀκταετίαν 10. συνδιέλιπται Α
21. θᾶττον Α 22. ἦοι 25. αἰρετιζόντων Α 28. δρᾶσαι

ἐλέγχοντες αὐτόν· ὁ δὲ εἰς ὀργὴν κινηθεὶς ἐκέλευσε πάντας αὐτοὺς
μαχαίρας ἔργον γενέσθαι· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν οἱ ἅγιοι ὁμολογη-
ταί. Τὴν δὲ ἐκκλησίαν πυρπολήσας καὶ τὰ τῶν μοναχῶν σκηνώματα
ληισάμενος, τὸν βουδὸν ὑπερβάς, ἐν τῇ τοῦ Ξηροποτάμου λεγομένῃ
5 μονῇ ἀφίκετο. Οἱ δὲ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες, συσχεθέντες φόβῳ καὶ ἀντι-
τῶν αἰωνίων τὰ πρόσκαιρα προτιμήσαντες, ὡς ὁ τῶν ἁγίων Τεσσαρά-
κοντα ἔκπτωτος, ἐπὶ κακῷ τῇ τῆς Λαύρας ζῆλωσαντες ὑποδείγματι,
ὁμοίως αὐτὸν ὑπεδέξαντο μετὰ φώτων καὶ κρότων καὶ μεγάλῃς τιμῆς.
Ἐἶτα ἐν τῇ ναῷ εἰσελθόντες ὁμοῦ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἀζυμιτῶν ἐτέ-
10 λεσαν, τοὺς αἰρετίζοντας μνημονεύσαντες. Ὁ δὲ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν Κύριος, θάπτον συσείσας μετ' ἡχοῦ, τὸν
μὲν ναὸν κατέβαλε καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς κατέχρωσε
καὶ τὰ τῆς μονῆς τείχη ἀνέτρεψεν, ἕνα μόνον καταλιπὼν ἐκ τῶν τοί-
χων κεκλιμένον καὶ αὐτὸν εἰς σημεῖον ταῖς μετέπειτα γενεαῖς. Ὁ δὲ
15 βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ταῦτα ἰδόντες καὶ αἰσχυνομένοι, τὰ πρόσωπα
σ. 285 ἐντροπῇ καλύψαντες, ταῖς ναυσὶν ἐπιβάντες, τὰ ἴδια κατέλαβον ἢ εἰς
τὰνάθεμα· ταῦτα δὲ πάντα κατὰ τὸ 1280 ἔτος συνέβησαν.

Τούτων δὲ ἀπελθόντων, καιροῦ λαβόμενοι οἱ μοναχοί, ἔσοι κρυ-
πτόμενοι κατελείφθησαν ἐν τοῖς λασιτέροις τόποις, φυγόντες διὰ τὸν
20 φόβον αὐτῶν, ἐξεληθέντες ἀπῆλθον ἐν τοῖς ἰδίοις σκηνώμασι, καὶ τοὺς
ὑπ' ἐκείνων κτανθέντας εὐρόντες συνέστειλαν καὶ τῇ δόξῃ ταφῇ
παραδεδώκασιν, τὰ τοῦ Δαβὶδ εὐκαίρως ἐπάδοντες «Ὁ Θεὸς ἤλυσαν
ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου,
ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ
25 οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν δόσιων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς».

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπέλαμψε τὸ τῆς ἀληθείας φάος ταῖς τοῦ Χριστοῦ
ἐκκλησίαις· τὴν γὰρ ψωριῶσαν τῆς Ῥώμης ἐκκλησίαν ἐκ τῆς ποι-
μνης τοῦ Χριστοῦ ἀποσκορακίσαντος τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἀνδρο-
νίκου τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος
30 μετονομασθέντος Ἀντωνίου μοναχοῦ, τὸ πατρικὸν ἀναδεξαμένου
σκηπτρον, πολὺν δὲ ζῆλον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν ὀρθῶν δο-

3. πυρπολήσας ΔΓ : πυρπολήσας διορθωθὲν εἰς πυρπολήσαν. ες Α

4. ληισάμενος ΔΓ : λυισάμενος 10. αἰρετίζοντας ΔΓ : αἰρετίζοντες Α

15. αἰσχυνομένοι ΔΓ : αἰσχυνοθέντος Α 19. κατελείφθησαν ΔΓ : κατελή-
φθησαν Α 22. ἤλυσαν ΔΓ : ἤλωσαν Α 24. θνησιμαῖα ΔΓ : θνησι-
μαῖα Α 30. μετονομασθέντος ΔΓ : μετονομασθέντος Α ἀναδεξαμένου ἄγρα-

φα : ἀναδεξάμενος Α : διαδεξαμένου ΔΓ

γμάτων τρέφοντος· ὅς καὶ σύνοδον οἰκουμένην συναθροίσας καὶ
τὸν Βέκκον τοῦ Ὑρόνου καθελὼν καὶ τῷ ἀναθέματι παραδούς σὺν τοῖς
μετ' αὐτοῦ εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις μετὰ Θεοῦ ἐπρυτάνευσεν, καθὼς
ἐν τῇ Ῥώμῃ τῆς ἁγίας αὐτοῦ Συνόδου πλατύτερον περιέχεται. Οὗτος
καὶ τὴν τοῦ Ξηροποτάμου μονὴν ἐκ βάλθρων ἀνίγειρεν, ἀλλ' οὐκ ἐτι-
προσέφυ τὸ μαγιτάριον, ὅπερ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Μ' μαρ-
τύρων ὑποκάτωθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης κατ' ἔτος αὐτομάτως ἐφύ-
ετο, διὰ τὸ βεβηλωθῆναι τὸ ἅγιον Ἰουσιαστῆριον ὑπὸ τῶν εἰρημένων
λατινοφρόνων.

Ἡ δὲ τοῦ Βατοπεδίου μονὴ ὑπὸ Στεφάνου τοῦ τῆς Σερβίας δεσπό- 10
του ἀνεκαινίσθη, καὶ ἡ ἐν αὐτῇ σεβασμία εἰκὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου ἐκοσμήθη· ἡ δὲ τοῦ Ζωγράφου καὶ τὰ ἐν τῇ Πρωτάτῃ τῶν Κα-
ρεῶν ἀφανισθέντα ὑπὸ τῶν τῆς Βουλγαρίας κρατούντων ἀνεκαι-
νίσθησαν.

Ἐὐξιώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς ἐκτενῶς τῇ Κυρίῳ, ἵνα διὰ πρεσβειῶν τῆς 15
ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, συμπρεσβευόντων καὶ τῶν ὁσίων
πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν (ὧν ἡ παρούσα διήγησις), σκεπάσῃ
ἡμᾶς ἀτρότους ἐκ τῆς ἰταλικῆς σκοτομῆνης. Ἀμήν.

(Ἐπεταί τὸ τέλος)

1. ὅς ΔΓ : ὄν Α 7. ἐπομίτωθεν ΔΓ : ἐπὶ κάτωθεν Α 18. σκοτομή-
νης ΔΓ : σκοτομήνης Α

ΤΡΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΝΤΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙΣ

Ἀξιόλογος συμβολὴ εἰς τὰ κατὰ τὸ βυζαντιανὸν ναυτικὸν, περὶ οὗ δυστυχῶς ὀλίγας ἔχομεν καὶ ἀνεπαρκεῖς εἰδήσεις, εἶνε τὰ κατωτέρω ἐκδιδόμενα τρία κείμενα.

Τούτων τὸ πρῶτον (Α'), ἀναφερόμενον εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν πλοίων, περισιώζεται ἐν φ. 886 - 91α τοῦ ὑπ' ἀρ. 367 ἑλληνικοῦ Παλατίνου κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ, γεγραμμένου τὸν ιγ' αἰῶνα, ἐξ οὗ καὶ ἄλλα ἐξεδώκαμεν ἤδη ἀξιόλογα κείμενα¹, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐκδώσωμεν καὶ ἕτερα. Συσχετιστέον δὲ τὸ κείμενον τοῦτο πρὸς τὸ ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς χρυσόβουλλον τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου τὸ ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Σαυκελίωνος². Δεῖται δὲ ἡ ἐρμηγεία τοῦ βατικανικοῦ κειμένου, περιέργου δι' ἄλλα τε καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ποικίλους καὶ ἐν πολλοῖς πρωτοφανεῖς καὶ δυσερμηνεύτους ἔρους³, πολλῆς μελέτης εἰδικοῦ περὶ τὰ ναυτικὰ ἀνδρός⁴.

Τὰ δὲ δύο ἄλλα κείμενα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ κώδικος 135 τῆς Μαρκιανῆς βιβλιοθήκης, ἔντος τῶν ἀνηκόντων ποτὲ εἰς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα, ἐν φ. 4206 - 4236. Καὶ εἶνε μὲν ὁ κώδιξ οὗτος γεγραμμένος τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ κείμενον ἀνέρχεται προφανῶς εἰς πολὺ ἀρχαιότερον χρόνον,

¹ Ἴδε Νέου Ἑλληνομνημονος Τόμ. Ε' σ. 49 κ. ἐ. Τόμ. ζ' σ. 32 κ. ἐ.

² Ἴδε Πανθώρας Τόμ. ΙΗ' σ. 225, 464 καὶ Miklosich—Müller Acta et diplomata Τόμ. ζ' σ. 122 κ. ἐ.

³ Σὺν τοῖς ἄλλοις παρατηρητέον, ὅτι ὁ κώδιξ μέχρι μὲν τινος γράφει μεγαρικόν, εἶτα δὲ μαγαρικόν ἢ καὶ μακαρικόν, ἐγὼ δ' ἔγραψα ἀπανταχοῦ μεγαρικόν. Ὁμοίως δ' ἐν τῷ κώδικι ἀλλαχοῦ μὲν γράφεται πρώρας, ἀλλαχοῦ δὲ πρώρης, ἐτήρησα δ' ἀμφοτέρους τούτους τοὺς τύπους.

⁴ Ἀξιόλογος εἶνε ἡ μελέτη τοῦ κ. Μ. Γούδα Ἡ καταμέτρησις τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κτλ. κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους ἐν τῇ Βυζαντινῇ Τόμ. Α' τευχ. α'. Ἐν Ἀθήναις 1909.

καὶ δὴ εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἐθαλασσοκράτουν ἐν τῇ νοτίῳ Αἰγαίῳ καὶ τῇ Συρίᾳ οἱ Σαρακηνοί, καθιστῶντες ἐπικίνδυνον τὸν πλοῦν εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς, ἄρα εἰς τὸν δέκατον περίπου ἢ ἐνδέκατον αἰῶνα. Περιέχουσι δὲ τὰ κείμενα ταῦτα τὰ πορίσματα τῆς θαλασσίας πείρας τῶν ἐν τοῖς νοτίοις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Κιβυρραιωτῶν καὶ Μαρδαϊτῶν.

Πράγματι τὸ μὲν θέμα Κιβυρραιωτῶν, οὕτω καλούμενον ἀπὸ τῆς πόλεως Κιβύρρας, κειμένης μὲν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Παμφυλίᾳ¹, ἀλλ' ἀνηκούσης εἰς τὸ θέμα Θρακησίων, ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ὄρους Ταύρου καὶ κατέβαινε εἰς τὴν θάλασσαν, περιλαμβάνον ὅλην τὴν παρ' ἀρχαίοις Κιλικίαν, μέγα μέρος τῆς Παμφυλίας, τὴν Λυκίαν καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Καρίας μέχρι τῆς Μιλήτου². Ἦσαν δ' εἰς τὸ αὐτὸ θέμα ἀνηκουσῶν νήσων αἱ σπουδαιόταται ἦσαν ἢ Ῥόδος, ἢ Κῶς καὶ ἢ Λέρος. Ἐνεκα δὲ τῆς παραθαλασσίας καὶ νησιωτικῆς θέσεως καὶ διὰ τὸ ἀσφαλὲς τῶν ἐν αὐτῷ κρυπτῶν λιμένων τὸ θέμα τοῦτο ἦτο τῶν ἐξαιρέτων σταθμῶν τοῦ βυζαντιανοῦ στόλου, ἰδίως ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου³. Ἐντεῦθεν δὲ περιβλεπτον ἦτο τὸ ἀξίωμα τοῦ διοικοῦντος τὸ θέμα στρατηγοῦ τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἐν ᾧ ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἀρχαιότεροις τοῦ Λέοντος οἱ Κιβυρραιῶται ἀπετέλουν ναυτικὸν δροῦγγον, διοικούμενον ὑπὸ ἰδίου δρουγγαρίου μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους 697⁴. Εἶχον δ' ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις καὶ τούτου τοῦ θέματος οἱ στρατηγοί, ὡς συνήθως οἱ τῶν ἄλλων σπουδαιότερων θεμάτων⁵, τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν πρω-

¹ Πρβλ. Tafel Dissertatio de Constantino Porphyrogeneto σ. 7.—Rambaud L'empire byzantin. Ἐν Παρισίῳ. 1870. H. Geizer Die Genesis der byzantinischen Themenverfassung. Ἐν Λειψίᾳ, 1899 σ. 34.

² Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου Περὶ Θεμάτων ἐκδ. Βόννης σ. 38, 18.

³ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου Περὶ Θεμάτων ἐκδ. Βόννης σ. 36, 15 κ. ἐ. Geizer ἐνθ' ἀν. σ. 33.

⁴ Geizer ἐνθ' ἀν. σ. 33. Σπυρ. II. Λάμπρου Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος Τόμ. Δ' σ. 357.

⁵ Αὐτόθι σ. 458.

τοσπαθαρίου, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸν σημερινὸν βαθμὸν ἀντιστρατήγου.

Διὰ ταῦτα εὐνόητον εἶνε πῶς παρὰ στρατηγῶν τῶν ἐμπειροθαλάσσιων Κιθυρραιωτῶν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ πραγματεία οἷα ἡ κατωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον Γ' ἐκδιδομένη, ἐν ἣ περιουνελέχθησαν τὰ πορίσματα τῶν παρατηρήσεων τῶν ναυτικῶν τοῦ θέματος ἐν τελείᾳ ἐπιγνώσει οὐ μόνον τῶν κατὰ τὴν Θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν κινδύνων. Μόνον δὲ λυπηρὸν εἶνε, ὅτι δὲν περιεσώθη τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Τίς οἶδε μὴ οὗτος ἦτο τις τῶν στρατηγῶν ἐκείνων τοῦ θέματος, ὃν ἔχομεν καὶ σήμερον ἔτι σωζομένας τὰς σφραγίδας¹, ἢ καὶ τις τῶν δύο ἐκ τῶν γενναίων πρὸς τοὺς Ἀραβας ἀγόνων γνωστῶν στρατηγῶν τῶν Κιθυρραιωτῶν, ὁ Κωνσταντῖνος Χαγὲ ὁ νικητὴς τοῦ 1035² ἢ ὁ Κωνσταντῖνος Καβαλλοῦριος³.

Ἐξ ὁμοίων δὲ λόγων ἐξηγεῖται καὶ ἡ προέλευσις τῆς ὑπὸ στοιχεῖον Β' ἐκδιδομένης κατωτέρω πραγματείας τῆς περιλαμβανούσης τὰς παρατηρήσεις τῶν Μαρδαϊτῶν. Ὡκοῦν δὲ οὗτοι τὰς παραλλίας τῆς Πισιδίας καὶ Παμφυλίας καὶ τὰ περὶ τὸν Λίβανον⁴. Ἦσαν δὲ λαὸς ληστρικός ἅμα καὶ ναυτικός. Διὸ καὶ συνεσωρεύθησαν παρ' αὐτοῖς παντοῖαι ναυτικαὶ παρατηρήσεις, ὃν καρπὸς εἶνε ἡ εἰρημένη πραγματεία.

Καὶ δέονται μὲν καὶ τὰ δύο ταῦτα κείμενα ἰδίας ἐπεξεργα-

¹ Ἴδε τὰς σωζομένας σφραγίδας στρατηγῶν τοῦ θέματος Κιθυρραιωτῶν παρὰ Schlu m b e r g e r Sigillographie ds l'empire byzantin. Ἐν Παρισίαις. 1874 σ. 281 κ. ε.

² Κεδορητῶ ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 514.

³ Αὐτόθι Τόμ Β' σ. 558. Πρβλ. G i f f o r e r Byzantinische Geschichten (Ἐν Γραζ. 1877. Τόμ. Β' σ. 281), ὅστις ταυτίζει τὸν Χαγὲ πρὸς τὸν Καβαλλοῦριον.

⁴ Θεοφάνους ἐκδ. Βόννης σ. 542, 18. — Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου Περὶ θεμάτων ἐκδ. Βόννης σ. 103, 3 καὶ 16, σ. 775. — Τοῦ αὐτοῦ Ἐκθεσις βρασιλείου τάξεως ἐκδ. Βόννης σ. 654, 1 κ. ε. Πρβλ. τὰ σημειώματα τοῦ R e i s k e αὐτόθι Τόμ. Β' σ. 775. — Zozarā XIV, 22, ἐκδ. Λονδοβίου Dindorf (Ἐν Λειψίᾳ 1870 Τόμ. Γ' σ. 321). — Κεδορητῶ ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 765, 19, 771, 10.

σίας ὑπὸ ἑποψιν ναυτικὴν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀπειρότερον τῶν ναυτικῶν πραγμάτων εἶνε καταφανὴς τῶν κειμένων τούτων ἡ σημασία ὡς γνωρίζοντων ἡμῖν νέα παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ναυτικοῖς ὀνόματα ζωδίων καὶ ἀστρῶν ὡς καὶ ἀνέμων. Καὶ νέα δὲ δὲ λέξεις προστίθενται ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἑλληνικὸν λεξικὸν, τὸ ἀνεμοφθόρος ἐνεργητικῶς, τὸ ἀνεμοφόρος, ἡ βαθυστροφία, ἡ γαλλοία (πρβλ. galera), τὰ ἑπταγάληνα ὡς λαϊκὴ ὀνομασία τῶν Ἀλκυονίδων ἡμερῶν, ἡ καλοταρία, ἡ κακοταρία, ὁ κίρρος, ὁ παχνίτης, ὁ πεντηκοστάριος, ἡ πλειοδυσία (δύσις τῶν Ηλαιάδων), ὁ προδρομίτης. Ἀξία δὲ παρατηρήσεως καὶ ἡ νέα σημασία τῶν λέξεων ἀπολιβάζω, παθήματα, ῥήκτης (ἄνεμος) καὶ σταυρωτὴς (ἄνεμος).

Καὶ ὑπὸ λαογραφικὴν δ' ἑποψιν εἶνε ἀξιοσημειώτον τὸ δεύτερον τῶν κειμένων τούτων ὡς γνωρίζον ἡμῖν διαφόρους πρὸς τὰς ἡμέρας τοῦ πλοῦ σχετιζομένας προλήψεις τῶν Βυζαντινῶν ναυτικῶν. Μεταξὺ δὲ τούτων ἐξαιρετὸν ἔχει σημασίαν ἡ ἐν ταῖς ἀποφράσιν ἡμέραις μνεῖα τῆς Τρίτης, ἣν συνήθως οὐκ ἔρθως σχετίζουσι πρὸς τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμπεσοῦσαν ἡμέραν Τρίτην¹.

Τέλος σημειωτέον, ὅτι τοῦ δευτέρου τῶν κειμένων μικρὸν μόνον μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Morelli (Bibliotheca manuscripta. Ἐν Βασσάνῳ. 1802 σ. 218).

¹ Πρβλ. Ν. Γ. Πολίτου Διάτῃ ἡ Τρίτη θεωρεῖται ἀποφράς ἡμέρα (Σκόκου Ἑθνικὸν ἡμερολόγιον τοῦ 1897 σ. 343 κ. ε.).

Α΄.

Εἰδησις τῶν ἐξάμων τοῦ τε θαλασσίου μοδίου, τοῦ ἐλαϊκοῦ μέ-
 τρου, τοῦ οἴνηγοῦ, τοῦ σουαλίου καμπανοῦ καὶ τοῦ θαλασ-
 σίου τῆς ῥίγλας καὶ τοῦ ἐξάμου τῶν πλοίων πῶς ὀφείλουσιν
 ἐξαμώνεσθαι καὶ δηλοποιεῖσθαι αἱ τούτων χωρήσεις.

Ὁ θαλάσσιος μόδιος ὀφείλει χωρεῖν σίτου καθαροῦ καὶ ἀρρύπου
 λίτρας μ' ἢ φούκτας κς'. ἢ γὰρ φούκτα ἢ κούμουλος ἢ λεγομένη
 ἀντλητή ἴσθησι λίτρας αε'. Ἡ ῥίγλα ὀφείλει εἶναι στρογγύλη χειρω-
 μένη καὶ πύξινος. Τοῦ θαλασσίου καμπανοῦ ἑκατὸν λίτραι ἰστώσιν
 μετὰ τοῦ σουαλίου καμπανοῦ λίτρας ρκε'. Καὶ γὰρ κε' λίτρας ἀναδέ-
 ρει ὁ θαλάσσιος πρὸς τὸν σουάλιον. Ὁ καμπανὸς τῆς πίσης τοῦ καυ-
 σίμου ξύλου ὀφείλει ἔχειν σταθμὸν λίτρας φ' μετὰ τοῦ σουαλίου καμ-
 πανοῦ. Ἡ λογαρική λίτρα ἔχει ἐξάγια οθ' οὐγγίας ιθ', ἢ οὐγγία ἐξά-
 για ς'. Τοῦ θαλάσσιου οἴνηγον μέτρον ὀφείλει εἶναι χωρήσεως οἴνου
 λίτρας λ' ἤγουν μηνῶν ι', τῆς μήνας ἰστώσης λίτρας γ'. τὸ δὲ ἐλαϊκὸν
 μέτρον λίτρας λβ' μετὰ τοῦ σουαλίου καὶ ἀμφὸ καμπανοῦ πλὴν μετὰ
 ῥουσίου ἀδόλου καὶ ἀμφο οἴνου ὀφείλουσιν ἐξαμώνεσθαι ἰστώντος λί-
 τρας λ' καὶ λβ', ὡς εἴρηται, διὰ τὸ εἶναι τὸν τοιοῦτον οἶνον βαρύτερον
 τοῦ ἄσπρου οἴνου. Καὶ λοιπὸν ὀφείλει εἰδέναι ὅτι τὸ μὲν οἴνηγον μέ-
 τρον ὀφείλει εἶναι χωρήσεως λίτρας λ' ἤγουν μηνῶν ι' τριλίτρου, τὸ
 δὲ ἐλαϊκὸν χωρήσεως λίτρας λβ' μετὰ τοῦ ῥουσίου οἴνου, ὡς εἴρηται,
 τὸ δὲ καρέλλαιον (;) λίτρας λς'.

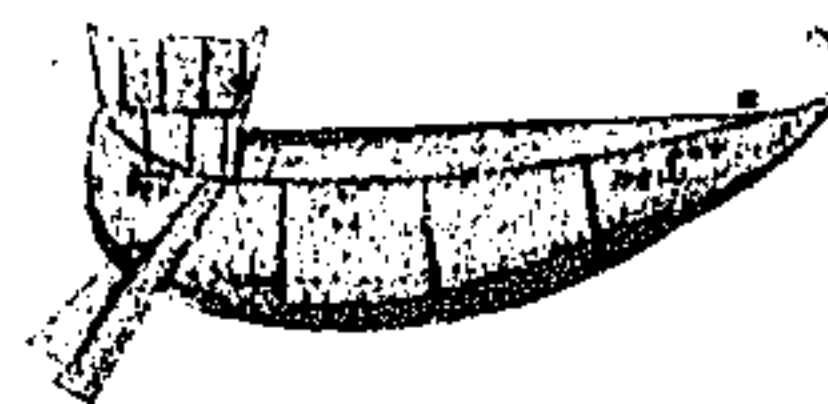
Περὶ τοῦ ἐξάμου τῆς χωρήσεως τῶν πλοίων.

Ὁφείλει ἀπὸ τῆς πρήρας ἄχρι τῆς πρύμνης εἶτε τὸ ἅπαν μῆκος
 καὶ εὖρος τοῦ πλοίου ὑποστῶσαι κατορδίνως κοῦφα συγκουφαρικὰ,

2. οἴνηγοῦ ἢ ἀρύπου 7. ἴσθησι χειρωμένη 8. αἰκατὸν 10. πίσης
 13. οἴνηγον οἴνου 14. ἰστώσης 16. ἰστώντος 19. Μετὰ τὰς
 λέξεις λίτρας λ' ἐπονται αἱ λέξεις μετὰ τοῦ ῥουσίου οἴνου ὡς εἴρηται διαγεγραμ-
 μέναι 24. κατ' ὀρδίνως

ἔσα ῥίγλαδὴ εὐρεθῆ χωροῦν τὸ μετρούμενον πλοῖον εἶτα θεῖναι καὶ
 πρὸς τὸ ὕψος τοῦ τοιοῦτου πλοίου ἄχρι ῥίγλονότι τῶν ζυγῶν αὐτοῦ
 ἐν οἷς ἐπίκεινται τὰ ταβλία τοῦ πλοίου || πλὴν διὰ τὴν συντομίαν σ. 89α
 ἐφ' ἐνὶ τόπῳ τὸ ὕψος τοῦ πλοίου ὀφείλεις μετῆσαι, ἐπάνω ῥίγλαδὴ
 τοῦ ἐνὸς κούφου τιθεῖς, ἤγουν πρὸς τὴν κοιλίαν τοῦ κούφου ῥίζης δ
 τῶν ὀπίων τιθεῖς ἕτερον, καὶ ἐπάνω πάλιν τούτου ἕτερον ὡσαύτως
 ἄχρις ἂν ἐκ τῶν ζυγῶν, ὡς εἴρηται, ἐγγίσης εἶτε διστοίθην ἢ τριστοι-
 θην ἢ τετραστοίθην ἢ πενταστοίθην ἢ καὶ πλεῖον πολλάκις εὐρεθῆ
 τὸ πλοῖον χωροῦν. Καὶ μεθ' ὃ τὴν θέσιν τῶν κούφων ἐν τε τῇ μήκει
 καὶ τῇ πλάτει καὶ τῷ ὕψει τοῦ πλοίου ποιήσεις ὡς ἐδιδάχθης, τότε 10
 ὀφείλουσι μετῆσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων κούφων ἕως ἐστίν.
 Εἶτα κρατῶν τούτων, ὀφείλεις ἐξαπλασιάζειν αὐτὸν, καὶ ἔσα ἐκ τοῦ
 ἐξαπλασιασμοῦ ἀναδιδάσεις, τοσοῦτων μοδίων χωρήσεως τὸ πλοῖον
 ἐστίν· καὶ γὰρ τὸ ἐν κούφον ἀντὶ ἕξ μοδίων σίτου λογίζεται.

Ἰπόδειγμα τοῦ πλοίου

Ἐν μὲν τῇ πρῶρῃ καὶ τῇ πρύμνῃ διὰ τὸ εἶναι στενότερα τὰ τοιαῦτα 15
 μέρη τοῦ πλοίου χωροῦν ἀνά κοῦφα δύο, ἐν δὲ προσώτερον ἀνά κοῦφα
 τρία καὶ ἐν τοῖς μεσαιτάτοις μέρεσιν ἀνά κοῦφα τέσσαρα, καθὰ δὴ
 καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἰστορηθέντος πλοίου δοκεῖ ὁμοῦ κοῦφα ιγ'. Εἶτα
 μετῆσαι καὶ τὸ ὕψος εὐρέθη τυχὸν χωροῦν ἄχρι τῶν ζυγῶν· περαι-
 τέρω γὰρ οὐκ ὀφείλει μετῆσαι τριστοίθην καὶ εὐρεθήσεται ἴσως, διὰ τὸ 20
 εἶναι ἐν τῇ ἀνωτέρῳ πλατύτερον, χωροῦν μεγαρικὰ κδ' εἶτα πάλιν
 τιθεῖς καὶ ἐπάνω ταῦτα ἕτεραν στοίθην εὐρεθέντων χωροῦν κοῦφα
 τριάκοντα διὰ τὸ καὶ αὐθις ἐν τῇ μέσῃ πλατύτερον εἶναι τὸ πλοῖον,
 ὡς περ πάλιν ἐν τῇ τέλει τοῦ ὕψους ἔστι τὸ πλοῖον στενότερον || καὶ σ. 89β

1. θῆναι 3. ἐπέκεινται 4. ἐφ' 5. κούφου ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γρα-
 φέντος κούφου 9. μεθ' 10. τὸ πλάτος
 12. ἐξαπλασιάζειν εκ 13. ἐξαπλασιασμοῦ τοσοῦτων ἐκ τοῦ τὸ
 τοσοῦτον πλοῖον 15. στενότερον 17. μεσαιτάτοις 18. ἰστορηθέντος
 19. τυχῶν ἐκ τοῦ τυχῶν

ἐν τῇ πρώτῃ διπλασθῆ καὶ ἐν τῇ πρῶτῃ ἐν δὲ τοῖς μεσαιοτάτοις μέ-
 ρεσιν εὐρύτερον ἐστὶν καὶ πολυχωρότερον ὅμως τὰ ιγ' κοῦφα τῆς
 πρώτης στοιβῆς καὶ τὰ κδ' τῆς δευτέρας καὶ τὰ λ' τῆς τρίτης ἀναδι-
 βάζονται κοῦφα οβ'.

5 Ξυλῆς δὲ καυσίμου πισσῶν λίτρας C'' ἢ γὰρ πίσσα τοῦ ξύλου ἀνά δώ-
 δεκα μοδίους σίτου λογίζεται καὶ ὀφείλεις εἰδέναι, ὅτι τὸ μὲν κοῦφον
 ἀντὶ ἕξ μοδίων σίτου λογίζεται, ἢ δὲ πίσσα τὰ ξύλα ἀντὶ δώδεκα μο-
 δίων καὶ οὕτως ψηφίζων εὐρήσεις ἐκάστου πλοίου τὴν τε σιτηγῆν,
 10 ξυληγῆν καὶ διὰ μεγαρικῶν χώρησιν ὅση ἐστίν. Ἔλτα ὀφείλει τεθῆναι
 αὐτὰ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν συνωνὴν βασιλικὴν, ἀνευ διπλασθῆς δόσεως ναύ-
 λου ἀπὸ μὲν τῶν ἐσαβύδων τὸ ἥμισυ τῆς αὐτῆς χωρήσεως, ἀπὸ δὲ τῶν
 ἐξαβύδων τὸ τρίτον καὶ ἀπὸ τῶν ἐκείθεν τοῦ Ἰεροῦ δυτικῶν μερῶν τὰ
 ἥμισυ κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προστάξεων τῶν παλαιῶν βασιλείων
 15 καὶ τὸν παρακολουθήσαντα τύπον. Πλὴν ἐκπαλαι τῶν χρόνων οὔτε ἢ
 ἀντλία τοῦ πλοίου, ἐν ἣ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς θαλάσσης εἰσερχό-
 μενον ὕδωρ ἐν τῷ πλοίῳ ἐπισωρεύεται, ἐμετράτο, οὔτε ἢ ἅπασα πρύ-
 μνα, ἀλλὰ διετηρεῖτο ἀμέτρητον εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἐγκαίτων τῶν ναυ-
 τῶν καὶ τῶν σιδηρῶν καὶ σχαινίων, ἐπεὶ καὶ σχαινοθήκη λέγεται. Ὅταν
 δὲ μέλλεις ἐξαμῶσαι καὶ μετρήσαι τὸ πλοῖον, ὀφείλεις προσέχειν ἵνα
 20 μὴ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἐκβάλλωσι τοὺς ζυγοὺς τοῦ πλοίου τοῦ συνήθους
 καὶ ἐμβάλλωσιν ἑτέρους πρὸς τὰ χαμηλότερα μέρη τοῦ πλοίου, ὡς ἂν
 μὴ πλείονα κοῦφα ἐφ' ὕψους χωρήσῃ ἐκ τοῦ ὑψηλότερα τοὺς ζυγοὺς
 καὶ τὰ ταβλία κεισθῶσι. Καὶ γὰρ ἔχουσι τόπον οἱ ναῦται, ὅταν μέλλῃ
 ἐξαμῶθῃναι τὸ πλοῖον, ἐκβάλλειν τοὺς ζυγοὺς τοῦ πλοίου ἀφ' ὧν εἰώ-
 25 θησι κεισθῶσι τόπων καὶ ἢ αὐτοὺς παρακάτω τοῦ συνήθους τόπου κατα-
 βιδάζειν, ἢ, [ἀν] μὴ ἀρμόττωσιν οὗτοι, ἐμβάλλειν ἑτέρους ζυγοὺς πρὸς
 τὸ μὴ περισσότερα κοῦφα ἐφ' ὕψους τίθεσθαι καὶ ὀγκοφορεῖσθαι τὸν
 ἕξαμον τοῦ πλοίου. Καὶ ὀφείλεις τοῦτο προσέχειν ἐπιμελῶς. Ἐὰ δ' ἴσως
 30 ἐθέλει κουφίσαι ἢ τὸ πλοῖον φιλοτίμως ἢ ἄλλως πως τὰ εἰς ὀξυτέλειον
 λήγοντα μέρη τοῦ πλοίου, τουτέστι τῆς πρῆρης καὶ τῆς πρύμνης, οὐκ
 ὀφείλεις μετρᾶν, καὶ γένήσεται κουφότερος ὁ ἕξαμος τῆς χωρήσεως
 τοῦ πλοίου, τουτέστιν ἢ μέλλουσα αὐτῇ ἐπιτεθῆναι συνενή.

Ἔτερον ὑπόδειγμα τοῦ πλοίου.

Ἔστιν εἶναι τὸ πλοῖον χωροῦν ἐν τῇ πρώτῃ στοιβῇ ἐν τῇ πρῶτῃ
 διὰ τὸ εἶναι ὀξύτερον καὶ στενότερον τὸ πλοῖον κοῦφα γ', ἐν τῇ προ-
 σωτέρῳ μέρει ἐπὶ τρισὶν ἐγκαλιόσι ἀνά κοῦφα πέντε καὶ ἐν τῇ μέσῃ
 ἐπὶ ἑτέροις τρισὶν ἐγκαλιόσι ἀνά κοῦφα ζ', καὶ πάλιν ἐπεὶ πρὸς τὰ
 τῆς πρύμνης ἔφθασε μέρη καὶ ὀξύτερον καὶ στενότερόν ἐστι τὸ
 πλοῖον, θῶμεν εἶναι μετὰ τὴν μέσῃν ἕτερα ἐγκαίλα γ', χωρῶντα ἀνά
 κοῦφα ε' καὶ ἐν τῇ ὀξυτέρῳ μέρει τῆς πρύμνης χωροῦν τὸ πλοῖον
 μεγαρικὰ γ', ὁμοῦ τὰ ἀμφοτέρω τῆς κάτω στοιβῆς κοῦφα νζ'. ἢ δὲ
 γε δευτέρῃ στοιβῇ διὰ τὸ εἶναι τὸ πλοῖον ἐν τοῖς ἀνωτέροις μέρεσι
 πλατύτερον χωροῦν ἐν τῇ πρύμνῃ καὶ πρῶτῃ ἐπάνω τῶν ἀνά τριῶν
 10 κοῦφων τῆς πρώτης στοιβῆς ἐν τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἀνά κοῦφων τεσσά-
 ρων, ὁμοῦ γ', ἐν δὲ τοῖς δευτέροις μέρεσιν, ἦγουν τοῖς πρὸς τὰ τῆς
 πρύμνης μέρη, τρισὶν ἐγκαλιόσι καὶ τοῖς πρὸς τὰ τῆς πρῆρης ἑτέροις
 τρισὶν ἐν οἷς ἐν τῇ πρώτῃ στοιβῇ ἀνά πέντε κοῦφα, χωροῦν ἀνά κοῦ-
 φα ἐπάνω τούτων ζ', ὁμοῦ τῶν δύο μερῶν κδ' καὶ ἐν τοῖς τρισὶν
 15 ἐγκαλιόσι τῆς μέσης, ἐν οἷς ἀνά ζ' ἐτέθησαν, χωροῦν ἀνά κοῦφα ι',
 ὁμοῦ λ' καὶ ὁμοῦ τὰ ὅλα τῆς πρώτης στοιβῆς κοῦφα π', καὶ ἐν τῇ
 τρίτῃ ὡσαύτως στοιβῇ χωροῦν διὰ πάντων διὰ τὸ εἶναι πάλιν ἔτι πλα-
 τύτερον τὸ πλοῖον, χωροῦν ἀνά κοῦφα ρ'. Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ πλά-
 20 τιν στοιβῇ, ἐγγὺς διπλασθῆ τῶν ζυγῶν καὶ τῶν ταβλίων, ἔστω εἶναι χω-
 ροῦν τὸ πλοῖον διὰ τὸ ἐν τοῖς τελευταίοις ἀνωθεν μέρεσι στενότερον εἶ-
 ναι τὸ πλοῖον πάλιν κοῦφα ζ', ὁμοῦ τῶν τεσσάρων στοιβῶν σιζ', ἢ ἄτι-
 να ἐξαπλασιαζόμενα διὰ τὸ λογίζεσθαι τὸ ἐν κοῦφον ἀντὶ μοδίων τ', γί-
 νονται αψπβ', καὶ ἐστὶ τὸ πλοῖον χωρήσεως μοδίων τοσοῦτων καὶ
 ὀφείλει εἰσαγαγεῖν συνωνὴν ἀπὸ μὲν ἐσαβύδων τὰ ε' ἦγουν μοδίων
 25 ψκα', ἀπὸ δὲ ἐξαβύδων τὸ τρίτον φηδ'. εἰ δὲ ξύλα μέλλεις εἰσαγαγεῖν,
 ὀφείλει ἀντὶ φηδ' μοδίων εἰσαγαγεῖν πίσσας νη' ε', τουτέστι κατὰ εβ'
 μόδια πίσσαν μίαν ἢ γὰρ πίσσα ἀντὶ εβ' μοδίων λογίζεται.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἢ εὐρεθεῖσα τῶν παλαιωτέρων
 γραφῆ, ἣτις νῦν διαγιγνώσκεται μὴ ἔχουσα πάντῃ τὸ ἀσφαλές καὶ ἡκρι- 30

1. μεσαιοτάτοις 2. εὐρύτερον 3. πισσῶν λ'' 4. πῖσσα 5. ἐμβάλλωσιν ἀντὶ
 9. ξυληγῆν 10. δόσεως 11. ἐσαβύδων 12. ἀπὸ τοῦ . . . δυτικοῦ
 14. τύπον 20. ἐκβάλλωσι 21. ἐμβάλλωσιν χαμηλότερα 23. ταβλία
 μέλλει 25. προσκάτω 25-26. κατάβιδύσειν 26. ἀρμόττωσιν πρὸς τὰ
 27. περισσώτερον 29. ὀξυτέλειον κουφίσαι πῶς 30. λέγοντα
 32. τοῦτέστιν

1. ἕτερον 3. ὀξύτερον (καὶ 21). στενότερον 4. ἀνά 6. ὀξύτερον ἐκ τοῦ
 ὀξυτέρου στενότερον ἐστὶ 7. ἐγκαίλα 8. ὀξυτέρου 21. ταβλίων 23. τε
 25. ἐξαπλασιαζόμενα ἐσαβύδων 30. πῖσσα

ἑωμένον, ἀλλὰ τῇ δημοσίῳ ζημίαν ἐπάγουσα. Καὶ μάλλον εἰ μὴ μεγαρικαῖς χρήσαιτό τις ἀνά χωρήσεως μέτρων 5', ἀλλὰ πλείονος· εἰ γὰρ ἑξαμετραίοις χρήσεται, ὀφείλει τιθέναι μεγαρικὰ ἐπ' αὐτῆς τῆς πρώτης κούτσας τῆς πρώρας καὶ ἄχρι τῆς λαοδικινῆς τῆς ἀπὸ τῆς πρώρας καὶ διαγινώσκειν διὰ τούτων τὸ μῆκος τῆς πρώρας· εἰθ' οὕτως ὄραν πόσα ἐπιδέχεται ἢ πέζα τῆς πρώρας, εἴτε ἓν εἴτε δύο εἴτε τρία κατὰ τὸ πλάτος καὶ καθεξῆς τὸν δεύτερον ὀρδινον, ἔαν χωρῇ τρία μεγαρικά, εἴτα τὸν τρίτον, ἔαν τέσσαρα, καὶ ἐφεξῆς ὁμοίως, ἔαν πλείονας ὀρδίνους ἔχη, καὶ οὕτω διαγινώσκειν τῆς πρώτης στοιδῆς τὴν χώρασιν καὶ ἀναδιβάξιν τὸ ποσὸν τῶν μεγαρικῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πλοῖον ἐπὶ τὸ πλατύτερον ἄγεται κατὰ τὸ βάθος ἐν τῇ πρώρα, ὥσπερ δὴ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μέρεσιν, αὐξάνειν δεῖ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ὀρδίνων ἀνά μεγαρικοῦ ἑνὸς καὶ οὕτως ἀναδιβάξιν τὴν χώρασιν τῶν μεγαρικῶν τῆς πρώρας ἰδίᾳ, ἤγουν παρεκτὸς μετὰ τοῦτο τιθέναι μεγαρικὰ ὁμοίως ἑξαμετραία, ἀλλ' αὐτῆς τῆς λαοδικινῆς καὶ ἄχρι τῆς ἀντλίας τῆς πλησιαζούσης τῇ λαοδικινῇ τῇ πρύμνῃ καὶ διαγινώσκειν πόσων μεγαρικῶν τὸ μῆκος ὁ σηκὸς τοῦ πλοίου, ἤγουν τὸ χῶρεμα ὅλον τοῦ πλοίου. Καὶ εἰ μὲν τὸ ὅλον μῆκος τοῦ αὐτοῦ σηκοῦ φυλάξει ἰσότητα ἐν τῇ πέζᾳ κατὰ τὸ πλάτος, μὴ ποιῆν διαίρεσιν, ἤγουν μὴ χωρίζειν ἰδίᾳ, ἀλλ' ὁμοῦ ὁμαδεύειν ταῦτα ἐν τῇ πέζᾳ· εἰθ' οὕτως προστιθέναι ἐφ' ἑκάστων τῶν ὀρδίνων τοῦ αὐτοῦ σηκοῦ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ στοιδῇ ἀνά μεγαρικοῦ ἑνὸς καὶ προστιθέναι καὶ ταῦτα εἰς τὴν ποσότητα τῶν μεγαρικῶν, ἔαν εἰς διστοίδην σώζῃ· τὸ αὐτὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἔαν εἰς τριστοίδην ἢ τετραστοίδην ἐστίν, ὥστε προσθήκη ποιῆν ἐπὶ μιᾷ ἑκάστη στοιδῇ, ἐφ' ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν ὀρδίνων ἀνά μεγαρικοῦ ἑνὸς, καὶ τοιοῦτοτρόπως ποσαῦσθαι τὴν χώρασιν τοῦ ὅλου σηκοῦ καὶ διαγινώσχεσθαι πόσων μεγαρικῶν ἐστὶ χωρήσεως· μετὰ τοῦτο ἔασθαι τὴν ἀντλίαν ὡς μὴ δεχομένην ἀγώγιμά τινα, ἀλλ' ὑπουργοῦσαν εἰς τὸ συναγόμενον ὕδωρ· ἢ δὲ πρύμνα πάλιν ὀφείλει μετράσθαι καὶ ἢ πρώρη, ἢ γουν καθ' ὃ διαγινώσκεται ἔχουσα μῆκος, πλάτος καὶ βάθος ἀπὸ τῆς χωρήσεως τῶν μεγαρικῶν· καὶ οὕτω συναγόμενον τῆς ὅλης ποσότητος

2. ἀναχωρήσεως 3. ἑξαμετραίοις 4. τιθέναι μεγαρικὰ 5. ἐπιπλεῖστον
5. διατοῦτων 6. μῆκος 7-8. μεγαρικὰ 9. ἔχειν 10. τὸν ποσὸν
μαγαρικῶν 12. ἐφ' 13. μεγαρικῶν 14. μεγαρικὰ 15. ἑξαμετραία
17. μακαρικῶν 18. μῆκος 22. μεγαρικοῦ 23. μαγαρικῶν 25. μαγαρικοῦ
27. μαγαρικῶν 28. ἔασθαι 28. ἀγώγημα 30. καθὸ μῆκος
31. μαγαρικῶν

τῶν μεγαρικῶν ἑξαπλασιάζεσθαι ταύτην καὶ λογίζεσθαι εἰς χώρασιν μαδίων καὶ ἀπαιτεῖσθαι τὸ ἀναλογοῦν ἀντίναυλον ἐπέκεινα μέντοι τῆς ταβλώσεως τὸ μέτρον οὐκ ὀφείλει γίνεσθαι οὔτε μὴν τὸ ὅλον μέρος, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ πουλοῦρου ἄχρι τῶν ῥιζῶν ὑπὸ τῶν καὶ τὸ τοιοῦτον μῆκος λαμβάνειν ἀντὶ πύξης.

B'

Οἱ παρὰ τῶν πλευστικωτέρων Μαρδαϊτῶν ὀρθῶς παρατηρούμενοι καιροὶ τε καὶ ἀστέρες, ὅποταν ζάλην ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τρικυμίαν εἰώθασιν ἐμποιεῖν, ἐξ ὧν συμβαίνουσι τὰ ναυάγια, καὶ πάλιν νηνεμίας τε καὶ εὐδίας, δι' ὧν κατορθοῦνται τὰ ταξείδια.

Κατὰ τὴν τοῦ Μαρτίου μηνὸς εἰκάδα πέμπτην, ἡνίκα κατὰ τοὺς πολλοὺς τὴν ἀρχὴν τὸ ἕαρ παραλαμβάνει, τῆνικαυτα καὶ ὁ καιρὸς ὁ παρὰ τῆς κοινῆς συνηθείας παχνίτης καλούμενος τοῦ εἶναι ἀπάρχεται καὶ μέχρι τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐπικρατεῖ· παχνίτης δὲ λέγεται διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὀμιχλώδης εἶναι καὶ πολλὴν ἐμποιεῖν τὴν πάχνην. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν πολλὰ δυσκαιρῖα πεφύκασι γίνεσθαι. Ἐἴτε γὰρ πρὸ τῆς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπαρχῆς εἴτε κατὰ τὸ μέσον εἴτε κατὰ τὴν συμπλήρωσιν, βρορᾶ ὀηλονότι πνεύσαντος εἴτε καὶ νότου, ζάλη θαλάσσης καὶ ταραχὴ πολλὴ καθίσταται ἀναμφιδόλως. Ὅθεν οἱ τῶν Μαρδαϊτῶν δόκιμοι πλευστικοὶ τὴν τριαύτην τοῦ ἀνέμου φορὰν ὅτε γενομένην θεάσσονται, εὐθὺς τὰς ἑαυτῶν γαλλοῖας πρὸς τὸ πέλαγος ἀφορμῶσι καὶ τὴν τῶν Σαρακηνῶν γῆν τὸ παράπαν ἐκκλίνουσι καὶ ἔχουσιν ἀντὶ λιμένος τὸ πέλαγος κρείττον, εἰς σωτηρίας τὸ τοῦ πελάγους ἄπλωμα λογιζόμενοι, ἢ περ ἀκταῖς ἀπορριφῆναι πετρώδεσι καὶ ταῖς τῶν ἐχθρῶν πολλάκις παραδοθῆναι χερσίν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τῇ προρρηθέντι καιρῷ, τῇ λεγομένῃ παχνίτη. Κατὰ δὲ τὴν βῆν τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς πάλιν ὁ καιρὸς τοῦ δευτέρου παχνίτου ἀπάρχεται,

1. ἑξαπλασιάζεσθαι 3. ταυλώσεως 4. μῆκος 15. ἐπιπλεῖστον
22. σαρακηνῶν 23. ἀντιλιμένος 27. ἀπρι

ἐπικρατῶν καὶ αὐτὸς ἡμέρας ζ'. Εἰς δὲ τὰς τοιαύτας ἡμέρας γίνονται εὐδαινότεροι καὶ ἐλαφρότεροι μᾶλλον οἱ ἄνεμοι διὰ τὸ τὸν Κριδὸν ταῖς τοιαύταις ἡμέραις ἀνατέλλειν τοῦ ἔαρος. Ἀναμεταξὺ δὲ αὐτῶν ἀδύνατόν ἐστι τὸ μὴ γενέσθαι ταραχὴν ἀνέμων τινῶν διὰ τὸ τροπι-
 ζ. 120^β κὸν τοῦ ἀέρος, πολλῶν δὲ καὶ ἀέρα καὶ χειμῶνα. Κατὰ δὲ τὴν δε-
 6 κᾶτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄρχεται ὁ τρίτος παχνίτης, ἐπικρατῶν καὶ αὐ-
 τὸς ἡμέρας ζ', καὶ γίνονται ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἄνεμοι σφοδροὶ καὶ ταραχαὶ θαλάσσης, ὡς τὰς τοιαύτας ἡμέρας ἐκ τῶν ἐπισυμβαινόν-
 των ὡς τὰ πολλὰ ναυαγίων παθήματα λέγεσθαι.

10 Καὶ πάλιν τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ δ' παχνίτης ἀπάρχεται ἐστὶ δὲ εὐδαινότερος οὗτος καὶ ταραχῆς ἄνευ καὶ κινήσεως ἀνέμων γινόμενος. Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπάρχεται ὁ πέμπτος παχνίτης, καὶ γίνονται ἄνεμοι σφοδροὶ καὶ ταραχαὶ θαλάσσης, καθὼς καὶ εἰς τὸν τρίτον παχνίτην γίνονται. Ὅμοίως καὶ ὁ ἕκτος παχνίτης ἀπὸ τῆς γη-
 15 τοῦ Μαΐου μηνὸς ἀπαρχόμενος ποιεῖ ταραχὰς καὶ ἀνέμους σφοδροῦς, καθὼς καὶ ὁ πέμπτος, διὰ τὸ καὶ τὸ ἄστρον εἶναι τοῦ ἁγίου Βασιλέως λεγόμενον τὸ παρὰ τῶν πλευστικωτέρων παρατηρούμενον ἀκριβῶς εὐτεθέστερον γὰρ χάριν σεβάσματος τὰς τῶν ἀστέρων τροπὰς ἀγίων ὀνόμασι. Χριστιανὰ προσανέθεντο, Ἑλλήνων ταύτας τὸ πρότερον εἰς
 20 ζῷά τινα κριοῦς καὶ ταύρους καὶ καρκίνους κακῶς ἐπικαλεσάντων.

Ἀπὸ δὲ τῆς ιη' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἀπάρχεται ὁ ζ' παχνίτης, καὶ γίνονται ταραχαὶ καὶ ἄνεμοι σφοδροὶ τε καὶ βίαιοι διὰ τὸ εἶναι καὶ ἄστρα β' τὰ παρὰ τῶν πλευστικῶν παρατηρούμενα, τὸ τε λεγόμενον τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, καὶ συμπληροῦνται τῇ ιη'
 25 τοῦ Μαΐου μηνὸς οἱ ἑπτὰ καιροὶ οἱ λεγόμενοι παχνίται.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων γίνονται ἄνεμοι σφοδροὶ οἱ λεγόμενοι προδρομίται καὶ πεντηκοστάριοι διὰ τὸ πολλῶν αὐτοῦς τῇ Πεντηκοστῇ ἐπισυμβαίνειν σφοδρότερον ἐπιπνεῖν πεντηκοστάριοι πάν-
 30 τως ἐπωνομάσθησαν, οἵτινές εἰσι βορέαι καὶ θρασκίαι καὶ ἐπικρατοῦσι μέχρι τῆς ιδ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς.

Καὶ ἀπὸ τῆς ιδ' γίνονται ἄνεμοι βορέαι οἱ λεγόμενοι ῥήκται μέ-
 35 χρι τῆς ιε' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς καὶ ἀπὸ τῆς ιε' ἀποσκοποῦνται τὰ ἄστρα τὰ || παρατηρούμενα πλεόντων καὶ γίνεται εἰς τὸ ἄστρον τοῦ Τι-
 ψ. 121^α μίου σταυροῦ ταραχὴ θαλάσσης, ποτὲ μὲν πρὸ τῆς τοῦ ἁστρου ἡμέρας

ποτὲ δὲ ὑστερον, ἴσως δὲ ποτε διέρχεται τὸ τοιοῦτον ἄστρον καὶ ἄνευ ταραχῆς ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα.

Καὶ μετὰ τὸ παρελθεῖν τὸ ἄστρον τοῦ Τιμίου σταυροῦ παρατηρεῖται πάλιν τὸ ἄστρον τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ μετ' αὐτὸ τὸ ἄστρον τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τὸ λεγόμενον Ταύρου οὐρὰ καὶ γίνεται κακοταρία ἢ
 10 πολλὴ καὶ βαθυστροφία τῆς θαλάσσης.

Καὶ μετ' αὐτὸ ἕτερον ἄστρον τοῦ ἁγίου Δημητρίου, καὶ γίνονται τὰ ἑπταγάληνα τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, ἔτι καὶ ἡ ὄρη ἢ καλουμένη ἄλ-
 κυῶν ἐπιδάξει παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρω-
 σιν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπάρχεται τὸ μικρὸν λεγόμενον καλοκαίριον καὶ
 15 ἐπικρατεῖ μέχρι καὶ τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ὅτε καὶ ἡ Πλειὰς δύνει, ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις ἡμέραις εἰσὶ καλοταρία τῆς θαλάσσης.

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἁγίου Φιλίππου μέχρι τῆς ιε' τοῦ Φεβρουαρίου μη-
 νὸς χελάνδιον ἢ γαλλοία οὐ πλέει πλεόντων δὲ τῶν πλοίων ἐν τῇ θα-
 λάσσει ἀποσκοπεῖται ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, καὶ εἰ μὲν ἀκτινοβολεῖ, ση-
 20 μαίνει πάντως χειμῶνα, εἰ δὲ πυρρειδῆς φαίνεται, σημαίνει νότον. Ὅμοίως καὶ εἰς τὴν δύσιν αὐτοῦ τεκμαίρεται τις καὶ εἰ μὲν ἀκτίνας ἀποπέμπει, σημαίνει εἴτε ἀέρα εἴτε ταραχὴν θαλάσσης, εἰ δὲ καὶ ἐπι-
 νέφελος δύνει, δηλοῖ ἀέρα καὶ τῆς θαλάσσης ταραχὴν. Ἐν δὲ τῇ νυκτί,
 25 ἔτε ἔστι κατὰστερος ὁ οὐρανὸς, πάλιν οἱ ἀστέρες ἀποσκοποῦνται παρὰ
 τῶν πλευστικῶν καὶ εἰ μὲν ἀκτινοβολοῦσιν οὗτοι, δηλοῦσι φορὰν ἀνέ-
 μων ἢ γὰρ ἀέρων κινήσις προταράσσειν εἴωθε τοὺς ἀστέρας· εἰ δὲ καὶ ἀτάραχοι φαίνονται, δηλοῦσιν εὐδίας. Οἱ γὰρ ἀστέρες δίκην λαμπάδας
 30 κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος νηνεμίας καὶ ταραχῆς βιάζον-
 ται, οἱ καὶ μεγίστην πλευστικὸς ἀέρος χαρίζονται πρόγνωσιν. Ἐπισκο-
 35 πεῖται δὲ καὶ τὸ φέγγος καὶ εἰ μὲν φαίνεται νεφελσιδὲς, δηλοῖ ταρα-
 χὴν ἀνέμων, καὶ εἰς οἶον || ἂν μέρος φαίνεται ἢ νεφέλη τῆς σελήνης
 4. 421^β ἀνεωγμένη, ἐκείθεν ὁ ἄνεμος ἄρχεται κινεῖσθαι· εἰ δὲ ἔστιν ἡ σελήνη
 καθαρὰ, ἀστέρων μὴ ὄντων, δηλοῖ ἀνέμου φορὰν. Σελήνης δὲ μὴ οὖσης
 μῆτε ἀστέρων, δηλοῖ ὁμοίως φορὰν ἀνέμου. Ἀπὸ δὲ Μαΐου μηνὸς μέχρι
 30 Νοεμβρίου γίνεται ἀστραπή εἴτε ἐν νυκτί εἴτε ἐν ἡμέρᾳ· ἀπαξ γινομένη
 δηλοῖ ταραχὴν θαλάσσης καὶ ἀνέμων ἐπιφορὰν καὶ εἰ μὲν ἐν ἡμέρᾳ
 γένηται, ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς ἡλίου δύσεως, εἰ δὲ ἐν νυκτί, μέχρι τῆς
 ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Εἰ δὲ ἐπάλληλοι ἀστραπαὶ γίνονται, εἴτε ἐν νυκτί
 εἴτε ἐν ἡμέρᾳ, δηλοῦσιν εὐδίαν.

Γ'.

Τοῦ πρωτοσπαθαροῦ καὶ στρατηγοῦ τῶν Κιβυρραιωτῶν περὶ τῶν παρατηρουμένων ἀστέρων παρὰ τοῖς πλευστικοῖς τῶν ποιούντων ζάλας καὶ ταραχὰς ἐν τῇ θαλάσῃ.

Ἐν ἰδ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἄστρον τῆς ὑψώσεως τοῦ Ἰμίου σταυροῦ, καὶ γίνεται ταραχὴ τῆς θαλάσσης ἐξ ἀνέμου βορρᾶ εἴτε λι-
 5 ἑδς, ἐπικρατοῦσα μέχρι ἡρῶν δ'υα. Ἐν κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄστρον τῆς Ἀγίας Ἡέκλης, καὶ γίνεται ταραχὴ τῆς θαλάσσης ὡς εἰ ἦρα μία.
 Ὁ Ἐν ε' τοῦ Ὀκτωβρίου ἄστρον παρατηρούμενον τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ κακοταρία γίνεται πολλὴ τῆς θαλάσσης, καὶ οὐδέποτε ἀνευ σάλου δι-
 ἦλθε τὸ τοιοῦτον ἄστρον. Ἐν ιβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄστρον τὸ καλού-
 μενον Ταύρου οὐρά καὶ γίνεται κακοταρία πολλὴ καὶ ζάλη μεγάλη ἐν
 τῇ θαλάσῃ. Ἐν κστ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄστρον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου
 10 ποιοῦν ζάλην μεγάλην ἐν τῇ θαλάσῃ. Ἐν ια' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἄστρον τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, καὶ γίνονται κακοταρία καὶ ταραχὴ θαλάσσης πλέον τῶν λοιπῶν ἀστρῶν. Ἐν ιδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄστρον τοῦ Ἁγίου Φιλίππου, καὶ αὐτὸ ποιοῦν θαλάσσης κακοταρίαν.

Ἀπὸ δὲ τῆς ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄρχεται ἡ λεγομένη πλειοδυ-
 15 σια, καὶ κατὰ ἐβδόμην ἡμέραν, ἦγουν ἀπὸ τῆς ιε' ἕως τῆς κβ', δύνει ἄστρον, ὁμοίως καὶ καθεξῆς, καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις, ὅτε τὸ ἄστρον δύνει, γίνεται ἐν τῇ θαλάσῃ κακοταρία ἐπικρατεῖ δὲ ἡ τοιαύτη πλει-
 20 ας ἢ ἡμέρας μθ'. Ἐν δὲ τῇ μέσῃ τούτων τῶν ἡμερῶν ἔστιν ἄστρον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ποιοῦν καὶ αὐτὸ κακοταρίαν.

Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ε' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς μέχρι τῆς ε' τοῦ Ἰανουαρίου γίνονται κακοταρία πολλὰ καὶ ζάλαι ἐν τῇ θαλάσῃ. Ἀπὸ δὲ τῆς ε' μέχρι εἰκάδος τοῦ Μαρτίου μηνὸς πλέουσι οἱ πλευ-
 στικοὶ μήτε κακοταρίαν πολλὴν ἔχοντες μήτε μὴν γαλήνην τελείαν. Ἐν τῇ μέσῃ δὲ τῶν ἡμερῶν τούτων ἀστέρων παρατήρησις οὐχ ὑπάρχει.
 25 Ἀπὸ δὲ τῆς κε' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἡνίκα τὸ ἔαρ ἔρχεται, ἄρχονται οἱ παχνίται, καὶ ὁ πρῶτος παχνίτης ἐπικρατεῖ ἡμέρας ζ', ὁμοίως καὶ οἱ λοιποί. Ἐἰσι δὲ παχνίται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς πλειοδυσίας καὶ

εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ αὐο παχνίτου γίνεται ἄνεμος σφοδρὸς ὁ λεγόμενος Εὐρος καὶ ἀστραπαὶ καὶ βρονταί, ὅστε μὴ δύνασθαι πλέειν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ τινὰ, καὶ ἐπικρατεῖ ἡμερῶν δύο, καὶ μετέπειτα πλατύνει, καὶ δέχονται τὸν ἄνεμον ἐξ εὐονόμων καὶ ἀρμενεύουσι δεξιὰ. Οἱ δὲ ἐμπειρότεροι τῆς θαλάσσης ἐκ τῶν κυ-
 5 μάτων καὶ τῶν ρευμάτων διαγιγνώσκονται ποῦ πορεύονται. Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπολιβάσει, καὶ ἐπὶ τὴν αὐριον γίνεται καλοταρία καὶ ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς αὐτῆς τοῦ β' παχνίτου. Ὁμοίως γίνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὸν β' παχνίτην. Εἰς δὲ τὸν γ' παχνίτην γίνεται πλέον κακο-
 10 ταρία παρὰ τοὺς λοιποὺς παχνίτας. Εἰς δὲ τὸν τέταρτον παχνίτην γί-
 νεται κακοταρία ἐλαφροτέρα, ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν πέμπτον καὶ εἰς τὸν ἕκτον καὶ εἰς τὸν ἑβδομον.

Ἐν ια' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἔστιν ἀστὴρ ὁ σωρευτής, καὶ γίνεται ἄνε-
 μος σφοδρὸς ἀπὸ δὲ τῆς ιε' ἡμέρας τοῦ Μαΐου μέχρι τῆς κδ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, ὅτε καὶ ἡ τροπὴ τοῦ ἡλίου γίνεται, πλέεται ἡ θάλασσα
 15 ἀπαρατηρήτως. Ἐν τῇ μέσῃ γὰρ τούτων πλέεται ἡ θάλασσα ἀπαρα-
 τηρήτως. Ἀστέρας γὰρ ἡ ταραχὴν θαλάσσης οὐ περιθλέπονται οἱ ναυ-
 τικοί. Ἀπὸ δὲ τῆς κδ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς μέχρι ἢ τῆς ιε' τοῦ Αὐ-
 20 γούστου φουσῶσιν οἱ ἄνεμοι οἱ καλούμενοι βήκται. Ἐν δὲ τῇ Συρία φου-
 σῶσι νότοι δι' αὐτοῦ γὰρ τοῦ ἀνέμου ἐξέρχονται ἀπὸ Συρίας εἰς Ῥω-
 25 μανίαν. Ἐπικρατοῦσι δὲ οἱ τοιοῦτοι ἄνεμοι ἡμέρας μθ', καθὼς καὶ ἡ πλειοδυσία, καὶ κατὰ ἐβδόμην ἡμέραν γίνεται ταραχὴ τῆς θαλάσσης. Τοὺς δὲ λοιποὺς ἀστέρας οἱ πλευστικοὶ οὐ παρατηροῦνται καὶ αὐτοὺς γὰρ τοὺς εἰρημένους ἀστέρας οἱ πείραν πολλὴν ἔχοντες, εἰ καὶ τάχα ταραχὴ καὶ κακοταρία γίνεται ἐν τῇ θαλάσῃ, οὐ παρατηροῦνται, ἀλλὰ
 30 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν τοιοῦτων ἀστέρων πλέουσι. Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἡνίκα γένηται κακοταρία ὑπὸ νότου, ὅτε ἀπὸ Συρίας ἐξέρχόμενοι ἀρ-
 μενίζουσι, καὶ συναντήσῃ βορρᾶς καὶ χαλάσουσι, τοῦτο μόνον σκοπεῖν δεῖ εἰς τὴν τῶν κυμάτων φοράν, ὅπως ἔχωσι ταῦτα πρόμνα' ἐξ αὐτῶν γὰρ ἐπιγιγνώσκουσι τὴν ὁδὸν αὐτῶν. Εἰ γὰρ ταῦτα μετ' ἐπιμελείας οὐ
 35 βλέπουσι καὶ στοχάζονται, ἀπόλλυσι τὴν ὁδὸν αὐτῶν. Χρὴ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι, ὅτε φουσᾷ ἄνεμος βήκτης, ἀρμενίζουσιν ἐξ Αἰγύπτου μέ-
 χρι τοῦ κάστρου Ἀντιοχείας, ἔπειτα οἱ Σαρακηνοὶ Ἐντάκειον καλοῦσι, τοῦ νότου. Ἀπὸ δὲ τοῦ κάστρου Ἀντιοχείας, ἦτοι τῆς Ἀνταχείας, μέ-
 35 χρι τῆς Τάρσου ἀρμενίζουσι τοῦ κόλπου καὶ τοῦ βορρᾶ. Ἀπὸ δὲ αὐ-

γῆς τῆς ἡμέρας μέχρις ὥρας τρίτης ἔστιν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις ἀνεμος ὁ λεγόμενος κίρρος. Ἀπὸ δὲ τῆς ὥρας τρίτης μέχρις ὥρας πρώτης τῆς νυκτὸς γίνεται βορρᾶς.

Ἰστέον, ὅτι οἱ πλευστικοὶ μεγάλως παρατηροῦνται τοῦ ἀποκινήσαι ὁ καὶ πλεῦσαι εἰς ὁδὸν ταξειδίου εἴτε ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ εἴτε ἐν Πέμπτῃ. Ταύτας γὰρ τὰς ὅ ἡμέρας ὑπὲρ τὰς λοιπὰς παρατηροῦνται. Τινὲς δὲ σπανίως καὶ τὸ Σάββατον διὰ τὸ μνησθῆναι νεκρῶν γίνεσθαι καὶ νεκρώσιμον εἶναι τὴν ἡμέραν. Ὁμοίως μεγάλως παρατηροῦνται καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐνε διὰ τὸ ἐν ταύτῃ παραδοῦναι τὸν Ἰούδαυ τὸν Κύριον, ὁμοίως καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας καὶ ἢ μεγάλης Παρασκευῆς διὰ τὴν τοῦ Κυρίου σταύρωσιν. Ἡ δὲ ἐν τῶν ἡμερῶν, καθὼς λέγουσιν οἱ πλευστικοί, ἢ ἀνεμοφόρος ἢ ἀνεμοφθόρος τυγχάνουσα, ταυτέστιν εἴτε γεννητικὴ ζάλης καὶ τρικυμίας καὶ τοῦ ἀέρος σύγχυσιν καὶ ἀκαταστασίαν ποιούσα εἴτε τὸν πρὶν ταύτης φυσῶντα βίαιον ἀνεμὸν καὶ τὴν θάλασσαν διεγείροντα πρὸς ζάλην καὶ τρικυμίαν καταπαύουσα καὶ ἡρεμοῦσα καὶ τὸν ἀέρα εὐδαινότερον καθιστῶσα. Ἡ δὲ Παρασκευὴ τῶν ἡμερῶν, καθὼς λέγουσιν οἱ πλευστικοί, πολλάκις ὁρᾶται εἴτε εὐδίαν τοῦ ἀέρος καὶ τῆς θαλάσσης ποιούσα εἴτε τοῦ ἀέρος σύγχυσιν καὶ ἀκαταστασίαν καὶ ζάλην καὶ τρικυμίαν τῆς θαλάσσης παρέχουσα.

Ἰστέον, ὅτι, εἰ καὶ ὅλη ἑβδομάς σύγχυσιν καὶ ἀκαταστασίαν τοῦ ἀέρος καὶ τῆς θαλάσσης ζάλην καὶ τρικυμίαν, ἀλλ' οὖν τῇ κυρίᾳ τῶν ἡμερῶν, ἴγουν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἀδύνατον μὴ καὶ τὸν ἀέρα ὀλίγον εἰς εὐδαινότερον μετελθεῖν καὶ τὴν θάλασσαν εἰς τὸ γαληνότερον ἢ παντελῶς καὶ τὸν ἀέρα εὐδαινόδον γενέσθαι καὶ τὴν θάλασσαν εἰς τελείαν γαλήνην μετενεχθῆναι, ἔστι δ' ὅτε πολλάκις καὶ τὸν ἀέρα ἐν τῇ συγχύσει καὶ ἀκαταστασίᾳ διαμειναι καὶ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν αὐτὴν ζάλην καὶ τρικυμίαν, μάλιστα ἐὰν εἴη σύνοδος τῆς σεληνῆς, εἴτε γέννα εἴτε ἀπόχυσις, ἢ ἐκ τῶν παρατηρουμένων ἀστρῶν παρὰ τοῖς πλευστικοῖς ἢ ἐκλειψίς ἡλιακὴ ἢ σεληνιακὴ, ὅτι καὶ αὐτὰ παρὰ τῶν ἐμπείρων πλευστικῶν παρατηροῦνται μεγάλως.

Ἰστέον, ὅτι εἰ ἔστιν ὁ ἀήρ συννεφής καὶ ἐξοφωμένος, ὥστε πολλάκις καὶ ψεκασμὸν ἢ καὶ ὑετὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὴν τοιαύτην σύγχυσιν καταφέρεισθαι, εἰ μὲν αὖξεται ἢ τοιαύτη τοῦ ἀέρος συνοχὴ ἀφ' ἑσπέρας εἴτε ἀπὸ τῆς δειλῆς, δεῖ σκοπεῖν διὰ τῆς νυκτὸς τὸν πρῶτον πετεινόν, εἰ δὲ οὐκ ἀναστείλῃ, χρὴ σκοπεῖν τὸν δεύτερον, εἰ δὲ ἔτι

ἐπιμένει, τὸν τρίτον, εἰ δὲ καὶ πάλιν ἐπιμένει τοῖς αὐτοῖς, σκοπεῖν τὸ αὐγὸς, εἰ δὲ καὶ ἢ τότε εἰς εὐδίαν μὴ ἔλθῃ, σκοπεῖν τὴν ἡμέραν, εἰθ' οὕτω τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Καὶ εἰ μὲν ἔχουσι τὰ νέφη περικοπὰς τινὰς, ὥστε τὸν αἰθέρα ὁρᾶσθαι, ἐλπὶς τοῖς ταῦτα παρατηροῦσι τυγχάνει τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐδιάσειν· εἰ δὲ τοῦναντίον γίνεται, καὶ τὰ νέφη τὴν αὐτὴν συνέχειαν καὶ πυκνότητα ἔχουσι καὶ διακοπὴ ἐν αὐτοῖς μὴ γένηται, καθὼς εἴρηται, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἢ τοιαύτη ταραχὴ διαμένει· πολλάκις δὲ καὶ πρὸς ὥραν ἐνάτην εἴτε δεκάτην ἢ καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας εὐδία γίνεται.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Τὸ ἐπόμενον συνοδικὸν γράμμα τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου, ἐκδεδωμένον τὸν Ἀπρίλιον 1698 καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ πρώην Εὐρύπου Ἀμβροσίου ὡς μητροπολίτου Ἄργους καὶ Ναυπλίου, σώζεται ἐν πρωτοτύπῳ συνημμένον εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 35 Disraccio τοῦ Βενετοῦ γενικοῦ προνοητοῦ Πελοποννήσου Φραγκίσκου Γριμάνη ἐν τῷ Δημοσίῳ ἀρχεῖῳ (R. Archivio de Stato) τῆς Βενετίας, ἐν τῷ φακέλῳ Senato III (Secreta) N° 7.

*Καλλίνικος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
νεῆας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.*

Ἀναγκαῖον ὑπὲρ τι ἄλλο τῷ χριστιανύμῳ πληρώματι πέφυκε τὸ θεόδοτον χρῆμα τῆς ἀρχιερωσύνης, ἅτε πηγῆς ζωηρότου τελούσης¹ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν μυστηρίων, δι' ὧν μυεῖται τῶν Χριστιανῶν | ἕκαστος τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως προτερήματα καὶ τελειοποιεῖται τῇ ἐξ αὐτῶν θεῖα χάριτι καὶ καταρτίζεται εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ | ἦν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μέγας ἀρχιερεὺς χρηματίσας, καὶ θύμα καὶ θύτης ὁ αὐτὸς γεγονὼς ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, ὡς κλῆρον ἐνθεὸν ταύτην ἐκληραδότησε τοῖς αὐτόπταις καὶ ἱεροῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἀποστόλοις καὶ δι' αὐτῶν ἀλληλοδιαδόχως ἐχαρίσατο τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ τὰ σωτήρια τοῦ ὀρθοδόξου συστήματος, ἀναγκαίαν οὖσαν ὡς εἴρηται | ἀναντιρρήτως. Καὶ γὰρ χωρὶς τῆς ἀρχιερωσύνης ταύτης οὐκ ἔνεστιν οἰκοδομὴν γενέσθαι, καὶ καταρτισμὸν σωτηρίας τοῖς εὐσεβέσι. Διὸ καὶ πανταχοῦ ἀναγκαίως ἀρχιερεῖς καθίστασθαι νενομοθέτηται

καὶ μὴ παραβλέπειν τοῦς Χριστιανοῦς ἐν τισὶ τῶν παροικιῶν, καὶ 15
ἐστερημένους καταλιμπάνειν ταύτης τῆς σωτηριώδους χάριτος,
ἀλλὰ προνοίας λόγοις | ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία μεμάθηκε, χεῖρα
βοηθὸν ὀρέγειν ἀπάσαις ταῖς ἐπαρχίαις καὶ παροικίαις, ἀνταμι-
θάνεσθαι τε αὐτῶν, καὶ διὰ τῆς ἀρχιερατικῆς χάριτος ψυχαγω-
γεῖν | τὰς δεομένας τῆς σωτηριώδους ἀντιλήψεως. Ἐνθεν τοι καὶ 20
τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπλίου καὶ Ἄργους, δίχα γνη-
σίου ποιμένος ἐγκαταλειφθείσης πρὸ χρόνων ἰκανῶν ὡς τοῦ ἐν
| αὐτῇ γνησίως καὶ νομίμως ἀρχιερατεύοντος κυρ Σιλδέστρου
πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ἡ μετριότης ἡμῶν τοῦς ἐκκλησιαστι-
κοῦς οὐακας θεόθεν διέπειν λαχοῦσα, οὐ δέον ἔκρινεν | ἐπεὶ πολὺ 25
διαμένειν ταύτην ἀπροστάτευτον, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῆς τιμώ-
λως φέρεσθαι· ἀλλὰ διὰ κανονικῶν ψήφων τῆς ἱερᾶς συνόδου τῶν ἐν-
δημούντων ἐν Κωνσταντινουπόλει | ἱερωτάτων συναδελφῶν αὐτῆς ἀρ-
χιερέων καὶ ὑπερτίμων κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπατόπωσιν, εὖρεν
ἄξιον καὶ ἀρμόδιον ἐν προστασίᾳ ἀρχιερατικῇ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας 30
τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην πρώην Εὐρύπου κυρ Ἀμβρόσιον, τὸν
προστατεύοντα μέχρι τοῦ νῦν τῆς αὐτῆς μητροπόλεως οὐ τασού-
τον γνησίως, διὰ τὸ μὴ λαβεῖν καὶ παρ' ἡμῶν ἄδειαν | οὐ ἔνεκα καὶ
επιτιμίᾳ καθυπεβάλομεν αὐτὸν¹ προλαβόντως, ἀλλ' ἦδη προσπεσὼν
τῇ ἐλέει τῆς ἐκκλησίας ἐζήτησε συγχωρήσεως τυχεῖν, καὶ λύσεως τοῦ 35
επιτιμίου ἐκείνου²· ταῦτον γοῦν λόγῳ μεταθέσεως προβαλόντες ταῦτον
ἀνεδείξαμεν μητροπολίτην τῆς αὐτῆς μητροπόλεως Ναυπλίου καὶ
Ἄργους γνήσιον καὶ νόμιμον. καὶ κανονικὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν
| καὶ τὰς ψήφους τῆς ἱερᾶς συνόδου, καὶ ποιμένα, καὶ προστατὴν
τοῦ ἐκείσε χριστιανύμου πληρώματος κατεστήσαμεν· διὸ καὶ γράφον- 40
τες ἀπόφαινόμεθα συνοδικῶς, | ἵνα, ὁ διαληφθεὶς ἱερώτατος μητροπο-
λίτη Ναυπλίου. καὶ Ἄργους. καὶ ὑπέριμος. ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγα-
πητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κυρ Ἀμβρόσιος ὑπάρχων
συγχεχωρημένος καὶ λελυμένος | ἐκείνου τοῦ παρ' ἡμῶν καταγρα-
φέντος ἐπιτιμίου καὶ τῶν ἀρῶν ἐλεύθερος, εἴη καὶ λέγῃται ἀπὸ τοῦ 45
νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀρχιερεὺς τῆς αὐτῆς μητροπόλεως Ναυπλίου
καὶ Ἄργους γνήσιος | καὶ νόμιμος· καὶ κανονικὸς· καὶ ὀφείλει ἐπι-
λαβέσθαι αὐτῆς τῆς θεόθεν αὐτῷ κληρωθείσης ἐπαρχίας μετὰ πά-
σης τῆς ἐνορίας αὐτῆς, καὶ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ ἀνωθεν | καὶ

¹ Τὸ πρῶτον εἶχε γραφῆ αὐτῷ

² Τὸ πρῶτον εἶχε γραφῆ ἐκείνῳ

60 ἔξαρχῆς ὀρίων τε. καὶ χωρίων κτημάτων τε. καὶ πραγμάτων. καὶ τῶν
λοιπῶν δικαίων καὶ προνομίων καὶ εἰσηγεῖσθαι καὶ περιέπειν τὸ
ἐν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον· | καὶ νοθετεῖν τὰ ψυχω-
φελῆ καὶ σωτήρια. καὶ ἀνάγειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. ταῖς τε εὐαγγελικαῖς
καὶ ἀποστολικαῖς εἰσηγήσεσι. καὶ τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι ταῖς
65 πᾶσι τὰ πάντα γιγνόμενος κατὰ τὸν μακάριον Παύλον· ἵνα πάντα ἢ
τοὺς πλείονας κερδίσῃ, καὶ προσαγάγῃ θεῷ λαὸν περιούσιον· πρὸς τοῦ-
τους ἔχῃ ἀδειαν ἐκτελεῖν τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης, | ἐν ταύτῃ τῇ μητρο-
πόλει αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ καὶ τοῖς χωρίοις αὐτῆς ἀκωλύτως,
μετὰ καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως ἀναγνώστας σφρα-
60 γίζειν. ὑποδιακόνους. καὶ | διακόνους χειροτονεῖν καὶ εἰς τὸ τοῦ πρε-
σβυτέρου ἀξίωμα προδικάζειν, πνευματικὸς πατέρας ἐγκαθιστᾶν δι'
οικείων ἐνταλμάτων. θεῶν καὶ ἱεροῦ. ναοὺς καθιεροῦν τῷ ἑαυτοῦ
σταυροπηγίῳ | κείρειν μοναχοὺς τε καὶ μοναζοῦσας καὶ ἄλλα πάντα
διαπράττειν ὡς γνήσιος μητροπολίτης Ναυπλίου καὶ Ἄργους καὶ ὧν καὶ
65 καλούμενος. τηρῶν ἐν ἅπασιν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις | τὴν κανο-
νικὴν ἀκρίθειαν. καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ νομίμους παραδόσεις, ὡς
λόγον ἀποδώσων θεῷ. ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν εὐρισκομένων ἐν
αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ | καὶ πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς εὐλογημένων Χρι-
στιανῶν ἱερομένων καὶ λαϊκῶν μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνό-
70 ματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, καὶ τὴν | προσ-
ήκουσαν αὐτῷ ἀπὸνέμειν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐ-
πίθειαν καὶ ὑπακούειν καὶ ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ ἐφοῖς ἂν λέγῃ πρὸς
αὐτοῦς, ἀφορῶσιν εἰς ψυχικὴν λυσιτέλειαν, καὶ στέργειν, καὶ ἀγαπᾶν.
αὐτὸν. ὡς ποιμένα πνευματικόν. καὶ ἀρχιερέα καὶ προστάτην αὐτῶν. ἢ
75 γὰρ πρὸς αὐτὸν γινομένη τιμὴ καὶ εὐλάβεια, πρὸς τὴν ἡμῶν ἀνάγεται
μετριότητα | καὶ δι' αὐτῆς εἰς θεὸν οὐ τύπον σώζει ὁ ἀρχιερεὺς ἐπὶ
γῆς ἐτι δὲ συντρέχειν καὶ βοηθεῖν αὐτῷ ἐν πᾶσι τοῖς χρειώδεσι καὶ
ἀναγκαίοις αὐτοῦ καὶ παρέχειν ἅπαντα τὰ ἀνήκοντα | αὐτῷ ἐκκλη-
σιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, κανονικὰ φημί, συνοικέσια, παν-
80 ηγύρεις, ζητίας καὶ εἴ τι ἄλλο σὺνηθες τῷ τόπῳ, εἰρηγνικῶς, καὶ εὐ-
γνωμόνως καὶ οὐδὲν | αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι ἢ ἐναντιοῦσθαι τσούνο-
λον. προσέτι κατεστήσαμεν αὐτὸν καὶ ἡμέτερον ἐπίτροπον, καὶ ἔξαρχ-
ον πατριαρχικὸν ἐπιτηρεῖν καὶ διοικεῖν τὰ αὐτόθι ἡμέτερα. | πατριαρ-
χικὰ σταυροπήγια. καὶ λαμβάνειν τὰ ἐτήσια αὐτῶν σιδουσίματα καὶ
85 πέμπειν πρὸς ἡμᾶς ἀσφαλῶς μηδενὸς αὐτῷ ἐναντιουμένου ἢ ἀντιλέ-
γοντος ἱερομένου | ἢ λαϊκοῦ, ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ,

ἔθεν εἰς ἔνδειξιν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν πατριαρχικὸν συνοδι-
κὸν ἡμῶν γράμμα εἰς διηνεκή καὶ μόνιμον | τὴν ἀσφάλειαν:—αρχιηγῶ:
—ἐν μηνί Ἀπριλλίῳ:—Ἰνδικτιόνος:—ς:υ

† Ὁ Καισαρίας Κυπριανός: † Ὁ Νικομηδείας Παρθένιος: † Ὁ Νι-
καίας Γεννάδιος: † Ὁ Χαλκιδόνος Γαβριήλ: Ὁ αμασειας Ἰωαννί-
μιος: † Ὁ Προύσσης Κύριλλος: † Ὁ Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος:
† Ὁ Ἀθηναίων Κύριλλος: † Ὁ Διδουμειτοῦχον Ἰερεμίας:

ΤΟ ΙΣ' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς 24 Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. συνήλθεν ἐν Ἀθήναις τὸ δέκατον ἕκτον διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν, τῶν Ἀθηνηῶν ὀρισθεισῶν ὡς ἔδρας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου Συνεδρίου ἐν Κοπενάγῃ κατ' Αὐγουστον 1908 ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐν αὐτῷ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν Σπυρ. Π. Λάμπρου.

Ἡ δὲ διὰ Β. Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1911 κατασταθεῖσα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου ἐπιτροπεύει, ἡς Γενικὸς γραμματεὺς διωρίσθη ὁ αὐτὸς Σπυρ. Π. Λάμπρος, ὥρισεν ὡς χρόνον τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τὸ Πάσχα τοῦ 1912, τελούμενον ταυτοχρόνως ὑπὸ πάντων τῶν χριστιανικῶν δογμάτων, ἅμα δὲ συμπίπτον πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου, ἐκλεχθεὶς τὸ δεῦτερον καὶ πρῦτανος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1911-1912, ὑπέβαλεν εἰς τε τὴν ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον καὶ τὴν ἐπιτροπεύειαν τοῦ Συνεδρίου τὴν γνώμην, ὅτι χάριν μεγαλοπρεπεστέρας διεξαγωγῆς τῶν κατὰ τὸ Συνέδριον σκόπιμον ἦτο νὰ τελεσθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἐκεῖνο χρόνον αἱ ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἑορταί, ἃς αὐτοῦ εἰσηγουμένου εἶχεν ἤδη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1911 ψηφίσει ἡ ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος. Δεκτῆς δὲ γενομένης τῆς προτάσεως ταύτης, ἦν ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, μέλλουσα νὰ τελέσῃ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας τὰς αὐτὰς ἐκεῖνας ἡμέρας, συνετάχθη τὸ πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν, καὶ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ εἰς τὸν Πρῦτανον τὸν καὶ Γενικὸν

γραμματεῖα τοῦ τε Συνεδρίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Ἀνέλαβε δὲ οὗτος τὸ βαρὺ ἔργον, προθυμότατα ὑποστηρικθεὶς ὑπὸ τε τῆς Κυβερνήσεως, τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων, τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν καὶ παντὸς οὗ ἢ συνεργασίᾳ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Οὐ μικρὸν δὲ συνετέλεσαν εἰς τὴν παμπληθῆ εἰς Ἀθήνας θεωρίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἑορτῶν τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν ἀπλῶν συνέδρων αἱ παρασχέθεισαι ἐκπτώσεις ναύλων τῶν τε ἐλληνικῶν καὶ τινῶν ξένων σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἐλληνικῶν καὶ ξένων ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν.

Οὕτως ὁ ἀριθμὸς τῶν συνέδρων ἀνήλθεν ἐν ὄλῳ εἰς ὀκτακοσίους περίπου, ὧν μεταξὺ ἐπιφανέστατοι Ἀνατολισταὶ καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες, μιᾶ φωνῇ κατὰ τε τὴν ἐν Ἀθήναις παρουσίαν αὐτῶν καὶ μετὰ ταῦτα δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Σπυρ. Λάμπρον καὶ δημοσιεύσεων ἐν ξένοις ἑφημερίσι καὶ περιοδικοῖς συγγράμμασι ἐκφράσαντες τὴν τελείαν αὐτῶν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ διοργανώσει καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν ἑορτῶν καὶ τῇ φιλοξενίᾳ, ἧς ἔτυχον παρὰ πάντων ἐν Ἑλλάδι, καὶ γενομένοι διαπρύσιοι κήρυκες τῶν προόδων τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Ἄλλ' οὔτε ἡ πυκνότης τῶν ἑορτῶν καὶ δεξιῶσεων, οὔτε ἡ ἐκ τῆς παντοίας φιλοξενίας ἀπασχόλησις ἐμείωσαν τὴν μετὰ ζήλου ἐπίδοσιν τῶν συνέδρων εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῶν ἔργον, οὔτινος προφανεῖς πρόκεινται οἱ καρποί.

Ἦδη τὸ ἀπόγευμα τῆς 24 Μαρτίου, προτεραίας τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν, συνελθόντες κοινῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ τε κατὰ τὴν ἀμφιετηρίδα αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ σύεδροι ἐξέλεξαν ὡς ῥήτορας τῆς ὑστεραίας τοῦς καθηγητὰς κ. κ. Μάξιμον Collignon, Βερθόλδον Deibrick καὶ Ἰωάννην Mahaffy.

Τὴν δὲ ὑστεραίαν 25 Μαρτίου 2 μ. μ. ἔγεινεν ἐν τῷ Παρθενῶνι ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τοῦ τε Συνεδρίου καὶ τῶν ἀμφιετηρι-

κῶν ἐορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καθ' ἣν ὠμίλησαν ἑλληνιστί μὲν ἡ Α. Β. Γ. ὁ Διάδοχος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Ἀπόστολος Ἀλεξανδρῆς καὶ ὁ Πρύτανις Σπυρ. Π. Λάμπρος. Πλὴν δ' αὐτῶν προσεφώνησαν γαλλιστί μὲν ὁ κ. Collignon, γερμανιστί δὲ ὁ κ. Delbrück καὶ ἀγγλιστί ὁ κ. Mahaffy.

Τὴν δὲ 26 Μαρτίου ἤρχισαν αἱ συνεδρίαί τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Συνεδρίου, αἵτινες καὶ ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, 30 Μαρτίου, τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν κηρυχθείσης τῆ 31 Μαρτίου.

Τὸ Συνέδριον ἀποτελεῖτο ἐξ ἑνδεκα τμημάτων, ὧν τὸ ἐνδέκατον περιελάμβανε τριπλῆν ὑποδιαίρεσιν. Εἰς τὸ πρῶτον τμήμα εἶχον ταχθῆ ἡ γλωσσική καὶ αἱ Ἰνδοευρωπαϊκαὶ γλῶσσαι, εἰς τὸ δεύτερον ἡ συγκριτικὴ ἱστορία τῶν θρησκειῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἡ συγκριτικὴ μυθολογία καὶ ἡ λαογραφία καὶ αἱ σφηνοειδεῖς ἐπιγραφαί, εἰς τὸ τρίτον τὰ τῆς Ἰνδικῆς (λογοτεχνία, ἱστορία, ἀρχαιολογία), εἰς τὸ τέταρτον τὰ τοῦ Ἰράν (λογοτεχνία, ἱστορία, ἀρχαιολογία), εἰς τὸ πέμπτον τὰ τῆς Σινικῆς, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, εἰς τὸ ἕκτον τὰ τῆς Ἰνδοκίνας, τῆς Βιρμανίας, τοῦ Μαδαγασκάρ καὶ τῆς Μαλαισίας, εἰς τὸ ἕβδομον τὰ τῶν σημιτικῶν γλωσσῶν καὶ λογοτεχνιῶν (τῆς φοινικικῆς, ἀσσυριακῆς, βαβυλωνιακῆς, ἐβραϊκῆς, ἀραμαϊκῆς, αἰθιοπικῆς), εἰς τὸ ὄγδοον τὰ τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου (ἱστορία, λογοτεχνία, ἀρχαιολογία), εἰς τὸ ἕνατον ἡ αἰγυπτιακοὶ γλῶσσαι καὶ αἱ γλῶσσαι τῆς Ἀφρικῆς καὶ εἰς τὸ δέκατον τὰ τῶν γλωσσῶν, λαῶν καὶ πολιτισμῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τοῦ δὲ ἐνδέκατου τμήματος, περιλαμβάνοντος τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴν, ἡ μὲν πρώτη ὑποδιαίρεσις ἀνεφέρετο εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τοὺς μέσους χρόνους καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰ τῶν νέων χρόνων.

Πλὴν δὲ τῶν κατὰ τμήματα συνεδριῶν συνεκροτήθησαν καὶ συνεδρίαί τῆς ὀλομελείας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστη-

μίου, προωρισμένα ἰδίως εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τὰς συνοδευόμενας ὑπὸ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων. Πλὴν δὲ τῆς αἰθούσης ταύτης ἔδραι τῶν τμημάτων ἦσαν ἡ Ἀκαδημία, ἡ Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη, ἡ Γαλλικὴ Σχολή, ἡ Γερμανικὴ Σχολή καὶ ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός.

Καὶ τῶν μὲν συνεδριῶν τῆς ὀλομελείας προέστη ὡς ἐπίτιμος πρόεδρος ὁ ἐν Ῥώμῃ καθηγητῆς κ. Ἀγγελος de Gubernatis, τὰ δὲ διάφορα τμήματα πλὴν τοῦ τετάρτου, εἰς ὃ οὐδεὶς σύνοδρος ἐνεγράφη, ἐξέλεξαν ἰδίους προέδρους, ἀντιπροέδρους καὶ γραμματεῖς ἐκ τῶν παρεπιδημούντων ἐπιφανῶν συνέδρων. Τῶν δὲ ὑποδιαίρεσεων τοῦ ἐνδεκάτου τμήματος, τοῦ ἑλληνικοῦ, ἐξελέχθησαν πρόεδροι οἱ ἐξῆς· τῆς μὲν πρώτης πρόεδρος ὁ ἐν Βιέννῃ καθηγητῆς κ. Αἰμίλιος Reischl καὶ γραμματεὺς ὁ διδάκτωρ κ. Α. Schober ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐστριακῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, τῆς δὲ δευτέρας ἐπίτιμος μὲν πρόεδρος ὁ Σπυρ. Π. Λάμπρος, πρόεδροι ὁ κ. Κάρολος Diehl, καθηγητῆς ἐν Παρισίοις, καὶ ὁ κ. D. C. Hesseling, καθηγητῆς ἐν Λουγδούνῳ τῆς Ὀλλανδίας, γραμματεῖς δὲ οἱ διδάκτορες τῆς φιλολογίας κ.κ. Παῦλος Maas, Σωκράτης Κουγέας καὶ Czebe, τῆς δὲ τρίτης πρόεδροι μὲν οἱ κ. κ. Γεώργιος Χατζιδάκις, καθηγητῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, Δημ. Καμπούρογλους, ἑφορος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, καὶ Π. Λωρεντζάτος, γυμνασιάρχης ἐν Ἀθήναις, γραμματεὺς δὲ ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Φαίδων Κουκουλές. Καὶ τὸ πρῶτον δὲ τμήμα ἐξέλεξεν Ἑλληνα γραμματέα, τὸν διδάκτορα τῆς φιλολογίας κ. Ν. Δεκαβάλλαν.

Αἱ ἐν τοῖς διαφόροις τμήμασιν ἀνακοινώσεις ἀνῆλθον εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα, οὐδὲ εἶνε εὐκόλος ἢ ἀναγραφή αὐτῶν ἐν ταῦθα τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον αἱ πλείσται αὐτῶν ἀναφέρονται εἰς μελετήματα σχετιζόμενα εἰς ἐρεῦνας ὀλίγον γνωστὰς παρ' ἡμῖν ἕνεκα τῆς μόλις που ἀρχομένης ἐν Ἑλλάδι ἀσχολίας περὶ τὰ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ λαῶν. Διὸ περιοριζόμε-

θα μόνον εἰς τὰς γενομένας ἐν ταῖς τρισὶν ὑποδιαιρέσεσι τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος καὶ εἰς ἐκαίνας τῶν λοιπῶν ἐν ἄλλοις τμήμασιν ὅσαι σχετίζονται ὅπωςδήποτε πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς. Εἶνε δὲ αὐταὶ αἱ ἑξῆς:

Ahmed Zéki pachá Ἡ παρά τῶν Ἀράβων εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀπονεμηθεῖσα τιμή.

» » Περὶ ἀραβικῆς μεταφράσεως τοῦ Γεμιστοῦ.

» » Γεωγραφικὴ συμβολή περὶ τοῦ σπηλαίου τῶν ἐπτὰ παιδῶν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἑλλήνων.

Felix von Luschan Ἡ ἀνθρωπολογία τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας.

F. Bohl Ὁ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας κύκλος τῶν ζῳοίων παρά τοῖς Ἑλλησιν.

Aug. Heisenberg Ἡ θέσις τοῦ Παναγίου τάφου ἐν Ἱερουσόλυμοις.

Hubert Pernot Ἡ χρησιμότης τῆς πειραματικῆς φωνητικῆς ἐν ταῖς γλωσσικαῖς μελέταις περὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς.

» » Περὶ νέας κοινῆς μετὰ τοῦ κ. Hesseling ἐκδόσεως τοῦ Ἑκατολλόγου.

Νικ. Μπαλάνου Παρατηρήσεις τινές περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἰωνικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων.

K. Ψάχου Περὶ τῆς παρασημαντικῆς τῆς βυζαντιακῆς μουσικῆς.

G. de Jerphanion Περὶ τῆς χρονολογίας τῶν γλυπτῶν τοῦ Τοκαλί Κιλεσσέ ἐν Καππαδοκίᾳ.

Paul Kretschmer Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἰνδογερμανικῆς γλωσσολογίας.

E. Washburn Hopkins Οἱ σανακριτικοὶ Kabairas καὶ οἱ παρ' Ἑλλησι Κάβειροι.

Γεωργίου Χατζιδάκι Περὶ φωνητικοῦ τινος νόμου ἐν τῇ ποντικῇ διαλέκτῳ.

» » Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λεξικοῦ.

N. Παπαγιαννοπούλου Περὶ τινῶν ἐπιγραφῶν τῶν Ψαλμῶν.

Θεοφ. Βορέου Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ μετεμψυχώσεως θεωρίας ἐν τῇ ἑλληνικῇ φιλοσοφίᾳ.

Σκεύου Ζερβοῦ Συμβολή εἰς τὴν προῖκποκράτειον μαιευτικὴν τῶν Βαβυλωνίων καὶ Ἀσσυρίων κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας συγγραφείς.

Fr. Pullé Ἡ Ἰνδοκίνα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνορωμαϊκῇ χαρτογραφίᾳ.

E. Kuhn Περὶ Δημητρίου Γαλανοῦ.

E. Pavolini Περὶ Ἀλεξάνδρου Πασπάττι.

Angelo de Gubernatis Περὶ τῆς ἑλληνικῆς προελεύσεως τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν θεαινῶν.

V. Ussani Τὸ κείμενον τοῦ Φλαβίου Ἰωσήπου πρὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

I. Mahaffy Εἶπεν ὁ Περικλῆς περὶ τῶν Ἀθηναίων «Φιλοκαλούμεν μετ' εὐτελείας» ;

Lehmann—Haupt Περὶ Φεῖδωνος τοῦ Ἀργείου καὶ τοῦ χρόνου αὐτοῦ.

Δημ. Παππούλια Ἑλληνικὸν δίκαιον καὶ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου.

Ἐμμ. Δαυὶδ Δύο ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαὶ ἐκ Λέσβου.

Ἰω. Ὀλυμπίου Ἡ εἰκοσαετῆς διατριβὴ τοῦ Πλάτωνος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Δημ. Σαγκριώτου Περὶ τῶν Κοίλων Εὐβοίας.

Lud. Pernier Τὰ ἀρχαιότατα μινωικὰ στρώματα κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφὰς τῆς Φαιστοῦ.

Gustav Blum Ὁ ἐξηγητὴς ἐν Αἴγύπτῳ.

D. C. Hesseling Τὸ ἔπος περὶ Διγενοῦς Ἀκρίτα κατὰ τὸν κώδικα τῆς Μαδρίτης.

Charles Diehl Αἱ πρόοδοι τῶν βυζαντιακῶν μελετῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1899.

Max Maas Ἐργασκευτικὸς σύλλογος κατὰ τὸν ἑβδομον αἰῶνα.

Σωκράτους Κουγέα Ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐν Βυζαντίῳ.

Ἄντ. Μομφερράτου Περὶ τῶν διπλωματικῶν ἐνεργειῶν Μανουήλ τοῦ Παλαιολόγου ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ.

Δ. Καλλιμάχου Ὑπῆρξεν ὁ Κύρος Ἑλληνὴν πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ συγχρόνως ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἴγυπτου;

» » Αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τουρκοκρατίας.

N. Γ. Πολίτου Ἡ σημασία τῶν μαγικῶν χαρακτήρων ἐν ταῖς σωθιακαῖς ἐπιγραφαῖς, τοῖς περιάπτοις καὶ τοῖς μαγικοῖς βιβλίοις.

» » Περὶ τῶν λαογραφικῶν ἐργασιῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας.

Φαίδωνος Κουκουλέ Ὁ Θεσσαλονίκης Εὐστάθιος ὡς λαογράφος.

Max Vasmer Περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαίων ῥωσικῶν Arbu-kowniki χάριν τῆς ἐρεύνης τῆς μεσαιωνικῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Θεμ. Βολίδου Περὶ τοῦ παλαιογραφικοῦ τοῦ ἔργου ἐν Σινᾷ καὶ ἀνακοινώσεις ἀραβικῆς ἐπιγραφῆς περὶ τῆς κτίσεως τῆς ἐκκλησίας τὸν θ' αἰῶνα.

L. Rouzevalle Περὶ θανείων λέξεων ἐκ τῆς τουρκικῆς ἐν τῇ δημῶδει ἑλληνικῇ τῆς Ῥούμελης καὶ ἰδίως τῆς Ἀδριανουπόλεως.

N. Δεκαβιάλλα Περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν συμφῶνων ἐν τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ.

A. Danou Σημείωσις περὶ τῆς ἑλληνοκοραϊτικῆς λογοτεχνίας.

A. Μπούτουρα Περὶ νεοελληνικῆς γραμματικῆς καὶ ἑλληνικῆς διαλεκτολογίας.

» » Περὶ τοῦ τσιτακισμοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ.

Ἀχ. Ἰσαρηζάνου Περὶ τῶν ὀρίων τῆς ἀνομοιώσεως ἐν τῇ βορείᾳ ἑλληνικῇ.

Π. Λωρεντζάτου Ἐὰ σύνθετα ἐν τῇ κεφαλληνιακῇ ἰδιώματι.

Δ. Θεοχαρίδου Ἐὰ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀμερικανικὰ κολλέγια ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

K. Ζησίου Περὶ τῆς μητροπόλεως Μονεμβασίας.

» » Περὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἐπιγραφικῶν χαραγμάτων.

» » Ποῦ εἶχον στηθῆ τὰ δύο βομβοδόλα ἐξ ὧν ἐδλήθη ἡ βόμβα ἢ καταστρέψασα τὸν Παρθενῶνα τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1687 ;

Κατετέθησαν δὲ ὑπ' ἄλλων καὶ αἱ ἐξῆς ἀνακοινώσεις τοῦ ἀπόντος N. Βέη α') Ἐπιγραφικαὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἑλλάδι, Αἴγυπτῳ καὶ Ἀσίᾳ β') Περὶ τινος μεσαιωνικοῦ ἔπους ἐκ τῶν κωδικῶν τῶν Μετεώρων περὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Σεμιράμιδος γ') Τοπογραφικὸς καθορισμὸς τοῦ κάστρου τοῦ Ἀρακλώδου δ') Περὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι 40 B τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως τῶν Μετεώρων μεσαιωνικοῦ χειρογράφου Γερασίμου μοναχοῦ ε') Περὶ τινῶν ἑλληνοεβραϊκῶν ἐλεγείων Κερκύρας.

Ὁ δὲ Σπυρ. Π. Λάμπρος ἔνεκα τῆς ἀδιαπτώτου διευθύνσεως τῶν κατὰ τὰς ἀμφιετηρικὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν κατὰ τὸ Συνέδριον δὲν ἠδυνήθη νάναγνώσῃ τὰς προαγγελθείσας αὐτοῦ ἀνακοινώσεις α') Ἀνατολικά χειρόγραφα καὶ ἔγγραφα ἐν Ἀθήναις β') Σχέσεις τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας μετὰ τοῦ Βυζαντίου γ') Νέον ἔγγραφον συμβάλλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰουδαϊκῆς ἐν Κερκύρᾳ συν-αγωγῆς.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν συνεδριῶν, καθ' ἃς ἔγειναν αἱ ἀνωτέρω ἀνακοινώσεις, συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ γραμματέως ἢ ἐπιτροπεία τῶν προέδρων καὶ ἀντιπροέδρων πρὸς καθορισμὸν τῆς ἔδρας τοῦ ἐπομένου δεκάτου ἐβδόμου συνεδρίου. Προετάθησαν δὲ τὸ Κάζρον, ἢ Λειψία, τὸ Ἀμστελὸδαμον, ἢ Κανταβριγία καὶ τὸ Ὁξώνιον. Μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ὁμοφωνίας οὐτ' ἐν ταύτῃ τῇ συνεδρίᾳ, οὐτ' ἐν τῇ κατὰ τὸ Σάββατον, 31 Μαρτίου, συνελευσίᾳ συνεδρία τῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐπισήμων ἀντιπροσώπων, ἢ ὀλομέλεια, ἣτις συνήλθεν ὀλίγον κατόπιν, ἀπεδέχθη τὴν ὑπὸ τῶν προέδρων γενομένην πρότασιν περὶ καταστάσεως διεθνοῦς ἐπιτροπείας, ἣτις τοῦτο μὲν νάναθεωρήσῃ τὸ καταστατικὸν τοῦ Συνεδρίου, τοῦτο δὲ νά ὀρίσῃ μετὰ προηγουμένας συνεννοήσεις τὴν προσεχῆ αὐτοῦ ἔδραν. Συνεκροτήθη δὲ ἡ διεθνῆς αὕτη ἐπιτροπεία ἐκ τῶν ἐξῆς ἐννέα μελῶν: E. Chavannes (Γαλλίας), Rhys Davids (Ἀγγλίας), Ἰγνατίου Guidi (Ἰταλίας), Παύλου Haupt (Ἡνωμένων πολιτειῶν), Snouck Hurgronje (Ὀλλανδίας), E. Kuhn (Γερμανίας) Σπυρ. Π. Λάμπρου (Ἑλλάδος), H. Naville (Ἑλβετίας) Σεργίου d'Oldenbourg (Ῥωσίας). Ἡ δ' ἐπιτροπεία αὕτη ἐξέλεξε γραμματέα τὸν κ. Rhys Davids.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ 15' Συνεδρίου Σπυρ. Π. Λάμπρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν συνέδρων τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου ἐλθόντα πρὸς αὐτὸ τηλεγραφήματα, καὶ εἶτα ὑπέβαλεν εἰς ψήφισιν τὰς ὑπὸ τῶν διαφόρων τμημάτων ἐκφρασθείσας εὐχὰς, αἵτινες καὶ ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως. Μεταξὺ τούτων καὶ αἱ ἐξῆς τρεῖς εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ἀναφερόμεναι:

α) Εὐχὴ τῆς δευτέρας ὑποδιαιρέσεως τοῦ ἐνδεκάτου τμήματος περὶ τῆς εἰς τὴν Λαογραφικὴν ἑταιρείαν Ἀθηνῶν ἀναθέσεως συστηματικῆς περισυλλογῆς τῆς ὕλης τῆς λαογραφίας τῆς ἐκ τῶν βυζαντιακῶν χρόνων περιωρισμένης. Διευτυπώθη δ' ἡ εὐχὴ αὕτη οὕτω: «Τὸ βυζαντιακὸν τμήμα τοῦ 15' Συνεδρίου

» τῶν Ἀνατολιστῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου ἐξέ-
 » φρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐπιχειρηθῇ συστηματικὴ ἐργασία
 » χάριν περισυλλογῆς τῆς ὕλης τῆς ἐλληνικῆς λαογραφίας πῆς
 » περισωζομένης παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσιν ἢ ἐν
 » τοῖς μνημείοις. Δύναται δ' ἡ ἐργασία αὕτη νὰ γείνη λαμ-
 » βανομένου ὡς κέντρου τῆς Λαογραφικῆς ἑταιρείας τῶν Ἀθη-
 » νῶν, ἀναλαμβανούσης νὰ συνεννοηθῇ μετ' ἐκείνων οἵτινες θὰ
 » εἶχον τὴν προθυμίαν νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐρεύνας αἴτε παρὰ
 » τινι τακτῷ συγγραφῆι εἴτ' ἐν τινι συνόλῳ ἔργων, εἴτ' ἐν ὠρι-
 » σμένοις μνημείοις, καὶ μελλούσης νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς δη-
 » μοσιεύσεως τῶν ἐπιτευχθησομένων πορισμάτων».

β') Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ τμήματος περὶ ἰδρύσεως Μουσείου βυ-
 ζαντιακῆς τέχνης, διατυπωθεῖσα ὡς ἑξῆς: «Τὸ βυζαντιακὸν
 » τμήμα τοῦ ΙΓ' Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν, γινώσκον τὸ ἐν-
 » διαφέρον τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς διασώσεως
 » τῶν μνημείων τῶν μέσων αἰώνων τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ ἐπιθυ-
 » μούν νὰ βοηθήσῃ τὸ κατ' αὐτὸ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν βυζαντια-
 » κῶν μικροτεχνημάτων, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν
 » Ἀθήναις Μουσεῖον βυζαντιακῆς τέχνης, ἐν ᾧ νὰ περισυλλε-
 » χθῶσι καὶ ταξινομηθῶσι ταῦτα χάριν μεγίστης ὠφελείας τῶν
 » βυζαντιακῶν μελετῶν».

γ') Εὐχὴ ὑπὲρ ὑποστηρίξεως τοῦ Νεοελληνικοῦ λεξικοῦ
 διατυπωθεῖσα ὡδε: «Ἡ τρίτη ὑποδιαίρεσις τοῦ Συνεδρίου τῶν
 » Ἀνατολιστῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπέροχον σημασίαν, ἣν
 » ἔχει τὸ Νεοελληνικὸν λεξικὸν οὐ μόνον πρὸς τὴν μελέτην τῆς
 » ζώσης γλώσσης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς ἐλληνικῆς
 » γλώσσης καθ' ὅλου καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ
 » τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι Περὶ τοῦ Νεοελληνικοῦ
 » λεξικοῦ, ἐφήφισεν ὁμοφώνως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ καθηγητοῦ
 » κ. Ἀλβέρτου Thumb νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρ-
 » νησιν τὴν παράκλησιν, ὅπως παράσχη τὴν ὑλικὴν αὐτῆς ὑπο-
 » στήριξιν μετὰ δαψιλείας παρεχούσης τὴν προσδοκίαν, ὅτι ἡ

» σύνταξις καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου θὰ
 » πραγματοποιθῶσιν ὅσον ἐνεσσι τάχιον».

Ὁμοίως δὲ ἀνηγγέλθη, ὅτι φροντίδι τῆς πρυτανείας ἐξετε-
 λέσθησαν δύο ἀποφάσεις τοῦ τρίτου τμήματος περὶ ἐνδείξεως
 τῆς τιμῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς δύο Ἑλληνας Ἀνατολιστὰς Δημή-
 τριον Γαλανὸν καὶ Ἀλέξανδρον Πασπάτην διὰ τῆς στέψεως
 τῆς εἰκόνης ἐκείνου τῆς ἀποκειμένης ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Συγ-
 κλήτου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, οὗ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος εὐεργέτης,
 καὶ τῆς καταθέσεως στεφάνου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Α' Νεκροταφείῳ
 Ἀθηνῶν τάφου τοῦ Πασπάτη.

Μετὰ δὲ τὴν ψήφισιν τῶν εὐχῶν τῶν τμημάτων, περατωθει-
 σῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ τῆς
 ὀλομελείας, οἱ ἐκ τῶν προέδρων καθηγηταὶ κ. κ. Ἀδαλβέρτος
 Bezzenberger, Ἄγγελος de Gubernatis καὶ Φραγκίσκος Pullé
 ἐξέφρασαν δι' εὐγλώττων προσλαλιῶν τὰς εὐχαριστίας τῶν
 συνέδρων πρὸς τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς
 Ἑλλάδος, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὸν Πρύτανιν καὶ
 Γενικὸν γραμματέα τοῦ Συνεδρίου καὶ πάντας τοὺς ὀπωςδή-
 ποτε συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ φιλό-
 τιμοι ἐκ γλωσσομαθῶν φοιτητῶν ξεναγοὶ τῶν συνέδρων, πρὸς
 δ' ἐπὶ τούτοις εἰς τὸν φιλόξενον ἐλληνικὸν λαόν, καὶ ηὐχέθη-
 σαν τὰ βέλτιστα εἰς τὴν φιλοξενήσασαν αὐτοὺς Ἑλλάδα.

Ἐν τέλει δ' ὁ Γενικὸς γραμματεὺς ἀντευχαιριστήσας ἐκήρυ-
 ξε τὴν λῆξιν τοῦ Συνεδρίου, εὐχηθεὶς, ὅπως οἱ εὐγενεῖς ξένοι
 μὴ λησμονήσωσι ποτε τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις τέλεσις τοῦ Συνεδρίου ὠφέλησε καὶ κατὰ
 τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν ἐν Νέα Ἰόρκῃ διαμένων Δανὸς ἐρευνητῆς τῆς
 Σινικῆς κ. Frits von Holm ἐδιωρήσατο εἰς τὴν ἐλληνικὴν Κυ-
 βέρνησιν γύψινον ἐκμαγεῖον τοῦ κολοσσιαίου ἐν Peilin Νεστο-
 ριανοῦ μνημεῖου τοῦ ἐγδόου αἰῶνος, κατατεθὲν ἐν τῇ ἀρτίως
 συσταθείσῃ ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ ἐκ-
 μαγείων, πλείστοι δὲ ὅσοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἄλλοι σύεδροι

κατέθηκαν χάριν τοῦ Συνεδρίου πλῆθος συγγραφῶν καὶ σπανίων δημοσιεύσεων ἀναφερομένων εἰς μελέτας τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ λαῶν. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη συλλογὴ κατετέθη ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἑλλάδος, ἀπαρτισθέντος οὕτω τὸ πρῶτον νῦν ἴδλου τμήματος ἀνατολικῶν δημοσιευμάτων.

Ἄλλὰ καὶ εἰς ἄλλα τινὰ ἔδωκεν ἀφορμὴν ἢ ἐν Ἀθήναις τέλει τοῦ Συνεδρίου. Καὶ δὴ φροντίδι τοῦ Πρυτάνεως καὶ Γενικοῦ γραμματέως κατηρτίσθησαν δύο πρόχειροι ἐκθέσεις, ἢ μὲν εἰκόνων βυζαντιακῆς τεχνοτροπίας, ἣς ἐπεμελήθη κατ' ἐντολὴν τῆς συσταθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπείας ὁ ἔφορος τῶν μεσαιωνικῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀδαμάντιος Ἀδαμαντίου, νῦν καθηγητῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἢ δὲ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνατολικῶν χειρογράφων τῶν ἀποκειμένων ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ τῇ τῆς Βουλῆς, ἣς τὴν φροντίδα ἀνέλαβε, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ὁ ἐπιμελητῆς τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Θεμιστοκλῆς Βολίδης. Καὶ τῆς μὲν ἐκθέσεως τῶν βυζαντιακῶν εἰκόνων, ἣς τὸ μέγιστον καὶ κράτιστον μέρος ἀπετέλεσεν ἢ μετὰ μεγίστης προθυμίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραχωρηθεῖσα ἰδιωτικῇ συλλογῇ τοῦ κ. Ἀλεξίου Κολουβά, ἐξεδόθη φροντίδι τοῦ κ. Ἀδαμαντίου καὶ ἐιδικὸς κατάλογος γαλλιστὶ συνταχθεὶς καὶ φέρων τὴν ἐπιγραφὴν Congrès international des Orientalistes. Exposition d'icônes byzantines. Catalogue des icônes. Athènes 1912. Ἡ δὲ ὑπὸ εἰδικῶν Ἀνατολιστῶν ἐξέτασις τῶν ἐκτεθέντων ἀνατολικῶν κωδικῶν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν μεταξὺ τούτων ἴδια ὑπὸ τῶν κ. κ. E. Kuhn, E. Ravalini καὶ Φρ. Pullé εὑρεσιν ἀξιολόγων τινῶν χειρογράφων καὶ εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῆς ἀνάγκης ὅπως διευκολυνθῇ ἢ μελέτη τῶν τοιούτων ὑπὸ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων ἐν τοῖς τόποις τῆς διαμονῆς αὐτῶν διὰ δανεισμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὃν σήμερον ἀπαγορεύει ὁ νόμος. Τοιοῦτος δὲ δανεισμὸς θὰ συνεπέφερε καὶ τὴν εὐκόλιαν Ἑλλήνων ἐρευνητῶν, δυναμένων νὰ μελετῶσιν ἐν Ἀθήναις κώδικας ἐν βιβλιοθήκαις

τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποκειμένους καὶ ὑπὸ τῶν Βιβλιοθηκῶν ἐκείνιων ἐπὶ δανείῳ στελλομένους εἰς Ἀθήνας. Διὸ ὁ Σπυρ. Π. Λάμπρος, ὅστις, ἀπὸ μακροῦ ἴδῃ συνιδῶν τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, εἶχε καὶ ἄλλοτε ὑποκινήσει τὸ ζήτημα τοῦτο παρὰ τῇ ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Ἰω. Τσιριμῶκον ἔγγραφον περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀνάγκης, συνυποβαλὼν καὶ τὸ σχέδιον Νόμου περὶ δανεισμοῦ χειρογράφων καὶ παλαιοτύπων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὗ πάντες οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι εὐχονται τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολὴν καὶ ὑπὸ ταύτης ψήφισιν. Συνυπέβαλε δὲ καὶ σχέδιον ἐκθέσεως τοῦ Ἰπουργοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ σχέδιον τοῦ οἰκείου νομοτελεστικοῦ Β. Διατάγματος.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— *Ἑλληνικὸς κώδιξ τοῦ ἐν Βενετία Πατριαρχικοῦ Ἱεροσπουδαστηρίου.* Τὸ ἐν Βενετία λεγόμενον Πατριαρχικὸν Ἱεροσπουδαστήριον (Seminario Patriarcale) κέκτηται πλὴν χιλίων περίπου ἰταλικῶν καὶ λατινικῶν κωδίκων, ἐν οἷς οὐκ ὀλίγη ἱστορικὴ ὕλη ἐνδιαφέρουσα τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἕνα κώδικα ἑλληνικόν.

Ὁ κώδιξ οὗτος εἶνε χαρτῶς, ἐγγράφη τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 131, ὧν τὰ τελευταῖα ἄγραφα. Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ τὰ ἐξῆς:

1 (φ. 1^α) «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθωνέου» (γρ. Ἀθηναίου).

2 (φ. 14^α) «Τὰ ἀπο κτήσεως κόσμου ἔτι μέχρι τῆς δεύρο».

Ἀρχ. Ἀπὸ Ἀδαμ μέχρι τοῦ Νώε ἔτι βσμβ. Τέλ. ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναδείκνυται καὶ λυμανεῖται κόσμον ἔτη τρία. Τέλος.

3 (φ. 17^α) «Περὶ τῆς Παναγίας πότε ἔσχεν τὴν ἀρχὴν γένεσθαι».

Ἀρχ. Μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φρικτὴν ἀνάστασιν.

4 (φ. 18^β) «Ἡ ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἀρχ. Ἐπορεύθη ποτὲ ἡ ὑπεράγια Θεοτόκος ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν κατὰ τὸ ἔθος προσεύξασθαι.

5 (φ. 30^β) «Ἑρμηνείαις. [Ἑρώτησις]. Ψυχρὸν ὕδωρ καὶ θερμῶν ὕδωρ μέγαν. [Ἑρμηνεία]. Τοῦτο (ἐν Σοδῶμοις καὶ Γομῶροις. Ἑρώτησις. Τί παραδέτην εἶχεν ἡ κιθωτός. Ἑρμινῆα. Τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ».

Ἐπονται ἄλλαι τισαῦται βραχεῖαι Ἑρωτήσεις καὶ Ἑρμηνεῖαι.

6 (φ. 32^β) «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος κατανοκτὸς εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ εἰς κατάνυξιν καὶ ὀφελείαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

7 (φ. 34^β) «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ».

8 (φ. 60^α) «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ τοῦ Μακαρίου».

9 (φ. 80^β) «Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀσκησις τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ».

10 (φ. 99^α) «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας».

11 (φ. 121^α) «Θαῦμα τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τυροῦ».

12 (φ. 127^α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «Λόγος περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς ψυχοφελῆς».

Ἀρχ. Ἀκοῦσατε ἀδελφοὶ καὶ πάντα Χριστιανοὶ τί λέγει ὁ προφήτης περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς».

13 (φ. 130^β) «Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ καὶ τῆς τοῦτων μητρὸς καὶ θαυμάτων διήγεισις».

Ἐν φ. 133^α χειρὶ νεωτέρῳ τοῦ αὐτοῦ 15' αἰῶνος τάδε:

† Εἰς γυναῖκα να γενήσῃ εὐκολα. Γράψε εἰς τὰ ὄριβις ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς ἄγγελοι τὸ ἤκουσαν.

Ἐτερη ἑρμηνείαν εἰς λύσιν ἀνδρογῆνου † Γράψε εἰς λαγοῦ δερμῆτιν τὰς χαρακτῆρας τὰς κάτωθεν καὶ δέσε εἰς δεξιῶν τοῦ βραχιώναν. (Ἐπονται γράμματα μαγικά).

Ἐτερον. Γράψε εἰς χαρτὴν ἀγέννητον καὶ δέσε εἰς τὸ δεξιῶν του μέρος. (Ἐπονται γράμματα μαγικά).

Χαρτὴν ἀγέννητον δηλεῖ περγαμηνὴν ἐκ ζώου ἀγεννήτου, ἔτι ἐν τῇ νηδύϊ τῆς σφαζομένης ἐπὶ τούτῳ μητρὸς εὐρισκομένου. Ἴδε **Θόμψωνος - Λάμπρου** Ἐγχειρίδιον παλαιογραφίας σ. 72 Περὶ **N. Γ. Πολίτου** Παλαιογραφικὴ σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν βιβλίων ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Α' (1892) σ. 559 καὶ 560-1.

✓ **Ἀμοιβαι διδασκάλων καὶ ῥητόρων ἐπὶ τουρκοκρατίας.** Ὡς μικρὰ συμβολὴ εἰς τὰ περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν διδασκάλων τοῦ γένους καὶ τῶν ῥητόρων ἐπὶ τῆς τουρκοκρατίας, περὶ ἧς ἐλαχίστας ἔχομεν εἰδήσεις, σημειωθήτωσαν ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς:

Οἱ διάφοροι πανηγυρικῶν, οὓς βλέπομεν ἐκάστοτε ἐκφωνουμένους παρὰ λογίων ἀνδρῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἡγεμόνας τῶν καριστηρίων χωρῶν καὶ τὰ μέλη τῶν αὐθεντικῶν οἰκῶν, δὲν ἐγράφοντο πάντοτε ὠρεάν. Οὕτως ἐκ τοῦ κώδικος 745 (414) τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς Ἀκαδημίας μανθάνομεν τὴν ἀμοιβήν, ἧς ἔτυχεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος ὁ συγγραφεὺς τῶν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Κωνσταντίνου Μουρούζην καὶ τὸν Κωνσταντίνον Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντην γραφέντων ἐγκωμίων τῶν ἐν τῷ κώδικι ἐκείνῳ περιεχομένων. Καὶ δὴ ἐν ἀρχῇ τοῦ εἰς τὸν Μουρούζην λόγου ἐσημείωσεν ὁ ῥήτωρ ἐν σ. 1 τάδε.

Μὲ ὄλον ὁποῦ τὸ γραφὲν ἔγκωμιόν ἐγράφη εἰς ἀπλήν φράσιν, πλὴν ἤρεσε πολὺ τῷ ῥηθέντι αὐθέντι, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀποτομὴν τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Χαντζερλιῆ, ἐξέλαβε τὰ γραφέντα μοι διανοήματα ὡς καλοὺς οἰωνισμοὺς διὰ τὴν ἑαυτοῦ αὐθεντεῖαν. "Ὅθεν καὶ ἐχαρίσατό μοι ἑκατὸν γρόσια καὶ μετὰ τινὰς μῆνας μὲ ἐδιώρισέν ἡγούμενον εἰς τὸ μοναστήριον Βιέρτσι, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ εὐμενεστάτου μοι δεσπύτου μητροπολίτου κὺρ Δοσιθέου κατὰ τὸ 1800. Περὶ δὲ τοῦ ἐγκωμίου εἰς τὸν Ἰψήλάντην ὁμολογεῖ ὁ αὐτὸς ἐν σ. 4 τὰδε· Ἐδωρήσατό μοι καὶ οὗτος ὁ αὐθέντης ἑκατὸν γρόσια. Ἐν δὲ σ. 6 σημειοῦται, ὅτι Διὰ τὸ γραφὲν ἐγκώμιον τῆς γεωργικῆς ἔδειξεν ὁ ῥηθείς αὐθέντης πλείονα φιλοτιμίαν καὶ ἐδωρήσατό μοι τριακόσια γρόσια, ὅμως ἐπρόσταξέ μοι ἵνα καὶ πρὸς τὴν κυρὰν προσφέρω ἕτερον λόγον περὶ πολυτελείας. Καὶ προσηνέχθη ὁ ἐφεξῆς. (Litzi ka Biblioteca Akademiei Române. Catalogul manuscripților grecești. Ἐν Βουκουρεστίῳ. 1909. σ. 495 κ. ἑ.)

Ἀξιολογώτατην δὲ μαρτυρίαν περὶ σχολικῶν διδασκτρων κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα παρέχει ἡ ἐξῆς ἐνθύμησις ἐν φ. 256 τοῦ ὑπ' ἀρ. 3 κώδικος τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Ῥικκαρδιανῆς βιβλιοθήκης, γεγραμμένη ὑπὸ χειρὸς μεταγενεστέρως ἐν τῷ κώδικι τούτῳ τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος· Ἐνθυμοῦ Δημήτριε σχολάρη· ὅτι ὁπότεν ἐπείγεις εἰς τὸ σχολοῖον ἔδωκας καταρχὰς τὸν διδάσκαλον ἕξ δουκάτα· πληρωμένων δὲ τῶν στιχηρῶν πάλιν ἔδωκας αὐτῷ ἕτερα ἕξ· πάλιν δὲ ἀρχομένου σου μανθάνειν τὸν Λατρινὸν πολυέλεον, ἔδωκας πάλιν αὐτῷ ἕτερα ἕξ· ἀρχομένου δὲ τοῦ Κουκουμᾶ πάλιν ἕτερα ἕξ· αἰτήσας δὲ πάλιν δουκάτα εἰς τὸ μανθάνειν σοι τοὺς τετάρτους ἔδωκας αὐτῷ πάλιν ἕτερα ἕξ· ὡς ὧσιν ἅπαντα ἄπερ δέδωκας αὐτῷ δουκάτα λ'. ἐνθυμοῦ δὲ ταῦτα ἀσφαλῶς. Ἴδε G. Vitelli Indice de' Codici greci Riccardiani, Magliabecchiani e Marcianiani ἐν τοῖς Studi italiani di filologia classica Τόμ. Β', 1894, σ. 475. Τὰ μαθήματα, ὧν τὰ δίδακτρα μανθάνομεν ἐκ τοῦ σημειώματος τούτου, ἀναφέρονται ἅπαντα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν. Ὁ μαθητὴς Δημήτριος, οὗ ἀγνοοῦμεν δυστυχῶς τὸ ἐπώνυμον, ἐδιδάχθη παρὰ τῷ ἀγνώστῳ ἡμῖν διδασκάλῳ πρῶτον μὲν τὰ Στιχηρά, εἶτα δὲ τὸν Λατρινὸν πολυέλεον, κατόπιν τὸν Κουκουμᾶν καὶ τέλος τοὺς τετάρτους.

Καὶ τὰ μὲν Στιχηρά εἶνε εὐνόητα, τίς δὲ ἡ σημασία τῶν ἄλλων ἐν τῷ σημειώματι μουσικῶν ὄρων διδάσκει ἢ κατωτέρῳ δημοσιευομένη ἐπιστολῇ τοῦ ἐν τῷ Ῥδείῳ Ἀθηνῶν καθηγητοῦ τῆς βυζαντιακῆς μου-

σικῆς κ. Κ. Α. Ψάχου, προθύμως ἀπαντήσαντος εἰς τὸ ἐρώτημά μου τῇ 7 Ἰουνίου 1912.

«Ὁ Λατρινὸς Πολυέλεος, ἐκ τοῦ ὄρου Λάτρου ἔχων τὸ ὄνομα, εἶνε μακρὰ σειρὰ στίχων μεμελοποιημένων ὑπὸ διαφόρων μουσικοδιδασκάλων. Ἀποτελεῖται δ' ἐκ δύο στάσεων, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀρχεται διὰ τῶν λέξεων Δοῦλοι Κύριοι, ἡ δὲ δευτέρα ἴδε· Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Τούτων πάλιν ἡ μὲν πρώτη ἀνάγεται εἰς ἓνα καὶ μόνον ἦχον, ἡ δὲ δευτέρα εἰς πολλούς. Ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρᾳ ἀπαντῶσι τῶν ἐξῆς μελοποιῶν τὰ ὀνόματα· Ἀγαλλιανοῦ, Κουκουζέλου, Κορώνη, Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ καὶ Χριστοφόρου Μυστάκωνος. Ἄλλ' ὡσαύτως ἀπαντῶσι ποὺ καὶ που ἐν τισι τῶν στίχων τῆς δευτέρας στάσεως οἱ ὄροι Θεσσαλονικεῖον, Πολίτικον, Λατρινόν. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται, ὅτι πρόκειται περὶ εἰδῶν, ἰδιωμάτων μᾶλλον τοῦ μέλους, τοπικῶν, ὡς ἀλλαχοῦ Κρητικῶν, Ἱεροσολυμιτικῶν, Παλιτινῶν κτλ. Ὁ Λατρινὸς λοιπὸν, ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ Λάτρου φαλλόμενος εἰς τοὺς ὄρθρους τῶν ἀγρυπνιῶν, διεκρίνετο τῶν ἄλλων διὰ τοῦ ἐπιταπίου ἦθους καὶ ἰδιώματος, χαρακτηριζομένου διὰ τοῦ ὄρου Λατρινόν (μέλος). Ἄν δὲ που παρενετίθετο ἄλλου ἰδιώματος μέλος εἰς τινὰ τῶν στίχων, εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον ἐτίθετο αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς μέλος Λατρινόν.

«Καὶ ὁ Κουκουμᾶς δὲ ὁμοίως εἶνε Πολυέλεος τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἀποτελούμενος καὶ οὗτος ἐκ δύο στάσεων. Ἐν χειρογράφῳ τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος, παρ' ἐμοὶ εὑρισκομένῳ, εὑρηγται ἀμφότεροι οἱ Πολυέλεοι ἐν συνεχείᾳ, προτασσομένου τοῦ Κουκουμᾶ, ἐν κεφαλίδι τοῦ ἐτέρου σημειουμένων τῶνδε· «Ἐτερος πολυέλεος ὀνομαζόμενος Λατρινός, διαφόρων ποιητῶν ».

«Διὰ δὲ τῶν ὄρων τοὺς τετάρτους τέλος ἐννοοῦνται οἱ δύο ἦχοι τέταρτος καὶ πλάγιος τέταρτος, εἴτε καὶ τὰ διάφορα αὐτῶν εἶδη, ἰδίως δὲ τοῦ τετάρτου. Διότι τοὺς ἦχους ἐδιδάσκοντο ἀνὰ δύο, προτασσομένου τοῦ κυρίου καὶ ἐπιτασσομένου τοῦ πλαγίου. Ὡς δ' ἐν τῷ ὑμετέρῳ σημειώματι ἀναφέρεται ὁ ὄρος τοὺς τετάρτους, ἀλλαχοῦ εὑρίσκομεν ἀναφερομένους τοὺς πρώτους, τοὺς δευτέρους κτλ., ἦται τὸν πρῶτον κύριον καὶ πλάγιον, τὸν δεύτερον κύριον καὶ πλάγιον.

«Ὅτι δὲ δουκάτα ἐπληρόνοντο οἱ διδάσκοντες εἶναι γνωστὸν καὶ ἐκ μικρᾶς νοθεσίας πρὸς τοὺς μαθητὰς παρὰ Χρυσάφου τοῦ νέου συνθεθείσης, ἣτις ἐν εἰδει προπαιδείας ἐν ταῖς προθεωρίαις πάντων τῶν χειρογράφων ἀπαντῶσα ἔχει ἴδε·

Ὁ θέλων μουσικὴν μαθεῖν καὶ θέλων ἐπαινεῖσθαι,
θέλει πολλὰς ὑπομονάς, θέλει πολλὰς ἡμέρας,
τιμὴν πρὸς τὸν διδάσκαλον, δουκὰτα εἰς τὰς χεῖρας.
Τότε νὰ μάθῃ ὁ μαθητὴς καὶ τέλειος νὰ γίνῃ».

Εἰς τὰνωτέρω προσθέτω, ὅτι τὸν Κουκουμᾶν ὡς μελωδὸν γινώσκουμεν, καθ' ἃ ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ τὸ Ῥικκαρδιανὸν σημείωμα ἐκδοῦς κ. Vitelli καὶ ἐκ τοῦ φ. 45 τοῦ Κλαρκιανοῦ κώδικος XIII τῆς ἐν Ὁξωνίῳ Βοδλειανῆς βιβλιοθήκης (Coxe Catalogi codicum manuscriptorum bibliothecae Bodleianae pars prima. Ἐν Ὁξωνίῳ. 1858 σ. 925 ἐν λ. Cicupias). Ἀλλὰ καὶ ἄλλοθεν εἶνε γνωστὸς ὁ Κουκουμᾶς ὡς ὑμνοδός, οἷον ἐκ τοῦ κώδικος 893 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν (Σικκελίωτος Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος Ἐν Ἀθήναις. 1892 σ. 162), ὅπου τονίζεται Κουκούμιας. Ὡνομάζετο δὲ ὁ Κουκουμᾶς Νικόλαος, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 21 μουσικοῦ κώδικος τῆς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, σταλείσης μοι ὑπὸ τοῦ κ. Ψάχου· « Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ Πολυελέου τοῦ μάλιστα κὺρ Νικολάου τοῦ καλουμένου Κουκουμᾶ μὲ διαφόρων μαθημάτων καὶ κρατημάτων ».

✓ — *Σχόλια μιᾶς ἐνθυμήσεως.* Ὁ καθηγητὴς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρίδων Κ. Σακελλαρόπουλος ἀπέστειλεν ἡμῖν τὰ ἐξῆς·

« Λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν διορθώσεων τοῦ μακαρίτου συναδέλφου Σ. Βάση (Ν. Ἑλληνομν. Η', σ. 360-361) τῶν ἀναφερομένων εἰς ἐνθύμησιν δημοσιευθεῖσαν ἐν Ν. Ἑλληνομν. Ζ' σ. 259, παρατηρῶ τὰ ἐξῆς·

« Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος στάσις εἶναι στάσις τῶν χωρικῶν τῆς Λευκάδος, οἵτινες κατὰ τὸ ἔτος 1819 ἔλαβον τὰ ὄπλα ἕνεκεν ἐνὸς ἐγχωρίου φόρου ἐπιβληθέντος ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῇ προτάσει τῆς ἐπιχωρίου ἀρχῆς τῆς Λευκάδος, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εὐρυνθῇ καὶ διαρρυσθῇ ὁ λιμὴν τῆς νήσου. Ἠγανάκτουν οἱ Λευκάδιοι χωρικοὶ διὰ τὸν ἐπιβληθέντα φόρον καὶ συγχρόνως διεμαρτύροντο διὰ τοὺς μεγάλους μισθοὺς οὓς οἱ προὔχοντες τῆς πατρίδος των ἐλάμβανον παρὰ τῶν Ἀγγλων, ὀρθότατα λοιπὸν ὁ μακαρίτης Σ. Βάσης διορθοῖ τὸ

ντάπια εἰς ντάπια (φόρος), αἱ δὲ ἐπακολουθοῦσαι πάγες σημαίνουσι τοὺς μισθοὺς, τοὺς μεγάλους μισθοὺς τῶν προὔχόντων. Ὀλιγότερον ὀρθῶς ἐρμηνεύει τὸ σιρ, λέγων ὅτι οὕτω *προσηγορεύοντο ἐν Ἑπτανήσῳ οἱ ἀγγλιζοντες τῶν ἀρχόντων. Ὅπως ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν τιτλοφοροῦνται πάντες διὰ τοῦ σιρ, ἀλλ' οἱ ἔχοντες ὠρισμένην τάξιν ἐν τῇ εὐγενείᾳ ἢ τῇ πολιτικῇ ἱεραρχίᾳ, οὕτω καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ τὸν τίτλον τοῦ σιρ ἐλάμβανον μόνον οἱ ἔχοντες τὸ παράσημον τῶν Ἁγίων Μιχαήλ καὶ Γεωργίου ἀνωτέρου βαθμοῦ, αἱ δὲ σύζυγοι αὐτῶν εἶχον τὴν τιμητικὴν ἐπωνυμίαν τῆς *Λαίδης*. Εἶναι γνωστοὶ πάντες οἱ διὰ τοῦ παρασήμου ἐκείνου τιμηθέντες κατὰ τὸ πεντηκονταετὲς περίπου διάστημα τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ Ἀγγλοκρατίας, μεταξὺ δὲ αὐτῶν δὲν καταλέγεται ὁ Λευκάδιος ἄρχων Σταῦρος, οὗτινος τὰς οἰκίας κατέκασσαν οἱ χωρικοί. Τὸ σιρ λοιπὸν ἀναγνωστέον μᾶλλον σιδρ (σιρ = signor), ὅπως ἐν Ἑπτανήσῳ συνήθως ὠνομάζοντο οἱ ἄρχοντες, καὶ οὗτινος τὸ θηλυκὸν εἶναι σιδρα. Οἱ τύποι οὗτοι, ὡς γνωστὸν, εἶναι βενετικοί. Ἐν τέλει σημειοῦμεν ὅτι περὶ τῆς στάσεως ταύτης τοῦ 1819 διαλαμβάνει διὰ μακρῶν ὁ Π. Χιώτης ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἰονίου κράτους τμ. Α', σ. 210 ἐξ.».

✓ *Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος ἐν Μεθώνῃ.* Ὁ ἐν Τεργέστη προηγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτης ἀπέστειλεν ἡμῖν τὰ ἐξῆς, διεξοδικῶς ἀναλύων καὶ σχολιάζων τὴν ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 156 ὑπ' ἀριθ. 115 ἐκδοθεῖσαν ἐνθύμησιν·

« Δικαίως πάνυ ἀνομολογεῖτε ἐν τῷ ἀξιολόγῳ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι (Τόμ. Ζ', σ. 120) τὴν ἱστορικὴν χρησιμότητα ἣν κέκτηνται αἱ ἐνθυμήσεις καὶ τὰ σημειώματα ὅσα εἰσὶν ἐγκατεσπαρμένα ἐν παλαιοῖς μοναστηριακοῖς ἢ ἄλλοις βιβλίοις ὡς καὶ τὰ ἐν ἀρχαίοις μνημείοις ἐπιγραφικὰ χαράγματα. Συντελοῦσι ταῦτα κατὰ πολὺ εἰς σπουδαιότητα συμπλήρωσιν διαφόρων ἱστορικῶν εἰδήσεων.

« Ἐξ ὧσων ἡ ἐγνωσμένη ὑμῶν φιλοπονία καὶ ὁ ἐνθερμος περὶ τὴν πατριὸν ἱστορίαν ζῆλος ἐν ζηλευτῇ τάξει ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος προεκάλεσεν ἰδίᾳ τὴν ἐμὴν προσοχὴν τὸ ὕπερ σημείωμα ἐξ ἀγνώστου χρονικοῦ τοῦ ἰε' αἰῶνος ἐξέγραψεν ὁ Ν. Καρατζᾶς ἐκ κώδικος ἀποκειμένου παρὰ τῷ ποτὲ Ἀλεξάνδρῳ Καραθεοδωρῇ.

«Τὸ σημεῖωμα τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ περιπετειῶδες ἐκεῖνο καὶ ἀτυχὲς ταξίδιον τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ὅστις μετὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου καὶ ἄλλων ἐπιλέκτων ἀρχιερέων καὶ λογάδων τοῦ Γένους ἀπέπλευσε τῇ 24 Νοεμβρίου 1437 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Βενετίαν πρὸς ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν. Καὶ διαιρεῖται τοῦτο εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ἐν ἀναφέρεται εἰς τὸν κατάπλου τῆς αὐτοκρατορικῆς συνοδίας εἰς Μεθώνην καὶ Πύλον κατὰ πῆν μετάβασιν εἰς Βενετίαν, τὸ δὲ ἕτερον μέρος εἰς τὸν κατάπλου τῆς ἰδίας συνοδίας εἰς Μεθώνην μετὰ διετίας, ὅτε ἐπανέστρεφον εἰς Κωνσταντινούπολιν.

«Δὲν ἔχω πρὸ ἐμοῦ Σιλβέστρου τοῦ Συροπούλου τὴν συγγραφὴν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰ τῆς Φλωρεντιακῆς Συνόδου, ἵνα ἐκ τούτων φωτισθῶ τί περὶ ταύτης τῆς προσεγγίσεως ἀναγράφει, ἀλλ' αἱ νεώτεροι πηγὰὶ ἢ παραλείπουσι τὸ γεγονός τοῦτο ἢ μόνον ἀπλῶς ἀναγράφουσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐν ἀποφύγῃ τὸν περίπλου τῆς Πελοποννήσου ἀπεβιβάσθη εἰς Κεγχρεὰς καὶ διελθὼν τὸν χερσόνησον ἔφιππος ἀφίκετο εἰς Πύλον, ὅπου ἐπιβιβάσθη πάλιν ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτοῦ. Πρβλ. *Κωνστ. Παπαρηγοπούλου* Ἱστορία ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐν Ἀθήναις 1887 Τόμ. Ε' σ. 322. *Σπυρ. Π. Λάμπρου* Ἱστορία Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, 1908 Τόμ. Γ' σ. 830. *Α. Διομήδους Κυριακοῦ* Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. Ἐν Ἀθήναις, 1898 Τόμ. Β' σ. 48. *Στ. Κομητᾶ* Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. Ἐν Ζακύνθῳ. 1861 σ. 171.

«Ἐκ τούτου ἐπιτραπήτω μοι ἵνα ἀνιλύσω τὸ περιεχόμενον τῶν δύο τούτων ἀξιοσημειώτων ἐνθυμήσεων.

«Ἄγνωστος χρονογράφος ἐσημείωσεν εἰς ἄγνωστον χρονικόν, ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν 21 Δεκεμβρίου 1437 κατέπλευσαν εἰς Μεθώνην ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωσήφ καὶ 29 μητροπολίται καὶ ἐπίσκοποι μετ' ἄλλων κληρικῶν τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τοῦ δεσπότη Δημητρίου, οἵτινες πάντες ἐπέβαινον εἰς κάτεργα τοῦ Πάπα, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ δεκατέσσαρας ἡμέρας. Ταῦτοχρόνως σχεδὸν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τῆς ἀκολουθίας του τῇ 28 ἰδίου μηνὸς ἔφθασεν εἰς Πύλον, ὡς ὀνομάζει τὸ Χρονικὸν σημεῖωμα τὴν Πύλον. Κατὰ δὲ τὴν 3 Ἰανουαρίου ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν λοιπῶν μετέβη εἰς Πύλον πρὸς συνάντησιν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐκεῖθεν δὲ φαίνεται ὅτι ἀπέπλευσαν διὰ Βενετίαν.

«Ὁ ἀναφερόμενος δεσπότης Δημήτριος εἶναι βεβαίως ὁ τοῦ αὐτοκράτορος ἀδελφός.

«Ἡ ἐνθυμήσις, ἀναγράφουσα ὅτι τὸν Πατριάρχην ἠκολούθουν εἰκοσιεννέα ἀρχιερεῖς, διαφωνεῖ μὲ τοὺς νεωτέρους συγγραφεῖς, οἵτινες ἀναφέρουσι τούτους εἰς εἴκοσι ἕνα (Πρβλ. *Λάμπρου* ἐνθ' ἀν. σ. 849), καὶ συμφωνεῖ ὡς πρὸς τὴν διὰ ξηρᾶς τοῦ αὐτοκράτορος μετάβασιν εἰς Πύλον (Πρβλ. *Παπαρηγόπουλον* ἐνθ' ἀν. σ. 322).

«Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σημειώματος εἶναι καὶ τὸ πλεόν ἀξιοσημειώτον.

«Ἀναφέρει ὅτι μετὰ δύο σχεδὸν ἔτη, ἴτοι τῇ 16 Νοεμβρίου 1439, ἐπαναστρέφουσα ἢ ἐπίσημος αὕτη συνοδία μετὰ μακρὰν ταλαιπωρίαν ἐκ Φλωρεντίας εἰς Κωνσταντινούπολιν κατέπλευσε πάλιν εἰς Μεθώνην, κομίζουσα μὲν τὸν Τόμον τῆς ψευδενώσεως, ἀλλ' ἄνευ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Σάρδεων Διονυσίου, περὶ ὧν ὁ χρονογράφος σημειοῖ ἀπλῶς, ὅτι οὗτοι ἐκοιμήθησαν ἐν Φλωρεντίᾳ τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου, σταθεροὶ ἄρα ἐμμένοντες εἰς τὰ πάτρια. Πρὸς τιμὴν φαίνεται τῆς αὐτοκρατορικῆς συνοδίας ὁ Φράγκος ἐπίσκοπος Μεθώνης ἐλειτούργησε τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετὰ τῶν ἱερέων του, ἀλλ' ὁ Ῥωμαῖος ἐπίσκοπος Ἰωσήφ ὁ κατὰ κόσμον Κονταράτος δὲν ἐλειτούργησε μετὰ τῶν Φράγκων τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἀλλὰ μόνον, λέγει, ἀσπασμὸν ἐν τῇ Φραγκικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Φράγκοι. Κατὰ δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐλειτούργησεν ὁ Ῥωμαῖος ἐπίσκοπος κϋρ Ἰωσήφ καὶ ὁ κληρὸς αὐτοῦ εἰς τὸν *Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον* ὅπου ὅλη ἡ χώρα μετέβη *ἀπ' ἔσω καὶ ἔξω*.

«Ἀναμφιβόλως ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῇ ἐνθυμήσει Ῥωμαῖος ἐπίσκοπος κϋρ Ἰωσήφ, οὗ προστίθεται τὸ κατὰ κόσμον ὄνομα Κονταράτος, ὅστις ἐνώπιον τοσοῦτον λαμπρᾶς καὶ περιδόξου ὀμηγύρεως ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Θεολόγου, ἦτο ὁ κανονικὸς ἐπίσκοπος Μεθώνης, ὅστις ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου χρονογράφου προσεπικαλεῖται *Ῥωμαῖος ἐπίσκοπος* πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τοῦ Φράγκου ἐπισκόπου.

«Ἀλλὰ τὸ σημεῖωμα τοῦτο μᾶς δίδει καὶ τὴν σπουδαίαν πληροφορίαν, ὅτι μολονότι τόσον ἦτο πρόσφατος ἡ κηρυχθεῖσα ἔνωσις τῶν ἐκκλησιῶν, δὲν ἐδέχθησαν οἱ ἡμέτεροι νὰ συλλειτουργήσωσι μετὰ τῶν παπιστῶν, ἀλλ' ἐλειτούργησαν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ. Καταδηλοῖ τοῦτο ὅτι μὲ ὅλην τὴν ὑπογραφὴν ἐν Φλωρεντίᾳ τοῦ Ὄρου τῆς ἐνώσεως, ὃν καὶ ἐκόμιζον μετ' ἑαυτῶν ὅ τε αὐτοκράτωρ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐν συνειδήσει ἐθεώρουν ὡς ἄνομα καὶ ἀνίερα τὰ τελεσθέντα. Ὡστε οὐχὶ

ὁ λαὸς τῆς Πόλεως μόνον ἠνάγκασε τοὺς ἀφιχθέντας ἀρχιερεῖς μετὰ ταῦτα νὰ στιγματίσωσι τὴν Σύνοδον τῆς Φλωρεντίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ συμμετασχόντες ἀρχιερεῖς ἐθεώρουν ἴσως κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμοίως ταύτην.

« Ἀλλὰ καὶ ἐτέρου ζητήματος προκαλεῖ τὴν προσοχὴν ἡ ἐνθύμησις αὕτη. Εἶναι τοῦτο ὁ ναὸς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν ᾧ ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου ἐπισκόπου Ἰωσήφ ἡ θεία λειτουργία ἐνώπιον τοιαύτης ἐκλεκτῆς τοῦ ὄλου Γένους ὁμηγύρεως.

« Χρήσιμος θὰ ἦτο εἶδησις ἐκ Μεθώνης ἂν καὶ ποῦ σώζονται ἐρείπια τοιοῦτου ναοῦ, ἢ ἂν ἡ αἰωνόβιος παράδοσις διετήρησεν ἔστω καὶ ἀπλῶς τὴν ὀνομασίαν τοῦ ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

« Ἡ Μεθώνη ἔχει τὴν τιμὴν ὅτι εἶχεν ἐπίσκοπον κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα Νικόλαον τὸν περίφημον ἀντιρρητικὸν θεολόγον, τὸν Ἰωσήφ Πλουσιαδηνὸν κατὰ τὸν 18^{ον} αἰῶνα καὶ τῷ 1821 Γρηγόριον τὸν διάσημον ἐν τῇ ἀμύγῃ ἀπὸ τοῦ Ἰμβραήμ, ὑπὲρ τῆς πατρίδος τελειωθέντα. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐνθουμήσεως ταύτης μανθάνομεν ὅτι ἔσχε τὴν ὑπερτάτην τιμὴν νὰ φιλοξενήσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν συνοδίαν, ἣτις ὑπὸ τοὺς ταπεινοὺς θύλους τοῦ ναοῦ τῆς, χοροστατοῦντος Ἰωσήφ τοῦ Κονταράτου, ἐδοξολόγησε κατὰ τὰ πάτρια τὸν θεὸν, διαψεύδουσα οὕτω τὴν εἰς τὸν πάπαν ὑποδοῦλωσιν τῆς Ἀνατολῆς ».

✓— Ὁ κώδιξ *Historicus graecus 129 τῆς ἐν Βιέννῃ Αυτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης* λέγεται ὑπὸ τοῦ Nessel ἐν τῷ οἰκείῳ καταλόγῳ περιέχων *incerti fragmenta ad historiam Constantino-
poleos pertinentia*. Ἀλλ' ἡ σύντομος περιγραφή αὕτη οὔτε ὀρθὴ τυγχάνει οὔτε τελεία εἶνε. Καὶ περιέγραψε μὲν αὐτὸν ἀκριθέστερον ὁ Kollar (*Suppl. Cod. CXXX σ. 756 κ. ἐ.*), ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τούτου ἡ περιγραφή εἶνε βραχεῖα, δὲν θεωρῶ ἄσκοπον νὰ ἐκθέσω τὰ περὶ αὐτοῦ λεπτομερέστερον.

Ὁ κώδιξ εἶνε χαρτῶος, ἐγράφη τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων δώδεκα ἐν ὄλῳ, ὧν κολοβός. Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ τρία τινά. Καὶ δὴ

1 (φ. 1^α) Σεληνοδρόμιον. § Ἄρχ. (ἀκέφαλον) σελήνης· ὅπερ ἐανίδης γενήσεται· πλὴν τῆς καρδία σου τὸ ἐνύπνιον, μὴ ἐξήπης τινὰ ἕως νὰ ἀνατίλῃ ὁ ἥλιος· εἰς τὸ ἄστρον· εἰς τὴν εὐδόμην ἐσπέραν τῆς σελήνης· ὅπερ ἐὰν ἴδης ἀποβήσεται. Τέλ. εἰς ΚΘ καὶ τὴν τριάκοστην ἕως ἡμερῶν τριῶν γενήσεται τὸ ἐνύπνιον σου.

2 (φ. 1^β). « Περὶ τῆς εἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας ». Ἄρχ. Τὴν

ἁγίαν Σοφίαν πρώτην ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος δρομικὴν ὡσαύτῃ τὴν Βλαχέρναν τὸν ναὸν καὶ εἴστατο χρόνουσ ὀδ. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου εἰς τὴν δευτέραν σύνοδον ἐστασίασαν οἱ Ἀριανοί.

Τέλ. ἐγέμισαν τὴν ἐκκλησίαν νερὸν μέχρῃς ὕψους ἢ καὶ ἐρριπταν τὰ ξύλα καὶ ἀπεθύμεναν εἰς τὸ νερὸν καὶ οὐδὲν ἐσπάραττον τὰ θεμέλια καὶ οὕτως ἐτελείωσεν αὐτόν· οἱ δὲ λέγοντες, ὅτι ἀτελίωτον ἀφῆκε τὸν ναὸν Ἰουστινιανός, ἐτελείωσε δὲ Ἰουστίνος, ψεύδονται.

3 (φ. 12^κ). « Ψαλμοὶ ὠφέλομοι εἰς πᾶν πράγμα ». Ἄρχ. Ὁ ψαλμὸς ὠφέλιμος εἰς ἄνθρωπον δεμένον καὶ οὐδὲν ἢμπορεῖ νὰ
σ

ποιή τίποτε μετὴν γυναίκαν του. Τέλ. (κολοβόν). Ὁ κς' ψαλμὸς γίνωσκε ὅτι ἐτούτος ὁ ψαλμὸς ἐστὶν πάνυ ὠφέλιμος ὅταν μέλαιν ἀπίγειν πόλεμον ἢ ησφουσατον πολεμικόν· γράψε το εἰς τὸ χαρτὶ μετὰ ζαφωράδος καὶ ροδοστάματος καὶ κρέμασέ τον εἰς τὴν δεξιάν σου χεῖρα καὶ κάπνησον αὐτόν μετα σάτηρ καὶ πεονίας καὶ χάρασέ τον καὶ εἰς το σπαθίον του· ἀκόμη ἔχει καὶ ἄλλη διάφοράν ἐὰν ἔχεις ἐχθρὸν εἰς τὴν πόρταν σου καὶ ἔ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Μετὰ θλίψεως ἀγγέλλομεν τὸν κίβνιδιον θάνατον τοῦ ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς λατινικῆς φιλολογίας Σπυρίδωνος Βόση, συμβάντα τῇ 17 Μαΐου, βραχὴν χρόνον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καρποφόρου αὐτοῦ πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας. (1) μεταστᾶς οὐ μόνον τὴν μελέτην τῶν λατινικῶν γραμμάτων προήγαγε κατ' ἡμῖν διὰ μελετῶν περιπουδάστων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἑλληνικὰς μελέτας ὑπῆρξεν οὐχ ἥττον θεινός. Τῆς δὲ περισσῆς αὐτοῦ κριτικῆς ἀπεχύσαντο πολλάκις καὶ οἱ ἀναγνώσται τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμωνος, εἰς ὃν προθύμως πικραίχε τὴν συμβολὴν αὐτοῦ διὰ παρατηρήσεων, διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων.

Φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ μεταστάντος, τιμώντες τὴν μνήμην αὐτοῦ, συνεκρότησαν ἐπιτροπείαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πλωτάρχου κ. Μιχαήλ Γουδᾶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων χάριν δημοσιεύσεως ἀναμνηστικοῦ τεύχους, περιέχοντος διατριβάς ἐπιστημονικᾶς. Αἱ ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖαι καὶ αἱ ὕλικαὶ συνδρομαὶ ἀποσταλλήσονται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τῷ Γενικῷ Γραμματεὶ τῆς ἐπιτροπείας κ. Σκευῆ Νερδῶ (Ὁδὸς Ἀγγέσιμου ἀρ. 9).

— Ἐπὶ τῇ κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους μετὰ εἰκοσιπενταετῆ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικῆν δράσιν ἀποχωρήσει τοῦ κ. Γουλιέλμου Δκιρπεζλὸ ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου συνέστη ἐπιτροπεία, ἣς μετέχουσι καὶ Ἕλληνες ἀρχαιολόγοι, χάριν συλλογῆς ἐράνων πρὸς ἴδρυσιν χαλκῆς αὐτοῦ προτομῆς ἐν αὐτῷ τῷ Ἰνστιτούτῳ. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται μέχρι τοῦ τέλους Αὐγούστου εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπείας κ. E. Burghardt ἐν Βερολίνῳ (W. 50. Ansbacherstr. 46). Μεταξὺ τῶν συνεξεργάζοντων προθύμως ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει τοῦ πρυτάνεως Σπυρ. Λάμπρου καταλέγεται καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, τιμῶν τὸ ἔργον τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος καὶ φίλου τῆς Ἑλλάδος.

— Τῇ 5/18 Δεκεμβρίου ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ ὁ γυμνασιακὸς καθηγητῆς Θεόδωρος Preger, γνωστότατος ἐπὶ διαφόροις δημοσιεύσεσιν ἀναγομέναις εἰς τὴν βυζαντιακὴν γραμμασιολογίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ κατὰ τὰ Πόστρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν αὐτῇ κτισμάτων καὶ τὴν τοπογραφίαν τῆς πόλεως. Ὁ μακαρίτης Preger ἠσχολεῖτο τὸν τελευταῖον χρόνον περὶ τὴν σύνταξιν νέου καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς Βασιλικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μονάχου πρὸς ἀντιπατάσασιν τοῦ ἀπῆρχαιωμένου καὶ ἐν πολλοῖς ἀτελοῦς καὶ ἐσφαλμένου καταλόγου τοῦ Ἰγνατίου Hardt.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τὸν διὰ Β. Διατάγματος τῆς 26 Ἰουλίου διορισμένον τοῦ τῶς ἐφόρου τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀδαμαντίου Ἀδαμαντίου ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς βυζαντιακῆς τέχνης καὶ βυζαντιακῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἶνε πολλαχῶς γνωστός εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμωνος ὡς ἀρχαῖος μαθητῆς καὶ πολύτιμος συνεργάτης τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ. Οὐδὲ μὴ δ' ἀμφιβέλλομεν ὅτι εὐδοκί-

μῶν ἐν τῇ ἀνατεθείσῃ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐντολῇ, θέλει μεγάλως συντελέσει εἰς τὴν κατ' ἡμῖν προχωγῆν τῶν βυζαντικῶν μελετῶν.

— Οἱ ἐν Ἑρμουπόλει κ. κ. Περ. Γ. Ζερλέντης, I. Κ. Βογιατζίδης καὶ I. Π. Κατσουρός ἐδημοσίευσαν ἀγγελίαν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐνάρξεως τῆς ἐκτυπώσεως περιοδικοῦ ἐπιγραφομένου «Νησιωτικά». Τὰ Νησιωτικά σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐκδοσιν ἐρευνῶν ἀναφερομένων τοῦτο μὲν εἰς τὰς Κυκλάδας, τοῦτο δὲ εἰς τὰς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν διατελούσας σήμερον νήσους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, περὶ τοῦ δὲ τῆς τῆς νήσους ὅσαι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βυζαντιακῆς περιόδου ἀπατέλουσαν τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τὴν γνωστὴν ἐκ τοῦ Ἰεροκλέους ὡς ἐπαρχίαν τῶν νήσων. Ἐκαστος τόμος θάπαρτιζέται ἐξ εἰκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων μετὰ τῶν ἀναγκαίων εἰκόνων, πανομοιοτύπων, πινακίων καὶ θὰ ἐκδίδεται εἰς τρεῖς τετραμηνιαία τεύχη, τιμώμενος δραχμῶν ἑκτώ. Ὡς δεῖγμα τοῦ μέλλοντος ἀληθῶς ἀξιολογητάτου δημοσιεύματος, εἰς ὃ εὐχόμεθα συναδελφικῶς τελείαν ἐπιτυχίαν, παρέχουσιν οἱ ἐκδόται ἐν τῇ ἀγγελίᾳ αὐτῶν τὰς ἐπιγραφὰς ἀξιολόγων μελετημάτων ἐν αὐτῷ δημοσιευθεσομένων, οἷα τὰ τοῦ κ. Ζερλέντου Ἰστορία τριᾶκοντα ἔτων τῆς νήσου Μυκόνου (1676-1700).— Περὶ τῆς ἐν Μυκόνῳ ἑλληνικῆς σχολῆς.— Ἡ Σέριφος πατριαρχικὴ ἐξουσία.— Πατριαρχικὰ γράμματα τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μήλου μοναστηρίου Ἁγίου Ἰωάννου Σιδερικνοῦ.— Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν σουλτάνων δοθέντων τοῖς νησιώταις ἀχτιναμέδων.— Θεοφάνης Μαυροκορδάτος μητροπολίτης Παροναξίας.— Ἰακώβου δὲ Μιλλῆ, μεγάλου μαγίστρου τῶν ἐν Ρόδῳ ἱπποτῶν, γράμμα περὶ τοῦ ἐν Νάξῳ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.— Γράμματα τῶν Φράγκων δουκῶν τοῦ Λιγαίου πελάγους.— Σουλεϊμάν τοῦ Σελήμου συνθήκη μετὰ τοῦ τελευταίου Φράγκου δυνάστου Ἀνδρ. Σουμμερπᾶ.— Ἰγνάτιος Ρόσας τελευταῖος Λατῖνος ἐπίσκοπος Ἁνδρου καὶ τοποτηρητῆς τῆς ἐπισκοπῆς Σύρου.— Ἐκκλησιαστικὴ διαφορά Ἑλλήνων καὶ Φράγκων ἐν Θήρᾳ.— Τάξις ἱεραρχικῆ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τῇ Ρωδίῳ μητροπόλει τελεσασῶν ὑπὸ τοῦ κ. I. Βογιατζίδου Ἑρμηνεῖα χριστιανικῶν μνημείων ἐκ τοῦ μουσείου Ἁνδρου.— Συμβολαὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νησιωτῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας.— Βιογραφικὰ σχεδιάσματα ἐπιφανῶν νησιωτῶν.— Μοναστηριολογία Ἁνδρου.— Κεφάλαια ἱστορίας τῶν νησιωτῶν.— Προςθῆκαι εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Μαυρογενῶν.— Χριστιανικαὶ ἐπιγραφαὶ Ἁνδρου τοῦ δὲ κ. Ἰωάννου Κατσουροῦ Πορίσματα (γλωσσικά, τοπογραφικά, τοπωνυμικά, οἰκογενειακά, γενεαλογικά, κοινωνιολογικά κτλ.) ἐκ τῆς μελέτης νοταριακῶν ἐγγράφων τῶν νήσων.— Συλλογὴ ναξιακῶν παροιμιῶν.— Ἀημῶδη νησιωτικὰ ποιήματα.— Τὸ ναξιακὸν γλωσσικὸν ἴδιωμα.— Ποικίλα λαογραφικά τῶν Κυκλάδων.— Τοπωνυμικὸν τῆς νήσου Νάξου.

Οὐ μόνον δὲ ἡ περισπούδαστος ὕλη τοῦ νέου περιοδικοῦ καθιστάνει αὐτὸ ἄξιον πάσης συστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ τῶν προηγουμένων πεποιθῆσις ἡμῶν περὶ τῆς ἐρεύνης τῶν ἐκδοτῶν ἕνεκα τῆς κεκτημένης μὲν ἤδη πείρας τοῦ ἀρχαίου φιλιστορος κ. Ζερλέντη, τῆς μεθοδικῆς δ' ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς φροντιστηρίοις μορφώσεως τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ διαπρεπῶν ἡμετέρων μαθητῶν κ. κ. Βογιατζίδου καὶ Κατσουροῦ.

— Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 3 Ὀκτωβρίου θέλει συνέλθει ἐν Ῥώμῃ τὸ Γ' Διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον μετὰ τὸ Α' τὸ συγκροτηθὲν τῷ 1905 ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ Β' τὸ συνεθροῦν ἐν Καίρῳ τῷ 1909. Καὶ ἡ μὲν

προεδρία τῆς ὀργανωτικῆς τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐπιτροπείας ἀνετέθη εἰς τὸν γενικὸν ἐφορον τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Ἰταλίᾳ κ. Κορράδον Ricci, ἡ δὲ γενικὴ γραμματεία εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας κ. Λούκιον Μαριάνην. Διηρέθη δὲ τὸ Συνέδριον εἰς δώδεκα τμήματα, τὰ ἐξῆς: α) Προϊστορικὴ καὶ πρωτοϊστορικὴ ἀρχαιολογία, β) Ἀνατολικὴ ἀρχαιολογία, γ) Προσληθικὴ ἀρχαιολογία, δ) Ἀρχαιολογία ἰταλικὴ καὶ τυρρηγικὴ, ε) Ἱστορία τῆς κλασικῆς τέχνης καὶ ἑλληνικῆ καὶ ῥωμαϊκῆ ἀρχαιότητος, ζ) Ἐπιγραφικὴ καὶ παπυρολογία, η) Νομισματικὴ, θ) Μυθολογία καὶ ἱστορία τῶν θρησκευμάτων, ι) Ἀρχαία τοπογραφία, ια) Χριστιανικὴ ἀρχαιολογία καὶ ιβ) Διοργανώσεις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας.

Εἰς τὸ Συνέδριον ταῦτα ὄρισαν ἀντιπροσώπουσ αὐτοῦ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦσ καθηγητάσ κ. κ. Σπυρ. Π. Λάμπρος, Νικόλαον Γ. Πολίτην, Παν. Καβδαδῖαν καὶ Γεώργιον Δέρβον. Οἱ αὐτοὶ δὲ μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Μ. Μπαλάνου, τμηματάρχου τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας, θέλουσιν ἀντιπροσωπεύσει ἐν αὐτῷ καὶ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

— Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου θέλει συνέλθῃ ἐμοίως ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ τῆσ β' μέχρι τῆσ δ' Ὀκτωβρίου τὸ Ἰ Διεθνὲσ συνέδριον τῆσ Ἱστορίας τῆσ τέχνης. Δικαιρεῖται δὲ τὸ συνέδριον ταῦτο εἰς τέσσαρα τμήματα, τὰ ἐξῆσ: α) Ἱστορία τῆσ παλαιохριστιανικῆσ καὶ τῆσ μεσαιωνικῆσ τέχνης μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, β) Ὁ δέκατος τέταρτος αἰὼν, γ) Ἱστορία τῆσ τέχνης ἀπὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος μέχρι τῶν καθ' ἡμῶσ ἡμερῶν καὶ δ) Μεθοδικὴ τῆσ ἱστορίας τῆσ τέχνης, γενικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν καλλιτεχνημάτων, ἔρευναι περὶ τῶν ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ τεχνικῶν τρόπων, διοργανώσεις τῆσ κοινῆσ ἐργασίας. Τῆσ ἐκτελεστικῆσ ἐπιτοπίου ἐπιτροπείας τῆσ ἀντιπροσωπευόσης τὴν πολυμελῆ διοργανωτικὴν ἐπιτροπείαν πρόεδρος εἶνε ὁ ἀκαταπόνητος ἐν Ῥώμῃ καθηγητῆσ κ. Ἀδόλφος Βεντούρης, γενικὸσ δὲ γραμματεὺσ ὁ κ. Ροβέρτος Παπίνης.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ θάντιπροσωπεύσῃ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ὁ καθηγητῆσ Σπυρ. Π. Λάμπρος, εἰς ὃν μετὰ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐπιτετραμμένου τῆσ Ἑλλάδος κ. Δημητρίου Κακλαμάνου ἀνετέθη καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆσ ἑλληνικῆσ Κυβερνήσεως.

— Εἰς ἀνταπόδοσιν τῆσ φιλοφροσύνης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ γαλλικοῦ Λουγδούνου (Lyon), ἀποστείλαντος εἰς Ἀθήνας τοῦσ καθηγητάσ αὐτοῦ καὶ κοσμητορας τῆσ Ἱατρικῆσ Σχολῆσ καὶ τῆσ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν κ. κ. Λουδοβικον Hugoueneng καὶ Κάρολον Déperet, οἵτινες ἐδίδαξαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ἱατρικὰ καὶ γεωλογικὰ μαθήματα, ἡ Σύγκλητος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἔγνω νάναθέσῃ τὴν ἐν Λουγδούνῳ διδασκαλίαν πανεπιστημιακῶν μρημάτων εἰς τοῦσ καθηγητάσ τῆσ Νομικῆσ Σχολῆσ κ. κ. Ἀνδρέαν Ἀνδρεάδην καὶ Νικόλαον Σαρίπολον καὶ εἰς τὸν τῆσ Φιλοσοφικῆσ σχολῆσ Σπυρ. Π. Λάμπρον. Καὶ ὁ μὲν κ. Ἀνδρεάδης θέλει διδάξει περὶ τῆσ ἱστορίας τῶν οικονομικῶν τῆσ Ἑλλάδος, ὁ δὲ κ. Σαρίπολος περὶ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ συντάγματος καὶ ὁ Σ. Λάμπρος περὶ τῶν κατὰ τὰ τελευταία ἔτη προόδων τῶν βυζαντιακῶν μελετῶν.

— Ἄμα τῷ πέρατι τῶν ἐορτῶν τῆσ ἐβδομηκοστῆσ πέμπτῆσ ἀμφιετηρίδος τοῦ

Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 15' Διεθνὲσ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν ἢ Πρύτανισ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γενικὸσ γραμματεὺσ τοῦ Συνεδρίου Σπυρ. Π. Λάμπρος διὰ Β. Δικτάγματος τῆσ 10 Ἀπριλίου προήχθη εἰς ἀνώτερον ταξίαρχην τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος. Εἰς τὸν αὐτὸν εἶχεν ἀπονειχθῆ πρότερον ὁ ταξίαρχης τοῦ γερμανικοῦ τάγματος τοῦ Στέμματος, ὀλίγον δὲ κατόπιν ἠξιώθη τοῦ ἀνωτέρου ταξίαρχου τοῦ Ἀυστριακοῦ τάγματος τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ ἀνωτέρου ταξίαρχου τοῦ ἰταλικοῦ τάγματος τῶν ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου.

— Ἡ Πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέδωκε τὰς ἐξῆσ προκηρύξεισ ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν διαγωνισμῶν

Α'.

Τῇ συστάσει καὶ χορηγίᾳ τοῦ φιλογενοῦσ κ. Εὐσταθίου Εὐγενίδου ἐπὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιετηρίδῃ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐπιθυμοῦντος νά συντελέσῃ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν γνῶσιν τῆσ πατρίου ἱστορίας, προκηρύσσονται τρεῖσ ἱστορικὸι καὶ λαογραφικὸι διαγωνισμοὶ ὑπὸ τοῦσ ἐξῆσ ὅροισ.

1) Προκηρύσσεται διαγωνισμὸσ πρὸσ συγγραφήν Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας τῆσ Ῥαιδεστοῦ ἐπὶ βραβείῳ χιλίων δραχμῶν.

2) Προκηρύσσεται διαγωνισμὸσ πρὸσ συγγραφήν Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας τῆσ Αἴνου ἐπὶ βραβείῳ χιλίων δραχμῶν.

3) Προκηρύσσεται διαγωνισμὸσ πρὸσ συγγραφήν Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας τῆσ Ἀδριανουπόλεωσ ἐπὶ βραβείῳ χιλίων δραχμῶν.

4) Οἱ συγγραφεῖσ τῶν προκηρυσσομένων ἐργῶν θέλουσιν ἀποστείλει ταῦτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆσ Πρυτανείας, καθαρῶσ καὶ εὐκνηγνώστωσ γεγραμμένα, ἀνωνύμωσ, μετὰ συνημμένου δελτίου ἐνσφραγίστου φέροντασ ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέωσ, ἔξωθεν δὲ ῥητόν γεγραμμένον τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου.

5) Τὰ χειρόγραφα τοῦ μὲν πρὸσ συγγραφήν Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας τῆσ Ῥαιδεστοῦ διαγωνισμοῦ γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆσ Πρυτανείας μέχρι τῆσ 31ης Ὀκτωβρίου 1913.

Τὰ τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸσ συγγραφήν Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας τῆσ Αἴνου γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τῆσ 31ης Ὀκτωβρίου 1914.

Τὰ δὲ χειρόγραφα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸσ συγγραφήν Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας τῆσ Ἀδριανουπόλεωσ γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆσ Πρυτανείας μέχρι τῆσ 31ης Ὀκτωβρίου 1915.

8) Τὰ χειρόγραφα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται.

Ἐν Ἀθήναισ τῇ 29 Αὐγούστου 1912.

Ὁ Πρύτανισ

Σ Π Υ Ρ. Π. Λ Α Μ Π Ρ Ο Σ

B.

Τῇ συστάσει καὶ χορηγίᾳ τῆς φιλομούσου κ. Σοφίας Σλήμαν ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιστηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

α') Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφήν ἐπισκοπήσεως ἀπασῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Κρήτῃ ἀνασκαφῶν καὶ ἐρευνῶν περὶ τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Σλήμαν.

β') Τὰ χειρόγραφα, γεγραμμένα καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως εἰς καθρεύουσαν Ἑλληνικὴν, γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 24 Φεβρουαρίου 1914. Ὅφειλουν δὲ νὰ εἴναι ἀνώνυμα, συνοδευόμενα ὑπὸ συνημιέ-νου δελτίου ἐνοσηφαιστοῦ, φέροντος ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ βήτὸν γεγραμμένον τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου.

γ') Ἡ κρίσις ἀνατεθῆσεται εἰς ἐπιτροπείαν ἐκ δύο καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγομένων καὶ ἐνός λογίου ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς χορηγοῦ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Συγκλήτου.

δ') Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βραβευομένου ἔργου θέλει λάβει παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Κοποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἑπαθλὸν δραχμῶν διςχιλίων.

ε') Ὁ βραβευόμενος συγγραφεὺς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν χειρογράφῳ εἰς τὴν χορηγὸν ὡς κτῆμα αὐτῆς, ἥτις θέλει ἐκδώσῃ αὐτὸ ἰδίᾳ δαπάνῃ.

στ') Τὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας κατατιθέμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀυγούστου 1912.

Ὁ Πρύτανης

Σ Π Υ Ρ. Π. Α Α Μ Π Ρ Ο Σ

Τὸ διπλοῦν τοῦτο τεύχος ἐξεδόθη ἐν καθυστερήσει τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1912.